

Съдържание

II Незаконодателни актове

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2016/151 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия в полза на Nürburgring (нотифицирано под номер C(2014) 3634)⁽¹⁾ 1
- ★ Решение (ЕС) 2016/152 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA 27339 (12/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Германия в полза на летище Цвайбрюкен и въздушните превозвачи, които ползват това летище (нотифицирано под номер C(2014) 5063)⁽¹⁾ 68
- ★ Решение (ЕС) 2016/153 на Комисията от 2 юли 2015 година относно мерки за държавна помощ SA.31883 — 2015/N, 2011/C, които Австрия е предоставила и планира да предостави на Volksbanken-AG и Volksbanken-Verbund, и за изменение на Решение 2013/298/ЕС (нотифицирано под номер C(2015) 4635)⁽¹⁾ 132
- ★ Решение 2016/154 на Комисията от 22 юли 2015 година относно Държавна помощ SA.13.869 (C 68/2002) (ex NN 80/2002) Прекласифициране в капитал на счетоводни провизии за освобождаване от данъци за подновяване на мрежата за общо хранване, приведено в действие от Франция в полза на EDF (нотифицирано под номер C(2015) 4959)⁽¹⁾ 152

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/151 НА КОМИСИЯТА

от 1 октомври 2014 година

относно държавна помощ SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия в полза на Nürburgring

(нотифицирано под номер C(2014) 3634)

(само текстът на немски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като прикани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с горепосочените разпоредби⁽¹⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

1.1. ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (1) В периода 2002—2012 г. Германия предприе редица мерки в полза на германската състезателна писта Nürburgring, сред които мерки в подкрепа на строителството на развлекателен парк, хотели и ресторанти, както и на организацията на състезания от Формула 1. Собственици на комплекса Nürburgring са публичното предприятие Nürburgring GmbH („NG“), Motorsport Resort Nürburgring GmbH („MSR“) и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH („CMHN“).
- (2) През юли 2010 г. Eifelpark GmbH („Eifelpark“), собственик на развлекателен парк в германския регион Айфел, предостави на Комисията информация за предполагаеми държавни помощи, отпуснати при финансирането на развлекателни съоръжения на състезателната писта Nürburgring в рамките на проекта „Nürburgring 2009“. През април 2011 г. германският клуб по мотоспорт „Ja zum Nürburgring e.V.“ подаде в Комисията втора жалба относно държавни помощи. Клубът изрази опасения, че търпящият загуби, както се твърди, проект „Nürburgring 2009“ застрашава същинската експлоатация на състезателната писта.
- (3) С писмо с дата 21 март 2012 г. („Решението от 21 март 2012 г.“) Комисията уведоми Германия за решението си да започне процедурата, посочена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз

⁽¹⁾ Дело за държавна помощ SA.31550 (2012/C) (ОВ С 216, 21.7.2012 г., стр. 14), и дело за държавна помощ SA.34890 (2012/C) (ОВ С 333, 30.10.2012 г., стр. 1).

(ДФЕС) („официална процедура по разследване“) ⁽²⁾ относно описаните в раздел 2 на настоящото решение мерки за помощ 1—17. Решението на Комисията за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽³⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си относно мерките.

- (4) На 15 май 2012 г. Германия предостави допълнителни мерки за подкрепа (мерки 18 и 19), описани в раздел 2, и уведоми Комисията за тях на 25 май 2012 г. С писмо от 7 август 2012 г. („Решението от 7 август 2012 г.“) Комисията уведоми Германия за решението си да разшири официалната процедура по разследване, така че да обхване новите мерки за помощ ⁽⁴⁾. Решението на Комисията относно разширяването на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽⁵⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си относно допълнителните мерки.
- (5) На 23 април 2012 г., 15 юни 2012 г., 18 юли 2012 г., 20 юли 2012 г., 17 август 2012 г., 7 септември 2012 г. и 18 януари 2013 г. Комисията получи мненията на Германия. Между 9 август 2012 г. и 18 октомври 2012 г. девет заинтересовани страни представиха на Комисията своите мнения относно решението от 21 март 2012 г. Комисията изпрати на Германия мненията на заинтересованите страни на 18 октомври 2012 г. и 23 октомври 2012 г. Германия отговори на 15 ноември 2012 г. Между 5 ноември 2012 г. и 30 ноември 2012 г. Комисията получи мненията на три от заинтересованите страни относно решението от 7 август 2012 г. Комисията изпрати на Германия мненията на заинтересованите страни на 3 декември 2012 г. Германия отговори на 2 януари 2013 г.
- (6) На 29 януари 2013 г., 4 юни 2014 г. и 5 юни 2014 г. Комисията поиска от Германия допълнителна информация; Германия отговори на 15 април 2013 г., 4 юни 2014 г., съответно 6 юни 2014 г.

1.2. ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ И ПРОДАЖБА НА ИМУЩЕСТВОТО

- (7) На 24 юли 2012 г. съдът *Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler* разпреди временно оставане на имуществото във владение на дружествата — собственици на *Nürburgring (NR, MSR и CMHN)*. Производството по несъстоятелност при запазване управлението на длъжника (*Eigenverwaltung*) беше открито окончателно от *Amtsgericht* (окръжния съд) на 1 ноември 2012 г. Оттогава управлението на *NG, MSR и CMHN* се осъществява от самия длъжник (*Eigenverwalter*) или от управител в процедурата по оздравяване (*Sanierungsgeschäftsführer*) и попечител (*Sachwalter*) (двамата наричани по-долу „синдици“). Двамата не са обвързани с инструкции на съдружниците. *NG, MSR и CMHN* запазиха одитора *KPMG AG (KPMG)* като единствен финансов консултант в производството по несъстоятелност, който организира продажбата на имуществото им по тяхна поръчка и е компетентен относно всички контакти със заинтересовани оференти.
- (8) От октомври 2012 г. Комисията обсъжда с Германия и синдиците проблемите, свързани с правилата за държавна помощ, които биха могли да възникнат от продажбата на имуществото на *NG, MSR и CMHN*.
- (9) От 1 ноември 2012 г. целият комплекс се експлоатира от *Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH (NBG)*, новоучредено от синдиците 100-процентово дъщерно дружество на *NG*. *NBG* заменя предишното оперативно дружество *Nürburgring Automotive GmbH (NAG)* ⁽⁶⁾.
- (10) С оглед на несъстоятелността на *NG, MSR и CMHN* от май 2013 г. синдиците предприеха продажба на тяхното имущество. На 15 май 2013 г. беше открита тръжна процедура за продажба на имуществото. С две писма от 23 май 2013 г. службите на Комисията изпратиха на Германия и синдиците становище относно различните възможности във връзка с продажбата на имуществото, които биха съответствали на правилата за държавна помощ ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ С решение от 20 юни 2012 г. Комисията изпрати на Германия поправка на решението от 21 март 2012 г.

⁽³⁾ ОВ С 216, 21.7.2012 г., стр. 14.

⁽⁴⁾ На 22 август 2012 г. дело SA.34890 (2012/C), заведено с Решението от 7 август 2012 г. за разширяване на официалната процедура по разследване, беше обединено административно с дело SA.31550 (2012/C).

⁽⁵⁾ ОВ С 333, 30.10.2012 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ Основание за това беше споразумението между *NG, NAG и NBG* от 27 ноември 2012 г.

⁽⁷⁾ По-специално службите на Комисията обърнаха внимание на това, че 1) при изключване на състезателната писта от тръжната процедура не биха могли да се изключат наличието на други държавни помощи в полза на купувача и прехвърлянето на „стари“ помощи; 2) достъпността на състезателната писта за обществеността — с изключение на ползването на състезателната писта на *Nürburgring* за търговски цели като изпитателни пробези на автомобилната промишленост — би могла, при определени условия, да се разглежда като неутрален елемент на неприключилото дело за държавна помощ; 3) с оглед на гаранция за заетост на служителите до края на 2016 г. трябва да се вземе под внимание решението на Комисията по дело за държавна помощ *SERNAM* (Решение на Комисията от 4 април 2012 г., SA.34547 — Франция — *Reprise des actifs du groupe SERNAM dans le cadre de son redressement judiciaire*); 4) продажбата не може да доведе априори до прехвърляне на държавна помощ, която може да подлежи на възстановяване от собствениците на имуществото, към евентуалния/те купувач/и на имуществото.

- (11) Германия предостави информация относно продажбата на имуществото на NG, MSR и CMHN на 10 април 2013 г., 15 април 2013 г., 30 април 2013 г., 9 октомври 2013 г., 27 февруари 2014 г., а във връзка с отправените от Комисията искания за информация от 13 март 2014 г., 23 май 2014 г., 4 юли 2014 г. и 7 юли 2014 г. — на 23 април 2014 г., 26 май 2014 г. и 10 юли 2014 г. На 18 октомври 2012 г., 7 март 2013 г., 11 октомври 2013 г. и 26 февруари 2014 г. в Брюксел се проведеха разговори между Комисията, Германия и синдиците. Освен това Комисията получи и други мнения на заинтересовани страни.
- (12) На 23 декември 2013 г. „Ja zum Nürburgring e.V.“ („първи жалбоподател“) ⁽⁸⁾ и на 2 януари 2014 г. германският автомобилен клуб ADAC e.V., който взе участие в тръжната процедура („втори жалбоподател“) изпратиха писма, в които твърдят, че текущата продажба на имуществото на Nürburgring от синдиците нарушава правилата за държавна помощ. На 4 февруари 2014 г. първият жалбоподател поиска от Комисията да преустанови процедурата по продажбата и представи нова информация. В отговор на писмо на Комисията от 13 януари 2014 г. Германия предостави своите коментари относно вземанията, предявени в писмото на двамата жалбоподатели от 10 февруари 2014 г. Първият жалбоподател предостави други разяснения на 8 юли 2014 г., относно които Германия изрази становище на 14 юли 2014 г.
- (13) На 10 април 2014 г. [оферент 3], Inc. („трети жалбоподател“ или „[оферент 3]“), който взе участие в тръжната процедура, подаде в Комисията жалба във връзка с процедурата по продажба. На 17 април 2014 г. г-н Meurick Cox („четвърти жалбоподател“), който участва в наддаващия консорциум [оферент 2] („[оферент 2]“, състоящ се от [оферент 2] European Capital Partners LLP, г-н Meurick Cox, г-н Marcus Graf von Oeynhausen-Sierstorpff и Wadell & Reed, Inc.), подаде в Комисията жалба във връзка с процедурата по продажба. Тези жалби бяха препратени на Германия на 16 април 2014 г., съответно на 17 април 2014 г. На 25 април 2014 г. Германия представи своето мнение по подадената от четвъртия жалбоподател жалба. На 5 май 2014 г. Германия представи своето мнение по подадената от третия жалбоподател жалба. На 19 май 2014 г. третият жалбоподател представи още аргументи. На 22 май 2014 г. Германия представи своите коментари относно тези допълнителни аргументи. Третият жалбоподател представи на 23 май 2014 г. допълнителна информация, относно която Германия изрази становище на 10 юли 2014 г.; по отношение на неговите допълнителни разяснения от 16 юни 2014 г. и 7 юли 2014 г. Германия изрази становище на 11 юли 2014 г. На 29 юли, 20 август, 8 септември и 12 септември 2014 г. Германия представи допълнителна информация, в която бяха взети предвид и коментарите на третия и четвъртия жалбоподател от 21 август, 3 септември и 12 септември 2014 г. В допълнение към това съответно на 22 юли и 5 септември 2014 г. в Брюксел се състояха две срещи между службите на Комисията, представители на Германия, синдиците и KPMG.
- (14) Тъй като официалната процедура по разследване би могла да приключи с отрицателно решение на Комисията, предвиждащо възстановяване на несъвместимите с вътрешния пазар помощи, Германия помоли Комисията да потвърди, че евентуално наложено на NG, MSR и CMHN задължение за възстановяване няма да важи за купувача на активите или неговото дъщерно дружество, действащо като оперативното дружество, и че задължението за възстановяване няма да възпрепятства експлоатирането на Nürburgring от NRG през сезон 2014 г., след който е предвидена ликвидацията на това дружество.

2. ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ПОМОЩ

2.1. ОРГАНИ, ПРЕДОСТАВЯЩИ ПОМОЩТА

- (15) Пет институции са предоставили средства: 1) германската провинция Райнланд-Пфалц ⁽⁹⁾ („провинцията“), 2) публичната банка Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz GmbH („ISB“), 3) публичното дружество Rheinland-Pfälzische Gesellschaft für Immobilien und Projektmanagement GmbH („RIM“), 100-процентово дъщерно дружество на ISB, 4) областта Ahrweiler и 5) NG ⁽¹⁰⁾.

2.2. БЕНЕФИЦИЕРИ НА ПРЕДПОЛАГАЕМАТА ПОМОЩ

- (16) До 30 април 2010 г. NG е собственик и оператор на комплекса Nürburgring ⁽¹¹⁾.

⁽⁸⁾ След прекратяването на договора за лизинг между NG и NAG през февруари 2012 г. първи жалбоподател, един от двамата първи жалбоподатели, се отказа от отрицателното си отношение към държавната помощ за състезателната писта и обясни, че мерките под формата на помощ за оздравяване, за които е постъпило уведомление през 2012 г., трябва да бъдат одобрени, че състезателната писта не е получавала помощи и поради това следва да бъде изключена от процедурата по разследване и че при експлоатацията на Nürburgring става дума за услуги от общ икономически интерес (УОИИ).

⁽⁹⁾ „Провинция Rheinland-Pfalz“.

⁽¹⁰⁾ Предметът на дейност на NG включва насърчаване на автомобилния сектор и мотоспорта, както и насърчаване на туризма в регион Айфел. NG е 90 % собственост на провинцията и 10 % собственост на областта Ahrweiler. Провинцията и областта Ahrweiler са представени в надзорния съвет на NG като съдружници на NG.

⁽¹¹⁾ Описание на комплекса Nürburgring е представено в раздел 2.1 на решението от 21 март 2012 г.

- (17) На 1 май 2010 г. започва реструктуриране на собствеността и управлението на комплекса Nürburgring. NG остава собственик на състезателната писта и развлекателния парк, с дялово участие в размер на 93,3 % в MSR ⁽¹²⁾ придобива косвената собственост върху хотелите и става косвен собственик на CMHN ⁽¹³⁾ с 93,3 % (MSR и CMHN остават преки собственици на хотелите). Експлоатацията на състезателната писта, развлекателния парк, както и на хотелите е прехвърлена на NAG ⁽¹⁴⁾ чрез договор за лизинг на търговско предприятие, вж. мярка 10 ⁽¹⁵⁾.
- (18) Както вече беше споменато, бенефициерите NG, MSR и CMHN са в производство по несъстоятелност. Други бенефициери, за които беше образувано производство по несъстоятелност, са IPC Gesellschaft für internationale Projektcoordination mbH (IPC) ⁽¹⁶⁾, Weber Projektierungs- und Realisierungs GmbH („Weber“) ⁽¹⁷⁾ и Cash Settlement and Ticketing GmbH (CST) ⁽¹⁸⁾.
- (19) Бенефициерите, които продължават да упражняват търговската си дейност и не са предмет на производство по несъстоятелност, са Mediinvest GmbH, междуременно преименувано на Return Projektmanagement GmbH („Mediinvest“) ⁽¹⁹⁾, Geisler & Trimmel General Contractor GmbH („Geisler & Trimmel“) ⁽²⁰⁾, NAG и Fahrsicherheitszentrum am Nürburgring GmbH & Co. KG (FSZ) ⁽²¹⁾. Вече несъществуващите бенефициери на помощта са Erlebnispark Nürburgring GmbH & Co. KG (EWN) ⁽²²⁾, Motorsport Akademie Nürburgring GmbH & Co. KG (MAN) ⁽²³⁾, Test & Training International GmbH (TTI) ⁽²⁴⁾, Bike World Nürburgring GmbH (BWN1) ⁽²⁵⁾, BikeWorld Nürburgring Besitz (BWNB), BikeWorld Nürburgring GmbH (BWN2), Camp 4 Fun GmbH & Co. KG („Camp4Fun“) ⁽²⁶⁾ и MI-Beteiligungs- und Verwaltungs GmbH (MIB) ⁽²⁷⁾.

⁽¹²⁾ Предмет на дейност на MSR е разработването на проекти и строителството на недвижими имоти, ваканционни селища, хотели и курорти, както и участие в предприятията, свързани с разработването на проекти в рамките на Nürburgring. От 25 март 2010 г. MSR е 93,3 % собственост на NG и 6,7 % собственост на RIM. Преди 25 март 2010 г. съдружници на MSR са Mediinvest GmbH (49,5 %), Geisler & Trimmel General Contractor GmbH (33,8 %), NG (10 %) и Weber Projektierungs- und Realisierungs GmbH (6,7 %).

⁽¹³⁾ Предмет на дейност на CMHN е строителството и експлоатацията на хотели, недвижими имоти с ваканционно предназначение и курорти. CMHN е 100-процентово дъщерно дружество на MSR.

⁽¹⁴⁾ Предмет на дейност на NAG е експлоатацията на състезателните писти на Nürburgring, хотелите, центъра за безопасно движение, училището за пилоти, мултифункционалните халета, ring^owerk, както и на всички останали дестинации на Nürburgring. Съдружници на NAG, съответно с по 50 %, са Mediinvest GmbH и Lindner Unternehmensgruppe GmbH & Co Hotel KG.

⁽¹⁵⁾ Хотелите се експлоатират от Lindner Hotels AG въз основа на договора с NAG.

⁽¹⁶⁾ Ликвидацията на IPC е вписана в търговския регистър на 4 декември 2008 г. Приключването на ликвидацията не е съобщено досега на търговския регистър.

⁽¹⁷⁾ Weber изпълнява строителството на хотелите. На 23 ноември 2010 г. стартира процедурата по ликвидация на Weber.

⁽¹⁸⁾ Предмет на дейност на CST е управлението на система за непарични плащания, при която клиентите заплащат посещаването на всички атракции в комплекса Nürburgring с карта (ring^ocard). До 1 ноември 2012 г. съдружници на CST, съответно с по 50 %, са NG и MIB. На 19 декември 2012 г. NG стартира процедурата по ликвидация като 100-процентов собственик. Активите са прехвърлени на NG. Съгласно информация на Германия предприятието е било заличено от търговския регистър на 22 май 2014 г.

⁽¹⁹⁾ Предмет на дейност на Mediinvest е посредничеството при сключването на договори за земя и сгради, разработването на проекти, както и строителството на недвижими имоти, ваканционни селища и курорти. Mediinvest е 100 % собственост на г-н Kai Richter. На 18 юни 2013 г. Mediinvest е преименувано на Return Projektmanagement GmbH.

⁽²⁰⁾ Geisler & Trimmel изпълнява строителството на хотелите.

⁽²¹⁾ Предмет на дейност на FSZ е строителството, собствеността и ползването на Fahrsicherheitszentrum. Дружеството е 41 % собственост на NG. През октомври 2013 г. мажоритарните собственици прекратяват участието в NG.

⁽²²⁾ Предмет на дейност на EWN е експлоатацията на „Erlebniswelt“ с атракции в рамките на Nürburgring, ориентирани към мотоспорта. На 31 март 2011 г. дружеството е преименувано на ring^owerk GmbH & Co. KG; до 24 август 2011 г. единствен съдружник е NG — към този момент имуществото на EWN е прехвърлено на NG, с което в търговския регистър е вписано заличаване на дружеството без официална ликвидация.

⁽²³⁾ Предмет на дейност на MAN е насърчаването на германския мотоспорт чрез експлоатацията на център за обучение. Единствен собственик е NG. Предприятието е ликвидирано и заличено от търговския регистър на 11 декември 2013 г. Цялото имущество е прехвърлено на NG.

⁽²⁴⁾ Предмет на дейност на TTI е насърчаването, лансирането, строителството и експлоатацията на центрове за безопасно движение. NG притежава 26 % от предприятието, докато останалите 74 % са собственост на Brands Hatch Leisure Group Limited, Fawkham Longfield, Kent/Обединено кралство (26 %), Test & Training Gesellschaft mbH, Teesdorf/Австрия (26 %) и Tilke GmbH, Aachen (22 %). Предприятието е ликвидирано. То е заличено от търговския регистър на 4 декември 2007 г.

⁽²⁵⁾ Предмет на дейност на BWN е търговията с нови и употребявани мотоциклети, както и насърчаването на мотоциклетния туризъм в Айфел. С действие от 6 септември 2005 г. Bike World Nürburgring GmbH (BWN) се обединява с BikeWorld Nürburgring Besitz GmbH (BWNB). След това купувачът BWNB е преименуван на BikeWorld Nürburgring GmbH (BWN2). На 15 май 2007 г. NG продава своя 49-процентов дял в последно споменатото дружество на г-н Norbert Brückner и г-н Jörg Jovy и се отказва от погасяването на заемите си. През 2008 г. BWN2 преустановява търговската си дейност на Nürburgring. Съгласно информация на Германия BWN2 е преименувано на BikeWorld GmbH, а седището на дружеството е преместено в St. Ingbert in Saarland.

⁽²⁶⁾ Предмет на дейност на Camp4Fun е експлоатацията на Offroad-Park. До 18 октомври 2010 г. NG е единственият ограничен отговорен съдружник в дружеството, след това активите на дружеството са прехвърлени на NG и заличаването на дружеството без официална ликвидация е вписано в германския търговски регистър.

⁽²⁷⁾ Предмет на дейност на MIB е участието в други дружества и поемането на тяхното ръководство. MIB е 80 % собственост на г-н Kai Richter и 20 % собственост на г-н Klaus König. На 18 юни 2013 г. се осъществява обединяване на MIB и NAG.

2.3. ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ

(20) Предмет на настоящата процедура по разследване е финансирането на изграждането и експлоатацията на съоръженията на състезателната писта и туристическите обекти преди проекта „Nürburgring 2009“, на изграждането на всички тези съоръжения в рамките на проекта „Nürburgring 2009“, както и на организацията на състезания от Формула 1. С проекта „Nürburgring 2009“ се цели подобряване на състезателната писта чрез различни атракции, за да се повиши нейната целогодишна атрактивност. Проектът „Nürburgring 2009“ включва Направление I (преди всичко трибуни и развлекателни съоръжения) и Направление II (преди всичко хотели) ⁽²⁸⁾.

а) Мерки, обхванати от решението от 21 март 2012 г.

(21) Мярка 1 (Отпускане на финансиране от провинцията и областта Ahrweiler за NG под формата на плащания за капиталовия резерв и увеличение на собствения капитал): Капитал под формата на плащания за капиталовия резерв ⁽²⁹⁾ е предоставен от провинцията на NG на 1 май 2002 г. в размер на 2 179 000 EUR ⁽³⁰⁾ и на 21 декември 2004 г. в размер на 22 839 241 EUR ⁽³¹⁾. Също така провинцията и областта Ahrweiler увеличават собствения капитал на NG на 31 август 2004 г. с 4 887 000 EUR ⁽³²⁾ и на 4 септември 2007 г. с 10 000 000 EUR. В периода 2002—2007 г. провинцията и областта Ahrweiler вливат в NG общ капитал в размер на 39 905 241 EUR.

(22) Мярка 2 (Акционерен заем от NG за дъщерното дружество преди началото на проекта „Nürburgring 2009“): Независимо от проекта „Nürburgring 2009“ NG предоставя на дъщерните си дружества посочените в таблици 1—4 акционерни заеми на обща стойност 11 176 953,14 EUR. Лихвеният процент е договорен на 6 %, не се предоставят обезпечения.

Таблица 1

Акционерни заеми на NG в полза на EWN, FSZ, MAN, TTI и Camp4Fun

Получател	Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент (%)
EWN (*)	1.1.2006 г.	4 853 553,04	6
EWN	30.6.2006 г.	350 000	6
EWN	22.12.2006 г.	350 000	6
EWN	4.7.2007 г.	450 000	6
EWN	17.3.2009 г.	182 313,24	6
EWN	29.4.2009 г.	9 303,74	6
FSZ (**)	12.4.2002 г.	[...] (****)	6

⁽²⁸⁾ По-подробно описание на Направленията I и II на проекта Nürburgring е представено в раздел 2.2 на Решението от 21 март 2012 г.

⁽²⁹⁾ Капиталовите резерви представляват доплащания от съдружници към собствения капитал на дружеството, които доплащания не са регистриран капитал. В счетоводни баланси понятието често се използва като част от собствения капитал на акционерно дружество. Капиталовият резерв служи за вземане предвид на част от собствения капитал, която при увеличение на собствения капитал надвишава номиналната стойност на акциите (обикновени акции). Емитираните и изплатени обикновени акции плюс капиталовият резерв, взети заедно, формират общата сума, която инвеститорите заплащат за акциите при емитирането им.

⁽³⁰⁾ Плащане на 2 179 000 EUR за капиталов резерв чрез отказ от лихви с настъпил през 1999 г. падеж за поет от провинцията през 1981 г. заем на Федерална република Германия („Altdarlehen Bund“).

⁽³¹⁾ Плащане на 22 839 241 EUR за капиталов резерв чрез отказ от вземане с оглед на поет от провинцията през 1981 г. заем на Федерална република Германия („Altdarlehen Bund“).

⁽³²⁾ Сумата от 4 887 000 EUR се състои от вноса на провинцията чрез отказ от вземане с оглед на поет от провинцията през 1981 г. заем на Федерална република Германия („Altdarlehen Bund“) в размер на 4 398 300 EUR и вноса на областта Ahrweiler чрез вливане на ликвидни средства в размер на 488 700 EUR.

Получател	Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент (%)
FSZ	21.3.2003 г.	[...]	6
FSZ	4.3.2008 г.	[...]	6
MAN (***)	10.12.2002 г.	100 000	6
ТТИ	15.8.2002 г.	25 000	6
Camp4Fun (****)	26.5.2009 г.	100 000	6
Camp4Fun	22.7.2009 г.	100 000	6
Camp4Fun	2.11.2009 г.	50 000	6
Camp4Fun	2.11.2009 г.	50 000	6
Camp4Fun	18.12.2009 г.	150 000	6
ОБЩО		[...]	

(*) От 2002 г. заемите за EWN в размер на 722 264,49 EUR са възстановени.

(**) От 2002 г. заемите за FSZ са възстановени до сума от [...] EUR, която е била компенсирана в рамките на обезщетение от [...] EUR във връзка с изключването на NG от Fahr sicherheitszentrum am Nürburgring Verwaltungs GmbH и приключването на участието на NG във FSZ.

(***) MAN възстанови заема в пълен размер на 28 ноември 2005 г.

(****) Camp4Fun възстанови заема в пълен размер на 18 декември 2003 г.

(*****) [...]: информацията в скоби е обект на задължение за опазване на професионална тайна.

Таблица 2

Заеми, които NG е предоставило на BWNB преди преименуването му

Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент (%)
17.10.2003 г.	300 000,00	6
4.2.2004 г.	100 000,00	6
27.10.2004 г.	100 000,00	6
Общо	500 000,00	

Таблица 3

Заеми, които NG е предоставило на BWN1 преди обединяването му с BWNB

Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент (%)
4.2.2004 г.	100 000,00	6
12.3.2004 г.	200 000,00	6
27.4.2004 г.	200 000,00	6
24.11.2004 г.	110 000,00	6

Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент (%)
5.1.2005 г.	200 000,00	6
7.1.2005 г.	150 000,00	6
19.1.2005 г.	100 000,00	6
22.2.2005 г.	75 000,00	6
28.2.2005 г.	75 000,00	6
21.4.2005 г.	150 000,00	6
13.6.2005 г.	100 000,00	6
30.6.2005 г.	50 000,00	6
18.7.2005 г.	50 000,00	6
22.7.2005 г.	100 000,00	6
Общо	1 660 000,00	

Таблица 4

Заеми, които NG е предоставило на BWN2 преди обединяването му с BWNB и преименуването на BWNB

Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент (%)
2.9.2005 г.	200 000,00	6
4.10.2005 г.	50 000,00	6
2.11.2005 г.	100 000,00	6
1.12.2005 г.	50 000,00	6
2.1.2006 г.	200 000,00	6
20.1.2006 г.	200 000,00	6
28.2.2006 г.	50 000,00	6
30.6.2006 г.	20 000,00	6
15.8.2006 г.	100 000,00	6
6.9.2006 г.	130 000,00	6
15.1.2007 г.	150 000,00	6
27.2.2007 г.	100 000,00	6
4.4.2007 г.	250 000,00	6
Общо	1 600 000,00	6

- (23) Мярка 3 (Заеми, които провинцията е предоставила на NG чрез пул за ликвидност — Liquiditätspool): Тази мярка включва заеми, които провинцията е предоставила на NG от своя т.нар. пул за ликвидност ⁽³³⁾. Във връзка със състезанията от Формула 1 и проекта „Nürburgring 2009“ ⁽³⁴⁾ NG участва от 2003 г., съответно 2008 г. в пула за ликвидност на провинцията. ⁽³⁵⁾ ISB също участва в пул за ликвидност. Пултът за ликвидност служи за оптимизиране на ликвидността в рамките на различните холдинги, фондации и публични предприятия на провинцията. Основа за участието на различните предприятия и фондации в пул за ликвидност е сключването на споразумение между съответното предприятие/съответната фондация и Министерството на финансите на провинцията. В случай че в рамките на този пул търсенето на ликвидност надвиши размера на наличните средства, недостигът на ликвидност ще се финансира краткосрочно на капиталовия пазар. В периода от 30 юни 2003 г. до 11 май 2010 г. провинцията предоставя на NG заем в размер на общо 399 805 370 EUR (включително заема в размер на 53 443 493 EUR, който провинцията предоставя на NG в периода от 30 юни 2003 г. до 30 юни 2009 г. за състезания от Формула 1, и заема в размер на 170 милиона евро, който провинцията предоставя на NG в периода от 23 юни 2008 г. до 30 юни 2010 г. за проекта „Nürburgring 2009“ ⁽³⁶⁾). Бенефициер на помощта е NG. Подробности са представени в таблица 5.

Таблица 5

Заеми, изплатени от пула за ликвидност на провинцията в полза на NG (*)

Дата	Изплатена сума (евро)	Цел	Възстановяване на заема (евро)	Среден лихвен процент/година (%)
30.6.2003 г.	7 000 000	такса за Формула 1		2,40
4.8.2003 г.			- 1 000 000	
19.9.2003 г.			- 1 000 000	
28.10.2003 г.			- 1 000 000	
1.1.2004 г.	1 361 877	лихви по акционерни заеми		2,06
30.6.2004 г.	6 016 931	такса за Формула 1		
18.2.2005 г.			- 1 400 000	2,10
27.5.2005 г.	2 000 000	такса за Формула 1		
8.5.2006 г.	10 000 000	такса за Формула 1		2,88
9.5.2006 г.			- 8 000 000	
23.6.2006 г.			- 2 000 000	
23.7.2007 г.	13 000 000	такса за Формула 1		

⁽³³⁾ В рамките на проекта „Nürburgring 2009“ провинцията предоставя на разположение на ISB следните суми: 285 265 000 EUR на 30 юли 2010 г., 5 милиона евро на 30 септември 2010 г., 5 милиона евро на 31 декември 2010 г., 5 милиона евро на 31 март 2011 г., 5 милиона евро на 31 май 2011 г. и 10 милиона евро на 31 юли 2011 г. В периода от 31 юли 2010 г. до 31 октомври 2011 г. ISB използва сума в размер на 315 265 000 EUR от пула за ликвидност на провинцията за рефинансиране на предоставения от дружеството в полза на NG, MSR и CMHN заем в размер на 325 265 000 EUR (мярка 8). До окончателното възстановяване на заема през ноември 2011 г. лихвеният процент се определя ежедневно. Лихвите възлизат на общо 2 326 680 EUR и са платени в срок, съответно в края на следващия месец.

⁽³⁴⁾ Проектът „Nürburgring 2009“ обхваща Направленията I и II: Направление I включва трибуни, „WelcomeCenter“, „RingArena“ (за до 5 100 посетители) и мерки за инженерна подготовка, „RingBoulevard“ (търговски мол с най-голямата сензорна видеостена в света), „WARSTEINER Eventcenter“ (за до 1 500 посетители), „Autowelten“ (изложбени и търговски площи за производители на автомобили), „RingWerk“ (атракции на закрито като например мултимедиен салон, историческа изложба, интерактивни приложения и „RingRacer“, най-бързото влакче в света), както и „RingKartbahn“ (закрит картинг). Направление II обхваща два хотела (включително казино), 100 ваканционни жилища, пет ресторанта, дискотека и магазин за сувенири.

⁽³⁵⁾ Относно проблемите при управлението и финансирането на пула за ликвидност вж. годишния отчет за 2011 г. на Сметната палата на провинция Rheinland-Pfalz, част II, стр. 7—15, достъпен в интернет на адрес: <http://www.rechnungshof-rlp.de/Jahresberichte/>.

⁽³⁶⁾ Заемите от пула за ликвидност са възстановени изцяло (вж. таблица 6). Лихвите в размер на общо 5 059 174,46 EUR са платени.

Дата	Изплатена сума (евро)	Цел	Възстановяване на заема (евро)	Среден лихвен процент/година (%)
23.6.2008 г.	4 000 000	проект „Nürburgring 2009“		3,87
21.7.2008 г.	6 500 000	проект „Nürburgring 2009“		
22.8.2008 г.	2 500 000	проект „Nürburgring 2009“		
26.8.2008 г.	6 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
23.9.2008 г.	80 000 000	откриване на Bardepot		
25.9.2008 г.	6 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
13.10.2008 г.	10 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
19.11.2008 г.	10 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
8.12.2008 г.			- 80 000 000	
19.1.2009 г.	10 000 000	проект „Nürburgring 2009“		0,68
5.3.2009 г.	95 000 000	откриване на Bardepot		
26.3.2009 г.	15 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
16.4.2009 г.	10 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
5.5.2009 г.	15 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
22.5.2009 г.	15 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
29.6.2009 г.	10 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
30.6.2009 г.	15 426 562	такса за Формула 1		
13.7.2009 г.			- 95 000 000	
24.7.2009 г.	20 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
2.10.2009 г.	15 000 000	проект „Nürburgring 2009“		

Дата	Изплатена сума (евро)	Цел	Възстановяване на заема (евро)	Среден лихвен процент/година (%)
24.3.2010 г.	6 000 000	проект „Nürburgring 2009“		0,38
11.5.2010 г.	9 000 000	проект „Nürburgring 2009“		
30.6.2010 г.			- 170 000 000	
11.1.2011 г.			- 40 405 000	
13.1.2011 г.			- 370	

(*) Плащанията се основават на договорното споразумение за пул за ликвидност между провинцията и NG от 20 февруари 2003 г. Лихвата за съответния заем се основава на дневната ставка, получена от провинцията на пазара. Изчисляването на лихвата се извършва отделно за всеки ден (съответен лихвен процент/360).

- (24) Мярка 4 (Заем на NG в полза на MSR): Във връзка с проекта „Nürburgring 2009“ на 27 декември 2007 г. NG отпуска на MSR заем в размер на 300 000 EUR при лихвен процент 7 %. Обезпечения не се предоставят.
- (25) Мярка 5 (Заем, декларация за подкрепа (Patronatserklärung) и промяна на поредността на вземанията от NG в полза на CST): В периода от 27 август 2008 г. до 18 април 2011 г. NG отпуска на CST заем в размер на общо 11 032 060 EUR при лихвен процент 6 % ⁽³⁷⁾.

Таблица 6

Заеми, отпуснати от NG в полза на CST

Получател	Дата на заема	Сума (евро)	Лихвен процент
CST	27.8.2008 г.	50 000	6
CST	9.10.2008 г.	100 000	6
CST	30.1.2009 г.	1 000 000	6
CST	18.3.2009 г.	1 000 000	6
CST	17.4.2009 г.	1 476 830,88	6
CST	22.6.2009 г.	1 000 000	6
CST	20.7.2009 г.	1 000 000	6
CST	28.10.2009 г.	2 250 000	6
CST	10.2.2010 г.	1 723 169,12	6

⁽³⁷⁾ На 31 декември 2010 г. се възстановява сумата от 3 589 297,04 EUR. Относно проблемите при управлението и финансирането на CST вж. годишния отчет за 2011 г. на Сметната палата на провинция Rheinland-Pfalz, част II, стр. 16—21, достъпен в интернет на адрес <http://www.rechnungshof-rlp.de/Jahresberichte/>.

Получател	Дата на заема	Сума (евро)	Лихвен процент
CST	12.10.2010 г.	250 000	6
CST	13.10.2010 г.	150 000	6
CST	5.11.2010 г.	150 000	6
CST	30.10.2010 г.	250 000	6
CST	9.2.2011 г.	500 000	6
CST	18.4.2011 г.	132 060	6
Общо		11 032 060	

- (26) За избягване на несъстоятелността на CST на 23 декември 2009 г. NG предоставя декларация за подкрепа в полза на CST със срок до 31 декември 2011 г. В него NG се задължава пред CST да предприеме мерките, необходими за избягване на несъстоятелността на CST. Тази декларация за подкрепа е използвана. На 13 декември 2010 г. NG обявява промяна на поредността на вземанията спрямо CST по отношение на вземанията си в размер на 10,4 милиона евро.
- (27) Мярка 6 (Възнаграждение от NG за IPC и заем за MSR чрез PNG): В периода 2006 г. — 2008 г. IPC получава от NG общо 640 000 EUR като насрещна престация за услугите си в търсенето на частни инвеститори. Освен това, на 15 октомври 2008 г. NG отпуска на Pinebeck Nürburgring GmbH (PNG) заем в размер на 3 милиона евро при лихвен процент 6 %. На 15 октомври 2008 г. PNG използва този заем, за да предостави на MSR заем в размер на 3 милиона евро при лихвен процент 6 %, при което PNG изплаща заема само в размер на 2 941 000 EUR ⁽³⁸⁾. Двата заема са обезпечени с гаранции в полза на NG на стойност 3 милиона евро.
- (28) Мярка 7 (Прехвърляне на вземания на MIB към NG): На 17 април 2009 г. MIB прехвърля своите вземания по заеми от CST в размер на 1 476 830,88 EUR ⁽³⁹⁾ на NG. За тези заеми NG изплаща на MIB сумата от 1 476 830,88 EUR. С тази операция вземанията на MIB могат да бъдат възстановени в пълен размер от NG, което от своя страна става кредитор на CST ⁽⁴⁰⁾.
- (29) Мярка 8 (Заем от ISB в полза на NG, MSR и CMHN): За да бъдат икономисани разходи за финансиране и да се осигури дългосрочно финансиране, на 28 юли 2010 г. се предприема цялостно реструктуриране на споразуменията за финансиране. Задълженията спрямо пула за ликвидност на провинцията (мярка 3), заем в размер на [...] EUR на Bank für Tirol и Vorarlberg AG в полза на CMHN ⁽⁴¹⁾, заем в размер на [...] EUR на Kreissparkasse Ahrweiler в полза на MSR ⁽⁴²⁾ и заемите в размер на 85 512 000 EUR, които RIM предоставя на MSR чрез непреки дялови участия на RIM в Mediinvest, както и следващите по-долу заеми на Mediinvest за MSR (мярка 11) са реструктурирани в един единствен заем в размер на 325 265 000 EUR, който ISB предоставя на NG, MSR и CMHN в рамките на възложената му от провинцията поръчка за кредит ⁽⁴³⁾. Реструктурирането на въпросните споразумения за финансиране представлява самостоятелна мярка в допълнение към заложените в основата заеми. Резултатът от това е нов заем в полза на NG, MSR и CMHN. Заемът е разпределен в четири транша: транш 1 в размер на 96 574 200 EUR в полза на NG за инфраструктура, транш 2 в размер на 113 590 800 EUR в полза на NG за други инвестиции ⁽⁴⁴⁾, транш 3 в размер на 92 000 000 EUR в полза на MSR за други инвестиции и транш 4 в размер на 23 100 000 EUR в полза на CMHN за други инвестиции. Транш 1 за съоръженията на Nürburgring е предоставен безлихвено. Траншовете 2—4 засягат мерките за насърчаване на туризма (вж. таблица 7). Обезпечението на заема на ISB под формата на ипотека отговаря на 93 658 000 EUR, при което обезпечението на траншовете 2—4 е с приоритет спрямо обезпечението на транш 1. В таблица 7 са посочени условията по заема на ISB заедно с валидния по това време основен лихвен процент.

⁽³⁸⁾ Заемът е изцяло възстановен на 22 януари 2009 г.; платени са лихви в размер на 48 500 EUR. Германия пояснява обаче, че заемът е бил възстановен от Geisler & Trimmel на NG, а не от MSR на PNG и от PNG на NG.

⁽³⁹⁾ 1 450 000 EUR, включително лихви в размер на 26 830,88 EUR.

⁽⁴⁰⁾ През 2010 г. NG компенсира заема със своите задължения спрямо CST в размер на 1 439 297,04 EUR. Останалите задължения на CST към NG в размер на 37 533,84 EUR са анулирани в рамките на ликвидацията на CST и прехвърлянето на имуществото му към NG.

⁽⁴¹⁾ На 25 май 2008 г. Bank für Tirol и Vorarlberg AG предоставят на CMHN заем в размер на [...] EUR.

⁽⁴²⁾ На 18 януари 2010 г. Kreissparkasse Ahrweiler предоставя на MSR заем в размер на [...] EUR.

⁽⁴³⁾ Съгласно възложената му от провинцията поръчка за кредит ISB не извършва обичайните действия по проверка на кредитоспособността.

⁽⁴⁴⁾ С оглед на транш 2 NG не усвоява сумата от 4 735 000 милиона евро от поетия заем в размер на 118 325 800 EUR, така че провинцията изплаща на NG сумата от 113 590 800 EUR; в тази връзка NG изплаща на ISB възнаграждение в размер на 141 835,54 EUR.

Таблица 7

Условия за финансиране на заема на ISB

Транш	Получател	Изплатена сума (евро)	Сключване на договора	Лихвен процент ⁽¹⁾
1	NG	96 574 200	28.7.2010 г.	0 %
2	NG	113 590 800	28.7.2010 г.	до 31.12.2012 г.: EONIA плюс 0,64 % = 1,121 % от 1.1.2013 г.: референтен лихвен процент на Комисията
3	MSR	92 000 000	28.7.2010 г.	до 31.12.2012 г.: EONIA плюс 0,64 % = 1,121 % от 1.1.2013 г.: референтен лихвен процент на Комисията
4	CMHN	23 100 000	28.7.2010 г.	до 31.12.2012 г.: EONIA плюс 0,64 % = 1,121 % от 1.1.2013 г.: референтен лихвен процент на Комисията

⁽¹⁾ За средната ставка EONIA към 28 юли 2010 г. вж. www.global-rates.com/interest-rates/eonia/2010.aspx.

- (30) Мярка 9 (Заявление на провинцията за предоставяне на гаранция на ISB относно мярка 8: Заем от ISB в полза на NG, MSR и CMHN): На 28 юли 2010 г. провинцията издава на ISB безусловно и неотменяемо заявление за предоставяне на гаранция и освобождаване от отговорност (100 % покритие на задълженията) относно изпълнението на задълженията по заема от ISB от страна на NG, MSR и CMHN. Нито NG, нито MSR или CMHN плащат такса за гаранцията. Както и заемът от ISB (мярка 8), заявлението за предоставяне на гаранция се отнася както до съоръженията на Nürburgring, така и до мерките за насърчване на туризма.
- (31) Мярка 10 (Отдаване на комплекса Nürburgring на лизинг на NAG): В рамките на извършеното през 2010 г. реструктуриране на 1 май 2010 г. NG, EWN, Nürburgring Adventure GmbH ⁽⁴⁵⁾, Camp4Fun, MSR и CMHN отдават състезателната писта, развлекателния парк и други съоръжения на лизинг на NAG ⁽⁴⁶⁾ за период от 20 години ⁽⁴⁷⁾. Взето е решение да не се провежда търг (процедура за възлагане на обществена поръчка). Отдаването на лизинг обхваща съоръженията и експлоатацията на Nürburgring, както и мерките за насърчване на туризма. Мероприятието по провеждане на състезания от Формула 1 обаче е предмет на отделен концесионен договор (мярка 17) и следователно се изключва от отдаването на лизинг. Минималната годишна лихва по лизинга е определена както следва: за периода от 1 май 2010 г. до 30 април 2011 г. — 0 EUR, за периода от 1 май 2011 г. до 30 април 2012 г. — 5 милиона евро, за периода от 1 май 2012 г. до 30 април 2012 г.: в случай че недостатъците в строителството са отстранени до 30 април 2012 г., — 11,5 милиона евро, в противен случай — 10 милиона евро, и за периода от 1 май 2013 г. нататък — 15 милиона евро ⁽⁴⁸⁾. В периода от 1 май 2010 г. до 31 октомври 2012 г. NAG събира лихва по лизинга в размер на [...] EUR ⁽⁴⁹⁾. Договорът за лизинг е прекратен със задна дата от 31 октомври 2012 г. чрез сключеното на 27 ноември 2012 г. между NG, MSR, CMHN, CST и NBG, както и попечителя, от една страна, и NAG, Mediinvest и други предприятия, от друга страна, на споразумение с кредиторите (Vergleichsvertrag).

⁽⁴⁵⁾ Към момента на подписване на съответния договор за лизинг на търговско предприятие Nürburgring GmbH е единствен съдружник в Nürburgring Adventure GmbH. На 25 октомври 2010 г. Nürburgring Adventure GmbH се слива с NG.

⁽⁴⁶⁾ След подписването на договора за лизинг на търговско предприятие на 25 март 2010 г. фирменото наименование на NAG все още е GrundKapital Management GmbH.

⁽⁴⁷⁾ С едностранината опция за NAG договорът за лизинг да бъде упълнен два пъти с по 5 години.

⁽⁴⁸⁾ Договорът за лизинг предвижда следното: а) минимална лихва по лизинга и б) лихва по лизинга в зависимост от финансовия резултат преди лихви, данъци, обезценки и амортизации (ЕБИТДА) на лизингополучателя (лихва ЕБИТДА): от 1 май 2010 г. до 30 април 2011 г. — 90 % от ЕБИТДА на лизингополучателя, от 1 май 2011 г. до 30 април 2012 г. — 90 % от ЕБИТДА на лизингополучателя, но минимум 5 милиона евро, от 1 май 2012 г. до 30 април 2013 г.: доколкото недостатъци в строителството са отстранени до 30 април 2012 г.: 85 % от ЕБИТДА на лизингополучателя, но минимум 11,5 милиона евро, в противен случай — 90 % от ЕБИТДА на лизингополучателя, но минимум 10 милиона евро, и от 1 май 2013 г. годишно по 85 % от ЕБИТДА на лизингополучателя, но минимум 15 милиона евро. Критична оценка на размера на лихвата по лизинга е представена в годишния отчет за 2012 г. на Сметната палата на провинция Rheinland-Pfalz, стр. 98—102, достъпен в интернет на адрес www.rechnungshof-rlp.de/Jahresberichte.

⁽⁴⁹⁾ Лихва по лизинга в размер на [...] EUR, включително [...] EUR въз основа на споразумението с кредиторите.

- (32) Мярка 11 (Заеми на RIM за MSR чрез Mediinvest като посредник, съответно в случая с един от заемите — чрез PNG): Между 29 май 2008 г. и 7 юли 2009 г. RIM отпуска на Mediinvest единадесет заема на обща стойност 85 512 000 EUR под формата на непреки дялови участия с цел финансиране на Направление II (хотели) на проекта „Nürburgring 2009“⁽⁵⁰⁾. По същото време Mediinvest, което се явява посредник между RIM (отпускаща страна) и MSR (бенефициер), използва тези средства за отпускане на заем за MSR при по-висок лихвен процент (вж. по-долу)⁽⁵¹⁾. За непреките дялови участия освен фиксираната лихва е договорено и променливо олихвяване в размер на 2 %, което зависи принципно или от печалбата от продажбата на дела на Mediinvest в MSR, или от годишната печалба на Mediinvest за 2009 г. Също така са предоставени обезпечения. В таблица 8 е представен обобщен преглед на непреките дялови участия:

Таблица 8

Непреки дялови участия на RIM в Mediinvest

	Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент
1	29.5.2008 г.	[...]	[...]
2	29.9.2008 г.	[...]	[...]
3	12.11.2008 г.	[...]	[...]
4	22.12.2008 г.	[...]	[...]
5	30.4.2009 г.	[...]	[...]
6	14.5.2009 г.	[...]	[...]
7	26.5.2009 г.	[...]	[...]
8	9.6.2009 г.	[...]	[...]
9	23.6.2009 г.	[...]	[...]
10	30.6.2009 г.	[...]	[...]
11	7.7.2009 г.	[...]	[...]
	ОБЩО	[...]	

- (33) В периода от 27 май 2008 г. до 7 юли 2009 г. Mediinvest отпуска на MSR девет заема на обща стойност 75 484 000 EUR при лихвен процент 7 % (съответно 5,1 % от 1 ноември 2009 г.); не са предоставени обезпечения. В таблица 9 е представен обобщен преглед на непреките дялови участия:

Таблица 9

Заеми на Mediinvest за MSR

	Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент
1	27.5.2008 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно
2	22.12.2008 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно

⁽⁵⁰⁾ Заемите под формата на непреки дялови участия са възстановени на RIM в пълен размер. На 30 юли 2010 г. Mediinvest изплаща на RIM общо лихви в размер на [...] EUR. Германия не уточнява дали MSR е възстановило заемите, предоставени му от Mediinvest.

⁽⁵¹⁾ По информация на Сметната палата на провинцията предимството на Mediinvest вследствие на увеличените лихвени проценти възлиза общо на [...] EUR (експертно мнение на Сметната палата на провинция Rheinland-Pfalz от 15 юни 2010 г., част II, стр. 20).

	Сключване на договора	Сума (евро)	Лихвен процент
3	30.4.2009 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно
4	15.5.2009 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно
5	26.5.2009 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно
6	9.6.2009 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно
7	23.6.2009 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно.
8	30.6.2009 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно
9	7.7.2009 г.	[...]	[...] % годишно; от 1.11.2009 г.: [...] % годишно
ОБЩО		75 484 000	

- (34) Също така Mediinvest отпуска на PNG на 12 ноември 2008 г. заем в размер на 10 милиона евро при лихвен процент 6 % (до 31 декември 2009 г.), а PNG от своя страна отпуска на MSR в същия ден заем в същия размер и при същата лихва.
- (35) Мярка 12 (Заявление на провинцията за предоставяне на гаранция на ISB относно мярка 11: Непреки дялови участия на RIM в Mediinvest): Във връзка със заема на ISB за RIM, използван от RIM за отпускане на заем за Mediinvest (мярка 11), провинцията издава на ISB заявление за предоставяне на гаранция относно изпълнението на задълженията за плащане до размер от 140 милиона евро (100 % покритие на задълженията) ⁽⁵²⁾. За гаранцията не се заплаща такса. Комисията счита, че бенефициер по въпросната мярка е MSR, тъй като това дружество е и бенефициерът по мярка 11.
- (36) Мярка 13 (Приходи от данъка върху хазарта, които провинцията влива като капитал в NG): През февруари 2009 г. Spielbankgesetz Rheinland-Pfalz е променен, така че части от приходите от данъка върху хазарта могат да бъдат влетят като капитал в NG. Прехвърлените данъчни постъпления са определени за насърчаване на туризма. Влетият капитал е както следва: 1,6 милиона евро на 29 декември 2009 г., 3,2 милиона евро на 29 октомври 2010 г. и отново 3,2 милиона евро на 29 март 2011 г., т.е. общо 8 милиона евро.
- (37) Мярка 14 (Акционерен заем от провинцията за NG и промяна на поредността на вземанията в полза на проекта „Nürburgring 2009“): За подготовката и реализацията на проекта „Nürburgring 2009“ NG получава от провинцията следните безлихвени заеми без фиксиран срок: 20 милиона евро на 21 август 2007 г., 10 милиона евро на 22 декември 2009 г., 4,65 милиона евро на 28 декември 2010 г. и 3,2 милиона евро на 26 април 2011 г. ⁽⁵³⁾. Също така провинцията отпуска на NG на 9 декември 2011 г. и друг заем в размер на 4,95 милиона евро. Освен това провинцията, за да предотврати несъстоятелността на NG, подава на 29 август 2007 г. декларация за промяна на поредността на вземанията за цялата сума по споменатия по-горе заем в размер на 20 милиона евро.
- (38) Мярка 15 (Прехвърляне на дружествените дялове в MSR от Mediinvest и Geisler & Trimmel към NG и от Weber към RIM): С договор за покупко-продажба на дялове от 25 март 2010 г. дружествените дялове на Mediinvest (49,5 %) и Geisler & Trimmel (33,8 %) в MSR са прехвърлени на NG, което от своя страна вече притежава 10 % от дяловете. Притежаваните от Weber дялове в MSR (6,7 %) са прехвърлени на RIM със същия документ. Покупната цена възлиза на 1 EUR за дружествен дял (т.е. общо 3 EUR) ⁽⁵⁴⁾.

⁽⁵²⁾ Гаранцията в размер на до 50 милиона евро от 28 август 2008 г. е увеличена на 17 декември 2008 г. до 80 милиона евро и впоследствие на 26 май 2009 г. до 140 милиона евро.

⁽⁵³⁾ Декларираната цел на заемите от 28 декември 2010 г. и 26 април 2011 г. е — както произтича от доклада на Ernst & Young от 9 септември 2010 г. — компенсиране на отрицателния паричен поток от средносрочното планиране на NG за периода 2010—2030 г.

⁽⁵⁴⁾ Съобразно това настоящем NG държи 93,3 %, а RIM 6,7 % от дяловете в MSR. Чрез споразумението за продажба и покупка прехвърлителите на дяловете не се освобождават от своята отговорност и нито NG, нито RIM поемат финансови задължения.

- (39) Мярка 16 (Акционерен заем и субсидия на провинцията в полза на NG за състезания от Формула 1): На 11 януари 2011 г. провинцията отпуска на NG безлихвен заем без фиксиран срок в размер на 40 405 000 евро за компенсиране на загубите от Формула 1, който най-напред е временно финансиран от пула за ликвидност. Също така през юли 2011 г. провинцията отпуска субсидия за организацията на състезания от Формула 1 през 2011 г. в размер на 13,5 милиона евро.
- (40) Мярка 17 (Концесионен договор за Формула 1): На 13 декември 2010 г. между NG и NAG е сключен концесионен договор за организацията на състезания от Формула 1 ⁽⁵⁵⁾. В този концесионен договор NG прехвърля на NAG организацията на състезания от Формула 1 и се задължава да изплаща обезщетение за това ⁽⁵⁶⁾. Според предоставената от Германия информация NAG е трябвало да получи финансови средства въз основа на този договор, които не биха били взети предвид при изчисляването на лихвата по лизинга в рамките на сключения между NG и NAG договор за лизинг на търговско предприятие, въпреки това между NG и NAG не се е състояло прехвърляне на средства. Концесията е прекратена въз основа на споразумението, сключено на 27 ноември 2012 г. между NG, MSR, CMHN, CST и NBG, както и синдика, от една страна, и NAG, Mediinvest и други предприятия, от друга страна.

б) Мерки, обхванати от решението от 7 август 2012 г.

- (41) Мярка 18 (Отсрочване на лихвени плащания по заема от ISB в полза на NG, MSR и CMHN): На 15 май 2012 г. ISB предприема отсрочване на лихви на стойност 2,98 милиона евро, чийто падеж е настъпил на 30 април 2012 г., до 15 ноември 2012 г. (включително отсрочване на обезщетение в размер на 48 913,78 евро за неприемане на неизползваната част от заема). За отсрочените суми е начислен годишен лихвен процент от 8,17 %. Това отсрочване на лихвени плащания се разпределя между отделните дружества, както следва: 1,473 милиона евро се падат на NG, 1,205 милиона евро — на MSR и 303 000 евро — на CMHN.
- (42) Мярка 19 (Промяна на поредността на вземанията и заявление за освобождаване от отговорност): На 15 май 2012 г. провинцията обявява промяна на поредността на вземанията за заеми на стойност до 254 милиона евро, които ISB е предоставило на NG, MSR и CMHN като част от заема в размер на 325 265 000 евро (мярка 8). С оглед на възстановяването на тези заеми от 2014 г. на 15 май 2012 г. провинцията обявява също, че NG, MSR и CMHN, в случай че не могат да изпълнят задълженията си за плащане, ще бъдат освободени от тях и провинцията ще изплати гаранция в полза на ISB (мярка 9).

2.4. ПРИЧИНИ ЗА ОТКРИВАНЕТО И РАЗШИРЯВАНЕТО НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (43) В решенията си от 21 март 2012 г. и 7 август 2012 г. Комисията стига до временното заключение, че при всичките 19 мерки става дума за държавни помощи и изразява съмнение относно тяхната съвместимост с ДФЕС.

2.5. ТРЪЖНА ПРОЦЕДУРА И ПРОДАЖБА НА АКТИВИТЕ

- (44) Откриването на тръжната процедура е оповестено на 14 май 2013 г. с прессъобщение на синдика. На 15 май 2013 г. KPMG публикува във Financial Times, в Handelsblatt и на уебсайта на Nürburgring покана за изразяване на интерес. В рамките на тръжната процедура KPMG, от името на прехвърлителите, поддържа контакт с близо

⁽⁵⁵⁾ Критична оценка на размера на компенсацията е представена в годишния отчет за 2012 г. на Сметната палата на провинция Rheinland-Pfalz, стр. 103—107, достъпен в интернет на адрес www.rechnungshof-rlp.de/jahresberichte.

⁽⁵⁶⁾ Договорената компенсация, която получава NAG, включва обща, подлежаща на възстановяване сума в размер на [...] EUR за продадените билети за вход, [...] % от печалбата от продажбата на онези билети за вход, които са били продадени след първите [...] билета, както и печалбата от [...] продадени билети за вход през 2011 г. и от [...] продадени билети за вход през следващите години. Минималното възнаграждение за провеждането на мероприятия от Формула 1 през 2011 г. възлиза принципно на [...] EUR; доколкото печалбата от продажбата на билети за вход е под [...] EUR, размерът на компенсацията се намалява с [...] EUR на всеки [...] EUR, които задържат печалбата под [...] EUR (пример: При печалба от продажбата на билети за вход в размер на [...] EUR компенсацията възлиза на [...] EUR). Във всички случаи обаче се договаря минимален размер на компенсацията от [...] EUR. Таксите, които следва да бъдат заплащани на организаторите на състезания от Формула 1 и пилотите, както и плащанията за поддръжката на пистата за лиценз „Grade-1“ от Fédération Internationale de l'Automobile („FIA“) се поемат в пълен размер от NG и се изключват от задълженията на NAG.

300 инвеститори. Заинтересованите лица са приканени да представят заявление за изразяване на интерес (близо 70 предприятия изразяват интерес); след като са им предоставени на разположение редица документи за Nürburgring, те биват приканени да представят примерна оферта до 26 септември 2013 г. С писмо от 19 юли 2013 г. прехвърлителите информират всички заинтересовани инвеститори за следното: „All parties that intend to participate in next stage of the process are invited to submit an Indicative Offer by **5:00 pm (CET) on 12 September 2013**. Offer handed in after the deadline will also be considered“⁽⁵⁷⁾. Посоченият срок 12 септември 2013 г. за представяне на примерна оферта е удължен до 26 септември 2013 г. с писмо от 12 септември 2013 г.: „The Vendors have decided to extend the deadline for Indicative Offers, in order to enable potential investors to complete their analysis of the provided material. The updated deadline now ends at **5 p.m. CET on 26 September 2013**. Offers handed in after the deadline will also be considered“⁽⁵⁸⁾. С писмо от 17 декември 2013 г. срокът за изпращане на потвърдителни оферти е удължен от прехвърлителите от 11 декември 2013 г. до 17 февруари 2014 г. „In order to enable potential investors to complete their analysis of the provided information material and to provide a final offer that fully reflects the value potential of the Nürburgring, the timeline which used to end at 5 p.m. CET on 11 December 2013 now ends at **5 p.m. CET on 17 February 2014**. For the sake of clarity, offers handed in after that timeline will, in principle, also be considered provided that the terms of the offer qualify for the further process. Any disadvantage caused by the delay will not be compensated for and will have to be fully borne by the investor. Please note that the Vendors may choose the parties which will qualify for the further process shortly after the updated timeline ends“⁽⁵⁹⁾.

- (45) Относно продажбата на активите на NG, MSR и CMHN синдиките решават и изпълняват представеното по-долу структуриране.
- (46) За целите на тръжната процедура активите на NG, MSR и CMHN са разделени на 11 пакета от активи⁽⁶⁰⁾. В публикуваната покана за представяне на заявление за изразяване на интерес се казва: „The Vendors intend to sell the assets to one or more investors („Project RING“). Investors will have the opportunity to acquire all assets, defined asset clusters („Proposed Asset Clusters“) or individual assets. The Proposed Asset Clusters have been defined based on the separability of assets and related costs. It is intended that the transaction will be structured as an asset deal. All third party and financing liabilities will remain with the insolvent legal entities allowing a new start on a clean balance sheet.“ [„Прехвърлителите възнамеряват да продадат активите на Nürburgring на един или няколко инвеститора („Проект RING“). Инвеститорите имат възможността да придобият всички активи, дефинирани пакети от активи или отделни активи. Пакетите от активи са дефинирани съобразно делимостта на активите и свързаните с това разходи. Сделката следва да се структурира като Asset Deal. Всички задължения по финансиране и към трети лица остават при неплатежоспособните дружества. Така сделката позволява нов старт на базата на коригиран баланс.“]⁽⁶¹⁾. Също така в писмото за участие от 19 юли 2013 г. до заинтересованите инвеститори се казва: „Investors will have the opportunity to acquire the assets of the Vendors in either their entirety, or in defined asset clusters („Proposed Asset Clusters“), or in individual assets. Proposed Asset Clusters have been defined based on the severability of assets of the Nürburgring and related costs.“ [„Инвеститорите имат възможността да придобият всички активи на прехвърлителите, дефинирани пакети от активи („оферирани пакети от активи“) или отделни активи.“] Оферирани пакети от активи са дефинирани съобразно делимостта на активите на Nürburgring и свързаните с това разходи⁽⁶²⁾.
- (47) Синдиките не поставят условия с оглед на бъдещото ползване на активите. Евентуални ограничения в ползването са налице въз основа на правните разпоредби в областта на строителството и защитата от вредни емисии, както и на гарантирания с Landesgesetz публичен достъп до Nürburgring.
- (48) Съобразно изпратените на заинтересованите инвеститори Prozessbriefen от 19 юли 2013 г. и 17 октомври 2013 г. следва да се изберат инвеститори въз основа на следните критерии: а) максимално повишаване на стойността на всички активи; и б) очаквана сигурност на сделката⁽⁶³⁾. Тези критерии за подбор са детайлно разяснени както следва: „Value for the assets in scope of the respective offer; Potential value implications for those assets that are not included in the respective offer, if any; Costs for further separation of the assets in scope of the respective offer, if any; Costs to fulfil key assumptions and conditions of the respective offer; Closing probability“. [„Предложена цена за

⁽⁵⁷⁾ Писмо за участие от 19 юли 2013 г., „Project RING — information and procedures for the submission of an indicative offer“, стр. 3, раздел „Indicative Offer“.

⁽⁵⁸⁾ Писмо за участие от 12 септември 2013 г., „Project RING — Project RING — Extension of the timeline for the submission of indicative offers“, стр. 1, раздел „Extension of the Deadline for the Indicative Offers“.

⁽⁵⁹⁾ Писмо за участие от 17 декември 2013 г., „Project RING — Extension of the timeline for the submission of final offers“, стр. 1, раздел „Extension of the timeline for the final offers“.

⁽⁶⁰⁾ 1A. Grand Prix-Strecke, 1B. Nordschleife, 2. 4-звезден Hotel, 3. Eifeldorf „Grüne Hölle“ с 3-звезден хотел, 4. Ferienpark Drees, 5. Парцел Dorint с наследствено право на строеж, 6. Offroad Park, 7. Personalhaus Adenau, 8. Жилищна сграда Balkhausen, 9. Haus Licht, 10. Други зелени площи.

⁽⁶¹⁾ Раздел „Продажба на активи на Nürburgring“ от поканата за представяне на заявление за изразяване на интерес.

⁽⁶²⁾ Писмо за участие от 19 юли 2013 г., „Project RING — information and procedures for the submission of an indicative offer“, стр. 1, раздел „Indicative Offer“.

⁽⁶³⁾ Критериите за подбор са представени на страница 4 на писмото за участие от 19 юли 2013 г., „Project RING — information and procedures for the submission of an indicative offer“ и на страница 6 на писмото за участие от 17 октомври 2013 г., „Project RING — procedures for the submission of a final offer“.

включените в офертата активи; възможни заключения за стойността на всички онези активи, които не са неразделна част от офертата, доколкото е уместно; разходи за по-нататъшно разделяне на избраните в съответната оферта активи, доколкото е уместно; разходи за прилагането на съществени предположения и условия на съответната оферта, както и вероятност за сключване на договора.“] Също така е посочено следното: „the closing probability will be assessed by taking into consideration the (i) outstanding due diligence requirements, (ii) secured financing for the transaction, supported by confirmation of financing partners, (iii) required steps for the regulatory clearance, (iv) required internal approval steps until the transaction could be consummated and (v) strategic rationale for the acquisition or future plans for the assets of the NG, MSR and CMHN and the likelihood of their realisation“. [„Оценката на вероятността за сключване на договор се прави въз основа на i) неизпълнени изисквания на надлежната проверка, ii) сигурност на финансирането, подкрепена с потвърждение от финансиращия партньор, iii) необходими стъпки за регулаторно одобрение, iv) изисквани вътрешни разрешителни до извършването на сделката и v) стратегическа рационалност на придобиването или бъдещите планове за активите на дружествата NG, MSR и CMHN и вероятността за реализирането им.“] Установява се, че не са включени екологични съображения като част от критериите за избор на окончателната оферта.

- (49) С покани за участие от 17 октомври 2013 г. и от 17 декември 2013 г. оферентите, представили квалифицирана оферта, са информирани, че а) примерни, съответно окончателни оферти ще бъдат вземани под внимание и в случаите, в които постъпват след изтичане на крайния срок за представяне, ако офертите отговарят на условията за следващия етап; б) негативите от отлагането се понасят изцяло от съответния оферент; и в) прехвърлителите ще вземат решението за подбор възможно най-скоро след изтичане на крайния срок за представяне. Според синдиците всички оференти са били информирани, че в периода от изтичане на крайния срок за представяне на офертите до сключването на договора за покупко-продажба биха могли да подобрят своята оферта или да представят нова такава.
- (50) До началото на февруари 2014 г. примерна оферта представят 24 заинтересовани лица⁽⁶⁴⁾. От тях 18 се квалифицират за надлежна проверка⁽⁶⁵⁾ и 13 оферента представят потвърдителни оферти за всички или за отделни пакети от активи, като следните четири оференти изпращат оферти за всички активи: 1) Capricorn Automotive GmbH и Capricorn Holding GmbH („Capricorn“), 2) [оферент 2] 3) [оферент 3] и 4) [оферент 4]. Основания за критериите за подбор са а) максималното повишаване на стойността на всички активи; и б) сигурността на сделката⁽⁶⁶⁾. Офертите, които отговарят на тези критерии, са взети предвид в последния етап от процеса по продажба. При тях става въпрос за общи оферти за всички пакети от активи. От тези оференти Capricorn и [оферент 2] представят доказателство за осъществимостта на финансирането: На 7 март 2014 г. [оферент 2] изпраща обвързващо писмо за потвърждаване от 24 февруари 2014 г., с което информира KPMG за своя капацитет за финансиране; на 11 март 2014 г. Capricorn представя на прехвърлителите изпратено до Capricorn обвързващо писмо на [...] от 10 март 2014 г., в което [...] се ангажира спрямо Capricorn да покрие придобиването на въпросните активи с кредит от [41—49] милиона евро. Въз основа на потвърдителните оферти протича паралелно договаряне с двамата горепосочени оференти. Договорите са нотариално заверени, а именно на 7 март 2014 г. в случая с [оферент 2] и на 10 март 2014 г. в случая с Capricorn.
- (51) На 11 март 2014 г. комитетът на кредиторите на дружествата в несъстоятелност одобрява продажба на Capricorn (по-специално на Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH), тъй като Capricorn представя еднозначно най-добрата оферта, включително потвърждение на финансирането. Офертата на Capricorn предвижда поемане на всички пакети от активи на цена от 77 милиона евро, офертата на [оферент 2] е на стойност [47—52] милиона евро. Договорът за покупко-продажба е подписан с Capricorn на 11 март 2014 г. от NG, MSR и CMHN, както и от синдика на 13 март 2014 г.⁽⁶⁷⁾.
- (52) Във връзка с описаната тръжна процедура активите на NG, MSR и CMHN (всички материални и нематериални активи, включително земи и друго недвижимо имущество, търговски марки, търговски наименования и права върху интернет домейни), но не и пасиви и финансови активи се придобиват от Capricorn. Съдружниците на Capricorn са Capricorn HOLDING GmbH⁽⁶⁸⁾ с 67 % от дружествените дялове и GetSpeed GmbH & Co KG⁽⁶⁹⁾ с 33 % от дружествените дялове.

⁽⁶⁴⁾ 9 оферти се отнасят до всички пакети от активи, 3 оферти се отнасят до състезателната писта и 11 оферти се отнасят до други пакети от активи или отделни активи.

⁽⁶⁵⁾ Общата оферта с най-висока цена е оценена със 100 %. Представени са 6 примерни общи оферти, които предлагат над 25 % от най-добрата оферта. Общите оферти, които не достигат 25 % от най-добрата оферта, засега не са взети предвид поради размера на покупната цена. Същото важи и за офертите за състезателната писта, които заедно с отделните оферти за останалите активи не достигат 25 % от най-добрата оферта. Тъй като пет от шестте квалифицирани общи оферти все още са с неясно финансиране към момента на представяне на примерните оферти, техните оференти са приканени да представят осъществимостта на финансирането на сделката.

⁽⁶⁶⁾ Вж. бележка под линия 60.

⁽⁶⁷⁾ Според предоставената от Германия информация, разпределянето на покупната цена от 77 милиона евро върху трите дружества в несъстоятелност съответства на германското законодателство в областта на несъстоятелността и данъците.

⁽⁶⁸⁾ Capricorn Group е германска група предприятия с международна дейност в областите производство на конструктивни групи за мотоспорта, тестове на спортни състезателни автомобили и поддръжане в изправност на исторически състезателни автомобили. Всички дружествени дялове на Capricorn Holding GmbH се притежават от г-н Robertino Wild.

⁽⁶⁹⁾ GetSpeed GmbH & Co KG е германско дружество по мотоспорт. Към постиженията на дружеството се числят сервизни услуги, съпровождане на състезателни мероприятия и обучение на пилоти. 99 % от дружествените дялове се притежават от г-н Axel Heinemann и 1 % от г-н Adam Osieka.

- (53) Съгласно германското законодателство ⁽⁷⁰⁾ и съдебната практика на германските трудови съдилища ⁽⁷¹⁾ съществуващите трудови правоотношения, свързани с пакети от активи, се прехвърлят автоматично към приобретателя на активите, т.е. новия собственик; в случай на несъстоятелност обаче приобретателят може да помоли синдика да прекрати трудовите договори. В настоящия случай в договора за покупко-продажба е предвидено, че NBG (настоящото оперативно дружество на комплекса Nürburgring) ще прекрати трудовите договори по молба на Carricorn през 2014 г. Carricorn стига именно до заключението, че за икономически рентабилна експлоатация на придобитите активи (от началото на 2014 г.) дружеството ще има нужда само от 253 от общо 297-те заети лица; Ето защо Carricorn моли NBG да прекрати трудовите договори на 44 заети лица. Вследствие на това от 1 януари 2015 г. (началото на експлоатацията на придобитите от Carricorn активи) Carricorn осигурява заетост на 85 % от работния колектив на дружествата в несъстоятелност.
- (54) Страните по договора за покупко-продажба са задължени да изпълнят договора само ако Комисията приеме решение, в което отбелязва, че нито приобретателят, нито неговото оперативно дружество следва да се разглеждат като бенефициери на помощите, представляващи предмет на процедурата по разследване, и следователно не носят отговорност за възстановяване на помощи, и ако а) или срокът за съдебно разглеждане на решението на Комисията е изтекъл без обжалване; или б) в случай на обжалване е издадено окончателно съдебно решение, което потвърждава решението на Комисията. С това условие се цели покриване на несъответствието между закупната цена на активите в размер на 77 милиона евро и риска, свързан с това, че въз основа на решенията на Комисията от 21 май 2012 г. и 7 август 2012 г. за откриване, съответно разширяване на официалната процедура по разследване е възможно да се изиска възстановяване на държавни помощи в размер на 456 милиона евро.
- (55) Сезон 2014 г. ще се проведе от NBG. След това NBG се обявява в ликвидация. Паричният поток за 2014 г. на NBG (6 милиона евро) остава при прехвърлителите и в интерес на по-опростено изпълнение на договора ще бъде включен като фиксирана сума към закупната цена. Що се отнася до заемополучателите NG, MSR и CMHN, те са прекратили окончателно цялата си дейност в рамките на производството по несъстоятелност и не разполагат с персонал. Същевременно на синдиците е възложено да регламентират всички вземания и задължения на предприятието чрез съдебен процес съгласно германското законодателство в областта на несъстоятелността. Веднага след като бъдат изплатени тези вземания и задължения и съдът по несъстоятелността вземе окончателно решение за ликвидация, дружествата могат да бъдат заличени от търговския регистър.
- (56) За да може да проведе сезон 2015 г., приобретателят (Carricorn) учредява оперативно дружество с фирменото наименование Carricorn NÜRBURGRING GmbH („OpCo“), което ще сключи договорите за сезон 2015 г. Към Комисията е отправено обещание, че с посочените по-долу мерки ще се гарантира, че бенефициерите на помощта ще напуснат пазара окончателно: в случай че в началото на 2015 г. все още не е налице окончателно решение на Комисията, продадените активи ще бъдат прехвърлени преди 1 януари 2015 г. на ново дружество („NewCo“), в което приобретателят ще притежава 95,1 %, а независим доверител — 4,9 % от дружествените дялове. Доверителят ще действа в интерес на кредиторите, а не в интерес на неплатежоспособните бенефициери на помощта, но няма да бъде обвързан с инструкции на кредиторите. Също така между NewCo и OpCo ще бъде сключен договор за лизинг на търговско предприятие, който ще приключи с действие към датата на изпълнение на договора за покупко-продажба. Дейността на OpCo ще се осъществява от името на дружеството, въз основа на неговия бизнес план и с персонал по негов избор (вж. съображение 53). Дължимата на NewCo лихва по лизинга в размер на общо [4,6—5,1] милиона евро ще се включи към масата на несъстоятелността на дружествата на Nürburgring (всички плащания в полза на масата на несъстоятелността ще се превеждат по доверителните сметки на синдиците само с цел изплащане на кредиторите). След като решението на Комисията влезе в сила, доверителят ще прехвърли всички свои дялове в NewCo на приобретателя. Ако приобретателят обаче не изпълни договорните си задължения за плащане, доверителят може да продаде активите. В случай че решението на Комисията бъде обявено за нищожно, активите ще преминат отново към синдиците, които след това трябва да ги продадат незабавно, тъй като дори в такъв случай, съгласно германското законодателство в областта на несъстоятелността, продължава да е налице задължение за ликвидация. Възможност за продължаване на дейността на дружествата на Nürburgring от NewCo не съществува. Комисията отбелязва, че регламентацията не променя нищо в основните условия за продажбата (включително закупната цена и условията за плащане) ⁽⁷²⁾.

⁽⁷⁰⁾ Член 61 За от Германския граждански кодекс (BGB).

⁽⁷¹⁾ Решение на Bundesarbeitsgericht (BAG) от 19 декември 2013 г. — 6 AZR 790/12; Решение на BAG от 20 март 2003 г. — 8 AZR 97/02.

⁽⁷²⁾ Синдиците и приобретателят договарят на 13 август 2014 г., че падежът на втория транш от закупната цена ще бъде на 31 октомври 2014 г., вместо на 31 юли 2014 г., че в тази връзка ще бъдат събрани лихви в размер на 8 % и че ще бъде предприето вещно обезпечение (на мястото на паричното обезпечение от [4,6—5,1] милиона евро) чрез следните гаранции: а) дружествените дялове на г-н Robertino Wild в Carricorn, притежател на дялове в Carricorn; б) всички вземания между дружествата в групата Carricorn; в) претенции въз основа на (все още подлежащ на сключване) договор за покупко-продажба на проекта „Campus“ и г) колекцията на г-н Robertino Wild. провинцията не участва в преговорите по горепосочения договор.

3. МНЕНИЕ НА ГЕРМАНИЯ

3.1. ПРЕДПРИЯТИЯ В ЗАТРУДНЕНО ПОЛОЖЕНИЕ

- (57) В становище относно официалната процедура по разследване Германия посочва, че към 1 юли 2008 г.⁽⁷³⁾, съответно 28 юли 2010 г., т.е. към момента на отпускане на заема от ISB в размер на 325 265 милиона евро, NG не следва да се разглежда като предприятие в затруднено положение⁽⁷⁴⁾. Относно положението на NG, MSR и СМНН в периода май 2012 г. до юли 2012 г. и относно разширяването на официалната процедура по разследване Германия твърди, че Комисията не е взела предвид, че несъстоятелността на NG, MSR и СМНН е необратима последица взетото от нея въз основа на предварителното проучване⁽⁷⁵⁾ решение да не одобри помощта за оздравяване и че с това Комисията е нарушила принципа на пропорционалността⁽⁷⁶⁾. Германия се аргументира също с факта, че NG е извършило строителството на инфраструктурата, и по-специално организацията на състезания от Формула 1 и Superbike, под формата на обществена поръчка⁽⁷⁷⁾ и че по тази причина не би следвало това да се взема предвид при проверката на икономическото състояние на дружеството, класифицирането като предприятие в затруднено положение и прилагането на принципа на „еднократната помощ“⁽⁷⁸⁾.

3.2. ДЪРЖАВНИ РЕСУРСИ И ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПРИПИСВАНЕ НА ДЪРЖАВАТА

- (58) С оглед на мерките на NG Германия признава, че средствата могат да бъдат приписани на държавата⁽⁷⁹⁾.

3.3. ИКОНОМИЧЕСКА ДЕЙНОСТ

- (59) Според Германия строителството на трибуните и на мултифункционалните халета, мерките за инженерна подготовка, както и строителството на атракциите за обучение и развлечения (Направление I⁽⁸⁰⁾ на проекта „Nürburgring 2009“), не представляват икономическа дейност дотолкова, доколкото решението относно Flughafen Leipzig-Halle⁽⁸¹⁾ не може да бъде пренесено върху изграждането на обща (регионална и спортна) инфраструктура⁽⁸²⁾. Строителството засяга съоръжения, които отговарят на критериите на „Бялата книга за спорта“

⁽⁷³⁾ Одобрена от Комисията на 19 февруари 2009 г. по дело С 38/2009 Федерална рамка за нисколихвени заеми е в сила за предприятията, които към 1 юли 2008 г. не се намират в затруднено положение. Предприятията, които не са били в затруднено положение към тази дата, но след това са изпаднали в такава, въз основа на световната финансова и икономическа криза, могат да използват схемата за помощ.

⁽⁷⁴⁾ Германия твърди, че NG не отговаря на строгите критерии в точка 10 от Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране, че при занижените критерии в точка 11 от Насоките не се формира еднозначна картина и че общата разпоредба в точка 9 от Насоките също е неприложима.

⁽⁷⁵⁾ Германия посочва, че разширяването на официалната процедура по разследване е в разрез с целта на помощите за оздравяване; с помощта се цели избягване на непосредствената несъстоятелност на NG, MSR и СМНН и на дружествата се предоставя време от шест месеца, в което да изготвят план за реструктуриране. Освен това съдружниците са изразили готовност да одобрят определени цели от плана за реструктуриране, които между другото включват също продажбата на активите и следващата я ликвидация на NG, MSR и СМНН. Тъй като до момента спрямо NG не е прието решение за възстановяване на средствата, не са били изпълнени критериите на съдебната практика по дело Deggendorf и тук става въпрос за единствена по рода си ситуация, с одобряването на помощта за оздравяване не би се създал прецедент.

⁽⁷⁶⁾ Тук Германия се позовава на Определение на Общия съд от 8 декември 2000 г. по дело BP Nederland и др./Комисия (T-237/99, Recueil., стр. II-3849, точка 37); Решение от 11 май 2005 г. по дело Saxonia Edelmetalle GmbH (T-111/01, Recueil 2001 г., стр. II-2335, точка 26), Решение от 13 юни 1989 г. по дело Publishers Association/Комисия (56/89, Recueil, стр. 1693, точка 39); Определение на Общия съд от 12 януари 1993 г. по дело SPO и др./Комисия (T-29/92 (R), Recueil 1992 г., стр. II-2161, точка 38 и следващите).

⁽⁷⁷⁾ Тук Германия се позовава на Решение от 24 септември 2008 г. по дело Kahla/Thüringen Porzellan GmbH/Комисия (T-20/03, Сборник, стр. II-2305, точка 124 и следващите). Германия посочва, че от гледна точка на правилата за държавна помощ тези мерки би трябвало да се разглеждат като специални ефекти, а не като част от редовната икономическа дейност на NG и че както съдружниците, така и управителите гледат на NG като на средство, за да поддържат спортната инфраструктура „Nürburgring“ в публична собственост и да провеждат нерентабилни сами по себе си спортни мероприятия, които без гаранция от публичния сектор за тези загуби не биха били предлагани. Без това основно разбиране нито съдружниците, нито управителите на NG щяха да допуснат такова развитие на задълженията. Ето защо разходите по тези специални ефекти не би трябвало да се включват в оценката на финансовото положение.

⁽⁷⁸⁾ Относно понятието „еднократна помощ“ вж. раздел 3.3 на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране.

⁽⁷⁹⁾ Въпросните мерки трябва да бъдат одобрени от надзорния съвет на NG, чиито членове се назначават от провинцията и от областта.

⁽⁸⁰⁾ Обемът на инвестициите по Направление I възлиза на 215 милиона евро (185 милиона евро от пула за ликвидност и 30 милиона евро от акционерен заем от провинцията).

⁽⁸¹⁾ Решение от 24 март 2011 г. по дела Freistaat Sachsen и Land Sachsen-Anhalt (T-443/08) и Mitteldeutsche Flughafen AG и Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T-455/08) срещу Европейската комисия, Сборник, стр. II-1311, потвърдено след обжалване, вж. Решение от 19 декември 2012 г. по дело Mitteldeutsche Flughafen AG и Flughafen Leipzig-Halle GmbH/Европейска комисия (C-288/11, Сборник, стр. I-0000).

⁽⁸²⁾ Германия заявява, че подобна промяна в практиката на Комисията за вземане на решения противоречи на Бялата книга за спорта и на принципа на правната сигурност. Такава промяна би могла да намери приложение само в бъдещи случаи, но не и за строителството на спортна инфраструктура на Nürburgring, което е приключило още през 2011 г. Забрана за помощ за финансирането на строителството и експлоатацията на спортна инфраструктура би означавало разместване в разпределението на правомощията между органите на ЕС и на държавите членки, а с това би нарушило и принципа на субсидиарност.

на Комисията от 2007 г. (мултифункционално ползване, недискриминационен достъп и т.н.). Също така Германия посочва, че никой частен инвеститор не би реализирал подобен проект и че състезателните писти по правило не се изграждат от частни лица заради липсата на рентабилност ⁽⁸³⁾.

- (60) Тъй като от германска гледна точка състезанията от Формула 1 са принципно структурно дефицитни, те не биха могли да се разглеждат като редовна стопанска дейност на NG; тъй като тяхното организиране и провеждане, дори и след предоставяне на държавно финансиране, би довело до отрицателен резултат за NG, дружеството не би провеждало тези мероприятия без поет ангажимент за публично финансиране. По регионално-политически причини Германия би се решила да финансира мероприятията от Формула 1 чрез NG при условията на „сделка между несвързани лица“ (Arms-length) ⁽⁸⁴⁾. Ето защо Германия твърди, че организацията на тези мероприятия не може да се разглежда като икономическа дейност на NG. В случай че финансирането на тези мерки бъде класифицирано като помощ, Германия посочва, че критериите за предоставяне на услуги от общ икономически интерес (DAWI) са изпълнени.

3.4. СЕЛЕКТИВНОСТ

- (61) Германия заявява, че финансирането на мерките, дори ако то трябва да се разглежда като икономическа дейност, няма селективен характер, защото са изпълнени критериите на Бялата книга за спорта от 2007 г. (няколко ползватели, недискриминационен достъп, мултифункционално ползване и отдаване под наем на разумни, пазарни цени; инфраструктурата не би била поета от пазара, защото е нерентабилна; отговорност на публични органи).

3.5. ПРЕДИМСТВО

а) Мерки, обхванати от решението от 21 март 2012 г.

- (62) Германия признава, че не е намерила дългосрочен частен инвеститор, който да е готов да инвестира в проекта „Nürburgring 2009“.
- (63) **Относно мярка 1** (Плащания за капиталовия резерв и увеличение на собствения капитал през август 2004 г., декември 2004 г. и септември 2007 г.) Германия заявява, че въпросът за евентуално предимство е незначителен, защото мярката не е насочена към икономическа дейност.
- (64) Относно **мярка 2** Германия изтъква, че размерът на лихвения процент по заема, който NG е отпуснало на своите дъщерни дружества (6 %), не създава предимство за дъщерното дружество, защото става дума за обичаен за пазара лихвен процент.
- (65) В рамките на **мярка 3**, според Германия, финансираните със 170 милиона евро ⁽⁸⁵⁾ от пул за ликвидност мерки са приложени в пазарни условия, защото а) Пулът на провинцията се използва като при холдинг в условията на пазарна икономика ⁽⁸⁶⁾; б) NG е заплащало редовно дължимите лихви, и в) финансирането в рамките на мярка 3 е било изцяло възстановено. Германия твърди по-нататък, че отпуснатите на ISB от Liquiditätspool на провинцията заеми са послужили единствено за рефинансиране на ISB с оглед на отпуснатите от дружеството заеми за NG (вж. и съображение 70) и че пазарните условия на провинцията при операции с пула за ликвидност не са били предадени на NG като заемополучател.
- (66) Относно **мярка 4** (Заем от NG в полза на MSR) Германия отбелязва, че лихвен процент от 7 % отговаря на пазарните условия.
- (67) Съгласно информация, получена от Германия, **мярка 5** (Подпомагане на CST от NG) отговаря на пазарните условия: След първоначално съвместното финансиране на проекта от NG и MIB на по-късен етап се оказва, че MIB не е в състояние да предоставя необходимите акционерни заеми в същия размер като NG. Тъй като оттегляне на

⁽⁸³⁾ Германия обръща внимание, че между 1999 г. и 2011 г. с държавни ресурси са изградени 8 от 11 състезателни писти по целия свят. В тази връзка се препраща към проучването „Formula Money“ на Communication & Network Consulting от 2011 г., стр. 145.

⁽⁸⁴⁾ Германия заявява, че Формула 1 е свързана със значителни икономически ефекти в държавите, организиращи и провеждащи състезанията (съотношението между субсидиите и тези ефекти трябва да е 1:5).

⁽⁸⁵⁾ Германия твърди, че усвояването на средства от пула за ликвидност за проекта е изключение, което не отговаря на обичайното ползване на пула. Финансирането чрез пула за ликвидност е временно и се извършва с цел предварително финансиране на текущи мерки по проекти до намирането на дългосрочен инвеститор.

⁽⁸⁶⁾ Германия изтъква, че целта на пула за ликвидност е в това да оптимизира паричния поток между провинцията и различните ѝ дъщерни дружества по икономически целесъобразен начин, по специално за да се намалят разходите за финансиране на холдинга, че краткосрочната потребност се покрива от провинцията чрез капиталовия пазар и че олихвяването за усвояване на средства от пула за ликвидност се извършва при постижими от провинцията на свободния пазар дневни ставки, че за провинцията не възникват разходи за лихвени плащания, пазарните условия на провинцията са предадени 1:1 на участниците в пула за ликвидност и че Министерството на финансите на провинцията изпълнява единствено ролята на платформа за сетълмент.

NG от проекта би повлияло негативно върху осигуряването на билетната система в срок и по всяка вероятност би обезценило предходната инвестиция на NG, за NG би било по-изгодно да продължи реализацията на планирания проект при променени условия, още повече че бизнес планът предвижда разумна печалба и че NG е получило обезпечение от NG.

- (68) С оглед на **мярка 6** (Плащания към IPC, както и предоставеният на MSR чрез PNG заем) Германия твърди, че получателите са получили съответните плащания под формата на възнаграждение за услуги и като заем в съответствие с пазарните условия.
- (69) С оглед на **мярка 7** (Прехвърляне на вземания на MIB от CST към NG) Германия не се съгласява с евентуално предимство.
- (70) Относно **мярка 8** (Заем от ISB в полза на NG, MSR и CMHN) Германия обръща внимание, че ISB не е действало независимо (съгласно принципа Arm's-length) като (самостоятелно) дружество, а в качеството си на банка за развитие по поръчка на и като част от управлението на провинция Райнланд-Пфалц⁽⁸⁷⁾. Според Германия принципите на Споразумение II за рефинансиране на заема от ISB⁽⁸⁸⁾ са приложими чрез участие на ISB в пула за ликвидност. Ето защо това участие не представлява помощ в полза на ISB⁽⁸⁹⁾.
- (71) Относно **мярка 9** (Гаранция на провинцията спрямо ISB относно мярка 8) Германия твърди, че съответното заявление за предоставяне на гаранция и освобождаване от отговорност регламентира единствено разпределението на риска в отношенията провинция — ISB и не представлява облагодетелстване на заемополучателя (NG, MSR и CMHN), тъй като не е довело до по-добри условия по заема за последния⁽⁹⁰⁾.
- (72) Относно **мярка 10** (Договор за лизинг на търговско предприятие от 25 март 2010 г.) Германия представи поръчана от провинцията експертиза от 29 септември 2011 г. за лихвата по лизинга на Nürburgring, в която са изчислени редица минимални и максимални стойности за обичайни за пазара годишни лихви по лизинг. Германия заявява, че очакваните приходи от лизинг, съгласно експертната оценка, надвишават максималната пазарна цена с 20 % и с това биха позволили изплащане на строителните разходи на лизингодателя в размер на 330 милиона евро, както и разумна печалба⁽⁹¹⁾.
- (73) Що се отнася до заемите в **мярка 11** (Заеми на RIM за MSR чрез Mediinvest и PNG), с които е финансирано Направление II на проекта „Nürburgring 2009“, според Германия те съответстват на принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика и не представляват предимство, тъй като приложените лихвени проценти надвишават валидния референтен процент (с изключение на два заема от 12 ноември 2008 г., съответно 22 декември 2008 г.).

⁽⁸⁷⁾ С оглед на съображение 137 от Решението от 21 март 2012 г. Германия заявява, че в случая с банки за развитие (специални кредитни институции) е възможно да има бенефициери на две нива, от една страна специалните кредитни институции и от друга страна предприятията, които получават финансиране от специални кредитни институции. Предимствата по отношение на отговорността за специалните кредитни институции са регламентирани в Споразумение II от 2002 г. В решението от 21 март 2012 г. се изхожда от обстоятелството, че отпускането на заеми от специални кредитни институции е ограничено до ситуации, в които заемополучателят не би получил заем на пазара при същите условия. От друга страна Германия твърди, че за банките за развитие е напълно възможно да отпускат кредити при пазарни условия (дейността на специалните кредитни институции не е ограничена до предоставянето на помощи) и че по тази причина в конкретния случай е необходимо да се извърши оценка на помощта.

⁽⁸⁸⁾ С оглед на заема от ISB (мярка 8) Германия заявява, че в най-добрия случай предимството отговаря на разликата между пазарния лихвен процент и фактически платения лихвен процент, но в никакъв случай не и на общата сума на заема. Доколкото Комисията има съмнения относно това, следва да се възложи поръчка за експертна оценка.

⁽⁸⁹⁾ Германия твърди, че с Споразумение II Комисията е одобрила запазването на предимства по отношение на отговорността в полза на юридически самостоятелни специални кредитни институции, доколкото дейността им е ограничена до точно определена обществена услуга за подпомагане. При тези условия използването на гаранции като гаранция с ангажимент за плащане, институционална гаранция и гаранции за рефинансиране например би било съвместимо с правилата за държавна помощ. Също така Германия отбелязва, че в решението си от 16 юни 2004 г. по дело за държавна помощ N179/04 — Гаранции на финландските общини — Комисията е приела, че специалните кредитни институции не представляват дружества, доколкото извличат печалба единствено с оглед на своята обществена услуга за държавно подпомагане.

⁽⁹⁰⁾ Германия заявява, че условията по отпускането на заема са определени изчерпателно и независимо в поръчката за кредит на провинцията; за ISB няма пространство за действие в това отношение. Решението за отпускането на заема и свързаните с това рискове остават за провинцията, която освен това, въз основа на поръчката за кредит съгласно Германския граждански кодекс (BGB), отговаря в пълен обем като гарант по заема.

⁽⁹¹⁾ Германия заявява също така, че е несъществено дали разходите по изграждането могат да бъдат изплатени чрез последващо отдаване на лизинг или не, защото инвестиционните разходи са невъзвращаеми разходи, които за проявяващ съобразителност инвеститор в никакъв случай не влияят върху бъдещите решения. Дори ако трябва инвестиционните разходи да се изплатят от лизинга, то трябва да се имат предвид планираните инвестиции без непредвидено повишаване на разходите. Предложените при планирането на проекта разходи възлизат първоначално на 215 милиона евро (135 милиона евро за Направление I на проекта „Nürburgring 2009“ и 80 милиона евро за Направление II на проекта „Nürburgring 2009“), докато фактическите разходи възлизат на 330 милиона евро (215 милиона евро за Направление I на проекта „Nürburgring 2009“ и 115 милиона евро за Направление II на проекта „Nürburgring 2009“). Ето защо дори минималната лихва по лизинга в размер на около 280 милиона евро би изплатила планираните инвестиции.

- (74) Относно **мярка 12** (Заеми на RIM за MSR чрез Mediinvest съгласно мярка 11) Германия твърди, че гаранцията на провинцията би довела само до предимство за получателя на заема, но не предоставя предимство на ISB или RIM, тъй като тази гаранция е била условие за отпускането на заема.
- (75) За **мерки 13 и 14** (Приходи от данъка върху хазарта за целите на насърчаването на туризма ⁽⁹²⁾ и акционерен заем от провинцията) Германия не твърди съответствие с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика. С оглед на данъка върху хазарта Германия определя мярката като компенсация за инфраструктурни разходи във връзка с насърчаване на туризма. Относно промяната на поредността на вземанията Германия заявява, че при акционерни заеми тя има чисто декларативно действие, защото всеки акционерен заем в производство по несъстоятелност и без друго е второстепенен, че заедно с това последица от промяната на поредността на вземанията би могло да е само потенциално обременяване на държавния бюджет и следователно тази промяна на поредността на вземанията не представлява предимство ⁽⁹³⁾.
- (76) Относно **мярка 15** (Поемане на дружествените дялове на MSR от NG и RIM) Германия твърди, че това не е създавало икономическо предимство за Mediinvest, Geisler & Trimmel и Weber по следните причини: а) прехвърлянето е осъществено на символична покупна цена от само 1 евро за дружествен дял; б) то не е било свързано с други предимства като прекратяване на акционерни заеми или гаранции на съдружници; в) NG и RIM са поели дяловете на MSR, за да обединят собствеността по Направление II с тази по Направление I на „Nürburgring 2009“ и така да позволят единна оперативна концепция; и г) въпросът дали MSR към момента на прехвърлянето евентуално е било предприятие в затруднено положение не оказва влияние върху тази оценка, тъй като при MSR става дума за ООД (GmbH), т.е. отговорността на съдружниците и без друго е ограничена до размера на дружествения капитал.
- (77) С оглед на **мярка 16** (Финансиране на свързаните със състезанията от Формула 1 загуби на NG от провинцията) Германия твърди, че не става дума за икономическа дейност и финансирането на мероприятията от Формула 1 е по правило дефицитно.
- (78) Относно **мярка 17** (Концесионен договор за Формула 1) Германия заявява, че той е свързан с договора за лизинг на търговско предприятие. Тъй като лизингът е далеч (т.е. [...] %) над пазарния лизинг, според Германия, погледнато общо, двата договора ще се компенсират (включително предимствата, произтичащи за NAG от концесионния договор) ⁽⁹⁴⁾.

б) **Мерки, обхванати от решението от 7 август 2012 г.** ⁽⁹⁵⁾

- (79) Според Германия **мярка 18** (Отсрочване) е била от полза за избягване на пряка несъстоятелност; частен инвеститор също би предприел мярката.
- (80) **Мярка 19** (Промяна на поредността на вземанията и заявление за освобождаване от отговорност), по мнение на Германия, не представлява дори и потенциално обременяване на държавния бюджет и частен инвеститор би действал по същия начин. Освен това промяната на поредността на вземанията няма последици за съдружниците, тъй като не са налице съществени вземания на други кредитори.

3.6. НАРУШАВАНЕ НА КОНКУРЕНЦИЯТА И ЗАСЯГАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА

- (81) Германия заявява, че при мерки в полза на хотелите не е налице опасност от засягане на търговията между държавите членки ⁽⁹⁶⁾.

⁽⁹²⁾ Германия обръща внимание, че средствата целят компенсиране на загубите на NG във връзка с инвестициите за повишаване на туристическата атрактивност на Nürburgring в рамките на проекта „Nürburgring 2009“, чиято цел се състои в това да се увеличи атрактивността на Nürburgring през цялата година и по този начин структурно слабият регион Айфел да се стимулира икономически чрез засилване на туризма.

⁽⁹³⁾ Тук Германия се позовава на дело C-72/91 Sloman Neptun.

⁽⁹⁴⁾ Германия заявява също, че тази система е насочена към това да привлече по възможност повече посетители, да съдейства на провинцията за максимизиране на положителните икономически ефекти и да покрие значителните разходи за NG (такса Fahrerfeld, лиценз FIA-Grade-1 на състезателната писта).

⁽⁹⁵⁾ Германия заявява, че оценката на Комисията, че към 1 юли 2008 г. NG е предприятие в затруднено положение, е неточна, че прилагането на принципа на еднократната помощ относно помощта за оздравяване, за която е изпратено уведомление, е погрешно, че разширяването на официалната процедура по разследване не е пропорционално и мерките не съдържат държавна помощ.

⁽⁹⁶⁾ Германия твърди, че международните гости идват не заради хотелите, а заради състезателната писта. По тази причина Германия стига до заключението, че въпросните мерки оказват влияние върху туристическите потоци.

3.7. СЪВМЕСТИМОСТ С ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

а) Съоръжения на състезателната писта

- (82) Германия изтъква, че Nürburgring е от решаващо значение за икономиката и заетостта в региона Айфел, че става дума за съществено инфраструктурно съоръжение за аматьорски/масов спорт, че Nürburgring е част от историята на германския мотоспорт и култура, а с това и част от културното наследство на Съюза, че Nürburgring има голямо значение за безопасността на уличното движение по целия свят, защото тестваните на пистата автомобили се изнасят в цял свят, че центърът за безопасно движение предлага обучение по сигурност и че разглежданите мерки се отнасят по-малко до състезателната писта като такава и много повече до спортната и неспортната инфраструктура, която не е в пряка връзка със състезателната писта и организацията на състезания от Формула 1.

б) Съвместимост на помощите с член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС

Цел от общ интерес

- (83) Германия заявява, че изграждането на спортни съоръжения може да се разглежда като обща цел по смисъла на член 165 от ДФЕС⁽⁹⁷⁾ и че мерките, които осигуряват достъп до спорт, са допустими⁽⁹⁸⁾. Nürburgring се използва не само за няколко професионални мероприятия, но също и за аматьорски състезания и трениране на млади състезатели по мотоспорт. Освен това на Nürburgring се провеждат и други спортни мероприятия като състезания по колхозене и бягане (Rad&Run) (Fisherman's Friend StrongmanRun), както и триатлон (Green Hell Triathlon).

Необходимост и пропорционалност на мерките

- (84) Според Германия мерките са необходими по следните причини: От общо [...] мероприятията Nürburgring се използва само в [...] дни единствено за професионален спорт, в [...] дни единствено за аматьорски/масов спорт и в [...] дни едновременно за аматьорски/масов спорт и професионален спорт. Над [...] % от участващите в мероприятията спортисти са аматьори ([...] професионални спортисти спрямо [...] аматьори). При професионалните мероприятия става дума за състезания от Формула 1, германския туристически шампионат (Deutsche Tourenwagenmeisterschaft), световният шампионат по супербайк (Superbike World Championship), музикалният фестивал Rock am Ring и изпитателни пробези на производителите на автомобили. Масовите спортисти могат да се движат по пистата със собствения си автомобил. През уикендите големите германски съюзи по мотоспорт (като ADAC) организират състезания за аматьори. През седмицата отделни клубове използват пистата за тренировки, съответно аматьорски състезания. В мотоспорта няма различни инфраструктури за професионални спортисти и аматьори/масови спортисти. Освен това разглежданите мерки служат за преодоляване на неефективността на пазара. При подобни мерки не може да се очаква възвръщаемост на инвестициите (return on investment). За разлика от мултифункционалните зали тук се провеждат само една или две състезателни серии годишно. По тази причина никой частен инвеститор не би бил готов да изгради, съответно да финансира подобна инфраструктура. Опитът за участие на предприятия от частния сектор във финансирането на Направление I на проекта „Nürburgring 2009“ е неуспешен. Следователно е бил налице и стимулиращ ефект за обществена ангажираност. Без изричната политическа воля на местното правителство NG нямаше да предприеме модернизация и разширяване на спортната инфраструктура в подобен мащаб. Германия твърди също така, че финансирането на мерките е пропорционално. Постигането на целите нямаше да е възможно с по-малко публично субсидиране. Съоръженията са остарели и се нуждаят от модернизация. При това не е извършено дублиране на инфраструктури. За разлика от процедурата на Комисията при мултифункционалните зали⁽⁹⁹⁾ разглежданите мерки нито се отнасят до ново строителство на спортна инфраструктура, нито водят до съществено засилване на капацитета.

Въздействията върху търговията и конкуренцията са ограничени до необходимото

- (85) Според Германия въздействията върху търговията и конкуренцията са незначителни и не противоречат на общия интерес. Както установи Oberlandesgericht Кобленц⁽¹⁰⁰⁾, със северната писта (Nordschleife) Nürburgring разполага с нещо уникално. Разпределението на международните и националните мероприятия по различните състезателни писти се развива в продължение на дълго време, така че субсидирането на спортната инфраструктура на Nürburgring не води до прехвърляне на мероприятията към Nürburgring. Освен това на Nürburgring се провеждат само малък брой международни мероприятия.

⁽⁹⁷⁾ Тук Германия се позовава на решението на Комисията по дело за помощ SA.33728 — Финансиране на нова мултифункционална зала в Копенхаген, съображение 33.

⁽⁹⁸⁾ Тук Германия се позовава на решението на Комисията по дело за помощ SA.31722 — Данъчни предимства за насърчване на унгарския спортен сектор, съображение 86 и следващите и SA.33952 — Kletteranlagen des Deutschen Alpenvereins, съображение 68.

⁽⁹⁹⁾ Тук Германия се позовава на делата за помощ SA.33168 — Uppsala Arena и SA.33728 — Финансиране на нова мултифункционална зала в Копенхаген.

⁽¹⁰⁰⁾ Решение на Oberlandesgericht Кобленц от 13 декември 2012 г. по дело U 73/12 Kart.

в) Съвместимост на помощите с член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС

- (86) Германия заявява, че Nürburgring — най-дългата постоянна състезателна писта в света с най-стария все още запазен комплекс от боксове в цял свят — е част от културното наследство на Съюза⁽¹⁰¹⁾. Части от „Ring°Werk“ (комбинация от музей и научен център) имат характера на музей. Мерките за насърчаване на културата на мотоспорта са необходими, защото тя създава обща културна идентичност в Германия и в Съюза и защото е налице неуспешно частно финансиране на Направление I на проекта „Nürburgring 2009“. Мярката е също така съвместима, защото не е извършвана свръхкомпенсация за нея. Условието на търговия и конкуренция в областта на културните съоръжения не са повлияни негативно от насърчителните мерки до степен, която да противоречи на общия интерес. Културните съоръжения на Nürburgring са в конкуренция с други регионални и надрегионални културни съоръжения, така че притежават малък пазарен дял.

г) Съвместимост на помощите с член 107, параграф 3, буква б) от ДФЕС

- (87) Германия твърди също така, че усвояването на кредити от пула за ликвидност от страна на NG и участието на ISB в пула за ликвидност (мярка 3) са съвместими с член 107, параграф 3, буква б) от ДФЕС, защото поради срива на межубанковия пазар получаването на кредитиране от пазарни източници е практически невъзможно.

д) Съвместимост на помощите с член 106, параграф 2 от ДФЕС

- (88) Германия твърди, че част от инвестиционните мерки за насърчаване на туризма отговаря на приложимите към този момент изисквания за DAWI⁽¹⁰²⁾ и че в основата на това причисляване не е заложена очевидна грешка. Германия обръща детайлно внимание на това, че части от ring°werks (по-специално изложението за мотоспорт, „Grüne Hölle Multimedia Theater“, „Ring°Meister“ и „Test°Centre“) са с музеев характер и служат за привличане на обществен интерес към (културното) образование. „Warsteiner Event Centre“ намира разнообразно приложение като конгресен, изложбен и конферентен център, а в дните без големи събития паркингът не се натоварва максимално. Германия твърди, че без публично финансиране никое действащо в нормални пазарни условия предприятие не би инвестирало в тези три съоръжения. Неуспешното частно финансиране на Направление I на проекта „Nürburgring 2009“ показва, че не съществува пазар за предоставяне на подобни мерки.
- (89) Германия заявява, че организацията на мероприятия от Формула 1 се разглежда като DAWI, защото за целта се изплащат публични субсидии и в други държави. Също така това означава огромен престиж, както и икономически въздействия и фактор за създаване на идентичност за съответната държава членка и за Съюза като цяло.

е) Временна рамка на Съюза

- (90) Германия заявява, че съгласно съобщение на Комисията — Временна рамка на Съюза за мерките за държавна помощ за подпомагане на достъпа до финансиране при настоящата финансова и икономическа криза⁽¹⁰³⁾ (Временна рамка на Съюза) траншове 2—4 по заема от ISB (мярка 8) са съвместими с вътрешния пазар. Дори ако Комисията стигне до заключението, че към 1 юли 2008 г. NG може да се разглежда като предприятие в затруднено положение и Временната рамка на Съюза не може да бъде приложена за траншове 2—4 по заема от ISB, помощ в полза на NG, MSR и CMHN би представлявала само разликата между пазарния лихвен процент и фактически платения лихвен процент, но в никакъв случай не и общата номинална стойност на заема⁽¹⁰⁴⁾.

⁽¹⁰¹⁾ Германия се позовава на делата за помощи N 158/2010 — Fussballmuseum Dortmund и N 164/2010 — Leipziger Reit- und Rennverein Scheibholz. Германия обаче не удостоверява, че състезателната писта е защитена от германското право като паметник на културата.

⁽¹⁰²⁾ Германия твърди следното: Общественият интерес е насочен към националните, съответно регионалните икономически ефекти и насърчаването на спорта и културата; налице е пазарна неефективност, защото мерките не биха били възможни без публично финансиране; оборотът на NG през трите години преди мерките е бил под 100 милиона евро, а помощта — под 30 милиона евро годишно; дружественият договор на NG и гарантираното със съответния Правителствен указ на провинцията одобрение от надзорния съвет на NG представляват акта за възлагане; параметрите за изчисление на компенсацията могат да се изведат от актуализираните бизнес планове. Германия заявява по-нататък, че пакетът DAWI е влязъл в сила едва в края на 2006 г., че за времето преди това не са съществували допълнителни правила относно формата на акта за възлагане и че за времето след това е подходящо класифициране като съществуваща помощ.

⁽¹⁰³⁾ ОВ С 6, 11.1.2011 г., стр. 6.

⁽¹⁰⁴⁾ Тук Германия се позовава на решенията на Комисията по делата С 38/2005 Biria Gruppe, съображение 93, С 51/06 Arcelor Huta Warszawa, съображение 111 и следващите, С 43/2001 Chemischen Werke Piesteritz, съображение 107 и следващите и Решението от 3 март 2010 г. по дело Freistaat Sachsen/Комисия (Т-102/07 и Т-120/07 Сборник 2010 г., стр. II-585, точка 218).

3.8. ПРОДАЖБА НА АКТИВИТЕ

- (91) В своите съображения Германия се придържа към това, че структурата на продажбата не включва държавни помощи в полза на приобретателя на активите. Освен това Германия твърди, че процедурата по продажба представлява прекъсване на икономическата приемственост на NG, MSR и CMHN. В случай че официалната процедура по разследване доведе до отрицателно решение на Комисията и до възстановяването на несъвместимите с вътрешния пазар помощи, свързаните с това задължения на NG, MSR и CMHN за възстановяване на средства няма да засягат приобретателя на въпросните активи. Относно условието, че продажбата на активите на Nürburgring ще бъде изпълнена, едва когато е налице окончателно решение на Комисията, в което се отбелязва, че от приобретателя на активите няма да се изисква възстановяване на държавни помощи, Германия твърди, че това условие не е пречка за ликвидацията на бенефициерите, както и не представлява продължаване на дейността и предимство в полза на приобретателя.
- (92) Относно прекъсването на икономическата приемственост Германия обръща внимание на следното:
- а) продажбата се извършва в рамките на открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура. Търга ще спечели oferentът, който е представил най-високата оферта, както и доказателство за осъществимостта на финансирането;
 - б) икономическата последователност на продажбата се определя от производството по несъстоятелност, което цели да удовлетвори съвместно кредиторите посредством усвояване на имуществото на Nürburgring и разпределяне на печалбата между тях;
 - в) откриването на производството по несъстоятелност и поемането на дружеството от NAG чрез NBG, както и продажбата на активите на Capricorn с последващо предаване на активите на отделен доверител, представляват икономическа неефективност, защото предвиденото в бизнес концепциите на NAG, NBG и Capricorn ползване на придобитите активи се различава фундаментално;
 - г) от януари 2015 г. нито Capricorn, нито новият собственик на активите ще бъдат свързани с NG, MSR или CMHN икономически или съгласно дружественото право;
 - д) приобретателят е придобил от прехвърлителите само активите без дружествени дялове или задължения. Дружествените дялове в NBG също не се прехвърлят към приобретателя;
 - е) договорите, отразяващи текущите сделки, ще бъдат прекратени в по-голямата си част след сезон 2014 г. Новите договори за периода от 1 януари 2015 г. ще се обсъждат и сключват от учреденото от приобретателя оперативно дружество. Прехвърлянето на трудови правоотношения във връзка с офериранияте активи е регламентирано в съответното германско законодателство, т.е. приобретателят на активите на дружеството в несъстоятелност може да решава свободно относно назначаването на персонал;
 - ж) що се отнася до хронологията, активите вече са били продадени преди евентуално отрицателно решение на Комисията;
 - з) моментът на прехвърляне е виден обаче от изискванията, които е трябвало да бъдат спазвани в рамките на най-доброто, предложено съобразно законодателството в областта на несъстоятелността, използване на активите. С оглед на особените характеристики на бизнеса в областта на мотоспорта и на офериранияте активи Германия изхожда от факта, че спечелилият/те търга oferent(и) би трябвало да развива(т) дейност в бизнес сфера, подобна на тази на NG, MSR и CMHN. Всеки нов собственик обаче може да оформи дейността си от предприемаческа гледна точка, която се различава от тази на NG, MSR и CMHN, и би приложил свой собствен бизнес модел. Capricorn има различна концепция за ползване на състезателната писта, която се базира на нов бизнес план. Освен това, в бъдеще приобретателят ще взема по-голямо участие в организацията на мероприятията. Съгласно плановете на приобретателя Nürburgring трябва да се превърне от туристическа атракция в технологичен център.
- (93) С оглед на условието, че продажбата на активите на Nürburgring ще се изпълни, едва когато е налице окончателно решение на Комисията, в което се отбелязва, че от приобретателя на активите няма да се изисква възстановяване на държавни помощи, Германия твърди следното:
- а) никой потенциален инвеститор или финансов партньор не би приел да придобие активите без подобно отлагателно условие;

- б) съгласно Германския закон за несъстоятелността (InsO) ⁽¹⁰⁵⁾ синдиците са задължени да реализират активите на длъжника по възможно най-добрия начин или в противен случай да постигнат споразумение в рамките на план за несъстоятелност, което обаче в конкретния случай би означавало допълнителни държавни помощи в полза на дружествата на Nürburgring;
- в) лизингополучателят ще стопанисва/експлоатира отдадените на лизинг активи под собственото си фирмено наименование, въз основа на собствения си бизнес план и със сътрудници по свой избор;
- г) офертата на [оферент 2] съдържа подобно условие, съгласно което оферентите ще бъдат изплатени, едва когато е налице окончателно решение на Комисията, в което се отбелязва, че от приобретателя на активите няма да се изисква възстановяване на държавни помощи. Офертата на [оферент 3] съдържа условие, което гласи, че дружеството може да се откаже от покупката, ако до 31 декември 2014 г. не е налице положително решение на Комисията;
- д) в случай че в началото на 2015 г. не е налице окончателно решение на Комисията, структурата, чрез която продадените активи се прехвърлят преди 1 януари 2015 г. на ново дружество, в което 95,1 % от дяловете се държат от собственика и 4,9 % от независим доверител (вж. съображение 56), няма да доведе до икономическо продължаване на сделките на бенефициерите, а ще гарантира окончателното им напускане на пазара.
- (94) Според Германия с тази процедура се гарантира, че между NG, MSR и SMHN и предлаганите в рамките на тръжната процедура активи няма да има икономическа приемственост. Ето защо евентуалните, потенциално несъвместими с вътрешния пазар държавни помощи в полза на NG, MSR и SMHN трябва да бъдат изискани обратно от тези дружества след съответно решение на Комисията и няма да засягат приобретателя на продаваните активи. Германия твърди по-нататък, че отлагателното условие в договора за покупко-продажба между прехвърлителите и приобретателя не е пречка нито за ликвидацията на дружествата на Nürburgring, нито за възстановяването на предишни държавни помощи от тези дружества. Бенефициерите ще напуснат окончателно пазара. В случай че продажбата на Caricorp бъде обявена за нищожна, активите все пак ще бъдат продадени, а техните прехвърлители — обявени в ликвидация.
- (95) Германия информира Комисията за структурата на продажбата, за да получи правна сигурност, че продажбата на активите не съдържа елементи на държавни помощи и спечелилия/те търга оферент(и) не носи/ят отговорност за възстановяването на несъвместими с вътрешния пазар държавни помощи.
- (96) Германия се ангажира също така да докладва на Комисията относно протичането на процедурата по продажба. Докладите са изпращани на редовни интервали. В тях се потвърждава, че процедурата по продажба е проведена в съответствие с обсъдените с Комисията принципи. Те съдържат също така информация за оферентите, техните оферти, окончателната покупна цена и за други съществени точки.

4. ЖАЛБИ ОТНОСНО ПРОДАЖБАТА НА АКТИВИТЕ

4.1. ЖАЛБА НА JA ZUM NÜRBURGRING e.V. (ПЪРВИ ЖАЛБОПОДАТЕЛ)

а) Жалба

- (97) Първият жалбоподател твърди, че структурата на тръжната процедура за продажбата на активите на NG, MSR и SMHN (т.е. продажбата на състезателната писта заедно с хотелите и развлекателния парк като цяло) не е подходяща за премахване на нарушаването на конкуренцията на съответните пазари, защото целта ѝ се състои в непроменена експлоатация на комплекса и прехвърляне на преобладаващия брой сътрудници на NG, MSR и SMHN към приобретателя на активите. По-нататък в своята жалба първият жалбоподател твърди, че неплатежоспособните дружества в производство по несъстоятелност предприемат сами продажбата в рамките на производството по несъстоятелност със запазване на владението само под надзора на поличител ⁽¹⁰⁶⁾, че оферентите не трябва да представят отделни оферти за различните пакети от активи и че са възможни оферти за съвкупността от всички активи.
- (98) Първият жалбоподател твърди по-нататък, че помощите се прехвърлят върху приобретателя на активите, защото всички активи, близо 300 заети лица и оперативната дейност на NBG се продават на един единствен оферент и по

⁽¹⁰⁵⁾ Първа част на Германския закон за несъстоятелността (InsO).

⁽¹⁰⁶⁾ Първият жалбоподател представи писмо на компетентния Amtsgericht от 29 януари 2014 г., в което съдът декларира, че в случай на производство по несъстоятелност със запазване на владението съдът по несъстоятелност и синдика не предприемат продажба на активите, а само контролират процедурата, така че по мнение на съда няма основание за дейност на съда по несъстоятелност в рамките на продажбата на активите.

този начин е налице икономическа приемственост между стария и новия собственик/оператор. Освен това първият жалбоподател заявява, че прехвърлителите, въз основа на критерия за максимално повишаване на стойността на всички активи, предпочитат оферти за съвкупността от всички активи и по този начин се ощетяват офертите за отделни активи.

- (99) Също така първият жалбоподател отправя критики, че тръжната процедура се характеризира с липса на прозрачност по отношение на критериите за спечелване на търга и на финансовите показатели с оглед печалбите на NG и че оферентите не са третираны равноправно; достъпът до виртуалната база данни е бил ограничен за петима от оферентите. Първият жалбоподател твърди по-нататък, че съобщението за удължаване на срока за представяне на обвързващите оферти до средата на февруари 2014 г. е предадено от прехвърлителите само на представилите обща оферта оференти, които са получили достъп до виртуалната база данни. Оферентите обаче, които като втория жалбоподател са представили оферти само за отделни пакети от активи, не са били информирани за удължаването на срока. По-нататък първият жалбоподател обръща внимание, че провинцията и Cariporn се представляват от една и съща адвокатска кантора.
- (100) Първият жалбоподател желае настоящата тръжна процедура да бъде прекратена и открита наново с ясни критерии за спечелване на търга, състезателната писта да се класифицира като DAWI и да се продава отделно от хотелите и развлекателния парк.
- (101) Също така първият жалбоподател твърди, че NBG е получило нови помощи, за които не е постъпило уведомление и които не са съвместими с вътрешния пазар, защото е получило от NG за експлоатацията на Nürburgring капитал под формата на плащане от 2 239 243 евро за свободния капиталов резерв, че експлоатацията се осъществява въз основа на нов договор за лизинг между NG, MSR, CMHN и NBG, за който не е провеждан конкурс, че NBG не плаща лихва по лизинга и че NBG не се стреми да постига по-големи обороти, съответно да пести разходи, тъй като е запазило целия персонал и е поело разходите по организацията на Формула 1. Първият жалбоподател твърди също така, че за поемането на трудовите правоотношения на заетите лица на NAG от NBG въз основа на сключения на 26 юли 2013 г. с Vereinigten Dienstleistungsgewerkschaft (ver.di) колективен трудов договор е определено, че прехвърлянето не трябва да води до икономически, социални или правни недостатъци за служителите и че от това е видно, че ще се запази изграден с неправомерни помощи бизнес модел.

б) Предоставено от Германия мнение на синдиците

- (102) Според синдиците жалбата трябва да бъде отхвърлена, тъй като не посочва, че въпросния процес по продажба се отклонява от обичаен за пазара процес по продажба.
- (103) В рамките на открита, безусловна и прозрачна тръжна процедура офертите за съвкупността от всички активи не биха могли да се изключат още от самото начало. В случай че подобна обща оферта предлага по-висока стойност в сравнение със стойността на общия брой постъпили оферти за отделни активи, собственик в условията на пазарна икономика би избрал общата оферта да спечели търга. При тези обстоятелства само цената на общата оферта би могла да се счита за пазарна цена⁽¹⁰⁷⁾. Обръща се внимание също така на факта, че претендираното от жалбоподателите изключване на общите оферти при продажба в рамките на процедура по несъстоятелност би означавало накърняване на защитената в Хартата на основните права на Европейския съюз свобода на стопанска инициатива и на правото на собственост на кредиторите.
- (104) Не е имало предпочитания към дадена обща оферта. Вторият жалбоподател не е получил достъп до базата данни единствено по причина, че предложената от него покупна цена за предмета на покупко-продажба не е била достатъчно висока.
- (105) Тръжната процедура се провежда на няколко етапа. Оферентите се квалифицират за следващия етап, само ако е налице достатъчно голяма вероятност за сключване на договор. Оттук произтича предимството, че вече не се налага предоставяне на достъп на оференти до чувствителни данни за предприятията извън рамките на необходимото, и че могат да се редуцират разходите за подробна надлежна проверка на предприятията както за прехвърлителите, така и за оферентите, предложили недостатъчна покупна цена. На всеки етап от тръжната процедура на разположение на оферентите е предоставяна достатъчна информация.
- (106) Критериите за оценка са дефинирани ясно и недвусмислено. Критерий за спечелване на търга е вероятно претеглената обща печалба, подкрепена от подкритерии.
- (107) Базата данни не е била ограничена до петима оференти по технически причини. Броят на получилите достъп е резултат от анализа на офертите.

⁽¹⁰⁷⁾ Тук синдиците се позовават на Решение от 16 декември 2010 г. по дело Seydaland (C-239/09, Сборник, стр. I-13083, точка 34).

- (108) Според синдиците NBG е учредено и оборудвано като средство за временното осъществяване на оперативната дейност на Nürburgring при подготовката на продажбата. Първоначално оперативната дейност е в ръцете на NAG. След отдаването на Nürburgring на лизинг на NAG дружествата NG, MSR и CMHN са само собственици без оперативни дейности. Според синдиците NG, MSR и CMHN не са вземани предвид за поемането на оперативната дейност, защото от една страна разпределянето на оперативната дейност между трите дружества би наложило различни концепции, а те от друга страна не биха били в съответствие с пакетите от активи, които целят икономически целесъобразно ползване на недвижимото имущество. Освен това при много дружества сключването на договори с предприятия в неплатежоспособност не отговаря на вътрешните правила за кръстосано спазване (Cross-Compliance), така че оперативната дейност трябва да бъде продължена от дъщерно дружество, което не е в процедура по обявяване в несъстоятелност, за да разполагат клиентите на Nürburgring с приемлив партньор по договора. Също така от сътрудниците не може да се очаква прехвърляне от NAG към дружества в неплатежоспособност. NBG не е учредено и оборудвано като дългосрочно спасително решение. По тази причина то не се продава за разлика от стопанисваните от него активи на Nürburgring. Синдиците отбелязват също, че капитализацията на NBG с оглед на продажбата (избягване на пропуснати приходи при затворени съоръжения) е предприета единствено от икономическите съображения, че активите на NG ще бъдат увеличени от NBG, а не намалени⁽¹⁰⁸⁾, че от горепосочената капитализация няма да произтече предимство за NBG и че учредяването и оборудването на NBG няма да бъде приписано на държавата, а на синдиците.
- (109) Колективният трудов договор между NBG и Ver.di също е сключен, за да продължи NBG да осъществява оперативната дейност до продажбата, а не за да получи Nürburgring като икономическа единица. Този договор е сключен с NBG, а не с прехвърлителите. Трудовите договори са прехвърлени от NAG към NBG в съответствие с член 613а от Германския граждански кодекс (BGB), а не въз основа на колективния трудов договор. Съгласно членове 7 и 9 от ДФЕС и Директива 2001/23/ЕО на Съвета⁽¹⁰⁹⁾ съображения, свързани с конкуренцията, не могат да водят до заобикаляне или понижаване на социалния стандарт. За NBG като временно решение е важно необходимите за извършване на оперативната дейност сътрудници, назначени предимно при NAG, но също и при NG (20 заети лица), да се съгласят с преминаването към NBG. NBG трябва да предотврати необходимостта от заместване на оставащите квалифицирани сътрудници по време на преходния етап. В периода между началото на 2011 г. и края на 2012 г. персоналът е редуциран със 114 ЕПРВ (от 402 на 288 ЕПРВ). В началото на сезон 2013 г. отново е предоставена заетост на 290 ЕПРВ. На оферентите е обърнато внимание, че имат възможност да актуализират обема на сделката спрямо бъдещата си бизнес концепция. Поемането на заети лица не означава, че се изисква придържане към определен бизнес модел.
- (110) Според Германия нито във връзка с правилата за държавна помощ, нито с оглед на европейския социален модел е приемливо приобретател на активи на предприятието в несъстоятелност да бъде принуден под заплахата от дължимо възстановяване на предоставени на предприятието на по-ранен етап помощи да избегне поемането на трудовите договори на предприятието в несъстоятелност и да сключва нови трудови договори.

4.2. ЖАЛБА НА ADAC e.V. (ВТОРИ ЖАЛБОПОДАТЕЛ)

а) Жалба

- (111) Вторият жалбоподател заявява, че е бил информиран от прехвърлителите, че не може да премине към следващия кръг от продажбата, защото предложената от него покупна цена е значително по-ниска в сравнение с останалите оферти и също така офертата се отнася само за част от активите, докато процедурата цели максимално повишаване на стойността на всички активи.
- (112) Вторият жалбоподател твърди, че процедурата по продажба цели икономическа приемственост на дейностите и пазарната позиция на Nürburgring в настоящата му форма и поради това е неспособна да предотврати преминаването на предимството от вече предоставените помощи към приобретателя. Вторият жалбоподател твърди също, че само продажба на различните активи и дейности на Nürburgring на няколко частични оференти би могла да прекъсне икономическата приемственост, че прехвърлителите имат предпочитания да продадат всички активи в пакет на един единствен инвеститор вместо поотделно, че придобиването на отделни активи е де факто невъзможно, че няма критерии за оценка на оферти за част от активите спрямо общите оферти и че във втория етап от процедурата се вземат предвид само общи оферти.

⁽¹⁰⁸⁾ NBG приключи успешно финансовата 2013 година с EBITDA (преди отдаването на лизинг) от 2 920 000 EUR. 2013 г. NBG изплати лизинг в размер на 2 661 000 EUR.

⁽¹⁰⁹⁾ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятията или стопански дейности (ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр. 16).

- (113) Вторият жалбоподател твърди по-нататък, че провежданата от синдиците продажба не отговаря на правилата за държавна помощ, по специално поради липса на прозрачност и недискриминация, и следователно не е в състояние да постигне действителна пазарна цена. Вторият жалбоподател твърди, че в тръжната документация липсва съществена за цената на офертата информация относно финансовото състояние на NG, което е довело до завишени примерни оферти, така че има вероятност след етапа с базата данни да се наложи те да бъдат занижени. Вторият жалбоподател заявява, че очакваните печалби за 2013 г. са били съществено занижени спрямо представената на оферентите информация, без оферентите да са били уведомени за това и да им е предоставена възможност за преоценка. Също така вторият жалбоподател твърди, че информацията за финансовото състояние на NBG и за необходимите средносрочни и дългосрочни инвестиции не е изложена в достатъчна степен и в документите за продажбата е внушена дълготрайност на договорните отношения, въпреки че договорите с втория жалбоподател са били удължени само с година (2014 г.). Освен това критерият за сигурност на сделката не е взет под внимание в достатъчна степен, в противен случай кандидат купувачът La Tene Capital Limited с нереалистично висока оферта и без потвърждение на финансирането нямаше да получи достъп до базата данни.

б) Предоставено от Германия мнение на синдиците

- (114) Отговорите на синдиците по съображения 101—105, засягащи твърденията на първия жалбоподател, са в сила и относно възразенията на втория жалбоподател.

4.3. ЖАЛБА НА [ОФЕРЕНТ 3] (ТРЕТИ ЖАЛБОПОДАТЕЛ)

а) Жалба

- (115) Третият жалбоподател твърди, че търгът е спечелен не от оферента, предложил най-високата покупна цена, а от предпочитан местен оферент. Според третия жалбоподател неикономически съображения като регионални цели или причини от областта на индустриалната политика, които не биха били приети от инвеститор в условията на пазарна икономика, не би трябвало да се вземат предвид при по-ниска цена, а по-скоро биха били показател за наличие на държавна помощ⁽¹¹⁰⁾. Третият жалбоподател твърди, че въпреки че неговата оферта на стойност 150 милиона евро⁽¹¹¹⁾ е била значително по-висока, Capricorn е спечелило търга. Също така третият жалбоподател заявява, че по-ниска оферта би могла да спечели търга по изключение, само ако е видно, че продажба на оферента с най-високата оферта е невъзможна (сигурност на сделката), т. е., ако купувачът не е в състояние да плати покупната цена⁽¹¹²⁾. Според жалбоподателя случаят не е такъв по изброените по-долу причини: 1) третият жалбоподател е представил обвързващ ангажимент за финансиране от страна на фонд за частно дялово финансиране (Private-Equity-Fonds) в размер на 30 милиона евро и 2) не е било възможно получаване на обвързващ ангажимент за финансиране за други траншове от покупната цена, тъй като прехвърлителите са предоставили информацията прекалено късно или дори изобщо не са я предоставили. Третият жалбоподател е информирал прехвърлителите, че непостъпилите ангажименти за финансиране ще бъдат представени до 31 март 2014 г. Третият жалбоподател твърди, че в деня на подаване на жалбата (10 април 2014 г.) е можел да предостави ангажимент за финансиране за 110 милиона евро; третият жалбоподател е представил на Комисията адресирана до него декларация за намерение от Jupiter Financing Group, Inc. („Jupiter Financial Group“) с дата 26 март 2014 г., в която Jupiter Financial Group информира жалбоподателя за обвързващото си предложение за финансиране на придобиването на активи на Nürburgring (вж. бележка под линия 105 относно финансовите компоненти на предложението). Между другото това предложение за финансиране е предоставено при запазване правото на приключване на надлежната проверка по начин, който ще удовлетвори Jupiter Financial Group.
- (116) Освен това третият жалбоподател твърди, че 6 милиона евро от офертата на Capricorn за Nürburgring с общ размер 77 милиона евро ще се финансират от сезон 2014 г. и още 11 милиона евро ще бъдат изплатени едва в периода 2015 г. — 2018 г., така че действителната цена ще възлиза на 60 милиона евро; това са 50 милиона евро по-малко от предложената от него парична цена в размер на 110 милиона евро. Ако освен това се вземат предвид и бъдещите парични плащания, ще се получи разлика от 73 милиона евро между офертата на Capricorn и офертата на третия жалбоподател. В заключение третият жалбоподател твърди, че Capricorn е получило помощи в

⁽¹¹⁰⁾ Третият жалбоподател се позовава на решението на Комисията от 30 април 2008 г. относно държавна помощ, отпусната от Австрия при приватизацията на Bank Burgenland и на Решение от 24 октомври 2013 г. по дела C-214/12P, C-215/12, C-223/12 P, (още непубликувано в Сборника.)

⁽¹¹¹⁾ Според жалбоподателя въпросната оферта включва както следва: 1) 90 милиона евро в брой при сключването на договора, 2) 20 милиона евро на 31 март 2014 г., и 3) сума от максимум 40 милиона евро като обвързано с финансовия резултат плащане в размер на 20 % от съответния годишен EBITDA на комплекса Nürburgring след придобиване от третия жалбоподател. Също така третият жалбоподател е поел ангажимента да създаде фонд за развитие в размер на 200 милиона евро за съседните на Nürburgring общини.

⁽¹¹²⁾ Третият жалбоподател се позовава на Решението на Комисията от 30 април 2008 г. относно Bank Burgenland.

размер на минимум 73 милиона евро; тук става въпрос за разликата между предложената в офертата на жалбоподателя най-висока покупна цена и покупната цена на спечелилия търга оферент. При отчитане също така на подкрепата в полза на съседните общини, помощите биха нараснали с 200 милиона евро и биха възлезли общо на 273 милиона евро.

- (117) Третият жалбоподател твърди също така, че офертата на Carpicorn не е безусловна, тъй като съдържа условието да е налице окончателно решение на Комисията, в което да се изключва разширяване на обхвата на разпоредването за възстановяване. Това представлява отклонение от публикуваните принципи на процедурата по продажба, а с това и нарушение на тръжната процедура, защото другите страни (като трети жалбоподател) не са били информирани за подобно адаптиране.
- (118) По-нататък третият жалбоподател твърди, че продажбата на активите не е протекла в рамките на открита, прозрачна и безусловна тръжна процедура. По-специално третият жалбоподател твърди следното:
- а) предоставените от прехвърлителите Fact Books са с некоректно съдържание и подвеждат; по-специално предложената структура на сделката въз основа на изравнителен баланс („clean balance sheet“) е неприложима. Третият жалбоподател е установил непосредствено след началото на наплевната проверка, че предложената от прехвърлителите структура на сделката не отчита ситуацията, произтичаща от експлоатацията на Nürburgring и по тази причина не може да бъде приложена ⁽¹¹³⁾;
 - б) прехвърлителите са забавили финализирането на договора за покупко-продажба по време на процеса по продажба;
 - в) прехвърлителите са пропуснали да оповестят еднозначен срок за приключване на тръжната процедура и вместо това са разяснили, че тя ще продължи до края на март 2014 г. От комуникацията между третия жалбоподател и прехвърлителите, както и от прессъобщението на прехвърлителите е видно, че третият жалбоподател може да представи офертата си до края на месец март. Също така Carpicorn е третирано преференциално, тъй като предприятието е трябвало да представи обвързващ ангажимент за финансиране още след 17 февруари 2014 г. ⁽¹¹⁴⁾;
 - г) съответните договори, като напр. договорите на NBG с трети страни относно оперативната дейност, изобщо не са били представени или това е станало много късно. Освен това оферентите са получили предполагаемите решаващи финансови показатели за NBG едва един работен ден преди изтичане на срока за представяне на окончателната оферта или едва същия ден дори в базата данни, само на немски език. По този начин важна информация като проверения годишен баланс на NBG към 31 декември 2012 г. е предоставена на разположение, както се твърди, едва вечерта на последния работен ден преди срока за представяне на окончателната оферта;
 - д) прехвърлителите са ошетели останалите оференти като са предоставили на Carpicorn, както се твърди, преференциален достъп до важни трети страни доставчици. Така третият жалбоподател твърди по-специално, че седмици преди оповестяването на спечелилия търга оферент на 11 март 2014 г. трябва да са се осъществили преговори между Carpicorn, прехвърлителите и Braugruppe Bitburger ⁽¹¹⁵⁾;

⁽¹¹³⁾ Третият жалбоподател, въз основа на предоставената от прехвърлителите документация, изхожда от факта, че е възможно придобиване на активите и поемане на дейността въз основа на изравнен баланс („clean balance sheet“), т.е. без стари или текущи пасиви и задължения по съществуващи договорни правоотношения, че е пожелал да преговаря с клиентите и спонсорите за сключването на нови договори при нови условия, за да рефинансира по този начин част от инвестицията си, че след това обаче се е установило, че всички необходими споразумения за експлоатацията на Nürburgring са били сключени с трета страна (NBG) въз основа на нов договор за лизинг с прехвърлителите и че в крайна сметка това означава, че жалбоподателят — след като спечели търга за активите — ще бъде задължен да поеме както договора за лизинг, така и няколко други споразумения между NBG и трети страни, че други, постъпили от NBG споразумения няма да преминат автоматично към него, но той ще трябва да ги спазва, по-специално защото прехвърлителите са изискали от него да поеме пълната финансова отговорност при икове за обезщетение (въз основа на непредоставянето на съоръженията на Nürburgring от страна на NBG), и че по тази причина вероятно ще се наложи третият жалбоподател да промени своя бизнес модел: Докато третият жалбоподател първоначално е планирал да подсури временно финансиране на придобиването на Nürburgring — частично — чрез сключване на актуализирани споразумения с клиенти и спонсори на Nürburgring, той е бил принуден да вземе под внимание, съответно поне да се съобрази икономически със съществуващите договори.

⁽¹¹⁴⁾ От една страна третият жалбоподател твърди, че са налице обосновани съмнения за това, че на 17 февруари 2014 г., срокът за представяне на офертите, Carpicorn е било в състояние да представи обвързващ ангажимент за финансиране на цялата покупна цена и че по тази причина решението за спечелване на търга от най-добрата оферта е трябвало да изчака, докато Carpicorn изпълни всички формални критерии; от друга страна, както е изложено във финалната оферта, третият жалбоподател е бил в състояние да представи обвързващ ангажимент за финансиране в размер на 90 милиона евро.

⁽¹¹⁵⁾ Жалбоподател 3 добавя, че другите участници в търга, като жалбоподател 3, са получили с невярна информация, че жалбоподател 3 е възнамерявал да започне преговори със своите собствени предпочитани доставчици през пролетта на 2014 г., с цел да уточни своята финансова оферта за активите на ринга, и че въпреки това на жалбоподател 3 е казано от продавачите, че например доставката на бира не може да бъде променяна през 2014 г., тъй като в противен случай жалбоподател 3 ще бъде принуден да поеме отговорност за шети, произтичащи от невъзможността на NBG да изпълни договорните си задължения към съществуващия доставчик на бира. Съгласно жалбоподател 3 промяната на доставчика на бира от Warsteiner на Bitburger доказва, че информацията, предоставена на жалбоподател 3 е била невярна и че жалбоподател 3 като участник в процедурата е умишлено е подвел.

- е) нотариалната заверка на договора за покупко-продажба между прехвърлителите и Capricorn трябва да е извършена преди 11 март 2014 г. Capricorn вече е било информирано за спечелването на търга преди вземането на решението от комитета на кредиторите. Налице е прессъобщение на Capricorn от 9 март 2014 г., т.е. два дни преди решението на комитета на кредиторите от 11 март 2014 г.;
- ж) отказвайки се от представянето на финансова гаранция за общата офертирана покупна цена само и единствено в полза на Capricorn прехвърлителите са се отклонили от писмото за участие от 17 октомври 2013 г. без да информират останалите оференти ⁽¹¹⁶⁾;
- з) прехвърлителите са нарушили условията на писмото за участие, като преди изтичане на срока за представяне на окончателната оферта не са представили на отделните оференти уговорен и вътрешно одобрена положителна преоценка на договора за покупко-продажба, което усложнява значително финализирането на финансирането;
- и) прехвърлителите базират спечелването на търга за активите също и на критерии, свързани с околната среда, и без друго обсъждане с третия жалбоподател изхождат от факта, че предприятието няма да бъде в състояние да изпълни подобни критерии, въпреки че прехвърлителите не са въвеждали изрични условия, свързани с околната среда ⁽¹¹⁷⁾;
- й) Capricorn е третирано преимуществено, защото предприятието се е консултирало с адвокатска кантора McDermot по въпроси, засягащи държавните помощи; преди това тази кантора е консултирала също прехвърлителите и провинция Райнланд-Пфалц по същия въпрос.
- (119) Третият жалбоподател твърди, че продажбата върви в комбинация с ресурси, които следва да бъдат приписани на държавата ⁽¹¹⁸⁾, че е налице нова държавна помощ в полза на Capricorn и евентуално разпореждане за възстановяване на помощи, предоставени на прехвърлителите за активите, би трябвало да обхване и Capricorn ⁽¹¹⁹⁾. В заключение третият жалбоподател твърди, че договърът за покупко-продажба е невалиден вследствие на нарушаване на задължението за отлагане съгласно член 108, параграф 3 от ДФЕС.
- (120) Накрая третият жалбоподател твърди, че в края на юли Capricorn не е платило втората вноска от покупната цена с настъпил падеж, което е знак, че Capricorn не е представило изцяло финансирана оферта. По отношение на това условията за финансиране на придобиването на активите на Nürburgring са променени в полза на Capricorn при явно нарушаване на правилата, определени от прехвърлителите и в изпратеното до оферентите писмо за участие, което би могло да се разглежда като следваща помощ за Capricorn.

б) Предоставено от Германия мнение на синдиките

- (121) Според синдиките третият жалбоподател не е представил обвързващ ангажимент за финансиране в размер на 30 милиона евро, а именно нито със своята потвърдителна оферта от 17 февруари 2014 г. (в която се посочва обвързващ ангажимент за финансиране на [...] в размер на 30 милиона евро), нито с жалбата. Уведомлението от третия жалбоподател, че ще може да изпрати потвърждение на финансирането на по-късен етап, е подкрепено нееднократно от необвързващи декларации на трети страни. За разлика от потвърдителните оферти на Capricorn и на [оферент 2] потвърдителната оферта на третия жалбоподател не удовлетворява установените в писмото за участие от 17 октомври 2013 г. изисквания към финансирането. По тази причина на 11 март 2014 г. прехвърлителите нямат основание да изберат третия жалбоподател за спечелване на търга. За прехвърлителите рискът, че докато изчакват третия жалбоподател да представи потвърждението на финансирането, броят на оферентите може да спадне до един или нула, е неприемлив, защото: а) [оферент 2] настоява, че прехвърлянето на собствеността ще се осъществи на 3 април 2014 г.; и б) при представянето на доказателства за офертата на третия жалбоподател не е постигнат напредък, въпреки че той е изпратил своето заявление за изразяване на интерес на 17 май 2013 г. и примерната си оферта още на 30 септември 2013 г., така че вероятността за сключване на договор с третия

⁽¹¹⁶⁾ Третият жалбоподател твърди, че в писмото за участие от 17 юни 2013 г. се е изисквало предоставяне на гаранция за плащането на покупната цена, платима при първо поискване и издадена от сериозна европейска банка, че Capricorn не е представило гаранция за цялата покупна цена и че прехвърлителите е трябвало да променят собствените си условия за плащане, за да гарантират, че спечелването на търга отговаря на публикуваните критерии за спечелване на търга.

⁽¹¹⁷⁾ Третият жалбоподател твърди, че е представил офертата си при пълно познаване и спазване на законовите разпоредби относно защитата от шум.

⁽¹¹⁸⁾ Третият жалбоподател се позовава на Решение от 16 май 2002 г. по дело Stardust Marine (482/99, Recueil, стр. I-4397, точка 54-55) и на решенията на Комисията по делата за помощ Georgsmarienhütte (ОВ С 199, 14.7.2001 г., стр. 4), съображение 27, летище Dortmund (ОВ С 217, 15.9.2007 г., стр. 25), съображения 54—55, и N 510/2008 Alitalia.

⁽¹¹⁹⁾ Третият жалбоподател се позовава на решенията на Комисията по делата за помощ CDA от 16 декември 2000 г., съображение 117, и Biria Group от 14 декември 2010 г., съображения 79—80, както и на Решение от 13 септември 2010 г. по дело Olympic Airways (Т-415/05, Сборник, стр. II-4749, точка 157) и Решение от 28 март 2012 г. по дело Ryanair/Комисия (Т-123/09, точка 135) (още непубликувано в Сборника).

жалбоподател е намаляла. Твърденият ангажимент за финансиране, поет от Jupiter Financial Group на 26 март 2014 г. не е предоставен на разположение на прехвърлителите, докато налице е било датирано от 31 март 2014 г., но неподписано писмо на Investmentbank- und Beratungsunternehmen [...] при запазване правото на удовлетворително приключване на надлежната проверка. Фондът за развитие за съседните на Nürburgring общини, в размер на 200 милиона евро, не носи печалба за прехвърлителите.

- (122) Според синдиците е било съобщено на всички оференти, че при възможност изборът на печелившия оферент ще се осъществи малко след изтичането на срока за представяне на офертите на 17 февруари 2014 г. Предоставената от прехвърлителите информация не е била в състояние да събуди очаквания, че процедурата ще бъде удължена. В цитираното от третия жалбоподател прессъобщение се казва, че синдиците възнамеряват да сключат договор през първото тримесечие на 2014 г. Синдиците заявяват, че не е вярно, че попечителят е изразил публично, че се планира вземане на решение в края на март, че Capricorn е било информирано още преди приключването на заседанието на комитета на кредиторите, че ще спечели търга, и че на 9 март 2014 г. е публикувано прессъобщение от Capricorn.
- (123) Синдиците заявяват, че структурата на сделката (продажба на активите поотделно, на групи или като съвкупност, без прехвърляне на дружествени дялове или задължения) не се е променяла в хода на тръжната процедура. Изразът „*clean balance sheet*“ не означава нищо друго, освен че прехвърлянето на задълженията няма да се осъществява в рамките на продажбата. Обстоятелството, че прехвърлителите са холдингови дружества и ще извършват оперативната дейност на NBG, е било оповестено на всички заинтересовани лица още в обявата, изпратена на третия жалбоподател на 17 май 2013 г. В случай че третият жалбоподател фактически, както се твърди, е отчел дейността на NBG по време на надлежната проверка, то според синдиците оттук може да се направи единствено заключението, че третият жалбоподател е проучил в недостатъчна степен обширната документация, предоставена на разположение за представянето на примерната оферта. В нито един момент прехвърлителите не са изисквали приобретателя да поеме договорите на NBG. Поемането на договора за лизинг между прехвърлителите и NBG от приобретателя и без друго не е вземано под внимание от синдиците поради специфичната ситуация на NBG с оглед на предвижданата от самото начало продажба на активите. Синдиците твърдят, че третият жалбоподател е установил прекалено късно, че в случай на поемане на активите към 1 януари 2014 г. той ще получи в значителна степен „празен“ Nürburgring и че новите договори с клиенти и спонсори, към които се стреми, ще доведат до (завишени) приходи предимно едва през сезон 2015 г. поради квалификациите при (състезателните) мероприятия. Също така синдиците винаги са акцентирали, че оферентите имат свободата да дефинират сами предмета на покупко-продажбата.
- (124) Що се отнася до исканията за обезщетение от страна на трети лица, прехвърлителите са обърнали внимание на третия жалбоподател, че едва ли ще му е възможно да сключи с клиентите на NBG нови договори при условия, по-лоши за клиентите в сравнение с текущите договори, докато не се изясни въпроса за обезщетението за неизпълнение на договорите с NBG. Следва да се обърне внимание на риска, че приобретател и договорен партньор ще сключат нов договор при условие че договорният партньор ще заплаща по-голямо възнаграждение, ще претендира разликата с размера на старото възнаграждение като обезщетение за неизпълнение и в по-късни години, за които няма да има договор с NBG, ще заплаща значително по-ниски възнаграждения. Искането на синдиците за освобождаване в никакъв случай не е необичайно при т.нар. „Asset Deals“, които водят до преустановяване на дейността, и може да осигури максимално оползотворяване в интерес на кредиторите.
- (125) Според синдиците срокът за представяне на потвърдителните оферти е удължен с писмо от 17 декември 2013 г., тъй като и други оференти все още не са били представили удовлетворителна оферта. На оферентите е било повторно разяснено, че NBG е поело оперативната дейност едва след сезон 2012 г. и следователно е трябвало да уреди по същество стари договори на NAG, поради което (все още) не е налице надеждна финансова отчетност за оперативната дейност. Според синдиците е задължение на потенциалните приобретатели да вземат под внимание свързаните с това рискове.
- (126) Синдиците обръщат внимание, че на 6 март 2014 г. третият жалбоподател е изпратил към своята потвърдителна оферта положителна преоценка към договора за покупко-продажба. Разгледаният на 13 февруари проект на договора за покупко-продажба е бил изготвен от прехвърлителите. Следователно е било ясно, че следващият проект ще трябва да бъде изготвен от третия жалбоподател.
- (127) Според синдиците всички оференти, които са се квалифицирали за съответния етап от конкурса, са разполагали с едни и същи документи в базата данни. Посочените в жалбата документи не са били на разположение на по-ранен етап също и за прехвърлителите, и по-конкретно за други оференти, всички оференти са имали равен шанс да разгледат документите в базата данни и други оференти са приключили изцяло надлежната проверка със същите

документи. На всички оференти е било обърнато внимание достатъчно рано, че финансовата отчетност на дружествата се характеризира с ясни недостатъци. Почти всички документи на прехвърлителите и на NBG са били качени в базата данни на немски език и прехвърлителите не са били задължени да предоставят всички документи на английски език.

- (128) Освен това синдиците твърдят, че периодът за представяне на офертите и потвържденията на финансирането е бил достатъчно добре разчетен. Третият жалбоподател е разполагал с десет месеца (от 8 април 2013 г. като момент на първоначалния контакт между [оферент 3] и прехвърлителите до 17 февруари 2014 г.) за представяне на потвърждението на финансирането и почти четири месеца (от 23 октомври 2013 г. до 17 февруари 2014 г.) за надлежна проверка. С това синдиците са излезли извън предписанията, видни от практиката на вземане на решения на Комисията ⁽¹²⁰⁾.
- (129) Преговорите във връзка с новия договор за доставка на бира и с „Rock am Ring“ са водени не от Capricorn, а от NBG и съответните документи са качени в базата данни. Твърдяната от третия жалбоподател връзка с Capricorn не съществува.
- (130) Прехвърлителите не са въвеждали критерии относно околната среда в тръжната процедура за избор на финална оферта. Единствените критерии в тръжната процедура за избор на финална оферта са: а) максимизиране на общите приходи за всички активи; и б) очаквана сигурност на сделката. Офертата на третия жалбоподател не е могло да бъде избрана поради отсъствие на сигурност на сделката, защото третият жалбоподател не е представил потвърждение на финансирането при представянето на потвърдителната си оферта. Същевременно прехвърлителите са водили разговори с [оферент 2], а в крайната фаза на преговорите по продажбата — с [оферент 2] и Capricorn, тъй като [оферент 2] е представил оферта в размер на [32—39] милиона евро (вж. таблица 10 по-долу) и са били в ход преговори между Capricorn и [...], резултатът от които е поет ангажимент за финансиране от страна на банката с дата 10 март 2014 г. Поради отсъствието на потвърждение на финансирането за потвърдителната оферта в случая с третия жалбоподател е налице по-голям риск при сключване на договора. Също така синдиците са опитали, въз основа на други доказателства в бизнес модела на третия жалбоподател, които биха могли да дадат информация за реализирането на сделката, да оценят шансовете му все пак да осъществи финансирането. Бизнес моделът на третия жалбоподател се базира на [...] и на [...]. Тъй като валидните условия за защита от шум на Nürburgring биха преценили на [...] и не би бил издържан [...], не би могла да се очаква краткосрочна реализация на концепцията. Ето защо концепцията на третия жалбоподател е оценена като знак за значителен риск при сключване на договор или най-малкото за голяма потребност от време и преговори. Съвместимостта на концепцията с условията за защита от шум на Nürburgring не е била критерий за избор.
- (131) Относно твърдението на третия жалбоподател, че офертата на Capricorn не е безусловна, тъй като зависи от окончателно решение на Комисията, с което да се изключи разширяване обхвата на разпореждането за възстановяване, синдиците и Германия отбелязват, че положителната преоценка на договора на третия жалбоподател съдържа подобни условия. Съгласно съответните клаузи на представените от синдиците и Германия положителни преоценки на договорите прехвърлителите и/или приобретателите имат правото да прекратят договора, ако Комисията не е взела положително решение до 15 юли 2014 г. (съгласно проектодоговора от 14 януари 2014 г.), съответно до 31 декември 2014 г. (съгласно проекта за положителна преоценка от 14 февруари 2014 г.).
- (132) Според синдиците обстоятелството, че никой от двамата оференти, представили квалифицирана оферта, не изпълнява изцяло искането за гарантирано финансиране (гаранция за плащане на покупната цена или плащане на покупната цена по доверителна сметка) и че по тази причина прехвърлителите фактически се отказват от това искане, без да информират за това третия жалбоподател, не е доказателство за непрозрачна процедура. Третият жалбоподател не е бил взет предвид поради липсата на потвърдителна оферта с потвърждение на финансирането. Оповестяване на твърдения отказ до всички оференти не би повлияло тръжната процедура. Освен това отказът не е бил причина за това, третият жалбоподател 3 да не представи потвърждение на финансирането, и съответства на поведението на хипотетичен частен продавач.
- (133) Синдиците твърдят, че мерките на синдиците и на комитета на кредиторите не биха могли да се припишат на държавата и че не е видно предимство за Capricorn, тъй като прехвърлителите са провели конкурса съобразно мащабите на икономически субект в условията на пазарна икономика.

⁽¹²⁰⁾ Синдиците се позовават на решението на Комисията от 30 април 2008 г. по дело С 56/06 — Приватизация на Bank Burgenland и на решението на Комисията от 19 юни 2013 г. по делото SA.36197 — Приватизация на ANA — Aeropostos de Portugal, както и на Съобщението на Комисията за продажбата на земя.

- (134) Относно твърдението, че Carpicorn не е представило изцяло финансирана оферта, защото не е платило втората вноска от покупната цена, и че чрез промяната в условията на финансиране на придобиването на активите на Nürburgring в полза на Carpicorn последното е получило допълнителни помощи, Германия представя следните аргументи: а) Carpicorn не е получило предимство от това, защото вторият транш е бил рефинансиран при лихва от 8 % и срещу вещно обезпечение (вж. бележка под линия 72); б) рефинансирането на втория транш не съдържа държавна помощ, защото решението за него не следва да се приписва на държавата, а е взето единствено от синдиките без участие на провинцията; в) не е имало отклонение от правилата, определени от прехвърлителите, както и от изпратеното на оферентите писмо за участие, защото в рамките на тръжната процедура прехвърлителите не са давали предписания относно траншовете на покупната цена преди крайната дата, така че възможно желание от страна на оферент да замести паричните обезпечения на покупната цена с други ценни обезпечения не е оказало влияние върху оценката на офертите.
- (135) Според синдиките жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Неоснованите намеци на третия жалбоподател относно финансирането не биха съответствали на поведението на разумен участник на пазара или синдик.

4.4. ЖАЛБА НА Г-Н MEYRICK COX (ЧЕТВЪРТИ ЖАЛБОПОДАТЕЛ)

а) Жалба

- (136) Четвъртият жалбоподател твърди, че спечелването на търга от Carpicorn не е заради икономически изгодната оферта, а защото става дума за германско предприятие и прехвърлителите не са имали желание да продават на управляван от холдингово дружество консорциум. По-нататък той твърди, че Carpicorn е представило по-слаба по няколко критерия оферта в сравнение с [оферент 2]. По-специално четвъртият жалбоподател твърди, че
- а) финансирането на офертата на Carpicorn е по-малко надеждно от това на [оферент 2] ⁽¹²¹⁾;
 - б) в офертата на [оферент 2] са били предвидени по-високи авансови плащания ⁽¹²²⁾;
 - в) при Carpicorn рискът при изпълнение е по-голям отколкото при приемане на офертата на [оферент 2] ⁽¹²³⁾;
 - г) [оферент 2] разполага с повече опит и по-добра квалификация от Carpicorn ⁽¹²⁴⁾;
 - д) вероятността за следваща инвестиция в размер на 25 милиона евро в Nürburgring е по-голяма при [оферент 2] отколкото при Carpicorn;

⁽¹²¹⁾ Четвъртият жалбоподател споменава, че по време на процедурата Carpicorn вероятно е контактувало с няколко предприятия с оглед на помощ при финансирането на офертата, че Carpicorn е представило на прехвърлителите своята подкрепа за финансирането невярно, на ранен етап от процедурата, че организационната структура на притежавашото една трета дялово участие в консорциума Carpicorn GetSpeed не е съвсем ясна, че комитетът на кредиторите не е получил пълен обем информация относно финансирането на офертата на Carpicorn от [...] и че Carpicorn е признало публично, че не разполага с финансиране за обявената инвестиция от 25 милиона евро в активите на Nürburgring. Освен това комитетът на кредиторите не е имал достатъчно време, за да провери условията на потвърдението на финансирането от [...] за офертата на Carpicorn.

⁽¹²²⁾ Четвъртият жалбоподател заявява, че офертата на [оферент 2] включва авансово плащане *Up-front* в размер на 32,5 милиона евро в началото на април 2014 г., докато офертата на Carpicorn включва само авансови плащания в размер на 5 милиона евро през март 2014 г., 5 милиона евро през юли 2014 г. и 5 милиона евро през декември 2014 г.

⁽¹²³⁾ Четвъртият жалбоподател твърди, че в неговата оферта сключването на договора е предвидено за април 2014 г., плащанията от [оферент 2] са гарантирани или зависещи от рентабилността на сделката, че членовете на [оферент 2] са значими, солидно финансирани дружества с успехи в областта на сливането и придобиването на предприятия, докато офертата на Carpicorn ще влезе в сила едва на 1 януари 2015 г., че следващи плащания от Carpicorn ще са дължими между другото едва след приключване на разследването за съществуващи държавни помощи от Комисията и евентуално производство пред съдилищата на ЕС, че прехвърлителите, в случай че Комисията не завърши разследването си до 1 януари 2015 г., са предоставили на Carpicorn опцията да отдаде на лизинг активите на Nürburgring от тази дата до приключване на разследването, че Carpicorn е малко предприятие с незначителен капитал, малко опит в областта на сливането и придобиването на предприятия и редица незавършени проекти в близкото минало.

⁽¹²⁴⁾ Четвъртият жалбоподател заявява, че [оферент 2] разполага с опит като собственик и оператор на няколко големи състезателни писти, оператор на хотели и развлекателни съоръжения и организатор на фестивали и че [оферент 2] е най-големият инвеститор във Формула 1, който инвестира и в големи производители на автомобили и компании в областта на хотелиерството и отдиha, докато Carpicorn все още не е натрупало опит в експлоатацията на състезателни писти или хотели, организацията на фестивали, насърчаването на състезателните спортове или въвеждането на продукти на пазара.

- е) оферентите са третирано различно в рамките на тръжната процедура, Carpicorn е получило по-добро третиране ⁽¹²⁵⁾.
- (137) Четвъртият жалбоподател твърди също така, че Carpicorn не е платило втората вноска от покупната цена с падеж в края на юли; с отказа от предвидената за неизвършени плащания неустойка в размер на 25 млн. евро и лихви за забава в размер на 8 % на Carpicorn са предоставени допълнителни държавни помощи. Това повдига въпроси и относно информацията, представена на комитета на кредиторите от KPMG и синдиците в рамките на тръжната процедура, и документираща, че финансовата стабилност на Carpicorn не е представена съобразно изискванията.
- (138) Също така четвъртият жалбоподател е на мнение, че никога не е имало подписано споразумение за финансиране между [...] и Carpicorn, а само предварителни договорености, поради което Carpicorn не разполага със споразумение за финансиране, когато заседава комитетът на кредиторите.
- (139) И накрая четвъртият жалбоподател стига до заключението, че от предоставените от него документи става ясно, че при продажбата на активите на Nürburgring е предоставено предимство на Carpicorn, че това предимство произхожда от решение, несъвместимо с начина, по който промишлен прехвърлител би провел процедурата и би оценявал офертите въз основа на критериите за възлагане, че подобен промишлен прехвърлител не би заключил, че офертата на Carpicorn като цяло е икономически по-изгодна от офертата на [оферент 2] и че трябва да се стартира нова процедура, в която с оглед на провеждането на откритата, честна и безусловна тръжна процедура да се приложат редица единни критерии, да се състави и спазва ясен план-график и идентичността на оферентите да не се разкрива пред комитета на кредиторите.

б) Предоставено от Германия мнение на синдиците

- (140) Синдиците заявяват, че четвъртият жалбоподател като член на [оферент 2] е засегнат само косвено. Те предлагат жалбата да бъде отхвърлена, защото тръжната процедура е била открита, прозрачна и безусловна и активите са били продадени на оферента с най-добрата оферта от гледна точка на максимизиране на общите приходи.
- (141) Синдиците възразяват срещу твърдението, че членове на комитета на кредиторите са се съгласили продажбата да се извърши на Carpicorn, защото е германско предприятие, а не управляван от холдингово дружество консорциум.
- (142) Според синдиците офертата на Carpicorn предлага значително по-голям приход от продажбата в сравнение с офертата на [оферент 2]; с оглед на сигурността на сделката няма съществени разлики между двете оферти, които биха оправдали спечелването на търга от значително по-ниската оферта (сигурността на сделката е задоволителна и при двете оферти, но не е на най-високо ниво). [Оферент 2] също не е имал готовност да представи банкова гаранция за покупната цена или да я изплати по доверителна сметка, въпреки че това се изисква изрично в писмото за участие от 17 октомври 2013 г. Въпреки многократното приканване нито [оферент 2], който е трябвало да набере външен капитал, нито друг член на [оферент 2] е представил правно обвързваща декларация, с която да се задължи да предостави на разположение изискваните средства. В сравнение с това г-н Robertino Wild, съдружникът на Carpicorn, е представил обширно обезпечение, а външното финансиране на Carpicorn е било подкрепено с отговарящо на обичайната делова практика потвърждение на финансирането от страна на [...]. Синдиците са проверили това потвърждение на финансирането и са докладвали на комитета на кредиторите резултата от своята проверка, а именно че потвърждението на финансирането не съдържа необичайни резерви или условия. Не само дельт на собственото финансиране в размер на [14—17] милиона евро, но също и дельт на външното финансиране в размер на [41—49] милиона евро е обезпечен с неустойка в размер на [22—27] милиона евро, която приобретателят е длъжен да заплати, в случай че прехвърлителите пожелаят да прекратят договора поради неизвършени плащания. Неустойката също е обезпечена. Комитетът на кредиторите е последвал оценката на синдиците.
- (143) Относно авансовите плащания синдиците заявяват, че офертата на [оферент 2] има както предимства (до 31 март 2014 г. плащане на [30—33] милиона евро при избор на [оферент 2], плащане на [4,6—5,4] милиона евро при избор на Carpicorn), така и недостатъци: предоставените от [ОФЕРЕНТ 2] средства, с изключение на един транш от [7,1—7,6] милиона евро, ще трябва да останат в блокирана сметка до наличието на окончателно решение на Комисията и да бъдат преведени на прехвърлителите или при наличие на окончателно решение на Комисията, или

⁽¹²⁵⁾ Четвъртият жалбоподател обръща внимание, че [оферент 2] е разполагал с по-малка възможност за контактуване с прехвърлителите в сравнение с Carpicorn, че срокът за представяне на окончателна оферта е бил удължен най-напред от 11 декември 2013 г. на 17 февруари 2014 г. и след това на 11 март 2014 г., че е прекратен няколко часа след постъпване на офертата на Carpicorn и че [оферент 2] не е имал възможността да завиши или промени офертата си.

в случай че приобретателят не се откаже от договора дори и при отсъствие на окончателно решение (при което не може да се изключи удължаване на срока за прекратяване на договора) — до 31 март 2015 г. При наличие на окончателно решение на Комисията през 2014 г. прехвърлителите, в случай че изберат [оферент 2], биха имали достъп до [30—33] милиона евро, а в случай че изберат Carpicorn — до [58—63] милиона евро (плюс близо 6 милиона евро от паричния поток на NBG).

- (144) Сравнение на офертите на Carpicorn и на [оферент 2] показва, че офертата на Carpicorn е с най-високата номинална покупна цена и би довела до най-добрия икономически резултат:

Таблица 10

Сравнение между офертите на Carpicorn и на [оферент 2]

Оферта на Carpicorn		Оферта на [оферент 2]	
Суми в милиони евро			
1-ва вноска от покупната цена 31.3.2014 г.	[4,6—5,1]	1-ва вноска от покупната цена 31.3.2014 г.	[7,1—7,6]
2-ра вноска от покупната цена 31.7.2014 г.	[4,6—5,1]	2-ра вноска от покупната цена 31.3.2014 г.	[22—27]
3-та вноска от покупната цена 20.12.2014 г.	[4,6—5,1]	3-та вноска от покупната цена 2016 г.	[2,3—2,6]
Паричен поток на NBG 2014 г. (*)	6,0	Зависещо от резултата плащане за 2015 г. през 2016 г. (*)	[2,3—2,6]
4-та вноска от покупната цена при договор	[41—49]	Зависещо от резултата плащане за 2016 г. през 2017 г. (*)	[4,6—5,1]
Остатък от покупната цена	[10,5—11,5]	Зависещо от резултата плащане за 2017 г. през 2018 г. (*)	[7,1—7,6]
Обща покупна цена	77,0		[47—52]
Съкращаване на персонал/преструктури- ране	– 2,5		– 3,0
Прекратяване на договори с Lindner	– 1,0		– 1,0
		Отрицателен паричен поток на NBG за 1-во тримесечие на 2014 г.	– 1,6
		Остатъчни плащания	– 1,3
Икономически резултат	[70—77]		[41—45]

(*) Паричният поток на NBG за 2014 г. за Carpicorn (6 млн. евро) и плащанията, свързани с резултатите, за [оферент 2] за годините 2015—2017 (15 млн. евро) зависят от успеха на съответната оперативна дейност. В случая на [оферент 2], за разлика от този на Carpicorn, продавачите нямат никакво влияние върху тази дейност.

- (145) Успехите на членовете на [оферент 2] и големият им опит в областта на сливането и придобиването на предприятия не биха оправдали спечелването на търга от офертата със значително по-ниска покупна цена. Компетентността на партньорите в консорциума не се оспорва от прехвърлителите, но не е критерий за спечелване на търга. Размерът на инвестициите в Nürburgring след покупко-продажбата също не е бил критерий за спечелване на търга.
- (146) Синдиците не са дискриминирали никого от оферентите, а от жалбата не става ясно кое от действията им трябва да е довело до това [оферент 2] да представи оферта с по-ниска стойност от тази на Carpicorn. Синдиците отхвърлят аргументите на четвъртия жалбоподател, че участващите лица не са били на разположение и процесът по продажба е бил удължен, за да е възможно подаването на оферта от страна на Carpicorn. На [оферент 2] е обърнато изрично внимание, че до заседанието на комитета на кредиторите на 11 март 2014 г. ще се състоят още преговори с други оференти.

- (147) Синдиките обръщат внимание също и на това, че мерките им и одобрението на комитета на кредиторите не биха могли да бъдат приписани на държавата и че в процеса по продажба не е създавано предимство, защото той е съответствал на обичайното за пазара поведение.
- (148) Относно твърдението на четвъртия жалбоподател, че никога не е имало споразумение за финансиране между [...] и Carpicorn, Германия твърди, че [...] е потвърдило офертата си за финансиране след обстойна правна и финансова надлежна проверка и никога не е оттегляло потвърдението си на финансирането.
- (149) С оглед на твърдението на четвъртия жалбоподател, че Carpicorn не е платило втората вноска от покупната цена, Германия излага аргументите, посочени в съображение 134.

5. ОЦЕНКА НА МЕРКИТЕ

- (150) В това решение най-напред се поставя въпросът дали към момента на предоставяне на мерки 1—19 NG и дъщерните му дружества MSR и CMHN са били предприятия в затруднено положение съгласно *Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднено положение* ⁽¹²⁶⁾ („Насоките“). След това комисията ще проучи дали за бенефициерите въпросните мерки представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС и накрая — дали тези помощи биха могли да са съвместими с ДФЕС.

5.1. ЗАТРУДНЕНИЯ НА NG, MSR И CMHN

- (151) В случай че мерки 1—19 представляват държавна помощ и NG, MSR и CMHN към момента на предоставяне на помощите са предприятия в затруднено положение, би трябвало да се проучи съвместимостта на тези мерки с член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, и по-специално с Насоките. Ето защо това дали NG, MSR и CMHN са били предприятия в затруднено положение е основен въпрос. Комисията стигна до заключението, че към момента на предоставяне на помощите те са били в икономическо затруднение и поради това не са могли да набират средства на частния кредитен пазар.
- (152) Оценката по-долу се базира на точки 9—11 от Насоките. Комисията препраща към своята оценка в съображения 202—206 от Решението от 21 март 2012 г., в която не е било възможно да се изключи предварително, че към 1 юли 2008 г. NG може да се разглежда като предприятие в затруднено положение по смисъла на Насоките (вж. също съображения 46 и 47 от решението от 7 август 2012 г.). Освен това, в съображения 6—13 от решението от 7 август 2012 г. Комисията отбелязва, че NG, MSR и CMHN са предприятия в затруднено положение.
- (153) Комисията е на мнение, че трябва да се оценява всяко предприятие като цяло, а именно вземайки предвид всички области на дейност. Не може да се приеме, че Германия ще изключи от оценката на финансовите показатели областите на дейност, които са на загуба, т.е. състезанията от Формула 1 и проекта „Nürburgring 2009“. Също така е ясно, че предприятията не са имали достъп до финансиране от външни източници.
- (154) Най-важните финансови показатели на NG за периода 2001—2011 г. се представят, както следва:

Таблица 11

Най-важни финансови показатели на NG за 2001—2011 г. (в милиони евро)

	2001 г.	2002 г.	2003 г.	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.
Оборот	34,3	38,3	34,2	28,7	27,1	27,8	29,9	22,0	33,3	5,1	7,0
ЕВТ (*)	0,6	- 0,5	0,6	- 9,9	- 9,6	- 40,1 (**)	- 2,4	- 0,8	- 9,9	4,6	- 16,2

⁽¹²⁶⁾ ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2.

	2001 г.	2002 г.	2003 г.	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.
Регистриран капитал	5,1	5,1	5,1	10,0	10,0	10,0	13,3	16,7	20,0	20,0	20,0
Собствен капитал	15,2	18,6	19,1	37,3	27,6	- 12,6	- 10,2	- 9,9	- 15,8	- 10,9	- 27,4
Задължения общо	—	45,6	43,4	19,7	19,5	27,8	46,8	99,1	234,2	263,2	290,4
Задължения/ собствен капитал (в %)	—	250	230	50	70	- 270	- 460	- 1 000	- 1 480	- 2 410	- 1 060
Задължения/оборот (в %)	—	119	127	69	72	100	156	450	703	5 160	4 150

(*) Резултат преди данъчно облагане (*Earnings before taxes* — ЕБТ)

(**) Нарастване на загубите по същество въз основа на ясно увеличение на разходите за мероприятия от 21,2 милиона евро през 2005 г. на 44,0 милиона евро през 2006 г.

- (155) Съгласно точка 10, буква а) от Насоките дадено дружество се счита за предприятие в затруднено положение, когато „в случай на дружество с ограничена отговорност, първоначално регистрираният му капитал е намалял с повече от половината и повече от една четвърт от този капитал е бил загубен през предходните 12 месеца“. Тази разпоредба отразява допускането, че дружество, което претърпява огромна загуба на регистриран капитал, няма да успее да се възстанови от загубите, които ще доведат до почти сигурната му икономическа смърт в краткосрочен до средносрочен план (както е посочено в точка 9 от Насоките).
- (156) Комисията отбелязва също така, че съгласно точка 11 от Насоките едно предприятие може да бъде считано за намиращо се в затруднено положение, „когато са налице обичайните признаци за предприятие в затруднено положение като например нарастващи загуби, намаляващ оборот, увеличаваща се нереализирана продукция, свръхпроизводство, намаляващ паричен поток, нарастващи дългове, нарастващи лихвени проценти и намаляващи или нулеви нетни стойности на активите.“ Във връзка с това според Общия съд наличието на отрицателен собствения капитал може да се приеме „за важен показател, че дадено предприятие е в затруднено финансово положение.“⁽¹²⁷⁾
- (157) Съгласно финансовите отчети на NG за периода 2001—2011 г. е загубен не повече от половината от регистрирания капитал. Въпреки това собственият капитал на предприятието е отрицателен в периода 2006—2011 г. В предишни случаи Комисията е изхождала от това, че обстоятелството, че дадено предприятие е с отрицателен собствен капитал, означава де факто, че целият регистриран капитал на това предприятие е загубен и следва да се приеме априори, че критериите, посочени в точка 10, буква а) от Насоките са изпълнени⁽¹²⁸⁾.
- (158) В случая с NG Комисията отбелязва, че вероятно затова е загубен не повече от половината от регистрирания капитал, защото предприятието не е взело адекватни мерки. Подобни адекватни мерки биха имали за цел да превърнат собствения капитал на предприятието от отрицателен в положителен и същевременно да го увеличат до разумно ниво. За тази цел би могло да се вземе предвид или активиране на загуби от минали периоди, или увеличение на капитала, или и двете.
- (159) В тази връзка Комисията изхожда от това, че активиране на загуби от минали периоди би довело до загуба на целия регистриран капитал на предприятието, тъй като натрупаните загуби са по-големи от регистрирания капитал. По тази причина за конкретния случай Комисията разглежда посочените в точка 10, буква а) от Насоките критерии като изпълнени от 2006 г. нататък.

⁽¹²⁷⁾ Решение от 3 март 2010 г. по дело Freistaat Sachsen/Комисия (Т-102/07) и MB Immobilien und MB System/Комисия (Т-120/07, Сборник, стр. II-585, точка 106).

⁽¹²⁸⁾ Решение на Комисията по дело С 38/2007 Arbel Fauvet Rail (ОВ L 238, 5.9.2008 г., стр. 27), потвърдено от Общия съд, Решение от 12 май 2011 г. (Т-267/08 и Т-179/08, Сборник, стр. II-1999, точка 141); Решение на Комисията по дело С 27/2010 United Textiles (ОВ L 279, 12.10.2012 г., стр. 30).

- (160) С оглед на точка 11 от Насоките Комисията счита освен това, че NG е в затруднено положение още от 2002 г., защото: а) през този период годишният оборот на NG е спаднал с 80 % до общо 89,4 милиона евро и в почти всички години от въпросния период предприятието регистрира загуби; б) през целия разглеждан период NG показва прекомерно равнище на задлъжнялост, което от 119 % от оборота през 2002 г. се увеличава на 4 150 % от оборота през 2011 г.; в) дори през 2004 г. и 2005 г., когато равнището на задлъжнялост на предприятието спада под 100 % от оборота, то все още остава много високо — в размер на 70 % от оборота, а предприятието регистрира спад в оборота също и през тези години, както и загуби всяка година; г) през по-голямата част от периода (2006—2011 г.) NG е с отрицателен собствен капитал.
- (161) Най-важните финансови показатели на MSR за периода 2007—2011 г. са, както следва:

Таблица 12

Най-важни финансови показатели на MSR за 2007—2011 г. (в милиони евро)

	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.
Оборот	0,0	4,4	3,4	2,2	0,9
ЕВТ	- 0,1	- 0,5	- 4,0	- 4,8	- 8,6
Регистриран капитал	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05
Собствен капитал	0,08	0,6	4,6	3,3	11,9
Задължения общо	2,5	28,3	95,6	96,5	103,8
Задължения/собствен капитал (в %)	3 130	4 720	2 080	2 920	870
Задължения/оборот (в %)	—	643	2 810	4 380	11 500

- (162) Най-важните финансови показатели на CMHN за периода 2008—2011 г. са, както следва:

Таблица 13

Най-важни финансови показатели на CMHN за 2008—2011 г. (в милиони евро)

	2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.
Оборот	0,0	2,6	1,2	0,2
ЕВТ	- 0,8	- 2,5	- 3,6	0,0
Регистриран капитал	0,03	0,03	0,03	0,03
Собствен капитал	0,8	3,3	6,9	6,9
Задължения общо	6,5	13,3	36,9	35,3
Задължения/собствен капитал (в %)	810	400	530	510
Задължения/оборот (в %)	—	510	3 070	17 650

- (163) Комисията отбелязва, че не са ѝ били представени документи от MSR и CMHN, от които да са видни изгледите за доходност на тези предприятия.
- (164) С оглед на точка 11 от Насоките Комисията изхожда от това, че MSR и CMHN са били в затруднено положение още през 2007 г., съответно 2008 г., защото са имали минимални приходи, значителни годишни загуби и увеличаващо се равнище на задлъжнялост, което надвишава значително годишните им обороти.
- (165) Комисията не може да се съгласи с аргумента на Германия, че NG, MSR и CMHN не са били предприятия в затруднено положение, защото строителството на инфраструктура и организацията на състезания от Формула 1 и Superbike са осъществени в рамките на обществена поръчка и поради това не трябва да се вземат предвид при проучването на финансовото състояние на тези предприятия.
- (166) На първо място Комисията отбелязва, че строителството на инфраструктура за автомобилен спорт, развлекателни дейности, хотели, както и организацията на мероприятия от областта на моторните спортове не следва да се разглеждат като извънредни дейности извън обичайната дейност на NG, MSR и CMHN. По-скоро тук става дума за основните сфери на дейност на тези предприятия. Дори ако както съдружниците, така и управителите са гледали на NG, MSR и CMHN като на средство, за да поддържат спортната инфраструктура „Nürburgring“ в публична собственост и да провеждат нерентабилни сами по себе си спортни мероприятия, които без гаранция от публичния сектор за тези загуби не биха били предлагани, съдружниците и управителите все пак не биха могли да допуснат задълженията да се развият по толкова неефективен и генериращ загуби начин, както е видно от горепосочените финансови показатели на тези предприятия, без за целта да се разработи солиден и реалистичен бизнес план. Ето защо споменатите сфери на дейност също трябва да бъдат включени в оценката на финансовото състояние.
- (167) На второ място Комисията счита, че обстоятелството, че строителството на споменатите инфраструктурни съоръжения и организацията на мероприятия от областта на моторните спортове биха могли напълно да допринесат за затрудненията на NG, MSR и CMHN, не противоречи на разбирането, че NG е имало обичайните симптоми на предприятие в затруднено положение още преди старта на проекта „Nürburgring 2009“. Едно предприятие в добро състояние би трябвало да съобрази разходите за подобни дейности, за да оцелее. През 2008 г. и 2009 г. NG, MSR и CMHN регистрират загуби и увеличаващо се равнище на задлъжнялост (увеличение с 537 % в периода 2002—2011 г., 4 052 % в периода 2007—2011 г., съответно 443 % в периода 2008—2011 г.). Въпреки че проектът „Nürburgring 2009“ е приключен през 2010 г., финансовите показатели на NG, MSR и CMHN след това показват, че затрудненията им продължават.
- (168) По тази причина Комисията стигна до заключението, че към момента на предоставяне на мерки 1—19 NG, MSR и CMHN са били предприятия в затруднено положение по смисъла на Насоките и техните затруднения са толкова съществени, че не биха могли да получат финансиране от пазара.

5.2. НАЛИЧИЕ НА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

- (169) Съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.

а) Държавни ресурси и възможност за приписване на държавата

- (170) Част от мярка 1 (увеличение на собствения капитал), приложена от провинцията и от областта Ahrweiler, както и друга част от мярка 1 (плащания за капиталовия резерв) и мерки 3, 9, 16 и 19, приложени единствено от провинцията, произхождат еднозначно от държавни ресурси и следва да бъдат приписани на държавата.
- (171) С оглед на мерките на NG (мерки 2, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 13, 14, 15 относно прехвърлянето на дружествени дялове в MSR на NG и 17) Германия признава изрично, че ресурсите следва да бъдат приписани на държавата. Освен това трябва да се отбележи, че надзорният съвет на NG представлява провинцията и областта Ahrweiler като

съдружници на NG. В тази връзка заместник-председателят на надзорния съвет заявява на заседанието от 28 август 2005 г., че възлагане на частни инвеститори може да се осъществи, само ако рискът за провинцията е незначителен ⁽¹²⁹⁾. Също така в рамките на семинар на надзорния съвет на 20 декември 2005 г. той отбелязва, че решение относно инвестиция на NG в новия кабинет трябва да се вземе след местните избори ⁽¹³⁰⁾. Освен това правителството на провинцията оповестява реализирането на инвестицията *Erlebnisregion Nürburgring* в изявлението на правителството от 30 май 2006 г., а Съветът на министрите отбелязва на 19 септември 2006 г., че надзорният съвет на NG възнамерява да реализира проекта със същественото участие на частна трета страна ⁽¹³¹⁾. Освен това Министерството на икономиката, транспорта, земеделието и лозарството, както и Министерството на финансите на провинцията непрекъснато изготвят експертизи, становища и инструкции по проекта „Nürburgring 2009“ ⁽¹³²⁾, който е представен на обществеността на 2 декември 2009 г., Комисията счита, че заемът, който NG е отпусна на MSR чрез PNG като посредник (мярка 6), също е мярка на NG и следователно трябва да се припише на държавата.

- (172) Що се отнася до заема от ISB (мярка 8) и отсрочването на лихвени плащания (мярка 18), Германия признава, че ISB е предоставило заема по указание на провинцията. По отношение на заемите на RIM за MSR чрез Mediinvest и PNG като посредници (мярка 11) и относно прехвърлянето на дружествени дялове в MSR на RIM (част от мярка 15) Комисията отбелязва, че при RIM става дума за публична организация, чиято задача се състои в подпомагане на икономическата и структурната политика на провинцията. ⁽¹³³⁾ Ето защо за целите на посочените мерки ISB и RIM са съдействали по поръчка на държавата при прилагането на националната политика, което доказва, че дейностите на ISB и RIM, що де отнася до тези мерки, следва да бъдат приписани на държавата. По тази причина при всички тези мерки се включват ресурси, които следва да бъдат приписани на държавата.

б) Икономическа дейност

- (173) Аналогично на решението по делото Flughafen Leipzig/Halle ⁽¹³⁴⁾ строителството на инфраструктурни съоръжения може да се разглежда като икономическа дейност, ако е пряко свързано с търговска цел, какъвто е конкретният случай.
- (174) Експлоатацията на спортни съоръжения (включително състезателни писти и паркове за офроуд), развлекателни паркове ⁽¹³⁵⁾, хотели и ресторанти, центрове за безопасно движение, училища за пилоти, мултифункционални халети и системи за непарични плащания, както и тяхното отдаване на лизинг за професионални и непрофесионални цели ⁽¹³⁶⁾, представлява икономическа дейност както за собственика, така и за оператора. Следователно строителството или реновирането на инфраструктурни съоръжения, които са неразделно свързани с тези дейности, представлява икономическа дейност. Като неикономически дейности обаче се считат между другото ползването на спортно съоръжение от непрофесионални потребители ⁽¹³⁷⁾ и тренирането на младежи от професионални спортни клубове, доколкото счетоводството за тези дейности се води отделно от това за икономическите дейности ⁽¹³⁸⁾. С оглед на неделимата връзка между инфраструктурата и икономическата дейност, за която се използва, строителството, реновирането или експлоатацията на спортни и туристически инфраструктурни съоръжения на Nürburgring е икономическа дейност за инвеститорите, както и за операторите, дори когато приходите от експлоатацията на инфраструктурата не покриват разходите по изграждането ѝ, и над 90 % от спортната дейност на Nürburgring следва да се класифицира като аматьорски спорт. Този факт е от значение единствено на ниво потребител: непрофесионалните потребители не са предприятия. Спортната и туристическата инфраструктура на Nürburgring не е обща инфраструктура като например една обществена улица, която е предоставена за обществено ползване. По тази причина относно финансирането на изграждането на въпросната инфраструктура (чрез заемите от пула за ликвидност и акционерен заем, съответно по-късно чрез заема от ISB) са в сила правилата за държавна помощ.
- (175) При организацията на мероприятия от Формула 1 или други състезания от областта на моторните спортове става дума за предоставяне на услуги на професионалния спортен пазар, който печели значително от права за излъчване.

⁽¹²⁹⁾ Становище на Сметната палата на Rheinland-Pfalz от 15 юни 2010 г., част I, стр. 14.

⁽¹³⁰⁾ Вж. бележка под линия 130.

⁽¹³¹⁾ Становище на Сметната палата на Rheinland-Pfalz от 15 юни 2010 г., част I, стр. 15.

⁽¹³²⁾ Експертиза на Сметната палата на Rheinland-Pfalz от 15 юни 2010 г., части I и II.

⁽¹³³⁾ Вж. описанието на RIM на адрес: <http://test.isb.rlp.de/de/die-isb/beteiligungen/rheinland-pfaelzische-gesellschaft-fuer-immobilien-und-projektmanagement/>.

⁽¹³⁴⁾ Решение от 24 март 2011 г. по дело Freistaat Sachsen, Flughafen Leipzig/Halle и др./Комисия (T-443/08 и T-455/08, Сборник, стр. II-1311), потвърдено след обжалване с Решение от 19 декември 2012 г. по дело Mitteldeutsche Flughafen AG и Flughafen Leipzig/Halle GmbH/Комисия (C-288/11 P) (все още не публикувано в Сборника).

⁽¹³⁵⁾ C 53/2002 Space Park Development.

⁽¹³⁶⁾ SA.35440 Arena Jena. Относно професионалната спортна инфраструктура вж. SA.31722 Hungarian tax benefit scheme. Относно експлоатацията на предназначени за обществеността спортни центрове, които изискват входна такса, вж. SA.33952 Kletteranlagen des Deutschen Alpenvereins.

⁽¹³⁷⁾ SA.33618 Uppsala arena; SA.35135 Arena Erfurt; SA.35440 Arena Jena.

⁽¹³⁸⁾ N 118/2000 Support to professional sport clubs.

Обстоятелството, че мероприятия от Формула 1 и други мероприятия от областта на моторните спортове са структурно дефицитни или служат на регионално-политически цели, не е достатъчно основание за изваждане на тяхното финансиране от областта на валидност на правилата за държавна помощ. По тази причина Комисията отбелязва, че мероприятията от Формула 1 и други състезания от областта на мотоспорта представляват икономическа дейност.

- (176) Насърчаването на туризма, разработването на проекти, строителството на недвижими имоти, фирменото управление и търговията с автомобили или мотоциклети също се считат за икономически дейности.

в) Селективност

- (177) Комисията счита, че мерките на ниво оператори (NG в случая на мерки 1, 3, 8, 9, 13, 14, 16, 18 и 19; EWN, FSZ, MAN, TTI, BWN, BWNB и Camp4Fun в случая на мярка 2; MSR в случая на мерки 4, 5, 8, 9, 11, 12, 18 и 19; CST в случая на мярка 5; MIB в случая на мярка 7; CMHN в случая на мерки 8, 9, 18 и 19; NAG в случая на мерки 10 и 17; Mediinvest, Geisler & Trimmel и Weber в случая на мярка 15) имат селективен характер, защото поставят тези оператори в по-благоприятно положение. Също така възлагането на строителството и експлоатацията на инфраструктурата не е извършено прозрачно, недискриминационно и в съответствие с правилата за възлагане на обществени поръчки. На ниво потребители мерките обаче не са селективни, защото достъпът за аматьорски спортни клубове и широката общественост е осигурен по прозрачен и недискриминационен начин.

г) Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията

- (178) Чрез мерки 1—19 се създава нарушаване на конкуренцията на пазарите за експлоатация на състезателни писти, паркове за офроуд, развлекателни паркове, хотели и ресторанти, центрове за безопасно движение, училища за пилоти, мултифункционални халета и системи за непарични плащания, както и на пазарите за насърчаване на туризма, разработването на проекти, строителството на недвижими имоти, фирменото управление и търговията с автомобили или мотоциклети, защото помощите в полза на инфраструктурата на Nürburgring и на мероприятията от Формула 1 насърчават ползването на тази инфраструктура. Организацията на мероприятията от Формула 1 и на други мероприятия от областта на мотоспорта стимулира притока на клиенти за тях.
- (179) Въпросните мерки създават възможност за NG, MSR и CMHN да поддържат дейността си, така че за разлика от други конкуренти, намиращи се във финансови затруднения, да не се наложи да търпят последиците, които обикновено биха възникнали от слабите им финансови резултати. Това представлява нарушаване на конкуренцията до токова, доколкото други предприятия, действащи на същите пазари, трябва да осигуряват функционирането си без държавна подкрепа.
- (180) С оглед на въздействието върху търговията между държавите членки Nürburgring, със своите мероприятия от Формула 1 и Германския туристически шампионат (Deutschen Tourenwagen-Meisterschaft, DTM), се конкурира с други състезателни писти в рамките на Съюза, които организират състезания в областта на мотоспорта, и не може да се изключи вероятността развлекателният парк на Nürburgring да привлича също и посетители от Белгия (чиято граница с Германия е отдалечена на близо 50 км от Nürburgring). В тази връзка следва да се припомни, че е налице жалба на конкурентния оператор на развлекателен парк Eifelpark (вж. съображение 2). Също така не може да се изключи, че във връзка с експлоатацията на паркове за офроуд, хотели и ресторанти, центрове за безопасно движение, училища за пилоти, мултифункционални халета и системи за непарични плащания, както и в областите насърчаване на туризма, разработване на проекти, строителство на недвижими имоти, фирмено управление и търговия с автомобили или мотоциклети ще се появят въздействия върху търговията между държавите членки.

д) Предимство

- (181) Съгласно установената практика на Комисията, потвърдена от съдебната практика, относно проучването дали дадена сделка между държавна институция и предприятие представлява държавна помощ трябва да се приложи принципът на инвеститор в условията на пазарна икономика.⁽¹³⁹⁾ Съгласно този принцип държавата, ако участва на пазара като търговско предприятие, трябва да се държи като участник на пазара. В противен случай е възможно да е налице държавна помощ. Ако принципът на инвеститор в условията на пазарна икономика намира

⁽¹³⁹⁾ Вж. например Решение от 21 март 1991 г. по дело Италия/Комисия („Alfa Romeo“) (C-305/89, Recueil, стр. I-1603, точка 18 и 19); Решение от 30 април 1998 г. по дело Cityflyer Express/Комисия (T-16/96, Recueil, стр. II-757, точка 51); Решение от 21 януари 1999 г. по дело Neue Maxhütte Stahlwerke und Lech-Stahlwerke/Комисия (T-129/95, T-2/96 и T-97/96, Recueil, стр. II-17, точка 104); Решение от 28 февруари 2012 г. по дело Land Burgenland и Австрия/Комисия (T-268/08 и T-281/08, Сборник, стр. II-0000, точка 48).

приложение, следващ решаващ фактор за наличието на помощ е това дали частен стопански субект в подобна ситуация би се държал по същия начин. При прилагането на този принцип единствено икономически съображения могат да се вземат предвид като основания за предоставянето на мерки за подпомагане. Както се отбелязва в съответната съдебна практика, държавни мерки не могат да се разглеждат поотделно, а трябва да се проучват във връзка с други мерки за помощ ⁽¹⁴⁰⁾.

- (182) По тази причина при проучването на въпроса дали е предоставено предимство на собствениците, съответно операторите (NG, MSR и CMHN до 30 април 2010 г. и NAG от 1 май 2010 г. до 31 октомври 2012 г.) следва да се приложи принципът на инвеститор в условията на пазарна икономика. Най-напред трябва да се отбележи, че мерки 1—19 не са операции от типа „*pari-passu*“ ⁽¹⁴¹⁾, защото Германия не е намерила частен инвеститор, който да е бил в готовност да инвестира при съпоставими условия (например в Направление I на проекта „Nürburgring 2009“). Два заема са предоставени именно от частни оференти, но съответните суми са незначителни в сравнение с публичните инвестиции, заемите се отнасят само до Направление II на проекта „Nürburgring 2009“ (т.е. основно хотелите) ⁽¹⁴²⁾ и са били предоставени не на NG или друг бенефициер на помощ, а само на CMHN и MSR.

Таблица 14

Заеми от частни финансови институции за CMHN/MSR

Финансова институция	Година	Бенефициер	Сума (в милиони евро)	Лихвен процент	Обезпечение (в милиони евро)
Bank für Tirol und Vorarlberg	2008	CMHN	[...]	[...] % + [...] % такса	[...] (ипотека) залог на дружествени дялове на MSR
Kreissparkasse Ahrweiler	2010	MSR	[...]	[...] %	

- (183) Във всички случаи Германия признава, че и за Направление II на проекта не е бил намерен дългосрочен частен инвеститор.
- (184) Също така на Комисията са представени бизнес планове за проекта „Nürburgring 2009“ и за NG за периода 2006 г. до 2010 г.:

Таблица 15

Бизнес планове за проекта „Nürburgring 2009“ (в милиони евро)

Предприятие/дейност	Дата	Разходи	Оборот (2009—2020 г.)	Резултат преди данъчно облагане (2009—2020 г.)
Проект „Nürburgring 2009“	12.2005 г.	113 (*)	281	22
Проект „Nürburgring 2009“	3.2006 г.	113 (*)	181	– 59
Проект „Nürburgring 2009“	3.2006 г.	113 (*)	281	22
Проект „Nürburgring 2009“	8.2006 г.	113 (*)	281	22

⁽¹⁴⁰⁾ Решение от 19 март 2013 г. по дело Bouygues SA und Bouygues Télécom SA/Комисия (C-399/10 P и C-401/10 P) (още непубликувано в Сборника); Решение от 15 септември 1998 г. по дело BP Chemicals/Комисия (T-11/95, Recueil, стр. II-3235, точка 171).

⁽¹⁴¹⁾ Сделка от типа *pari-passu* е сделка, която се извършва от публични институции и частни стопански субекти, които се намират в съпоставимо състояние, при еднакви условия (и поради това при еднакво високи рискове и приходи).

⁽¹⁴²⁾ Заемите, които двата миноритарни съдружника на MSR са отпуснали на дружеството (Geisler & Trimmet: [...] милиона евро; Weber: [...] милиона евро; и двата без обезпечение при лихвен процент [...] %), не са от значение, защото тези дружества са изпълнили строителството на инфраструктурните съоръжения и не могат да се разглеждат като заинтересовани страни със собствени интереси относно проекта.

Предприятие/дейност	Дата	Разходи	Оборот (2009—2020 г.)	Резултат преди данъчно облагане (2009—2020 г.)
Проект „Nürburgring 2009“	11.2007 г.	135	279	45
Проект „Nürburgring 2009“	12.2008 г.	140	283	40
Проект „Nürburgring 2009“	3.2009 г.	159	287	28
Проект „Nürburgring 2009“	8.2009 г.	195	331 (**)	67 (**)
Проект „Nürburgring 2009“	10.2009 г.	200	260 (**)	– 17 (**)
Проект „Nürburgring 2009“	12.2009 г.	200	254 (**)	– 35 (**)
NG, MSR, CMHN консолидирано (***)	7.2010 г.	—	283	– 769 (****)
NG, MSR, CMHN консолидирано (***)	9.2010 г.	—	283	– 269 (***)
NG, MSR, CMHN консолидирано (***)	9.2010 г.	—	—	59 (***)

(*) Проектът е бил с наименованието „Erlebnisregion Nürburgring“ и е включвал още един хотел.

(**) Базов сценарий (нито най-лош, нито най-добър).

(***) Резултати за периода 2010—2030 г.

(****) Най-лош сценарий.

- (185) От таблица 15 е видно, че предвидените разходи в подготвителната фаза на проекта „Nürburgring 2009“ се повишават непрекъснато, докато печалбите му (резултат преди данъчно облагане) намаляват значително, от 22 милиона евро в плана от декември 2005 г. до загуба от 35 милиона евро в плана от декември 2009 г. Частен инвеститор не би приел подобно драстично повишаване на разходите в подготвителната фаза на проекта между декември 2005 г. и декември 2009 г. (съгласно наличната информация основното финансиране на строителството е отпуснато в периода 2008 г. до юни 2010 г.).
- (186) Във всички случаи Комисията, при проучването на съответните бизнес планове, които е взела под внимание в рамките на прилагането на принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика, отбелязва следното:
- части от мерки 1, 2 и 3 са приложени още преди първия бизнес план от декември 2005 г. По тази причина не може да се изхожда от това, че решение за тези мерки е взето въз основа на съответния бизнес план;
 - също така части от мерки 2 и 3 са приложени едновременно с първия бизнес план (декември 2005 г.). В тази връзка Комисията отбелязва, че тези мерки са били предоставени в контекста на непрекъснато публично подпомагане, което е започнало още от преди (2002 г. или по-рано), а именно без каквато и да било частна подкрепа и в полза на предприятие, чието финансово състояние се е влошавало. По тази причина съответните части от мерки 2 и 3 не могат да се разглеждат отделно от по-ранните мерки (части от мерки 1, 2 и 3); въпросните части от мерки 2 и 3 са по-скоро тяхно продължение и затова трябва да се разглеждат като предоставяне на допълнително предимство;
 - части от мерки 2 и 3 са приложени, след като първите три бизнес плана от декември 2005 г., март 2006 г. и август 2006 г. вече са били налице. Комисията отбелязва обаче, че предвидените в тези планове стойности за бъдещите обороти и печалби на NG се актуализират без промяна въпреки значителното влошаване на фактическите резултати на NG през същия период (отрицателен собствен капитал, значително нарастване на

задълженията, спад в оборота, годишни загуби). В тази връзка съответните бизнес планове не могат да се разглеждат като реалистични и приемливи, защото продължават да отразяват същите прогнози като преди, без оглед на постигнатите от предприятието лоши резултати;

- г) първите шест бизнес плана (декември 2005 г., март 2006 г., август 2006 г., ноември 2007 г. и декември 2008 г.) не се отнасят до бъдещата дейност на NG като цяло, а само до част от нея, тъй като бизнес сегментът Формула 1 не се взема под внимание. С оглед на това въпросните бизнес планове не могат да се разглеждат като надеждна основа за вземане на решение относно финансова подкрепа на NG;
- д) бизнес плановете от март 2009 г. до декември 2009 г. също съдържат предвидени загуби за целия период 2009—2020 г. с обороти, които остават на същото ниво като преди 2009 г.; по тази причина изглежда, че не е било предвидено реструктуриране на бизнес сегмента Формула 1. Комисията отбелязва също така, че в тези планове са предвидени приходи, които са значително по-малки от заложените в предходните бизнес планове (7—9 милиона евро спрямо 22—40 милиона евро). Тези факти намаляват убедителността на бизнес модела, представен в бизнес плановете от март 2009 г. до декември 2009 г.;
- е) двата бизнес плана от юли 2010 г. и от септември 2010 г. предвиждат загуби в рамките на най-лошия сценарий до 2030 г., т.е. не се изхожда от рентабилна дейност;
- ж) в заключение в плана от септември 2010 г. са предвидени печалби за периода 2016—2030 г., но този план не включва анализ на чувствителността (т.е. резултатите за най-лошия сценарий). Във всички случаи в този план се игнорира значителното влошаване на действителните бизнес резултати на NG през същия период (отрицателен собствен капитал, значително нарастване на задълженията, спад в оборота, годишни загуби). Въз основа на това въпросният бизнес план не може да се разглежда като реалистичен и приемлив, защото не взема под внимание постигнатите от предприятието до момента лоши резултати.

(187) По тези причини Комисията не може да приеме, че предоставянето на публично подпомагане на NG като предприятие в затруднено положение (вж. раздел 5.1), насочено към финансирането на тогавашната (експлоатация на състезателната писта) или бъдещата му оперативна дейност (експлоатация на състезателната писта и на новите хотели), може да се разглежда като съвместимо с пазара въз основа на въпросните бизнес планове.

(188) С оглед на принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика може да се отбележи следното за отделните мерки:

Мерки, обхванати от решението от 21 март 2012 г.

(189) Относно **мярка 1** (Отпускане на финансиране от провинцията и областта Ahrweiler за NG под формата на плащания за капиталовия резерв и увеличение на собствения капитал) Комисията отбелязва, че посоченият анализ на представените бизнес планове е от значение. През 2004 г. и следващите години никой частен инвеститор не би предоставил капитал на разположение на NG. По тази причина предоставеният на NG на 1 май 2002 г. (2 179 000 евро) и на 21 декември 2004 г. (22 839 241 евро) от провинцията капитал, както и предоставеният му на 31 август 2004 г. (4 887 000 евро) и на 4 септември 2007 г. (10 000 000 евро) от провинцията и областта Ahrweiler капитал представлява помощ в размер на пълната сума на предоставения капитал.

(190) Относно **мярка 2** (Акционерен заем от NG преди началото на проекта „Nürburgring 2009“) Комисията, въз основа на предоставените от Германия финансови показатели, отбелязва, че EWN, Camp4Fun и TPI са записвали годишни загуби и са били с отрицателен собствен капитал, когато са получили съответната им част от мярка 2 (вж. таблици 1—4). Същевременно BWN1, BWNB и BWN2, получили заеми в периода 2004—2007 г., записват годишни загуби през целия този период и през 2005 г., 2006 г. и 2007 г. също са с отрицателен собствен капитал. И накрая MAN записва както натрупани, така и годишни загуби, когато получава своята част от мярка 2. По тази причина и с оглед на точка 11 от Насоките Комисията счита, че към момента на прилагане на мярка 2 тези предприятия са били в затруднено положение. От друга страна, въз основа на предоставените от Германия финансови показатели, Комисията отбелязва, че FSZ не се намира в затруднено положение, когато получава своята част от мярка 2, защото според финансовите показатели на дружеството не може да бъде доказан никой от посочените в точка 11 от Насоките признаци за това. С предоставянето на заеми на дружества, които се намират в такова затруднено положение, че никой частен инвеститор не би ги финансирал при каквото и да е лихвен процент, преди всичко защото тези предприятия принадлежат към предприятие, което от своя страна е в значително финансово затруднение (NG), на тези предприятия се предоставя предимство в размер на сумата на заемите. Ето защо заемите на NG в полза на неговите дъщерни дружества EWN (6 195 170,02 евро), BWN/BWNB (3 760 000 евро), Camp4Fun (450 000 евро), MAN (100 000 евро) и TPI (25 000 евро) не са съвместими с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика. В тази връзка се отбелязва, че сумите на предоставените на MAN и TPI заеми са под тавана *de minimis*, но Германия нито е твърдяла, нито е доказала, че са

изпълнени всички условия на Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията ⁽¹⁴³⁾. Този регламент обаче може да се приложи през фазата на възстановяването, доколкото Германия удостовери, че са изпълнени всички необходими условия. Комисията отбелязва също така, че предоставените на FSZ заеми (646 738,12 евро) не създават предимство за дружеството, тъй като приложеният лихвен процент 6 % е обичаен за пазара, защото отговаря на германския основен лихвен процент към момента на предоставяне (5,06 % през април 2002 г., 4,8 % през март 2003 г. и 5,19 % през март 2008 г.) ⁽¹⁴⁴⁾, включително прибавяните с оглед на финансовото състояние на FSZ (100) базисни пункта, при което се отчита, че при получаването на заема FSZ не е имало нито един от посочените в точка 11 на Насоките симптоми ⁽¹⁴⁵⁾. По тази причина предоставените на FSZ заеми не представляват държавна помощ.

- (191) С оглед на **мярка 3** (Заеми, които провинцията е предоставила на NG чрез пула за ликвидност) Германия не е представила доказателство за това, че NG не печели от лихвени проценти, които са по-изгодни в сравнение с условията за неговите конкуренти. Освен това е трудно да се приеме, че на предприятие, което се намира в подобно финансово затруднение като NG, пазарът изобщо би предоставил средства за финансиране, при каквато и да било лихва. Също така окончателното възстановяване на средствата и съответните лихви ще последва допълнително и не е известно към момента на предоставяне на мерките; ето защо този аспект не може да бъде взет под внимание при проучването на принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика. Следователно финансираните от пула за ликвидност мерки не са приложени при пазарни условия. С отпускането на заеми на предприятие, което се намира в такова затруднено положение, че частен инвеститор не би го финансирал при каквато и да било лихвен процент, на предприятието се предоставя предимство в размер на сумата на заемите. Заемите, отпуснати от провинцията на NG в периода между 30 юни 2003 г. и 11 май 2010 г. (вж. списъка на заемите в таблица 5) съдържат като цяло помощи в размер на 399 805 370 евро.
- (192) След проучването на горепосочения принцип Комисията стига до същото заключение с оглед на **мярка 4** (Заем от NG в полза на MSR), защото е трудно да се приеме, че към момента на мярката (декември 2007 г.) на предприятие, което се намира в подобно финансово затруднение като MSR (вж. таблица 12 и съображение 155), пазарът изобщо би предоставил средства за финансиране при каквато и да било лихва. С отпускането на заем на предприятие, което се намира в такова затруднено положение, че частен инвеститор не би го финансирал при каквато и да било лихвен процент, на предприятието се предоставя предимство в размер на сумата на заема. Предимството, което NG предоставя на MSR с отпуснатия на 27 декември 2007 г. заем в размер на 300 000 евро, възлиза следователно на 300 000 евро.
- (193) Подпомагането на CST от NG (**мярка 5**) не отговаря на принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика, защото Комисията, въз основа на предоставените от Германия финансови показатели, отбелязва, че в периода 2008—2011 г. CST записва годишни загуби, е с отрицателен собствен капитал и освен това през 2009 г. е в процедура по ликвидация. Ето защо, с оглед на точка 11 от Насоките, Комисията счита, че CST е в затруднено положение, когато (в периода 2008—2011 г., вж. таблица 6) получава заемите, спаднали към мярка 5. С отпускането на заеми на предприятие, което се намира в такова затруднено положение, че частен инвеститор не би го финансирал при каквато и да било лихвен процент, преди всичко защото CST принадлежи към предприятие, което от своя страна е в значително финансово затруднение (NG), на това предприятие се предоставя предимство в размер на сумата на заемите. Предимството, което NG предоставя на CST с отпуснатите му в периода 27 август 2008 г. и 18 април 2011 г. заеми на обща стойност 11 032 060 евро, възлиза следователно на размер на тези заеми.
- (194) В декларацията за подкрепа, която NG представя на 23 декември 2009 г. в полза на CST, NG поема ангажимента да финансира изпълнението на финансовите задължения, които CST не може да покрие самостоятелно. За финансирането на тези финансови задължения NG ще предостави на CST заем при лихва от 6 %. Ангажиментът включва също промяна на поредността на вземанията на NG по финансираните от дружеството въз основа на декларация за подкрепа от 23 декември 2009 г. заеми, което предвижда, че съответните вземания на NG от CST се класират на последно място след вземанията на всички останали кредитори от CST. В тази връзка Комисията счита, че кредитор в условията на пазарна икономика не би поел ангажимента да финансира невъзстановените заеми на предприятие в съществено затруднено положение и не би декларирал промяна на поредността на съществуващи вземания от предприятие в съществено затруднено положение, защото подобна мярка би довела де факто до загуба на вземанията. По тази причина според Комисията декларацията за подкрепа, включваща горепосочения ангажимент за финансиране на невъзстановените заеми и промяна на поредността на произтичащите от това вземания, представлява предимство. Също така Комисията счита, че декларацията за подкрепа представлява мярка, предоставена в допълнение към заемите от 2008 г. до 2011 г. (вж. съображение 182), защото: а) тя не е предоставена по същото време като заемите; б) не е била нито предвидена, нито предписана в договорите за съответните заеми; в) решена е от NG по собствена преценка, за да се предотврати несъстоятелността на CST.

⁽¹⁴³⁾ Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 г. за прилагане на членове 87 и 88 по отношение на правилото за минимални помощи (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 5).

⁽¹⁴⁴⁾ Вж. http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

⁽¹⁴⁵⁾ Вж. Съобщението на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтни лихвени проценти (ОВ C 14, 19.1.2008 г., стр. 6).

Обхватът на мярката отговаря на общия размер на заемите, финансирани от NG въз основа на декларацията за подкрепа от 23 декември 2009 г., който обаче не е представен на Комисията.

- (195) В заключение промяната на поредността на вземанията е договорена между NG и CST на 13 декември 2010 г. и съгласно договора се отнася до заемите, предоставени до 30 ноември 2010 г. в размер на общо 10,4 милиона евро (т.е. първите 13 от общо 15-те заема, изброени в таблица 6). Тази промяна на поредността е довела до това вземанията на NG от CST да се класират на последно място след вземанията на всички останали кредитори от CST. В тази връзка Комисията счита, че кредитор в условията на пазарна икономика не би приел такава промяна на поредността на съществуващи вземания от предприятието в съществено затруднено положение, защото подобна мярка би довела де факто до загуба на вземанията. Ето защо Комисията счита, че промяната на поредността на вземанията представлява предимство. Също така Комисията счита, че промяната на поредността на вземанията от 2010 г. представлява мярка, предоставена в допълнение към съответните заеми, защото: а) не е решена по същото време като тези заеми; б) не е била нито предвидена, нито предписана в договорите за съответните заеми; в) решена е от NG по собствена преценка, за да се предотврати несъстоятелността на CST. Обхватът на мярката отговаря на общия размер на подчинените заеми, т.е. 10,4 милиона евро.
- (196) С оглед на плащанията на NG в полза на IPC (**мярка 6**) Комисията отбелязва заключението на Сметната палата на Райнланд-Пфалц, че лице, полагащо грижата на добър търговец, не би избрало въпросните предприятия за извършването на услуги и че NG не е проучило предишната дейност на тези предприятия за необходимото старание, за да определи дали те отговарят на изискванията и дали предложените от тях условия за финансирането на проекта „Nürburgring 2009“ са реалистични.⁽¹⁴⁶⁾ В тази връзка Комисията счита, че с избирането на IPC за извършване на тези специални услуги на предприятията е предоставено предимство. По тази причина мярката представлява държавна помощ в размер на извършените в полза на тези предприятия плащания на обща стойност 640 000 евро.
- (197) Също така Комисията счита, че заемите от NG в полза на PNG в размер на 3 милиона евро и заемите от PNG в полза на MSR в размер на 2 941 000 евро образуват съвместно мярка, при която PNG действа само като посредник и получава такса от [...] EUR за това. Бенефициер на мярката е MSR, което в крайна сметка получава заема в момент, в който се намира в такова финансово затруднение, че не би получило финансиране от пазара. С отпускането на заем на предприятието, което се намира в такова затруднено положение, че частен инвеститор не би го финансирал при какъвто и да било лихвен процент, на предприятието се предоставя предимство в размер на сумата на заема. Предимството, което NG предоставя на MSR със заема от 15 октомври 2008 г., възлиза следователно на 2 941 000 евро.
- (198) В рамките на **мярка 7** MIB прехвърля вземанията си от CST, получател на въпросните заеми, на NG, което заплаща на MIB за тях номинална цена плюс лихва. Тъй като CST е в затруднено положение (вж. съображение 184), Комисията отбелязва, че не е имало вероятност MIB да може да реализира вземанията си от CST. Ето защо тази мярка помага на MIB, което успява да реализира вземанията си и се отделя от NG като кредитор на предприятието в затруднено положение. Поради липса на план за жизнеспособност на CST, с който възстановяването на жизнеспособността на предприятието, а с това и изгледите за уреждане на дълговете му да стане достоверно, тази мярка не е съвместима с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика. По тази причина прехвърлянето на вземанията на MIB в размер на 1 476 830,88 евро на NG представлява помощ в размер на закупната цена от 1 476 830,88 евро.
- (199) Относно **мярка 8** (Заем от ISB в размер на 325 265 000 евро в полза на NG, MSR и CMHN) се отбелязва, че с отпускането на заеми без съответна гаранция (мярка 9) на предприятията, които се намират в такова затруднено положение, че никой частен инвеститор не би ги финансирал при какъвто и да е лихвен процент, на предприятията би могло да се предостави предимство в размер на сумата на заемите. В този конкретен случай обаче помощта не се състои в заемите (мярка 8), а само в гаранцията (мярка 9), защото Комисията не може да изключи вероятността частен кредитор да е в състояние срещу гаранция на провинцията (мярка 9) да отпусне на NG, MSR и CMHN заеми при съпоставими условия.
- (200) **Мярка 9**, гаранцията за заема от ISB в размер на 325 265 000 евро (мярка 8), не е съвместима с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика, защото става въпрос за мярка на публични институции в рамките на политиката за регионално развитие; инвеститор в условията на пазарна икономика не би приложил подобни мерки в полза на предприятия в затруднено положение и в значителен ущърб на собствените си финансови интереси. Комисията отбелязва също така, че политиката за регионално развитие няма за цел да възстановява

⁽¹⁴⁶⁾ Вж. годишния доклад за 2009 г. на Сметната палата Rheinland-Pfalz, стр. 3 и 4, достъпен в интернет на адрес: <http://www.landtag.rlp.de/landtag/drucksachen/4741-15.pdf>.

жизнеспособността на предприятия в затруднено положение. Освен това Комисията счита, че условията, посочени в Известието на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции ⁽¹⁴⁷⁾ (наричано по-нататък „известие относно гаранциите“), които биха изключили наличието на държавна помощ, не са изпълнени. Тъй като бенефициерите са предприятия в затруднено положение, гаранцията покрива заема на 100 % и провинцията не заплаща гаранционна премия, отразяваща риска от неизпълнение по гарантирания заем. С оглед на значителното финансово затруднение на бенефициерите (NG, MSR и SMHN) към момента на предоставяне на въпросната гаранция (вж. таблици 11—13) Комисията счита, че кредитор в условията на пазарна икономика не би предоставил на бенефициерите гаранция при тези условия. Комисията не разполага с информация, че гаранцията е била усвоена. По тази причина според Комисията мярка 9 представлява държавна помощ. Размерът на помощта, предоставена на NG, MSR и SMHN чрез гаранцията на провинцията, отговаря на сумите на въпросните заеми (мярка 8), т.е. 96 574 200 евро и 113 590 800 евро в случая с NG, 92 000 000 евро в случая с MSR и 23 100 000 евро в случая с SMHN.

- (201) Относно **мярка 10** (Отдаване на комплекса Nürburgring на лизинг на NAG) Комисията отбелязва, че при наличие на тръжна процедура по принцип може да се изключи възможността за създаване на предимство за лизингополучателя. В конкретния случай обаче за избора на оператор на модернизирания комплекс Nürburgring не е провеждан търг. Все пак заложената в договора за лизинг минимална лихва, без да се вземат предвид първите три години от лизинга (т.е. от 1 май 2010 г. до 30 април 2013 г.) е в рамките на диапазона от минимални и максимални стойности за обичайни за пазара годишни лихви по лизинг, определени в експертната оценка от 29 септември 2011 г. С изключение на втората година от лизинга лихвата EBITDA дори е по-висока от посочената в експертната оценка максимална съвместима с пазара годишна лихва по лизинга. По тази причина Комисията отбелязва, че минималната лихва по лизинга в размер на 15 милиона евро от 1 май 2013 г., съгласно експертната оценка от 29 септември 2011 г., може да се счете за съвместима с пазара, защото е в рамките на обичайните за пазара лихви по лизинг и следователно не е създала селективно предимство за NG. Договорът за лизинг обаче е в сила фактически само от 1 май 2010 г. до 31 октомври 2012 г. Определената в експертната оценка и в договора за лизинг минимална лихва за първите три години от лизинга е посочена в таблица 16.

Таблица 16

Минимална лихва по лизинга за комплекса Nürburgring

	1.5.2010—30.4.2011 г.	1.5.2011—30.4.2012 г.	1.5.2012—30.4.2013 г.
Експертиза	1,6 млн. евро	12 млн. евро	12,3 млн. евро
Договор за лизинг	0 EUR	5 млн. евро	11,5 млн. евро

По тази причина Комисията счита, че събраната в периода от 1 май 2010 г. до 31 октомври 2012 г. лихва по лизинга предоставя на NAG селективно предимство, което отговаря на разликата между а) лихвата по лизинга, която би трябвало да се събира съгласно експертната оценка; и б) определената в договора за лизинг лихва. Комисията стига до заключението, че е налице помощ в размер на 9 милиона евро, т.е. разликата между посочените суми а) и б) (за третата година се начислява само половината от разликата, защото договорът за лизинг изтича на 31 октомври 2012 г., т.е. в средата на третата година) ⁽¹⁴⁸⁾.

- (202) Относно **мярка 11** (Заеми на RIM за MSR чрез Mediinvest като посредник, а в случая с един от заемите — чрез PNG като посредник) Германия посочва сама, че за финансирането на Направление II на проекта „Nürburgring 2009“ не е било възможно да се намерят частни инвеститори. Освен това, от експертната оценка на Сметната палата на Райнланд-Пфалц е видно, че потенциалните инвеститори класифицират проекта като нерентабилен в пазарни условия. Няколко частни оператори на развлекателния парк са отказали участие в проекта. Без съответна гаранция (мярка 12) с отпускането на заем на предприятия, които се намират в такова затруднено положение, че частен инвеститор не би ги финансирал при какъвто и да било лихвен процент, на предприятията би могло да се

⁽¹⁴⁷⁾ ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10.

⁽¹⁴⁸⁾ Помощта възлиза на следната сума (в милиони евро): $1,6 + 12 + (12,3/2) - [0 + 5 + (11,5/2)] = 9$.

предостави предимство в размер на сумата на заема. В този конкретен случай помощта се състои обаче не в заемите (мярка 11), а само в гаранцията мярка 12), защото Комисията не може да изключи вероятността, частен кредитор да може срещу гаранцията на провинцията (мярка 12) да отпусне на MSR заем при съпоставими условия. Комисията отбелязва, че Mediinvest и PNG не са същинските бенефициери на помощите, а само посредници, за да могат заемите на RIM да достигнат MSR. Освен това с тази услуга само Mediinvest постига печалба, съответстваща на разлика в лихвения процент от максимум 4,3 % (между получените от RIM заеми и предоставените на MSR заеми), докато PNG не печели от разлика в лихвения процент (за получения от Mediinvest заем е в сила същия лихвен процент като за предоставения на MSR заем). Също така, с оглед на информацията в съображения 32—34 и в таблица 14, Комисията не може да заключи, че за услугите си Mediinvest и PNG са взели под внимание необичайни за пазара лихвени проценти или че разликата в лихвените проценти (максимум 4,3 % в случая с Mediinvest, 0 % в случая с PNG) е била над пазарното равнище. Ето защо Комисията счита, че Mediinvest и PNG не могат да се разглеждат като бенефициери на мярка 11.

- (203) С оглед на **мярка 12**, т.е. предоставената на ISB гаранция на провинцията за непреките дялови участия на RIM в Mediinvest (мярка 11) Комисията счита, че тази схема е имала за цел да даде възможност на MSR да получи описаните като мярка 11 заеми. Към момента на отпускане на заемите MSR е в много лошо финансово състояние. Никой частен инвеститор не би предоставил гаранция на предприятието в толкова лошо финансово състояние. Комисията не разполага с информация дали гаранцията е била усвоена. По тази причина Комисията счита, че мярка 12 представлява държавна помощ. Размерът на помощта, предоставена на MSR чрез гаранцията на провинцията, отговаря на сумата на въпросните заеми (мярка 11), т.е. 85 484 000 EUR.
- (204) Относно **мярка 13** (Приходи от данъка върху хазарта, които провинцията предоставя в полза на NG за насърчаване на туризма) Комисията счита, че става въпрос за мярка на публични институции в рамките на политиката за туризма; инвеститор в условията на пазарна икономика не би приложил подобни мерки в полза на предприятия в затруднено положение и в значителен ущърб на собствените си финансови интереси. Комисията отбелязва също така, че политиката за туризма няма за цел да възстановява жизнеспособността на предприятията в затруднено положение. С оглед на лошото финансово състояние на NG Комисията счита, че на NG е предоставено предимство в размер на общата сума по въпросната мярка. Като цяло предоставените от провинцията на NG приходи от данъка върху хазарта в размер на 1,6 милиона евро през 2009 г. и по 3,2 милиона евро през 2010 г. и 2011 г. представляват помощ в полза на NG.
- (205) Изявленията във връзка с мярка 13 относно политиката за туризма са в сила и за **мярка 14** (заемите от провинцията и промяната на поредността на вземанията). Освен това с отпускането на заем на предприятие, което се намира в такова затруднено положение, че частен инвеститор не би го финансирал при какъвто и да било лихвен процент, на предприятието се предоставя предимство в размер на сумата на заема. По тази причина заемите в размер на 20 милиона евро от 21 август 2007 г., 10 милиона евро от 22 декември 2009 г., 4,65 милиона евро от 28 декември 2010 г. и 3,2 милиона евро от 26 април 2011 г., както и още един заем в размер на 4,95 милиона евро от 9 декември 2011 г., предоставени на NG от провинцията, представляват помощи, чийто размер отговаря на размера на заемите.
- (206) Вследствие на промяната на поредността на вземанията, която провинцията декларира на 29 август 2007 г. с оглед на горепосочения заем от 20 милиона евро, имащ за цел да предотврати несъстоятелността на NG, вземанията на провинцията от NG се класират на последно място след вземанията на всички останали кредитори от NG. С оглед на това Комисията счита, че промяната на поредността на вземанията (част от мярка 14) представлява отделно предимство в полза на заема от 20 милиона евро в рамките на мярка 14, защото е ограничила значително възможностите на провинцията да събере вземанията си от NG. Обхватът на мярката отговаря на сумата на подчинения заем, защото дава възможност на NG да избегне възстановяването на подчинения заем в размер на 20 милиона евро.
- (207) Относно **мярка 15** (Поемане на дружествените дялове на MSR от NG и RIM) трябва да се отбележи, че към момента на мярката MSR е в затруднено положение, т.е. работи на загуба. От своя страна това означава, че сумата, постигната в рамките на неговата дейност и предоставена на разположение на съдружниците, е отрицателна. В този смисъл отрицателните резултати от дейността на MSR се отразяват в отрицателна стойност на отделните дружествени дялове. Казано по друг начин, потенциален инвеститор би претендирал всъщност за сума в размер на загубите на MSR от дейността на дружеството, които се отразяват в дружествените дялове. С покупката на MSR NG и RIM желаят да подкрепят еднозначно предприятието. Смяната на собственика сама по себе си обаче не представлява помощ за MSR. По-скоро свързаните с нея мерки (например заеми от NG за MSR) биха могли да представляват помощ за MSR. Поради правно-организационната форма на дружеството на MSR съдружниците не носят отговорност за задълженията на предприятието, а при продажбата на MSR от предишните му собственици на NG и RIM на прехвърлителите е платена само символичната цена от 3 EUR. По тази причина Комисията счита, че цената от 1 EUR за дружествен дял, платена на прехвърлителите на дяловете на MSR, т.е. Mediinvest, Geisler & Trimmel и Weber, не представлява икономическо предимство.

- (208) **Мярка 16** включва акционерен заем и субсидия на провинцията в полза на NG за състезания от Формула 1. От своя пул за ликвидност провинцията предоставя на разположение на NG в периода 2003—2007 г. 24 978 808 EUR и още 15 426 562 EUR през 2009 г. (мярка 3). За рефинансиране на тези суми провинцията отпуска на NG през 2011 г. безлихвен заем в размер на 40 405 000 EUR. През юли 2011 г. NG получава също субсидия в размер на 13,5 милиона евро от бюджета на провинцията. Предимството, което тези публични средства предоставят на NG, е ясно, защото NG е освободено от тежестта, която обикновено би трябвало да понесе само. Заемът не е съвместим с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика. С отпускането на заем на предприятието, което се намира в такова затруднено положение, че частен инвеститор не би го финансирал при какъвто и да било лихвен процент, на предприятието се предоставя предимство в размер на сумата на заема. Предимството, което провинцията предоставя на NG с отпуснатия на 11 януари 2011 г. заем в размер на 40 405 000 EUR, възлиза следователно на 40 405 000 EUR. Предимството, което провинцията предоставя на NG с отпуснатата през юли 2011 г. субсидия в размер на 13,5 милиона евро, възлиза на 13,5 милиона евро.
- (209) Относно концесионния договор за Формула 1 (**мярка 17**) Германия заявява, че организацията на състезания от Формула 1 е съвместима с вътрешния пазар мярка за помощ съгласно правилата за предоставяне на услуги от общ икономически интерес (DAWI). Германия обаче не твърди, че мярката е несъдържаща помощ компенсация, която отговаря на всички критерии на решението по делото Altmark. И накрая Германия не е доказала, че концесионната такса, видно от експертна оценка или проучване на пазара, е с обичаен за пазара размер или че концесията е била предоставена след търг. Поради липса на доказателства за това, че мярката е съвместима с пазара, Комисията счита, че концесионният договор е предоставил предимство на NAG. При тази мярка размерът на помощта би отговарял по принцип на разликата между концесионната такса и пазарната стойност на концесията. Тъй като обаче според информацията на Германия не са извършвани плащания въз основа на договора, съдържащата се в него държавна помощ не е била осъществена и не може да се определи размер на помощта.
- Мерки, обхванати от решението от 7 август 2012 г.
- (210) За разлика от Германия Комисията счита, че отсрочването на лихвени плащания (**мярка 18**) не е съвместимо с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика и по тази причина, по-специално с оглед на финансовото състояние на NG, MSR и CMHN, представлява икономическо предимство, защото, както е изложено по-горе, към момента на мярката NG, MSR и CMHN са в много лошо финансово състояние. С отсрочването на лихвени плащания по заем за предприятието, което се намира в такова затруднено положение, че частен инвеститор не би го финансирал при какъвто и да било лихвен процент, на предприятието се предоставя предимство в размер на неизплатената сума от разсрочения заем. По тази причина отсрочването на 1,473 милиона евро в случая с NG, 1,205 милиона евро в случая с MSR и 303 000 EUR в случая с CMHN, предоставено от ISB на 15 май 2012 г., представлява помощ, чийто размер отговаря на неизплатената сума от разсрочения заем.
- (211) С оглед на заявлението на провинцията за освобождаване от отговорност и на промяната на поредността на вземанията (**мярка 19**) Комисията отбелязва следното: а) предоставянето през 2012 г. на държавна гаранция за вземанията в размер до 254 милиона евро (за заем в размер на 325 265 000 евро) е осъществено с декларация на провинцията, с цел избягване на несъстоятелността на NG, MSR и CMHN, които по това време се намират в значително затруднено положение. С оглед на това Комисията счита, че мярката не изпълнява условията на известието относно гаранциите, по тази причина предоставя предимство на бенефициера и следователно представлява държавна помощ. б) Промяната на поредността на вземанията на провинцията от 2012 г. във връзка с вземанията ѝ съгласно горепосоченото заявление за освобождаване от отговорност е довела до това вземанията на провинцията да се класират на последно място след вземанията на всички останали кредитори от NG, MSR и CMHN. В тази връзка Комисията отбелязва, че кредитор в условията на пазарна икономика не би приел такава промяна на поредността на съществуващи вземания от предприятие в съществено затруднено положение, защото подобна мярка би довела де факто до загуба на вземанията. Ето защо Комисията счита, че промяната на поредността на вземанията представлява предимство. Също така Комисията счита, че заявлението за освобождаване от отговорност и промяната на поредността на вземанията от 2012 г. представляват мярка, която е предоставена в допълнение на гаранцията от 2010 г., защото заявлението за освобождаване от отговорност и промяната на поредността на вземанията от 2012 г. не са били нито предвидени, нито предписани в гаранцията от 2010 г., а са решени от органите по собствена преценка, за да може през 2012 г. да се предотврати несъстоятелността на NG, MSR и CMHN. Обхватът на мярката отговаря на размера на покритието от заявлението за освобождаване от отговорност и промяната на поредността на вземанията от 2012 г. дългове, т.е. 254 милиона евро.
- (212) Според Комисията горепосочените мерки се отнасят до експлоатацията на комплекс, който не е част от общата инфраструктура, и не са приложени с очакването, че приносът на провинцията ще донесе обичайна за пазара възвращаемост. По тази причина е налице държавна помощ за строителството и експлоатацията на горепосочените съоръжения, която е от полза за операторите, т.е. по-специално за NG.

- (213) Също така Комисията счита, че държавната помощ се състои в разликата между разумна пазарна цена за заема, съответно гаранцията и фактически платената за мярката цена; тъй като бенефициерите на помощта са били в толкова значително затруднено положение, че не са получили финансиране от пазара, предимството отговаря на пълния размер на въпросните мерки.

е) **Заклучение относно наличието на държавни помощи**

- (214) Поради тези причини Комисията стига до заключението, че част от мярка 2 (заемите от NG в полза на FSZ), както и мерки 8, 11 и 15 не представляват държавна помощ, докато мярка 1, част от мярка 2 (заемите от NG в полза на EWN, MAN, TTI, Camp4Fun, BWN1, BWNB и BWN2), както и мерки 3—7, 9, 10, 12—14 и 16—19 представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

5.3. НЕПРАВОМЕРНИ ПОМОЩИ

- (215) Мярка 1, част от мярка 2 (заемите от NG в полза на EWN, MAN, TTI, Camp4Fun, BWN1, BWNB и BWN2), както и мерки 3—7, 9, 10, 12—14 и 16—19 са предоставени в нарушение на задължението за нотифициране и задължението за отлагане съгласно член 108, параграф 3 от ДФЕС. По тази причина Комисията разглежда тези мерки като неправомерни държавни помощи.

5.4. СЪВМЕСТИМОСТ НА ПОМОЩТЕ С ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

- (216) Доколкото определени мерки представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, следва да се оцени тяхната съвместимост с вътрешния пазар въз основа на изключенията, съдържащи се в параграфи 2 и 3 на този член.
- (217) В съответствие със съдебната практика на Съда държавата членка следва да посочи възможни причини за съвместимостта с вътрешния пазар и да докаже, че условията за това са изпълнени ⁽¹⁴⁹⁾.
- (218) Тъй като мерките представляват държавна помощ и NG, MSR и CMHN са предприятия в затруднено положение от 2002 г., 2007 г., съответно 2008 г., Комисията отбелязва, че съвместимостта на въпросните мерки с вътрешния пазар следва да се оценява само въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, и по-специално Насоките. Съгласно точка 20 от Насоките *„едно предприятие в затруднено положение не може да бъде разглеждано като подходящо средство за изпълнението на други политически цели до момента до който не бъде осигурена неговата жизнеспособност. Следователно Комисията е на мнение, че помощите за предприятия в затруднено положение могат да допринесат за развитието на икономическата дейност, без това сериозно да засегне търговията до степен, противоречаща на общия интерес, само ако са изпълнени условията по настоящите насоки.“* Противно на твърденията на Германия изключението съгласно член 106, параграф 2 от ДФЕС не е приложимо в конкретния случай, защото подпомаганите услуги не са услуги от общ икономически интерес, а икономически дейности в рамките на конкуриращи се икономически отрасли. Изключението съгласно член 107, параграф 3, буква б) от ДФЕС също е неприложимо в настоящото дело, защото проектът и предприятията, подпомагани чрез оценяваните мерки, не могат да се разглеждат като важен проект от общоевропейски интерес и също така икономиката на Германия не е била значително засегната. Изключението съгласно член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС също е неприложимо, защото подпомогнатите дейности очевидно не служат нито за насърчаване на културата, нито за опазване на културното наследство.
- (219) В конкретния случай съответните условия в раздели 3.1 и 3.2 не са изпълнени, защото мерките не са изтекли след 6 месеца и Германия не е изпратила уведомление за план за реструктуриране по смисъла на Насоките. Също така не е било доказано, че помощите са ограничени до необходимия минимум, по-специално чрез значителен собствен принос на бенефициерите на помощта. Органите не са представили и план за ликвидация.
- (220) Комисията не може да установи други възможни причини за съвместимостта на мерките с вътрешния пазар ⁽¹⁵⁰⁾, защото в конкретния случай към момента на предоставяне на мерките бенефициерите на помощта се намират в затруднено положение и следователно не са подходящи за прилагане на друго основание за оценката на съвместимостта освен Насоките.

⁽¹⁴⁹⁾ Решение от 28 април 1993 г. по дело Италия/Комисия (C-364/90, Recueil, стр. I-2097, точка 20).

⁽¹⁵⁰⁾ В това отношение се отбелязва, че областта Ahrweiler не фигурира като подпомагана област също и в картата на регионалните помощи 2007—2013 г.

- (221) По тези причини Комисията счита мярка 1, част от мярка 2 (заемите на NG в полза на EWN, MAN, TTI, Camp4Fun, BWN1, BWNB и BWN2), както и мерки 3—7, 9, 10, 12—14 и 16—19 за несъвместими с ДФЕС.

5.5. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

- (222) След като Комисията е установила несъвместимостта на дадена помощ с вътрешния пазар, в съответствие с ДФЕС и установената съдебна практика на Съда тя е компетентна да реши, че съответната държава членка следва да отмени или измени въпросната помощ ⁽¹⁵¹⁾. Също така съгласно установената практика на Съда наложеното на дадена държава членка с решение на Комисията задължение за отмяна на несъвместима с вътрешния пазар помощ има за цел възстановяване на съществуващото преди това положение ⁽¹⁵²⁾. В тази връзка Съдът е установил, че тази цел е постигната, след като получателят е изплатил обратно получените в рамките на неправомерната помощ суми, тъй като по този начин той се е отказал от преимуществото, което е имал спрямо конкурентите си на пазара, и положението, съществувало преди плащането на помощта, е възстановено ⁽¹⁵³⁾.
- (223) В съответствие със съдебната практика в член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽¹⁵⁴⁾ е определено следното: „Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя [...]“.
- (224) Тъй като в нарушение на член 108 от ДФЕС настоящите мерки не са били нотифицирани пред Комисията и следователно представляват неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар помощ, те трябва да бъдат възстановени с цел възстановяване на пазарното положение, съществувало преди предоставянето на помощта. Възстановяването трябва да обхване периода, през който бенефициерът се е ползвал с предимство, т.е. времето от момента, в който помощта е била предоставена на разположение на бенефициера, до момента на нейното действително възстановяване; подлежащите на възстановяване суми трябва да включват начислените лихви до действителното възстановяване.
- (225) Комисията отбелязва, че определени бенефициери (NG, MSR, CMHN, CST ⁽¹⁵⁵⁾, IPC) са в процедура по несъстоятелност ⁽¹⁵⁶⁾. В съответствие с установената съдебна практика фактът, че даден бенефициер е неплатежоспособен или е в процедура по несъстоятелност, не оказва влияние върху задължението му за възстановяване на неправомерни и несъвместими помощи ⁽¹⁵⁷⁾. Същевременно в повечето случаи, в които бенефициерът е неплатежоспособен, не е възможно възстановяване на неправомерната и несъвместима с вътрешния пазар помощ в пълен размер (включително лихвите), защото имуществото на бенефициера не е достатъчно, за да удовлетвори всички вземания на кредиторите. Следователно положението преди предоставянето на помощта не може да се възстанови в пълен обем по традиционния начин. Тъй като в крайна сметка възстановяването цели отстраняване на нарушаването на конкуренцията, Съдът реши, че в подобни случаи ликвидацията на предприятието бенефициер може да се разглежда като приемлива опция за възстановяване ⁽¹⁵⁸⁾. Поради това Комисията счита, че решението, разпореждащо на държава членка да възстанови неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар помощ от бенефициер в несъстоятелност може да се счита за надлежно изпълнено, когато е извършено пълно възстановяване или — в случай на частично възстановяване — когато свързаното с възстановяването на съответните помощи задължение е вписано в списъка на задълженията, предприятието е ликвидирано и активите му са продадени при пазарни условия, което означава окончателно прекратяване на дейността му. Като цяло трябва да се гарантира, че след като бенефициерът на помощта престане да съществува, никой стопански субект няма да печели от неправомерни и несъвместими помощи.
- (226) Възстановяването се отнася и до бенефициери, които не са в производство по несъстоятелност: NAG и BikeWorld GmbH за BWN1, BWNB и BWN2 (след поемането на BWN1 от BWNB новоформираното дружество е преименувано на BWNB2; след това предприятието носи фирменото наименование BikeWorld GmbH).
- (227) Комисията отбелязва, че определени бенефициери — EWN, MAN, TTI, Camp4Fun, MIB — вече не съществуват към момента на приемане на настоящото решение.

⁽¹⁵¹⁾ Вж. Решение от 12 юли 1973 г. по дело Комисия/Федерална република Германия (C-70/72, Recueil, стр. 813, точка 13).

⁽¹⁵²⁾ Вж. Решение от 14 септември 1994 г. по дело Кралство Испания/Комисия (съединени дела C-278/92, C-279/92 и C-280/92, Recueil, стр. I-4103, точка 75).

⁽¹⁵³⁾ Вж. Решение от 17 юни 1999 г. по дело Кралство Белгия/Комисия (C-75/97, Recueil., стр. I-030671, точки 64—65).

⁽¹⁵⁴⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

⁽¹⁵⁵⁾ Съгласно информация от Германия дружеството е заличено от търговския регистър на 22 май 2014 г.

⁽¹⁵⁶⁾ NG, MSR и CMHN са в производство по ликвидация, съответно несъстоятелност от 1 ноември 2012 г. Според германското законодателство с откриването на производство по ликвидация, съответно несъстоятелност се променя икономическата цел на предприятието: Предприятието вече не осъществява дейност в пълен обем, а е дружество в ликвидация, което се ликвидира съгласно германското законодателство; до приключване на производството по ликвидация, съответно несъстоятелност предприятието трябва да използва имуществото като дружество в ликвидация, но в съответствие с принципа на добро финансово управление.

⁽¹⁵⁷⁾ Вж. Решение от 14 септември 1994 г. по дело Кралство Испания/Комисия („Merco“) (C-42/93, Recueil, стр. I-4175).

⁽¹⁵⁸⁾ Решение от 15 януари 1986 г. по дело Комисия/Белгия (C-52/84, Recueil, стр. 89).

- (228) EWN, MAN и Camp4Fun са ликвидирани на 6 септември 2011 г., 29 август 2013 г., съответно 1 март 2010 г. Не е имало официална ликвидация. Между тези трима бенефициера и техния оставащ съдружник NG съществува икономическа приемственост. Като оставащ съдружник на тези бенефициери NG отговаря за техните дългове, включително дълговете в резултат на държавни помощи. Тъй като NG е в производство по ликвидация, е необходимо да се гарантира, че искането относно плащане на помощта ще бъде надлежно вписано в списъка на задълженията и NG ще преустанови окончателно своята стопанска дейност. Също така трябва да се гарантира, че след като NG престане да съществува, никой стопански субект няма да печели от неправомерни и несъвместими помощи. Следователно Комисията стига до заключението, че предоставените на бенефициерите помощи следва да бъдат възстановени от NG като техен икономически приемник. Тъй като NG е предоставило помощите и същевременно е икономически приемник на техните бенефициери, възстановяването следва да се извърши от държавата.
- (229) MIB не е било ликвидирано, а на 6 септември 2013 г. е обединено с NAG, така че вече не съществува като юридическо лице. Следователно NAG, както е посочено в търговския регистър, съгласно член 2, параграф 1 от германския закон за преобразуване (Umwandlungsgesetz), е икономически приемник на MIB. Като икономически приемник на MIB NAG следва да възстанови помощта.
- (230) Съгласно германския Закон за дружествата с ограничена отговорност (Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung) ТП е ликвидирано на 4 декември 2007 г. ТП е дружество с ограничена отговорност, ликвидирано с решение на съдружниците относно ликвидацията. След това единствената цел на ТП се състои в провеждане на процедурата по ликвидация. Съгласно член 70 от Закона за дружествата с ограничена отговорност ликвидаторът „е длъжен да приключи текущите сделки, да изпълни задълженията на ликвидираното дружество, да събере вземанията на същото и да преобразува имуществото на дружеството в парични средства ...“ Оставащите след това парични средства се разпределят между съдружниците. Към тази дата дружеството вече е ликвидирано. Съгласно информацията на Германия не е имало правопримство съобразно критерия за икономическа приемственост, защото по-голямата част от паричните средства са разпределени между съдружниците, повече не е осъществявана икономическа дейност и не е извършено прехвърляне на дейността или поемане на задълженията от съдружниците. Германия заявява също така, че активите на ТП не са били продадени на търг, защото при откриването на производството по ликвидация на ТП на 12 март 2004 г. те включват само крайно салдо в размер на 19 777,39 EUR, възстановяване на данъци в размер на 1 222,01 EUR и лихви по банкова сметка в размер на 30,69 EUR. Тъй като ТП е ликвидирано както беше посочено, не съществува икономически приемник, още повече че след ликвидацията не е осъществявана икономическа дейност и съдружниците не са получили активи или оперативни елементи на ТП, а съвсем малка парична сума. С оглед на гореизложеното и тъй като дейността на ТП не е била прехвърлена на никого, Комисията счита, че обусловената от въпросната мярка помощ не е била прехвърлена на никого. Предприятието вече е окончателно ликвидирано и възстановяването е безпредметно, защото бенефициерът на помощта вече не съществува и няма икономически приемник.

6. ОЦЕНКА НА ИКОНОМИЧЕСКАТА ПРИЕМСТВЕНОСТ МЕЖДУ ПРЕДПРИЯТИЯТА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ И ПРИОБРЕТАТЕЛЯ НА АКТИВИТЕ

6.1. НАЛИЧИЕ НА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ В ПОЛЗА НА ПРИОБРЕТАТЕЛЯ НА АКТИВИТЕ

- (231) Ако въз основа на членове 107 и 108 от ДФЕС Комисията приеме отрицателно решение, с което се разпорежда възстановяване на помощ, несъвместима с вътрешния пазар, съответната държава членка трябва да възстанови несъвместимата помощ. След това задължението за възстановяване може да се разпростре върху ново дружество, на което съответното предприятие е прехвърлило или продало част от активите си, ако структурата на прехвърлянето, съответно продажбата предполага икономическа приемственост между двете предприятия. Държавна помощ за приобретателя би могъл да бъде и резултатът от продажба на активите под тяхната пазарна стойност (дори когато не е налице икономическа приемственост).
- (232) За да реши дали приобретателят на активите ще се облагодетелства от държавни помощи, Комисията трябва да проучи дали активите са били продадени в съответствие с пазарната им стойност, както и да провери други разгледани по-долу критерии.
- (233) Съгласно Решението на Общия съд по делото Италия и SIM 2/Комисия (159), на което Комисията основава решенията си по делата за помощ Olympic Airlines, Alitalia и SERNAM (160), проучването на икономическата приемственост между „старото“ предприятие и новите структури се извършва с помощта на редица показатели.

(159) Решение от 8 май 2003 г. по дело Италианска република и SIM 2 Multimedia SpA/Комисия на Европейските общности (C-328/99 и C-399/00, Recueil, стр. I-4035).

(160) Решение на Комисията от 17 септември 2008 г. по дела за държавни помощи N 321/2008, N 322/2008 и N 323/2008 — Гърция — Vente de certains actifs d'Olympic Airlines/Olympic Airways Services; Решение на Комисията от 12 ноември 2008 г. по дело за държавна помощ N 510/2008 — Италия — Sale of assets of Alitalia; Решение на Комисията от 4 април 2012 г. по дело SA.34547 — Франция — Reprise des actifs du groupe SERNAM dans le cadre de son redressement judiciaire.

Могат да се вземат под внимание следните фактори: предмет на продажбата (активи и пасиви, запазване на персонала, групирани активи), покупна цена, самоличност на купувача/ите, момент на продажбата (след започване на предварителната оценка, на официалната процедура по разследване или след окончателното решение) и икономическата логика на сделката. Тези индикатори са възприети от Общия съд в решението му от 28 март 2012 г. по делото Ryanair/Комисия (¹⁶¹), което същевременно потвърждава решението за Alitalia.

6.1.1. Предмет на продажбата

- (234) Комисията отбелязва, че придобитите от Carricorn активи включват всички активи на предприятията в несъстоятелност NG, MSR и CMHN и са свързани с най-важните дейности на тези дружества. В рамките на тръжната процедура обаче активите на NG, MSR и CMHN са разделени на 11 пакета от активи, и всички оференти са имали възможността да представят оферти за отделни активи, както и за един, няколко или всички пакети от активи (вж. раздел 2.5). Класифицирането на пакетите от активи е извършено с оглед на очакваната икономическа ползност на активите, интереса на инвеститорите и разходите по разпределянето. Синдиците не са поставяли условия относно бъдещото ползване на активите. Комисията счита, че решението всички активи да бъдат продадени на едно единствено предприятие е взето не от синдиците, а от пазарните сили (т.е. от икономическите субекти, представили оферта за активите). Всички оференти са имали възможността да представят оферта за един от 11-те пакета от активи, за всички или за определени активи. По пазарни съображения стойността на офертите за отделни активи или пакети от активи е под стойността на най-високата оферта за съвкупността от активи. Това би могло да е последица от икономическата взаимозависимост на пакетите от активи: Без състезателната писта хотелите не биха били рентабилни, а без хотелите рентабилната експлоатация на състезателната писта чрез професионални състезания, рок концерти и други дейности с по-обширна територия би била по-трудна.
- (235) С оглед на заетите лица нито тръжната документация, нито договорът за покупко-продажба съдържат излизачи извън рамките на съответните германски правни разпоредби задължения (например гаранция за трудова заетост) за прехвърляне на трудовите договори към новия собственик. В съответствие с германското законодателство трудовите правоотношения преминават автоматично към приобретателя на активите. Според съдебната практика на Bundesarbeitsgericht (¹⁶²) приобретателят може да изиска от синдиците прекратяване на трудовите договори. Следователно приобретателят може по принцип да решава сам на кои от заетите лица желае да предложи нови договори. В конкретния случай Carricorn е оценило потребността си с оглед на рентабилната експлоатация на придобитите активи и е решило да поеме не целия персонал на продавача, а 85 % от него (т.е. 253 от общо 297 заети лица) на 1 януари 2015 г. (срок за започване на дейността на придобитите активи). Тъй като Carricorn е имало възможност да решава независимо относно поемането на персонала, потвърденото назначаване на съществуващ персонал не води до продължаване на стопанската дейност. Освен това през 2014 г. управлението и персоналят трябва да бъдат изцяло реструктурирани.
- (236) Комисията отбелязва също така, че характерните за текущата дейност договори за организиране на мероприятия ще бъдат прекратени предимно след сезон 2014 г. Нови договори за периода от 1 януари 2015 г. ще обсъжда и сключва с клиенти и доставчици учреденото от приобретателя оперативно дружество. При това ще се търсят и нови договорни партньори. Carricorn възнамерява да организира самостоятелно редица мероприятия, вместо да отдава състезателната писта под наем на външни организатори.
- (237) Комисията счита, че предметът на бъдещите дейности на Carricorn ще се различава значително от тези на групата Nürburgring (вж. по-долу, по-специално раздел 6.1.5).

6.1.2. Покупна цена

- (238) За избягване на икономическата приемственост активите трябва да бъдат продадени на пазарната си стойност в рамките на тръжна процедура.
- (239) Пазарната стойност е цената, която би могъл да определи частен инвеститор в условията на пазарна икономика (¹⁶³).

⁽¹⁶¹⁾ Решение от 28 март 2012 г. по дело Ryanair Ltd./Комисия (T-123/09, Recueil).

⁽¹⁶²⁾ Решение на Bundesarbeitsgericht (BAG) от 19 декември 2013 г. (6 AZR 790/12); Решение на BAG от 20 март 2003 г. (8 AZR 97/02).

⁽¹⁶³⁾ Решение от 16 декември 2010 г. по дело Seydaland (C-239/09, Сборник, стр. I-13083, точка 34).

- (240) Германия е продала активите посредством открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура на оферента, представил най-високата оферта с гарантирано финансиране.
- (241) На първо място поканата за изразяване на интерес към активите на Nürburgring не съдържа ограничение по отношение на оферента, така че всеки би могъл да представи оферта в рамките на търга.
- (242) На второ място трябва да се отбележи, с оглед на принципа на прозрачността, че прехвърлителите са дали на всички оференти достатъчно време за компетентна оценка на активите и са им предоставили на разположение цялата необходима и подробна информация. Съгласно писмото за участие „Project RING — procedures for the submission of a final offer“, което KPMG изпраща на заинтересованите инвеститори на 17 октомври 2013 г., оферентите, които могат да удостоверят гарантирано финансиране на посочената в примерните им оферти цена, би трябвало да получат обширен достъп до електронна база данни и да участват в среща с управлението на NBG, както и в структуриран процес от вида „въпроси и отговори“. За разлика от това оферентите, които не са могли да предоставят посочената застраховка и да удостоверят наличността на изискваното финансиране, ще получат само ограничен достъп до електронната база данни и до анализа на финансовите параметри (Financial Fact Book (FFB)) на прехвърлителите; те би трябвало да се срещнат с членовете на екипа, изготвил FFB, да извършат оглед на място и да участват в среща за предварително дискутиране на проекта на договора за покупко-продажба.
- (243) Освен това прехвърлителите (KPMG) и всички оференти, които са се квалифицирали за съответния етап от тръжната процедура, са поддържали непрекъсната връзка помежду си от юли 2013 г. до април 2014 г. чрез писма и електронни съобщения, за да е възможно на тези оференти да се изпратят цялата съществена информация и разяснения. В тази рамка е даден отговор на въпросите на тези оференти или на твърденията им и им е била изпратена цялата информация относно следващите стъпки от тръжната процедура. Така например KPMG изпраща следните писма и електронни съобщения до оферентите: а) писмото от 19 юли 2013 г., с което оферентите са информирани за процедурата по представяне на примерна оферта; б) писмото от 12 септември 2013 г., с което оферентите са уведомени за удължаването на срока за представяне на примерни оферти; в) електронните съобщения от 19 септември 2013 г., с които един от оферентите ([оферент 5]) получава нова информация за финансовата стабилност на Nürburgring; г) писмото от 17 октомври 2013 г., с което оферент ([оферент 3]) е информиран относно процедурата по представяне на окончателна оферта; д) електронното съобщение от 28 октомври 2013 г., с което един от оферентите ([оферент 2]) е бил информиран за предварителните дати за срещите със заинтересованите страни; е) писмото от 3 декември 2013 г., с което оферент ([оферент 6]) е бил информиран, че примерната му оферта вече няма да бъде вземана под внимание, защото финансовите му партньори са се оттешили и не са били посочени други, поради което финансирането на офертата се разглежда като необезпечено и вероятността за сключване на договор се оценява като недостатъчна; ж) писмото от 11 декември 2013 г. с обширни и точни разяснения на проблемите и твърденията, които оферент ([оферент 3]) е изложил в писмо от 9 декември 2013 г. (два дни по-рано); з) писмото от 18 декември 2013 г. с обширни и точни разяснения на проблемите и твърденията, които оферент ([оферент 3]) е изложил в писмо от 11 декември 2013 г. (седем дни по-рано); и) електронното съобщение от 18 февруари 2014 г., с който оферент ([оферент 3]) е бил призван да представи конкретни разяснения и потвърждения във връзка с изпратената от него с електронно съобщение от 17 февруари 2014 г. (един ден по-рано) окончателна оферта, преди всичко за да удостовери обвързващия си ангажимент за финансиране например под формата на обвързващо потвърждение, както и да разясни по-подробно кога очаква да бъдат изпълнени ангажиментите за финансиране и кога ще е в състояние да определи окончателно бизнес условията на офертата; й) електронното съобщение от 9 април 2014 г., с което на един от оферентите ([оферент 3]), в отговор на неговото (изпратено седем дни по-рано) електронно съобщение от 2 април 2014 г. се съобщава, че KPMG все още не е получило по-подробна информация за планираната от този оферент структура на финансирането или писмено потвърждение от трета страна в подкрепа на неговата оферта.
- (244) На трето място от представените от Германия документи е видно, че на нито един етап от тръжната процедура не са били дискриминирани оференти. Както е посочено в съображение 235, всички оференти са получили информация и разяснения относно заложените в основата на тръжната процедура критерии за подбор, правила и методи, срокове за представяне на примерни и окончателни оферти, удължаването на тези срокове, финансовото състояние на Nürburgring, липсващата в примерните и окончателните оферти на оферентите информация и евентуални въпроси на оферентите. Същевременно оферентите, които са отговорили на критериите за подбор в рамките на тръжната процедура (по-специално представянето на потвърждение за финансиране на офертите от финансов партньор), не са били изключени от преговорите. Комисията отбелязва също така, че с нито един оферент не са водени ексклузивни преговори и че с оферентите, чиито окончателни оферти не съдържат споменатото потвърждение на финансирането, също е преговаряно в разумна времева рамка, защото все още е имало възможност за представяне на подобно потвърждение.
- (245) Както е описано в съображение 54, договорът за покупко-продажба включва клауза, според която страните ще бъдат задължени да изпълнят договора едва когато: 1) Комисията приеме окончателно решение, от което е видно,

че нито приобретателят, нито неговото оперативно дружество следва да се разглеждат като бенефициери на тук разследваните помощи и следователно евентуални искания за възстановяване не следва да се отправят нито към приобретателя, нито към неговото оперативно дружество, и 2а) срокът за съдебно разглеждане на решението на Комисията е изтекъл без обжалване или 2б) в случай на обжалване е издадено окончателно съдебно решение, което потвърждава решението на Комисията. Германия заявява, че тази клауза се дължи на липсата на готовност на оферентите да поемат риска от гарантиране на възстановяването на държавни помощи, че прехвърлителите са приели тази клауза, за да могат да продадат активите, и че прехвърлителите, както е разяснено и в първия проект на договора за покупко-продажба, са обърнали внимание на оферентите още в самото начало на тръжната процедура, че са готови да обсъдят с тях въздействията от тръжната процедура⁽¹⁶⁴⁾. Германия заявява по-нататък, че решение на Комисията относно държавните помощи за Nürburgring е поставено като условие в положителните преценки на Capricorn, [оферент 2] и [оферент 3] към договора за покупко-продажба.

- (246) На четвърто място на оферентите не са поставяни условия, с изключение на ограниченията, обусловени от правната рамка, както се вижда ясно в поканата за изразяване на интерес и писмата на КРМГ.
- (247) Оттук следва, че този конкурс гарантира в достатъчна степен, че цената на продадените на приобретателя активи отговаря на пазарната. Следователно Комисията стига до заключението, че продажбата на активите е извършена на пазарна цена, тъй като те са били продадени посредством открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура на оферента, представил най-високата оферта с гарантирано финансиране.

6.1.3. Самиличност на приобретателя

- (248) Комисията трябва да установи, че между новия собственик на активите и NG, MSR и CMHN няма връзка, за да може да се изключи отговорността на новия собственик при евентуално възстановяване на несъвместими с вътрешния пазар държавни помощи.
- (249) Между Capricorn и NG, MSR, CMHN или техните акционери, или досегашните лизингополучатели на Nürburgring не съществуват преки или косвени връзки нито от областта на дружественото право, нито частни. Следователно няма връзка между групата Nürburgring и нейните акционери, от една страна, и новия собственик и неговите акционери, от друга страна.
- (250) Ето защо Комисията стига до заключението, че купувачът е независимо от NG, MSR и CMHN предприятие.

6.1.4. Момент на продажбата

- (251) Комисията трябва да установи дали моментът на провеждане на тръжната процедура може да доведе до заобикаляне на решение на Комисията относно възстановяването на несъвместими с вътрешния пазар помощи.
- (252) В конкретния случай Комисията отбелязва, че във връзка с разширяването на официалната процедура по разследване, така че да обхване мерките, нотифицирани на Комисията като помощи за оздравяване, компетентният германски Amtsgericht е открил производството по несъстоятелност и е определил синдиците през 2012 г. Процесът по продажба на активите е започнат от синдиците през май 2013 г., преди да бъде прието решение на Комисията за закриване на официалната процедура по разследване. Тъй като приобретателят държи прехвърлянето да се състои едва когато окончателно решение на Комисията вече не може да бъде обжалвано по съдебен ред, договорът за покупко-продажба ще влезе в сила след приемането на това решение за възстановяване и производството по несъстоятелност също ще бъде закрито едва след това. Плащането на първата вноска от покупната цена е извършено преди приемането на настоящото решение. Съгласно договора за покупко-продажба прехвърлянето на активите влиза в действие в деня, в който това решение влезе в сила.
- (253) В конкретния случай Комисията счита, че фактът, че процедурата по продажба е била открита от определените от компетентния Amtsgericht синдици и решението за прехвърляне на активите е взето преди приемане на това решение на Комисията, не показва толкова еднозначно икономическа приемственост, какъвто би бил случаят, ако

⁽¹⁶⁴⁾ Съответният абзац от първия проект на договора за покупко-продажба гласи: „На оферента е известно, че понастоящем се води процедура по разследване от Европейската Комисия, чийто предмет е допустимостта на предоставените на Nürburgring помощи и евентуалното им възстановяване. Прехвърлителите поддържат редовна връзка с компетентната служба на Европейската Комисия и се стремят към официално решение, от което да е видно, че няма да бъде разпоредено възстановяване на помощите от купувача. Те са отворени за конструктивна дискусия с оферента относно това, как следва да се третира това обстоятелство в рамките на продажбата на отделни или всички активи на Nürburgring и евентуален преходен период до приемане на решение от Комисията.“

решението за продажба беше взето от самите бенефициери на помощта или процесът по продажба беше започнал едва след приемането на това решение.

6.1.5. Икономическа последователност на сделката

- (254) Критерият за икономическа последователност служи за оценка дали приобретателят на активите ще ги използва по същия начин като предишния собственик, но за друга дейност или стратегия.
- (255) Комисията счита, че новият собственик ще има възможността да изпълнява своите дейности при условия, различни от тези за NG, MSR и CMHN и да реализира свой собствен бизнес модел.
- (256) Бизнес концепцията на прехвърлителите не се приема от приобретателя. Двете съществуващи състезателни писти (Grand-Prix-Strecke и Nordschleife) ще се използват в бъдеще [...], които позволяват [...]. За целта Capricorn планира да построи допълнителни съоръжения и [...] оборудването. Част от съоръженията, построени в рамките на Направление II на проекта „Nürburgring 2009“, се закриват (например [...]). „Ring°Racer“ ще бъде продаден, а „Ring°Card“ ще се премахне като система за плащане. В „Ring°Boulevard“ ще [...].
- (257) Освен това според плановете на приобретателя Nürburgring ще се превърне от туристическа атракция в технологичен клъстер и промишлен пул. Ползването на състезателните писти за [...] и на [...] трябва да станат акцент в дейностите на Nürburgring. Също така трябва [...]. Приобретателят планира освен това [...] на Nürburgring, при което той [...].
- (258) Следователно приобретателят няма да използва активите по същия начин като дружествата в несъстоятелност. За разлика от тях Capricorn ще интегрира придобитите активи в своя собствена бизнес концепция и ще създаде синергии, което оправдава интереса му към закупуването на активите. В сравнение с настоящия бизнес модел Capricorn е разработило нова концепция за ползване на активите. Освен това експлоатацията на някои активи е била структурно дефицитна, което може да наложи допълнителни мерки за реструктуриране и оптимизация.
- (259) Представените аспекти показват, че икономическата последователност на офертата на Capricorn не се състои в продължаване на икономическата дейност на групата Nürburgring, а в интегрирането на определени активи и част от персонала на групата Nürburgring в концерн, който следва своя собствена икономическа логика.
- (260) По тази причина Комисията стига до заключението, че икономическата последователност на експлоатацията се състои в това, да се даде възможност на новия собственик да използва активите на NG, MSR и CMHN при други условия, а не в продължаването на стратегията на тези предприятия.

6.1.6. Заключение относно икономическата приемственост на NG, MSR и CMHN чрез продажбата на активите

- (261) Активите са продадени посредством открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура по изчислената им пазарна стойност на оферента, представил най-високата оферта с гарантирано финансиране. Германия информира Комисията, че приобретателят няма икономическа или друга връзка съгласно дружественото право с NG, MSR или CMHN. Решението за продажбата е било взето преди евентуално отрицателно решение на Комисията във връзка с официалната процедура по разследване. Новият собственик ще използва активите при други условия и съгласно друг бизнес модел в сравнение с NG, MSR и CMHN; предметът на неговата дейност ще се различава значително от този на дейността на групата Nürburgring.
- (262) С оглед на това Комисията стига до заключението, че между NG, MSR и CMHN и приобретателя на активите, Capricorn, или неговото оперативно дружество не е налице икономическа приемственост, така че те не носят отговорност за евентуални държавни помощи, които трябва да бъдат възстановени от бенефициерите.

6.1.7. Зависимост на изпълнението на договора от решение на Комисията

- (263) Сключеният между прехвърлителите и Capricorn договор за покупко-продажба съдържа клауза, съгласно която продажбата на активите на Nürburgring ще се счита за осъществена, едва когато се установи с окончателно решение на Комисията, че от приобретателя на активите няма да се изисква възстановяване на помощта. Както вече

беше посочено в съображение 56, продадените активи, в случай че в началото на 2015 г. все още не е налице окончателно решение на Комисията, ще бъдат продадени преди 1 януари 2015 г. на NewCo, чиито дялове ще се държат 95,1 % от приобретателя и 4,9 % от независим доверител. Доверителят действа в интерес на кредиторите, а не на неплатежоспособните бенефициери на помощта, но не е обвързан с инструкции от кредиторите. След това ще бъде сключен договор за лизинг на търговско предприятие между NewCo и OpCo, който ще бъде прекратен в деня на изпълнението. Сделките на OpCo се осъществяват под наименованието на дружеството, въз основа на неговия бизнес план и с персонал по негов избор. NewCo ще получава от OpCo годишна лихва по лизинга в размер на общо [4,6—5,1] милиона евро, която ще се включи към масата на несъстоятелността на дружествата на Nürburgring (всички плащания в полза на масата на несъстоятелността ще се превеждат по доверителните сметки на синдиците единствено с цел изплащане на кредиторите). Веднага щом решението на Комисията стане окончателно, доверителят ще прехвърли дяловете си в NewCo на приобретателя. В случай че приобретателят все пак не изпълни договорните си задължения за плащане, доверителят може да продаде активите. В случай че решението на Комисията бъде обявено за нищожен, активите ще преминат отново към синдиците, които след това трябва да ги продадат незабавно, тъй като задължението за ликвидация съгласно германското законодателство в областта на несъстоятелността остава в сила дори и в подобен случай. Възможност за продължаване на дейността на дружествата на Nürburgring от NewCo не съществува.

(264) Комисията отбелязва, че с този подход:

- а) фактическата продажба на активите на бенефициерите ще се осъществи в рамките на четири месеца след приемане на настоящото решение;
- б) дори сключването на сделката да се осъществи на по-късен етап, купувачът междуременно вече ще упражнява контрол върху дружеството, в което притежава по-голямата част от активите и където оставащият дял от активите принадлежи на доверител, който е независим от заемополучателите и не е обвързан с инструкции от техните кредитори;
- в) възстановяването няма да се отложи; и
- г) бенефициерите ще напуснат пазара окончателно и няма да извършват бизнес дейност или да получават парични потоци. Те ще бъдат ликвидирани веднага щом бъдат уредени техните вземания и задължения и се изпълнят нужните формалности (вж. съображение 55).

(265) Комисията отбелязва също така, че офертите на други оференти, достигнали изцяло или почти крайния етап на тръжната процедура, също са съдържали подобни условия⁽¹⁶⁵⁾. Ето защо Комисията стига до заключението, че в конкретния случай нито се цели, нито има опасност от заобикаляне на възстановяването и че въпросният подход цели само организирана ликвидация.

6.2. ЖАЛБИ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРОДАЖБАТА НА АКТИВИТЕ

6.2.1. Жалби на първи и втори жалбоподател

- (266) Изхождайки от информация на синдиците и на първи—четвърти жалбоподатели Комисията не счита изложените от първи и втори жалбоподател и жалбоподател възражения за оправдани. Активите на Nürburgring са били разделени на 11 пакети от активи. Въз основа на доказателствата, представени от синдиците и първи—четвърти жалбоподател, Комисията счита, че оферентите са имали възможност да представят оферти за един, няколко или всички активи в рамките на открит, прозрачен и недискриминационен конкурс. Дори ако Caricorn като оферент, представил най-високата оферта с гарантирано финансиране, в крайна сметка е спечелило търга за всички активи, само по себе си това не е доказателство за икономическа приемственост (вж. и раздел 6.2.7). В тази връзка Комисията предполага, че целта на първи и втори жалбоподател е по-скоро да възпрепятстват прехвърлянето на състезателната писта към частен инвеститор.
- (267) Оферентите, които като втори жалбоподател са представили оферта само за отделни пакети от активи, не са били информирани за удължаването на срока за представяне на окончателни оферти до 17 февруари 2014 г., защото примерните им оферти не са разглеждани на втория етап от конкурса поради ниската им стойност. Комисията счита все пак, че това не представлява нарушаване на принципа на прозрачността, защото тези оференти са били

⁽¹⁶⁵⁾ Офертата на [оферент 2] предвижда по-специално падежът на офериранията покупна цена да настъпи, едва след като е налице окончателно решение на Комисията, с което се изключва възстановяване на помощите от приобретателя на активите. Офертата на [оферент 3] съдържа клаузата, че приобретателят ще може да се откаже от закупуването по собствена преценка дори и при наличие на решение на Комисията.

уведомени, че имат възможност да увеличат стойността на примерната си оферта по всяко време преди спечелването на търга за договора, и следва да се приеме, че в такъв случай синдиците са щели да информират оферентите за удължаването на срока съгласно принципа на равно третиране.

- (268) Според Комисията е разумно и ефективно достъп до информацията за активите (въз основа на която да могат между другото да определят потребността от бъдещи инвестиции) да получат само оферентите, чиято оферта е била достатъчно висока. С оглед на представената на различните етапи на тръжната процедура информация Комисията счита също така, че оферентите са получили достатъчно информация, за да изготвят офертите си. Освен това първи и втори жалбоподател не са посочили конкретна информация, която би възпрепятствала изготвянето на офертата.
- (269) Относно произтичащите от тръжната документация дългосрочни договорни отношения, както се твърди, Комисията отбелязва, че в този конкретен случай на прехвърляне на активи трудови договори и договори за наем се прехвърлят само в законово предвидени случаи, че договорите за организация на мероприятия могат да продължат действието си само ако двете страни по тях одобряват това, и че договорите за организация на мероприятия не са неизбежно от голямо икономическо значение за прехвърлянето на активите. По въпроса дали с експлоатацията от NBG са били предоставени нови помощи, Комисията отбелязва, че синдиците са учредили NBG само като средство за временната експлоатация на активите до края на 2014 г., докато траят производството по несъстоятелност и тръжната процедура. Поемането на оперативната дейност от временно учредено дъщерно дружество на неплатежоспособно предприятие, докато трае производството по несъстоятелност, е допустимо съгласно германското законодателство и не може да бъде забранено на синдиците. В конкретния случай синдиците са представили и икономическа обосновка на съществуването на NBG за NG, MSR и CMHN, защото според синдиците учредяването на NBG е повишило стойността на активите на NG, MSR и CMHN, а с това и на предмета на ликвидацията. Все пак Комисията отчита обстоятелствата около учредяването на NBG, т. е., че NBG е дъщерно дружество на бенефициерите на помощта NG, MSR и CMHN и техен правопреемник, тъй като получава всичките им активи и пасиви, че NBG получава тези активи и пасиви безвъзмездно, а не въз основа на тръжна процедура или експертна оценка, наема изцяло техните сътрудници и продължава дейността им. Следователно комисията стига до извода, че между NBG и бенефициерите на помощта NG, MSR и CMHN съществува икономическа приемственост, поради което възстановяването на несъвместими с вътрешния пазар помощи в полза на NG, MSR и CMHN трябва да се изисква също и от NBG.
- (270) Освен това Комисията отбелязва, че договорът е сключен между NBG и синдиката ver.di, за да се продължи оперативната дейност на NBG до продажбата на активите, но не и за да се запази икономическата приемственост на Nürburgring след продажбата. Трудовите договори се прехвърлят към Carpicorn съгласно германското трудово законодателство, а не въз основа на колективния трудов договор на NBG. Тъй като няма икономическа приемственост между прехвърлителите и Carpicorn, според Комисията е от значение само, че Carpicorn може да избира по собствена преценка кои трудови договори да поеме от NBG, и че Carpicorn възнамерява да се откаже от близо 20 % от тези договори.
- (271) По тази причина Комисията отхвърля жалбата на първия и втория жалбоподател като неоснователна, тъй като въпросните активи са били продадени на оферента, който в рамките на открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура е представил най-високата оферта, включително потвърждение на финансирането.

6.2.2. Жалба на третия жалбоподател

- (272) Комисията отбелязва, че примерната и окончателната оферта на третия жалбоподател не съдържат доказателства за осъществяване на финансирането. Третият жалбоподател е бил информиран от прехвърлителите за това с писмата от 17 октомври 2013 г., от 11, 17 и 18 декември 2013 г. и електронните съобщения от 18 февруари 2014 г. и 9 април 2014 г. До излъчването на победител в търга от комитета на кредиторите на 11 март 2014 г., както и след това, третият жалбоподател не е представил доказателства за финансирането на неговата оферта, които биха оправдали прехвърлителите да не приемат за победител в търга нито една от двете оферти с доказано финансиране, а да изчакаат представянето на потвърждение на финансирането за офертата на третия жалбоподател. В тази връзка се обръща внимание на следното: а) В електронното си съобщение от 21 февруари 2014 г. третият жалбоподател заявява, че е уверен, че ще получи всички обвързващи ангажименти за финансиране в следващите две до пет седмици; б) в писмото си от 11 март 2014 г. жалбоподател 3 посочва, че бъде в състояние да представи всички обвързващи ангажименти за финансиране до 31 март 2014 г.; в) в неподписано писмо от 31 март 2014 г. на [...] (инвестиционна банка и консултантско дружество), което третият жалбоподател представя на KPMG на 2 април 2014 г., се казва, че потенциален инвеститор ще предостави [...] милиона евро за финансиране придобиването на Nürburgring от третия жалбоподател. Това евентуално финансиране обаче между другото съдържа условието за

удовлетворяващо всички страни приключване на надлежната проверка, както и за изготвяне и предоставяне на документи; потенциалният приобретател не се посочва. Ето защо Комисията отбелязва, че дори след като Carгісorn е обявено за победител в търга за активите на Nürburgring, третият жалбоподател не е представил на прехвърлителите ангажимент от първа ръка за финансиране придобиването на Nürburgring, поет от специфичен финансов партньор. Вместо това третият жалбоподател е изпратил на прехвърлителите само: а) окончателна оферта, която отбелязва ангажимент за финансиране в размер на 30 милиона евро, но не съдържа доказателство за този ангажимент (например под формата на обвързващо потвърждение от въпросния финансов партньор), както и по-подробна информация за това, кога третият жалбоподател очаква да бъдат изпълнени ангажиментите за финансиране и кога ще е в състояние да определи окончателно бизнес условията на офертата; б) неподписано писмо, в което се посочва финансиране на непосочен инвеститор, което обаче зависи от удовлетворяващото приключване на надлежната проверка, както и от предоставянето на окончателна документация (писмо на [...] от 31 март 2014 г.). Комисията счита, че не е било доказано, че поетият от Jupiter Financial Group на 26 март 2014 г. ангажимент за финансиране, както се твърди, изобщо е бил представен на прехвърлителите. Комисията отбелязва също, че прехвърлителите не са удължили срока за представяне на потвърждението на финансирането от третия жалбоподател, защото е имало много изгледи за това [оферент 2] да оттегли офертата си в случай на удължаване на срока. [ОФЕРЕНТ 2] например е заявил пред KPMG, с електронно съобщение от представителя на [оферент 2] от 13 януари 2014 г., че всички условия по продажбата трябва да са изпълнени преди 3 април 2014 г., защото в противен случай [оферент 2] ще оттегли офертата си. Също така прехвърлителите са взели предвид, че на по-късен етап стойността на активите също може да спадне, защото влиянието на приобретателя върху дейността през сезон 2014 г. ще спадне и ще трябва да започне сключването на договорите за 2015 г. Комисията обръща внимание, че третият жалбоподател не е бил възпрепятстван да представи потвърждението на финансирането за потвърдителната си оферта на последния етап от процеса по продажба, доколкото не е бил подписан окончателен договор за покупко-продажба. Ето защо Комисията счита, че поведението на прехвърлителите отговаря на това на прехвърлител в условията на пазарна икономика. По тази причина оценката на офертата на третия жалбоподател съответства на пазарните условия.

(273) В същото време Комисията отбелязва, че прехвърлителите са разговаряли с [оферент 2], а на последния етап от процеса по продажба — с [оферент 2] и Carгісorn, защото [оферент 2] е представил оферта на стойност [32—39] милиона евро (вж. таблица 10) и потвърдени преговори между Carгісorn и [...] са завършили с ангажимент за финансиране, поет от страна на банката на 10 март 2014 г. Относно оценката на офертата на Carгісorn Комисията отбелязва, че Carгісorn е представило ангажимент за финансиране от своя финансов партньор [...] за заем в размер на [41—49] милиона евро. Този ангажимент от 10 март 2014 г. е представен на прехвърлителите на 11 март 2014 г., т.е. в деня на заседанието на комитета на кредиторите, в рамките на което е трябвало да се вземе решението за спечелване на търга за Nürburgring. Carгісorn е представило ангажимент за по-висок размер на финансирането в сравнение с [оферент 2], защото ангажиментът за финансиране за [оферент 2] е в размер на [32—39] милиона евро. Комисията отчита също, че общата оферта на Carгісorn в размер на 77 милиона евро е по-висока от тази на [оферент 2] в размер на [47—52] милиона евро. За общата оферта на [оферент 2] е трябвало да се платят [30—33] милиона евро през 2014 г., от които обаче [22—27] милиона евро трябва да останат в замразена сметка до март 2015 г.; останалите [16,5—18] милиона евро трябва да се плащат през 2016 г., 2017 г. и 2018 г.

(274) Относно условието за изпълнение на сключения между прехвърлителите и Carгісorn договор за покупко-продажба, съгласно което продажбата на активите на Nürburgring може да се осъществи едва след наличието на окончателно решение на Комисията, в което се посочва, че възстановяването на помощта няма да се изисква от приобретателя, Комисията отбелязва, че съгласно разпоредбите в съществените части от представените от синдиките и Германия положителните преоценки на третия жалбоподател приобретателят и прехвърлителят могат да се откажат от договора, ако до 15 юли 2014 г. (съгласно проектодоговора от 14 януари 2014 г.), съответно до 31 декември 2014 г. (съгласно проектодоговора от 14 февруари 2014 г.) не бъде прието положително решение на Комисията. Това право на отказ от договора не е ограничено във времето.

(275) Относно останалите твърдения на третия жалбоподател Комисията отбелязва следното:

а) Комисията не счита, че третият жалбоподател трябва да поеме съществуващите договори или задължения на NBG (с изключение на договорите, които като определени трудови договори и договори за наем се прехвърлят по силата на закона). Прехвърлителите също са разяснили изрично това на третия жалбоподател с писмото на KPMG от 11 декември 2013 г. Комисията счита също така, че третият жалбоподател е имал възможност да прецени самостоятелно какъв обем от договорите да поеме и е зависел от своята концепция за управление и ползване на Nürburgring. Освен това Комисията не намира основания за това, че концепцията за продажбата е

била променена в хода на тръжната процедура или че други оференти, освен третият жалбоподател, са се оплакали от евентуална промяна в структурата на сделката. С писмото на KPMG от 11 декември 2013 г. третият жалбоподател е бил уведомен, че няма други оплакали се оференти;

- б) тръжната процедура не е продължила прекалено дълго;
- в) с писмо от 17 декември 2013 г. третият жалбоподател е бил информиран от прехвърлителите относно течащия до 17 февруари 2014 г. срок за представяне на потвърдителна оферта. Също така той е бил уведомен, че прехвърлителите ще изберат квалифициралите се оференти по възможност малко след изтичане на удължения срок. Квалифициралите се оференти не са били възпрепятствани да променят потвърдителните си оферти или да представят своето потвърждение на финансирането след изтичането на този срок, доколкото не е сключен окончателен договор за покупко-продажба⁽¹⁶⁶⁾. По този начин срокът е бил удължен до 17 февруари 2014 г., фактически за да се предостави възможност на всички оференти да променят своите оферти и да представят потвържденията на финансирането или нови оферти. Тъй като тази промяна в процедурата е била известна на всеки квалифицирал се оферент, не са били нарушени принципите на прозрачност и на равно третиране;
- г) тъй като прехвърлителите са предоставили на разположение на всички оференти цялата налична информация едновременно и минимум три седмици преди окончателното решение на комитета на кредиторите да обяви Capricorn за победител в търга за активите, е имало достатъчно време за подготовка и финализиране на офертите. По този начин е спазен принципът на прозрачността. Комисията отбелязва също така, че с писмата на прехвърлителите от 19 юли 2013 г., 17 октомври 2013 г. и 17 декември 2013 г. третият жалбоподател е бил информиран достатъчно рано за правилата на тръжната процедура. Принципът на равно третиране на оферентите е бил спазен също и с оглед на достъпа до съществената информация, защото на оферентите, които са се квалифицирали за съответния етап от процедурата, е било предоставено едно и също количество информация;
- д) няма доказателства за това, че Capricorn е преговаряло с доставчик на бира или с „Rock am Ring“ преди сключването на договора за покупко-продажба. Според синдиците NBG е водило всички необходими преговори;
- е) нотариалната заверка на договора за покупко-продажба на двамата оференти с най-добра оферта (Capricorn и [оферент 2]), състояла се преди заседанието на комитета на кредиторите на 11 март 2014 г., не е показател за нарушаване на принципите на прозрачността и на равното третиране. Няма доказателство за това, че Capricorn е било информирано за резултата от тръжната процедура преди заседанието на комитета на кредиторите на 11 март 2014 г.;
- ж) никой от оферентите не е представил гаранция за финансиране на цялата покупна цена. Следователно прехвърлителите не са нарушили принципа на равно третиране с по-малко строгото прилагане в хода на тръжната процедура на изискването относно обезпечаването на финансирането;
- з) изпращането на положителната преоценка на договора за покупко-продажба е било част от бизнес преговорите и не е от значение от гледна точка на държавните помощи;
- и) по отношение на офертата на третия жалбоподател прехвърлителите са посочили съображения, свързани с околната среда, само защото той не е подкрепил офертата си с финансиране. Подобни съображения не са били неразделна част от критериите за избор на печеливш оферент и следователно не са оказали влияние върху резултата от тръжната процедура;
- й) относно твърдението на третия жалбоподател, че във връзка с въпросната тръжна процедура Capricorn и прехвърлителите са се консултирали с една и съща адвокатска кантора ([...]), и по-специално с определен адвокат от кантората по въпроси, свързани с държавните помощи, Комисията отбелязва, че съгласно информация на Германия тази кантора и нейните адвокати а) не са консултирали прехвърлителите в рамките на съответната тръжна процедура (включително синдиците и комитета на кредиторите); б) не са имали достъп до информация от офертите на други заинтересовани инвеститори; в) са имали достъп само до наличната в базата данни и в пресата информация за тръжната процедура; г) не са давали препоръка на прехвърлителите или комитета на кредиторите. Относно адвоката от кантората, на който се позовава третият жалбоподател в своята жалба, Германия заявява, че а) този адвокат е работил за провинция Райнланд-Пфалц от май 2012 г. до април 2013 г., т.е. преди началото на тръжната процедура през юни 2013 г.; б) по време на тръжната процедура този адвокат не е поддържал връзка нито с провинция Райнланд-Пфалц, нито с Федерална република Германия; в) този адвокат никога не е консултирал провинция Райнланд-Пфалц и прехвърлителите с оглед на тръжната процедура; г) същият адвокат е участвал само като независим експерт в обсъждането на Landtag Rheinland-Pfalz, състояло се на 20 юни 2013 г. във връзка със Закона за обществения достъп до

⁽¹⁶⁶⁾ Отнасящата се до това част на писмото от 17 декември 2013 г. гласи: „For the sake of clarity, offers handed in after that timeline will, in principle, also be considered provided that the terms of the offer qualify for the further process. Any disadvantage caused by the delay will not be compensated for and will have to be fully borne by the investor. Please note that the Vendors may choose the parties which will qualify for the further process shortly after the updated timeline ends.“

състезателната писта Nürburgring. Също така Германия обръща внимание, че аспектите на тръжната процедура, свързани с държавните помощи, т.е. фактът, че тръжната процедура трябва да е открита, прозрачна, безусловна и недискриминационна, за да може приобретателят да не носи отговорност в случай на евентуално възстановяване на несъвместими с вътрешния пазар държавни помощи за приобретателите на Nürburgring, са представени на всички оференти по следния начин: а) с решенията на Комисията от 21 март 2012 г. (откриване на официалната процедура по разследване) и от 7 август 2012 г. (разширяване на процедурата); б) от прехвърлителите във всички съществени документи, предоставени на разположение в създадената за тръжната процедура база данни, сред които е и кореспонденцията между Комисията и Германия по този въпрос; и в) чрез съответната практика на вземане на решения на Комисията.

- (276) По тази причина Комисията отхвърля жалбата на третия жалбоподател като неоснователна, тъй като въпросните активи са били продадени на оферента, който в рамките на открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура е представил най-високата оферта, включително потвърждение на финансирането.

6.2.3. Жалба на четвъртия жалбоподател

- (277) Съгласно сравнението в таблица 10 в случай на приемане на офертата на Carpicorn ще се реализират по-големи приходи от продажбата отколкото при приемане на офертата на [оферент 2].

- (278) Относно твърденията на четвъртия жалбоподател Комисията отбелязва следното:

- а) Комисията взема под внимание декларацията на синдика, че двете оферти на [оферент 2] и Carpicorn предлагат на прехвърлителите достатъчна степен на сигурност на финансирането, дори и ако с никоя от тях не се постига максималното ниво на сигурност. С писмо от 24 февруари 2014 г. [оферент 2] информира прехвърлителите за финансовия капацитет на групата [оферент 2] и заявява, че за инвестицията са на разположение [930—1 030] милиона евро. Също така Комисията отчита, че [...] със своето потвърждение на финансирането с дата 10 март 2014 г. обосновава заем, с който на Carpicorn ще бъде отпуснато външно финансиране в общ размер от максимум [41—49] милиона евро;
- б) що се отнася до авансовите плащания, то при наличие на окончателно решение на Комисията през 2014 г. съгласно офертата на [оферент 2] прехвърлителите ще имат достъп до [30—33] милиона евро, а съгласно офертата на Carpicorn — до [58-63] милиона евро (плюс близо 6 милиона евро от паричния поток на NBG);
- в) отчитайки коментарите на четвъртия жалбоподател и на синдиките, не може да се установи като цяло, че при приемане на офертата на Carpicorn рискът е бил по-голям отколкото при приемане на офертата на [оферент 2];
- г) съгласно посочените в съображение 48 критерии за подбор капацитетът на оферентите не е критерий за подбор;
- д) съгласно посочените в съображение 48 критерии за подбор размерът на инвестицията след продажбата не е критерий за подбор;
- е) Комуникацията на прехвърлителите с [оферент 2] по време на тръжната процедура е била приемлива. [Оферент 2] не е бил възпрепятстван да подобри или промени офертата си до заседанието на комитета на кредиторите на 11 март 2014 г.

- (279) По тази причина Комисията не намира доказателства за дискриминиране на [оферент 2] в рамките на тръжната процедура. Ето защо упрекува, че [оферент 2] е третиран по-зле, отколкото други оференти, включително Carpicorn, е неоснователен. В тази връзка следва да се отбележи, че [оферент 2] е можел да представи потвърдителна оферта, да преговаря за договора и да подпише финализиращия проектодоговор като втори най-добър оферент с гарантирано финансиране. Относно критерия за наличие на окончателно решение на Комисията следва да се отбележи, че предоставените от [оферент 2] средства, с изключение на един транш от [7,1—7,6] милиона евро трябва да останат в блокирана сметка и да бъдат преведени на прехвърлителите до 31 март 2015 г. или при наличие на окончателно решение на Комисията, или ако приобретателят не се откаже от договора дори и при отсъствието на окончателно решение (при което не е било изключено удължаване на срока за отказ).

- (280) По тази причина Комисията отхвърля жалбата на четвъртия жалбоподател като неоснователна, тъй като въпросните активи са били продадени на оферента, който в рамките на открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура е представил най-високата оферта, включително потвърждение на финансирането.

6.2.4. Заключение

- (281) С оглед на гореизложеното и въз основа на наличната информация Комисията не откри доказателства за нарушаване на принципа за открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура във връзка с продажбата на активите на NG, MSR и CMHN или за оферта със стойност по-висока от тази на Capricorn и с гарантирано финансиране.

7. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (282) Комисията отбелязва, че част от мярка 2 (Заем за FSZ), както и мерки 8, 11 и 15 не представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1.
- (283) Комисията отбелязва, че Германия е приложила мярка 1, част от мярка 2 (Заем от NG в полза на EWN, MAN, TTI, Camp4Fun, BWN1, BWNB и BWN2), както и мерки 3—7, 9 и 10, 12—14 и 16—19 неправомерно и по този начин е нарушила член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (284) Комисията стигна до заключението, че мярка 1, част от мярка 2 (Заем от NG в полза на EWN, MAN, TTI, Camp4Fun, BWN1, BWNB и BWN2), както и мерки 3—7, 9 и 10, 12—14 и 16—19 представляват държавна помощ в полза на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH, Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, Cash Settlement and Ticketing GmbH, Nürburgring Automotive GmbH, Erlebnispark Nürburgring GmbH & Co. KG, Motorsport Akademie Nürburgring GmbH & Co. KG, Test & Training International GmbH, Bike World Nürburgring GmbH, BikeWorld Nürburgring Besitz GmbH, BikeWorld Nürburgring GmbH, Camp 4 Fun GmbH & Co. KG, IPC Gesellschaft für internationale Projektcoordination mbH, съответно MI-Beteiligungs- und Verwaltungs GmbH по смисъла на член 107, параграф 1 и не са съвместими с вътрешния пазар, защото не са изпълнени съответните условия на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднено положение и не е установено друго основание за съвместимостта им с вътрешния пазар.
- (285) Комисията стигна също до следните заключения:

- Продажбата на активите на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH не представлява държавна помощ.
- Продажбата на активите на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH не води до икономическа приемственост между Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH от една страна и новия собственик на активите, Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, или неговите дъщерни дружества от друга страна. Ето защо евентуално възстановяване на несъвместими с вътрешния пазар помощи не засяга Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, придобило продаваните чрез тръжна процедура активи, или неговите дъщерни дружества,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Следните приложения от Германия мерки не представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС:

Част от мярка 2

- Заеми на обща стойност 646 738,12 EUR, предоставени на Fahrsicherheitszentrum am Nürburgring GmbH & Co. KG от Nürburgring GmbH между 12 април 2002 г. и март 2008 г.;

Мярка 8

- Заеми от Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz GmbH в полза на Nürburgring GmbH от 28 юли 2010 г. в размер на 96 574 200 и 113 590 800 EUR, в полза на Motorsport Resort Nürburgring GmbH в размер на 92 000 000 EUR и в полза на Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH в размер на 23 100 000 EUR;

Мярка 11

- Заеми в размер на общо 85 484 000 EUR, предоставени на Motorsport Resort Nürburgring GmbH между 27 май 2008 г. и 7 юли 2009 г. от Rheinland-Pfälzische Gesellschaft für Immobilien und Projektmanagement GmbH;

Мярка 15

- Прехвърляне на 49,5 % от дяловете в Motorsport Resort Nürburgring GmbH от Mediinvest GmbH на Nürburgring GmbH на цена от 1 EUR на 25 март 2010 г.;
- Прехвърляне на 33,8 % от дяловете в Motorsport Resort Nürburgring GmbH от Geisler & Trimmel General Contractor GmbH на Nürburgring GmbH на цена от 1 евро на 25 март 2010 г.;
- Прехвърляне на 6,7 % от дяловете в Motorsport Resort Nürburgring GmbH от Weber Projektierungs- und Realisierungs GmbH на Rheinland-Pfälzische Gesellschaft für Immobilien und Projektmanagement GmbH на цена от 1 EUR на 25 март 2010 г.
- Продажбата на активите на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und der Motorsport Hotel Nürburgring GmbH.

Член 2

Следните държавни помощи, които Германия е предоставила неправомерно под формата на описаните по-долу мерки в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функциониране на Европейския съюз, са несъвместими с вътрешния пазар:

Мярка 1

- Капитал под формата на плащания за капиталовия резерв, предоставен на Nürburgring GmbH от провинция Райнланд-Пфалц на 1 май 2002 г. в размер на 2 179 000 EUR и на 21 декември 2004 г. в размер на 22 839 241 EUR;
- Капитал под формата на увеличение на собствения капитал, предоставен на Nürburgring GmbH от провинция Райнланд-Пфалц на 31 август 2004 г. в размер на 4 398 300 EUR и на 4 септември 2007 г. в размер на 9 000 000 EUR и от областта Ahrweiler на 31 август 2004 г. в размер на 488 700 EUR и на 4 септември 2007 г. в размер на 1 000 000 EUR;

Част от мярка 2

- Заеми на обща стойност 6 195 170,02 EUR, предоставени на Erlebnispark Nürburgring GmbH & Co. KG между 1 януари 2006 г. и 29 април 2009 г. от Nürburgring GmbH;
- Заеми в размер на 100 000 EUR, предоставени на Motorsport Akademie Nürburgring GmbH & Co. KG на 10 декември 2002 г. от Nürburgring GmbH;
- Заеми в размер на 25 000 EUR, предоставени на Test & Training International GmbH на 15 август 2002 г. от Nürburgring GmbH;
- Заеми на обща стойност 450 000 EUR, предоставени на Camp 4 Fun GmbH & Co. KG между 26 май 2009 г. и 18 декември 2009 г. от Nürburgring GmbH;
- Заеми на обща стойност 500 000 EUR, предоставени на BikeWorld Nürburgring Besitz GmbH между 17 октомври 2003 г. и 27 октомври 2004 г. от Nürburgring GmbH;

- Заеми на обща стойност 1 660 000 EUR, предоставени на BikeWorld Nürburgring Besitz GmbH между 4 февруари 2004 г. и 22 юли 2005 г. от Nürburgring GmbH;
- Заеми на обща стойност 1 600 000 EUR, предоставени на BikeWorld Nürburgring Besitz GmbH между 20 септември 2005 г. и 4 април 2007 г. от Nürburgring GmbH;

Мярка 3

- Заеми на обща стойност 399 805 370 EUR, предоставени на Nürburgring GmbH в периода от 30 юни 2003 г. до 11 май 2010 г. от провинция Райнланд-Пфалц;

Мярка 4

- Заем в размер на 300 000 EUR, предоставен на Motorsport Resort Nürburgring GmbH на 27 декември 2007 г. от Nürburgring GmbH;

Част от мярка 5

- Заеми на обща стойност 11 032 060 EUR, предоставени на Cash Settlement and Ticketing GmbH в периода от 27 август 2008 г. до 18 април 2011 г. от Nürburgring GmbH;
- Декларация за подкрепа от NG в полза на CST от 23 декември 2009 г., в която NG се ангажира до 31 декември 2011 г. да предприеме мерки, които са необходими за избягване на несъстоятелността на CST;
- Промяна на поредността на вземанията, която NG декларира на 13 декември 2010 г. по отношение на вземанията си от CST в размер на 10,4 милиона евро;

Мярка 6

- Възнаграждение на обща стойност 640 000 EUR, предоставено от Nürburgring GmbH на IPC Gesellschaft für internationale Projektcoordination mbH за услугите му при търсенето на частни инвеститори;
- Заем в размер на 2 941 000 EUR, предоставен на Motorsport Resort Nürburgring GmbH на 15 октомври 2008 г. от Nürburgring GmbH;

Мярка 7

- Насрещно плащане в размер на 1 476 830,88 EUR, извършено в полза на MI-Beteiligungs- und Verwaltungs GmbH от Nürburgring GmbH за осъщественото на 17 април 2009 г. прехвърляне на вземанията на MI-Beteiligungs- und Verwaltungs GmbH по поетия от Cash Settlement and Ticketing GmbH като заемополучател заем към Nürburgring GmbH;

Мярка 9

- Гаранция, предоставена на 28 юли 2010 г. от провинция Райнланд-Пфалц за покриване на задълженията на Nürburgring GmbH (96 574 200 EUR и 113 590 800 EUR), на Motorsport Resort Nürburgring GmbH (92 000 000 EUR) и на Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH (23 100 000 EUR) по предоставените в рамките на мярка 8 заеми;

Мярка 10

- Определяне от страна на Nürburgring GmbH на лихва по лизинг, която е под обичайната за пазара, което от 1 май 2010 г. до 31 октомври 2012 г. създава за Nürburgring Automotive GmbH предимство в размер на 9 милиона евро;

Мярка 12

- Гаранция, предоставена на Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz GmbH от провинция Райнланд-Пфалц, благодарение на което Motorsport Resort Nürburgring GmbH може да поеме заем в размер на 85 484 000 EUR;

Мярка 13

- Субсидии, които провинция Райнланд-Пфалц предоставя на Nürburgring GmbH от приходите си от данъка върху хазарта на 29 декември 2009 г. (1,6 милиона евро), на 29 октомври 2010 г. (3,2 милиона евро) и на 29 март 2011 г. (3,2 милиона евро);

Мярка 14

- Заеми, които провинция Райнланд-Пфалц предоставя на Nürburgring GmbH на 21 август 2007 г. (20 милиона евро), на 22 декември 2009 г. (10 милиона евро), на 28 декември 2010 г. (4,65 милиона евро), на 26 април 2011 г. (3,2 милиона евро) и на 9 декември 2011 г. (4,95 милиона евро);
- Промяна на поредността на вземанията на провинция Райнланд-Пфалц от 29 август 2007 г. спрямо Nürburgring GmbH относно вземанията в размер на 20 милиона евро;

Мярка 16

- Заем в размер на 40 405 000 EUR, предоставен на Nürburgring GmbH на 11 януари 2011 г. от провинция Райнланд-Пфалц;
- Субсидия в размер на 13,5 милиона евро, предоставена на Nürburgring GmbH през юли 2011 г. от провинция Райнланд-Пфалц;

Мярка 17

- Компенсация, предоставена на Nürburgring Automotive GmbH въз основа на концесионния договор за Формула 1 от 13 декември 2010 г. до 27 ноември 2012 г. от Nürburgring GmbH;

Мярка 18

- Отсрочване на лихвени плащания в размер на 1,473 милиона евро, предоставено на Nürburgring GmbH на 15 май 2012 г. от Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz GmbH;
- Отсрочване на лихвени плащания в размер на 1,205 милиона евро, предоставено на Motorsport Resort Nürburgring GmbH на 15 май 2012 г. от Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz GmbH;
- Отсрочване на лихвени плащания в размер на 303 000 EUR, предоставено на Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH на 15 май 2012 г. от Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz GmbH;

Мярка 19

- Заявление за освобождаване от отговорност, което провинция Райнланд-Пфалц представя на 15 май 2012 г. с оглед на задълженията на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH по отпуснатите в рамките на мярка 8 заеми в размер на 254 милиона евро.
- Промяна на поредността на вземанията на провинция Райнланд-Пфалц от 15 май 2012 г. спрямо Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH във връзка с вземанията ѝ, произтичащи от мярка 8, по отношение на оставащата към момента на вземане на решението за промяна на поредността на вземанията сума от подчиненото вземане в размер на до 254 милиона евро.

Член 3

1. Германия изисква възстановяване на предоставената в рамките на посочените в член 2 мерки и несъвместима с вътрешния пазар помощ от бенефициерите, включително от Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH като икономически приемник на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH.
2. Приобретателят на продадените на търг активи, Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, и неговите дъщерни дружества не се засягат от евентуално възстановяване на несъвместими държавни помощи.
3. Подлежащата на възстановяване сума включва лихви, които се изчисляват от момента на предоставяне на помощта на бенефициерите до фактическото ѝ възстановяване. Германия ще информира относно непосочените в това решение точни дати, на които помощите са били предоставени от провинцията.

4. Лихвите се изчисляват с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ⁽¹⁶⁷⁾ и Регламент (ЕО) № 271/2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 ⁽¹⁶⁸⁾.
5. Германия спира всички оставащи плащания на помощи по споменатата в член 2 схема, считано от датата на приемане на настоящото решение.

Член 4

1. Възстановяването на помощта, посочена в член 2, е незабавно и ефективно.
2. Германия гарантира, че настоящото решение ще бъде изпълнено в рамките на четири месеца от публикуването му.

Член 5

1. В срок от два месеца от публикуването на настоящото решение Германия ще изпрати на Комисията следната информация:
 - а) обща сума (главница и лихви), която следва да бъде възстановена от всеки бенефициер;
 - б) подробно описание на вече предприетите или планирани мерки за изпълнение на настоящото решение;
 - в) документи, доказващи, че на бенефициерите е наредено да възстановят помощта.
2. Германия информира Комисията за хода на предприетите мерки за прилагане на това решение до завършване на възстановяването на посочените в член 2 помощи. При поискване от Комисията Германия предоставя незабавно информация за мерките, които са били предприети или се планират за изпълнение на настоящото решение. Германия предоставя също така подробна информация за вече възстановените от бенефициерите помощи и лихви.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на 1 октомври 2014 година.

За Комисията
Joaquín ALMUNIA
Заместник-председател

⁽¹⁶⁷⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.)

⁽¹⁶⁸⁾ Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията от 30 януари 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 за прилагане на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1).

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/152 НА КОМИСИЯТА**от 1 октомври 2014 година****относно държавна помощ SA 27339 (12/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Германия в полза на летище Цвайбрюкен и въздушните превозвачи, които ползват това летище**

(нотифицирано под номер C(2014) 5063)

(само текстът на английски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2 от него ⁽¹⁾,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като прикани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с горепосочените разпоредби ⁽²⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) В парламентарен въпрос от декември 2008 г. членът на Европейския парламент г-жа Хилтруд Брайер повдигна въпроса за публичното финансиране на летище Цвайбрюкен ⁽³⁾. Тя твърди, че през периода 2005—2006 г. федерална провинция Райнланд-Пфалц (наричана по-нататък „провинцията“) е финансирала *Flugplatz GmbH Aeroville Zweibrücken* (наричано по-нататък „FGAZ“) със сумата 2,4 милиона евро, която FGAZ на свой ред е използвало за финансиране на своето изцяло притежавано дъщерно дружество, *Flughafen Zweibrücken GmbH* (наричано по-нататък „FZG“). Освен това тя твърди, че през същия период строителни работи на летището на стойност 6,96 милиона евро са били платени изцяло от провинцията.
- (2) Отговор на парламентарния въпрос е даден от члена на Комисията Таяни на 6 януари 2009 г. В допълнение въпросът е заведен като жалба под номер CP 5/2009. На 22 януари 2009 г., 24 септември 2010 г. и 15 март 2011 г. Комисията е поискала допълнителна информация от Германия, която тя е предоставила с писма от 23 март 2009 г., 27 януари 2011 г. и 19 май 2011 г.
- (3) На 8 април 2008 г. Комисията е поискала допълнителна информация и от въздушния превозвач Ryanair, която е била предоставена на 15 юли 2011 г. Превод на немски език на становището на Ryanair е бил изпратен на Германия на 18 август 2011 г. и Германия е заявила на 26 септември 2011 г., че към този момент тя не възнамерява да представи мнения по становището на Ryanair.
- (4) С писмо от 22 февруари 2012 г. Комисията е информирала Германия за решението си да открие процедурата, установена в член 108, параграф 2 от Договора (наричано по-нататък „решението за откриване на процедурата“), по отношение на публичното финансиране на оператора на летище Цвайбрюкен и стимулите в полза на въздушните превозвачи, които ползват това летище.
- (5) С писмо от 24 февруари 2012 г. Комисията е поискала допълнителна информация след решението за откриване на процедурата. Германия е представила мненията си относно решението за откриване на процедурата на 4 май 2012 г. и е отговорила на искането за допълнителна информация на Комисията на 16 април 2012 г.
- (6) Решението на Комисията за откриване на процедурата е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽⁴⁾. Комисията е приканила заинтересованите страни да представят мненията си относно предполагаемата помощ.

⁽¹⁾ Считано от 1 декември 2009 г. членове 87 и 88 от Договора за ЕО стават съответно членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (по-нататък наричан „ДФЕС“). Двете двойки разпоредбите по същество са идентични. За целите на настоящото решение, когато е уместно, позоваванията на членове 107 и 108 от ДФЕС следва да се разбират като позовавания на членове 87 и 88 от Договора за ЕО. С ДФЕС бяха въведени също така някои терминологични промени, като замената на „Общност“ със „Съюз“ и на „общ пазар“ с „вътрешен пазар“. В настоящото решение ще бъде използвана терминологията на ДФЕС.

⁽²⁾ ОВ С 216, 21.7.2012 г., стр. 56.

⁽³⁾ Писмен въпрос E-6470/08 от 2 декември 2008 г., зададен от Hiltrud Breyer (Verts/ALE) на Комисията относно субсидиране на летище Zweibrücken от федерална провинция Райнланд-Пфалц.

⁽⁴⁾ ОВ С 216, 21.7.2012 г., стр. 56.

- (7) Комисията получи мнения от четири заинтересовани страни, а именно Ryanair, Airport Marketing Services (наричано по-нататък „AMS“), Germanwings и TUIFly. Тя ги изпрати на Германия, на която беше предоставена възможност да отговори в срок от един месец; нейните мнения бяха получени с писмо от 26 октомври 2012 г.
- (8) Освен това Комисията получи допълнителни мнения от Ryanair на 20 декември 2013 г., 17 януари 2014 г. и 31 януари 2014 г. Тези становища бяха изпратени на Германия, която не поиска да представи мнения по тях.
- (9) С писма от 6 ноември 2013 г., 14 март 2014 г. и 2 април 2014 г. Комисията поиска допълнителна информация. Германия отговори на исканията на Комисията за допълнителна информация на 16 декември 2013 г., 15 януари 2014 г., 5 април 2014 г., 15 април 2014 г., 24 април 2014 г., 11 юни 2014 г. и 27 юни 2014 г.
- (10) С писмо от 25 февруари 2014 г. Комисията информира Германия относно приемането на 20 февруари 2014 г. на Насоките за въздухоплаването от 2014 г. ⁽⁵⁾, относно факта, че тези насоки ще станат приложими за разглеждания случай от момента на публикуването им в *Официален вестник на Европейския съюз*, и предостави на Германия възможност да представи мнения по насоките и тяхното прилагане в рамките на 20 работни дни от публикуването им в *Официален вестник*.
- (11) С писма от 24 февруари 2014 г. Комисията информира и третите страни относно приемането на 20 февруари 2014 г. на Насоките за въздухоплаването от 2014 г., относно факта, че тези насоки ще станат приложими за разглеждания случай от момента на публикуването им в *Официален вестник на Европейския съюз*, и предостави на третите страни възможност да представят мнения по тези насоки и тяхното прилагане в рамките на 20 работни дни от публикуването им в *Официален вестник*.
- (12) Насоките за въздухоплаването от 2014 г. бяха публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* на 4 април 2014 г. Те замениха Насоките за въздухоплаването от 1994 г. ⁽⁶⁾, както и Насоките за въздухоплаването от 2005 г. ⁽⁷⁾
- (13) На 15 април 2014 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* беше публикувано известие, с което държавите членки и заинтересованите страни бяха приканени да представят мненията си относно прилагането на Насоките за въздухоплаването от 2014 г. в разглеждания случай в срок от един месец от датата им на публикуване ⁽⁸⁾.
- (14) Мнения от Германия относно прилагането на насоките от 2014 г. бяха получени на 8 май 2014 г. Германия изрази съгласие с прилагането на Насоките за въздухоплаването от 2014 г. в разглеждания случай. Третите страни не представиха мнения.
- (15) С писмо от 17 юли 2014 г. Германия се съгласи по изключение да се откаже от своите права, произтичащи от член 342 от Договора във връзка с член 3 от Регламент (ЕО) № 1/1958 ⁽⁹⁾, и настоящото решение да бъде прието и нотифицирано по реда на член 297 от Договора на английски език.

2. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА РАЗСЛЕДВАНЕТО И КОНТЕКСТ НА МЕРКИТЕ

2.1. ИСТОРИЯ И РАЗВИТИЕ НА ЛЕТИЩЕ ЦВАЙБРЮКЕН

- (16) Летище Цвайбрюкен е било военен авиационен терен до 1991 г., когато военните сили на САЩ се отказват от него. От 1992 до 1999 г. летището е било обект на проект за преобразуване, съфинансиран от Съюза ⁽¹⁰⁾. Финансирането от Съюза е използвано, за да се направи авиационният терен достъпен за гражданската авиация и необходимите мерки обхващат премахване на препятствия, модернизация и изграждане на кула и отводнителни съоръжения на пистата. Частните инвеститори на проекта са предвиждали също така последващо създаване на бизнес парк, мултимедиен парк и развлекателни съоръжения.

⁽⁵⁾ Съобщение на Комисията — Насоки относно държавните помощи за летища и авиокомпани (ОВ С 99, 4.4.2014 г., стр. 3).

⁽⁶⁾ Насоки за прилагане на членове 92 и 93 от Договора за ЕО и член 61 от Споразумението за ЕИП относно държавните помощи в сектора на въздухоплаването (ОВ С 350, 10.12.1994 г., стр. 5).

⁽⁷⁾ Насоки на Общността за финансирането на летища и за предоставянето на държавни първоначални помощи за авиокомпани, опериращи на регионални летища (ОВ С 312, 9.12.2005 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ ОВ С 113, 15.4.2014 г., стр. 30.

⁽⁹⁾ Регламент № 1 от 15 април 1958 г. за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 6.10.1958 г., стр. 385/58).

⁽¹⁰⁾ Решение на Комисията от 22 декември 1993 г. — К (93) 3964/6 — КонверКонвер I — и Решение на Комисията от 21 декември 1995 г. — К (95) 3208 — КонверКонвер II. За Райнланд-Пфалц проектите за преобразуване са включвали проекта „военно летище Цвайбрюкен“. Финансирането от Съюза достига 9 милиона евро.

- (17) От 2000 до 2006 г. летището по принцип не се е използвало за търговско въздухоплаване. То се е използвало от военни самолети, частни самолети, за полети с развлекателна цел и само спорадично за търговски полети. По-голямата част от пътниците, които летят от и до летище Цвайбрюкен, са били транспортирани с военни полети, докато останалата част са използвали самолети, собственост на дружеството, или таксиметрови полети. Опитите за привличане на търговски оператори са неуспешни. Част от причината е наличието на зона за военновъздушни учения на НАТО (POLYgone), която строго ограничава възможностите на гражданските оператори да имат достъп до Цвайбрюкен през работното време на зоната за учения.
- (18) Привличането на търговски оператор става възможно едва след създаването на контролна зона (CTR Цвайбрюкен), регулираща използването на въздушното пространство от граждански и военни въздухоплавателни средства. Търговският трафик с редовни и чартърни полети започва с въстъпителния полет на Germanwings до Берлин на 15 септември 2006 г. Чартърният оператор TUIfly започва дейност на 30 март 2007 г. Ryanair експлоатира своя единствен маршрут от Цвайбрюкен (до Лондон-Станстед) в периода между 28 октомври 2008 г. и 22 септември 2009 г., след което прекратява услугите си на летище Цвайбрюкен.
- (19) Годишният капацитет на летище Цвайбрюкен в момента е около 700 000 пътници, но може да достигне до 1 милион пътници с оглед на капацитета на зоните на пистата и зоните за наземно обслужване.
- (20) В таблица 1 е показано развитието на летище Цвайбрюкен от гледна точка на броя на пътниците и движенията на въздухоплавателните средства в периода то 2006 до 2012 г.

Таблица 1

Брой пътници за периода 2006—2012 г. ⁽¹⁾

Година	Пътници	Движения на въздухоплавателни средства
2006 г.	78 000	23 160
2007 г.	288 000	26 474
2008 г.	327 000	27 000
2009 г.	338 000	21 000
2010 г.	265 000	16 000
2011 г.	224 000	14 500
2012 г.	242 880	13 230

2.2. ГЕОГРАФСКО РАЗПОЛОЖЕНИЕ НА ЛЕТИЩЕ ЦВАЙБРЮКЕН

- (21) Летище Цвайбрюкен е разположено на 4 километра югоизточно от град Цвайбрюкен в германската федерална провинция Райнланд-Пфалц. Най-близко разположените ⁽¹²⁾ други летища са:
- а) летище Саарбрюкен (на приблизително 39 km или приблизително 29 минути с автомобил);
 - б) летище Франкфурт-Хан (на приблизително 128 km или приблизително 84 минути с автомобил);
 - в) летище Франкфурт (на Майн) (на приблизително 163 km или приблизително 91 минути с автомобил);
 - г) летище Люксембург (на приблизително 145 km или приблизително 86 минути с автомобил);

⁽¹⁾ <http://www.flughafen-zweibruecken.de/de/wir-ueber-uns-de/daten-und-fakten-de>

⁽²⁾ Всички разстояния са посочени в сухопътни километри въз основа на най-краткия маршрут. Източник: maps.google.com, данни от 25 юни 2014 г.

- д) летище Карлсруе/Баден-Баден (на приблизително 105 km или приблизително 88 минути с автомобил);
 - е) летище Мец-Нанси (на приблизително 129 km или приблизително 78 минути с автомобил);
 - ж) летище Страсбург (на приблизително 113 km или приблизително 87 минути с автомобил).
- (22) Според проучване, предоставено от „Desel Consulting“ и „Airport Research GmbH“ през 2009 г. ⁽¹³⁾, средно около 15 % от пътниците годишно произхождат от други държави членки (Люксембург и Франция). Останалите пътници произхождат от територията на Германия, предимно от района на окръг югозападен Саарпфалц, град Саарбрюкен, град Саарлуис и района на Саарпфалц-Крайз.

2.3. ПРАВНА И ИКОНОМИЧЕСКА СТРУКТУРА НА ЛЕТИЩЕ ЦВАЙБРЮКЕН

- (23) Летище Цвайбрюкен е притежавано и експлоатирано от FZG. FZG е 100 % дъщерно дружество на FGAZ, с което то е сключило споразумение за прехвърляне на печалби и загуби. Споразумението за прехвърляне на печалби и загуби гарантира, че всички загуби на FZG ще бъдат покрити и всички печалби ще бъдат прехвърлени на FGAZ.
- (24) FGAZ от своя страна е със съвместна собственост. Провинция Райнланд-Пфалц притежава 50 % от акциите, докато останалите 50 % са собственост на *Zweckverband Entwicklungsgebiet Flugplatz Zweibrücken* (по-нататък наричано „ZEF“), сдружение на публичноправните териториални образувания в Райнланд-Пфалц. Собствениците от държавния сектор на FGAZ покриват неговите нужди от финансиране чрез предоставяне на ежегодни вливания на капитал. Според Германия самото FGAZ не извършва каквито и да е дейности, свързани с въздухоплаване. По отношение на въздухоплаването FGAZ просто превежда публичното финансиране на FZG. Все пак FGAZ извършва някои дейности, свързани с предлагането на пазара на парцели в близост до летището.

3. ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ И ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

- (25) Комисията разследва няколко мерки, които имат отношение към летище Цвайбрюкен. Тя разгледа въпроса дали тези мерки представляват държавна помощ и дали каквато и да е държавна помощ би могла да се счита за съвместима с вътрешния пазар.
- (26) Следните мерки бяха разследвани като потенциално представляващи държавна помощ в полза на FGAZ и FZG:
- а) пряко публично финансиране от федерална провинция Райнланд-Пфалц и ZEF на разходите на летище Цвайбрюкен по отношение на:
 - инвестиции в инфраструктура (през периода 2000—2009 г.),
 - оперативни разходи (през периода 2000—2009 г.);
 - б) банков заем и участие в централизираното управление на вътрешните парични потоци на федерална провинция Райнланд-Пфалц.
- (27) Следните мерки бяха разследвани като потенциално представляващи държавна помощ в полза на въздушните превозвачи, осъществяващи дейност от летище Цвайбрюкен:
- а) отстъпки от летищните такси за различни въздушни превозвачи (Germanwings, TUIfly и Ryanair);
 - б) маркетинговите договори с Ryanair.

3.1. ПУБЛИЧНО ФИНАНСИРАНЕ ОТ ФЕДЕРАЛНА ПРОВИНЦИЯ РАЙНЛАНД-ПФАЛЦ И ZEF В ПОЛЗА НА ЛЕТИЩЕ ЦВАЙБРЮКЕН

3.1.1. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА

- (28) Публичното финансиране на летище Цвайбрюкен е осъществено под две различни форми. На първо място провинция Райнланд-Пфалц и ZEF са подкрепили конкретни инвестиции на FZG в инфраструктура с преки безвъзмездни средства. На второ място собствениците на FGAZ ежегодно са вливали капитал във FGAZ. Целта на тези вливания на капитал, които покриват собствените загуби на FGAZ, е да се даде възможност на FGAZ да изпълни задълженията си по силата на споразумението за прехвърляне на печалби и загуби, съгласно което FGAZ трябва да покрива загубите на FZG.

⁽¹³⁾ Desel Consulting и Airport Research Center GmbH, „Fluggast- und Flugbewegungsprognose für den Flughafen Zweibrücken bis zum Jahr 2025“, Gutachten im Auftrag der Flughafen Zweibrücken GmbH, септември 2009 г., стр. 56—57.

- (29) Преките субсидии в подкрепа на конкретни инвестиции в инфраструктура, направени между 2000 и 2005 г. и между 2006 и 2009 г., са описани в таблица 2 и таблица 3.

Таблица 2

Инвестиции в инфраструктура през периода 2000—2005 г.

Zuwendungsbescheid vom	Maßnahmen	Gesamtkosten der Investitionsmaßnahmen	Landesmittel	Mittel des Trägers	Ausgezahlte Mittel insgesamt	Davon Landesmittel für Baumaßnahmen
2000						
5.6.2000	Wendehämmer, Boden- geräte, usw.	[...] (*)	[...]	[...]	[...]	[...]
30.11.2000	Flugzeughalle 25 × 25	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
30.11.2000	Flugzeughalle 56 × 18	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
24.11.2000	Renovierung Halle 360	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
1.12.2000	Renovierung Halle 370	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Gesamt 2000		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2001						
23.7.2001	TODA 1. Phase	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
22.11.2001	Umorg. Sicherheits- bereich	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Gesamt 2001		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2002						
16.7.2002	außerord. Rep. Start- u. Landebahn	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Gesamt 2002		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Zuwendungsbescheid vom	Maßnahmen	Gesamtkosten der Investitionsmaßnahmen	Landesmittel	Mittel des Trägers	Ausgezahlte Mittel insgesamt	Davon Landesmittel für Baumaßnahmen
2003						
14.4.2003	Überarb. Markierungen Flugbetr. fläche	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
15.9.2003	2. Phase TODA	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Gesamt 2003		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2004						
26.1.2004	Gebäude 320	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
1.11.2004	Luftsicherheitsmaßn.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Gesamt 2004		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2005						
4.8.2005	Feuerlöschfahrzeug	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
13.12.2005	Feuerlöschfahrzeug	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Gesamt 2005		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(*) Представява професионална тайна.

Таблица 3

Инвестиции в инфраструктура през периода 2006—2009 г.

Zuwendungsbescheid vom	Maßnahme	Gesamtkosten der Investitionsmaßnahme	Landesmittel	Mittel des ZEF	Mittel des Trägers	ausgezahlte Mittel des Landes	ausgezahlte Mittel des ZEF	Davon Landesmittel für Baumaßnahme
2006								
22.11.2006	Trinkwasseranlage	[...]	[...]		[...]	[...]		

Zuwendungsbescheid vom	Maßnahme	Gesamtkosten der Investitionsmaßnahme	Landesmittel	Mittel des ZEF	Mittel des Trägers	ausgezählte Mittel des Landes	ausgezählte Mittel des ZEF	Davon Landesmittel für Baumaßnahme
21.10.2008 г.	Vorfeldbeleuchtung	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
27.10.2008	Heizgerät	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
9.11.2008 г.	Sanierung Landebahn	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
31.10.2008	Umbau Terminal	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
24.11.2008 г.	Wetterbeobachtungssystem	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
24.11.2008	Geräte, Fahrzeuge	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Gesamt 2008		[...]	[...]		[...]	[...]		[...]
2009 г.								
12.8.2009	Landebahnsanierung	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2.9.2009 г.	Erstellung DES	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
16.10.2009	Guard Lights	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
19.10.2009 г.	Flugzeugschlepper, Förderband	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Gesamt 2009		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (30) Общият размер на инвестициите между 2000 и 2009 г. достига 27 987 281 EUR, докато общият размер на безвъзмездните средства от федералната провинция достига 21 588 534 EUR. Най-големите единични инвестиции са били разширяването на пистата през 2001/2003 г. ([...] EUR), модернизирването на терминала през 2006 г. ([...] EUR), както и модернизирването на пистата през 2008/2009 г. ([...] EUR).
- (31) По отношение на вливанията на капитал от федерална провинция Райнланд-Пфалц/ZEF във FGAZ и покриването на загубите на FZG от страна на FGAZ съответните данни са представени в таблица 4.
- (32) Следва освен това да се отбележи, че федералната провинция и ZEF заедно държат 50 % от акциите на FGAZ между 2000 и 2009 г. и по принцип са предоставили равни части от вливанията на капитал, но в действителност федералната провинция е субсидирала дела на ZEF. До края на 2005 г. федералната провинция, в допълнение към собствения си дял от 50 % от исканите вливания на капитал, е покрила също така и 90 % от дела на ZEF. След това провинцията е намалила последния процент първо на 80 % през 2006 г., а след това на 60 % — от 2007 г. нататък. Вследствие на това федералната провинция е покривала между 95 % (до 2005 г.) и 80 % (от 2007 г. нататък) от годишните загуби на FGAZ.

Таблица 4

Вливания на капитал и резултати от стопанските дейности

Година	Вливания на капитал от федерална провинция Райнланд-Пфалц/ZEF във FGAZ	Годишен резултат на FGAZ	Годишни резултати на FZG	ЕБИТДА (печалба преди лихви, данъци и амортизации) на FZG
2000 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2001 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2002 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2003 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2004 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2005 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2006 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2007 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2008 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
2009 г.	[...]	[...]	[...]	[...]
Общо	[...]	[...]	[...]	[...]

3.1.2. ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (33) В решението за откриване на процедурата се прави разлика между публичното финансиране на инвестиции в инфраструктурата на летище Цвайбрюкен и публичното финансиране на неговите оперативни разходи.

3.1.2.1. *Относно инвестициите в инфраструктури***Наличие на помощ**

- (34) В решението за откриване на процедурата първо се отбелязва, че по отношение на инвестициите в инфраструктурата на летището FZG представлява предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. В него се припомня, че в решението по делото „Leipzig/Halle“⁽¹⁴⁾ Общият съд е потвърдил, че образувание, което изгражда и експлоатира летищните инфраструктури, като събира такси от ползвателите, упражнява стопанска дейност. Единственото изключение ще бъдат определени дейности, които могат да бъдат квалифицирани като упражняване на властнически правомощия; тези дейности ще бъдат квалифицирани като нестопански по характер и следователно такива, които не подлежат на правилата за държавна помощ. В решението за откриване на процедурата също така е поискано Германия да предостави допълнителна информация за дейностите, които биха могли да бъдат квалифицирани като нестопански по характер.
- (35) В решението за откриване на процедурата също така се отбелязва, че самото FGAZ не извършва дейности, свързани с летището, а само предава публичното финансиране, което е получило, на FZG. Отбелязва се обаче, че FGAZ е извършвало някои стопански дейности по отношение на парцели, намиращи се в близост до летището. Поради тези дейности в решението за откриване на процедурата се счита, че FGAZ също представлява предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.
- (36) Като се взема предвид, че преките безвъзмездни средства за инвестиционни проекти са били финансирани от бюджета на федералната провинция и че вливанията на капитал в полза на FGAZ (и в крайна сметка на FZG) произтичат от публичния бюджет на федералната провинция и ZEF, в решението за откриване на процедурата се заключава, че мерките са били финансирани чрез публични средства.

⁽¹⁴⁾ Решение от 24 март 2011 г. по дело *Freistaat Sachsen u Land Sachsen-Anhalt и Mitteldeutsche Flughafen AG u Flughafen Leipzig-Halle GmbH/Европейска комисия*, T-443/08 и T-455/08 (по-нататък наричано: решението по дело „Leipzig/Halle“), 2011 г., Сборник, стр. II-1311, по-специално точки 93—94; потвърдено с решение от 19 декември 2012 г. по дело *Mitteldeutsche Flughafen AG u Flughafen Leipzig-Halle GmbH/Европейска комисия*, C-288/11 P, 2012 г., ECLI:EU:C:2012:821.

- (37) По отношение на въпроса дали FGAZ и FZG са получили предимство в решението за откриване на процедурата се отбелязва, че публичното финансиране не представлява предимство, когато публичният орган, който е предоставил финансирането, е действал като оператор в условията на пазарна икономика (ОУПИ). В решението за откриване на процедурата се отбелязва, че Германия не е представила доказателства, че при отпускането на публичното финансиране тя е действала като оператор в условията на пазарна икономика. Вместо това е станало ясно, че за разлика от частния инвеститор, при отпускането на финансирането публичните органи са се водили от съображения на регионалната и социалната политика. Следователно, тъй като не може да се заключи, че публичните органи са действали като оператор в условията на пазарна икономика, в решението за откриване на процедурата е направено предварителното заключение, че публичното финансиране е предоставило предимство на FGAZ/FZG.
- (38) На следващо място, в решението за откриване на процедурата се отбелязва, че публичното финансиране е предоставено само на FGAZ/FZG, което означава, че то е с избирателен характер.
- (39) На последно място, в решението за откриване на процедурата е обяснено, че тъй като между регионалните летища е съществувала растяща конкуренция, всяко предимство, предоставено на летище Цвайбрюкен, е можело да наруши конкуренцията. Това се отнася в особена степен за летище Саарбрюкен, разположено само на 39 километра път с автомобил от летище Цвайбрюкен. Като се посочват допълнително прогнозите за развитие на трафика за летище Цвайбрюкен, в решението за откриване на процедурата се отбелязва също, че предимството вероятно ще окаже въздействие върху търговията между държавите членки.
- (40) В заключение, в решението за откриване на процедурата се констатира, че тъй като са изпълнени всички необходими елементи, публичното финансиране на инвестициите в инфраструктура на летище Цвайбрюкен представлява държавна помощ.

Съвместимост

- (41) В решението за откриване на процедурата се отбелязва, че Насоките за въздухоплаването от 2005 г. предоставят рамката, спрямо която да се прави оценка на съвместимостта на публичното финансиране на инвестиции в инфраструктура. В тях са заложили редица критерии, които Комисията трябва да вземе предвид при оценката на съвместимостта в съответствие с член 107, параграф 3, буква в) от Договора. Съгласно точка 61 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г. такова публично финансиране е съвместимо, когато:
- а) изграждането и експлоатацията на инфраструктурата са в съответствие с ясно определена цел от общ интерес (регионално развитие, достъпност и т.н.);
 - б) инфраструктурата е необходима и пропорционална на поставената цел;
 - в) инфраструктурата има задоволителни средносрочни перспективи за използване, особено по отношение на използване на съществуващата инфраструктура;
 - г) всички потенциални ползватели на инфраструктурата имат равен и недискриминационен достъп до нея; и
 - д) развитието на търговията не е повлияно в степен, която да противоречи на интереса на Съюза.
- (42) Освен това, за да бъде съвместима с вътрешния пазар, държавната помощ за летища, като всяка друга мярка за държавна помощ, следва да има стимулиращ ефект и да бъде необходима и пропорционална на поставената правомерна цел.
- (43) Що се отнася до въпроса дали изграждането и експлоатацията на инфраструктурата са в съответствие с ясно определена цел от общ интерес, в решението за откриване на процедурата се отбелязва, че летище Цвайбрюкен служи за подобряване на достъпността на частта от федерална провинция Райнланд-Пфалц, в която то се намира. В него също така се припомня становището на Германия, че летището насърчава икономическото развитие на региона. В решението за откриване на процедурата обаче се припомня също, че летището е започнало да извършва своите търговски авиационни услуги едва през 2006 г. и че в близост до него се намират и осигуряват свързаност на региона други летища, преди всичко летище Саарбрюкен. Въз основа на последната констатация в решението за откриване на процедурата са изразени съмнения относно това дали публичното финансиране на инфраструктурата на Цвайбрюкен е служило за изпълнението на цел от общ интерес, или просто дублира вече наличната инфраструктура в региона.
- (44) По отношение на необходимостта и пропорционалността на инфраструктурата Германия е посочила, че са били предприети само онези инвестиции, които са необходими за гарантиране на съответствието на летището с всички свързани стандарти за безопасност. В решението за откриване на процедурата обаче се отбелязва, че летище Цвайбрюкен се намира в такава непосредствена близост до летище Саарбрюкен, че е трябвало да се предполога, че то ще бъде в конкуренция с него. Други летища също могат да бъдат в пряка конкуренция с летище Цвайбрюкен, по-специално по отношение на товарните превози и туристическите пътувания. При тези обстоятелства в решението за откриване на процедурата са изразени съмнения относно това дали инфраструктурата на летище Цвайбрюкен е била необходима и пропорционална по отношение на поставената цел.

- (45) Що се отнася до перспективите на инфраструктурата, в решението за откриване на процедурата се припомня становището на Германия, че броят на пътниците са очаква да нарасне до приблизително 335 000 през 2015 г. и вероятно да надхвърли 1 000 000 до 2025 г. Германия също така е посочила, че тя очаква Цвайбрюкен да стане рентабилно до 2015 г. В решението за откриване на процедурата обаче се отбелязва, че от началото на търговското въздухоплаване през 2006 г. летище Цвайбрюкен реализира нарастващи загуби, което поставя под съмнение способността на летището да реализира печалби в бъдеще. Това съмнение се затвърждава от близостта на летище Саарбрюкен, което може да се конкурира със Цвайбрюкен за същите пътници. В този контекст в решението за откриване на процедурата са изразени съмнения относно средносрочните перспективи за използване на летищната инфраструктура.
- (46) Накрая, в решението за откриване на процедурата са изразени съмнения дали всички потенциални ползватели са имали равен и недискриминационен достъп до инфраструктурата. Повдигнат е също така въпросът дали развитието на търговията ще бъде засегнато до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза, по-специално с оглед на нейната близост до летище Саарбрюкен.

3.1.2.2. Оперативна помощ

Наличие на помощ

- (47) В решението за откриване на процедурата се припомня първо изведеното по-рано заключение, че както FGAZ, така и FZG представляват предприятия по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. В него се припомни също, че тъй като вливанията на капитал произтичат пряко от публичните органи, те представляват прехвърляне на държавни ресурси и могат да бъдат приписани на държавата. Като се има предвид още, че оперативната помощ освобождава получателя от някои от разходите, свързани с дейността му, вливанията на капитал са предоставили на FGAZ и FZG икономическо предимство, което те не биха получили при нормални пазарни условия. И накрая в него се припомня, че оперативната помощ може да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки по същия начин, както публичното финансиране на инвестициите в инфраструктура. В него се заключава, че оперативната помощ под формата на вливания на капитал в полза на FGAZ и FZG представлява държавна помощ.

Съвместимост — Решение за УОИИ

- (48) Германия е изтъкнала, че летище Цвайбрюкен е било натоварено да предоставя услуга от общ икономически интерес (УОИИ) и че оперативната помощ е освободена от изискването за уведомяване и е съвместима с вътрешния пазар въз основа на Решението за УОИИ от 2005 г. ⁽¹⁵⁾ След като се отбелязва, че летище Цвайбрюкен обслужва по-малко от 1 000 000 пътници годишно и следователно удовлетворява условието по член 2, параграф 1, буква г) от Решението за УОИИ от 2005 г., в решението за откриване на процедурата са изразени съмнения дали експлоатацията на летището представлява УОИИ.
- (49) По-специално, в решението за откриване на процедурата се отхвърля доводът на Германия, че приносът за регионалното и икономическото развитие на региона е достатъчен, за да бъдат класифицирани като УОИИ всички дейности по експлоатация на летището. В решението за откриване на процедурата се подчертава, че регионът вече е бил добре обслужван от други летища и че следователно не е ясно защо би било необходимо на летище Цвайбрюкен да се възлага УОИИ за предоставяне на летищни услуги.
- (50) В решението за откриване на процедурата се обяснява също, че въз основа на наличната информация не е ясно дали са били спазени условията на член 4 от Решението за УОИИ от 2005 г. Общото задължение за експлоатация на летището, съдържащо се в член 45 от Luftverkehrs-Zulassungs-Ordnung (Наредба за издаване на лицензи за въздушен трафик, „LuftVZO“), не отговаря на условията, посочени в член 4 от Решението за УОИИ от 2005 г., и това задължение при всички случаи е шяло да изчезне, ако се вземе решение за закриване на летището. Освен това се отбелязва, че поради липса на данни Комисията не е била в състояние да оцени съответствието с член 5 от Решението за УОИИ от 2005 г.
- (51) В решението за откриване на процедурата най-сетне се отбелязва, че тъй като в Решението за УОИИ от 2012 г. ⁽¹⁶⁾ от уведомяване е освободена само държавната помощ за летища с по-малко от 200 000 пътници, Комисията ще трябва да бъде уведомявана за всяка помощ за летище Цвайбрюкен за периода от 31 януари 2014 г. нататък, дори ако може да се счита, че тя е в съответствие с Решението за УОИИ от 2005 г.

⁽¹⁵⁾ Решение 2005/842/ЕО на Комисията от 28 ноември 2005 г. относно прилагането на член 86, параграф 2 от Договора за ЕО за държавна помощ във вид на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес (ОВ L 312, 29.11.2005 г., стр. 67).

⁽¹⁶⁾ Решение 2012/21/ЕС на Комисията от 20 декември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес (ОВ L 7, 11.1.2012 г., стр. 3).

Съвместимост — Насоки за въздухоплаването от 2005 г.

- (52) В решението за откриване на процедурата се припомня, че оперативната помощ по принцип не е съвместима с вътрешния пазар и че тя може да бъде обявена за съвместима само при изключителни обстоятелства и при спазването на строги условия. Съгласно точка 27 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г. оперативната помощ може да се обяви за съвместима само за летищата, разположени в най-непривилегированите региони на Съюза, т.е. в регионите, за които се прилага член 107, параграф 3, буква а) от Договора, както и в най-отдалечените региони и слаборазвитите области. Отбелязано е, че летище Цвайбрюкен не се намира в някоя от тези области, така че помощта не може да се счита за съвместима съгласно точка 27 от насоките.
- (53) Що се отнася до възможността за обявяване на оперативната помощ за съвместима съгласно раздел 4.2 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., в решението за откриване на процедурата се посочва, че критериите за съвместимост от този раздел са подобни на онези, описани в Решението за УОИИ от 2005 г. Тъй като Комисията е достигнала до предварителното заключение, че условията на Решението за УОИИ от 2005 г. не са били изпълнени, тя достига до същия извод по отношение на условията в Насоките за въздухоплаването от 2005 г.
- (54) И накрая, в решението за откриване на процедурата се отбелязва също, че от 31 януари 2012 г. правилата, съдържащи се в раздел 4.2 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., са допълнени с разпоредбите на Рамката за УОИИ от 2012 г. ⁽¹⁷⁾ Това означава, че всяко публично финансиране, което попада в обхвата на Решението за УОИИ от 2005 г., но е извън обхвата на Решението за УОИИ от 2012 г., от 31 януари 2014 г. нататък ще трябва да отговаря едновременно на изискванията, посочени в раздел 4.2 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., и на разпоредбите на Рамката за УОИИ от 2012 г.

Съвместимост — Насоки за оздравяване и реструктуриране

- (55) В решението за откриване на процедурата на последно място се разглежда евентуалната съвместимост на вливанията на капитал по силата на Насоките за оздравяване и реструктуриране ⁽¹⁸⁾. В него се отбелязва, че тъй като летището е започнало своята търговска експлоатация едва през 2006 г., то може да се счита за „ново предприятие“ по смисъла на Насоките за оздравяване и реструктуриране и следователно тяхното прилагане се изключва. В него се отбелязва също, че не е бил представен план за реструктуриране, въз основа на който би могла да бъде отпусната помощта.
- (56) Съответно въз основа на наличната информация е направено заключението, че оперативната помощ за FZG/FGAZ не може да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар.

3.2. ПОТЕНЦИАЛНА ПОМОЩ ВЪВ ВРЪЗКА С БАНКОВ ЗАЕМ И УЧАСТИЕ ВЪВ ВЪТРЕШНИЯ ПАРИЧЕН ФОНД НА ФЕДЕРАЛНА ПРОВИНЦИЯ РАЙНЛАНД-ПФАЛЦ**3.2.1. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА**

- (57) На 20 октомври 2009 г. FZG е получило заем в размер на [...] милиона евро от *Sparkasse Südwestpfalz*. Лихвеният процент е бил определен на 2,05 % годишно до 15 октомври 2012 г. с възможност за преговаряне на условията от страните след тази дата. Федерална провинция Райнланд-Пфалц е предоставила на FZG 100 % гаранция за заема, без да изисква някакво заплащане или обезпечение в замяна.
- (58) От 26 февруари 2003 г. нататък на FGAZ е предоставено също така правото да участва в „паричен фонд“ (т.е. в обединение на средствата за финансиране), учреден от министерството на финансите на федерална провинция Райнланд-Пфалц. Паричният фонд е механизъм за рефинансиране, достъпен за предприятия, в които федералната провинция притежава най-малко 50 % от акциите.
- (59) Максималният размер на заема, който FGAZ може да ползва от този фонд, е определен на 3,5 милиона евро от 16 януари 2009 г. нататък и увеличен на 6 милиона евро на 1 октомври 2009 г. Не е необходимо FGAZ да предоставя обезпечение, лихвените проценти са определени при ставката за брокерски заеми и заемите се изплащат, когато FGAZ има налична ликвидност.

⁽¹⁷⁾ Съобщение на Комисията „Рамка на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсация за обществени услуги (2011 г.)“, 2012/C-8/03 (ОВ С 8, 11.1.2012 г., стр. 15).

⁽¹⁸⁾ Съобщение на Комисията „Насоки на общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение“ (2004/C-244/02) (ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2).

- (60) Германия е обяснила, че паричният фонд функционира по следния начин: FGAZ отправя искане за финансови средства от паричния фонд, за да осигури своята ликвидност, а федералната провинция предоставя тези средства от фонда. Начисляваните лихвени проценти са пазарни лихвени проценти за брокерски заеми. Ако балансът на самия паричен фонд е отрицателен, федералната провинция го възстановява, като взема заеми на пазара от свое име. Германия е обяснила също така, че федералната провинция по същество прилага условията, които е получила на капиталовите пазари, за участниците в паричния фонд, като по този начин предоставя възможност на участниците — предприятията, в които федералната провинция притежава по-голямата част от акциите — да се рефинансират при същите условия като тези за самата федерална провинция.
- (61) Германия твърди, че до май 2006 г. балансът на FGAZ в паричния фонд винаги е бил положителен и едва след тази дата е започнал да става отрицателен. Германия е предоставила данните, представени в таблица 5, относно баланса на FGAZ в паричния фонд за периода между 2006 и 2009 г.

Таблица 5

Баланс на FGAZ в паричния фонд между 2006 и 2009 г.

Година	Депозити	Изтеглени суми	Баланс към 31.12.
2006 г.	[...]	[...]	[...]
2007 г.	[...]	[...]	[...]
2008 г.	[...]	[...]	[...]
2009 г.	[...]	[...]	[...]

3.2.2. ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

3.2.2.1. *Наличие на помощ*

- (62) В решението за откриване на процедурата се посочва първо, че FZG и FGAZ представляват предприятия за целите на член 107, параграф 1 от Договора. След това се отбелязва, че е ясно, че гаранцията и паричният фонд могат да се припишат на държавата и са предоставени чрез държавни ресурси. По отношение обаче на самия заем в решението за откриване на процедурата се посочва, че от Германия е поискано да предостави допълнителна информация по въпроса дали предоставянето на заема от *Sparkasse Südwespfalz*, публична банка, може да се припише на държавата.
- (63) В решението за откриване на процедурата е приложен тестът за спазване на принципа за оператор в условията на пазарна икономика, за да се установи дали заемът, гаранцията или паричният фонд са предоставили предимство на FZG/FGAZ. В него се посочва, че по отношение на заема и паричния фонд трябва да се оцени дали те отговарят на условията, определени в Съобщението относно референтните лихвени проценти от 2008 г. ⁽¹⁹⁾ Тъй като не е предоставена информация относно съответния референтен лихвен процент, Комисията е поискала от Германия да предостави цялата необходима информация, за да се прецени дали заемът и паричният фонд отговарят на условията, определени в Съобщението относно референтните лихвени проценти от 2008 г.
- (64) По отношение на гаранцията, предоставена от федерална провинция Райнланд-Пфалц, в решението за откриване на процедурата се отбелязва, че гаранцията трябва да бъде оценена съгласно Известието относно гаранциите ⁽²⁰⁾, за да се прецени дали тя представлява държавна помощ, или не. Предвид това, че е липсвала достатъчна информация, в решението за откриване на процедурата се посочва, че към Германия е отправено искане да предостави цялата необходима информация, за да се оцени гаранцията съгласно Известието относно гаранциите.
- (65) Като се взема под внимание, че заемът, гаранцията и паричният фонд са били достъпни само за FGAZ/FZG, в решението за откриване на процедурата се констатира след това, че те са имали изборителен характер. Освен това се приема, че също както при случая с публичното финансиране на инфраструктурата и оперативната помощ, не би могло да се изключи, че заемът, гаранцията и паричният фонд са довели до нарушаване на конкуренцията.

⁽¹⁹⁾ Съобщение на Комисията от 12 декември 2007 г. относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтни лихвени проценти (ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6).

⁽²⁰⁾ Известие на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10).

- (66) Въз основа на наличната информация, в решението за откриване на процедурата съответно се прави заключението, че заемът, публичната гаранция и паричният фонд представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. Не е разгледана възможната съвместимост на тези мерки.

3.3. ОТСТЪПКИ ОТ ЛЕТИЩНИТЕ ТАКСИ ЗА RYANAIR, GERMANWINGS И TUIFLY

3.3.1. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА

- (67) Тарифата на таксите, представена от Германия, влиза в сила на 1 октомври 2005 г. Според тази тарифа таксите за приземяване са определени спрямо максималното излетно тегло на въздухоплавателното средство (MTOW) и броя на пътниците на борда. За редовни полети с повече от 50 пътници обаче се предвижда обща сума от 6 EUR за пътник. Тази обща сума обхваща всички летищни такси, включително таксата за сигурност от 3,58 EUR.
- (68) Предлагат се различни отстъпки, ако бъдат изпълнени определени условия.
- а) Нови редовни връзки: летището предоставя отстъпка от 100 % от таксите за приземяване, таксите за наземно обслужване и пътническите такси за период от дванадесет месеца за всеки въздушен превозвач, който извършва полети по нов маршрут от Цвайбрюкен, при условие че новата дестинация се обслужва ежедневно по време на периода на лятното разписание и поне три пъти седмично по време на периода на зимното разписание. Ако въздушният превозвач използва летището като база за свое въздухоплавателно средство, отстъпката от 100 % може да се удължи с още шест месеца.
- б) Нови чартърни връзки: летището предоставя отстъпка от 100 % от таксите за приземяване, таксите за наземно обслужване и пътническите такси за всеки въздушен превозвач, който започва да осъществява полети от Цвайбрюкен, до достигане на праг от 100 000 пътници; съответно за тези първи 100 000 пътници не трябва да се заплащат такси за приземяване, такси за наземно обслужване или пътнически такси. Въздушният превозвач трябва да обслужва новата дестинация ежедневно по време на периода на лятното разписание и най-малко три пъти седмично по време на периода на зимното разписание. Въздушните превозвачи, които изпълняват определени допълнителни условия, като увеличаване на честотата на своите услуги с 50 %—100 % по време на два последователни периода на лятно разписание и достигане на определен праг от пътници, получават допълнителна отстъпка от 100 % за всеки 50 000—100 000 допълнителни пътници.

3.3.1.1. Такси, платени от Germanwings

- (69) През август/септември 2006 г. Germanwings и FZG сключват споразумение за откриване на маршрута Цвайбрюкен — Берлин — Шьонефелд, който да започне да се обслужва през септември 2006 г. В договора са предвидени такси от [...] EUR за пътник, обхващащи таксите за приземяване, таксите за паркиране, пътническите такси и таксите за сигурност. Таксите са намалени с [...] за първата година от експлоатирането на маршрута. От 16 септември 2007 г. нататък Germanwings заплаща [...] EUR за пътник, а от 1 януари 2008 г. нататък плащането е намалено на [...] EUR за пътник. На 9 януари 2011 г. Germanwings преустановява своята услуга до и от Цвайбрюкен.

3.3.1.2. Такси, платени от TUIFly

- (70) Германия представи договор между FZG и TUIFly, съгласно който TUIFly е трябвал да заплаща обща сума от [...] EUR за пътник, обхващаща всички съответни такси. Въпреки това, тя твърди също така, че TUIFly е бил освободен от всички такси за първите [...] пътници. След достигане на този брой пътници на 1 август 2010 г., TUIFly е заплащал обща сума от [...] за пътник.

3.3.1.3. Такси, заплащани от Ryanair

- (71) Ryanair е обслужвал маршрута Цвайбрюкен — Лондон-Станстед между 28 октомври 2008 г. и 22 септември 2009 г. За първата година от обслужването на маршрута FZG и Ryanair са се договорили за [...]. В замяна на това Ryanair е поел ангажимент да достигне най-малко [...] пътници годишно. Според Германия Ryanair е заплатил [...].

3.3.1.4. Услуги, получавани от Germanwings, TUIFly и Ryanair

- (72) Всички договори между FZG и различните въздушни превозвачи съдържат раздел относно допълнителните услуги и такси. В таблица 6 е представено сравнение между най-важните допълнителни услуги и таксите, удържани от тези въздушни превозвачи.

Таблица 6

Допълнителни услуги и такси

Услуга	Цена за TUIFly	Цена за Germanwings	Цена за Ryanair
Въздушен стартър	[...]	[...]	[...]
Наземно съоръжение за електрозахранване	[...]	[...]	[...]
Почистване на въздухоплавателното средство (стандартно)	[...]	[...]	[...]
Почистване на въздухоплавателното средство (нощен престой)	[...]	[...]	[...]
Обезледяване на въздухоплавателното средство	[...]	[...]	[...]
Течност за обезледяване и вода	[...]	[...]	[...]
Празно пространство върху стена за реклама	[...]	[...]	[...]
Гише за даване на автомобили под наем	[...]	[...]	[...]
Достъп до хангар за случайна техническа поддръжка	[...]	[...]	[...]
Най-малко 4 пресконференции годишно	[...]	[...]	[...]
Две пътувания за журналисти годишно, организирани от летището	[...]	[...]	[...]
Компютри, принтери, телефони, факс машини и оборудване SITA	[...]	[...]	[...]

3.3.2. ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

3.3.2.1. *Наличие на помощ*

- (73) В решението за откриване на процедурата се отбелязва първо, че тъй като FZG, което е предоставило отстъпки от летищните такси на различни въздушни превозвачи, е притежавано и контролирано изцяло от държавата, трябва да се приеме, че тези отстъпки са предоставени чрез жертване на държавни ресурси. Осен това се посочва, че е много вероятно държавата да е участвала в самото сключване на договорите с различните въздушни превозвачи и че съответният публичен надзорен орган е трябвало да одобри тарифата на таксите на летището, поради което предоставянето на отстъпките от летищните такси на различни въздушни превозвачи може да се припише на държавата.
- (74) С цел да се отговори на въпроса дали отстъпките са предоставили предимство на съответните въздушни превозвачи, в решението за откриване на процедурата се припомня, че трябва да се оцени дали FZG е действало като оператор в условията на пазарна икономика при предоставянето на отстъпките. С цел да се изпълни тестът за оператор в условията на пазарна икономика, е необходимо да се докаже, че решението за предоставяне на отстъпките е основано на здрава икономическа логика и че то е подобрило рентабилността на летището. Освен това приходите, генерирани от летището в рамките на договор с определен въздушен превозвач, не трябва да са по-ниски от разходите за предоставяне на летищни услуги на този въздушен превозвач.

- (75) В решението за откриване на процедурата се отбелязва, че няма данни, че Германия е направила сравнение между очакваните разходи и приходи за срока на действие на договорите на съответните въздушни превозвачи. Германия е предоставила единствено средносрочен бизнес план, обхващащ периода 2011—2015 г. Предвид това в решението за откриване на процедурата се посочва, че е спорно дали приходите, генерирани в рамките на споразуменията с въздушните превозвачи, са били достатъчни да покрият разходите, свързани с предоставянето на летищните услуги. Също така в него се отбелязва, че откакто е започнало своите търговски дейности, FZG е регистрирало нарастващи загуби, и че споразуменията не са включвали клауза, която е често срещана в другите споразумения, която дава право на FZG да възстанови отстъпките, в случай че въздушните превозвачи решат да прекратят своите полети от Цвайбрюкен.
- (76) В решението за откриване на процедурата се посочва също така, че ако летище Цвайбрюкен е действало като оператор в условията на пазарна икономика, то е трябвало да обмисли дали затварянето на летището не би било свързано с по-малко разходи, отколкото продължаването на неговата експлоатация. От Германия е изискано да предостави информация за разходите за затваряне на летището, съпоставени с разходите по продължаване на неговата експлоатация. Накрая, в решението за откриване на процедурата се посочва, че изглежда, че отстъпките са включвали таксите за сигурност, които FZG е трябвало да плаща на охранителната служба. Твърди се също така, че всички такси, удържани от въздушните превозвачи, които не са позволили на FZG да покрие тези разходи, представляват предимство за въздушните превозвачи. В заключение, в решението за откриване на процедурата се изразяват сериозни съмнения относно съответствието на отстъпките, предоставени на различни въздушни превозвачи, с принципа за оператор в условията на пазарна икономика.
- (77) Накрая, предвид това, че въздушните превозвачи са осъществявали дейност на конкурентен пазар и всяко предимство, което им е предоставено, би им позволило да засилят своята позиция на този пазар, в решението за откриване на процедурата се констатира, че предоставената отстъпка от таксите вероятно би засегнала търговията между държавите членки и би нарушила или би заплашила да наруши конкуренцията.
- (78) В решението за откриване на процедурата се стига до предварителното заключение, че намалените такси представляват държавна помощ за съответните въздушни превозвачи (Germanwings, TUIfly и Ryanair).

3.3.2.2. Съвместимост

- (79) В решението за откриване на процедурата е направена оценка дали намалените такси биха могли да се считат за съвместима помощ за започване на стопанска дейност съгласно раздел 5 от Насоките относно въздухоплаването от 2005 г. В своята оценка Комисията изразява съмнения дали са изпълнени различните условия за съвместимост на помощта за започване на стопанска дейност.
- (80) По-специално, в решението за откриване се отбелязва, че:
- а) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 79, буква в) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като не е ясно дали и как отстъпките са свързани с увеличение на броя на пътниците;
 - б) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 79, буква г) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като не е ясно дали отстъпките са прогресивно намаляващи и ограничени по време;
 - в) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 79, буква д) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като не е ясно дали разходите са били покрити с намалените такси;
 - г) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 79, буква е) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като мярката не изглежда да е свързана с допустимите разходи;
 - д) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 79, буква з) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като няма данни, че FZG е оповестило своето намерение да предостави отстъпките и да ги е предлагало и на други въздушни превозвачи;
 - е) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 79, буква и) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като не са предоставени бизнес планове за рентабилността на маршрутите, които са се ползвали от отстъпките, и не е ясно дали това е оказало въздействие върху конкурентните маршрути;

- ж) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 79, буква й) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като няма данни, че е изготвен необходимият списък;
- з) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 79, букви к) и л) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г.; и
- и) е спорно дали намалените такси отговарят на условията на точка 80 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като не е ясно дали намалените такси са натрупани с други видове помощ.
- (81) Накрая, Комисията стига до предварителното заключение, че намалените такси не биха могли да се считат за съвместима помощ за започване на стопанска дейност, тъй като те не отговарят на всички условията, посочени в раздел 5 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

3.4. МАРКЕТИНГОВИТЕ ДОГОВОРИ С RYANAIR И AMS

3.4.1. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА

- (82) Сключени са две споразумения за маркетингови услуги с Ryanair и неговото дъщерно дружество AMS. Съгласно първия договор, сключен между Ryanair и FZG, последното е заплатило на Ryanair [...] EUR за различни маркетингови услуги, извършени от Ryanair.
- (83) Вторият договор е сключен на 6 октомври 2008 г. между федерална провинция Райнланд-Пфалц, представлявана от Министерството на икономиката, транспорта, селското стопанство и винарството, и AMS. Нито FGZ, нито FZG са страни по този договор. Съгласно договора AMS извършва различни маркетингови дейности, като поместване на връзки към уебсайтове, определени от федералната провинция, на уебсайта на Ryanair и публикуване на кратки текстове за федерална провинция Райнланд-Пфалц на уебсайта на Ryanair. През първата година федералната провинция е заплатила на AMS общо [...] EUR, а за втората година услугите са щели да бъдат намалени и федералната провинция ще е трябвало да плаща [...] EUR.
- (84) Тъй като Ryanair е прекратил своите услуги до и от Цвайбрюкен след по-малко от една година, споразумението за маркетинговите услуги за втората година е било в крайна сметка анулирано, а цената за първата година е била намалена на [...] от договорената цена. На практика федерална провинция Райнланд-Пфалц е заплатила общо 320 833 EUR на AMS за маркетингови услуги. Изглежда, че AMS е извършило всички договорени дейности.

3.4.2. ПРИЧИНИ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСПЕДВАНЕ

3.4.2.1. *Наличие на помощ*

- (85) В решението за откриване на процедурата се посочва първо, че плащанията от федерална провинция Райнланд-Пфалц на AMS/Ryanair включват държавни ресурси и могат да се припишат на държавата. Доколкото цената, заплатена от федерална провинция Райнланд-Пфалц надвишава икономическата стойност на услугите, предлагани от AMS/Ryanair, те представляват загуба на държавни ресурси.
- (86) С цел да се оцени дали споразуменията за маркетингови услуги са предоставили на AMS/Ryanair предимство, Комисията отново е трябвало да приложи принципа за оператор в условията на пазарна икономика. Тя посочва, че при летище Цвайбрюкен само Ryanair е получил маркетингова подкрепа до такава степен, че плащанията очевидно не са били обвързани с условието за постигане на измеримо въздействие на маркетинговите мерки (например увеличаване на броя на пътниците), и че не е известно дали федерална провинция Райнланд-Пфалц е имала някакъв контрол над предоставянето на маркетинговите услуги от AMS/Ryanair. В решението за откриване на процедурата се отбелязва също така, че споразумението за маркетингови услуги е било ясно обвързано с маршрута Цвайбрюкен — Лондон-Станстед, поради което то би могло да се счита като стимул за този нов маршрут, въведен от Ryanair през октомври 2008 г. Предвид това, че Ryanair е спечелил директно от маркетинговите дейности, се заключава, че Ryanair е трябвал да поеме поне част от свързаните разходи. В заключение, Комисията изразява съмнения, че федерална провинция Райнланд-Пфалц е действала като оператор в условията на пазарна икономика и съответно е предоставила предимство на AMS/Ryanair.
- (87) Тъй като маркетинговата подкрепа е била предоставена само на AMS/Ryanair, е ясно, че мярката е била с избиращ характер. Поради същите причини, изложени по отношение на намалените летищни такси, в решението за откриване на процедурата се констатира също, че мярката е засегнала търговията между държавите членки и е нарушила или е заплашила да наруши конкуренцията. Заключва се съответно, че маркетинговата подкрепа представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

3.4.2.2. Съвместимост

- (88) В решението за откриване на процедурата е направена оценка дали маркетинговата подкрепа, предоставена на AMS/Ruanaig, би могла да се счита за съвместима първоначална помощ съгласно раздел 5 от Насоките относно въздухоплаването от 2005 г. В своята оценка Комисията изразява съмнения, че са изпълнени различните условия за съвместимост на помощта за започване на стопанска дейност. Причините са по същество същите като онези, изброени в съображение 80 на настоящото решение по отношение на съвместимостта на намалените такси. Съответно тя стига до заключението, че маркетинговата подкрепа не представлява съвместима помощ за започване на стопанска дейност.

4. МНЕНИЯ, ПОЛУЧЕНИ ОТ ГЕРМАНИЯ

4.1. ПУБЛИЧНО ФИНАНСИРАНЕ ОТ ФЕДЕРАЛНА ПРОВИНЦИЯ РАЙНЛАНД-ПФАЛЦ И ZEF В ПОЛЗА НА ЛЕТИЩЕ ЦВАЙБРЮКЕН

4.1.1. ИНФРАСТРУКТУРА

4.1.1.1. Наличие на помощ

Стопанска дейност и предимство

- (89) На първо място германските органи припомнят, че те не са съгласни с позицията на Комисията, че изграждането на летищна инфраструктура представлява стопанска дейност. Като изтъква, че Комисията се позовава преди всичко на решението на Общия съд по делото *Leipzig-Halle*, Германия отбелязва, че една жалба срещу това решение все още е висяща пред Съда и запазва позицията си в очакване на решението на Съда.
- (90) На второ място германските органи твърдят, че нито една от инвестициите в инфраструктура, направени преди 2006 г., когато летище Цвайбрюкен е започнало своята търговска дейност, не са подлежали на правилата за държавна помощ. До 2006 г. летището служи за нуждите само на общата авиация и на военното въздухоплаване и германските органи твърдят, че предоставянето на летищни услуги за тези цели не представлява стопанска дейност. Във всеки случай се твърди, че поради малкия мащаб на дейностите на летище Цвайбрюкен до 2006 г. (до 2006 г. броят на пътниците никога не е надвишавал 30 000) всяко публично финансиране не нарушава или не заплашва да наруши конкуренцията и не оказва въздействие върху търговията между държавите членки.
- (91) На трето място германските органи твърдят, че по-голямата част от инвестициите, подкрепени с публични безвъзмездни средства, са попадали в обхвата на държавната политика. Подчертава се, че повечето инвестиции са били необходими, за да се гарантира безопасността на дейностите на летището (по-специално след нареждане от съответния надзорен орган по безопасността и оплаквания от спружението на пилотите „Кокпит“). Ето защо е било сметнено, че всички мерки, свързани с осигуряване на безопасността на дейностите на летището, са попадали в обхвата на държавната политика.
- (92) Германия категорично се противопоставя на схващането, че всички мерки, които попадат в обхвата на държавната политика, могат да предоставят, дори и само частично, предимство на въпросното летище, ако разглежданото финансиране не е било предоставено по недискриминационен начин на всички други летища в държавата членка. Германия твърди, че финансирането за мерки, попадащи в обхвата на държавната политика, не представлява държавна помощ, независимо от въпроса дали разходите за тези мерки трябва да се поемат от едно, или от всички летища. В тази връзка трябва да има единно тълкуване на понятието „обхват на държавната политика“, особено с оглед на различните начини, по които държавите членки дефинират това понятие.
- (93) Германия представи списък на инвестициите, които са били направени във връзка с обхвата на държавната политика в периода между 2006 г. и 2009 г. (за сравнение общият размер на инвестициите през този период възлиза на 22 476 812 EUR).

Таблица 7

Преглед на разходите, попадащи в обхвата на държавната политика, представен от Германия ⁽²¹⁾

	Мерки	Разходи	Общо разходи
2006 г.	[...]	[...]	[...]

⁽²¹⁾ Подаден като приложение 8 към становището на Германия от 27 януари 2011 г.

	Мерки	Разходи	Общо разходи
2007 г.	[...]	[...]	[...]
	[...]	[...]	
	[...]	[...]	
	[...]	[...]	
2008 г.	[...]	[...]	[...]
	[...]	[...]	
	[...]	[...]	
	[...]	[...]	
	[...]	[...]	
2009 г.	[...]	[...]	[...]
	[...]	[...]	
Всичко	19 707 315 EUR		

- (94) Германия посочва, че по нейно мнение предоставянето на мерките за сигурност на летищата в съответствие с член 8 от *Luftsisicherheitsgesetz* (Закона за сигурността на въздухоплаването, „LuftSiG“), мерките, осигуряващи безопасността на работа, мерките за контрол на въздушния трафик и за въздушна безопасност в съответствие с член 27, параграф 2, буква в) от *Luftverkehrsgesetz* (Закона за движението по въздуха), метеорологичните услуги и противопожарната служба попада в обхвата на държавната политика, независимо дали е под формата на инвестиции или на оперативни разходи.
- (95) Германия твърди, че по отношение на мерките за контрол на въздушния трафик и за въздушна безопасност финансирането на тези дейности трябва да се разглежда в светлината на член 27, параграф 2, буква в) от *Luftverkehrsgesetz*. Текстът на тази разпоредба прави разграничение между определени летища, където финансирането на тези мерки за сигурност на федерално равнище се счита за необходимо от съображения за безопасност, и други летища — регионални, където тези мерки не се смятат за абсолютно необходими от гледна точка на федералните интереси. Ето защо е оправдано федералната провинция да финансира с публични средства мерките за контрол на въздушния трафик и за безопасност на регионални летища като Цвайбрюкен, тъй като в противен случай летището ще трябва да поеме тези разходи само. Поради това Германия счита, че финансирането на мерките за контрол на въздушния трафик и за въздушна безопасност, независимо дали се предоставя пряко от държавата на федерално равнище, или от федералните провинции, във всички случаи е част от държавната политика.
- (96) Освен това според Германия разходите за пожарна безопасност не са уредени на федерално равнище, но са от компетентността на федералните провинции, поради което пожарната безопасност не е финансирана от държавата на всички летища. Германия твърди, че разликата в третирането се корени в исторически, както и в обективни причини. Фактът, че по-малките регионални летища не могат да поемат високите постоянни разходи, които изисква поддържането на пожарна безопасност, и че следователно те се поемат от съответната федерална провинция, се дължи основно на естеството на стопанската дейност на летището.
- (97) По отношение на ремонта на пистата Германия твърди, че свързаните с това мерки попадат в обхвата на държавната политика, тъй като те са били спешно необходими, за да се гарантира безопасното използване на летище Цвайбрюкен. Германия твърди във връзка с това, че без тези мерки не би било възможно използването дори и за военни цели. Следователно ремонтът е бил необходим, за да се осигури самата възможност за използване за целите на общата авиация и за военни цели. Поради това Германия твърди, че разходите за ремонт не са свързани изключително с търговското въздухоплаване.
- (98) В тази връзка Германия е посочила, че видът на ремонта и разходите, свързани с него, са били наложени от военната история на летището. Според Германия работите са били свързани с някои опасности, тъй като не би могло да се изключи наличието на невзривени бомби от войната. В действителност в хода на ремонта са отстранени две невзривени бомби.

- (99) Освен това ремонтните работи включват, наред с другото, привеждане на пистата в съответствие със съвременните стандарти по отношение на ширината, подновяване на отводнителните съоръжения, навигационните светлини и предохранителните светлини, маркировката, аварийното електрическо захранване с паралелна мрежа и разширяването на оградата и пътеката за рулиране. Ремонтите във връзка със светлините, маркировката и повдигането на пътеката за рулиране са поискани в жалби от сдружението на пилотите „Кокпит“. Друга съществена част от ремонта е реорганизацията на сигурността на летището, включително нови огради, врати, видео наблюдение и озвучителна уредба за комуникация, монтирането на плъзгащи се врати, кабелни канали и т.н.
- (100) Германия най-накрая твърди, че затварянето на летище Цвайбрюкен никога не е било смятано за реалистичен вариант на действие, тъй като непрекъснатата работа на летището се налага от нуждите на военното въздухоплаване и общата авиация, които то обслужва. В тази връзка Германия освен това твърди, че закриването и премахването на летището биха били свързани с неоправдани разходи, които далеч надвишават разходите за инвестициите. Германия обаче не е представила никаква оценка на разходите, свързани със затварянето, нито съпоставка на тези разходи с продължаващата дейност.
- (101) В този контекст Германия твърди, че предоставянето на летищни услуги за търговското въздухоплаване има икономически смисъл. Германия твърди, че при всички случаи по-голямата част от разходите ще трябва да бъдат направени, за да се предоставят летищни услуги на ползвателите на военно въздухоплаване и обща авиация (инфраструктура и т.н.), така че обслужването и на търговското въздухоплаване носи само ограничени допълнителни разходи, като в същото време то създава допълнителни приходи.

Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията

- (102) Германия изтъква, че публичното финансиране на инфраструктурата на летище Цвайбрюкен не нарушава конкуренцията и не оказва въздействие върху търговията между държавите членки. Германия твърди още, че от самия факт, че в непосредствена близост до Цвайбрюкен са разположени други летища, не може да бъде изведено нарушаване на конкуренцията или засягане на търговията. Германия твърди, че летище Цвайбрюкен не е в конкуренция с летищата, посочени в решението за откриване на процедурата, а най-малко с летище Саарбрюкен.
- (103) Що се отнася до отношенията между летище Саарбрюкен и летище Цвайбрюкен, Германия е посочила, че двете летища се допълват взаимно, а не са в конкуренция. Германия обяснява, че двете летища имат различни профили, произтичащи от различните им инфраструктури: летище Саарбрюкен има по-висококачествена инфраструктура за обслужване на пътниците (като например модерна сграда на терминала) и е насочено към редовните полети и пътуващите по работа; летище Цвайбрюкен, от друга страна, има по-дълга писта с по-висок капацитет по отношение на товарите, което го прави по-подходящо за по-тежки въздухоплавателни средства, които летят на дълги разстояния или транспортират товари. Според Германия летище Цвайбрюкен съответно е насочено към чартърни и товарни полети.
- (104) Въз основа на схващането за взаимно допълване между летището в Цвайбрюкен и летището в Саарбрюкен Германия е заявила, че се предвижда по-тясно сътрудничество между двете летища. Германия твърди още, че съответните регионални правителства вече са решили да си сътрудничат по-тясно в бъдеще, като предвиждат създаването на съвместно летище (летище „Саар-Пфалц“), разположено на две места (Саарбрюкен и Цвайбрюкен). Според Германия сътрудничеството следва да доведе до полезни взаимодействия и икономия на средства. И накрая, Германия подчертава търсенето на авиационни услуги в региона (двете летища, взети заедно, вече обслужват 750 000 пътници), като твърди, че само летищата в Саарбрюкен и Цвайбрюкен заедно могат успешно да удовлетворят това търсене, по-специално защото другите съседни летища не могат да служат като заместители. Според Германия новото летище „Саар-Пфалц“ следователно не би било в конкуренция със съседните летища като Люксембург, Метц-Нанси-Лорен и Франкфурт-Хан.

4.1.1.2. Съвместимост

- (105) Германия обяснява, че дори ако мерките за публично финансиране на инфраструктура бъдат сметени за държавна помощ, тя би била съвместима с вътрешния пазар, тъй като отговаря на условията, заложили в точка 61 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г. Преди да бъдат разглеждани всички задължителни елементи, Германия подчертава, че инвестициите в инфраструктура, направени в Цвайбрюкен, са били относително малки в сравнение с онези на други публично финансирани регионални летища, за които е счетено, че са съвместими с вътрешния пазар, и са послужили само за преобразуване на съществуващата военна инфраструктура в инфраструктура за гражданска употреба.

Изграждането и експлоатацията на инфраструктурата са в съответствие с ясно определена цел от общ интерес

- (106) На първо място Германия твърди, че публичната подкрепа за инвестиции в инфраструктура е в съответствие с ясно определена цел от общ интерес: инвестициите в инфраструктура са били направени в регион, подпомаган съгласно буква в), с цел подобряване на регионалните икономически структури. Германия посочва, че финансирането от Съюза (което е било предоставяно след 1991 г. чрез програмите КонверКонвер I, КонверКонвер II и PERIFRA) е използвано за преобразуване на военната инфраструктура в инфраструктура за гражданска употреба, финансиране например на модернизация и изграждане на кула и отводнителни съоръжения на пистата. Германия твърди, че не може да разбере защо Комисията има съмнения по отношение на целта от общ интерес, след като е участвала във финансирането на преобразуването на бившето военно летище.
- (107) Като описва историческия контекст, Германия обяснява, че оттеглянето на американските въоръжени сили от летище Цвайбрюкен през 1991 г. води до значителни структурни проблеми в региона на Цвайбрюкен, като например равнище на безработица от 20 % в град Цвайбрюкен. Германия посочва, че преобразуването на летището в гражданско летище следователно способства целите за създаване на работни места и подобряване на регионалната икономическа инфраструктура. Германия твърди още, че услугите, предоставяни от летището, са незаменими за региона и че регионалната икономика е силно зависима от леснодостъпна авиационна инфраструктура.
- (108) Германия заявява, че единствената причина за съмненията на Комисията по отношение на спазването на този критерий се оказва отново близостта и предполагаемата конкуренция с летище Саарбрюкен. В отговор Германия отново се позовава на взаимната допълняемост на двете летища, която изключва всякаква конкуренция между тях. Освен това тя твърди още, че близостта до други регионални летища не е от значение, що се отнася до въпроса дали субсидираната инфраструктура е в съответствие с цел от общ интерес. Германия допълнително заявява, че единственият фактор от значение е бил интересът на федерална провинция Райнланд-Пфалц, тъй като тя е имала за цел да обслужва общите интереси на своята собствена територия, вместо да се налага да разчита на инфраструктура, намираща се в други региони.

Инфраструктурата е необходима и пропорционална на целта

- (109) Германия обяснява, че инфраструктурата е необходима и пропорционална на поставената цел. Според Германия инвестициите в инфраструктурата винаги са се ограничавали до допълване и разширяване на съществуващата инфраструктура, без да се създават ненужно сложни или скъпи допълнителни съоръжения. Тя подчертава, че в Цвайбрюкен не е изградено ново летище, а просто бивше военно летище е преобразувано за гражданска употреба. Германия също така изтъква, че инфраструктурата е необходима за създаване на работни места. Според Германия в цялата федерална провинция Райнланд-Пфалц във връзка с наличието на летище Цвайбрюкен, пряко или косвено, са били създадени около 5 000 работни места. До 2011 г. 2 708 от тези 5 000 работни места са били създадени, пряко и косвено, на летището или в околната зона на преобразуване. Тези работни места са спомогнали също за икономията на социални разходи (25 милиона евро) и създаването на данъчни приходи. Германия посочва още, че работните места са особено важни в тази област с равнище на безработицата, която в момента надвишава с 2 % средното за провинцията. Германия твърди, че значението на летището за регионалната икономика е подчертано в две експертни становища ⁽²²⁾.
- (110) Германия подчертава още веднъж, че близостта до летище Саарбрюкен не подпронва необходимостта от инфраструктурата в Цвайбрюкен и нейната и пропорционалност. Според Германия инфраструктурата в Цвайбрюкен е необходима за големи и тежки въздухоплавателни средства, защото те могат да кацат само в Цвайбрюкен, тъй като пистата в Саарбрюкен не предоставя необходимата дължина. Германия твърди още, че Цвайбрюкен предлага също така възможност за нощни полети, което е важно за товарните полети.

Инфраструктурата предлага задоволителни средносрочни перспективи за използване

- (111) Германия посочва, че инфраструктурата предлага задоволителни средносрочни перспективи за използване. Тя подчертава, че броят на пътниците за летище Цвайбрюкен се е увеличил от едва 17 732 пътници през 2005 г. до 223 165 пътници през 2011 г. Тя обяснява, че по този критерий от значение е само прогнозираният брой пътници и че съответните прогнози показват увеличаване на търсенето в региона. Позовавайки се на проучването с прогнози, предоставено от „Desel Consulting“ и „Airport Research GmbH“ през 2009 г., Германия твърди, че до 2025 г. може да се очаква увеличаване на броя на пътниците на летище Цвайбрюкен до най-малко 1 350 000.

⁽²²⁾ Prof. Dr. Heuer und Prof. Dr. Klophaus, unter Mitarbeit von Dr. Berster and Wilken, Deutsches Zentrum für Luft — und Raumfahrt, януари 2006 г., „Regionalökonomische Bedeutung und Perspektiven des Flugplatzes Zweibrücken“, S. 146; Desel Consulting und Airport Research Center GmbH, „Fluggast- und Flugbewegungsprognose für den Flughafen Zweibrücken bis zum Jahr 2025“, Gutachten im Auftrag der Flughafen Zweibrücken GmbH, септември 2009 г., стр. 85.

- (112) Германия още веднъж изтъква, че близостта на летище Саарбрюкен не намалява средносрочните перспективи за използване на летище Цвайбрюкен. Тя е представила прогнози, сочещи, че на летище Саарбрюкен също би могло да се очаква увеличаване на броя на пътниците и че предвиданото сътрудничество между двете летища ще гарантира, че те няма да се конкурират за едни и същи пътници в бъдеще.

Равен и недискриминационен достъп до инфраструктурата

- (113) Германия посочва, че всички потенциални ползватели на инфраструктурата имат равен и недискриминационен достъп до нея. Тарифата на таксите от 2005 г. по принцип се прилага еднакво за всички ползватели на летището при едни и същи условия. Макар че Германия посочва, че на практика са били договорени някои отклонения от официалната тарифа на таксите за редовни и чартърни полети, тя твърди, че на всички въздушни превозвачи са били предложени намалени такси за първата година и отстъпки на недискриминационна основа със сходни квоти.

Развитието на търговията не е повлияно в степен, която да противоречи на интереса на Съюза; общите принципи на необходимост и пропорционалност

- (114) Германия обяснява, че развитието на търговията не е повлияно в степен, която да противоречи на общия интерес, въз основа на вече представените аргументи. Според Германия мерките са били необходими, защото летище Цвайбрюкен не може да бъде заместено от летище Саарбрюкен. Германия посочва още, че инвестициите в инфраструктурата са били ограничени до мерки, необходими за гарантиране на безопасността на операциите на летището. Тя подчертава в този контекст, че модернизацията на пистата би била необходима, дори ако летището не беше предоставено за нуждите на търговското въздухоплаване.

4.1.2. ОПЕРАТИВНА ПОМОЩ

4.1.2.1. Наличие на помощ

- (115) Що се отнася до въпроса дали експлоатацията на летище представлява стопанска дейност, Германия повтаря, че до 2006 г., когато летището започва да предоставя услуги за търговската авиация, то служи за нуждите само на общата авиация и на военното въздухоплаване. В тази връзка Германия твърди, че финансирането на експлоатацията на летището във връзка с тези дейности не представлява стопанска дейност.
- (116) Германия твърди още, че по-голямата част от загубите на FZG, които са били покрити от FGAZ чрез споразумението за прехвърляне на печалби и загуби, се дължат на изпълнението от страна на FZG на задачи, попадащи в обхвата на държавната политика. Според Германия покриването на разходи, свързани с упражняването на публични правомощия, не може да представлява държавна помощ.
- (117) Що се отнася до останалите елементи от определението за държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 от Договора, Германия се позовава на аргументите, които тя е представила в тази връзка по отношение на мерките за инвестиции в инфраструктура, като приема, че в този случай те са еднакво приложими.

4.1.2.2. Съвместимост

Решение за УОИИ от 2005 г.

- (118) Германия твърди, че годишните плащания за покриване на загубите на FZG са в съответствие с принципите на Решението за УОИИ от 2005 г. Германия заявява, че оперативният лиценз на летището, с който се налага задължение за извършване на дейност, представлява акт за възлагане. В допълнение Германия посочва, че на летището е възложено да предоставя УОИИ най-малкото „на практика“. Според Германия, дори ако Комисията констатира, че не съществува акт за възлагане, оперативната помощ за летището все пак ще бъде в съответствие с принципите на правилата за УОИИ и следователно ще трябва да се счита за съвместима с вътрешния пазар.
- (119) Освен това Германия отхвърля предположението на Комисията, че задължението за извършване на дейност по силата на оперативния лиценз на летището автоматично би отпаднало, ако летището прекрати своите дейности. Тя твърди, че финансовата подкрепа, предоставена на летището, служи да се даде възможност летището да продължи да функционира и по този начин да изпълнява задължението си за извършване на дейност, т.е. да предоставя възложената му УОИИ. Германия твърди още, че предотвратяването на затварянето на съоръжението е същността на задължението за извършване на дейност.

- (120) Позовавайки се на широката свобода на преценка на държавите членки да определят какво представлява УОИИ, Германия посочва, че тя има свобода на преценка да определи необходимостта и обхвата на възлагане на УОИИ на летището. Доколкото Комисията се позовава на близостта до летище Саарбрюкен, Германия отново подчертава, че без двете летища регионът би страдал от остър недостиг в предлагането на летищни услуги, което налага възлагането на УОИИ и на двете летища.

Раздели 4.2 и 4.3 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

- (121) Германия твърди, че дори и ако бъде счетено, че оперативната помощ не е била освободена от изискването за уведомяване съгласно Решението за УОИИ от 2005 г., тя ще бъде съвместима съгласно Насоките за въздухоплаването от 2005 г.
- (122) В самото начало Германия подчертава, че голяма част от покритите загуби произтичат от това, че летището извършва дейности, попадащи в обхвата на държавната политика. В допълнение тя посочва, че споразумението за прехвърляне на печалби и загуби не покрива разходи, които един оператор на летище по принцип би трябвало да поеме. Тя твърди във връзка с това, че голяма част от разходите, които не са свързани с изпълнението на дейности, попадащи в обхвата на държавната политика, произтичат от специфичната история на летище Цвайбрюкен и в този смисъл не са „обичайни разходи“. Германия твърди, че летището е натоварено със задължението да обслужва общата авиация и е трябвало да направи разходи за преобразуване на съществуващата военна инфраструктура.
- (123) Във всеки случай Германия твърди, че условията на раздели 4.2 и 4.3 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г. „на практика“ са били изпълнени. По-специално Германия посочва, че тъй като са покрити само действителните загуби, наличието на свръхкомпенсация може да се изключи.

4.2. ПОТЕНЦИАЛНА ПОМОЩ ВЪВ ВРЪЗКА С БАНКОВ ЗАЕМ И УЧАСТИЕ В ЦЕНТРАЛИЗИРАНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА ВЪТРЕШНИТЕ ПАРИЧНИ ПОТОЦИ НА ФЕДЕРАЛНА ПРОВИНЦИЯ РАЙНЛАНД-ПФАЛЦ

- (124) Във връзка с банковия заем Германия твърди, че *Sparkasse Südwestpfalz*, която е предоставила заема, осъществява дейност като нормална търговска банка и е действала в това си качество при отпускането на заема, така че решението за отпускане на заема не може да бъде вменено на държавата. Германия твърди още, че при вземането на заема FZG е сравнило оферти от различни банки и заемът на *Sparkasse* е отговарял на пазарните условия.
- (125) Що се отнася до гаранцията за заема от 100 %, предоставена от федералната провинция, Германия твърди, че е обичайна търговска практика един акционер да гарантира заемите, взети от неговите дъщерни дружества. Във всеки случай Германия твърди, че заемът е бил използван изключително за модернизацията на пистата, наложена от съображения за безопасност, и следователно попада в обхвата на държавната политика. Тъй като следователно мярката, финансирана със заема, не е подлежала на правилата за държавна помощ, тя твърди, че предоставената то федералната провинция гаранция също не представлява помощ. И накрая, Германия твърди, че дори и ако бъде счетено, че гаранцията подлежи на правилата за държавна помощ, на FZG не е предоставено предимство, тъй като лихвеният процент по гарантирания заем все пак е бил по-висок от сравними заеми, отпуснати на FGAZ, които не са били обезпечени с гаранция.
- (126) Що се отнася до вътрешния паричен фонд, Германия твърди, че въпросният фонд на федералната провинция е нормален механизъм за финансиране, използван в отношенията между дружество майка и дъщерно дружество. Германия посочва, че паричният фонд е финансов инструмент, който е създаден от федералната провинция през 2002 г. Институциите и фондациите на федералната провинция, както и всички предприятия, регулирани от частното право, в които провинцията има над 50 % собственост, могат да участват в механизма за обединяване на парични средства. Германия обяснява, че дневният баланс на сметката на паричния фонд се управлява от „*Landeshauptkasse*“ на федералната провинция.
- (127) Според Германия паричният фонд не се финансира пряко от бюджета на федералната провинция, а от излишъка на парични средства на участниците. Германия обяснява още, че всеки излишък на парични средства в паричния фонд се инвестира на капиталовите пазари; по същия начин всеки дефицит се изравнява чрез заеми, получени на капиталовия пазар. Следователно Германия е на мнение, че всяка финансова подкрепа от механизма за обединяване на парични средства не се предоставя чрез държавни ресурси и също така не може да бъде приписана на държавата.
- (128) Германия посочва, че въпреки че от предприятията, които се ползват от паричния фонд, не се изисква обезпечение, те са под надзора на федералната провинция и като мажоритарен акционер на FGAZ провинцията винаги може да поиска ценни книжа.

- (129) По мнение на Германия има икономически смисъл дружеството майка да дава възможност на своите дъщерни дружества да се финансират при лихвени проценти, съпоставими с онези на разположение на дружеството майка — в разглеждания случай федерална провинция Райнланд-Пфалц да финансира себе си. Следователно според Германия финансирането, получено от паричния фонд, не може да бъде сравнявано с класически заем. На последно място Германия твърди, че федералната провинция никога не е наливала средства от редовния си бюджет в паричния фонд, а вместо това при необходимост е заемала капитал на пазара.
- (130) Тъй като твърди, че заемът, гаранцията и паричният фонд не представляват държавна помощ, Германия не е представила аргументи относно съвместимостта им.

4.3. ОТСТЪПКИ ОТ ЛЕТИЩНИТЕ ТАКСИ ЗА RYANAIR, GERMANWINGS И TUIFLY

- (131) Германия твърди, че договорите между летище Цвайбрюкен и различните въздушни превозвачи не са включвали държавна помощ, тъй като те на първо място не могат да бъдат приписани на държавата. Тя твърди, че преговорите и сключването на тези споразумения са били отговорност на FZG, попадаща в обхвата на неговите чисто търговски задачи. Според Германия, въпреки че договорите са били обсъждани с надзорния съвет на FZG, федерална провинция Райнланд-Пфалц е имала само косвено участие чрез свои представители в надзорния съвет на FGAZ. Германия посочва още, че федералната провинция не е участвала пряко в преговори за отстъпки с въздушните превозвачи. Германия твърди, че вменяването на отговорност на държавата най-сетне не може да произтича от факта, че тарифата на таксите е трябвало да бъде одобрена от публичен надзорен орган в съответствие с член 43а от LuftVZO, който съдържа общо регулаторно изискване, приложимо в еднаква степен за публични и частни летища.
- (132) Германия освен това е на мнение, че отстъпките, предоставяни на различни въздушни превозвачи, не им предоставят избирателно предимство, тъй като отстъпките са били еднакво достъпни за всички заинтересовани въздушни превозвачи. Тя твърди, че отстъпките биха предоставяли избирателно предимство, само ако те не са били на разположение по недискриминационен начин и ако един въздушен превозвач е платил по-високи или по-ниски такси, отколкото други, без да има някаква обективна причина за това разграничение.
- (133) Същевременно според Германия предоставянето на отстъпки изглежда има икономически смисъл за FZG, тъй като това е позволило на въздушните превозвачи да се установят на летище, което е ново за търговската авиация. Германия твърди, че чрез предоставянето на отстъпките летището си поделя риска, свързан с установяването на нов маршрут, с въздушните превозвачи, като същевременно дава възможност и на двете страни да печелят от увеличаването на броя на пътниците. Германия твърди, че без отстъпките въздушните превозвачи не биха били склонни да се установят на Цвайбрюкен.
- (134) Германия посочва, че отстъпките за въздушните превозвачи трябва да се разглеждат като възможност за генериране на допълнителни приходи за FZG, тъй като постоянните разходи за експлоатация на летището трябва да бъдат направени при всички случаи (за обслужване на общата авиация и военното въздухоплаване), докато установяването на нови въздушни превозвачи носи само незначителни допълнителни променливи разходи. Според Германия, тъй като обслужването на нови въздушни превозвачи не е довело до забележими допълнителни разходи, не е било необходимо да се подготвят предварителни бизнес планове, за да се определи дали даден договор с въздушен превозвач постепенно води до рентабилност.
- (135) Според Германия намалените летищни такси не са избирателни, тъй като те са били предоставяни по недискриминационен начин. Поради това Германия е на мнение, че не е имало нарушаване на конкуренцията. Германия твърди, че въздушните превозвачи не са били в състояние да изградят по-силна позиция на пазара въз основа на тези такси.
- (136) Тъй като твърди, че отстъпките за различни въздушни превозвачи не представляват държавна помощ, Германия не е представила аргументи относно съвместимостта им

4.4. МАРКЕТИНГОВИТЕ ДОГОВОРИ С RYANAIR И AMS

- (137) Германия подчертава, че маркетинговите договори, сключени между федералната провинция и AMS, са независими от FZG. Германия твърди, че целта на маркетинговите договори е била закупуването по пазарни цени на маркетингови услуги, които основно ще популяризират федерална провинция Райнланд-Пфалц като дестинация за туризъм и икономически дейности. Според Германия, тъй като споразумението за маркетингови услуги не е насочено специално към популяризиране на летището, не е имало връзка между мерките, свързани с предлагането на пазара, и броя на пътниците. Германия посочва, че мерките, свързани с предлагането на пазара, просто между другото са били насочени и към популяризиране на летище Цвайбрюкен.

- (138) Като подчертава, че чрез сключване на споразумението за маркетингови услуги федералната провинция просто е закупила маркетингови услуги по пазарни цени, Германия твърди, че маркетинговият договор не съдържа държавна помощ и не трябва да се оценява като мярка за помощ в полза на въздушния превозвач съгласно Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

5. МНЕНИЯ ОТ ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

5.1. RYANAIR

5.1.1. НАМАЛЕНИ ЛЕТИЩНИ ТАКСИ

- (139) Ryanair твърди, че отстъпките, предоставени на различни въздушни превозвачи от FZG, не включват държавна помощ, тъй като те са в съответствие с принципа на оператор в условията на пазарна икономика. На първо място Ryanair твърди, че при прилагането на принципа на оператор в условията на пазарна икономика към отношението между летището и въздушните превозвачи следва да се зададе само въпросът дали договорът постепенно води до рентабилност за летището. Ryanair отбелязва, че всички разходи за инфраструктура и постоянни оперативни разходи следва да бъдат третираны като невъзвръщаеми разходи. Според Ryanair при оценяването на това дали договорът е бил в съответствие с принципа на оператор в условията на пазарна икономика Комисията следва да вземе под внимание само допълнителните разходи на летището, които са пряко свързани с предоставянето на летищни услуги на въпросния въздушен превозвач, и да проучи дали общите приходи, получени от договора, превишават тези допълнителни разходи. В този контекст Ryanair подчертава, че от разходите за инфраструктура няма такива, които да са извършени във връзка с договора между Ryanair и FZG, и следователно те не могат да се отчитат като допълнителни разходи, свързани с този договор.
- (140) Ryanair твърди, че при оценяване на приходите, от друга страна, Комисията трябва да вземе предвид и външните мрежови фактори, които се е очаквало да се проявят, когато FZG и Ryanair сключват договора за услуги през 2008 г. Ryanair посочва, че в края на краищата не е можел да се предвиди фактът, че тези външни мрежови фактори не се проявяват, и следователно той е без значение.
- (141) Ryanair обяснява още, че отстъпката не облагодетелства избирателно Ryanair. Ryanair твърди, че предоставената отстъпка за първата година от дейността е била предложена като признание за значителния търговски риск, който то е поело при установяването на редовни целогодишни операции до летище, което по това време не е било известно. Според Ryanair в случая на Цвайбрюкен за Ryanair не би имало смисъл да поеме такъв търговски риск без механизъм за стимулиране.
- (142) Освен това Ryanair посочва, че подобна договореност е била отворена за всеки друг въздушен превозвач, с други думи отстъпката от таксите за летищни услуги за първата година от дейността е била на разположение на всички въздушни превозвачи, които разкриват нови маршрути от Цвайбрюкен. По-специално, Ryanair подчертава, че неговият договор с FZG съдържа клауза, която предвижда, че „[н]астоящото споразумение е сключено на изключителни начала. Страните се договарят, че условията, предоставени на Ryanair по силата на споразумението, са на разположение, по прозрачен и недискриминационен начин, също и за всеки друг въздушен превозвач, който се ангажира с равностойна по обем авиационна дейност на летището“⁽²³⁾.
- (143) Във всеки случай Ryanair изтъква, че неговите споразумения с FZG не могат да съдържат държавна помощ, тъй като те не могат да бъдат приписани на държавата. Ryanair твърди, че доказателствата, използвани от Комисията, за да се покаже вменияване на отговорност на държавата, не са достатъчни, тъй като те може да отразяват интереса на публичните органи в търговските отношения и бъдещето на летището, но не показват никакво реално участие на който и да е от публичните органи в преговорите на FZG и споразуменията с Ryanair.
- (144) Освен това Ryanair е представило редица бележки, изготвени от Охега, и анализ, изготвен от професор Damien P. McLoughlin.

Бележка 1 на Охега — Определяне на референтния пазарен показател в сравнителния анализ във връзка с тестовете за оператор в условията на пазарна икономика. Дела относно държавна помощ, свързани с Ryanair, бележка, съставена от Охега за Ryanair, 9 април 2013 г.

- (145) Охега счита, че подходът на Комисията, който се състои в приемане за референтни летища единствено на такива, разположени в същия обслужван район като разследваното летище, е неправилен.

⁽²³⁾ Споразумение за летищни услуги между Ryanair и FZG от 22 септември 2008 г., раздел 3.

- (146) Охега твърди, че референтните пазарни цени, получени за референтните летища, не са повлияни от държавните помощи, отпуснати на съседните летища. Следователно е възможно даден пазарен показател да се оценява по надежден начин при тестовете за оператор в условията на пазарна икономика.
- (147) Това е така, защото:
- а) сравнителни анализи се използват широко при тестовете за оператор в условията на пазарна икономика, осъществявани в други, различни от държавната помощ области;
 - б) дружествата не упражняват реципрочно влияние върху решенията си, освен доколкото продуктите им са взаимозаменяеми или допълващи се;
 - в) летищата в един и същ обслужван район не се конкурират непременно помежду си и референтните летища, използвани в представените доклади, срещат ограничена конкуренция от страна на държавните летища в същия обслужван район (по-малко от 1/3 от търговските летища в рамките на обслужваните от референтните летища райони са изцяло държавна собственост и никое от тях не е предмет на разследване за държавна помощ (считано от април 2013 г.);
 - г) дори когато референтните летища срещат конкуренция от страна на държавни летища в същия обслужван район, може да има причини да се счита, че тяхното поведение съответства на принципа на оператор в условията на пазарна икономика (например ако частният сектор притежава значително участие или ако летището се управлява на частно равнище);
 - д) летищата, експлоатирани от оператори в условията на пазарна икономика, няма да определят цени под равнището на допълнителните разходи.

Бележка № 2 на Охега — Принципи, залегнали при анализа на рентабилността в тестовете за оператор в условията на пазарна икономика. Дела относно държавна помощ, свързани с Ryanair, бележка, съставена от Охега за Ryanair, 9 април 2013 г.

- (148) Охега твърди, че предприетият от нея анализ на рентабилността в докладите, предоставени от нея на Комисията, следва принципите, които биха били възприети от разумен частен инвеститор в сектора, и несъмнено отразява подхода на прецедентите на Комисията.
- (149) Принципите, залегнали в анализа на рентабилността, са:
- а) оценката се осъществява поетапно;
 - б) не се изисква непременно предварителен бизнес план;
 - в) в случай на летище, което няма пълна натовареност, основаният на съвкупното отчитане на приходите подход ще бъде подходящият метод за определяне на тарифите;
 - г) следва да се вземат предвид единствено приходите, свързани със стопанската дейност на функциониращото летище;
 - д) трябва да се вземе предвид целият срок на действие на споразумението, включително евентуални удължавания;
 - е) бъдещите финансови потоци следва да бъдат актуализирани, за да се оцени рентабилността на споразуменията;
 - ж) допълнителната рентабилност вследствие на сключените от Ryanair споразумения с летищата би трябвало да се оценява въз основа на оценките за вътрешната норма на възвръщаемост или на мерки, основани на действителната нетна стойност.

Анализ на професор Damien P. McLoughlin — Изграждане на търговска марка: защо и как малките марки трябва да инвестират в маркетинг. Изготвено за Ryanair, 10 април 2013 г.

- (150) Документът е имал за цел да очертае икономическата логика, на която се основават решенията на регионалните летища за закупуване на реклама на Ryanair.com от AMS.
- (151) Според документа съществува голям брой много силни, добре известни и често използвани летища. По-слабите конкуренти трябва да преодолеят поведението за статични покупки на потребителите, за да могат да разширят своя бизнес. По-малките регионални летища трябва да намерят начин последователно да изпращат своето послание, свързано с тяхната търговска марка, до максимално широка аудитория. Традиционните форми на маркетингова комуникация изискват разходи, надвишаващи техните ресурси.

Бележки 3 и 4 на Охега — Как следва да се третираг споразуменията с AMS в рамките на анализа на рентабилността като част от теста за оператор в условията на пазарна икономика? 17 и 31 януари 2014 г.

- (152) Ryanair е представило допълнителни доклади от своя консултант Охега. В тези доклади Охега разглежда принципите, които според въздушния превозвач следва да бъдат взети предвид като част от теста за оператор в условията на пазарна икономика при анализа на рентабилността на споразуменията за летищни услуги между Ryanair и летищата, от една страна, и споразуменията за маркетинг между AMS и същите тези летища, от друга ⁽²⁴⁾. Ryanair подчертава, че тези доклади по никакъв начин не променят неговата позиция, представена по-рано, че споразуменията за летищни услуги и споразуменията за маркетингови услуги следва да бъдат анализирани в рамките на отделни тестове за оператор в условията на пазарна икономика.
- (153) В докладите се посочва, че генерираните от AMS печалби следва да бъдат включени като приходи в съвместен анализ на рентабилността, докато разходите на AMS ще трябва да бъдат включени в разходите. За да се направи това, в докладите се предлага към съвместния анализ на рентабилността да се приложи основана на паричните потоци методология, което означава, че разходите по летища за AMS биха могли да се третират като допълнителни оперативни разходи.
- (154) В докладите е подчертано, че маркетинг дейностите допринасят за създаването и подкрепата на стойността на търговската марка, което спомага за генериране на въздействия и ползи не само за срока на действие на договора, но също и след неговото прекратяване. Такъв би бил случаят по-специално, ако поради факта, че Ryanair е сключило споразумение с въпросното летище, и други въздушни превозвачи се установяват на това летище, което на свой ред би довело до установяване на повече магазини, а следователно и генериране на повече приходи от невъздухоплавателни дейности за летището. Според Ryanair, ако Комисията реши да предприеме съвместен анализ на рентабилността, тези ползи трябва да бъдат взети под внимание, като разходите на AMS се третират като допълнителни оперативни разходи, след като се приспадат плащанията на AMS.
- (155) Освен това Ryanair е на мнение, че ще трябва да се включи една крайна стойност в прогнозните допълнителни печалби в края на споразумението за летищни услуги, за да се вземе предвид стойността, генерирана след прекратяване на споразумението. Крайната стойност би могла да се адаптира въз основа на вероятност за подновяване, при която се измерва очакването, че ще продължат да се генерират печалби след прекратяването на споразумението с Ryanair, или ако подобни условия бъдат договорени с други въздушни превозвачи. Ryanair счита, че след това би било възможно да се изчисли по-ниска граница за ползите, генерирани съвместно чрез споразумението с AMS и споразумението за летищни услуги, като се отчита несигурността на допълнителните печалби след прекратяване на споразумението за летищни услуги.
- (156) За да се допълни този подход, в докладите е представено обобщение на резултатите от проучванията на въздействието на маркетинга върху стойността на дадена търговска марка. В тези проучвания се признава, че маркетингът може да подкрепя стойността на дадена търговска марка и може да помогне за създаване на клиентска база. Според докладите, когато става въпрос за летище, маркетингът на Ryanair.com повишава в особена степен видимостта на търговската марка. Освен това в докладите се посочва, че по-малките регионални летища, които желаят да увеличат своя въздушен трафик, могат да увеличат и стойността на своята търговска марка чрез сключването на споразумения за маркетингови услуги с AMS.
- (157) На последно място в докладите се посочва, че подход, основан на паричните потоци, следва да бъде предпочетен пред подхода на капитализация, при който разходите за маркетингови услуги, предоставени от AMS, биха се третирали като капиталови разходи за нематериален актив (т.е. стойността на търговската марка) ⁽²⁵⁾. При подхода на капитализация ще се вземе под внимание единствено делът на разходите за маркетинг, отнасящ се до нематериалния актив на едно летище. Разходите за маркетинг ще се третират като капиталови разходи за нематериален актив, а след това ще се амортизират за срока на действие на договора, като се вземе предвид остатъчната стойност към момента на предвиденото прекратяване на споразумението за летищни услуги. При този подход не биха се взели предвид допълнителните печалби, които ще донесе сключването на споразумението за летищни услуги с Ryanair и освен това е трудно да се изчисли стойността на нематериалния актив поради разходите за търговската марка и периода на използване на актива. Методът на паричните потоци е по-подходящ, отколкото подхода на капитализация, тъй като последният не би отразил положителните ползи за летището, които се очаква да бъдат реализирани като резултат от подписването на споразумение за летищни услуги с Ryanair.

⁽²⁴⁾ Охега, „How should AMS agreements be treated within the profitability analysis as part of the market economy operator test?“ (Охега, „Как следва да се разглеждат споразуменията на AMS в рамките на анализа на рентабилността като част от теста за оператор в условията на пазарна икономика?“), изготвено за Ryanair на 17 януари 2014 г.

⁽²⁵⁾ Охега, „How should AMS agreements be treated within the profitability analysis as part of the market economy operator test? — Practical application“ (Охега, „Как следва да се разглеждат споразуменията на AMS в рамките на анализа на рентабилността като част от теста за оператор в условията на пазарна икономика? — Практическо приложение“), изготвено за Ryanair на 31 януари 2014 г.

5.1.2. СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА МАРКЕТИНГОВИ УСЛУГИ

- (158) Ryanair подчертава, че споразуменията за маркетингови услуги на AMS са отделни от споразуменията на Ryanair с летищата и следва да се оценяват отделно, тъй като те не могат да се разглеждат като един получател. Споразуменията са договорени независимо, свързани са с различни услуги и помежду им не съществува връзка, която би оправдала разглеждането им като една предполагаема мярка за държавна помощ. Сключването на споразумение за маркетингови услуги с AMS не е условие за експлоатацията на маршрути от страна на Ryanair от и до дадено летище. Ryanair подчертава, че споразумението за маркетингови услуги на AMS е сключено с министерството, съсобственик на летището, и то е било в полза на летището, но не е имало за цел подобряване на коефициента на натовареност или рентабилността на маршрутите на Ryanair.
- (159) По отношение на стойността на маркетинга Ryanair твърди, че пространството за маркетинг на интернет страницата на Ryanair е оскъден ресурс и търсенето на това пространство е високо, включително от предприятия, различни от летища. Според Ryanair дори и утвърдените въздушни превозвачи сега са осъзнали стойността на своите интернет страници за маркетинга и рекламата. Ryanair твърди, че летищата избират да изградят търговската си марка чрез реклама на Ryanair.com или на други интернет страници на въздушни превозвачи. Ryanair посочва още, че тази повишена разпознаваемост на търговската марка може да облагодетелства летищата по редица взаимно подкрепящи се и допълващи се начини. Летище Цвайбрюкен е далеч по-малко известно в международен план в сравнение с Aéroport de Paris или летище Хийтроу и следователно то трябва да инвестира в реклама, за да подобри разпознаваемостта на марката си и да увеличи максимално броя на входящите пътници. Ryanair заключава, че федералната провинция е имала двойна мотивация да сключи споразумението за маркетингови услуги с AMS: на първо място, от чисто търговски характер, като 50 % съсобственик на оператора на летище Цвайбрюкен; на второ място, като част от задължението ѝ да насърчава туризма и бизнес възможностите на своята територия. Поради това Ryanair е на мнение, че федералната провинция е закупила ценни маркетингови услуги по пазарни цени.

5.2. AIRPORT MARKETING SERVICES (AMS)

- (160) AMS изтъква, че Комисията не трябва да разглежда, в противоречие с посоченото в решението за откриване на процедурата, споразумението на FZG с Ryanair и споразумението на федералната провинция с AMS за маркетингови услуги като свързани, а по-скоро като две отделни търговски сделки. AMS заявява, че е дъщерно дружество на Ryanair със собствени реални търговски цели и че е създадено, за да развива дейност, която не принадлежи към основната дейност на Ryanair. AMS е пояснило, че то е използвано от Ryanair като посредник за продажбата на рекламното пространство на неговата интернет страница. AMS изтъква още, че по принцип споразуменията за маркетингови услуги на AMS с летища се договарят и сключват отделно от споразуменията на Ryanair със същите летища. AMS твърди, че споразумението между AMS и федералната провинция не предоставя никакво предимство на Ryanair; Ryanair не оказва натиск върху своите партньори да сключват споразумения за маркетингови услуги с AMS и ефективността на маршрутите на Ryanair е общо взето еднаква по маршрутите до летища със споразумение за маркетингови услуги с AMS и по онези, които нямат такова споразумение.
- (161) AMS твърди още, че при закупуването на маркетингови услуги FZG е действало в съответствие с принципа на оператор в условията на пазарна икономика, тъй като се твърди, че рекламата на Ryanair.com предлага висока реална стойност за федералната провинция и цената, искана от AMS, е пазарната цена за тези услуги. AMS твърди, че не се прави разграничение между публични и частни рекламодатели по отношение на цените, на които AMS предоставя рекламното пространство, и обемите, в които то се купува. AMS посочва още, че се твърди, че публичните и частните организации се конкурират за достъп до ограниченото пространство за реклама в Ryanair.com. Това според AMS означава, че споразуменията на AMS с публични летища не могат да съдържат държавна помощ, тъй като AMS може също толкова лесно да продава пространство на интернет страницата си на частни дружества на сравними цени.
- (162) AMS също така подчертава, че за малко регионално летище е логично да купи маркетингови услуги от AMS. AMS твърди, че тези летища обикновено имат нужда от повишаване на разпознаваемостта на тяхната марка и че рекламата на интернет страницата на въздушен превозвач може да увеличи броя на по-доходоносните чуждестранни пътници (чуждестранните пътници генерират повече приходи от невъздухоплавателни дейности от заминаващите пътници с произход от района, където се намира летището). AMS изтъква, че федералната провинция не е действала само като съсобственик на летищния оператор с пряк интерес от повишаването на имиджа и приходите от своята търговска марка, но също и като орган, натоварен със задачата да насърчава туризма и бизнес възможностите във федерална провинция Райнланд-Пфалц чрез различни средства, в това число по-специално рекламата.

5.3. GERMANWINGS

- (163) Като въведение в контекста Germanwings обяснява накратко защо на първо място то е решило да поеме полетите от летище Цвайбрюкен. То посочва, че е предпочело Цвайбрюкен пред Саарбрюкен заради по-добрата писта на Цвайбрюкен, като изтъква, че топографията на пистата в Саарбрюкен създава трудности. То също така обяснява, че през 2006 г., когато Germanwings решава да лети от Цвайбрюкен, Цвайбрюкен е по-добре оборудвано за кацане по прибори (чрез САТ система) и полетното време до Берлин е малко по-кратко. Germanwings твърди, че поради нерентабилността на маршрута до Берлин то решава да преустанови услугите си от Цвайбрюкен през 2011 г.
- (164) Germanwings на първо място изтъква, че договорите му с FZG не съдържат държавна помощ, тъй като не могат да бъдат приписани на държавата. То твърди, че различни изявления за пресата от страна на политиците не могат да докажат, че държавата е участвала в преговорите или сключването на тези договори и че задължението за наличие на тарифа на таксите, одобрена от надзорния орган по член 43а от LuftVZO, не се прилага за отделните споразумения.
- (165) На второ място Germanwings твърди, че при сключването на различните споразумения FZG е действало като оператор в условията на пазарна икономика. То подчертава, че принципът на ОУПИ не изисква инвеститорът да не реализира загуби в краткосрочен план, но допуска, че това може да е обичайна бизнес стратегия за постигане на рентабилност в средносрочен и дългосрочен план. Твърди се, че идеята, че едно летище не може да налага такси, които не покриват разходите му, която според Germanwings е отразена в решението за откриване на процедурата, произтича от член 102 от Договора и е приложима само в контекста на антиръстовите мерки, така че тя не трябва да бъде прилагана в случаите на държавна помощ.

5.4. TUIfly

- (166) Като въведение в контекста TUIfly обяснява защо на първо място то мести операциите си от летище Саарбрюкен на летище Цвайбрюкен. TUIfly посочва, че се мести на летище Цвайбрюкен поради опасения за безопасността на летище Саарбрюкен. TUIfly твърди, че при лошо време поради инфраструктурата и топографските особености на летище Саарбрюкен напълно зареден самолет на TUIfly от тип B737-800 не може да се приземи правилно на летището, поради което се налага тези самолети да бъдат отклонявани към летище Цвайбрюкен, още преди то да е започнало търговска дейност. Според TUIfly, освен че водят до закъснения и неудобства за пътниците, тези отклонения са свързани с допълнителни разходи и организационни въпроси за въздушния превозвач. TUIfly твърди, че сериозните опасения относно безопасността на летище Саарбрюкен са направили операциите му там несъстоятелни и преместването на летище Цвайбрюкен неизбежно. В допълнение то отбелязва, че поради късата писта на Саарбрюкен някои напълно заредени самолети не могат да излетят, вследствие на което полетите на средни разстояния (например до Канарските острови) трябва да започват с наполовина празни резервоари и да спират за презареждане в Испания или Португалия.
- (167) TUIfly твърди, че споразумението му с FZG не съдържа държавна помощ и че таксите, плащани от TUIfly, са съобразени с пазарните цени. То твърди, че условията на летище Цвайбрюкен и в околностите му са такива, че за да извършва рентабилна дейност от Цвайбрюкен, въздушният превозвач трябва да плаща ниски летищни такси. По-конкретно TUIfly посочва състоянието на инфраструктурата за обслужване на пътниците на летище Цвайбрюкен, липсата на подходящ обществен транспорт (железопътна линия) до и от летището, разположението на летището в район с ниска покупателна способност, първоначално лошото състояние на пистата, липсата на жилищни помещения за екипажите и др. TUIfly също така твърди, че за разлика от летище Саарбрюкен (или всяко друго летище, където TUIfly извършва дейност), летище Цвайбрюкен няма статут на „митническо летище“, в резултат на което TUIfly е длъжно да заплаща „митническа такса“ в размер на [...]—[...] EUR за всеки полет. Според TUIfly това представлява допълнителен разход от приблизително [...] EUR на пътник и увеличава общите оперативни разходи на TUIfly с над [...] EUR годишно.

6. МНЕНИЯ НА ГЕРМАНИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА НА ТРЕТИ СТРАНИ

6.1. МНЕНИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА НА RYANAIR

- (168) Германия приветства факта, че становищата на Ryanair потвърждават нейната позиция, че нито летище Цвайбрюкен, нито въздушните превозвачи, извършващи дейност от Цвайбрюкен, не са получили държавна помощ. Тя също така е съгласна, че договорът между федерална провинция Райнланд-Пфалц и AMS трябва да се оценява отделно от договора между FZG и Ryanair, че първият е имал реална стойност за провинцията, както и че е бил сключен по пазарни цени. Германия подчертава по-специално значението на туризма за региона, като твърди, че споразумението с AMS служи за насърчаване на туризма.

6.2. МНЕНИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА НА AMS

- (169) Тъй като AMS е потвърдило позицията на Германия, че договорът между AMS и федерална провинция Райнланд-Пфалц не съдържа държавна помощ, Германия се въздържа да коментира в детайли отделните изявления.

6.3. МНЕНИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА НА GERMANWINGS

- (170) Германия ограничава своя отговор на становището на Germanwings до коментар на редица твърдения относно фактите, представени от Germanwings. По-конкретно тя подчертава, че противно на това, което изглежда се твърди от Germanwings, между Цвайбрюкен и Саарбрюкен не е имало конкуренция, но винаги се е считало, че двете летища се допълват взаимно. Германия твърди, че изборът на даден въздушен превозвач да обслужва едното или другото летище е следствие на стратегическо решение на този превозвач, което Германия не може да коментира.

7. ОЦЕНКА

- (171) По силата на член 107, параграф 1 от Договора „... всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар“.
- (172) Критериите по член 107, параграф 1 от Договора са кумулативни. С оглед на това, за да се определи дали въпросната мярка представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, всички от следните условия трябва да бъдат изпълнени. А именно финансовата подкрепа трябва:
- а) да бъде предоставена от държавата или чрез ресурси на държавата;
 - б) да поставя в по-благоприятно положение определени предприятия или производството на някои стоки,
 - в) да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията; и
 - г) да засяга търговията между държавите членки.

7.1. ПУБЛИЧНО ФИНАНСИРАНЕ ОТ ФЕДЕРАЛНА ПРОВИНЦИЯ РАЙНЛАНД-ПФАЛЦ И ZEF В ПОЛЗА НА ЛЕТИЩЕ ЦВАЙБРЮКЕН

7.1.1. НАЛИЧИЕ НА ПОМОЩ

7.1.1.1. Стопанска дейност и понятие за предприятие

- (173) Съгласно установената съдебна практика Комисията трябва първо да установи дали FGAZ и FZG са предприятия по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. Понятието за предприятие обхваща всеки субект, осъществяващ стопанска дейност, независимо от неговия правен статут и начин на финансиране⁽²⁶⁾. Всяка дейност, състояща се в предлагане на стоки или услуги на даден пазар, представлява стопанска дейност⁽²⁷⁾.
- (174) В своето решение по делото *Leipzig/Halle* Съдът потвърждава, че експлоатацията на летище за търговски цели и изграждането на летищна инфраструктура представляват стопанска дейност⁽²⁸⁾. След като летищен оператор започне да осъществява стопански дейности, като предлага летищни услуги срещу заплащане, независимо от неговия правен статут или начин на финансиране, той представлява предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, поради което правилата на Договора, уреждащи държавните помощи, могат да се прилагат по отношение на предимства, предоставяни на този летищен оператор от държавата или чрез държавни ресурси⁽²⁹⁾.

⁽²⁶⁾ Решение от 18 юни 1998 г. по дело *Комисия/Италианска република*, C-35/96, Recueil, стр. I-3851; решение от 23 април 1991 г. по дело *Klaus Höfner u Fritz Elser/Macrotron GmbH*, C-41/90, Recueil, стр. I-1979; решение от 16 ноември 1995 г. по дело *Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie u Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs/Ministère de l'Agriculture et de la Pêche*, C-244/94, Recueil, стр. I-4013; решение от 11 декември 1997 г. по дело *Job Centre coop. srl.*, C-55/96, Recueil, стр. I-7119.

⁽²⁷⁾ Решение от 16 юни 1987 г. по дело *Комисия/Италианска република*, 118/85, Recueil, стр. 2599; Решение от 18 юни 1998 г. по дело *Комисия/Италианска република*, C-35/96, Recueil, стр. I-3851.

⁽²⁸⁾ Решение по делото *Leipzig/Halle*, по-конкретно точки 93—94; потвърдено с решение от 19 декември 2012 г. по дело *Mitteldeutsche Flughafen AG u Flughafen Leipzig-Halle GmbH/Европейска комисия*, C-288/11, ECLI:EU:C:2012:821; вж. също решение от 16 октомври 1990 г., *Aéroports de Paris/Комисия*, T-128/89, Recueil, стр. II-3929, потвърдено с решение от 24 октомври 2002 г., *Aéroports de Paris/Комисия*, C-82/01P, Recueil, стр. I-9297, и решение от 17 декември 2008 г., *Ryanair/Комисия*, T-196/04 (наричано по-нататък решението по дело „Charleroi“), Сборник, стр. II-3643.

⁽²⁹⁾ Решение от 17 февруари 1993 г. по дела C-159/91 и C-160/91, *Poucet/AGV u Pistre/Cancave*, Recueil, стр. I-637.

(175) По отношение на момента, от който изграждането и експлоатацията на летище започват да се считат за стопанска дейност, Комисията напомня, че постепенното развитие на пазарните сили в летищния сектор не позволява да се определи точна дата. Съдът на Европейския съюз обаче е признал промените в естеството на летищните дейности и в своето решение по делото *Leipzig/Halle* Общият съд е постановил, че считано от 2000 г. нататък прилагането на правилата за държавна помощ във връзка с финансирането на летищна инфраструктура повече не трябва да се изключва. Вследствие на това, считано от датата на решението по делото *Aéroports de Paris* (12 декември 2000 г.)⁽³⁰⁾, експлоатацията и изграждането на летищна инфраструктура трябва да се счита за стопанска дейност, която подлежи на контрола върху държавните помощи.

Обособена икономическа единица

(176) Преди обаче да бъде разгледано естеството на дейностите, извършвани от FGAZ и FZG, Комисията припомня, че за целите на прилагането на правилата за държавна помощ може да се счита, че два отделни правни субекта формират една икономическа единица. След това тази икономическа единица се разглежда като съответното предприятие.

(177) Както съдът на ЕС е постановил, „[п]онятието за предприятие в конкурентното право трябва да се разбира като обозначаващо икономическа единица ..., така и от правна гледна точка тази икономическа единица да е съставена от няколко физически или юридически лица“⁽³¹⁾. Във връзка с това Съдът е постановил, че при определени условия може да се счита, че няколко субекта упражняват заедно стопанска дейност и поради това формират стопанска единица⁽³²⁾.

(178) За да определи дали няколко субекта формират една икономическа единица, Съдът проверява за наличието на контролен дял или функционални, икономически или органични връзки⁽³³⁾.

(179) В разглеждания случай Комисията счита, че FGAZ и FZG са толкова тясно свързани, че те трябва да се разглеждат като една обособена икономическа единица за целите на правилата за държавна помощ. Първо, трябва да се припомни, че FZG е 100 % дъщерно дружество на FGAZ, поради което FGAZ има правомощия да контролира FZG чрез събирането на акционерите. Освен това FGAZ и FZG са свързани чрез споразумение за прехвърляне на печалби и загуби, което според Германия означава, че германското данъчно право третира двете дружества като обособена икономическа единица. Според устава на FZG членовете на неговия надзорен съвет и членовете на надзорния съвет на FGAZ винаги са едни и същи. И в двете предприятия, FGAZ и FZG, ръководството се назначава от съответния надзорен съвет (който, както беше посочено, е един и същ за двата субекта). На практика [...] е бил изпълнителен директор едновременно на FGAZ и на FZG във всички важни периоди (освен това втори изпълнителен директор е назначен само за FZG, но не и за FGAZ). Следователно, като единствен изпълнителен директор на FGAZ, [...] представлява FGAZ в събирането на акционерите на FZG, където FGAZ е единствен акционер.

(180) На практика наличната информация показва, че важни решения по отношение на летище Цвайбрюкен редовно се вземат на ниво FGAZ, като след това се спускат указания на FZG. Информацията, предоставена от Германия във връзка с процеса на вземане на решения относно модернизацията на пистата през 2008/2009 г., е показателна в това отношение. Решението за модернизация на пистата е взето първо от надзорния съвет на FGAZ. След това събирането на акционерите на FGAZ инструктира ръководството на FGAZ да свика събрание на акционерите на FZG. Тогава ръководството на FGAZ представлява FGAZ като единствен акционер на събирането на акционерите на FZG и инструктира ръководството на FZG да изпълни решението на FGAZ за модернизацията на пистата.

(181) В заключение Комисията счита, че връзките между FGAZ и FZG са достатъчно близки, за да се разглеждат двата субекта като една икономическа единица. По-конкретно, FZG е изцяло икономически и юридически зависимо от FGAZ и не разполага със собствена воля като стопански субект. Следователно за целите на прилагането на правото на Съюза в областта на държавната помощ FGAZ и FZG съставляват едно предприятие.

⁽³⁰⁾ Решение по дело *Leipzig-Halle*, точки 42—43.

⁽³¹⁾ Решение от 12 юли 1984 г. по дело *Hydrotherm Gerätebau GmbH/Firma Compact del Dott. Ing. Mario Andreoli & C. Sas.*, 170/83, Recueil, стр. I-2999, т. 11. Вж. също решение от 14 октомври 2004 г., *Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG/Комисия*, T-137/02, Recueil, стр. II-3541, т. 50.

⁽³²⁾ Съвместното упражняване на стопанска дейност обикновено се оценява чрез анализ на наличието на функционални, икономически и органични връзки между субектите. Вж. например решение от 16 декември 2010 г. по дело *AceaElectrabel Produzione SpA/Комисия*, C-480/09 P, Сборник, стр. I-13355, точки 47—55; решение от 10 януари 2006 г. по дело *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA и други*, C-222/04, Recueil, стр. I-289, т. 112.

⁽³³⁾ Решение от 16 декември 2010 г. по дело *AceaElectrabel Produzione SpA/Комисия*, C-480/09 P, Сборник, стр. I-13355, точки 47—55; решение от 10 януари 2006 г. по дело *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA и други*, C-222/04, Recueil, стр. I-289, т. 112.

Стопанска дейност

- (182) FGAZ и FZG участват в изграждането, поддържането и експлоатацията на летище Цвайбрюкен. FGAZ и FZG предлагат летишни услуги и събират такси от ползвателите — оператори на търговско въздухоплаване, както и нетърговски ползватели на общата авиация — за използване на летишната инфраструктура, като по този начин експлоатират инфраструктурата със стопанска цел. От съдебната практика, цитирана в съображения 174 и 175, следва съответно да се направи заключението, че FGAZ/FZG са извършвали стопанска дейност от датата на решението по делото *Aéroports de Paris* (т.е. 12 декември 2000 г.) нататък.
- (183) В този контекст Комисията подчертава, че стопанската дейност на FGAZ/FZG не започва с пускането на търговската авиация на летище Цвайбрюкен през 2006 г.
- (184) Първо, от становището на Германия проличава, че летище Цвайбрюкен вече е правило опити по-рано — без успех — да привлече търговската авиация, което показва намерението да стъпи на този пазар.
- (185) Второ, твърдението, че изграждането и експлоатацията на летище представлява стопанска дейност, само когато търговската авиация вече е успешно привлечена, би довело до неприемливи заключения: няма причина подготвителната дейност по сградата или разширяването на инфраструктурата да се разграничават от последващото им използване с търговска цел; всъщност естеството на строителната дейност трябва да се определя в зависимост от това дали последващото използване на инфраструктурата, която е била построена, представлява стопанска дейност⁽³⁴⁾. В решението си по делото *Leipzig/Halle* Общият съд е изяснил, че експлоатацията на летище представлява стопанска дейност, а изграждането на летишна инфраструктура е неразделна част от нея.
- (186) И накрая, следва да се посочи, че предлагането на летишни услуги за целите на общата авиацията също представлява стопанска дейност. Същото важи и по отношение на предоставянето на летишни услуги на военни ползватели срещу заплащане⁽³⁵⁾. Следователно FGAZ/FZG вече е извършвало стопанска дейност преди 2006 г.
- (187) Следователно се достига до заключението, че от 12 декември 2000 г. нататък FGAZ/FZG са извършвали стопанска дейност и в качеството на обособена икономическа единица представляват предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

Обхват на държавната политика

- (188) Въпреки че FGAZ/FZG следователно трябва да се разглеждат като предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, следва да се напомни, че не всички дейности на собственик и оператор на летище са непременно със стопански характер⁽³⁶⁾.
- (189) Съдът⁽³⁷⁾ е постановил, че дейности, които обикновено попадат в обхвата на отговорностите на държавата при упражняване на нейните официални правомощия като публичен орган, нямат стопански характер и не попадат в обхвата на правилата за държавната помощ. Тези дейности могат да включват например сигурността, контрола на въздушния трафик, полиция, митници и др. Финансирането трябва да бъде строго ограничено до компенсиране на разходите, които произтичат от тях, и не може да бъде използвано за други икономически дейности⁽³⁸⁾.
- (190) Следователно финансирането на дейности, попадащи в обхвата на държавната политика, или на инфраструктура, пряко свързана с тези дейности, по принцип не представлява държавна помощ⁽³⁹⁾. Дейностите, упражнявани на летище, като контрол на въздушния трафик, полиция, митници, огнеборци и защита на гражданската авиация от неправомерни актове на посегателство и инвестициите в инфраструктурата и оборудването, необходими за извършването на тези дейности, по принцип се считат за дейности, които са с нестопанско естество⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ Решение по дело *Leipzig/Halle*, точка 95. Вж. също аналогично решение от 11 юли 2006 г., *Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria (FENIN)/Комисия*, C-66/03, Recueil, стр. I-6295, точка 26.

⁽³⁵⁾ Вж. протокола от заседанието на надзорния съвет на FGAZ от 2 октомври 2006 г., където се посочва, че летището получава заплащане за предлагане на услуги на военни ползватели.

⁽³⁶⁾ Решение от 19 януари 1994 г., *SAT Fluggesellschaft mbH/Eurocontrol*, C-364/92, Recueil стр. I-43.

⁽³⁷⁾ Решение от 16 юни 1987 г. по дело *Комисия/Италия*, C-118/85, Recueil, стр. 2599, точки 7 и 8, и решение от 4 май 1988 г. по дело *Bodson/Pompes funèbres des régions libérées*, C-30/87, Recueil, стр. 2479, точка 18.

⁽³⁸⁾ Решение от 18 март 1997 г. по дело *Diego Cali & Figli Srl/Servizi ecologici porto di Genova SpA (SEPG)*, C-343/95, Recueil, стр. I-1547, Решение № 309/02 на Комисията от 19 март 2003 г., Решение № 438/02 на Комисията от 16 октомври 2002 г., Помощ за подпомагане на функциите на публичните органи в белгийския пристанищен сектор (ОВ С 284, 21.11.2002 г.).

⁽³⁹⁾ Решение № 309/02 на Комисията от 19 март 2003 г.

⁽⁴⁰⁾ Вж. по-специално решение от 19 януари 1994 г. по дело *SAT Fluggesellschaft/Eurocontrol*, C-364/92, Recueil, стр. I-43, точка 30, и решение от 26 март 2009 г. по дело *Selex Sistemi Integrati/Комисия*, C-113/07 P, Сборник, стр. I-2207, точка 71.

- (191) При все това публичното финансиране на нестопански дейности, тясно свързани с извършването на стопанска дейност, не трябва да води до неправомерна дискриминация между въздушни превозвачи и летищни оператори. В действителност съгласно установената съдебна практика предимство е налице, когато публичните органи облекчават предприятия от разходи, присъщи за техните стопански дейности⁽⁴¹⁾. Поради това, ако при дадена правна система е нормално въздушните превозвачи или летищните оператори да поемат разходите за определени услуги, докато други въздушни превозвачи или летищни оператори, предоставящи същите услуги, не са задължени да поемат тези разходи, последните могат да се ползват с предимство, дори и ако тези услуги се считат сами по себе си с нестопански характер. В този смисъл е необходим анализ на правната рамка, приложима за летищния оператор, за да се прецени дали съгласно тази правна рамка управляващите летища органи или въздушните превозвачи са задължени да поемат разходите за предоставяне на някои дейности, които могат сами по себе си да са с нестопански характер, но са свързани с извършването на стопанските дейности на тези субекти.
- (192) Германия твърди, че разходите, произтичащи от следните дейности (независимо дали като инвестиционни, или като оперативни разходи), трябва да се разглеждат като попадащи в обхвата на държавната политика: мерките за сигурност на летищата в съответствие с член 8 от *Luftsicherheitsgesetz* (Закона за авиационната сигурност, по-нататък наричан „LuftSiG“), мерките за осигуряване на експлоатационната безопасност, мерките за контрола и сигурността на въздушния транспорт по член 27, параграф 2, буква в) от *Luftverkehrsgesetz* (Закона за движението по въздуха, по-нататък наричан „LuftVG“), метеорологичните услуги и противопожарната служба.
- (193) Комисията е на мнение, че мерките по смисъла на член 8 от LuftSiG, мерките по член 27, параграф 2, буква в) от LuftVG (включително метеорологичните услуги), както и противопожарната служба, по принцип могат, след като бъдат подложени на анализа в съображения 195 и сл. по-долу, да се считат за дейности, попадащи в обхвата на държавната политика.
- (194) Що се отнася до мерките, засягащи единствено оперативната безопасност, Комисията обаче счита, че гарантирането на безопасни операции в пределите на летището е нормална част от стопанската дейност, свързана с неговата експлоатацията⁽⁴²⁾. При извършване на по-подробен преглед по отношение на отделните дейности и разходи Комисията установи, че мерките, предназначени да осигурят безопасността на операциите на летището, не представляват дейности, попадащи в обхвата на държавната политика. Всяко предприятие, желаещо да експлоатира летище, трябва да гарантира безопасността на инсталациите например на пистата и стоянките.
- (195) Що се отнася до правната рамка, според Германия за противопожарната служба няма законови правила, строго налагащи тези разходи на летищния оператор. Освен това Комисията отбелязва, че възстановяването на разходите за противопожарните служби попада в правната компетенция на федералните провинции, както и че тези разходи обикновено се покриват от съответните регионални органи. Възстановяването на тези разходи е ограничено до степента, необходима за покриването им.
- (196) Що се отнася до контрола на въздушния трафик и метеорологичните услуги, Комисията отбелязва, че в член 27, букви г) и е) от LuftVG е предвидено, че разходите, свързани с член 27, буква в) от LuftVG се покриват от държавата за някои конкретни летища. Въпреки че в разглеждания случай не е необходимо Комисията да преценява дали разпоредбата може да предостави предимство на онези летища, които се ползват от държавното финансиране съгласно член 27, букви г) и е) от LuftVG, е ясно, че според разпоредбите на закона всички други летища трябва да поемат съответните разходи сами. В тази светлина разходи, свързани с контрола на въздушния трафик и метеорологичните служби, трябва да се считат за обичайни оперативни разходи поне на онези летища, които не са визирани в член 27, букви д) и е) от LuftVG.
- (197) По отношение на мерките съгласно член 8 от LuftSiG Германия изглежда счита, че всички разходи, свързани с мерките, описани в този член, могат да бъдат поемани от съответните публични органи. Комисията обаче отбелязва, че съгласно член 8, параграф 3 от LuftSiG могат да бъдат възстановявани само разходите, свързани с осигуряването и поддържането на пространства и помещения, необходими за изпълнението на дейностите съгласно член 8, параграфи 1 и 2 от LuftSiG. Всички други разходи трябва да бъдат поемани от летищния оператор. Следователно, доколкото публичното финансиране, предоставено на FGAZ/FZG, е спестило на това предприятие разходи, които то би трябвало да поеме съгласно член 8, параграф 3 от LuftSiG, това публично финансиране не се освобождава от проверка съгласно правилата на Съюза за държавна помощ.

⁽⁴¹⁾ Вж., наред с други, решение от 3 март 2005 г. по дело *Wolfgang Heiser/Finanzamt Innsbruck*, C-172/03, Recueil, стр. I-01627, точка 36, и цитираната в него съдебна практика.

⁽⁴²⁾ Решение на Комисията от 20 февруари 2014 г. по дело за държавна помощ SA.35847 (2012/N) — Чешка република — летище Ostrava, все още непубликувано в Официален вестник, съображение 16.

Заклучения относно обхвата на държавната политика

- (198) С оглед на горните съображения Комисията счита, че е целесъобразно да извлече повече конкретни заключения във връзка с разходите за инвестиции и оперативните разходи, за които се твърди, че попадат в обхвата на държавната политика.
- (199) Що се отнася до оперативните разходи, направени между 2000 и 2009 г., Комисията признава, че оперативните разходи, свързани с противопожарната охрана, отговарят на условията, позволяващи им да попаднат в обхвата на държавната политика, доколкото възстановяването на тези разходи е строго ограничено до необходимото за осъществяване на тези дейности. По отношение на оперативните разходи, свързани с мерките, взети по член 8 от LuftSiG, Комисията счита, че само онези разходи, за които операторът на летището разполага с правото те да му бъдат възстановени по член 8, параграф 3 от LuftSiG, са разходи, попадащи в обхвата на държавната политика. По отношение на мерките за контрол на въздушния трафик и за въздушна безопасност, както и на метеорологичните услуги в съответствие с член 27, параграф 2, буква в) от LuftVG, и като отбелязва, че Цвайбрюкен не е едно от летищата, за които федералното правителство е признало съответната необходимост по силата на член 27, параграф 1, букви г) и е) от LuftVG, Комисията счита, че оперативните разходи, свързани с мерките за контрол на въздушния трафик и за въздушна безопасност, както и с метеорологичните услуги, не могат да се определят като разходи, попадащи в обхвата на държавната политика. Също така оперативните разходи, свързани с осигуряването на оперативната безопасност на летището, не се определят като разходи, попадащи в обхвата на държавната политика.
- (200) Като се имат предвид инвестициите, направени в периода между 2000 г. и 2009 г., Комисията приема, че инвестициите, пряко свързани с пожарната служба, се определят като разходи, попадащи в обхвата на държавната политика. Освен това възстановяването от съответните публични органи на тези разходи се е ограничавало до размера, необходим за покриването им. Що се отнася до инвестициите, свързани взетите мерки съгласно член 8 от LuftSiG, Комисията счита, че само онези разходи, за които операторът на летището разполага с правото те да му бъдат възстановени съгласно член 8, параграф 3 от LuftSiG, са разходи, попадащи в обхвата на държавната политика. По отношение на инвестициите, свързани с мерките за контрол на въздушния трафик и за въздушна безопасност, както и с метеорологичните услуги в съответствие с член 27, параграф 2, буква в) от LuftVG, и като отбелязва, че Цвайбрюкен не е едно от летищата, за които федералното правителство е признало съответната необходимост по силата на член 27, букви г) и е) от LuftVG, Комисията счита, че инвестициите, свързани с мерките за контрол на въздушния трафик и за въздушна безопасност, както и с метеорологичните услуги, не могат да се определят като разходи, попадащи в обхвата на държавната политика. Също така инвестициите, свързани с осигуряването на оперативната безопасност на летището, не се определят като разходи, попадащи в обхвата на държавната политика. Това по-конкретно означава, че инвестициите в модернизацията и разширяването на пистата, както и монтирането на предохранителни светлини и т.н., не могат да се определят като попадащи в обхвата на държавната политика.
- (201) При всички случаи независимо от правната квалификация на тези разходи като попадащи или не в обхвата на държавната политика, бе доказано, че съгласно приложимата нормативна уредба те трябва да бъдат поети от летищния оператор. В съответствие с това ако държавата би платила тези разходи, операторът на летището би бил облекчен от разходи, които по принцип е трябвало да понесе.

Стопанска дейност и използване от военните сили

- (202) Комисията отбелязва, че летище Цвайбрюкен се използва също и от германските и други военни сили, включително за учебни цели. Това е така независимо от факта, че Цвайбрюкен не е военно, а гражданско летище ⁽⁴³⁾.
- (203) Комисията счита, че по принцип предоставянето на летищни услуги на военните, включително чрез граждански летища, може да представлява дейност, попадаща в обхвата на държавната политика. Не е ясно обаче до каква степен Германия счита, че публичното финансиране на летището покрива само разходите, произтичащи от осигуряването на летищни услуги за нуждите на военните. Комисията отбелязва, че особено по отношение на оперативните разходи, Германия не включва разходи, произтичащи от присъствието на военните, в категорията на попадащите в обхвата на държавната политика. Същото по принцип е валидно и за инвестициите, като Германия не посочва кои инвестиции са тясно свързани с военните ползватели на летището.
- (204) Въпреки това Германия твърди, че продължаващото използване на летището от военните е една от причините, поради които са били абсолютно необходими инвестиции в безопасността на летището (пистата и т.н.) и не е съществувал вариант за затварянето му.

⁽⁴³⁾ Цвайбрюкен не фигурира в списъка на изданието за военна аеронавигационна информация на Германия (Military Aeronautical Information Publication Germany, MIL AIP Germany), където са описани всички военни летища в Германия.

- (205) Комисията отбелязва в този контекст, че летище Цвайбрюкен изглежда предлага летищни услуги на военните срещу възнаграждение. В протокола от заседанието на надзорния съвет на FGAZ от 2 октомври 2006 г. е описано обсъждане за военни учения на Цвайбрюкен. Ръководството подчертава, че една от причините в подкрепа на позволяването на такива учения са съответно генерираните приходи, което показва, че от гледна точка на FGAZ/FZG предлагането на летищни услуги на военните е стопанска дейност. По-нататък в обсъждането се засяга въпросът дали FZG следва да позволява военни учения на летище Цвайбрюкен в бъдеще, което предполага, че FGAZ/FZG има свободата да преценява дали да обслужва военните, или не.
- (206) Освен това Комисията счита, че непосочването от страна на Германия на някакви конкретни разходи, независимо дали като инвестиции или като оперативни разходи, които са свързани специално с военните ползватели на летището, може да се приеме като признак, че всъщност военните са просто поредният клиент на летище Цвайбрюкен.
- (207) В заключение Комисията счита, че предоставянето на летищни услуги на военните представлява стопанска дейност на летище Цвайбрюкен, като отбелязва по-специално липсата на представени данни за разходи, конкретно свързани с присъствието на военните на летище Цвайбрюкен, и (отчасти) икономическата обосновка за обслужване на военните, дадена от FGAZ/FZG.
- (208) Дори и при алтернативния сценарий — а именно, ако Комисията би заключила, че разходите, произтичащи от присъствието на военните, могат да бъдат покрити от държавата като попадащи в обхвата на държавната политика — все пак следва да се отбележи, че не трябва да се допуска публичното финансиране на стопанската дейност на летището по обслужване на военните да води до кръстосано субсидиране на стопанските дейности на летището. По-специално, не би било възможно да се счита, че цялата инвестиция в активи, използвани и от военните (пистата и т.н.), или постоянните оперативни разходи попадат в обхвата на държавната политика.

7.1.1.2. Държавни ресурси и вменяване на отговорност на държавата

- (209) За да се считат за държавна помощ, въпросните мерки трябва да бъдат финансирани с държавни ресурси и решението за предоставяне на мярката трябва да бъде приписано на държавата.
- (210) Понятието за държавна помощ се прилага за всяко предимство, предоставено чрез държавни ресурси от страна на самата държава или чрез междинно звено, действало по силата на предоставените му правомощия⁽⁴⁴⁾. За целите на прилагането на член 107 от Договора ресурсите от местни и регионални органи представляват държавни ресурси⁽⁴⁵⁾.
- (211) В разглеждания случай съответните мерки — а именно преките безвъзмездни средства за инвестиции за FZG и ежегодните вливания на капитал в полза на FGAZ/FZG — са предоставени директно от бюджета на местните органи. Безвъзмездните средства за инвестиции са идвали директно от федерална провинция Райнланд-Пфалц, докато вливанията на капитал са били съфинансирани от федералната провинция и ZEF, сдружение на местните публичноправни териториални образувания.
- (212) С оглед на това Комисията счита, че инвестициите са финансирани чрез държавни ресурси и че държавата е отговорна за тях.

7.1.1.3. Икономическо предимство

- (213) По смисъла на член 107, параграф 1 от Договора предимство е всяка икономическа полза, която дадено предприятие не би получило при нормални пазарни условия, т.е. при отсъствието на държавна намеса⁽⁴⁶⁾. От значение е единствено въздействието на мярката върху предприятието, а не причината или целта на държавната намеса⁽⁴⁷⁾. Налице е предимство всеки път, когато финансовото положение на предприятието се е подобрило в резултат на държавната намеса.
- (214) Комисията освен това припомня, че „капитал, предоставен пряко или непряко от държавата на предприятие при обстоятелства, които отговарят на нормалните пазарни условия, не може да бъде разглеждан като държавна помощ“⁽⁴⁸⁾. В настоящия случай, за да определи дали публичното финансиране на летище Цвайбрюкен предоставя на FGAZ/FZG предимство, което то не би получило при нормални пазарни условия, Комисията трябва да сравни поведението на публичните органи, предоставили преките безвъзмездни средства за инвестиции и вливания на капитал, с това на оператор в условията на пазарна икономика, който се ръководи от перспективи за рентабилност в дългосрочен план⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁴⁾ Решение от 16 май 2002 г. по дело C-482/99, Франция/Комисия („Stardust Marine“), Recueil, стр. I-4397.

⁽⁴⁵⁾ Решение от 12 май 2011 г. по съединени дела Nord-Pas-de-Calais, T-267/08 и T-279/08, ECLI:EU:T:2011:209, т. 108.

⁽⁴⁶⁾ Решение от 11 юли 1996 г. по дело Syndicat français de l'Express international (SFEI) и други/La Poste и други, C-39/94, Recueil, стр. I-3547, точка 60, и решение от 29 април 1999 г. по дело Кралство Испания/Комисия на Европейските общности, C-342/96, Recueil, стр. I-2459, точка 41.

⁽⁴⁷⁾ Решение от 2 юли 1974 г. по дело Италианска република/Комисия на Европейските общности, 173/73, Recueil, стр. 709, точка 13.

⁽⁴⁸⁾ Решение от 16 май 2002 г. по дело Френска република/Комисия на Европейските общности (Stardust Marine), C-482/99, Recueil, стр. I-4397, точка 69.

⁽⁴⁹⁾ Решение от 21 март 1991 г. по дело Италия/Комисия (Alfa Romeo), C-305/89, Recueil, стр. I-1603, точка 23; решение от 12 декември 2000 г. по дело Alitalia/Комисия, T-296/97, Recueil, стр. II-03871, точка 84.

- (215) Оценката следва да не отчита положителните последици за икономиката на региона, където се намира летището, тъй като Съдът изясни, че въпросът, който е важен за прилагане на принципа на оператор в условия на пазарна икономика, е това дали „при подобни обстоятелства частен акционер би предоставил въпросния капитал, като основе своето решение на предвидимостта да извлече възвръщаемост и като се абстрахира напълно от социални съображения или съображения, свързани с регионалната или секторната политика“⁽⁵⁰⁾.
- (216) В делото *Stardust Marine* Съдът е постановил, че „[...] за да се установи дали държавата е действала като далновиден инвеститор, извършващ дейност в условията на пазарна икономика, е необходимо случаят да се постави в контекста на периода, в който са били предприети мерките за финансова подкрепа, за да се оцени икономическата рационалност на поведението на държавата и по този начин да се избегне евентуална оценка на базата на последваща ситуация“⁽⁵¹⁾.
- (217) Освен това Съдът е заявил по делото *EDF*, че „[...] икономически оценки, направени след предоставяне на посоченото предимство, установяване впоследствие на реалната рентабилност на направената от съответната държава членка инвестиция или по-късни обосновки на избора на действително възприетия способ не са достатъчни, за да се докаже, че тази държава членка е взела в качеството си на акционер такова решение предварително или едновременно с предоставянето на предимството“⁽⁵²⁾.
- (218) За да бъде в състояние да приложи принципа на оператор в условията на пазарна икономика, Комисията трябва да проследи случая във времето, когато е било взето всяко решение за предоставяне на публични средства на FGAZ/FZG. Комисията трябва също така да основе своята оценка на информацията и предположенията, които са били на разположение на съответните местни органи по времето, когато е взето решението за договореностите за финансиране на разглежданите мерки относно инфраструктурата.

Преки безвъзмездни средства за инвестиции

- (219) Комисията отбелязва, че преките безвъзмездни средства за инвестиции покриват част от инвестиционните разходи, направени от FGAZ/FZG в контекста на неговата стопанска дейност. Операторът на летище обикновено трябва да поеме всички разходи, свързани с изграждането и експлоатацията на летището (с изключение на онези разходи, които попадат в обхвата на държавната политика и обикновено не трябва да се поемат от оператора на летище в съответствие с приложимата правна рамка), включително инвестиционните разходи, така че покриването на част от тези разходи освобождава FGAZ/FZG от тежестта, която обикновено то би трябвало да поеме.
- (220) Германия не е заявила изрично, че предоставянето на преките безвъзмездни средства за инвестиции отговаря на принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика. Вместо това тя твърди, че затварянето на летището никога не е било реалистичен вариант на действие за местните органи и че с оглед на необходимостта да се експлоатира летището отварянето му и за търговската авиация е било икономически обосновано. На други места Германия твърди, че инвестициите в летището са били мотивирани от волята за икономическо съживяване на региона, както и че държавните субсидии са били необходими, тъй като приходите от търговската експлоатация на летището е нямало да бъдат достатъчни за покриване на съответните разходи.
- (221) Германия също така подчертава, че инфраструктурата е необходима за създаване на работни места (около 5 000 в цялата федерална провинция Райнланд-Пфалц, от които 2 708 работни места зависят пряко и косвено от летището), за икономия на социални разходи (25 милиона евро годишно) и за създаване на данъчни приходи. Германия посочва още, че работните места са особено важни в тази област с равнище на безработицата, която в момента надвишава с 2 % средното за провинцията. Германия също така твърди, че значението на летището за регионалната икономика е подчертано в две експертни становища⁽⁵³⁾.
- (222) Въпреки това социалните и регионалните съображения не могат да бъдат взети предвид при прилагане на теста за оператор в условията на пазарна икономика. Освен това, дори ако Комисията вземе предвид тези социални и регионални съображения, представените от Германия проучвания показват, че през юни 2012 г. FZG е осигурило само 115 работни места на самото летище Цвайбрюкен. Тези проучвания потвърждават, че търговската зона около преобразуваното летище осигурява общо 2 708 преки и косвени работни места. Само 7,8 % от тях обаче, т.е. 210 работни места, са свързани с транспорт и складова дейност — дейности, които са пряко свързани с наличието на летището.
- (223) Макар че по принцип би могло да се приеме, че дори и неподлежащи на връщане субсидии за предприятие, което е изцяло собственост на държавата, могат да се определят като съвместими с пазара инвестиции, Германия не е представила бизнес план или предварителни изчисления във връзка с очакваната рентабилност на безвъзмездните

⁽⁵⁰⁾ Решение от 10 юли 1986 г. по дело *Белгия/Комисия*, 40/85, Recueil, стр. I-2321.

⁽⁵¹⁾ Решение по дело *Stardust Marine*, точка 71.

⁽⁵²⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело *Европейска комисия/Électricité de France (EDF)*, C-124/10P, ECLI:EU:C:2012:318, точка 85.

⁽⁵³⁾ Вж. бележка под линия 22.

средства за инвестиции. Единствените представени прогнози са едно проучване от 2003 г., в което са очертани данните за броя пътници в търговското въздухоплаване, които биха могли да доведат до рентабилност, и прогнози от 2010 г. на очакваните годишни резултати за периода 2011—2015 г. Във вторите се прогнозира, че FZG ще стане рентабилно едва през 2015 г., като се приема, че броят на пътниците ще нараства с над 500 000 годишно.

- (224) Инвестициите в инфраструктура на летище Цвайбрюкен са свързани със значителни разходи (вж. подробно описание на разходите за инвестиции в таблица 2 и таблица 3, без инвестициите, попадащи в обхвата на държавната политика, определени в съображения 198—200, и инвестициите, извършени преди 12 декември 2000 г.) и дълъг период на отрицателни резултати (според предвижданията поне до 2015 г.).
- (225) Въпреки присъщата и значителна несигурност, свързана с проекта, като например неговия дългосрочен характер, не е имало нито предварителен бизнес план, нито е бил извършен анализ на чувствителността на всяко от основните предположения за рентабилност. Това не е в съответствие с вида анализ, който благоразумен инвеститор би предприел по отношение на такъв проект.
- (226) И накрая, Комисията отбелязва, че от 2000 г. нататък FGAZ/FZG са генерирали загуби всяка година, от 2005 г. нататък — с тенденция към увеличение.
- (227) Първо, преките безвъзмездни средства за инвестиции са невъзвръщаеми по своя характер и не носят възвращаемост на инвестицията. Второ, Германия не е представила никакви доказателства, че безвъзмездните средства за инвестиции са били предоставени на разположение на FZG при пазарни условия. Трето, Германия не се е позовала на принципа на оператор в условията на пазарна икономика. Поради това Комисията счита, че преките безвъзмездни средства за инвестиции, отпуснати от федералната провинция в полза на FZG след 12 декември 2000 г., са предоставили на FZG икономическо предимство (доколкото безвъзмездните средства за инвестиции не са били свързани единствено с дейности в обхвата на държавната политика, както е заключено в съображения 198 — 200).

Ежегодни вливания на капитал

- (228) Ежегодните вливания на капитал от страна на федерална провинция Райнланд-Пфалц и ZEF са служили за покриване на годишните загуби на FGAZ, които на свой ред почти изцяло са формирани от годишните загуби на FZG (вж. таблица 4). Следователно в крайна сметка ежегодните вливания на капитал са служили за покриване на част от обичайните разходи за инвестиции и оперативни разходи на FGAZ/FZG, като по този начин предприятието е било облекчено от икономическа тежест, която обикновено то би трябвало да поеме.
- (229) По същите причини, изложени в съображения 222 — 228 във връзка с преките безвъзмездни средства за инвестиции в полза на FZG, Комисията счита също така, че ежегодните вливания на капитал в полза на FGAZ/FZG не са били предоставени при нормални пазарни условия. Следва да се отбележи, че Германия не твърди, че вливанията на капитал са нормални пазарни инвестиции. Германия не е представила никакви доказателства, показващи предварителна оценка на рентабилността, нито е обяснила защо един оператор в условията на пазарна икономика би продължил да налива капитал в предприятие, което постоянно генерира загуби. В този контекст трябва да се счита, че ежегодните вливания на капитал предоставят икономическо предимство за FGAZ/FZG.

Заключение

- (230) С оглед на изложеното по-горе Комисията счита, че при липсата на предварителен бизнес план или други обосновани проучвания за рентабилността, един оператор в условията на пазарна икономика не би взел решението да започне работа по въпросния инвестиционен проект и да покрива, на постоянна годишна база, нарастващите загуби на FGAZ/FZG. Следователно решението на федерална провинция Райнланд-Пфалц и ZEF да отпуснат тези мерки предоставя на FGAZ и FZG икономическо предимство, което те не биха получили при нормални пазарни условия.

7.1.1.4. Избирателност

- (231) Държавна мярка попада в обхвата на член 107, параграф 1 от Договора, ако поставя в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на някои стоки“. Следователно само мерките, поставящи предприятията в по-благоприятно положение, които предоставят предимство по избирателен начин, попадат в обхвата на понятието за държавна помощ.
- (232) В разглеждания случай преките безвъзмездни средства за инвестиции и ежегодните вливания на капитал облагодетелстват само FGAZ/FZG. Следователно по дефиниция и двете мерки са избирателни по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

7.1.1.5. Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията

- (233) Когато предоставена от държава членка помощ укрепва позициите на едно предприятие спрямо други конкурентни предприятия в рамките на вътрешния пазар, се счита, че последните са засегнати от помощта ⁽⁵⁴⁾. Икономическото предимство, предоставено на летищния оператор в разглеждания случай чрез преки безвъзмездни средства за инвестиции и ежегодни вливания на капитал, укрепва неговите икономически позиции, тъй като той може да започне своята стопанска дейност, без да поеме всички присъщи на дейността му инвестиционни и оперативни разходи.
- (234) Както е оценено в съображения 173 и следващите, експлоатацията на летище представлява стопанска дейност. Конкуренция съществува, от една страна, между летищата за привличане на въздушни превозвачи и съответния въздушен трафик (пътнически и товарен) и, от друга страна, между управляващите органи на летища, които могат да се конкурират помежду си, за да им бъде поверено управлението на дадено летище. Освен това, по-специално по отношение на нискотарифни превозвачи и чартърни оператори, летищата, които не се намират в същите региони на обслужване, а дори в различни държави членки, също могат да се конкурират помежду си за привличане на тези въздушни превозвачи.
- (235) Както е отбелязано в точка 40 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г. и потвърдено в точка 45 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г., от приложното поле на член 107, параграф 1 от ДФЕС не е възможно да се изключат дори и малки летища. Освен това в точка 45 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. изрично се посочва, че дори фактът, че „*относително малко предприятие получава публичното финансиране, не може автоматично да изключи възможността търговията между държавите членки да бъде засегната*“.
- (236) Понастоящем летище Цвайбрюкен обслужва почти 242 000 пътници годишно, а в миналото е обслужвало дори до около 340 000 пътници годишно. Според прогнозите, предоставени от Германия, броят на пътниците се очаква да нарасне до над 1 милион пътници годишно през 2025 г. Както бе посочено в съображение 21, летище Цвайбрюкен е разположено в непосредствена близост до летище Саарбрюкен (39 километра) и се намира на два часа с път кола от други шест летища. Според прогнозното проучване на въздушния трафик, предоставено от Германия, средно 15 % от пътниците, използващи летище Цвайбрюкен, произхождат от други държави членки (Франция и Люксембург). От летище Цвайбрюкен се извършват международни полети до дестинации като Майорка или Анталия. Пистата на летище Цвайбрюкен е с достатъчна дължина (3 000 m) и позволява на въздушните превозвачи да обслужват международни дестинации на средни разстояния. С оглед на тези факти следва да се заключи, че публичното финансиране на FGAZ/FZG нарушава или заплашва да наруши конкуренцията и оказва поне потенциално въздействие върху търговията между държавите членки.
- (237) Освен тези общи съображения Комисията счита също, че летище Цвайбрюкен е или е било в пряка конкуренция с летище Саарбрюкен. Първо, не трябва да се пренебрегва фактът, че TUIfly — бившият най-голям клиент на летище Саарбрюкен, го е напуснал и през 2007 г. се е преместил на летище Цвайбрюкен. Второ, за значителен период от време полети до Берлин са предлагани едновременно както от Цвайбрюкен (Germanwings), така и от Саарбрюкен (Air Berlin и Luxair), което доказва наличието на конкуренция между летищата и между въздушните превозвачи. Споразумението за летищни услуги на FZG с Germanwings дори предвижда заплащане на по-високи такси за обслужване на FZG, в случай че Air Berlin прекрати своята услуга от Саарбрюкен до Берлин.
- (238) Освен тези признаци за наличието на конкуренцията между летище Цвайбрюкен и летище Саарбрюкен има и доказателства, макар и според официалното становище на Германия самите летища никога да не са се считали за преки конкуренти, че длъжностни лица на провинция Райнланд-Пфалц недвусмислено са отчитали наличието на конкуренция. В две вътрешни докладни записки на правителството на провинция Райнланд-Пфалц, изготвени през 2003 г., авторите застъпват позицията, че сътрудничество между летищата Цвайбрюкен и Саарбрюкен е било невъзможно или неперпоръчително по това време. Вместо това в една от тези записки се обяснява, че поне докато Frarort AG участва в дейността на летище Саарбрюкен, отношенията между двете летища ще бъдат единствено конкурентни ⁽⁵⁵⁾. В докладните записки се посочва още, че „*от гледна точка на провинция Райнланд-Пфалц, може да се очаква, че в дългосрочен план летище Цвайбрюкен ще вземе превес в тази конкуренция*“ ⁽⁵⁶⁾. Тези твърдения показват, че поне от 2003 г. възприятията са за действително конкурентни отношенията между двете летища.
- (239) В този контекст публичното финансиране, отпуснато на FGAZ/FZG, трябва да се разглежда като способно да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки.

⁽⁵⁴⁾ Решение от 30 април 1998 г. по дело *Het Vlaamse Gewest/Комисия* (T-214/95, Recueil, стр. II-717).

⁽⁵⁵⁾ *Vorlage für den Ministerrat, Gemeinsame Kabinettsitzung der Regierung des Saarlandes und der Landesregierung von Rheinland-Pfalz am 27. Mai 2003*, Ministerium für Wirtschaft, Verkehr, Landwirtschaft und Weinbau, 15 май 2003 г.

⁽⁵⁶⁾ *Einschätzung der rheinland-pfälzischen Innenministeriums*, 15 май 2003 г.

7.1.1.6. **Заключение**

- (240) В контекста на изложеното в съображения 173 — 239 Комисията счита, че публичното финансиране, предоставено на FGAZ/FZG под формата на преки безвъзмездни средства за инвестиции и вливания на капитал в периода между 2000 г. и 2009 г., представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

7.1.2. ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА ПОМОЩТА

- (241) В съответствие с член 108, параграф 3 от Договора държавите членки са длъжни да уведомяват Комисията за своите планове за предоставяне или изменение на дадена помощ и не могат да приведат в действие предложените мерки преди постановяването на окончателно решение.
- (242) Тъй като средствата вече са били предоставени на разположение на FGAZ/FZG, Комисията счита, че Германия не е спазила забраната, съдържаща се в член 108, параграф 3 от Договора ⁽⁵⁷⁾.

7.1.3. СЪВМЕСТИМОСТ

7.1.3.1. **Приложимост на Насоките за въздухоплаването от 2014 г. и 2005 г.**

- (243) В член 107, параграф 3 от Договора са предвидени някои изключения от общото правило, определено в член 107, параграф 1 от Договора, че държавната помощ не е съвместима с вътрешния пазар. За въпросната помощ може да се направи оценка единствено въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от Договора, в който се предвижда, че: „помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес“, могат да се приемат за съвместими с вътрешния пазар.
- (244) В това отношение Насоките от 2014 г. определят рамка за оценяване на това дали помощта за летища може да бъде обявена за съвместима съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора.
- (245) Съгласно Насоките за въздухоплаването от 2014 г. Комисията счита, че *Известието на Комисията за определяне на приложимите правила при оценка на незаконосъобразната държавна помощ* ⁽⁵⁸⁾ се прилага за неправомерна инвестиционна помощ за летища. В тази връзка, ако неправомерна инвестиционна помощ е отпусната преди 4 април 2014 г., Комисията ще прилага правилата за съвместимост, които са били в сила по времето, когато тази неправомерна инвестиционна помощ е била отпусната. В съответствие с това Комисията ще прилага принципите, съдържащи се в Насоките за въздухоплаването от 2005 г., в случай на неправомерна инвестиционна помощ за летища, отпусната преди 4 април 2014 г. ⁽⁵⁹⁾
- (246) В съответствие с Насоките за въздухоплаването от 2014 г. Комисията счита, че разпоредбите на *Известието на Комисията за определяне на приложимите правила при оценка на незаконосъобразната държавна помощ* не следва да се прилагат за всякакви дела за неправомерна оперативна помощ за летища, предоставена преди 4 април 2014 г. Вместо това Комисията ще прилага принципите, определени в Насоките за въздухоплаването от 2014 г., по отношение на всички случаи на оперативна помощ (помощи в процес на уведомяване и неправомерни помощи, за които не е подадено уведомление) за летища дори когато помощта е била предоставена преди 4 април 2014 г. и преди началото на преходния период ⁽⁶⁰⁾.
- (247) Комисията вече заключи в съображение 242, че преките и ежегодни вливания на капитал представляват неправомерна държавна помощ, предоставена преди 4 април 2014 г.

7.1.3.2. **Разграничение между инвестиционна и оперативна помощ**

- (248) С оглед на разпоредбите на Насоките за въздухоплаването от 2014 г., посочени в съображения 245 и 246, Комисията трябва да определи дали въпросната мярка представлява неправомерна инвестиция, или оперативна помощ.

⁽⁵⁷⁾ Решение от 14 януари 2004 г. по дело *Fleuren Compost/Комисия*, T-109/01, Recueil, стр. II-127.

⁽⁵⁸⁾ ОВ С 119, 22.5.2002 г., стр. 22.

⁽⁵⁹⁾ Точка 173 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁶⁰⁾ Точка 172 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

- (249) Съгласно точка 25, буква с) от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. „инвестиционна помощ“ означава „помощ за финансирането на дълготрайни капиталови активи, по-конкретно за покриване на недостига на финансиране на капиталови разходи“. Освен това, в съответствие с точка 25, буква с) от насоките инвестиционната помощ може да се отнася както за авансово плащане (тоест за покриване на първоначални инвестиционни разходи), така и за помощ, изплатена под формата на периодични вноски (за покриване на капиталовите разходи, изразени в годишна амортизация и разходи за финансиране).
- (250) Оперативната помощ, от друга страна, се отнася до покриването на всички или част от оперативните разходи на дадено летище, определяни като основните разходи за предоставяне на „летищни услуги, включително категории разходи като разходите за персонал, услугите, поверени на външен изпълнител, комуникациите, управлението на отпадъци, енергията, поддръжката, наемите и администрацията, но от тях се изключват капиталовите разходи, подкрепата за търговска реализация и други стимули, предоставени на авиокомпаниите от летището, както и разходите за дейности, свързани с изпълнението на задача на публичната власт“⁽⁶¹⁾.
- (251) В светлината на тези определения може да се счита, че преките вливания на капитал, които са били свързани с конкретни инвестиционни проекти, представляват инвестиционна помощ в полза на FGAZ/FZG.
- (252) За разлика от това, частта от ежегодните вливания на капитал, използвана за покриване на годишни оперативни загуби⁽⁶²⁾ на FGAZ/FZG, след приспадане на включените в EBITDA разходи, които попадат в обхвата на държавната политика, установени в съображения 198 — 200, както и разходите, направени преди 12 декември 2000 г., представляват оперативна помощ в полза на FGAZ/FZG.
- (253) На последно място, частта от ежегодните вливания на капитал, с която се покриват загубите на FGAZ/FZG, които все още не са включени в EBITDA (т.е. годишната амортизация на активи, разходите за финансиране и др.), след приспадане на разходите, попадащи в обхвата на държавната политика, установени в съображения 198 — 200, както и разходите, направени преди 12 декември 2000 г., представлява инвестиционна помощ.

7.1.3.3. Съвместимост на инвестиционната помощ

- (254) В съответствие с параграф 61 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г. Комисията трябва да провери дали са спазени следните кумулативни условия:
- изграждането и експлоатацията на инфраструктурата са в съответствие с ясно определена цел от общ интерес (регионално развитие, достъпност и т.н.);
 - инфраструктурата е необходима и пропорционална на поставената цел;
 - инфраструктурата има задоволителни средносрочни перспективи за използване, особено по отношение на използване на съществуващата инфраструктура;
 - всички потенциални потребители на инфраструктурата имат равен и недискриминационен достъп до нея; и
 - развитието на търговията не е повлияно в степен, която да противоречи на интереса на Съюза.
- (255) Освен това, за да бъде съвместима с вътрешния пазар, държавната помощ за летища, като всяка друга мярка за държавна помощ, трябва да има стимулиращ ефект и да бъде необходима и пропорционална на поставената правомерна цел.
- (256) Германия твърди, че инвестиционната помощ в полза на FGAZ/FZG отговаря на всички критерии за съвместимост в Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

а) Принос за ясно определена цел от общ интерес

- (257) Комисията припомня, че в Насоките за въздухоплаването от 2005 г. не са заложили точни критерии, по които да се оценява дали инвестиционната помощ за дадено летище допринася за ясно определена цел от общ интерес. Самото дублиране на съществуваща летищна инфраструктура обаче не може да се разглежда като служещо на цел от общ интерес.
- (258) В тази връзка следователно Комисията трябва да направи оценка, първо, дали летище Цвайбрюкен дублира съществуваща летищна инфраструктура в региона.

⁽⁶¹⁾ Точка 25, буква х) от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁶²⁾ Изразени като печалба преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA).

Дублиране: припокриване между летища Цвайбрюкен и Саарбрюкен

- (259) Комисията припомня, че летище Цвайбрюкен е разположено в непосредствена близост до летище Саарбрюкен. Разстоянието по права линия между двете летища е приблизително 20 km, което се трансформира в приблизително 39 km път. Времето за пътуване с автомобил между двете летища е приблизително 30 минути. Освен това поне шест други летища са разположени в рамките на по-малко от 2 часа път от летище Цвайбрюкен.
- (260) Непосредствената близост между двете летища означава, че те фактически имат един и същ регион на обслужване. Различните проучвания, представени от Германия по това дело ⁽⁶³⁾, както и в паралелната официална процедура по разследване във връзка с летище Саарбрюкен ⁽⁶⁴⁾, потвърждават, че по-голямата част от пътниците, които използват двете летища, са от западната част на федерална провинция Райнланд-Пфалц и от федерална провинция Саарланд.
- (261) Профилите на летищата Саарбрюкен и Цвайбрюкен също са относително сходни. Когато през 2006 г. в Цвайбрюкен започва търговско въздухоплаване, първият клиент е Germanwings, предлагащ маршрут до Берлин. От Саарбрюкен същият маршрут се обслужва от Lufthansa, а от 2007 г. нататък — от Air Berlin. Вторият голям клиент на Цвайбрюкен е TUIfly, предлагащ полети до различни ваканционни точки, главно в Средиземноморието. Преди да предлага услуги от Цвайбрюкен, TUIfly е един от най-големите клиенти на летище Саарбрюкен.
- (262) Цвайбрюкен прави опит също така да навлезе по-широко на пазара за нискотарифни превози, като сключва договор с Ryanair, който обаче поддържа маршрут до Лондон-Станстед в продължение на по-малко от година. В крайна сметка Germanwings също напуска летището, вследствие на което до края на 2011 г. летище Цвайбрюкен се съсредоточава почти изключително върху ваканционни чартърни полети и донякъде въздушни превози на товари.
- (263) Ваканционни чартърни полети обаче преди и сега се предлагат и от Саарбрюкен. И нещо важно, явно основните дестинации, обслужвани от Цвайбрюкен, се обслужват с голяма честота и от Саарбрюкен. Например лятното разписание за 2014 г. показва, че двете най-чести дестинации, обслужвани от Цвайбрюкен, са Анталия и Палма де Майорка, които представляват 70 % от седмичните полети. Същевременно двете дестинации се обслужват и от Саарбрюкен с подобна честота: през седмицата 16 юни 2014 г. — 23 юни 2014 г. от Цвайбрюкен излитат 16 полета за Анталия или Палма де Майорка, като до същите дестинации излитат 18 полета от Саарбрюкен.

Дублиране: капацитет, брой на пътниците и годишни резултати

- (264) След като летище Цвайбрюкен навлиза на пазара за търговско въздухоплаване, броят на пътниците се увеличава бързо от 78 000 през 2006 г. на 338 000 пътници през 2009 г. След този период на бърз растеж броят на пътниците започва да намалява, като спада на 242 000 пътници през 2012 г. Като се има предвид, че капацитетът на летище Цвайбрюкен е 700 000 пътници, от това следва, че то никога не е било експлоатирано на повече от 50 % от своя наличен капацитет и понастоящем се експлоатира на приблизително 35 % от него.
- (265) За сравнение, броят на пътниците на летище Саарбрюкен е до голяма степен постоянен — около 450 000 пътници годишно, докато летище Цвайбрюкен навлиза на пазара за търговско въздухоплаване, когато броят на пътниците спада от 487 000 през 2005 г. на 350 000 пътници през 2007 г. След адаптиране на летищните такси летище Саарбрюкен успява да привлече Air Berlin през 2007 г., което води до съживяване и увеличаване на броя на пътниците, достигнали максимум от 518 000 пътници през 2008 г. През 2012 г. летище Саарбрюкен е използвано от 425 000 пътници. Като се има предвид, че понастоящем капацитетът на летище Саарбрюкен също е 700 000 пътници годишно, то се използва само на между 50 — 75 % от своя наличен капацитет. В това отношение трябва да се отбележи, че капацитетът на летище Саарбрюкен може да бъде по-голям (а именно 750 000 — 800 000 пътници годишно), ако не беше ограничен от броя на проверките за сигурност на пътниците, които летището може да обслужи на час. Това ограничение произтича от факта, че в момента летище Саарбрюкен има само два налични скенера за целите на сигурността.

⁽⁶³⁾ Desel Consulting und Airport Research Center GmbH, „Fluggast- und Flugbewegungsprognose für den Flughafen Zweibrücken bis zum Jahr 2025“, Gutachten im Auftrag der Flughafen Zweibrücken GmbH, септември 2009 г.; Intraplan Consult GmbH, „Luftverkehrsprognose Flughafen Saarbrücken — Vorgehensweise und Ergebnisse“, октомври 2010 г.

⁽⁶⁴⁾ Решение на Комисията от 1 октомври 2014 г. по дело за държавна помощ SA.26190 — Германия — Летище Саарбрюкен, все още непубликувано в ОВ.

- (266) Комисията отбелязва също така, че и летище Саарбрюкен, и летище Цвайбрюкен са работили на загуба през разследвания период (2000—2009 г.). По-специално, годишните загуби и на двете летища се увеличават рязко от 2006 г. нататък, когато Цвайбрюкен навлиза на пазара за търговско въздухоплаване.

Дублиране: данни за пряка конкуренция между двете летища

- (267) Комисията вече отбелязва в съображения 237 и 238, че са налице някои признаци, че летище Цвайбрюкен се намира в пряка конкуренция с летище Саарбрюкен. Първо, трябва отново да се припомни, че TUIfly — най-големият клиент на летище Саарбрюкен преди, го е напуснал и през 2007 г. се е преместил на летище Цвайбрюкен⁽⁶⁵⁾. Второ, за значителен период от време полети до Берлин се предлагат успоредно както от Цвайбрюкен (Germanwings), така и от Саарбрюкен (Air Berlin и Luxair), което доказва наличието на конкуренция между летищата и маршрутите, обслужвани от въздушните превозвачи. Споразумението за летищни услуги на FZG с Germanwings дори предвижда заплащане на по-високи такси за обслужване на FZG, в случай че Air Berlin прекрати своята услуга от Саарбрюкен до Берлин.
- (268) В допълнение към други вече споменати показатели (вж. съображение 238) Комисията посочва също така протокола от заседанието на надзорния съвет на FGZ, проведено на 26 юни 2009 г. Обобщавайки доклада на управителния съвет, в протокола се отбелязва среща между ръководството на FGZ, Ryanair и министерството на икономиката на федерална провинция Райнланд-Пфалц. По време на срещата, на която се обсъждат бъдещите отношения на Ryanair с летище Цвайбрюкен, представителят на министерството „е изтъкнал пред [Ryanair], че правителството на федерална провинция Райнланд-Пфалц би приело като много нежелан акт, ако Ryanair започне да извършва услуги от Саарбрюкен“. Тази забележка доказва, че между двете летища не е налице допълване, а по-скоро те се конкурират в стопанската дейност.

Дублиране: товари

- (269) Комисията отбелязва също така, че летище Цвайбрюкен извършва и въздушни превози на товари. И макар че товарите не са съществен аспект от дейността на летище Саарбрюкен, те представляват основен елемент от стопанския модел на летище Франкфурт-Хан. Както е посочено в съображение 21, летище Франкфурт-Хан е разположено само на приблизително 128 km или на приблизително 84 минути с автомобил от Цвайбрюкен. Освен това товари се обработват и на летище Люксембург, разположено на приблизително 145 km или приблизително 86 минути с автомобил (вж. съображение 21) от летище Цвайбрюкен.
- (270) В това отношение Комисията отбелязва, че товарите обикновено са по-мобилни от пътническият транспорт⁽⁶⁶⁾. По принцип се счита, че регионът на обслужване на товарните летища има радиус от поне около 200 km и 2 часа време за пътуване. До известна степен отрасълът изглежда подсказва, че време за транспортиране до половин ден (т.е. до 12 часа превоз с камион) би било приемливо по принцип⁽⁶⁷⁾.
- (271) Като се има предвид, че регионът на обслужване за товарите обикновено е много по-голям, отколкото за пътници, летищата Франкфурт-Хан и Люксембург осигуряват достатъчен капацитет за въздушни превози на товари за региона.

Дублиране: обсъждане на констатациите

- (272) Въз основа на доводите, изтъкнати в съображения 259 — 270, Комисията констатира, че летище Цвайбрюкен дублира инфраструктурата, налична на летище Саарбрюкен. По-специално Комисията счита, че дори преди навлизането на Цвайбрюкен на пазара за търговско въздухоплаване регионът е бил добре свързан чрез съществуващите летища, основно летище Саарбрюкен, и че летище Цвайбрюкен не повишава свързаността на региона.

⁽⁶⁵⁾ Комисията отбелязва, че TUIfly са заявили, че решението им да напуснат Саарбрюкен и да се преместят на Цвайбрюкен е мотивирано от съображения за сигурност, свързани с пистата на Саарбрюкен. От друга страна, в контекста на официалната процедура по разследване по дело SA.26190 Германия заяви, че решенията на въздушните превозвачи да напуснат Саарбрюкен никога не са били обосновавани с оглед на инфраструктурата на летище Саарбрюкен. Комисията не е в състояние да прави догадки относно точните мотиви за преместването на TUIfly от Саарбрюкен на Цвайбрюкен.

⁽⁶⁶⁾ Например летище Лайпциг/Хале е в конкуренция с летище Ватри (Франция) за установяването на европейски център на DHL. Вж. решение по дело Leipzig/Halle, точка 93.

⁽⁶⁷⁾ Отговор на летище Лиеж на обществената консултация относно Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

- (273) Освен това търсенето на въздухоплавателни услуги, което не може да бъде задоволено от летище Саарбрюкен, лесно би могло да бъде задоволено от шест други летища, до които може да се достигне в рамките на по-малко от 2 часа път. В частност по отношение на полетите с развлекателна цел време за пътуване до 2 часа се счита за общоприето. Същото е вярно и по отношение на търсенето на услуги за въздушен превоз на товари.
- (274) Германия не представи никакви доказателства, че прогнозираният брой пътници е наложил навлизането на пазара на летище Цвайбрюкен. В частност, макар че навлизането на пазара за търговско въздухоплаване се осъществява през 2006 г., първото прогнозно проучване на броя на пътниците предоставя данни от месец септември 2009 г. ⁽⁶⁸⁾ Следователно не може да се твърди, че публичното финансиране от 2000 г. насам е било предназначено за задоволяване на търсенето на въздухоплавателни услуги, което не може да бъде задоволено по друг начин.
- (275) Комисията отбелязва също така, че през 1997 г. летище Саарбрюкен е прогнозирано броят на пътниците на летището да нарасне до 676 000 до 2010 г. ⁽⁶⁹⁾ Тъй като по това време летище Цвайбрюкен все още не осъществява дейност на пазара за търговско въздухоплаване, може да се предполага, че тази прогноза е най-надеждното предвиждане на пътниците за региона. Тъй като летище Саарбрюкен има капацитет от 700 000 — 800 000 пътници годишно, ясно е, че прогнозираният през 1997 г. брой пътници е можел да бъде посрещнат само от летище Саарбрюкен за значителен период от време.
- (276) Комисията е на мнение освен това, че дори настоящият брой на пътниците на летище Цвайбрюкен и летище Саарбрюкен не доказва, че капацитетът на летище Саарбрюкен е недостатъчен, за да задоволи търсенето в региона. Вярно е, че общият брой на пътниците на летище Саарбрюкен и летище Цвайбрюкен достига приблизително 850 000 през 2008 г. и 810 000 през 2009 г., което надхвърля максималния капацитет на летище Саарбрюкен. Същевременно Комисията счита, че тези числа дават донякъде изкривена представа за истинското търсене в региона: първо, големият брой пътници явно е породен от пряката конкуренция между маршрутите до Берлин, предлагани от Цвайбрюкен и Саарбрюкен (и Germanwings и Air Berlin/Luxair съответно), което временно е привлякло допълнителни пътници. Когато обаче Germanwings закрива своя нерентабилен маршрут до Берлин, търсенето на този маршрут намалява. Второ, Комисията констатира (вж. раздел 7.3), че Germanwings, TUIfly и Ryanair са се ползвали от несъвместима държавна помощ, предоставяна им от FGAZ/FZG. Доколкото това може да е довело до по-ниски цени на билетите, е съмнително, че тези субсидирани по този начин данни за пътниците на Цвайбрюкен са представлявали реално търсене в региона. Накрая, трябва да се отбележи, че общият брой на пътниците спада от 2009 г. насам: през 2012 г. общият брой на пътниците на Цвайбрюкен и Саарбрюкен е приблизително 670 000 и следователно е по-малък максималния капацитет на летище Саарбрюкен.
- (277) Освен това Комисията не може да приеме аргумента, застъпван от Германия, че двете летища само се допълват, а не се конкурират взаимно. Първо, макар че стопанските модели на двете летища явно се различават до известна степен, ясно е, че основната дейност на летище Цвайбрюкен (ваканционни полети, по-специално до Анталия/Палма де Майорка) е извършвана и от летище Саарбрюкен. От друга страна е вярно също, че летище Саарбрюкен иначе се съсредоточава върху редовните полети до големи градове, като Люксембург, Берлин и Хамбург. Това обаче не променя факта, че само ограничена част от дейността на летище Цвайбрюкен явно не е или не би могла да бъде извършвана от Саарбрюкен.
- (278) Комисията констатира освен това, че разликите в инфраструктурата, които наистина съществуват между двете летища, не оборват нейната констатация, че летище Цвайбрюкен дублира летищна инфраструктура, която вече съществува в Саарбрюкен. И макар че е вярно, че Цвайбрюкен има дълга писта, което го прави по-подходящо за полети на дълги разстояния и за тежки товарни самолети, тези разлики не са достатъчни, за да оправдаят съществуването на две летища в такава непосредствена близост. Първо, както е обяснено в съображения 269 и 270, търсенето на въздушен превоз на товари се обслужва достатъчно добре от летища Франкфурт-Хан и Люксембург, където — по информация на Комисията — няма ограничения от практическо значение по отношение на теглото на самолетите. Второ, Германия не доказа, че значителен брой търговски пътнически полети, които излитат от Цвайбрюкен, не могат да се извършват от Саарбрюкен.
- (279) Накрая, като има предвид, че летище Саарбрюкен очевидно е било в състояние да посрещне търсенето на въздухоплавателни услуги, сега частично поети от Цвайбрюкен, преди същото да навлезе на пазара, разликата в инфраструктурата не оправдава дублирането на вече съществуваща в Саарбрюкен инфраструктура.

⁽⁶⁸⁾ Desel Consulting und Airport Research Center GmbH, „Fluggast- und Flugbewegungsprognose für den Flughafen Zweibrücken bis zum Jahr 2025“, Gutachten im Auftrag der Flughafen Zweibrücken GmbH, септември 2009 г.

⁽⁶⁹⁾ Решение на Комисията от 1 октомври 2014 г. по дело за държавна помощ SA.26190 — Германия — Летище Саарбрюкен, все още непубликувано в ОВ.

Заклучение

- (280) С оглед на фактите и доводите, представени и обсъдени в съображения 225 — 279, Комисията констатира, че инвестиционната помощ в полза на FGAZ/FZG е послужила за създаване или поддръжка на инфраструктура, която само дублира (нерентабилното) летище в Саарбрюкен. Следователно инвестиционната помощ не може да се разглежда като допринасяща за цел от общ интерес.
- (281) Тъй като изброените (в съображение 254) условия за съвместимост са кумулативни, не се налага Комисията да прави оценка на останалите условия за съвместимост. Съответно, доколкото инвестиционната помощ представлява държавна помощ, тя следва да бъде призната като несъвместима с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора.
- (282) Тъй като Германия не е представила и Комисията не е установила други алтернативни основания за съвместимост, се заключава следователно, че доколкото представлява държавна помощ, инвестиционната помощ в полза на FGAZ/FZG е несъвместима с вътрешния пазар.

7.1.3.4. Съвместимост на оперативната помощ съгласно правилата за УОИИ

- (283) Германия твърди, че публичното финансиране, отнасящо се до оперативна помощ в полза на FGAZ/FZG, трябва да се разглежда като съвместимо с вътрешния пазар като компенсация за предоставянето на УОИИ съгласно член 106, параграф 2 от Договора.
- (284) Член 106, параграф 2 от Договора гласи, че *„предприятията, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в Договорите, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не препятства юридически или фактически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза.“*
- (285) В този член се съдържа (частична) дерогация от забраната за държавна помощ, съдържаща се в член 107, параграф 1 от Договора, доколкото помощта е необходима и пропорционална за осигуряване на извършването на УОИИ при приемливи икономически условия.
- (286) Преди 31 януари 2012 г. рамката относно УОИИ от 2005 г. ⁽⁷⁰⁾ и Решението за УОИИ от 2005 г. представляват политиката на Комисията при прилагането на дерогацията по член 106, параграф 2 от Договора.
- (287) Комисията отбелязва, че двата инструмента поставят изискването на въпросното предприятие да бъде възложено изпълнението на истинска УОИИ. Възлагането на летищен оператор на задачата за извършване на обществена услуга трябва също така да бъде отразено в *„един или повече официални документи“*, съдържащи, наред с друго, *„характера на общественото задължение“* ⁽⁷¹⁾.

Истински УОИИ

- (288) Що се отнася, първо, до въпроса дали експлоатацията на летище Цвайбрюкен представлява истинска УОИИ, Комисията припомня, че за да бъде УОИИ, дейността следва да притежава особени характеристики в сравнение с обичайните икономически дейности и преследваната цел от общ интерес не може да бъде просто развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, както се предвижда в член 107, параграф 3, буква в) от Договора ⁽⁷²⁾. В този контекст Комисията счита, че това може да важи само ако без летището част от региона, обслужван от него, би останала изолирана от останалата територия на Съюза до степен, която би възпрепятствала нейното социално и икономическо развитие ⁽⁷³⁾.
- (289) Комисията счита също така, че е налице известно припокриване между правилното определение на УОИИ и въпроса дали публичното финансиране на летище (за инвестиции и оперативни разходи) допринася за ясно определена цел от общ интерес. Комисията припомня в съображение 257 и сл., че публичното финансиране, водещо до дублиране на летищна инфраструктура в даден регион, не може да се разглежда като допринасящо за цел от общ интерес (вж. също съображение 294 и сл.). Комисията припомня също така, че цялостното управление

⁽⁷⁰⁾ ОВ С 297, 29.11.2005 г.

⁽⁷¹⁾ Насоки за въздухоплаването от 2005 г., точка 66. Вж. също член 4 от Решение за УОИИ от 2005 г.

⁽⁷²⁾ Вж. Решение N 381/04 — Франция, проект за далекосъобщителни мрежи с висок капацитет в Ruyéées-Atlantiques (DORSAL) (ОВ С 162, 2.7.2005 г., стр. 5).

⁽⁷³⁾ Вж. Насоки за въздухоплаването от 2014 г., точка 72.

на летище може да се разглежда като УОИИ само „ако без летището част от регион, потенциално обслужван от него, би останала изолирана от останалата част на Съюза до степен, която би възпрепятствала нейното социално и икономическо развитие“⁽⁷⁴⁾. В този контекст Комисията също така счита, че експлоатацията на летище, дублиращо друго летище в същия регион, не може да се разглежда като истинска УОИИ⁽⁷⁵⁾.

- (290) Комисията стигна до заключението, че доколкото представлява държавна помощ, публичното финансиране на инфраструктурата на летище Цвайбрюкен е несъвместимо с вътрешния пазар, тъй като дублира съществуваща инфраструктура. Аналогично Комисията констатира, че експлоатацията на летище Цвайбрюкен не представлява истинска услуга от общ икономически интерес. Доколкото Германия счита, че експлоатацията на летище Цвайбрюкен представлява УОИИ, тя е допуснала явна грешка при определянето на УОИИ⁽⁷⁶⁾.

Акт за възлагане

- (291) Второ, Комисията констатира, че при всички случаи експлоатацията на летище Цвайбрюкен не е възложена надлежно на FGAZ/FZG като УОИИ. Като съответни актове за възлагане Германия е посочила само общия експлоатационен лиценз на летището и неговото „задължение за експлоатация“ съгласно член 45 от LuftVZO. Комисията отбелязва, че според Германия налагането на задължение за експлоатация е резултат от повишаване на категорията на летище Цвайбрюкен от „авиобаза“ на „летище“ по смисъла на член 49 и член 38 от LuftVZO⁽⁷⁷⁾. Повишаването на категорията обаче се извършва едва в началото на 2010 г., което означава, че за разследвания по това дело период (2000—2009 г.) не може да се подразбира възлагане по член 45.
- (292) Освен това Германия твърди, че „няма общо официално възлагане на FZG да изпълнява УОИИ, освен експлоатационния лиценз и включването в проекта на федерална провинция Райнланд-Пфалц за преобразуване“. Като има предвид, че Германия не обяснява как сам по себе си експлоатационният лиценз може да представлява надлежен акт за възлагане, отговарящ на изискванията, споменати в съображение 287, или как включването в проект за преобразуване представлява надлежно възлагане, Комисията констатира, че на FGAZ/FZG не е възложено надлежно изпълнението на истинска УОИИ.
- (293) В съответствие с това и поради причините, изтъкнати в съображение 288 и сл., се заключава, че публичното финансиране, отпуснато на FGAZ/FZG под формата на оперативна помощ, не може да се разглежда като компенсация, съвместима с вътрешния пазар.

7.1.3.5. Съвместимост на оперативната помощ по смисъла на Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

- (294) Раздел 5.1 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. установява критериите, които Комисията ще прилага при оценката на съвместимостта на оперативните помощи с вътрешния пазар в съответствие с член 107, параграф 3, буква в) от Договора. В съответствие с точка 172 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. Комисията ще прилага тези критерии по отношение на всички случаи на оперативна помощ, включително помощи в процес на уведомяване и неправомерни помощи, за които не е подадено уведомление.
- (295) Неправомерна оперативна помощ, предоставена преди датата на публикуване на Насоките за въздухоплаването от 2014 г., може да бъде обявена за съвместима до пълния размер на непокрытите оперативни разходи, ако са спазени следните условия⁽⁷⁸⁾:
- а) *принос за ясно определена цел от общ интерес*: това условие е изпълнено, наред с другото, ако помощта увеличава мобилността на гражданите на Съюза и свързаността на регионите или улеснява регионалното развитие⁽⁷⁹⁾;
 - б) *необходимост от държавна намеса*: помощта трябва да бъде насочена към ситуации, в които помощта може да доведе до съществено подобрене, което не може да бъде постигнато от самия пазар⁽⁸⁰⁾;

⁽⁷⁴⁾ Точка 72 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. Вж. също точка 34 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

⁽⁷⁵⁾ Вж. също решение от 16 септември 2013 г. по дело *Colt Télécommunications France/Европейска комисия*, T-79/10, ECLI:EU:T:2013:463, точки 150—151, 154, 158 и 166.

⁽⁷⁶⁾ Пак там, параграфи 92, 119.

⁽⁷⁷⁾ Информация, предоставена от Германия на 27 януари 2011 г., стр. 17: „Aus der Aufstufung des Flughafens [vom Verkehrslandeplatz zum Verkehrsflughafen] folgt des Weiteren eine Betriebspflicht des Flughafens“.

⁽⁷⁸⁾ Съгласно точка 137 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. не всички условия, определени в раздел 5.1 от Насоките, се прилагат за оперативна помощ, предоставена в миналото.

⁽⁷⁹⁾ Точки 137, 113 и 114 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁸⁰⁾ Точки 137 и 116 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

- в) *наличие на стимулиращ ефект*: това условие е изпълнено, когато при липса на оперативна помощ и предвид на вероятното наличие на инвестиционна помощ и равнището на пътничкопотока, има вероятност стопанската дейност на съответното летище значително да намалее ⁽⁸¹⁾;
- г) *пропорционалност на размера на помощта (ограничаване на помощта до необходимия минимум)*: за да бъде пропорционална, оперативната помощ за летища трябва да бъде ограничена до минимума, необходим за осъществяването на подпомаганата дейност ⁽⁸²⁾;
- д) *избягване на неоправдани отрицателни ефекти върху конкуренцията и върху търговията* ⁽⁸³⁾.
- а) *Принос за ясно определена цел от общ интерес*

(296) В точка 114 от насоките за въздухоплаването от 2014 г. е посочено, че „увеличаването на броя на нерентабилните летища не допринася за постигането на цел от общ интерес“. Комисията счита, че аргументите, представени в съображения 259 и сл. във връзка със съвместимостта на инвестиционната помощ в полза на FGAZ/FZG съгласно Насоките за въздухоплаването от 2005 г., са еднакво приложими във връзка със съвместимостта на оперативната помощ съгласно Насоките за въздухоплаването от 2014 г. По тази причина Комисията счита, че с оперативната помощ, предоставена на FGAZ/FZG, просто се дублира нерентабилно летище и следователно тя не допринася за ясно определена цел от общ интерес. Съответно, доколкото оперативната помощ в полза на FGAZ/FZG представлява държавна помощ, тя не може да се счита за съвместима с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора.

Заключение

(297) Комисията заключава, че оперативната помощ, предоставена на FGAZ/FZG, не е съвместима с вътрешния пазар нито по силата на член 106, параграф 2 от Договора, нито по силата на член 107, параграф 3, буква в) от него. Тъй като Германия не е представила и Комисията не е установила други алтернативни основания за съвместимост, се заключава следователно, че доколкото представлява държавна помощ, оперативната помощ в полза на FGAZ/FZG е несъвместима с вътрешния пазар.

7.2. ПОТЕНЦИАЛНА ПОМОЩ ВЪВ ВРЪЗКА С БАНКОВ ЗАЕМ И УЧАСТИЕ ВЪВ ВЪТРЕШНИЯ ПАРИЧЕН ФОНД НА ФЕДЕРАЛНА ПРОВИНЦИЯ РАЙНЛАНД-ПФАЛЦ

7.2.1. НАЛИЧИЕ НА ПОМОЩ

7.2.1.1. Стопанска дейност и понятие за предприятие

(298) По причините, изложени в съображение 173 и сл., трябва да се счита, че FGAZ/FZG представляват предприятия по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

7.2.1.2. Държавни ресурси и приписване на отговорност на държавата

(299) За да се считат за държавна помощ, въпросните мерки трябва да бъдат финансирани с държавни ресурси и решението за предоставяне на мярката трябва да бъде приписано на държавата.

(300) Понятието за държавна помощ се прилага за всяко предимство, предоставено чрез държавни ресурси от страна на самата държава или чрез междинно звено, действащо по силата на предоставените му правомощия ⁽⁸⁴⁾. За целите на прилагането на член 107 от Договора ресурсите от местни и регионални органи представляват държавни ресурси ⁽⁸⁵⁾.

100 % държавна гаранция

(301) Всяка публична гаранция включва потенциална загуба на ресурси от страна на държавата. Тъй като 100-процентовата държавна гаранция е издадена директно от федерална провинция Райнланд-Пфалц, тя е предоставена с държавни ресурси и също така може да бъде приписана на държавата.

⁽⁸¹⁾ Точки 137 и 124 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁸²⁾ Точки 137 и 125 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁸³⁾ Точки 137 и 131 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁸⁴⁾ Решение от 16 май 2002 г. по дело C-482/99, *Франция/Колуция („Stardust Marine“)*, Recueil, стр. I-4397.

⁽⁸⁵⁾ Решение от 12 май 2011 г. по съединени дела *Nord-Pas-de-Calais*, T-267/08 и T-279/08, ECLI:EU:T:2011:209, т. 108.

Паричен фонд на федералната провинция

- (302) Германия твърди, че паричният фонд на федерална провинция Райнланд-Пфалц не се финансира пряко от държавния бюджет на провинцията. Тя твърди, че всички средства в паричния фонд идват от участващите предприятия или са получени под формата на заеми на капиталовия пазар.
- (303) Комисията счита, че в разглеждания случай във всички съществени моменти държавата е упражнявала пряк или косвен контрол върху средствата в паричния фонд, съответно те представляват държавни ресурси. Първо, в паричния фонд могат да участват само предприятия, в които федерална провинция Райнланд-Пфалц има мажоритарно участие (най-малко 50 % собственост). Заради мажоритарното държавно участие участващите предприятия очевидно са публични предприятия по смисъла на член 2, буква б) от Директива 2006/111/ЕО на Комисията⁽⁸⁶⁾. Тъй като следователно всички участващи предприятия са публични предприятия, техните ресурси представляват държавни ресурси. Дори само този факт показва, че средствата на паричния фонд, доколкото те са съставени от депозити, направени от участващите предприятия, представляват държавни ресурси.
- (304) Второ, в случай, че депозитите на участващите предприятия в паричния фонд са недостатъчни за задоволяване на нуждите от ликвидност на даден участник, федерална провинция Райнланд-Пфалц получава краткосрочно финансиране на финансовия пазар от свое име и прехвърля тези средства на предприятията, участващи във фонда. Тъй като федералната провинция взема необходимите заеми от свое име, трябва да се счита, че така получените средства също представляват държавни ресурси.
- (305) Поради това Комисията счита, че финансирането, осигурено от паричния фонд, се финансира от държавни ресурси, тъй като и депозитите от участващите предприятия, и заемите, взети от федералната провинция за преодоляване на недостига на ликвидни средства във фонда, представляват държавни ресурси.
- (306) Освен това е ясно, че федералната провинция е имала големи правомощия за контрол върху функционирането на паричния фонд, в резултат на което финансирането, предоставено на участващите предприятия, може да бъде приписано на държавата. На първо място Комисията отбелязва, че споразумението за участие в паричния фонд е сключено между федералната провинция и участващите предприятия. Следователно решението да се позволи на дадено предприятие да участва в паричния фонд се взема пряко от федералната провинция. Федералната провинция взема решения също така относно максималната сума, която участващото предприятие може да изтегли от паричния фонд под формата на кредитна линия. В допълнение, федерална провинция Райнланд-Пфалц директно управлява ежедневните операции на паричния фонд чрез „Landeshauptkasse“, която е институция на министерството на финансите на федерална провинция Райнланд-Пфалц. Също така, Landeshauptkasse е официален представител на федералната провинция при получаването на финансиране на пазара за погълване на недостига на ликвидни средства в паричния фонд.
- (307) Въз основа на тези елементи се оказва, че държавата е в състояние пряко да контролира дейността на паричния фонд, и най-главното, въпроса кое предприятие може да участва, както и индивидуалната кредитна линия, която се предоставя на всяко участващо предприятие. Следователно решенията, отнасящи се до участието в паричния фонд и във връзка със степента на това участие, могат да бъдат приписани на държавата.

Заем, предоставен от Sparkasse Südpfalz

- (308) Що се отнася до самия заем, Комисията приема, че Sparkasse Südpfalz е независима банка, която взема решения за отпускане на заеми на собствена отговорност. Няма ясни признаци, че решението за предоставяне на заема на FGAZ/FZG може да бъде приписано на държавата. Поради това Комисията счита, че мярката не може да бъде приписана на държавата.

7.2.1.3. Икономическо предимство**100 % държавна гаранция**

- (309) Съгласно точка 3.2 от Известието относно гаранциите една индивидуална държавна гаранция не е помощ, когато са изпълнени всички следващи условия: „а) заемополучателят не е във финансово затруднение [...], б) разтерът на гаранцията може да бъде надлежно изчислен в момента на предоставянето; [...] в) гаранцията не покрива повече от 80 % от неизплатения остатък от заема или от друго финансово задължение [...], г) за гаранцията е платена цена, ориентирана спрямо пазара [...]“.

⁽⁸⁶⁾ Директива 2006/111/ЕО на Комисията от 16 ноември 2006 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия (ОВ L 318, 17.11.2006 г., стр. 17).

- (310) В разглеждания случай федерална провинция Райнланд-Пфалц е предоставила 100 % гаранция за обезпечаване на заем, предоставен в полза на FGAZ/FZG, като оттук следва, че гаранцията надвишава прага от 80 % от неизплатения остатък от заема. Също така, както е обяснено по-долу, не е платена пазарната цена на гаранцията. Следователно гаранцията видимо включва предимство.
- (311) Според точка 4.2, втора алинея от Известието относно гаранциите предимството може да се изчисли като разлика между специфичния пазарен лихвен процент, който FGAZ/FZG би трябвало да плати без гаранцията, и получения благодарение на държавната гаранция лихвен процент, след като се отчетат всички направени изплащания на премии.
- (312) По отношение на гаранцията, издадена от федералната провинция, Комисията припомня, че FGAZ/FZG е получило тази 100-процентова гаранция безплатно и без да предостави обезпечение. Ясно е, че при нормални пазарни условия FGAZ/FZG би трябвало да плати премия, за да получи гаранция по заемите си от трета страна.
- (313) Тъй като FGAZ/FZG не е трябвало да плати премия, то е получило икономическо предимство, каквото то иначе не би имало на разположение на пазара. Размерът на това предимство се равнява на премията, която FGAZ/FZG би трябвало да плати при нормални пазарни условия.

Паричен фонд на федералната провинция

- (314) По отношение на участието на FGAZ/FZG в паричния фонд Германия е обяснила, че фондът функционира по следния начин: FGAZ отправя искане за финансови средства от фонда, за да осигури своята ликвидност, а федералната провинция предоставя тези средства от фонда. Начисляваните лихвени проценти са пазарни лихвени проценти за брокерски заеми, като ставките им са предоставяните на самата федерална провинция. Когато депозитите на участващите предприятия не са достатъчни за покриване на искането, федералната провинция попълва паричния фонд, като взема заеми от свое име. Германия е обяснила също така, че федералната провинция по същество прилага условията, които е получила на капиталовите пазари, за участниците в паричния фонд, като по този начин предоставя възможност на участниците — нейни дъщерни дружества — да се рефинансират при същите условия като тези на самата федерална провинция, без да се разглежда тяхната кредитоспособност. Освен това Комисията отбелязва, че това финансиране е на разположение на предприятията за неограничен период от време.
- (315) В контекста на този механизъм предимство за FGAZ е налице, когато условията, при които федералната провинция отпуска заеми от паричния фонд, са по-благоприятни от онези, които иначе биха били на разположение на FGAZ на пазара. Условията за вземане на заеми от паричния фонд са същите като онези, при които може да се рефинансира самата федерална провинция. Като се има предвид, че федералната провинция, в качеството ѝ на публичен орган, е в състояние да взема заеми при много изгодни лихвени проценти (тъй като на практика няма риск от неизпълнение), Комисията счита, че лихвеният процент, при който FGAZ може да получи заем от паричния фонд, е по-благоприятен от онова, което иначе би било на разположение. Освен това FGAZ не е трябвало да предостави обезпечение за тези заеми и неговото финансово състояние и кредитоспособност не са взети под внимание. Оттук следва, че като е дала възможност на FGAZ да участва в паричния фонд, федералната провинция е предоставила на предприятието FGAZ/FZG икономическо предимство⁽⁸⁷⁾.

7.2.1.4. Избирателност

- (316) Тъй като 100 % гаранция, както и правото да участва в паричния фонд, са предоставени само на FGAZ/FZG (а в случая на паричния фонд — и на други предприятия, в които федералната провинция държи мажоритарен дял), и двете мерки трябва да бъдат квалифицирани като избирателни по характер.

7.2.1.5. Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията

- (317) По същите причини, изложени в съображения 233 и сл., Комисията счита, че всяко избирателно икономическо предимство, предоставено на FGAZ/FZG, е в състояние да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки.

7.2.1.6. Заключение

- (318) В заключение Комисията счита, че като е предоставила на FGAZ/FZG 100 % гаранция върху банков заем без заплащане и като е разрешила на FGAZ да участва в нейния паричен фонд, федералната провинция е предоставила държавна помощ на FGAZ/FZG.

⁽⁸⁷⁾ Ефектът на паричния фонд е много подобен на 100 % гаранция, предоставена на FGAZ/FZG без заплащане на премия или искане на обезпечение. Федералната провинция поема риска от неизпълнение от страна на FGAZ/FZG, без да получи компенсаторни плащания в замяна.

- (319) Освен това Комисията заключава, че заемът от *Sparkasse Südwestpfalz* сам по себе си не представлява държавна помощ.

7.2.2. СЪВМЕСТИМОСТ

- (320) Комисията счита, че доводите за съвместимост, представени в съображения 248 и сл. и 283 и сл. във връзка с държавната помощ под формата на преки безвъзмездни средства за инвестиции и ежегодни вливания на капитал, са еднакво приложими за държавната помощ под формата на гаранции и участие в паричния фонд. Съответно Комисията счита, че държавната помощ, отпусната на FGAZ/FZG под формата на предоставяне на 100 % гаранция безплатно и на възможност да участва в паричния фонд на федералната провинция, е несъвместима с вътрешния пазар.

7.3. ОТСТЪПКИ ОТ ЛЕТИЩНИТЕ ТАКСИ И СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА МАРКЕТИНГОВИ УСЛУГИ С RYANAIR

7.3.1. НАЛИЧИЕ НА ПОМОЩ

7.3.1.1. Стопанска дейност и понятие за предприятие

- (321) Като предоставят услуги за въздушен превоз, въздушните превозвачи извършват стопанска дейност и следователно представляват предприятия по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. Съответно трябва да бъде анализирано дали споразуменията между въздушните превозвачи и въпросното летище, ако могат да бъдат приписани на държавата и включват прехвърляне на държавни ресурси, са предоставили на първите икономическо предимство.

7.3.1.2. Държавни ресурси и вменяване на отговорност на държавата

- (322) Мярката трябва да може да бъде приписана на държавата и да бъде отпусната с държавни ресурси. Съдът постановява в споменатото по-горе решение по делото *Stardust Marine* ⁽⁸⁸⁾, че ресурсите на предприятията, учредено под режима на частното право, чиито акции в по-голямата си част са публична собственост, представляват държавни ресурси. В тази връзка установена практика на Комисията е да приема, че независимо от това дали дадено публично предприятие е губещо или печелившо, всички негови ресурси следва да се считат за държавни ресурси ⁽⁸⁹⁾.
- (323) Относно възможността за вменяване на отговорност на държавата в решението си по делото *Stardust Marine* Съдът също така постановява, че фактът, че държавата или държавно ведомство е едноличен или мажоритарен собственик на дадено предприятие, не е достатъчен, за да се заключи, че прехвърлянето на ресурси от това предприятие може да бъде приписано на неговите публични акционери ⁽⁹⁰⁾. Според Съда, дори и ако държавата е била в състояние да контролира дадено публично предприятие и да упражнява доминиращо влияние върху неговите операции, не може автоматично да се предполага, че има действително упражняване на такъв контрол в конкретен случай, тъй като едно публично предприятие може също така да действа с повече или по-малко независимост, според степента на автономията, предоставена му от държавата.
- (324) Според Съда показателите за вменяване на отговорност на държавата са ⁽⁹¹⁾:
- фактът, че въпросното предприятие не е могло да вземе оспорваното решение, без да вземе предвид изискванията на публичните органи;
 - фактът, че предприятието е трябвало да вземе предвид директивите, издадени от публични органи;
 - интегрирането на публичното предприятие в структурите на публичната администрация;
 - естеството на дейността на публичното предприятие и упражняването ѝ на пазара в нормални условия на конкуренция с частни оператори;
 - правният статут на предприятието;
 - интензивността на надзора, упражняван от публичните органи над управлението на предприятието;
 - всеки друг показател, показващ в конкретния случай участие на публичните органи в приемането на мярка или колко малка е вероятността те да не са участвали, като се вземе предвид също обхватът на мярката, съдържанието ѝ или условията, които тя съдържа.

⁽⁸⁸⁾ *Stardust Marine*, точки 51 и сл.

⁽⁸⁹⁾ Вж. например Решение на Комисията относно държавна помощ № С 41/2005, унгарски невъзвръщаеми разходи (ОВ С 324, 21.12.2005 г., стр. 12), с допълнителни препратки.

⁽⁹⁰⁾ *Stardust Marine*, точки 51 и сл.

⁽⁹¹⁾ Пак там.

Държавни ресурси

- (325) Комисията отбелязва, че FGAZ/FZG са 100 % собственост на държавата, а именно 50 % са собственост на федерална провинция Райнланд-Пфалц и 50 % — на ZEF. Следователно трябва да се счита, че FGAZ и FZG представляват публични предприятия по смисъла на член 2, буква б) от Директива 2006/111/ЕО. Може да се приеме, че държавата, като единствен акционер на VFAB и чрез назначаването на (идентични) надзорни съвети на FGAZ и FZG (които на свой ред назначават ръководството), упражнява доминиращо влияние върху FGAZ/FZG и може да контролира техните ресурси. Следователно всяко преимущество, предоставено с ресурси на FGAZ/FZG, ще означава загуба на държавни ресурси и съответно представлява прехвърляне на държавни ресурси.

Вменяване на отговорност на държавата

- (326) Въпреки че Германия твърди, че сключването на договори между въздушните превозвачи и FZG не може да бъде приписано на държавата, тя признава, че държавата — представлявана от федерална провинция Райнланд-Пфалц и ZEF — има косвено участие, по-конкретно чрез своите представители в надзорния съвет на дружеството майка на FZG, FGAZ. Според уставите на FGAZ и FZG надзорните съвети на двата субекта са съставени изцяло от представители, назначени от публичните органи, а именно федералната провинция и ZEF. Мястото на председател на двата надзорни съвета автоматично се заема от представител, назначен от федералната провинция. Надзорните съвети назначават ръководството на FGAZ и FZG. И при двата субекта надзорните съвети трябва да одобряват всички сделки на стойност над [...] EUR, което им дава широк контрол върху стопанската дейност на FGAZ/FZG.
- (327) На второ място, протоколите от заседанията на надзорния съвет на FGAZ показват, че надзорният съвет е бил информиран и консултиран относно договарянето и сключването на договори с въздушните превозвачи. Освен това протоколите показват също, че при сключването на договорите ръководството на FGAZ/FZG е трябвало да вземе под внимание изискванията на публичните органи. Така например, протоколите от заседанието на съвета от 13 юли 2006 г. показват, че след като ръководството докладва за успешното сключване на договора с Germanwings, председателят на надзорния съвет е посочил, че федералната провинция е много доволна от развитието, отбелязвайки, че то може да доведе до създаването на работни места и да спомогне за икономическата обосновка на летището. По-важно е да се отбележи, че председателят предполага също, че тези положителни въздействия — създаването на работни места и икономическата обосновка на летището — могат да доведат до удължаване на срока на споразумението за прехвърляне на печалби и загуби между FGAZ и FZG. Предвид това, че FZG е зависело в решаваща степен от споразумението за прехвърляне на печалби и загуби за покриване на неговите оперативни загуби и че федералната провинция и ZEF са имали властта да не удължат срока на това споразумение или да прекратят вливанията на капитал, които правят възможна неговата дейност, е ясно, че ръководството на FGAZ/FZG е трябвало да вземе предвид изискванията на публичните органи, ако иска да гарантира собственото си икономическо оцеляване.
- (328) Протоколите от заседанието на надзорния съвет от 13 юли 2006 г. показват още, че военно учение, което се е провело на летище Цвайбрюкен, е предизвикало оплаквания на населението от шума. Ръководството изтъква, че военното учение на нидерландските военновъздушни сили е създавало значителни приходи. Председателят все пак предлага в бъдеще ръководството внимателно да преценява дали следва да се провеждат военни учения и да информира населението навреме. Всичко разгледано по-горе показва, че публичните органи са участвали в ежедневните управленски решения на FGAZ/FZG и са давали своето съгласие за тях.
- (329) Освен това протоколите от заседанието на надзорния съвет от 26 юни 2009 г. показват, че държавата, представлявана от федерална провинция Райнланд-Пфалц, е участвала пряко в преговорите с въздушните превозвачи. В протокола се описва докладът на ръководството пред надзорния съвет, като се споменава среща между ръководството, представител на министерството на икономиката на Райнланд-Пфалц и Ryanair в Лондон. По време на тази среща са обсъдени отношенията между Ryanair и летище Цвайбрюкен. Освен самото присъствие на представител на тези търговски преговори, за активното участие на министерството свидетелства също и напомнянето на Ryanair от страна на представителя на министерството, че обслужването на летище Саарбрюкен ще се възприеме като „неприятен акт“ от правителството на Райнланд-Пфалц.
- (330) След това бъдещето на ангажимента на Ryanair в Цвайбрюкен се обсъжда в надзорния съвет, който смята, че без значително подобрение в тарифата на Ryanair и предвид паричната вноска, искана от Ryanair⁽⁹²⁾, той ще подкрепи предложението на ръководството за прекратяване на отношенията. С оглед на паричната вноска, искана от Ryanair, която би направила одобрението на нов договор от страна на надзорния съвет задължително, и включването на публичните органи на ранен етап от преговорите, става ясно, че надзорният съвет е имал

⁽⁹²⁾ В хода на тази среща Ryanair предлага маршрутът между Лондон и Цвайбрюкен да се запази отворен през зимата „срещу [...] EUR“ и изразява готовност да разкрие два нови маршрута (Барселона и Аликанте) от Цвайбрюкен „срещу [...] EUR“.

широкообхватен контрол върху търговските решения на ръководството. Това може да се разглежда като още един признак, че ръководството е трябвало да взема предвид изискванията на публичните органи при вземането на решения и показва степента на контрол и влияние, упражнявани от надзорния съвет върху търговските решения на FGAZ/FZG.

- (331) В светлината на тези съображения Комисията счита, че са налице достатъчно признаци, за да се констатира, че сключването на договори за летишни услуги между FGAZ/FZG и различните въздушни превозвачи може да бъде приписано на държавата.

7.3.1.3. Икономическо предимство

- (332) За да се прецени дали едно споразумение между летище държавна собственост и въздушен превозвач предоставя икономическо предимство на последния, е необходимо да се анализира дали това споразумение е в съответствие с принципа на оператор в условията на пазарна икономика (ОУПИ). При прилагането на теста за оператор в условията на пазарна икономика към споразумение между летище и въздушен превозвач трябва да се оцени дали, към датата на подписване на споразумението, един благоразумен ОУПИ би очаквал това споразумение да доведе до по-висока печалба, отколкото би била постигната по друг начин. Тази по-висока печалба трябва да се измери чрез разликата между допълнителните приходи, които се очаква да бъдат генерирани от споразумението (т.е. разликата между приходите, които биха били постигнати, ако споразумението е сключено, и приходите, които биха били постигнати в отсъствието на споразумението) и допълнителните разходи, които се очаква да бъдат направени в резултат на споразумението (т.е. разликата между разходите, които биха били направени, ако споразумението е сключено, и разходите, които биха възникнали в отсъствието на споразумението), като генерираните парични потоци се дисконтират с подходящ сконтов лихвен процент.
- (333) В този анализ трябва да бъдат взети предвид всички съответни допълнителни приходи и разходи, свързани със споразумението. Различните елементи (отстъпки от летишните такси, маркетингова помощ, други финансови стимули) не трябва да се оценяват поотделно. Действително, както е посочено в решението по делото „Charleroi“: „Необходимо е (...), при прилагането на критерия за частен инвеститор, да се предвиди търговската сделка като цяло, за да може да се определи дали публичното дружество и дружеството, което се контролира от него, взети заедно, са действали като рационални оператори в условията на пазарна икономика. При оценка на въпросните мерки Комисията трябва да разгледа всички характеристики на мерките, които са от значение, както и техния контекст [...]“⁽⁹³⁾
- (334) Очакваните допълнителни приходи трябва да включват по-специално приходите от летишни такси, като се вземат предвид отстъпките, както и трафикът, който се очаква да бъде генериран в резултат на споразумението, както и приходите от невъздухоплавателни дейности, които се очаква да бъдат генерирани в резултат от допълнителния трафик. Очакваните допълнителни разходи трябва да включват по-специално всички допълнителни оперативни и инвестиционни разходи, които не биха възникнали в отсъствието на споразумението, както и разходите за маркетингова помощ и други финансови стимули.
- (335) Комисията също така отбелязва в този контекст, че ценовата диференциация (включително пазарна подкрепа и други стимули) е стандартна бизнес практика. Такива диференцирани ценови политики следва обаче да бъдат оправдани от търговска гледна точка⁽⁹⁴⁾.

Прилагане на принципа за оператор в условията на пазарна икономика към въпросните споразумения, и по-специално с Ryanair

- (336) За целите на прилагането на този принцип и като се вземат предвид фактическите обстоятелства по настоящия случай, Комисията счита, че като първа стъпка следва да се отговори на следните въпроси:
- Споразумението за маркетингови услуги и споразумението за летишни услуги, които са подписани едно след друго в разстояние на две седмици, поотделно ли следва да бъдат анализирани, или заедно?
 - Какви ползи би могъл да очаква от споразуменията за маркетингови услуги хипотетичен оператор в условията на пазарна икономика, действащ на мястото на FGAZ/FZG и федералната провинция?
 - Доколко целесъобразно е да се сравняват условията на споразуменията за летишни услуги, обект на официалната процедура по разследване, с летишните такси, начислявани на други летища, за целите на прилагането на принципа на оператор в условията на пазарна икономика?
- (337) След като се дадат отговори на тези въпроси, следващата стъпка за Комисията ще бъде да се приложи принципът на оператор в условията на пазарна икономика към различните мерки, които се разглеждат.

⁽⁹³⁾ Решение от 17 декември 2008 г. по дело *Ryanair Ltd/Комисия*, T-196/04, Сборник, стр. II-3643, точка 59.

⁽⁹⁴⁾ Решение 2011/60/ЕС на Комисията от 27 януари 2010 г. относно държавна помощ C-12/08 (ex NN 74/07) — Словакия — Споразумение между „Летище Братислава“ и Ryanair (OB L 27, 1.2.2011 г., стр. 24).

- а) Относно анализ на споразумението за маркетингови услуги и споразумението за летищни услуги, разглеждани заедно
- (338) Комисията счита, че двата вида мерки, обхванати от официалното разследване по настоящия случай, а именно споразумението за летищни услуги и споразуменията за маркетингови услуги, трябва да се оценяват заедно като една мярка. Този подход се отнася за споразумението за летищни услуги, сключено между Ryanair и FZG, от една страна, и споразуменията за маркетингови услуги между FZG и Ryanair, както и между AMS и федерална провинция Райнланд-Пфалц, от друга. Ryanair не оспорва твърдението, че споразумението за маркетингови услуги, сключено пряко между Ryanair и FZG, трябва да се оценява заедно със споразумението за летищни услуги. По мнение на Комисията същото е валидно за споразуменията за маркетингови услуги с AMS.
- (339) Има няколко признака, насочващи към факта, че тези споразумения следва да се оценяват като една мярка, тъй като те са сключени в рамките на една сделка.
- (340) На първо място, договорите са сключени по същество от едни и същи страни и почти по едно и също време:
- а) AMS е 100 % дъщерно дружество на Ryanair. Споразумението за маркетингови услуги е подписано от името на AMS от г-н Едуард Уилсън, който по това време е бил директор на AMS и едновременно с това директор на Ryanair ⁽⁹⁵⁾. За целите на прилагането на правилата за държавна помощ AMS и Ryanair се считат за едно предприятие, в смисъл, че AMS действа като посредник в интерес на Ryanair и под контрола на Ryanair. За споразуменията в разглеждания случай това може да се заключи от факта, че в преамбула на съответното споразумение за маркетингови услуги се посочва, че „AMS притежава изключителен лиценз да предлага маркетингови услуги на уебсайта за пътувания www.ryanair.com — уебсайтът на ирландската нискотарифна авиокомпания Ryanair“.
- Освен това в съображения 326 и сл. беше отбелязано, че решенията на FGAZ/FZG да сключи споразумения за летищни услуги с въздушни превозвачи като Ryanair могат да бъдат приписани на държавата. В тази връзка контролно влияние над FGAZ/FZG е било упражнявано от федерална провинция Райнланд-Пфалц и ZEF. Като се има предвид обаче, че председателят на надзорния съвет на FGAZ/FZG винаги е бил назначаван от федералната провинция и че провинцията е финансирала ефективно между 95 и 80 % от загубите на FGAZ/FZG (като по този начин е имала значително влияние върху ZEF и голям финансов интерес в предприятието), спокойно може да се констатира, че федералната провинция е имала ефективен контрол върху FGAZ/FZG. По отношение на търговските взаимоотношения между Ryanair и FGAZ/FZG, от една страна, и федерална провинция Райнланд-Пфалц, от друга, Комисията счита, че интересите на FGAZ/FZG и на провинцията от сключването на съответните споразумения се сливат до много голяма степен: и двата субекта са заинтересовани от увеличаване на трафика на летището, освен това за федералната провинция не е от значение дали договорът (чиито разходи тя ще трябва по-късно да възстанови чрез споразумението за прехвърляне на печалби и загуби) е сключен от FGAZ/FZG, или от самата нея. В този контекст фактът, че едно от споразуменията за маркетингови услуги е сключено пряко с федералната провинция, докато споразумението за летищни услуги е сключено с нейното зависимо дъщерно дружество, не може да бъде контрааргумент срещу оценката на споразуменията като една търговска сделка.
- б) Освен това споразуменията са сключени почти по едно и също време, като споразумението за летищни услуги (22 септември 2008 г.) е сключено точно две седмици преди споразумението за маркетингови услуги с AMS (6 октомври 2008 г.).
- (341) Второ, в първата част от споразумението за маркетингови услуги с AMS, озаглавена „Цел на споразумението“, се посочва, че споразумението е „в основата на ангажимента на Ryanair да експлоатира маршрути между Цвайбрюкен и Лондон“. Тази формулировка установява недвусмислено пряка връзка между споразумението за услуги и споразумението за маркетингови услуги, в смисъл че едното не би било сключено без другото. Споразумението за маркетингови услуги се основава на сключването на споразумението за летищни услуги, както и на услугите, предоставяни от Ryanair. Всъщност в преамбула на споразумението за маркетингови услуги се посочва, че федерална провинция Райнланд-Пфалц възнамерява да се насочи към пътниците на Ryanair с цел рекламиране на възможностите за туризъм и бизнес в региона, и по-специално на летище Цвайбрюкен като дестинация.
- (342) На трето място, в споразумението за маркетингови услуги се посочва, че федерална провинция Райнланд-Пфалц възнамерява „активно да популяризира летище Цвайбрюкен като туристическа дестинация за международните въздушни пътници, а също и като атрактивен бизнес център“. Това е признак, че сключването на споразумението за маркетингови услуги има за своя основна и специфична цел популяризирането специално на летище Цвайбрюкен (и околностите).

⁽⁹⁵⁾ Вж. <http://corporate.ryanair.com/investors/biographies/>, оценен на 23 юни 2014 г.

- (343) На четвърто място, споразумението за маркетингови услуги предвижда изрично, че трябва да бъдат разположени две електронни препратки в дясната лента на страницата за дестинация Цвайбрюкен, както и пет абзаца в раздела „Най-важните пет неща, които трябва да се направят“ в страницата за дестинация Цвайбрюкен на Ryanair.com. От тези разпоредби може да се заключи, че целта на споразумението е да подкрепи конкретно летище Цвайбрюкен, а не федерална провинция Райнланд-Пфалц като цяло.
- (344) Пето, споразумението може да бъде прекратено незабавно от Райнланд-Пфалц, в случай че Ryanair спре да експлоатира маршрута между Цвайбрюкен и Лондон. Това още веднъж показва, че споразумението за маркетингови услуги и споразумението за летищни услуги са неразривно свързани.
- (345) В заключение, споразумението за маркетингови услуги, сключено от Райнланд-Пфалц и AMS, следователно е неразделна част от споразумението за летищни услуги, подписано от Ryanair и FZG. Горните съображения показват, че без споразумението за летищни услуги споразумението за маркетингови услуги не би било сключено. Действително в споразумението за маркетингови услуги се посочва изрично, че то се основава на услугата на Ryanair по маршрута Цвайбрюкен—Лондон и в него по същество се предвиждат маркетингови услуги, насочени към популяризиране на този маршрут. В същото време се оказва, че сключването на споразумението за летищни услуги също е зависело от споразумението за маркетингови услуги: въпреки че споразумението за летищни услуги е сключено по-рано във времето, то не задължава Ryanair да предприеме предоставянето на услуги от Цвайбрюкен. Вместо това в него изрично е постановено, че „ако изпълнението на услугата не започне до 28 октомври 2008 г., настоящото споразумение ще загуби правна сила, без да поражда отговорност за която и да е от страните“. В действителност Ryanair започва дейността си на Цвайбрюкен едва след сключването на договора с AMS.
- (346) Поради тези причини Комисията счита, че е целесъобразно да се анализират съвместно споразумението за летищни услуги от 22 септември 2008 г. и споразумението за маркетингови услуги от 6 октомври 2008 г., за да се определи дали те представляват държавна помощ, или не.
- б) *Относно ползите, които оператор в условията на пазарна икономика би могъл да очаква от споразуменията за маркетингови услуги, и относно цената, която би бил готов да заплати за тези услуги*
- (347) За да може принципът на оператор в условията на пазарна икономика да се приложи към разглеждания случай, поведението на FGAZ/FZG и федералната провинция като страни, подписали споразумението за летищни услуги с Ryanair и споразумението за маркетингови услуги с AMS, трябва да бъде сравнено с поведението на хипотетичен оператор в условията на пазарна икономика, натоварен с експлоатацията на летище Цвайбрюкен.
- (348) При анализирането на въпросната сделка е препоръчително да се оценят ползите, които този хипотетичен оператор в условията на пазарна икономика, воден от перспективата за печалба, би могъл да получи от закупуването на маркетингови услуги. Този анализ не следва да взема под внимание общото въздействие на такива услуги върху туризма и икономическите резултати в региона. Следва да се вземе предвид само въздействието на тези услуги върху рентабилността на летището, тъй като това би било единственото съображение на хипотетичен оператор в условията на пазарна икономика.
- (349) За тази цел маркетинговите услуги следва да стимулират пътникопотока на въздушните маршрути, предвидени в съответните споразумения за маркетингови услуги и споразумения за летищни услуги, тъй като маркетинговите услуги са разработени за популяризиране на тези маршрути. Въпреки че това въздействие основно ще бъде от полза за съответния въздушен превозвач, то също така може да бъде от полза за летищния оператор. Действително увеличаването на пътникопотока би могло да намери изражение за летищния оператор в нарастване на приходите от някои летищни такси, както и на приходите от неавиационни дейности, произтичащи по-специално от дейността на паркинги, ресторанти и други търговски обекти.
- (350) Следователно не може да се отрече, че оператор в условията на пазарна икономика, който експлоатира летище Цвайбрюкен на мястото на FGAZ/FZG и федералната провинция, би могъл да вземе предвид този положителен ефект при обмисляне на сключването на споразумението за маркетингови услуги и на съответното споразумение за летищни услуги. Той би го направил, като оцени въздействието на съответния въздушен маршрут върху бъдещите приходи и разходи и като вземе предвид в този контекст броя на пътниците, използващи тези маршрути, който би отразил положителното въздействие от маркетинговите услуги. Освен това въздействието би било оценено за целия срок на обслужване на въпросните маршрути, както е предвиден съгласно споразумението за летищни услуги и споразумението за маркетингови услуги.
- (351) Когато летищен оператор сключва споразумение за популяризиране на някои въздушни маршрути, стандартна практика е да се оцени коефициентът на запълване (или коефициентът на натовареност) ⁽⁹⁶⁾ по съответните въздушни маршрути и той да бъде взет под внимание при оценяване на бъдещите приходи. Комисията изразява съгласието си с Ryanair по този въпрос, а именно че споразуменията за маркетингови услуги не просто генерират разходи за летищния оператор, но също така носят ползи.

⁽⁹⁶⁾ Процентът на натовареност или коефициентът на натовареност се определя като дела на заетите места във въздухоплавателните средства, използвани за извършване на полети по съответния въздушен маршрут.

- (352) Освен това е препоръчително да се определи дали за хипотетичен оператор в условията на пазарна икономика, експлоатиращ летище Цвайбрюкен на мястото на FGAZ/ FZG и федералната провинция, биха могли основателно да се очакват и остойностят други ползи освен онези, които произтичат от положителното въздействие върху пътникопотока по въздушните маршрути, за които се отнася споразумението за маркетингови услуги, по време на срока на обслужване на тези маршрути, както е предвиден съгласно споразумението за маркетингови услуги или споразумението за летищни услуги.
- (353) Тази теза се поддържа от някои трети заинтересовани страни, сред които по-специално Ryanair в проучването му от 17 януари 2014 г. Проучването от 17 януари 2014 г. се основава на теория, според която получените маркетингови услуги от летищен оператор като FGAZ/FZG и федералната провинция могат да подобрят имиджа на марката на летището и като следствие от това трайно да стимулират броя на пътниците, използващи това летище, не само по въздушните маршрути, за които се отнасят споразумението за маркетингови услуги и споразумението за летищни услуги, за срока на експлоатация, предвиден в тези споразумения. В проучването си Ryanair по-специално установява, че маркетинговите услуги могат да окажат трайни положителни въздействия върху пътникопотока на летището и след изтичане на срока на действие на споразумението за маркетингови услуги.
- (354) Във връзка с това най-напред следва да се отбележи, че никакви данни не подсказват, че при сключването на споразумението за маркетингови услуги летищният оператор или федералната провинция са предвиждали, а още по-малко са определяли количествено, произтичащи от споразумението за маркетингови услуги евентуални положителни въздействия, простиращи се отвъд въздушните маршрути, предвидени в това споразумение, или простиращи се отвъд изтичането на срока на споразумението. Впрочем Германия не е предложила метод, който би позволил да се оцени евентуалната стойност, която хипотетичен оператор в условията на пазарна икономика, експлоатиращ летище Цвайбрюкен на мястото на FGAZ/FZG и федералната провинция, би придал на тези въздействия в момента на оценяване на целесъобразността на сключването на споразуменията през 2008 г.
- (355) Освен това устойчивият характер на тези въздействия не може да бъде оценен въз основа на наличната информация. Може да се предположи, че популяризирането на Цвайбрюкен и региона на интернет сайта на Ryanair може да е подтикнало хората, които посещават този сайт, да закупят билети от Ryanair до Цвайбрюкен в момента, когато рекламата е била публикувана, или малко по-късно. Много малко вероятно е обаче въздействието на тази реклама върху посетителите да се е запазило или да е повлияло на покупките им на самолетни билети в продължение на повече от няколко седмици след публикуването ѝ на интернет сайта на Ryanair. Една рекламна кампания би могла да има трайно въздействие, когато рекламните дейности се осъществяват с помощта на едно или няколко средства за реклама, които са насочени към потребителите често в продължение на определен период. Например такова трайно въздействие би могло да се предизвика от рекламна кампания по най-разпространените телевизионни канали и радиостанции, много посещаваните интернет сайтове и/или поредица от рекламни билбордове, разположени на открито или на публични места, ако потребителите са изложени редовно на въздействието на тези медии. Малко вероятно е обаче рекламни дейности, ограничени единствено до интернет сайта на Ryanair, да имат ефект, който да продължи значително по-дълго след края на рекламната кампания.
- (356) Действително е много вероятно повечето хора да не посещават интернет сайта на Ryanair достатъчно често, за да може да се припише само на него траен спомен за популяризирането на съответния регион. Този довод е добре подкрепен от два фактора. На първо място, според условията на споразумението за маркетингови услуги, рекламирането на регион Цвайбрюкен на началната страница на интернет сайта на Ryanair е било ограничено до пет абзаца от по 150 думи в раздела „Най-важните пет неща, които трябва да се направят“ в страницата за дестинация Цвайбрюкен, наличието за много кратък период от време (16 дни) на обикновена електронна препратка на началната страница на www.ryanair.com, водеща към страница, предоставена от федералната провинция, и наличието на две обикновени електронни препратки в страницата за дестинация Цвайбрюкен, водещи отново към страница, предоставена от провинцията. Видът на рекламните дейности (обикновена електронна препратка с ограничена маркетингова стойност), както и краткият им период на провеждане, ще са намалили силно ефекта от тези дейности след края на рекламната кампания, по-специално тъй като тези дейности са били ограничени само до интернет сайта на Ryanair и не са били подкрепени от никакви други медии. Второ, преобладаващата част от маркетинговите дейности, предвидени в сключеното с AMS споразумение, са се отнасяли единствено до интернет страницата за дестинацията Цвайбрюкен. Много е вероятно повечето хора да не посещават тази страница често; а ако и когато го правят, вероятно това е само защото те вече се интересуват от тази дестинация.
- (357) По този начин, ако маркетинговите услуги са увеличили пътникопотока по въздушните маршрути, за които са се отнасяли споразуменията за маркетингови услуги, по време на осъществяването на тези услуги, много вероятно е този ефект да е бил нулев или пренебрежим след изтичане на този период или за други маршрути.
- (358) Впрочем от проучванията на Ryanair от 17 и 31 януари 2014 г. е видно, че ползите от споразуменията за маркетингови услуги, които се простират отвъд въздушните маршрути, обхванати от тези споразумения, и от срока на изпълнението им, както е предвиден в споразумението за маркетингови услуги и споразумението за летищни услуги, са изключително несигурни и не могат да бъдат определени количествено със степен на достоверност, която би могла да се приеме за достатъчна от разумен оператор в условията на пазарна икономика.

- (359) Така например, според проучването от 17 януари 2014 г. „... бъдещи допълнителни печалби след изтичането на предвидения срок на споразумението за летишни услуги са несигурни по своя характер“. Освен това в проучването се предлагат два метода за оценка *a priori* на положителните въздействия на споразуменията за маркетингови услуги: подход на „паричните потоци“ и подход на „капитализация“.
- (360) Подходът на „паричните потоци“ се изразява в това да се оценят ползите от споразуменията за маркетингови услуги и от споразуменията за летишни услуги под формата на бъдещи приходи, които могат да бъдат генерирани от летищния оператор чрез маркетинговите услуги и споразумението за летишни услуги, след като се приспаднат съответните разходи. Методът на „капитализацията“ се изразява в това подобряването на имиджа на търговската марка на летището в резултат на маркетинговите услуги да се разглежда като нематериален актив, придобит на цената, предвидена в споразумението за маркетингови услуги.
- (361) В проучването обаче се подчертават големите трудности, които създава подходът на „капитализация“, и е показано, че резултатите, получени по този метод, могат да бъдат ненадеждни; в него се предполага, че по-добър би бил подходът на „паричните потоци“. В проучването по-специално се констатира:

„При подхода на „капитализация“ би следвало да се взема под внимание единствено делът на разходите за маркетинг, дължими въз основа на нематериалните активи на едно летище. Възможно е обаче да се окаже трудно да се определи делът на разходите за маркетинг, които имат за цел генериране на бъдещи приходи за летището (т.е. инвестиции в нематериалните активи на летището), за разлика от тези, които генерират действителни приходи за летището.“

В него също така се подчертава, че:

„за да се приложи подходът на „капитализация“, е необходимо да се прецени средната продължителност на времето, през което летището ще бъде в състояние да задържи даден клиент вследствие на маркетинговата кампания на AMS. На практика би било много трудно да се прецени средната продължителност на запазване на клиентите вследствие на кампания на AMS, тъй като липсват достатъчно данни“.

- (362) В проучването от 31 януари 2014 г. се предлага практическо приложение на подхода на „паричните потоци“. Според този подход ползите от споразуменията за маркетингови услуги и от споразуменията за летишни услуги, които продължават и след изтичането на споразумението за маркетингови услуги, приемат формата на „крайна стойност“, изчислена към датата на изтичане на срока на споразумението. Тази крайна стойност се изчислява на основата на допълнителните печалби, които се очакват от споразуменията за летишни услуги и за маркетингови услуги през последната година от действието на споразумението за летишни услуги. Тези печалби продължават и през следващия период, чиято продължителност е равна на срока на споразумението за летишни услуги, и се коригират, за да вземат предвид степента на растеж на пазара на въздушен транспорт в Европа и с коефициент на вероятност, предвиден да отразява капацитета на споразумението за летишни услуги и на споразумението за маркетингови услуги да допринесат за печалбата на летището след изтичане на срока на действието им. Според проучването от 31 януари 2014 г. този капацитет за генериране на трайни ползи зависи от различни фактори, „включващи по-голяма известност и по-силна търговска марка, както и външни мрежови фактори и редовни пътници“, без да се предоставят никакви подробности за тези фактори. Освен това при този метод се взема под внимание скотов лихвен процент, който отразява цената на капитала.
- (363) Що се отнася до коефициента на вероятност, в проучването се предлага ставка от 30 %, която се смята за предпазлива. В проучването, което обаче е твърде теоретично, не се дава никаква сериозна обосновка — било то количествена или качествена — за това. То не се позовава на нито един елемент, характерен за дейността на Ryanair или за пазарите на въздушен транспорт или на летишни услуги, за да подкрепи тази ставка от 30 %. В проучването не се установява никаква връзка между тази ставка и факторите, които се споменават съвсем накратко (известност, силна търговска марка, външни мрежови фактори и редовни пътници), предвидени да продължат ползите от споразумението за летишни услуги и споразумението за маркетингови услуги и след изтичането на срока им на действие. И накрая, в проучването по никакъв начин не се прави позоваване на специфичното съдържание на маркетинговите услуги, предвидени в различните договори с AMS, за да се анализира до каква степен тези услуги биха могли да окажат влияние върху тези фактори.
- (364) Освен това в проучването не се доказва, че при изтичането на срока на споразумението за летишни услуги и на споразумението за маркетингови услуги ползите, които те са генерирани за летищния оператор през последната година от срока им на действие, могат да продължат и в бъдеще с някаква степен на вероятност. В проучването не се обосновава значението на степента на растеж на пазара на въздушен транспорт в Европа с оглед оценяване на ефектите от дадено споразумение за летишни услуги и споразумение за маркетингови услуги за дадено летище.
- (365) Следователно е малко вероятно „крайна стойност“, изчислена по предложението от Ryanair метод, да бъде взета под внимание от предпазлив оператор в условията на пазарна икономика, когато решава дали да сключи договор.

- (366) Следователно проучването от 31 януари 2014 г. показва, че методът на „паричните потоци“ би могъл да даде само твърде несигурни и ненадеждни резултати, също както и методът на „капитализация“.
- (367) Освен това нито Германия, нито която и да било друга трета заинтересована страна са предоставили факти, които да са в състояние да докажат, че предложеният от Ryanair метод в проучването от 31 януари 2014 г., или който и да било друг метод, насочен към количествено отчитане на ползите след изтичането на срока на споразуменията за летищни услуги и на споразуменията за маркетингови услуги, би бил успешно приложен от регионални летищни оператори, сравними със Цвайбрюкен. Германия не е представила мнения по проучванията от 17 и 31 януари 2014 г.
- (368) Освен това крайната стойност, изчислена с помощта на метода, предложен от Ryanair, е положителна (и следователно има тенденция да се увеличи рентабилността на споразумението за летищни услуги и споразумението за маркетингови услуги), само тогава, когато допълнителният резултат, който се очаква от тези споразумения в последната година от прилагането на споразумението за летищни услуги, е положителен. Ако той е отрицателен, вземането предвид на крайната стойност обикновено ще доведе до намаляване на рентабилността на споразуменията. По-долу ще бъде илюстрирано (вж. съображения 378 и сл.), че споразуменията от 2008 г. са довели до отрицателни допълнителни парични потоци.
- (369) Освен това, както е посочено по-горе (вж. съображения 341 и сл.), маркетинговите услуги са ясно насочени към лица, които е вероятно да използват маршрута, обхванат от споразумението за маркетингови услуги. Ако този маршрут не бъде подновен при изтичане на споразумението за летищни услуги, изключително малка е вероятността маркетинговите услуги да могат да продължат да оказват положително въздействие върху пътникопотока на летището след изтичането на срока. Впрочем много трудно е летищен оператор да оцени вероятността даден въздушен превозвач да поиска да продължи да обслужва даден маршрут след изтичане на срока, за който е поел задължение да го обслужва в споразумението за летищни услуги. По-специално нискотарифните авиокомпании са показали, че когато става дума за разкриване и закриване на маршрути, те са много чувствителни към пазарните условия, които често пъти се сменят много бързо. При сключването на сделка като разглежданата в настоящата официална процедура по разследване благороден оператор в условията на пазарна икономика не би разчитал на желанието на въздушния превозвач да продължи обслужването на въпросния маршрут след изтичането на срока на споразумението.
- (370) В заключение, от горепосоченото е видно, че единствената реална полза, която разумен оператор в условията на пазарна икономика би очаквал от споразумение за маркетингови услуги и която той би взел под внимание като количествено изражение при оценяване на интереса да сключи такова споразумение, съчетано със споразумение за летищни услуги, би била възможно положително въздействие от маркетинговите услуги върху броя на пътниците, използващи маршрутите, за които е сключено въпросното споразумение, за срока на обслужване на тези маршрути, както е предвидено в споразумението. Комисията счита, че всички други възможни ползи са твърде несигурни, за да се определят количествено и за да бъдат взети под внимание.

в) *Възможността за сравняване на летище Цвайбрюкен с други европейски летища*

- (371) Съгласно новите насоки, за целите на прилагането на принципа на оператор в условията на пазарна икономика наличието на помощ в полза на въздушен превозвач, който използва дадено летище, по принцип може да се изключи, щом като начислената за летищни услуги цена отговаря на пазарна цена, или ако може да бъде показано чрез предварителен анализ — т.е. основан на наличните към момента на предоставянето на мярката сведения и от предвидимото към този момент развитие — че споразумението между летището и въздушния превозвач ще доведе до допълнителна печалба в полза на летището⁽⁹⁶⁾. Във връзка с първия подход (сравнение с „пазарната цена“) обаче Комисията се съмнява, че към настоящия момент е възможно да бъде определена подходяща референтна стойност, за да се установи реална пазарна цена за услугите, предлагани от летищата. Поради това тя счита, че предварителният анализ на допълнителната рентабилност е най-уместният критерий за оценка на споразуменията, сключени от летищата с отделни въздушни превозвачи⁽⁹⁷⁾.
- (372) Следва да се отбележи, че като цяло прилагането на принципа на оператор в условията на пазарна икономика на базата на средна цена на други подобни пазари може да се окаже полезно, ако такава цена може да бъде разумно установена или изведена от други пазарни показатели. Този метод обаче не е толкова подходящ в случая на летищните услуги, тъй като структурата на разходите и приходите обикновено съществено се различава при отделните летища. Това е така, защото разходите и приходите зависят от това доколко е разработено летището, от броя на въздушните превозвачи, които използват летището, капацитета му по отношение на пътникопотока, състоянието на инфраструктурата и свързаните с нея инвестиции, регулаторната рамка, която може да се различава в отделните държави членки, както и всички други задължения или ангажменти, поети от летището в миналото⁽⁹⁸⁾.

⁽⁹⁶⁾ Точка 53 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁹⁷⁾ Вж. точки 59 и 61 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁹⁸⁾ Вж. бележка под линия 94.

- (373) Освен това либерализацията на пазара на въздушния транспорт усложнява всеки строго сравнителен анализ. Както може да се види в този случай, търговските практики между летищата и въздушните превозвачи невинаги се основават изключително на публикувана тарифа на таксите. По-скоро тези търговски взаимоотношения са много разнообразни. Те включват споделяне на рисковете по отношение на пътничопотока и свързаната търговска и финансова отговорност, стандартни схеми за стимулиране, както и промяна на разпространението на риска върху целия срок на споразуменията. Следователно една сделка не може реално да бъде сравнявана с друга въз основа на цената на двупосочен полет или цената на пътник.
- (374) И накрая, дори да се приеме, че въз основа на валиден сравнителен анализ може да бъде установено, че „цените“ в различните сделки, които са предмет на тази оценка, са равни на или по-високи от „пазарните цени“, установени чрез съпоставима извадка от сделки, Комисията не би могла на това основание да заключи, че тези сделки са в съответствие с теста за оператор в условията на пазарна икономика, ако се окаже, че при определянето им летищният оператор е очаквал те да генерират допълнителни разходи, превишаващи допълнителните приходи. Следователно оператор в условията на пазарна икономика няма да има стимул да предлага стоки или услуги на „пазарна цена“, ако това ще доведе до допълнителни загуби.
- (375) При тези обстоятелства Комисията счита, че като се вземат под внимание всички данни, с които тя разполага, няма причина да се отклонява от подхода, препоръчан в Насоките за въздухоплаването от 2014 г. за целите на прилагането на принципа на оператор в условията на пазарна икономика към отношенията между летища и въздушни превозвачи, а именно предварителен анализ на допълнителната рентабилност.

7.3.1.4. Оценка на допълнителните разходи и приходи

Времеви хоризонт

- (376) Когато взема решение дали да сключи споразумение за летищни услуги и/или споразумение за маркетингови услуги, оператор в условията на пазарна икономика би избрал като времеви хоризонт за своята оценка или срока на действие на въпросните споразумения, или срока на действие, предвиден във всяко от споразуменията поотделно. С други думи, той би оценил допълнителните разходи и приходи за периода на действие на споразуменията.
- (377) Няма основание да се приема по-продължителен период. От датата на подписване на споразуменията един разумен оператор в условията на пазарна икономика не би разчитал, че споразуменията ще бъдат подновени, независимо дали при същите или при нови условия, след изтичане на срока им на действие. Освен това един обичайно разумен оператор би бил наясно, че нискотарифни авиокомпаниите като Ryanair винаги са били и са известни с това, че са много чувствителни към тенденциите на пазара при разкриването и закриването на маршрути и при увеличаването или намаляването на броя на полетите.

Оценка

- (378) Германия твърди, че FGAZ/FZG не е изготвило предварителни бизнес планове, преди да сключи отделни споразумения за летищни услуги с различните въздушни превозвачи. Тя обяснява, че тъй като голямата част от разходите на летището могат да се разглеждат като постоянни и едно разширяване на търговските дейности не би довело до значителни допълнителни разходи, такива предварителни бизнес планове не са били необходими.
- (379) Въпреки това, по искане на Комисията, Германия е изготвила преглед на допълнителните приходи и разходи, които е можело да се очакват към момента на сключване на съответните споразумения. Германия е подготвила тези данни за всяко от споразуменията, сключени с въздушни превозвачи през разследвания период, т. е. 2000—2009 г., които са обобщени в таблица 8.

Таблица 8

Допълнителна рентабилност на договорите с Germanwings, TUIFly и Ryanair

	Germanwings (Договор 15 септ. 2006 г. — 15 септ. 2009 г.)	Germanwings (Договор 30 юни 2008 г. — 31 дек. 2011 г.) ⁽¹⁾	TUIFly (Договор 1 апр. 2008 г. — 31 март 2011 г.) ⁽²⁾	Ryanair (Договор 22 септ. 2008 г. — 21 септ. 2009 г.) ⁽³⁾
Очакван брой пътници	[...]	[...]	[...]	[...]
Очаквани допълнителни приходи от авиационна дейност	[...]	[...]	[...]	[...]

	Germanwings (Договор 15 септ. 2006 г. — 15 септ. 2009 г.)	Germanwings (Договор 30 юни 2008 г. — 31 дек. 2011 г.) ⁽¹⁾	TUIFly (Договор 1 апр. 2008 г. — 31 март 2011 г.) ⁽²⁾	Ryanair (Договор 22 септ. 2008 г. — 21 септ. 2009 г.) ⁽³⁾
Очаквани допълнителни приходи от неавиационна дейност	[...]	[...]	[...]	[...]
Очаквани допълнителни разходи	[...]	[...]	[...]	[...]
Разходи за маркетингова подкрепа	[...]	[...]	[...]	[...]
Очакван номинален резултат	[...]	[...]	[...]	[...]
Сконтов лихвен процент	[...]	[...]	[...]	[...]
Очакван дисконтиран резултат	[...]	[...]	[...]	[...]

(1) [...]

(2) [...]

(3) [...]

(380) При изготвянето на таблица 8 Германия е взела предвид следните съображения:

- а) очакваният брой пътници е изведен от предполагаемия брой полети седмично и е екстраполиран за срока на действие на споразумението;
- б) очакваните приходи от авиационна дейност (такси за наземно обслужване и приземяване, почистване и обезледяване, и т.н.) за целия срок на споразумението са изчислени въз основа на условията, договорени с всеки въздушен превозвач, като са взети предвид съответните отстъпки и стимули;
- в) очакваните приходи от неавиационна дейност (такси за паркиране, изразходвани средства на терминала, и т.н.) също са изчислени за целия срок на споразумението;
- г) очакваните допълнителни разходи са изчислени за целия срок на споразумението, като са взети предвид амортизацията на инвестициите, необходими за наземно обслужване на търговската авиация (новия терминал, нови гишета, паркинги и т.н.), както и допълнителните разходи за персонал и материали. Взети са предвид само разходите за всеки въздушен превозвач поотделно. Въз основа на това Германия твърди, че разходите за новия терминал и назначаването на нови служители, ако има такива, първоначално са направени, когато Germanwings започва дейност от Цвайбрюкен, така че тези разходи са отнесени предимно към първия договор на Germanwings;
- д) по искане на Комисията плащанията за маркетингова подкрепа, извършени за Ryanair съгласно споразумението между федералната провинция и AMS, са били взети предвид като допълнителни разходи по договора на Ryanair;
- е) сконтовият лихвен процент се основава на сконтовите лихвени проценти на германската Бундесбанк от 2008 г. нататък.

(381) Комисията счита, че възприетият от Германия подход за определянето на броя пътници и изчисляването въз основа на това на очакваните допълнителни приходи от въздухоплавателни и невъздухоплавателни дейности, е надежден. Същото е валидно и по отношение на сконтовите лихвени проценти.

(382) Освен това Комисията отбелязва възражението на Германия, че при изчисляването на допълнителните приходи само в рамките на срока на споразумението не се вземат предвид дългосрочните печалби. В отговор Комисията се позовава на мотивите си, развити в съображения 376 — 377, че действително е уместно да се вземат предвид само допълнителните разходи и приходи, получени за целия срок на споразумението.

(383) Комисията отбелязва също така становището на Германия, че не може да се счита, че споразумението за маркетингови услуги генерира само разходи, но то трябва да се разглежда и като генериращо приходи. Германия не е предложила никаква методология за оценка на конкретните допълнителни приходи, генерирани от споразумението за маркетингови услуги, които се простират извън увеличаване на трафика (и съответно на приходите от

невъздухоплавателни дейности) на летището. Във всеки случай Комисията вече е установила в съображения 347 и сл., че при оценяване на положителните въздействия на споразумението за маркетингови услуги оператор в условията на пазарна икономика би взел предвид само допълнителните приходи на летището.

- (384) Що се отнася по-специално до допълнителните оперативни разходи, Комисията трябва да се основе на данните, предоставени от Германия и FGAZ/FZG, доколкото те изглеждат обосновани, тъй като самата тя не е в състояние независимо да оцени тези разходи. Същото по принцип важи и за допълнителните инвестиционни разходи, тъй като Германия и FGAZ/FZG имат по-добра възможност да оценят кои инвестиции могат да бъдат пряко проследени до конкретно споразумение за летищни услуги. След анализ на информацията, предоставена от Германия, Комисията приема общото изчисление на допълнителните разходи като обосновано.
- (385) Освен това изглежда логично, че наемането на допълнителен персонал за обслужване на Germanwings, както и първоначалните инвестиции в обновяване на терминала, могат да бъдат проследени до първото споразумение с Germanwings, тъй като с това споразумение преднамерено е поставено началото на дейността по търговско въздухоплаване на Цвайбрюкен.

Заклучение

- (386) Тъй като очакваният дисконтиран резултат за първото споразумение с Germanwings, както и за споразуменията с TUIFly и Ryanair, е отрицателен, Комисията счита, че при сключването на тези споразумения FGAZ и FZG не са действали като оператор в условията на пазарна икономика. Летището не е могло да очаква да покрие поне допълнителните разходи, произтичащи от всяко от тези споразумения. Тъй като по този начин FGAZ и FZG не са действали като оператор в условията на пазарна икономика, с решението си да сключат споразуменията при тези условия те са предоставили икономическо предимство на Germanwings, TUIFly и Ryanair.
- (387) За разлика от това би могло да се очаква второто споразумение с Germanwings да доведе до положителен дисконтиран резултат. Следователно при сключването на това споразумение FGAZ и FZG не са предоставили икономическо предимство на Germanwings.

7.3.1.5. Избирателност

- (388) Икономическото предимство, определено в съображения 376 и сл., е предоставено на избирателна основа, тъй като от него са се възползвали само въздушните превозвачи, извършващи дейност от летище Цвайбрюкен.
- (389) В този контекст представеният от Германия довод, че отстъпките от летищните такси, предоставени на въздушните превозвачи, които извършват полети от Цвайбрюкен, не са били избирателни, трябва да бъде отхвърлен. Германия твърди, че отстъпките са били на разположение на всички въздушни превозвачи, които желаят да извършват дейност от Цвайбрюкен, поради което тя твърди, че те не са избирателни.
- (390) В отговор Комисията първо отбелязва, че отделните споразумения, сключени с въздушните превозвачи, се различават от тарифата на таксите, както и помежду си (вж. съображения 67 — 72) и следователно съдържат индивидуално договорени условия. Следователно точното предоставено предимство изглежда е избирателно по отношение на всеки отделен въздушен превозвач.
- (391) На второ място Комисията отбелязва обаче, че дори ако тарифата на таксите би била прилагана по еднакъв начин за всеки въздушен превозвач, който желае да извършва дейност от Цвайбрюкен, всяко предимство, предоставено в съответствие с тази тарифа, все пак би трябвало да се счита за избирателно. Както генералният адвокат Mengozzi се изказва в заключението по делото *Deutsche Lufthansa AG/Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH*, да се приеме аргументацията на Германия би означавало „отричане поначало на възможността да се квалифицират като държавни помощи условията, при които публично предприятие предлага своите услуги, когато тези условия се прилагат еднакво към всичките му търговски партньори“⁽¹⁰⁰⁾. Генерален адвокат Mengozzi по-нататък отбелязва:

„Както според мен правилно отбелязва Комисията, такова изключване не е съобразено нито с практиката на Съда, съгласно която и държавните помощи, които се прилагат общо за всички оператори от определен икономически сектор, могат да имат селективен характер, нито с редица прецеденти, в които се разглеждат селективни предимства, произтичащи от доставка на стоки или услуги от публични (или частни) предприятия на цени или при условия, които са идентични за всички оператори, осъществяващи определена дейност.“⁽¹⁰¹⁾

⁽¹⁰⁰⁾ Заключение на генералния адвокат от 27 юни 2013 г. по дело *Deutsche Lufthansa AG/Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH*, C-284/12, все още непубликувано в Сборника, точка 50.

⁽¹⁰¹⁾ Пак там (изпусната вътрешна бележка под линия). Вж. също точки 51—52, пак там.

7.3.1.6. Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията

- (392) За дадена мярка, която е предоставена от държавата, се счита, че нарушава или заплашва да наруши конкуренцията, когато може да подобри конкурентното положение на получателя в сравнение с други предприятия, с които той се конкурира ⁽¹⁰²⁾. Поради това за всички практически цели може да се приеме, че е налице нарушаване на конкуренцията, веднага след като дадена държава предостави финансово предимство на предприятие в либерализиран сектор, където съществува или би могла да съществува конкуренция. Съгласно установената съдебна практика на европейските съдилища предоставянето на помощ в полза на предприятия, развиващи дейност на вътрешния пазар, може да наруши търговията между държавите членки ⁽¹⁰³⁾.
- (393) След влизането в сила на третия пакет за либерализирането на въздушния транспорт на 1 януари 1993 г. ⁽¹⁰⁴⁾ въздушните превозвачи могат да извършват полети свободно, като използват вътрешноевропейските връзки. Както отбелязва Съдът,

„когато дадено предприятие работи в сектор, в който ... се конкурират производители от различни държави членки, всяка държава, която то може да получи от публичните органи, може да засегне търговията между държавите членки и да засегне конкуренцията, доколкото продължаващото му присъствие на пазара пречи на конкурентите от други държави членки да увеличават пазарния си дял и намалява шансовете им да увеличат износа си към тази държава членка“ ⁽¹⁰⁵⁾.

- (394) Комисията е установила, че FGAZ/FZG и федерална провинция Райнланд-Пфалц са предоставили изборително предимство на Germanwings, TUIfly и Ryanair. Тези въздушни превозвачи осъществяват дейност на конкурентен пазар, обхващаш цялата територия на Съюза, и предимството, което те са получили, е можело да подобри конкурентното им положение на този пазар. В този контекст Комисията смята, че предимството, предоставено на Germanwings, TUIfly и Ryanair, е възможно да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки.

7.3.1.7. Заключение

- (395) По гореизложените причини Комисията счита, че Germanwings, TUIfly и Ryanair са получили държавна помощ с приблизителен размер съответно 1 054 985 EUR, 232 781 EUR и 464 879 EUR.

7.3.2. СЪВМЕСТИМОСТ

- (396) Комисията отбелязва, че Германия не е представила никакви доводи, за да покаже, че помощта, предоставена на TUIfly, Germanwings и Ryanair е съвместима с вътрешния пазар.
- (397) В съответствие с практиката на Съда ⁽¹⁰⁶⁾, Комисията припомня, че отговорност на Германия е да посочи правното основание, въз основа на което дадена мярка за държавна помощ може да бъде счетена за съвместима с вътрешния пазар, и да докаже, че са изпълнени всички необходими условия. В решението за откриване на процедурата Комисията е поискала от Германия да предостави информация относно това дали може да се установи съвместимост в съответствие с Насоките за въздухоплаването от 2005 г. Германия обаче не е представила никакви данни, с цел да покаже, че са изпълнени необходимите условия за съвместима помощ за започване на стопанска дейност съгласно Насоките за въздухоплаването от 2005 г. Заинтересованите страни, които представиха мнения, също не предложиха никакви аргументи, доказващи съответствието на мярката за държавна помощ с вътрешния пазар.
- (398) Въпреки това Комисията счита, че е полезно да се разгледа накратко дали въпросната държавна помощ би могла да се счита за съвместима помощ за започване на стопанска дейност.

⁽¹⁰²⁾ Решение от 17 септември 1980 г. по дело *Philip Morris Holland BV/Комисия на Европейските общности*, Recueil, стр. 2671, точка 11, и решение от 15 юни 2000 г. по съединени дела T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 до T-607/97, T-1/98, T-3/98 до T-6/98 и T-23/98, *Alzetta Mauro и други/Комисия на Европейските общности*, Сборник, стр. II-2325, точка 80.

⁽¹⁰³⁾ Решение от 17 септември 1980 г. по дело *Philip Morris Holland BV/Комисия на Европейските общности*, Recueil, стр. 2671, точки 11 и 12; решение от 30 април 1998 г. по дело *Het Vlaamse Gewest (Фламандския регион)/Комисия на Европейските общности*, T-214/95, Recueil, стр. II-717, точки 48—50.

⁽¹⁰⁴⁾ Регламент (ЕИО) № 2407/92 на Съвета от 23 юли 1992 г. относно лицензирането на въздушни превозвачи (ОВ L 240, 24.8.1992 г., стр. 1), Регламент (ЕИО) № 2408/92 на Съвета от 23 юли 1992 г. относно достъпа на въздушни превозвачи на Общността до вътрешните въздушни трасета на Общността (ОВ L 240, 24.8.1992 г., стр. 8) и Регламент (ЕИО) № 2409/92 на Съвета от 23 юли 1992 г. относно тарифите на самолетните билети и таксите за услуги за въздушен превоз (ОВ L 240, 24.8.1992 г., стр. 15).

⁽¹⁰⁵⁾ Решение от 21 март 1991 г. по дело *Италианска република/Комисия на Европейските общности*, C-305/89, Recueil, стр. I-1603, точка 26.

⁽¹⁰⁶⁾ Вж. по-специално решение от 28 април 1993 г. по дело *Италия/Комисия*, C-364/90, Recueil, стр. I-2097, точка 20.

7.3.2.1. Приложена нормативна уредба

- (399) Що се отнася до помощта за започване на стопанска дейност, в Насоките за въздухоплаването от 2014 г. се посочва, че:

„Комисията ще прилага принципите, съдържащи се в настоящите насоки, по отношение на всички терки за помощ за започване на стопанска дейност, за които е постъпило уведомление, във връзка с които тя трябва да вземе решение след 4 април 2014 г., дори когато за проектите е подадено уведомление преди тази дата. В съответствие с известието на Комисията за определяне на приложимите правила при оценка на незаконосъобразна държавна помощ Комисията ще прилага по отношение на незаконосъобразната помощ за започване на стопанска дейност в полза на авиоконпании правилата, които са били в сила по времето, когато е отпусната помощта. Следователно тя няма да прилага принципите, съдържащи се в настоящите насоки, в случай на незаконосъобразна помощ за започване на стопанска дейност в полза на авиоконпании, отпусната преди 4 април 2014 г.“⁽¹⁰⁷⁾

- (400) От своя страна в Насоките за въздухоплаването от 2005 г. се предвижда, че:

„Комисията ще оценява съвместимостта на ... помощта за започване на стопанска дейност, предоставена без нейното разрешение и която следователно нарушава член 88, параграф 3 от Договора [понастоящем член 108, параграф 3 от Договора], въз основа на настоящите насоки, ако изплащането на помощта е започнало след публикуване на насоките в Официален вестник на Европейския съюз.“

- (401) Тъй като споразуменията с Germanwings, TUIFly и Ryanair са били сключени след публикуването в Официален вестник на 9 декември 2005 г. на Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тези насоки представляват приложимото правно основание за оценката на тяхната съвместимост с вътрешния пазар.

7.3.2.2. Оценка на съвместимостта в съответствие с Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

- (402) Като се има предвид, че условията за съвместимост на помощта за започване на стопанска дейност, залегнали в точка 79 от Насоките за въздухоплаването от 2005 г., са кумулативни, Комисията счита, че за да се установи, че помощта за въздушните превозвачи не е съвместима, е достатъчно да се докаже, че едно от тези условия не е изпълнено. Комисията започва своя анализ с условието, установено в точка 79, буква г) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г.
- (403) Според точка 79, буква г) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г. се изисква, наред с друго, годишният размер на помощта да не надвишава 50 % от общите допустими разходи за съответната година, а общата помощ да не надвишава средно 30 % от допустимите разходи. Допустимите разходи са определени като „допълнителните първоначални разходи, които възникват за въздушния превозвач единствено при откриване на нова линия или честота“⁽¹⁰⁸⁾.
- (404) В решението за откриване на процедурата Комисията е отбелязала, че в споразуменията с Germanwings, TUIFly и Ryanair не е предвидена никаква връзка между отпуснатата помощ и допустимите разходи. Поради това Германия е поканена да предостави подробности за връзката между помощта и допустимите разходи. Такава информация не е предоставена нито от Германия, нито от третите страни, представили мнения по решението за откриване на процедурата. В този контекст и като се има предвид, че в споразуменията с въпросните въздушни превозвачи не се посочват разходите на въздушните превозвачи, а още по-малко допустимите разходи, Комисията счита, че условието за съвместимост съгласно точка 79, буква г) от Насоките за въздухоплаването от 2005 г. не е изпълнено.
- (405) В заключение, помощта за въздушните превозвачи не може да бъде счтена за съвместима помощ за започване на стопанска дейност, тъй като поне едно от условията за съвместимост не е изпълнено. Следователно държавната помощ, предоставена на Germanwings, TUIFly и Ryanair, представлява неправомерна и несъвместима държавна помощ, която трябва да бъде възстановена.

8. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

- (406) След като Комисията е установила несъвместимостта на дадена помощ с вътрешния пазар, в съответствие с Договора и установената съдебна практика на Съда тя е компетентна да реши, че съответната държава членка трябва да отмени или измени въпросната помощ⁽¹⁰⁹⁾. Съдът също така нееднократно е постановявал, че задължението на дадена държава да отмени помощ, счтена от Комисията за несъвместима с вътрешния пазар, цели да възстанови съществуващото преди това положение⁽¹¹⁰⁾. В този контекст Съдът приема, че целта е постигната,

⁽¹⁰⁷⁾ Насоки за въздухоплаването от 2014 г., точка 174.

⁽¹⁰⁸⁾ Насоки за въздухоплаването от 2005 г., точка 79, буква д).

⁽¹⁰⁹⁾ Решение от 12 юли 1973 г. по дело *Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия*, 70-72, Recueil, стр. 813, точка 13.

⁽¹¹⁰⁾ Решение от 14 септември 1994 г. по съединени дела *Испания/Комисия*, C-278/92, C-279/92 и C-280/92, Recueil, стр. I-4103, точка 75.

когато получателят е изплатил сумите, предоставени чрез неправомерна помощ, като така се е отказал от преимуществото, което е имал над конкурентите си на пазара, и ситуацията от преди плащането на помощта е възстановена ⁽¹¹¹⁾.

- (407) В съответствие с тази съдебна практика член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽¹¹²⁾ гласи, че „когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя“.
- (408) Поради това държавната помощ, посочена по-горе (вж. съображения 282, 297, 318, 320, 395 и 405, като се вземат предвид съображения 198 — 200), трябва да бъде възстановена на Германия в степента, до която е била изплатена.
- (409) В таблица 9 са посочени ориентировъчните суми за възстановяване.

Таблица 9

Информация относно ориентировъчните размери на получената помощ, на помощта за възстановяване и на вече възстановената помощ

Самоличност на получателя	Общ ориентировъчен размер на получената помощ (в EUR)	Общ ориентировъчен размер на помощта за възстановяване ⁽¹⁾ (в EUR) (Главница)	Общ размер на вече възстановената помощ (в EUR)	
			Главница	Лихви за възстановяване ⁽²⁾
FGAZ/FZG: Преки безвъзмездни средства за инвестиции				
FGAZ/FZG: Вливания на капитал				
FGAZ/FZG: 100 % гаранция				
FGAZ/FZG: Участие в паричния фонд				
Germanwings	1 115 971	1 115 971		
TUIFly	233 002	233 002		
Ryanair/AMS	469 132	469 132		

⁽¹⁾ Сумите, които следва да бъдат възстановени от FGAZ/FZG, трябва да се изчислят въз основа на формулата, посочена в член 3, и на този етап техният ориентировъчен размер не може да бъде установен.

⁽²⁾ С оглед на това, че помощта е предоставяна на разположение на въздушните превозвачи непрекъснато през съответния период, Комисията счита, че е приемливо като датата, от която трябва да се изчислят лихвите за възстановяване, да се определи последният ден от периода, за който е бил изчислен размерът на помощта (например 31 декември, ако този период е една календарна година, или 31 октомври, ако този период започва на 1 януари и завършва на 31 октомври). В това отношение, като избира последния ден от въпросния период, Комисията възприема подхода, който е най-благоприятен за получателите.

- (410) За да се отчете действителното предимство, получено от въздушния превозвач и неговите дъщерни дружества съгласно споразуменията, посочените в таблица 9 суми могат да бъдат коригирани в съответствие с подкрепящите доказателства, предоставени от Германия, въз основа на i) разликата между, от една страна, действителните плащания, представени впоследствие, които са направени от въздушния превозвач във връзка с летищните такси (включително таксата за приземяване, пътническата такса и услугите по наземно обслужване съгласно споразумението за летищни услуги), и, от друга страна, прогнозираните (предварително) парични потоци по тези приходни пера, показани в таблица 8, и ii) разликата между, от една страна, действителните плащания за маркетинг, представени впоследствие, които са платени от въздушния превозвач и неговите дъщерни дружества съгласно споразуменията за маркетингови услуги, и от друга страна, разходите за маркетинг, прогнозирани предварително, съответстващи на посочените в таблица 8 суми,

⁽¹¹¹⁾ Решение от 17 юни 1999 г. по дело *Кралство Белгия/Комисия на Европейските общности*, C-75/97, *Rescueil*, стр. I-3671, точки 64—65.

⁽¹¹²⁾ Регламент (ЕО) № 659/199 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Държавната помощ, неправомерно приведена в действие от Германия в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора в полза на *Flugplatz GmbH Aeroville Zweibrücken („FGAZ“)/Flughafen Zweibrücken GmbH (FZG)* между 2000 г. и 2009 г. чрез преки безвъзмездни средства за инвестиции, ежегодни вливания на капитал, отпускането на 100 % гаранция върху банков заем без заплащане и даването на възможност на FGAZ да участва в паричния фонд на федерална провинция Райнланд-Пфалц, е несъвместима с вътрешния пазар.
2. Държавната помощ, неправомерно приведена в действие от Германия в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора в полза на *Germanwings, TUIFly и Ryanair/AMS* чрез споразуменията за летищни услуги и споразуменията за маркетингови услуги, сключени на 15 септември 2006 г. (*Germanwings*), 1 април 2008 г. (*TUIFly*) и 22 септември 2008 г./6 октомври 2008 г. (*Ryanair/Airport Marketing Services (AMS)*), е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 2

1. Заемът, предоставен на FZG от *Sparkasse Südwestpfalz*, не представлява държавна помощ.
2. Споразумението за летищни услуги, сключено от FZG с *Germanwings* на 30 юни 2008 г., не представлява държавна помощ.

Член 3

1. Германия събира от получателите несъвместимата помощ, посочена в член 1.
2. FGAZ и FZG отговарят солидарно за изплащане на получената от всяко от тях държавна помощ.
3. Ryanair и AMS отговарят солидарно за изплащане на получената от всяко от тях държавна помощ.
4. Сумите, подлежащи на събиране, са както следва:
 - а) по отношение на преките безвъзмездни средства за инвестиции, предоставени от федерална провинция Райнланд-Пфалц и ZEF в полза на FZG: **20 564 170 EUR**, отпуснати между 12 декември 2000 г. и 31 декември 2009 г., минус разходите за противопожарните служби и разходите, за които летищният оператор има право на възстановяване по силата на член 8, параграф 3 от *Luftverkehrsgesetz*, доколкото те са били покрити от преките безвъзмездни средства за инвестиции;
 - б) по отношение на ежегодните вливания на капитал, предоставени от федерална провинция Райнланд-Пфалц и ZEF в полза на FGAZ: **26 629 000 EUR**, отпуснати между 2000 г. и 2009 г., минус разходите за противопожарните служби и разходите, за които летищният оператор има право на възстановяване по силата на член 8, параграф 3 от *Luftverkehrsgesetz*, доколкото те са били покрити от ежегодните вливания на капитал, и минус сумите, отпуснати преди 12 декември 2000 г.;
 - в) по отношение на 100-процентовата гаранция върху заема, предоставена от федерална провинция Райнланд-Пфалц в полза на FZG: паричният еквивалент на стойността на гаранцията, който следва да се определи в съответствие с Известието на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции;
 - г) по отношение на участието на FGAZ в паричния фонд на федерална провинция Райнланд-Пфалц: паричният еквивалент на изгодните условия за отпускане на заем, който следва да се определи в съответствие със Съобщението на Комисията от 12 декември 2007 г. относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скотови лихвени проценти, минус всяко предимство, получено по заеми, които са били използвани, за да се покрият разходите за противопожарните служби и разходите, за които летищният оператор има право на възстановяване по силата на член 8, параграф 3 от *Luftverkehrsgesetz*;
 - д) по отношение на споразумението за летищни услуги, сключено между *Germanwings* и FZG на 15 септември 2006 г.: размерът на несъвместимата помощ;
 - е) по отношение на споразумението за летищни услуги, сключено между *TUIFly* и FZG на 1 април 2008 г.: размерът на несъвместимата помощ;
 - ж) по отношение на споразумението за летищни услуги и споразуменията за маркетингови услуги, сключени между *Ryanair* и FZG на 22 септември 2008 г. и между *AMS* и федерална провинция Райнланд-Пфалц на 6 октомври 2008 г.: размерът на несъвместимата помощ.

5. Върху сумите, които трябва да бъдат възстановени, се дължат лихви от датата, на която те са били предоставени на разположение на получателите, до датата на тяхното действително възстановяване.
6. Германия предоставя точните дати, на които помощта, отпусната от държавата, е била предоставена на разположение на съответните получатели.
7. Лихвите се изчисляват с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ⁽¹¹³⁾.
8. Германия анулира всички неизплатени плащания от помощта, посочена в член 1, считано от датата на приемане на настоящото решение.

Член 4

1. Посочената в член 1 помощ подлежи на незабавно и ефективно събиране.
2. Германия гарантира, че настоящото решение ще бъде изпълнено в срок от четири месеца от датата на уведомяване за него.

Член 5

1. В срок от два месеца след уведомяването за настоящото решение Германия представя следната информация:
 - а) общия размер на помощта, получена от получателите, и по-конкретно:
 - i) размера на преките безвъзмездни средства за инвестиции, вливанията на капитал и паричните еквиваленти на изгодните заеми, които са покрили разходите за противопожарните служби и разходите, за които летищният оператор има право на възстановяване по силата на член 8, параграф 3 от LuftSiG;
 - ii) информация за кредитоспособността на FGAZ/FZG по времето, когато е издадена 100-процентовата гаранция и когато е бил предоставен всеки заем от паричния фонд, с цел да се даде възможност на Комисията да определи паричните еквиваленти на гаранцията и изгодните условия на заемите от паричния фонд в съответствие респективно с Известието на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции и Съобщението на Комисията от 12 декември 2007 г. относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скотови лихвени проценти;
 - б) общата сума (главница и лихви), която следва да бъде възстановена от всеки получател;
 - в) подробно описание на вече предприетите и предвидените мерки за изпълнение на настоящото решение;
 - г) документи, показващи, че на получателите е било наредено да възстановят помощта.
2. Германия уведомява Комисията за напредъка по предприетите национални мерки за изпълнение на настоящото решение до пълното възстановяване на посочената в член 1 помощ. По искане на Комисията тя незабавно предоставя сведения за предприетите или съответно планираните мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя предоставя също подробна информация относно размера на помощта и лихвите по събирането, които вече са платени от получателите.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на 1 октомври 2014 година.

За Комисията
Joaquín ALMUNIA
Заместник-председател

⁽¹¹³⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1).

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/153 НА КОМИСИЯТА**от 2 юли 2015 година****относно мерки за държавна помощ SA.31883 — 2015/N, 2011/C, които Австрия е предоставила и планира да предостави на Volksbanken-AG и Volksbanken-Verbund, и за изменение на Решение 2013/298/ЕС**

(нотифицирано под номер C(2015) 4635)

(само текстът на немски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

след като прикани заинтересованите страни да представят своите мнения съгласно горепосочените разпоредби ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) На 9 декември 2008 г. Комисията одобри австрийската схема за подпомагане на банките ⁽²⁾ (по-нататък „Решението от 2008 г.“), чийто срок на действие беше многократно удължаван ⁽³⁾ и който изтече окончателно на 30 юни 2011 г.
- (2) През април 2009 г. австрийската банка Österreichische Volksbanken-AG (наричана по-нататък „ÖVAG“) получи капиталово вливане в размер на 1 милиард евро в рамките на австрийската схема за подпомагане на банките. Освен това в рамките на тази схема на 9 февруари, 18 март и 14 септември 2009 г. ÖVAG издаде три гарантирани от държавата емисии, всяка от които на стойност 1 милиард евро. Австрия предостави тези мерки за помощ, приемайки, че ÖVAG е стабилна финансова институция, и на 29 септември 2009 г. представи план за жизнеспособност.
- (3) В хода на правната проверка във връзка с държавните помощи Комисията обаче установи, че съгласно критериите, посочени в приложението към съобщението на Комисията „Рекапитализация на финансовите институции в условията на настоящата финансова криза: ограничаване на помощта до необходимите минимални равнища и предпазни мерки срещу излишното нарушаване на конкуренцията“ ⁽⁴⁾ (наричано по-долу „Съобщението за рекапитализация“), към момента на вливането на капитал банката не е могла да се разглежда като стабилна по смисъла на това съобщение. Австрия продължи да поддържа становището, че ÖVAG е стабилна банка, но на 2 ноември 2010 г. представи план за нейното реструктуриране.
- (4) С писмо от 9 декември 2011 г. ⁽⁵⁾ Комисията уведоми Австрия за своето решение да открие процедурата съгласно член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) във връзка с вливането на капитал в размер на 1 милиард евро и гаранцията в размер на 3 милиарда евро, предоставени на ÖVAG от Австрия, и поиска Австрия да представи изменен план за реструктуриране. Окончателният вариант на този изменен план беше представен на 4 септември 2012 г. (наричан по-нататък „планът за реструктуриране от 2012 г.“)

⁽¹⁾ ОВ С 46, 17.2.2012 г., стр. 3.

⁽²⁾ Решение на Комисията от 9 декември 2008 г. по дело за държавна помощ N 557/2008 — Мерки по Закона за стабилност на финансовите пазари и укрепване на междубанковия пазар за кредитни институции и застрахователни дружества в Австрия (ОВ С 3, 8.1.2009 г., стр. 2).

⁽³⁾ Първото удължаване на схемата за подпомагане, което предвиждаше и редица изменения, беше прието на 30 юни 2009 г. (ОВ С 172, 24.7.2009 г., стр. 4), второто удължаване — на 17 декември 2009 г. (ОВ С 28, 4.2.2010 г., стр. 6), третото удължаване — на 25 юни 2010 г. (ОВ С 250, 17.9.2010 г., стр. 4) и четвъртото удължаване — на 16 декември 2010 г. (ОВ С 20, 21.1.2011 г., стр. 3).

⁽⁴⁾ Вж. точка 13 и приложението към съобщението на Комисията (ОВ С 10, 15.1.2009 г., стр. 2).

⁽⁵⁾ Решение на Комисията от 9 декември 2011 г. по дело за държавна помощ SA.31883 (2011/C) (ex N 516/2010) — Реструктуриране на Österreichischen Volksbanken-AG (ОВ С 46, 17.2.2012 г., стр. 3).

- (5) На 19 септември 2012 г. Комисията прекрати официалната процедура по разследване с Решение 2013/298/ЕС, в което обяви помощта за реструктуриране в полза на ÖVAG за съвместима с вътрешния пазар, в това число мерките, посочени в съображение (2) от настоящото решение, вливането на капитал в размер на 250 милиона евро под формата на обикновени акции и гаранцията за активи, вследствие на която капиталът се е увеличил със 100 милиона евро (наричано по-нататък „решението от 2012 г.“). ⁽¹⁾ Това решение се основаваше на плана за реструктуриране от 2012 г. и на списъка на поетите ангажименти в приложението към решението от 2012 г. (наричан по-нататък „списъка на поетите ангажименти от 2012 г.“).
- (6) Решението от 2012 г. се основаваше на преобразуването на обединението на народните банки (Volksbanken-Verbund) в Австрия (наричано по-нататък „обединението“) в обединение, основано на отговорност. Това обединение, основано на отговорност, включваше 51 независими първични банки и ÖVAG. Докато първичните банки носеха само ограничена отговорност спрямо ÖVAG, ÖVAG в ролята си на централна институция в модела на обединението носеше отговорност за всички задължения на обединението ⁽²⁾.
- (7) От проведеното от Европейската централна банка и Европейския банков орган подробно проучване (наричано по-нататък „цялостната оценка на ЕЦБ и ЕБО“), резултатите от което бяха публикувани на 26 октомври 2014 г., стана ясно, че както при базовия, така и при стрес сценария на равнище обединение (включващ ÖVAG) е налице недостиг на базов собствен капитал от първи ред (наричан по-нататък „СЕТ1 капитал“).
- (8) Австрия обяви публично, че не възнамерява да предоставя допълнителни средства на обединението. Обмисляните от обединението по онова време мерки за разрешаване на недостига на капитал (по-специално продажбата на всички дъщерни дружества, които извършват дейност, която не е свързана с основната стопанска дейност, и по-нататъшното намаляване на рисково претеглените активи сами по себе си не биха били достатъчни за преодоляването на недостига на капитал в срока, зададен от единния надзорен механизъм (наричан по-нататък „ЕНМ“).
- (9) На 23 декември 2014 г. се проведе извънредно общо събрание на ÖVAG, на което беше взето решение за предприемане на необходимите стъпки за реструктурирането на ÖVAG в дружество за ликвидация (Abbaugesellschaft), при условие че бъде получено разрешение от националните регулаторни органи, ЕНМ и Комисията. Съгласно плана за реструктуриране на обединението (наричан по-нататък „новия план за реструктуриране“), предвиждащ обединяване на отговорност (Haftungsverbund), беше планирано основните функции на ÖVAG като централна организация да бъдат прехвърлени на някоя от първичните банки.
- (10) Новият план за реструктуриране изменя съществено плана за реструктуриране от 2012 г. и поради това се налага Комисията да приеме решение за изменение.
- (11) В периода октомври 2014 г.—юни 2015 г. Комисията, Австрия, ЕНМ и обединението обсъдиха новия план за реструктуриране в рамките на поредица от телефонни конференции и по писмен път. На 18 декември 2014 г. Комисията се срещна с представители на ÖVAG и Австрия, а на 7 май 2015 г. — с представители на обединението.
- (12) На 28 май 2015 г. на събранието на акционерите на ÖVAG беше одобрено прехвърлянето на основните функции на Volksbank Wien-Baden (наричана по-нататък „VBWB“), а за оставащите функции — създаването на дружество за ликвидация в съответствие с член 162 от Федералния закон за саниране и ликвидация на банки (наричан по-нататък „BaSAG“).
- (13) На 29 май 2015 г. на събранието на акционерите на VBWB бяха одобрени прехвърлянето на основните функции на ÖVAG и увеличението на капитала с 113 милиона евро.
- (14) На 29 май 2015 г. регионалните народни банки (Volksbanken), които съставляват 97,83 % от рисково претеглените активи на обединението, вече бяха подписали договора за обединяване (Verbundvertrag) и договора за сътрудничество (Zusammenarbeitsvertrag).
- (15) Обединението представи окончателния вариант на новия план за реструктуриране на 23 юни 2015 г.
- (16) На 25 юни 2015 г. Австрия представи списък на поети ангажименти, който е включен като приложение към настоящото решение.
- (17) Настоящото решение се основава на правомощията на Комисията в областта на държавните помощи и следователно не засяга евентуалните задължения в рамките на контрола на сливанията, които вероятно са в сила за участващите в сделката страни.

⁽¹⁾ Решение 2013/298/ЕС на Комисията от 19 септември 2012 г. относно държавна помощ SA.31883 (2011/C) (ex N 516/2010), която Австрия е предоставила и планира да предостави на Österreichische Volksbanken-AG (ОВ L 168, 20.6.2013 г., стр. 30).

⁽²⁾ Обединението е описано по-подробно в съображение 18 и сл.

2. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПРИВЕДЕНИТЕ В ДЕЙСТВИЕ МЕРКИ И НА ПРЕДВИДЕНИТЕ МЕРКИ

2.1. БЕНЕФИЦИЕРЪТ И НЕГОВИТЕ ЗАТРУДНЕНИЯ

- (18) Понастоящем обединението обхваща: i) 51 правно самостоятелни първични банки (41 регионални кооперативни банки (Genossenschaftsbanken), пет специализирани банки (Spezialbanken), четири кредитни кооперации (Kreditgenossenschaften) и една кредитна институция за финансиране на жилищно строителство (Bausparkasse), ii) централната организация ÖVAG, както и iii) държавния орган за гарантиране на депозитите Volksbank Haftungsgenossenschaft eG. ÖVAG е централната организация на обединението и като такава извършва услуги за първичните банки, свързани с централизираното административно управление и управлението на ликвидността. Първичните банки са малки банкови институции (с балансово число между 65 и 3 600 милиона евро), които по същество предоставят банкови услуги за частни и фирмени клиенти на местно и регионално равнище.
- (19) Обединението има пазарен дял от приблизително 6 % в Австрия и около 900 000 частни и 80 000 фирмени клиенти. Първичните банки разполагат с над 500 филиала с 4 900 служители. Общият размер на вземанията към клиенти възлиза на около 30 милиарда евро, а на задълженията — на около 27 милиарда евро.
- (20) Членовете на обединението се обединяват по отношение на отговорността и ликвидността (регулиран трансфер на ликвидни средства) въз основа на договор за обединяване. В рамките на сегашната система централната организация (ÖVAG) носи неограничена отговорност за първичните банки, докато отговорността на първичните банки по отношение на централната организация е ограничена, доколкото процентът на собствения капитал на първичните банки не може в резултат на това да намалее под регулаторните минимални изисквания.
- (21) Понастоящем 51,6 % от ÖVAG са притежание на първичните банки, по-специално чрез тяхното финансово холдингово дружество Volksbanken Holding. Делът на австрийската държава в ÖVAG възлиза на 43,3 %. Други значими акционери са DZ Bank AG (3,8 %) и Raiffeisen Zentralbank (0,9 %), а 0,4 % са притежание на други акционери.
- (22) Най-важният географски пазар за обединението е Австрия. Освен това ÖVAG извършваше дейност в редица държави от Централна и Източна Европа, в които обаче, с изключение на Румъния, притежаваше само малък пазарен дял.
- (23) Проблемите на ÖVAG се дължаха на различни причини: дейността ѝ в държавите от Централна и Източна Европа чрез нейните дъщерни дружества за банкиране на дребно, обединени в VB International AG (наричана по-нататък „VBI“), дейността ѝ в областите комунално и инфраструктурно финансиране и недвижимите имоти, обстоятелството, че инвестиционният ѝ портфейл включваше също така и инструменти, емитирани от Lehman Brothers и от исландски банки, както и нейната зависимост от рефинансиране на междубанковия пазар ⁽¹⁾. Поради тези фактори от 2008 г. насам ÖVAG претърпя значителни загуби и през 2009 г. Австрия приведе в действие мерки за подпомагане на банката ⁽²⁾. Поради големите загуби през 2011 г. бяха приведени в действие допълнителни мерки за държавна помощ ⁽³⁾. Въпреки усилията за реструктуриране, през 2014 г. съгласно цялостната оценка на ЕЦБ и ЕБО от същата година е имало допълнителен недостиг на капитал на равнището на обединението (включително ÖVAG), дължащ се преди всичко на рискове и слабости, свързани с ÖVAG ⁽⁴⁾.

2.2. МЕРКИТЕ ЗА ПОМОЩ ОТ 2009 Г. И ПОСЛЕДВАЛОТО ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

Мерки за помощ

- (24) През април 2009 г. Австрия направи подписка за сертификати за участие (Partizipationsscheine) на ÖVAG в размер на 1 милиард евро (наричано по-нататък „капиталовото вливане от 2009 г.“). С тази подписка за сертификати за участие държавата не получи право на глас, но получи привилегирован лихвен купон и право на превръщане. Сертификатите за участие бяха безсрочни и бяха осчетоводени като базов собствен капитал от първи ред (първичен капитал). Освен това сертификатите поемат евентуални загуби пропорционално на целия участващ в загубите капитал. ÖVAG можеше по всяко време да изплати изцяло или на траншове сертификатите за участие. Държавата имаше право да превърне сертификатите за участие в обикновени акции на ÖVAG. Подобно превръщане обаче не се състоя.
- (25) Освен това в рамките на австрийската схема за подпомагане на банките на ÖVAG бяха предоставени държавни гаранции и през 2009 г. тя издаде гарантирани от държавата облигации на стойност 3 милиарда евро с падежи през 2012 г. и 2013 г.

⁽¹⁾ Вж. съображения 13 и 14 от Решението от 2012 г.

⁽²⁾ Вж. съображения 24 и 25.

⁽³⁾ Повече подробности могат да се намерят в съображения 27—30 и в решението от 2012 г.

⁽⁴⁾ Този недостиг на капитал е пояснен в съображение 33.

Преструктуриране

- (26) Още през 2009 г. ÖVAG започна процес на преструктуриране с цел *inter alia* дейностите, които бяха основната причина за проблемите на кредитната институция, да бъдат отделени от банката. През 2011 г. обаче някои рискове от старото портфолио на банката отново доведоха до проблеми. По-специално т.е включваха:
- а) загуби на дъщерните дружества, обединени в VBI, и корекции в счетоводната им стойност в счетоводните книги на ÖVAG в общ размер от 380 милиона евро;
 - б) корекции в размер на 300 милиона евро, свързани с инвестиции на ÖVAG в най-силно засегнатите от дълговата криза държави;
 - в) обезценка на оставащото капиталово участие на ÖVAG в Kommunalkredit Austria AG в размер на 142 милиона евро;
 - г) корекция на счетоводната стойност на Investkredit (наричано по-нататък „ИК“) с – 323 милиона евро в контекста на сливането с ÖVAG.

2.3. МЕРКИТЕ ЗА ПОМОЩ ОТ 2012 Г. И ПОСЛЕДВАЛОТО ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ**Мерки за помощ**

- (27) Размерът на загубите на ÖVAG през 2011 г. наложи предоставянето на нови държавни помощи, по-специално капиталово вливане от страна на държавата в размер на 250 милиона евро под формата на обикновени акции (наричано по-нататък „капиталовото вливане от 2012 г.“) и гаранция за активи.
- (28) Капиталовото вливане от 2012 г. беше извършено на два етапа. Първо капиталът на банката беше намален с 70 % за компенсиране на натрупаните загуби. С това намаление на капитала бяха намалени също пропорционално и емитираните от Австрия през 2009 г. сертификати за участие, с което капиталовото участие на държавата в ÖVAG намаля на 300 милиона евро. Като втора стъпка ÖVAG получи нов капитал в общ размер от 484 милиона евро. От тях 250 милиона евро бяха записани от Австрия, а останалата част от Volksbanken Holding. Цената за една акция възлизаше на 2,181 евро.
- (29) Вследствие на ова държавното участие в ÖVAG нарасна на 43,4 %. Така след Volksbanken Holding (по това време с участие от 50,2 %) държавата е вторият по големина акционер. Дяловете на останалите акционери, които не участваха в капиталовото вливане, към тогавашния момент бяха разпределени както следва: DZ-Bank: 3,8 %, ERGO: 1,5 %, RZB: 0,9 %, други участия: 0,1 %.
- (30) Чрез гаранцията за активи, с която бяха покрити загубите от обезпечения портфейл с кредитите в затруднение, капиталът на ÖVAG беше увеличен с 100 милиона евро. ÖVAG може да се възползва от гаранцията само при строго определени условия, които ще бъдат преразгледани на 31 декември 2015 г. ⁽¹⁾ Възнаграждението за гаранцията за активи е 10 % годишно (т.е. като капиталово вливане) и изтича на 1 януари 2016 г.

Преструктуриране

- (31) В хода на изпълнението на мерките за помощ от 2012 г. ÖVAG преработи своя първоначален план за преструктуриране и взе решение за провеждането на широкомащабно преструктуриране. Мерките бяха одобрени с решението от 2012 г. Планът за преструктуриране от 2012 г., на който се основаваше решението от 2012 г., предвиждаше наред с другото:
- а) ÖVAG да създаде вътрешен сегмент за преструктуриране, в който трябва да бъдат преструктурирани определени активи — така нареченият неосновен сегмент;
 - б) балансовото число и рисково претеглените активи на ÖVAG да намалят съответно на 18,4 милиарда евро и 10,1 милиарда евро към 31 декември 2017 г. Най-същественото намаление следва да бъде извършено в неосновния сегмент, докато балансовото число и рисково претеглените активи на основния сегмент следва само слабо да намалят (целеви стойности от 5,4 милиарда евро, съответно 4,5 милиарда евро към 31 декември 2017 г.);
 - в) в рамките на основния сегмент ÖVAG да изпълнява единствено своите функции на централна организация на обединението и да предлага продукти и услуги за първичните банки и техните клиенти. Кредитните сделки с трети страни за собствена сметка вече не бяха разрешени на ÖVAG;

⁽¹⁾ Повече подробности могат да се намерят в съображения 24—29 от решението от 2012 г.

- г) ÖVAG да се оттегли от определени области на дейност, по-специално от областите възобновяема енергия и моделно финансиране;
 - д) ÖVAG да продаде участията си в предприятията VBLI, Malta/IK Malta Volksbank, Volksbank Romania и RZB на обединението и на независими от Република Австрия страни;
 - е) съдружниците DZ Bank, Ergo Gruppe и RZB да допринесат с определени мерки за укрепването на собствения капитал на ÖVAG;
 - ж) до края на периода на реструктуриране на 31 декември 2017 г. ÖVAG да не извършва придобивания, да не изплаща дивиденди, да не заема лидерска позиция по отношение на цените в сегмента за онлайн банкиране (Live Bank), да не използва получаването на държавната помощ за рекламни цели и да заплаща ръководния си персонал при спазването на определени правила;
 - з) ÖVAG да изплати изцяло оставащото държавно капиталово участие в размер на 300 милиона евро до 31 декември 2017 г., като поне 150 милиона евро да бъдат изплатени до средата на 2017 г. Беше предвидено първичните банки да се включат в това изплащане доколкото им позволяваха регулаторните минимални изисквания за собствения капитал.
- (32) В периода 2012—2014 г. ÖVAG успя да намали балансовото си число и своите рисково претеглени активи както в неосновния сегмент, така и в основния сегмент по-бързо, отколкото се изискваше в решението от 2012 г. Към 31 декември 2014 г. балансовото число на ÖVAG възлизаше на 15,1 милиарда евро, а рисково претеглените активи — на 8,7 милиарда евро. Коефициентът на собствен капитал на ÖVAG към 31 декември 2014 г. възлизаше на 6,21 %.

2.4. ЦЯЛОСТНАТА ОЦЕНКА НА ЕЦБ И ЕБО

- (33) През 2014 г. Европейската централа банка (ЕЦБ) и Европейският банков орган (ЕБО) извършиха цялостна оценка, в рамките на която се проведе проверка на качеството на баланса и финансовата устойчивост на 130 от най-големите банки в еврозоната. Резултатите от тази оценка бяха публикувани на 26 октомври 2014 г. В този контекст обединението беше предмет на проверка на консолидирана основа (в това число ÖVAG) в съответствие с член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и член 30 от австрийския Закон за банките ⁽²⁾. Обединението беше сред 25-те банки, които не изпълняваха изискванията за минимални коефициенти на собствения капитал при проверените сценарии. Така например изчисленият коефициент на базовия собствен капитал от първи ред („СЕТ1“) на обединението за 2016 г. при базовия сценарий беше 7,2 % (праг: 8 %), а при стрес сценария — 2,1 % (праг: 5,5 %). Максималната разлика между тестовия резултат и определения праг съответства на допълнителна нужда от базов собствен капитал от първи ред в размер на 865 милиона евро.
- (34) ЕЦБ предостави на обединението време до 26 юли 2015 г. да запълни този недостиг на капитал и да постигне коефициент на базовия собствен капитал от първи ред от 14,63 %.

2.5. НОВИЯТ ПЛАН ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ ОТ 2015 Г., ЗА КОЙТО БЕШЕ ПОЛУЧЕНО УВЕДОМЛЕНИЕ

- (35) Вследствие на така изложените затруднения със съгласието на Република Австрия обединението започна широко-машабни промени. Този план за реструктуриране се основава на следните основни принципи:
- а) функцията на централна организация (ЦО) се прехвърля от ÖVAG на Volksbank Wien-Baden;
 - б) след като ѝ бъде иззета ролята на ЦО, ÖVAG се изважда от обединението;
 - в) деконсолидираната ÖVAG ще бъде реструктурирана и ще върне своя банков лиценз, вследствие на което вече не е задължена да изпълнява капиталовите изисквания за банките;
 - г) 51-те първични банки в обединението се сливат в 10 по-големи институции и ще си сътрудничат по-интензивно отколкото до този момент;
 - д) в бъдеще първичните банки ще носят неограничена отговорност за задълженията на обединението, съответно на централната организации, вместо както досега само доколкото те отговарят на регулаторните минимални капиталови изисквания.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Закон за банките (наричан по-нататък „BWG“).

- (36) Мерките в плана за преобразуване, преди всичко реструктурирането на ÖVAG, връщането на банковия ѝ лиценз и нейното изваждане от обединението ще дадат възможност на обединението да постигне незабавно съотношение на базовия собствен капитал от първи ред от [9—11] (*) %. В допълнение обединението приведе в действие допълващи мерки, които имат за цел освобождаването на собствен капитал. Сред тях са закриването на рискови експозиции в сегмента корпоративни клиенти и недвижими имоти (кумулиран ефект на базовия собствен капитал от първи ред от януари 2014 г. до декември 2017 г. в размер на [100—200] милиона евро), продажбата на продуктови дружества ([100—200] милиона евро) и продажбата на ценни книжа ([50—100] милиона евро). Въпреки това чрез тези мерки до края на 2017 г. може да се постигне облекчение на собствения капитал само от [450—550] милиона евро, което не е достатъчно, за да запълни недостига на капитал от 865 милиона евро.

Прехвърляне на функцията на централна организация

- (37) VBWB поема функцията на централна организация (ЦО) на обединението, изпълнявана до този момент от ÖVAG. Необходимите за тази функция активи се прехвърлят заедно със съответните пасиви от ÖVAG на VBWB на 30 юни 2015 г. с обратен действие към 1 януари 2015 г. Общо се прехвърлят активи и пасиви в размер на почти 8,6 милиарда евро. Тази сума включва дейностите, които в решението от 2012 г. бяха зачислени към основния сегмент, с изключение на три малки участия (VB Factoring, VB Mobilienleasing и VB Investments), които остават притежание на ÖVAG и съставляват под 10 % от общата сума.

Деконсолидиране и реструктуриране на ÖVAG

- (38) След прехвърлянето на функцията на централна организация и на съответните активи и пасиви, на 4 юли 2015 г. започна ликвидацията на ÖVAG, която се преобразува в дружество за ликвидация в съответствие с член 162 от BaSAG. Името на институцията се променя на immigon portfolioabbau AG (наричано по-нататък „Immigon“). Оставашите активи в размер на 7,4 милиарда евро ще бъдат реструктурирани до 31 декември 2017 г. Те обхващат всички дейности, зачислени към неосновния сегмент в решението от 2012 г., както и участията в VB Factoring, VB Mobilienleasing и VB Investments, посочени в съображение 37.
- (39) Съгласно сегашното планиране приходите от реструктурирането са достатъчни да обслужват напълно оставашите задължения. В хода на реструктурирането собственият капитал на ÖVAG и капиталовото участие се намаляват с 96,65 %. Това намаление засяга и останалото държавно капиталово участие в размер на 300 милиона евро.
- (40) Съществуващата гаранция за активи остава в ÖVAG/Immigon, но в изменен вариант. Съгласно настоящото правило всички активи с право на вземане трябва да бъдат регистрирани до 31 декември 2015 г. Така получената сума на вземанията ще бъде компенсирана до 31 юли 2016 г. Съгласно измененото споразумение срокът за регистриране на вземанията продължава да бъде 31 декември 2015 г. Компенсирането на тези вземания обаче може да се изисква във всеки един момент в периода между 31 декември 2015 г. и края на периода на реструктуриране през 2017 г. Едновременно с това се намалява прагът, до който ÖVAG/Immigon може да изисква компенсирането на вземанията, и по-специално от съотношение на базовия собствен капитал (CET) от 10 % на 0, което означава, че вземанията от гаранцията могат да се компенсират само в случай, че ÖVAG/Immigon изпадне в несъстоятелност по време на процеса на реструктуриране. И по време на удължения период на компенсация таксата за гаранцията ще възлиза на 10 % годишно.
- (41) За да могат да бъдат реализирани положителните капиталови ефекти от това преобразуване, обединението трябва да предприеме две важни мерки:
- а) връщането на банковия лиценз от ÖVAG/Immigon, за да бъде освободено предприятието от прилагашите се правила за собствения капитал, което е в сила за самостоятелните банки;
 - б) деконсолидирането на ÖVAG/Immigon от обединението, така че обединението да не е задължено да изпълнява на консолидирана основа изискванията за собствения капитал за ÖVAG/Immigon.
- (42) На 10 декември 2014 г. ÖVAG подписа договор с румънската банка Banca Transilvania за продажбата на своето участие от 51 % в Volksbank Romania SA. По този начин беше премахната съществена пречка за връщането на банковия лиценз. То последва на 7 април 2015 г. С тази мярка ÖVAG изпълни едновременно и един от ангажиментите от плана за реструктуриране от 2012 г. Освен това през септември 2014 г. ÖVAG финализира продажбата на VB Malta и взе решение за реструктуриране на IK Malta. По този начин тя изпълни изискванията от решението от 2012 г.
- (43) За да може да деконсолидира Immigon, обединението трябва да намали своя дял в Immigon до миноритарно дялово участие. За тази цел то ще прехвърли 8,5 % от държанията от Volksbanken Holding дялов капитал от 51,6 % на независима от обединението трета страна — дружеството със специална инвестиционна цел GPVAUBEOE Beteiligung GmbH.

(*) Поверителна информация

- (44) В рамките на прехвърлянето на функцията на централна организация голяма част от задълженията на ÖVAG спрямо обединението биват прехвърлени на VBWB. Въпреки това след отделянето обединението има рискова експозиция от [700—800] милиона евро спрямо Imtigon под формата на различни финансови инструменти, които бяха използвани за финансирането на ÖVAG.
- (45) За да неутрализира риска от оставащите експозиции спрямо Imtigon, обединението предвижда следните мерки:
- експозиции на стойност [200—300] милиона евро ще бъдат продадени незабавно на пазара. Стойността на оставащите експозиции възлиза на [400—600] милиона евро. Продажбата ще доведе до загуби за обединението в размер на [0—100] милиона евро;
 - оставащите експозиции на стойност [400—600] милиона евро ще бъдат покрити чрез закупена на пазара гаранция с годишни разходи в размер на [0—5] % от гарантираната сума. Гаранцията ще се прилага едва след като самото обединение е поело загуби в размер на [0—200] милиона евро от гарантираните експозиции;
 - за този транш на първа загуба от [0—200] милиона евро обединението изгражда резерви в същия размер. По този начин търговският резултат за 2015 г. се намалява с още [0—200] милиона евро.

Преобразуване на обединението

- (46) Понастоящем обединението включва 51 първични банки. В рамките на плана за преобразуване тези 51 банки ще се слят в десет по-големи банки: 8 регионални банки с балансови числа от 1,9 милиарда евро до 5,3 милиарда евро, които ще извършват дейност в различни части от територията на Австрия, и две специализирани банки — Sparda Bank Austria (0,8 милиарда евро) и Ärzte-/Apothekerbank (1,1 милиарда евро). Необходимите сливания ще се осъществят до края на 2017 г. Кредитните институция за финансиране на жилищно строителство (Bausparkassen) в обединението, обединени в start:bausparkasse, вероятно ще бъдат продадени.
- (47) Отношенията между първичните банки в рамките на обединението ще бъдат уредени чрез два договора, а именно чрез договор за обединяване съгласно член 30а от BWG и чрез договор за сътрудничество.
- (48) Договорът за обединяване се сключва между централната организация в лицето на VBWB, първичните банки в обединението и Volksbank Haftungsgenossenschaft eG и по същество в него се посочва, че
- централната организация гарантира ликвидността на първичните банки и спазването на регулаторните капиталови изисквания. Членовете се задължават да сключат споразумения за управление на рентабилността (Fund Transfer Pricing) за разпределянето на собствения капитал;
 - както и досега, централната организация носи неограничена отговорност в случай на изплащане в полза на членовете. В новия договор за обединяване първичните банки също вече носят неограничена отговорност;
 - централната организация получава по-големи правомощия и вече може да издава насоки, които засягат интересите на отделни банки от обединението. При нарушения тя може да налага санкции. Засилените правомощия са свързани по-специално с административния, финансовия и техническия надзор, планирането и контрола в обединението, спазването на регулаторните изисквания, вътрешните контролни механизми за членовете, оценката на риска, измерването на риска и процедурата за контрол на риска, както и с критериите за текущата търговска дейност на членовете;
 - отчисленията и намаленията на капитала са допустими, както и досега, само със съгласието на централната организация.
- (49) В договора за сътрудничество се уреждат областите, които не са уредени с договора за обединяване. Страни по договора са първичните банки от обединението и Volksbank Haftungsgenossenschaft eG. Цел на договора за сътрудничество е засилването на полезните взаимодействия в рамките на обединението чрез реализиране на планираните сливания, както и чрез засилено сътрудничество между членовете. Правомощията за вземане на решения в областите, обхванати от договора за сътрудничество, се прехвърлят върху Volksbank Haftungsgenossenschaft. Решенията на надзорния съвет на Volksbank Haftungsgenossenschaft са задължителни за страните по договора. В договора за сътрудничество се уреждат по-специално областите маркетинг, единна стратегия за дистрибуция, продуктова политика, включително рамкови договори с доставчици трети страни, контрол на дистрибуцията, оптимизиране и стандартизиране на процесите на работа, закупуване на ИТ и правно представителство.
- (50) В спорни случаи централната организация решава дали дадена мярка съгласно договора за сътрудничество представлява недопустима намеса в област от нейната компетенция съгласно договора за обединяване. В случай на изисквания за изменение от страна на регулаторните органи по отношение на договора за обединяване договърът за сътрудничество съдържа отворена клауза, която позволява също така и съответно адаптиране на договора за сътрудничество.

- (51) Целевата структура на плана за преобразуване представлява съчетание от осем силни регионални банки с централна структура и две специализирани банки. Местните офиси ще съсредоточат своята дейност в областта на продажбите и обслужването на клиенти по места, докато управлението е съсредоточено в регионалните банки и централната организация.
- (52) Обединението ще съсредоточи своята дейност върху клиенти от Австрия, като централно място ще заемат услугите за малки и средни предприятия и самостоятелно заети лица, услугите за частни клиенти, финансирането за изграждане на жилища и обслужването на заможни клиенти.

Финансово планиране

- (53) Въз основа на новия план за реструктуриране обединението предостави на Комисията разчети за предполагаемото развитие на основните финансови показатели през следващите пет години. Тези разчети бяха изготвени за два сценария — базов сценарий и стрес сценарий.
- (54) Предоставеното финансово планиране включва последиците от неутрализирането на рисковете на експозициите на Imtigon ⁽¹⁾ и прогнозираните плащания по сертификата за участие на Република Австрия в рамките на списъка на поетите ангажименти.
- (55) Базовият сценарий се основава на допускането за умерен икономически растеж на основния пазар Австрия, възлизаш на номинална стойност от 0,8 % (2015 г.), 1,5 % (2016 г.) и 1,7 % в годините до 2019 г. Годишните проценти на инфлацията са между 1,1 % и 2,2 %, а 3-месечният Euribor нараства от 0,1 % през 2015 г. на 1,9 % през 2019 г. При тези допускания обединението прогнозира загуба за финансовата 2015 година, но положителна възвращаемост на собствения капитал от [8—9] % за финансовата 2019 година. Съотношението на базовия собствен капитал от първи ред ще се повиши от [9—11] % през 2015 г. на [11—13] % през 2019 г. Развитието на останалите показатели може да се види от следната таблица.

Таблица 1

Финансови данни при базовия сценарий

[...]

- (56) Стрес сценарият се основава на допускането за ограничено кредитиране вследствие на слабости в европейския банков сектор, което не може да бъде преодоляно чрез намеса на чуждестранни кредитори и ЕЦБ. Реалният икономически растеж има слабо отрицателна стойност с бавно подобрене през 2017 г. и след това. През 2015 и 2016 г. инфлацията е отрицателна, а през следващите години — с ниски положителни стойности. Лихвените проценти продължат да бъдат изключително ниски и швейцарският франк продължава да поскъпва спрямо еврото. При тези допускания обединението прогнозира отрицателна възвращаемост на собствения капитал за финансовите 2015 и 2016 година, която обаче нараства на [5—8] % през 2019 г. Съотношението на базовия собствен капитал от първи ред ще се повиши от [8—10] % през 2015 г. на [10—12] % през 2019 г. Развитието на останалите показатели може да се види от следната таблица.

Таблица 2

Финансови данни при стрес сценария

[...]

Нови ангажименти и мерки за компенсация от страна на Австрия

- (57) Австрия представи редица ангажименти за изпълнение на новия план за реструктуриране. Те са изложени в отделен документ, приложен към настоящото решение.
- (58) Раздел 5 от Съобщението относно реструктурирането предвижда редовното представяне на доклади, въз основа на които Комисията да може да провери дали новият план за реструктуриране се изпълнява правилно. Австрия ще назначи доверител по надзора, който ще подкрепя Комисията в изпълнението на нейното задължение да следи за ефективното изпълнение на решението. Доверителят по надзора ще представя на всеки шест месеца доклад за надзора. Първият доклад трябва да бъде представен най-късно шест месеца след одобрението на плана за реструктуриране. Поради тази причина Комисията счита, че е гарантиран съответен надзор върху изпълнението на плана за реструктуриране.

⁽¹⁾ Вж. съображение 45.

Регулаторно одобрение на плана за реструктуриране

- (59) Новият план за реструктуриране, за който Комисията получи уведомление, съответства на плана за увеличение на капитала, представен на ЕЦМ и съответно на ЕБО, и има за цел обединението да бъде преобразувано по начин, който позволява да бъде запълнен недостигът на собствен капитал, установен в цялостната оценка на ЕЦБ и ЕБО.
- (60) ЕБО наложи регулаторно изискване по отношение на собствения капитал от 14,63 %, което трябва да бъде изпълнено от 26 юли 2015 г. Към тази дата ЕБО отново ще направи проверка на регулаторното изискване за собствения капитал, като вземе предвид и изпълнението на новия план за реструктуриране. Процесът на изпълнение започва с вписването на посочените в съображение 35, букви а), б) и в) мерки в австрийския търговски регистър (Firmenbuch). За да може австрийският съд по търговския регистър (Firmenbuchgericht) да предприеме вписването, ЕБО в ролята си на допълнителен надзорен орган даде своето одобрение.

3. ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (61) Комисията припомня, че е в ход официална процедура по разследване, на която се основава решението от 2012 г. (2013/298/ЕС). В съответствие с член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽¹⁾ се налага изменение на горепосоченото решение.

4. СТАНОВИЩЕ НА АВСТРИЯ

- (62) В публични изявления Австрия изключи възможността за предоставяне на нова помощ в полза на обединението. Съответно Австрия е на мнение, че представеният план за реструктуриране не представлява нова помощ.
- (63) Въпреки това Австрия признава, че новият план за реструктуриране представлява съществено изменение на плана за реструктуриране от 2012 г., поради което преди неговото изпълнение е необходимо решение за изменение на Комисията. В съответствие с това Австрия изпрати уведомление до Комисията за новия план за реструктуриране.
- (64) Освен това Австрия признава, че от гледна точка на правото за държавните помощи обединението следва да се разглежда като правоприменик на ÖVAG и следователно като адресат на настоящото решение за изменение.
- (65) Едновременно с това Австрия заявява, че чрез новия план за реструктуриране заедно със съответния списък с поети ангажменти се запазва балансът от решението от 2012 г. и следователно и първоначалната съвместимост на помощта.

5. ОЦЕНКА НА МЕРКИТЕ

5.1. ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

Наличие на държавна помощ и икономическа правопримственост

- (66) По отношение на мерките, разрешени от Комисията през 2009 г. и 2012 г. като помощ за реструктуриране в полза на ÖVAG, Комисията вече заключи, че тези мерки представляват държавна помощ. Следователно не е необходимо в рамките на настоящото решение да бъде извършена нова оценка на тези мерки за наличието на държавна помощ.
- (67) Централен елемент на плана за реструктуриране от 2012 г., на който се основава решението от 2012 г., беше пренасочването на ÖVAG към нейната функция на централна организация като част от обединяването на отговорност с първичните банки. В рамките на тази система ÖVAG като централна организация носеше неограничена отговорност за първичните банки, докато отговорността на първичните банки по отношение на централната организация беше ограничена, доколкото процентът на собствения капитал на първичните банки не можеше да намалее под регулаторните минимални изисквания.
- (68) Някои от ангажиментите, предложени от Австрия през 2012 г., засягаха също и първичните банки: определени приходни потоци на ÖVAG като централна институция бяха обезпечени (ангажимент 9) и първичните банки бяха задължени „доколкото им позволяват регулаторните минимални изисквания“ да направят принос за възстановяването на капиталовото участие в ÖVAG (ангажимент 11.2). Тези ангажменти бяха необходими с оглед на особените споразумения за отговорност в обединението, за да може помощта да бъде определена като съвместима с вътрешния пазар. Заедно с особените споразумения за отговорност тези ангажменти позволиха на Комисията да разглежда ÖVAG и обединението поотделно.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

- (69) Съгласно новия план за реструктуриране основните стопански дейности на ÖVAG ще продължат да бъдат осъществявани от една от първичните банки — VBWB. Така VBWB ще поеме ролята на ÖVAG като централна организация на обединението, като същевременно ще ѝ бъдат прехвърлени функциите и активите на ÖVAG. Общо ще бъдат прехвърлени активи и пасиви на стойност 8,6 милиарда евро. Тази сума обхваща всички дейности, включени в основния сектор съгласно решението от 2012 г., с изключение на три малки участия — VB Factoring (с балансово число от 86 милиона евро), Vb Mobilienleasing (700 милиона евро) и VB Investments (30 милиона евро), които остават в дружеството за ликвидация Immigon.
- (70) За разлика от предишната асиметрична структура на отговорност между първичните банки и централната организация съгласно новия план за реструктуриране обединението ще бъде интегрирано в системата за солидарна отговорност. В съчетание с други структурни промени в обединението (вж. съображение 49), новата централна организация VBWB вече не може да се разглежда отделно от първичните банки. Това се потвърждава и от консолидиращия подход на ЕБО в цялостната оценка, както и от факта, че изискването за собствения капитал беше формулирано на агрегирано равнище (обединение).
- (71) Поради тези причини Комисията е на мнение, че обединението следва да се разглежда като икономически правопреемник на ÖVAG, която беше подпомагана в съответствие с решението от 2012 г. Следователно обединението е бенефициерът на съществуващата помощ.

Липса на нова държавна помощ в полза на ÖVAG, Immigon, VBWB и обединението

- (72) В допълнение към въпроса за прехвърлянето на съществуващата помощ на икономическия правопреемник, Комисията трябва да прецени дали новият план за реструктуриране включва нова държавна помощ.
- (73) Комисията отбелязва, че според Австрия в хода на изпълнение на новия план за реструктуриране няма да бъде отпусната нова държавна помощ.
- (74) Съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС „всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар“. За да бъде определена дадена мярка като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1, тя трябва да изпълнява всяко едно от следните изисквания: а) мярката трябва да може да бъде приписана на държавата и да е финансирана с държавни ресурси; б) тя трябва да предоставя предимство на бенефициера, в) предимството трябва да бъде селективно; и г) мярката трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията и да може да засегне търговията между държавите членки.
- (75) Новият план за реструктуриране не предоставя ново предимство нито на ÖVAG, нито на Immigon. ÖVAG ще бъде реструктурирана и нейният основен сегмент и свързаните пасиви ще бъдат прехвърлени на VBWB, а останалите активи ще бъдат ликвидирани чрез дружеството за ликвидация Immigon. Съгласно настоящия план за реструктуриране, за реструктурирането на Immigon ще бъде използван почти напълно собственият капитал, без да трябва да се прибегва до гаранцията за активи. Поради това се изхожда от допускането, че ще се реализират рисковете, свързани с инструментите на базовия собствен капитал от първи ред на ÖVAG, включително загубата на участието в ÖVAG на Република Австрия на стойност 250 милиона евро и на оставащото капиталово участие в размер на 300 милиона евро в номинална стойност.
- (76) Гаранцията за активи ще остане и за бъдеще в ÖVAG/Immigon. Съгласно актуалните договорни споразумения гаранцията може да бъде упражнена единствено на 31 декември 2015 г. по отношение на вземания, които са били регистрирани до тази дата, и само до размера на сумата, необходима за постигането на съотношение на базовия собствен капитал от първи ред от 10 %. Според данните, предоставени от Австрия, ценните книжа, за които се изисква компенсация, общо надвишават гаранцията за активи, ограничена до 100 милиона евро. Относно допустимостта на предявените вземания решение ще бъде взето едва на 31 декември 2015 г. и съгласно правните си задължения за защита на интересите на собствениците ръководството на Immigon няма друг избор, освен да регистрира всички възможни вземания до края на 2015 г.
- (77) Към 31 декември 2015 г. Immigon като дружество за ликвидация вече няма да е длъжно да изпълнява капиталовите изисквания, поради което е трудно да се оцени дадено условие за плащане по гаранцията, обвързано с изпълнението на съотношението за базовия собствен капитал от първи ред. Тъй като тази оценка влиза в компетенциите на националното право, Комисията приема становището на Австрия, според което преобразуването на ÖVAG в дружество за ликвидация в съответствие с член 162 от BaSAG не оказва влияние върху понататъшното съществуване на гаранцията за изпълнение на федералното правителство. Съгласно становището на Австрия и с оглед на факта, че капиталът на Immigon към 31 декември 2015 г. вече е намален с 96,65 %, условието, обвързано със съотношение на базовия собствен капитал от първи ред от 10 %, трябва да се счита за изпълнено. В съответствие с това би било необходимо пълно изплащане на всички вземания, които към 31 декември 2015 г. са определени като допустими.

- (78) При тези обстоятелства измененията в договора за гаранция, а именно: а) удължаването на периода за уреждане за плащанията от гаранцията без разрешение за предявяване на по-нататъшни вземания след 31 декември 2015 г. и б) ограничаването на плащанията от гаранцията до случаи, в които в противен случай капиталът на Immigon би спаднал под нулата, намаляват риска за гаранта, свързан с възникване на плащания по гаранцията. Освен това възнаграждението за гаранцията се удължава с две години с плащане в размер на 10 % годишно. Следователно промените само ще засилят позицията на гаранта и не предоставят допълнително предимство на ÖVAG/Immigon.
- (79) Аналогично, новият план за реструктуриране не предоставя ново предимство на обединението, в това число на новата централна организация VBWB. Както е обяснено по-горе ⁽¹⁾, обединението е бенефициерът на съществуващата помощ. Съгласно решението от 2012 г. първичните банки трябваше да участват в изплащането в срок до края на декември 2017 г. на оставащото държавно капиталово участие от 300 милиона евро, доколкото им позволяваха минималните изисквания за собствения капитал. Следва да се припомни, че недостигът на капитал в цялостната оценка не беше разгледан единствено на равнище ÖVAG, а и на равнището на обединението като цяло.
- (80) Докато рисковото капиталово участие се използва за реструктурирането на ÖVAG/Immigon, в новите ангажименти от страна на Австрия се предвижда плащане от обединението в полза на Австрия в размер на 300 милиона евро (чрез предоставяне на Австрия на сертификата за участие). Обединението се съгласи да изплати общо 300 милиона евро до края на [2020—2025 г.], като за [...] г., [...] г. и [...] г. са предвидени твърди кумулативни прагове за плащане.
- (81) С новия обвързващ ангажимент за плащане в размер на 300 милиона евро в полза на Австрия обединението възобновява предявеното вземане в същия размер, в който първоначално то е трябвало да бъде възстановено. Това първоначално вземане би било изгубено в хода на реструктурирането на ÖVAG, тъй като се реализират рисковете, съдържащи се в капиталовото участие. Дори ако в сравнение с първоначалния ангажимент новият график на плащанията е свързан със значителни просрочени задължения, трябва да се има предвид, че както при обикновено реструктуриране на ÖVAG, така и при съпоставителния сценарий, предвиждащ реструктуриране на цялото обединение, всички вземания на държавата, собственият капитал и капиталовото участие биха били изгубени.
- (82) Освен това този нов ангажимент вече е обвързващ за обединението, като изплащането на дивидент по сертификата за участие продължава да бъде обвързано с печалбата. В същото време в ангажиментите се гарантира, че тези изплащания се извършват преди всички други изплащания на дивиденти. Освен това в допълнение към дивидентите по сертификата за участие, за всяко разпределяне на дивиденти в полза на страни извън консолидираното обединение Австрия получава компенсационно плащане, равно на разпределения дивидент.
- (83) Освен това Австрия получава дял от 25 % + 1 акция в VBWB като обезпечение за изплащанията по сертификата за участие. Ако някой от праговете за изплащанията не може да бъде спазен, акционерите на VBWB ще прехвърлят безплатно още акции на Австрия, с което участието на Австрия в VBWB ще нарасне на [26—40] %. В допълнение към този момент Австрия може да реализира обезпечението.
- (84) Макар че новият ангажимент се различава в някои отношения от първоначалния ангажимент, двата ангажимента са равностойни; следователно с новия ангажимент не се предоставя предимство на ÖVAG, Immigon, VBWB или на обединението.
- (85) С изключение на новия ангажимент за обслужване на новопредоставен сертификат за участие в полза на VBWB със сума, равна на първоначалната стойност на капиталово участие в ÖVAG, новият план за реструктуриране не съдържа други съществени промени в отношенията с Република Австрия, които могат да се оценяват като предоставяне на предимство в полза на VBWB или обединението.
- (86) Тъй като следователно новият план за реструктуриране не предоставя предимство на ÖVAG, Immigon, VBWB и обединението, не се налага оценка на останалите кумулативни критерии за държавна помощ. На тази основа Комисията счита, че мерките, предвидени в новия план за реструктуриране, не отговарят на критериите в член 107, параграф 1 от ДФЕС и следователно не представляват нова помощ в полза на ÖVAG, Immigon, VBWB или обединението по смисъла на този член.

5.2. ОЦЕНКА НА ПРАВНАТА СЪВМЕСТИМОСТ НА МЯРКАТА

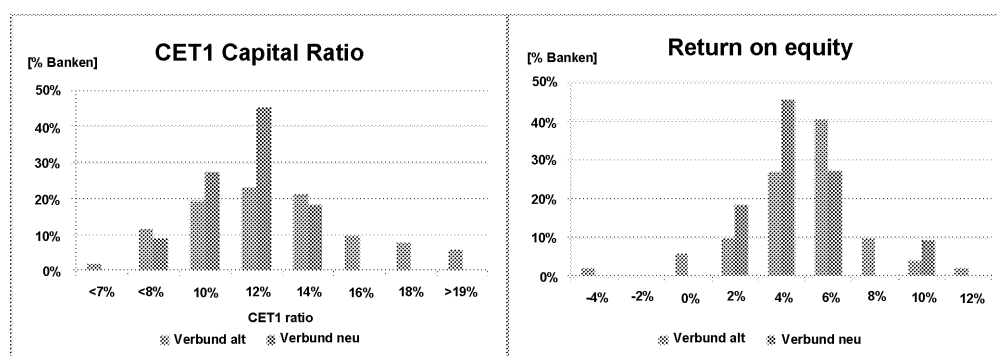
- (87) Както е обяснено в точка 5.1, новият план за реструктуриране не представлява нова помощ. Въпреки това помощта, одобрена в полза на ÖVAG с решението от 2012 г., се прехвърля на обединението като икономически правоприменик на ÖVAG.

⁽¹⁾ Вж. съображения от 66 до 71.

- (88) С оглед на решението от 2012 г. Комисията трябва съответно да провери дали мерките за помощ от 2012 г. са съвместими с вътрешния пазар и съгласно новия план за реструктуриране и списъка с поети ангажименти. Тази проверка трябва да се извърши въз основа на правното основание, приложимо за решението от 2012 г., т.е. въз основа на Съобщението относно рекапитализацията и Съобщението относно удължаването от 2011 г. ⁽¹⁾, както и въз основа на Съобщението относно реструктурирането ⁽²⁾.
- (89) Съображения от 83 до 92 от решението от 2012 г., в които съвместимостта на помощите от 2012 г. беше оценена въз основа на Съобщението относно рекапитализацията и Съобщението относно удължаването от 2011 г., продължават да бъдат в сила. Капиталовото вливане в размер на 250 милиона евро, предоставено на ÖVAG, и оставащото капиталово участие на обща стойност 300 милиона евро ще останат в Imtigon и се планира те да бъдат напълно използвани при реструктурирането до 2017 г.
- (90) Както се посочва в съображение 93 от решението от 2012 г., съгласно Съобщението относно реструктурирането, реструктурирането на една финансова институция в рамките на настоящата криза е съвместимо с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква б) от ДФЕС, единствено ако то води до възстановяването на рентабилността на банката и ако съдържа достатъчен собствен принос и балансирано разпределение на тежестта, както и достатъчни мерки за ограничаване на нарушенията на конкуренцията. По отношение на тези три елемента Комисията трябва да прецени доколко е запазена съвместимостта на мерките, установена в решението от 2012 г., вследствие на представените изменения в плана за реструктуриране и в списъка на поетите ангажиментите.

Рентабилност при базовия сценарий

- (91) Както беше установено в съображение 71, помощта от 2012 г. се прехвърля на обединението, което също е обхванато напълно от новия план за реструктуриране. В тази връзка трябва да се провери дали дългосрочната рентабилност на обединението в новата му форма е възстановена в рамките на новия план за реструктуриране до 2019 г.
- (92) За тази цел Австрия представи финансов план до 2019 г., включващ базов сценарий и стрес сценарий за цялото обединение, на който Комисията базира своя анализ.
- (93) Преобразуването на обединението чрез сливането на местните първични банки в регионални институции може да се счита за полезно доколкото до известна степен се намаляват разликите в рамките на обединението по отношение на капитализацията и рентабилността и доколкото биват използвани икономии от мащаба и потенциалът за полезни взаимодействия. Следната диаграма съдържа сравнение между „новото“ и „старото“ обединение и показва недвусмислено по-слабото разпокъсване по отношение на капитала (CET 1) и доходността (възвращаемост на собствения капитал).

- (94) Комисията приветства факта, че потенциалните полезни взаимодействия са повлияли единствено на разходите във финансовия план, които в сравнение с приходите могат да бъдат определени по-лесно в количествено изражение, и че са били включени само със [70—80] % от вече установения потенциал. Като се вземат предвид допусканията за по-малко от [10—20] % годишно за персонала и по-малко от [5—10] % годишно за несвързаните с персонала разходи, Комисията е на мнение, че е бил избран един сравнително по-предпазлив подход и че в допълнение към вече включените във финансовия план полезни взаимодействия би могъл да съществува допълнителен потенциал.
- (95) Бизнес стратегията на обединението в новата му форма по същество остава непроменена. Вниманието е ясно насочено към местните и регионалните клиенти в сегмента за частните и корпоративните клиенти и бизнеса с малки и средни предприятия. Тези сегменти и понастоящем съставляват значителна част от портфейла, те са

⁽¹⁾ Вж. съображение 82 от решението от 2012 г.

⁽²⁾ Вж. съображение 93 от решението от 2012 г.

доходоносни и не се разглеждат като проблематични и в решението от 2012 г. При базовия сценарий лихвоносната част на активите в тези области нараства с около [5—7] % до 2019 г., което е по-малко от половината от растежа на реалната икономика съгласно направеното допускане от около 15 % за същия период ⁽¹⁾. Само в специални сегменти, като например при услугите за инвестиции в ценни книжа, се визират по-високи равнища на растеж. Поради силно ограничения обхват на тези области прогнозите за по-висок растеж изглеждат основателни.

- (96) По отношение на пасивите трябва да се подчертае специалното значение на сегмента за депозити на частни клиенти (около 80 % от всички пасиви). Този вид финансиране се определя като особено надеждно по „Базел III“ и следователно има важно значение за показателите за финансиране, като коефициента за ликвидно покритие (Liquidity Coverage Ratio) и коефициента на стабилно финансиране (Net Stable Funding Ratio). Освен това обединението предостави доказателства за особената стабилност на сегмента на депозитите и по време на кризата, поради което Комисията определя ситуацията на обединението по отношение на финансирането като особено силна страна. Също и в сегмента на депозитите растежът до 2019 г. от около [5—7] % е с повече от 50 % под прогнозирания ръст на реалната икономика.
- (97) Освен това допусканията за риска на различните кредитни портфейли са правдоподобни. При базовия сценарий планираните стойности за предотвратяване на риска и обезценки съответстват на проценти на разходите за стандартния риск от около [7—15] базисни пункта за сегмента банкиране на дребно и [30—45] базисни пункта за сегмента корпоративно банкиране. Тези допускания са подходящи с оглед на икономическото положение в областта на кредитирането в Австрия, макар и да не са консервативни.
- (98) Съгласно плана при базовия сценарий обединението от отрицателна възвращаемост на собствения капитал при коефициент за CET 1 от [9—11] % през 2015 г. преминава към възвращаемост на собствения капитал след данъчно облагане от [8—9] % при коефициент за CET 1 от [11—13] % през 2019 г. С оглед на умерения рисков профил на модела на обединяване планираната възвращаемост на собствения капитал след данъчно облагане може да се разглежда като подходящо капиталово възнаграждение.
- (99) Въз основа на изложеното в съображения 94 — 98 относно финансовото планиране по отношение на растежа, ликвидността, разходите, управлението на риска и рентабилността, Комисията стига до заключението, че планирането е надеждно, изготвено въз основа на принципа на предпазливите допускания и че може да гарантира дългосрочната жизнеспособност на обединението, и по този начин и неговия достъп до капиталовия пазар.

Рентабилност при стрес сценария

- (100) Оценката на дългосрочната рентабилност и жизнеспособност се потвърждава също така от стрес сценария. В него се изхожда от едновременни затруднения вследствие на а) по-продължителен период с ниски лихвени проценти в сравнение със сегашните прогнози, и б) кредитна криза. Докато ниските лихвени проценти през по-продължителен период от време упражняват натиск върху лихвения марж, кредитната криза трябва да се финансира едновременно чрез по-засилено предотвратяване на риска и по-големи обезценки, и чрез като цяло по-високо рисково претегляне на наличните кредити, което води до по-високи изисквания по отношение на собствения капитал.
- (101) Вследствие на затрудненията по отношение на приходите и допълнителната нужда от предотвратяване на риска и обезценки през 2015 г. обединението ще бъде изправено пред сериозни загуби, а през 2016 г. ще понесе допълнителни загуби в по-малък размер. Ясно е обаче, че тези загуби могат да бъдат покрити дори без насрещни мерки, като например програма за икономии на разходите или адаптиране на ценовите маржове над сегашния коефициент за базовия капитал, като те засягат само в ограничена степен дългосрочната експозиция по отношение на приходите на обединението. При този сценарий съотношението на базовия капитал няма да спадне под [8—10] % и въпреки това обединението ще достигне рентабилност след данъчно облагане от [5—8] % през 2019 г.

Изисквания по отношение на надзора

- (102) Вследствие на недостига на капитал, установен в цялостната оценка на надзорния орган от 2014 г., понастоящем обединението има за цел да достигне съотношение на базовия собствен капитал от първи ред от 14,63 % до 26 юли 2015 г. Във финансовия план в неговия настоящия вид този процент не е постигнат.
- (103) Освен това Комисията счита, че мерките, предприети от обединението за неутрализиране на риска, произтичащ от експозиции спрямо Imipigon ⁽²⁾, имат отрицателно въздействие върху съотношението на CET1 в размер на около [0—2] %. В допълнение предоставеният разчет се основава на допускането, че експозициите [...] и [...] могат да бъдат намалени чрез по-нататъшни продажби. Тези продажби биха довели до очаквани загуби в размер на [0—200] милиона евро с допълнителен риск от загуба от [0—100] милиона евро, ако планираните продажби не бъдат осъществени и загубата в размер на [0—200] милиона евро се реализира в пълен размер. Допълнителни загуби в размер на [0—100] милиона евро биха намалили съотношението на CET1 с допълнителни [0—2] процентни пункта.

⁽¹⁾ Всички прогнози за икономическия растеж и инфлацията са взети от доклада на Комисията от пролетта на 2015 г.

⁽²⁾ Вж. съображение 45.

- (104) За да разреши този проблем, в допълнение към новия план за реструктуриране обединението идентифицира допълнителни мерки, с цел да намали своите рисково претеглени активи в по-голяма степен от планираните във финансовия разчет. Други възможни мерки включват структура на секюритизация за кредитен портфейл от малки и средни предприятия и продажба на start:bausparkasse и IMMO-Bank, като изпълнението на тези мерки ще повиши съотношението на базовия капитал до [10—15] %, като се вземат предвид предвидените прагове за плащанията по сертификата за участие на Австрия. Комисията заявява, че едновременното привеждане в действие на всички тези мерки — ако е необходимо — ще има отрицателно въздействие върху бъдещата рентабилност на банката.
- (105) Комисията счита, обаче, с оглед на ограничената степен на риска и мащаба на посочените мерки, свързани с рисково претеглените активи, че разчетът за планирането осигурява достатъчна свобода на действие, за да се ограничи отрицателното въздействие върху рентабилността. В подкрепа на това мнение е благоприятното решение на ЕНМ във връзка с мерките в съображение 35, букви а), б) и в) относно тяхното вписване в търговския регистър на Австрия. Това положително решение на ЕНМ се основава върху същия разчет, на основата на който е изготвено настоящото решение. Поради това Комисията изхожда от това, че и според ЕНМ обединението е в състояние да изпълни регулаторните капиталови изисквания, които са в сила след проверката от 26 юли 2015 г., включително като се вземат предвид възможни рискове в плана.

Собствен принос и споделяне на тежестта

- (106) Комисията трябва да гарантира, че новият списък с ангажименти може да замени списъка на поетите ангажименти през 2012 г. и да осигури съвместимостта на съществуващата помощ за обединението, което е икономическият правоприменик на ÖVAG. В този контекст трябва да се оцени дали собственият принос и споделянето на тежестта са целесъобразни.
- (107) Що се отнася до собствения принос и споделянето на тежестта, в списъка на поетите ангажименти в приложението към решението от 2012 г. се съдържат разпоредби за възнаграждението и възстановяването на а) гаранцията за активи и б) капиталовото участие, както и забрана за изплащане на дивиденди.
- (108) Що се отнася до промените по отношение на гаранцията за активи, актуалният план за реструктуриране не се основава на парични плащания от гаранцията за платежоспособно реструктуриране. В случай че се потвърдят всички допускания и дружеството за ликвидация остане платежоспособно без да се възползва от гаранцията, предстоящото през юли 2016 г. изплащане на общата сума на всички признати вземания по гаранцията ще допринесе само за повишаване на масата на реструктурирането на Immiqon, която към момента на приключване на реструктурирането ще бъде на разположение на всички собственици на дялов и собствен капитал. С настоящия план, съгласно който изплащането на гаранцията се предвижда само в случай на заплаха от несъстоятелност на Immiqon, се намалява рискът от използване на държавната помощ за компенсиране на притежателите на инструменти на собствения капитал.
- (109) Съгласно списъка на поетите ангажименти от 2012 г. до края на 2017 г. ÖVAG трябва да възстанови капиталово участие от 300 милиона евро, като обединението трябва да участва в това възстановяване доколкото му позволяват регулаторните минимални изисквания⁽¹⁾. От формулировката става ясно, че при този ангажимент става дума по-скоро за декларация за намерение, отколкото за правно обвързващ ангажимент.
- (110) Новият списък с поети ангажименти предвижда в това отношение ново обвързващо задължение за обединението. В частност обединението поема ангажимент да предостави на Австрия нов финансов инструмент (сертификат за участие) с номинално незначителна стойност с право на изплащане по този инструмент в зависимост от постигнатата печалба, като това право е с по-висок ранг от всички други хибридни плащания или плащания на дивиденди и общо плащанията по него до [2020—2025] г. ще възлязат на 300 милиона евро, евентуално без получените плащания от масата на реструктурирането на ÖVAG.
- (111) Потоците на плащанията, съответстващи на сертификата за участие, ще бъдат допълнително обезпечени, както следва: Австрия получава дял от 25 % + 1 акция в VBWB (блокиращо малцинство) като обезпечение, както и правото да посочи половината от всички членове на надзорния съвет на VBWB.
- (112) В допълнение сертификатът за участие е обвързан със следните кумулативни прагове за плащанията: [0—50] милиона евро през [...] г., [0—100] милиона евро през [...] г., [0—200] милиона евро през [...] г. и 300 милиона евро през [2020—2025] г. Ако някой от тези прагове не бъде спазен, Австрия получава правото да продаде своето акционерно участие, държано като обезпечение, което в противен случай след получаване на цялата сума от 300 милиона евро би преминало безвъзмездно обратно в собственост на обединението. В случай на неспазване на някой от праговете за възстановяване Австрия ще получи още [1—15] % от акциите в VBWB и правото да продаде тези обезпечения. В допълнение обединението трябва да представи нов план за реструктуриране, за който Австрия впоследствие трябва да изпрати уведомление до Комисията.
- (113) Комисията направи оценка на ефекта от една подобна нова договореност за възстановяване върху плана за реструктуриране и заключи, че планът за реструктуриране е достатъчно стабилен, за да гарантира възстановяването съгласно предвиденото, без ненужно обременяване на съотношението на базовия собствен капитал. Прагът в

⁽¹⁾ Точка 11.2 от списъка на поетите ангажименти в приложението към решението от 2012 г.

размер на [0—50] милиона евро за [...] е достижим дори при представения стрес сценарий. При все това Комисията отбелязва, че едновременното изпълнение на всички установени мерки за намаляване на рисково претеглените активи ⁽¹⁾ оказва отрицателно въздействие върху рентабилността на банката, което от своя страна би могло да застраши графика за възстановяване.

- (114) Комисията счита, че новият ангажимент по отношение на възстановяването на помощта гарантира по-нататъшната съвместимост на съществуващата помощ поради следните причини:
- а) този ангажимент поражда ново вземане за Австрия, което заменя по подходящ начин отпадналото вземане спрямо ÖVAG. В позицията му на дружество за ликвидация от ÖVAG не се очаква да изплати повече от капиталовото участие, отколкото в крайна сметка може да получи като излишък вследствие на своето реструктуриране;
 - б) съчетанието от кумулативни прагове и описаните по-долу доброволни плащания ⁽²⁾ по сертификата за участие представлява подходящ компромис между сигурността за възстановяването на помощта и възстановяването на жизнеспособността на обединението;
 - в) на тази основа може да се приеме и удължаването на срока на задължението за възстановяване;
 - г) Австрия може, ако това е необходимо, да използва своето блокиращо малцинство, за да промени новия план за реструктуриране.
- (115) Съответният ангажимент относно забраната за изплащане на дивиденди ⁽³⁾, който е в приложение към решението от 2012 г., продължава да се прилага в изменената му форма. Съгласно новия ангажимент дивиденди могат да се изплащат на външни инвеститори, при условие че:
- а) сумата на всички плащания е по-малка от [5—8] милиона евро;
 - б) сертификатът за участие е бил обслужен приоритетно в съответствие с договорените прагове и през същата година поне в същия размер;
 - в) Австрия получи допълнително компенсаторно плащане, равно на разпределените дивиденди; и
 - г) е бил генериран нов, външен базов капитал поне в същия размер като разпределените дивиденди плюс компенсаторното плащане.
- (116) Комисията отбелязва, че съчетанието от приоритета на задължението за възстановяване, компенсаторното плащане и генерирането на нов външен базов капитал е достатъчно, за да се гарантира, че помощта не е предназначена за възнаграждение на капитал и че евентуалните дивиденди ще бъдат изплащани само от излишъка от печалбите.
- (117) Като цяло Комисията счита, че новият списък с ангажименти гарантира съвместимостта на съществуващата помощ по отношение на собствения принос и споделянето на тежестта.

Мерки за намаляване на нарушенията на конкуренцията

- (118) Комисията трябва да провери дали новият списък с ангажименти заменя по подходящ начин ангажиментите от 2012 г. и дали той може да гарантира по-нататъшната съвместимост на съществуващата помощ за обединението. Ето защо следва да се провери дали евентуалното нарушаване на конкуренцията, произтичащо от получената помощ, е сведено до минимум.
- (119) Списъкът с поетите ангажименти от 2012 г. съдържа редица мерки за свеждане до минимум на нарушаването на конкуренцията, насочени директно към ÖVAG: i) намаляване на балансовото число и на рисково претеглените активи; ii) ограничаване на стопанската дейност на ÖVAG до дейност, свързана с обединението, в съответствие с нейната дейност като централна организация на обединението; iii) забрана за придобивания; iv) забрана за лидерство в цените на Live Bank — дъщерно дружество на ÖVAG (в областта на онлайн банкирането); v) забрана за използване на предоставянето на мерките за помощ с рекламна цел; и vi) правила за поведение, свързани с възнаграждението и управлението на риска.
- (120) С новия списък на ангажименти, приложен към настоящото решение, се запазва първоначалният баланс по отношение на ограничаването на нарушаването на конкуренцията вследствие на предоставянето на помощта. Така намалението на балансовото число и рисково претеглените активи се извършва в хода на реструктурирането на ÖVAG, а съсредоточаването върху функциите на централната организация на обединението е пояснено с прехвърлянето на тези функции върху VBWB. В новия списък на поети ангажименти се запазват и забраните по отношение на лидерството в цените, придобиванията и рекламата с предоставянето на държавната помощ и са възприети и останалите правила за поведение.

⁽¹⁾ Тези мерки са описани по-подробно в съображение 100.

⁽²⁾ Вж. съображение 115.

⁽³⁾ Вж. точка 9.3 от списъка на поетите ангажименти, приложен към решението от 2012 г.

- (121) Съгласно забраната за лидерство в цените Live Bank няма право да предлага по-добри лихвени условия (за всички падежи) от конкурента, който е трети по предлагани изгодни условия на австрийския пазар в сегмента на прякото онлайн банкиране.
- (122) За обединението е в сила забрана за придобиване, т.е. то не може да придобива контролни и миноритарни участия, нито групи от активи. Единствените изключения включват: а) придобивания, които трябва да бъдат направени с цел запазване на финансовата стабилност и/или стабилността на обединението или които са в интерес на функционирането на конкуренцията, при условие че тези придобивания са били предварително одобрени от Комисията, и б) придобивания, които от гледна точка на управлението на съществуващите задължения на клиентите в затруднено финансово положение спадат към обичайната текуща дейност на една банка.
- (123) Освен това за обединението е в сила забрана за рекламиране, т.е. обединението не може да използва предоставянето на мерките за помощ или на каквито и да било предимства, произтичащи от тях, за рекламни цели.
- (124) Съгласно останалите задължения за поведение обединението трябва да осигури адекватни системи за възнаграждение и управление на риска. Така системите за възнаграждение на обединението трябва да бъдат прозрачни, да се основават на стимули, които предотвратяват прекомерното поемане на рискове, и да са ориентирани към постигането на устойчиви и дългосрочни цели. Обединението ще продължи да развива управлението на риска и ще се ръководи от предпазлива и солидна търговска политика, основана на принципа на устойчивостта.
- (125) Поради това Комисията смята, че с новия списък с ангажменти се ограничават по подходящ начин нарушенията на конкуренцията, възникващи вследствие на предоставената на ÖVAG държавна помощ,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Мерките, предвидени в плана за реструктуриране от 23 юни 2015 г., и свързаният с него списък на поети ангажменти не представляват нова държавна помощ.
2. Мерките, предвидени в плана за реструктуриране от 23 юни 2015 г., и свързаният с него списък с поети ангажменти са такива, че мерките, посочени в член 1, параграф 1 от Решение 2013/298/ЕС, продължават да бъдат съвместими с вътрешния пазар.

Член 2

1. Член 2 от Решение 2013/298/ЕС се заменя със следното:

„Член 2

Австрия гарантира, че представеният на 23 юни 2015 г. план за реструктуриране се изпълнява изцяло, включително и ангажиментите, посочени в приложението към настоящото решение.“

2. Приложението към Решение 2013/298/ЕС съдържа текста в приложението към настоящото решение.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Република Австрия.

Съставено в Брюксел на 2 юли 2015 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ

СПИСЪК НА ПОЕТИТЕ АНГАЖИМЕНТИ ПО ДЕЛО ЗА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ SA.31883 ÖSTERREICHISCHE VOLKSBANKEN AG

ПРЕАМБЮЛ

С решение на Комисията от 19 септември 2012 г. държавна помощ SA. 31883 (2011/C), която Австрия предостави в полза на Österreichischen Volksbanken-AG (ÖVAG), беше обявена за съвместима с вътрешния пазар.

Поради възникналата наскоро необходимост от реструктуриране на сектора на народните банки (Volksbanken) беше съставен настоящият списък с ангажименти, при което бяха взети предвид досегашният списък на поети ангажименти и планът за реструктуриране и ликвидация („план за реструктуриране“) на ÖVAG, на който той се основава. Следователно с това спират да се прилагат разпоредбите на досегашния списък с ангажименти, който е в приложение към решението на Комисията от 19 септември 2012 г.

В изменения план за реструктуриране не се предвиждат допълнителни държави мерки за подпомагане на ÖVAG. Намалването на уставния капитал на ÖVAG, включително на дела на Република Австрия от 43,3 % (който се равнява на около 250 милиона евро), и едновременното намаляване на капиталовото участие на Австрия в размер на 300 милиона евро с 96,65 % не представляват нова помощ съгласно член 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽¹⁾.

С цел Европейската комисия да установи в съответствие с член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския Съюз (ДФЕС), че помощта, предоставена на ÖVAG, е съвместима с вътрешния пазар, Република Австрия предлага следните ангажименти по отношение на Österreichische Volksbanken-Aktiengesellschaft („ÖVAG“) и обединението на народните банки, представлявано от Volksbank Wien-Baden AG („VBWB“) като нова централна организация на обединението.

Този текст следва да се тълкува в общата рамка на правото на Европейския съюз във връзка с Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета и като се вземе предвид решението, към което са приложени задълженията като ангажименти и/или условия и правила.

1. Общи положения

- 1.1. Република Австрия гарантира, че представеният в края на юни 2015 г. план за реструктуриране на ÖVAG ще бъде изпълнен коректно и цялостно.
- 1.2. Република Австрия гарантира, че при изпълнението на плана за реструктуриране ще бъдат изпълнени изцяло посочените по-долу ангажименти (наричани по-нататък „ангажиментите“).
- 1.3. Фазата на реструктуриране приключва на датата на общото събрание на VBWB, на което се разглежда годишният счетоводен отчет за 2019 г., но не по-късно от 30 юни 2020 г. Изброените по-долу ангажименти се прилагат през фазата на реструктуриране, при условие че не е предвидено друго.

2. План за реструктуриране и ликвидация

- 2.1. Уставният капитал на ÖVAG се намалява от 577 328 623,46 EUR (включително делът на Република Австрия от 43,3 %) на 19 335 951,23 EUR. Държавното капиталово участие в размер на 300 милиона евро се намалява пропорционално с 96,65 %.
- 2.2. Функцията на централна организация и централна институция се прехвърля със задна дата от 31 декември 2014 г. от ÖVAG в ролята ѝ на прехвърлящо дружество на VBWB в ролята ѝ на приемащо дружество в замяна на предоставянето на акции, като прехвърлящото дружество продължава да съществува.
- 2.3. След получаване на съгласието на компетентния надзорен орган (ЕЦБ) ÖVAG напуска обединението, считано от 4 юли 2015 г. Въз основа на одобрението на надзорния орган ще извършва дейност като дружество за ликвидация съгласно член 162 от Федералния закон относно възстановяването и реструктурирането на банки (BaSAG) и като такова не притежава лиценз за банкова дейност в съответствие с член 1 от Закона за банковото дело (BWG). Наименованието на дружеството за ликвидация се променя на „immigon portfolioabbau AG“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

- 2.4. Използването на гаранцията за активи в размер на 100 милиона евро от Австрия е допустимо в съответствие със споразумение за гаранция за неизпълнение от 15 март 2013 г. в проекта на допълнителния договор от 25 юни 2015, от 31 декември 2015 г. до и включително деня на издаване на годишния финансов отчет на ÖVAG за финансовата 2017 година.
- 2.5. Условието за използване на гаранцията за активи са частичното или пълното отписване на вземанията на ÖVAG или официалната несъстоятелност на длъжника, както и необходимостта да се избегне заплахата от съществуваща или предстояща свърхзадължителност на ÖVAG в съответствие със законодателството в областта на несъстоятелността и при условие че бъдат спазени другите условия, определени в горепосоченото допълнително споразумение. Крайният срок за оценката на обезпечените вземания от масата на вземанията съгласно приложение 1 от споразумението за гаранция при неизпълнение от 15 март 2013 г., във версията на гореспомнатото допълнително споразумение, е 31 декември 2015 г. След този краен срок няма да се приемат други вземания.
- 2.6. Планът за ликвидация на ÖVAG има за цел реструктурирането на активите до 31 декември 2017 г. Освен това от плана за ликвидация на ÖVAG става ясно, че резултатът от ликвидацията е положителен. Като частична компенсация за намаляването на акционерния капитал в ÖVAG, който е притежание на Република Австрия, обединението и Volksbanken Holding eGen ще преотстъпят своите вземания върху приходите от ликвидацията на ÖVAG в полза на Австрия. В допълнение обединението предостави уверение за добра воля, че и други акционери на ÖVAG ще преотстъпят своите вземания на Република Австрия.

3. Продажба на участия на ÖVAG

С цел да изпълни настоящия текст на проекта на споразумение за реструктуриране с Република Австрия от 23 юни 2015 г. („Споразумението за реструктуриране“) ÖVAG ще продаде напълно всички дялове в RZB до 31 декември 2017 г. („Signing“).

4. Мерки на RZB

Австрия гарантира, че планираните от Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (RZB) мерки за облекчаване на собствения капитал на ÖVAG съгласно разпоредбите на Споразумението за реструктуриране от 26 април 2012 г. ще бъдат изпълнени до [...] г. за оставащата сума от [0—20] милиона евро.

5. Ново разпределение на печалбата от обединението

- 5.1. Разпределението на печалбата от някоя от консолидираните в обединението на кредитните институции народни банки съгласно член 30а, параграф 1 от BWG на трети страни (физически или юридически) по принцип е допустимо само при условие че са изпълнени условията, изложени в точки 5.2—5.6 от това споразумение.
- 5.2. Обслужването на сертификата за участие на Република Австрия се осъществява в съответствие със Споразумението за реструктуриране; по-специално неспазването на определените в него прагове дава право на Република Австрия да разполага с прехвърлените ѝ акции в VBWB в съответствие със Споразумението за реструктуриране.
- 5.3. Обслужването на сертификата за участие на Република Австрия в съответствие със Споразумението за реструктуриране се извършва приоритетно най-малко в размер на разпределената печалба.
- 5.4. Общият размер на разпределената печалба е ограничен до [5—8] милиона евро годишно.
- 5.5. Република Австрия получава компенсаторно плащане независимо от точка 5.3 в размер на разпределената печалба. Разпределянето на печалбата по елементи на собствения капитал, записани след 29 юни 2015 г. с цел укрепване и саниране на обединението, не дават право на компенсаторно плащане в полза на Република Австрия.
- 5.6. Обединението осигурява нов външен базов собствен капитал (него, след приспадане на възстановяването) поне до размер, равен на сумата от годишната разпределена печалба и компенсаторните плащания (заместител на тезавриране).

6. Забраната за изплащане на дивиденди от страна на ÖVAG

ÖVAG няма да изплаща дивиденди до края на реструктурирането. Доколкото е възможно правно отделяне, този ангажимент не засяга възнаградението за помощта.

7. Забрана за лидерство в цените

До края на реструктурирането в сегмента на депозитите Live Bank няма да предлага по-добри лихвени условия (за всички видове срокове) от конкурента, чиито условия са на трето място по изгодност на австрийския пазар в сектора на прякото онлайн банкиране, без предварителното съгласие на Комисията.

8. **Представителство на Република Австрия в Volksbank Wien-Baden AG като централна организация на обединението**

- 8.1. Обединението прехвърля на Република Австрия безвъзмездно дял от 25 % плюс една акция („25 % + 1“), считано от отделянето на ÖVAG и прехвърлянето на функцията на централна организация на обединението на VBWB.
- 8.2. В случай на неспазване на възстановяването в съответствие с точка 9.3 от това споразумение обединението прехвърля на Република Австрия безвъзмездно допълнителни акции в VBWB в общ размер от [26—40] %. Освен това Република Австрия получава правото да се разпорежда с акциите, притежавани от нея, в съответствие с разпоредбите на Споразумението за реструктуриране.
- 8.3. Обединението гарантира на Република Австрия правото да определи половината от членовете на надзорния съвет на VBWB, които се определят от собствениците.

9. **Възнаграждение за държавната помощ**

- 9.1. За предоставената от Република Австрия на ÖVAG гаранция за активи в размер на 100 милиона евро продължава да се предвижда възнаграждение под формата на независеща от печалбата премия в размер на 10 % годишно.
- 9.2. VBWB предоставя на Република Австрия сертификат за участие като компенсация за намаляването в хода на отделянето на държавното капиталово участие от 300 милиона евро в съответствие с Споразумението за реструктуриране. По сертификата за участие не се обслужва държавно капиталово участие, което се запазва в хода на отделянето и е обезщетено по подходящ начин.
- 9.3. Към момента на одобрението на годишните счетоводни отчети на VBWB за [...] г. плащането по сертификата за участие трябва да възлиза на поне [0—50] милиона евро и на поне [0—100] милиона евро към момента на одобрението на годишните счетоводни отчети на VBWB за [...] г. В случай че един от тези два прага не бъде спазен, трябва да бъде изпратено уведомление за нов план за реструктуриране. Следва да се отбележи, че Споразумението за реструктуриране предвижда праг за плащане от най-малко [0—200] милиона евро до одобрението на годишните счетоводни отчети на VBWB за [...] г. и пълното изплащане до одобрението на годишните счетоводни отчети на VBWB [2020—2025 г.].

10. **Други правила за поведение**

- 10.1. ÖVAG и обединението се задължават да спазват забрана за придобиване. Това се отнася както за придобиването на предприятия със собствена правна форма и за дялове в предприятия, така и за групи от активи, които представляват дейност или част от предприятие. Изключват се придобиванията, които са наложителни с цел запазване на финансовата стабилност и/или стабилността на обединението или които са в интерес на функционирането на конкуренцията, доколкото те предварително са били одобрени от Комисията. Изключват се също така придобиванията, които с оглед на управлението на съществуващи задължения на клиенти с платежни затруднения са част от обичайната текуща дейност на една банка.
- 10.2. ÖVAG и обединението няма да използват предоставянето на мерките за помощ или предимствата, произтичащи от тях, с рекламна цел.
- 10.3. ÖVAG и обединението трябва да извършат проверка на своите системи за възнаграждение от гледна точка на тяхното стимулиращо действие и целесъобразност и в рамките на гражданско-правните възможности да гарантират, че те не водят до поемането на несъразмерни рискове и ще бъдат прозрачни и насочени към устойчиви и дългосрочни цели на банката.
- 10.4. Обединението ще продължи да доизгражда сферите на наблюдение и надзор на риска и ще провежда предпазлива и солидна търговска политика, основана на принципа на устойчивостта.

11. **Доверител по надзора**

- 11.1. Австрия гарантира, че независим и достатъчно квалифициран доверител по надзора, който работи в условията на поверителност, ще следи непрекъснато за пълното и коректното изпълнение на плана за реструктуриране на ÖVAG и на обединението, както и пълното и коректно изпълнение на всички поети ангажменти от настоящия списък.
- 11.2. Назначаването, функциите, задълженията и освобождаването от отговорност на доверителя по надзора се уреждат съгласно описаните процедури в приложение „Доверител“.

- 11.3. Австрия гарантира, че по време на изпълнението на решението Комисията или съответно доверителят има неограничен достъп до цялата информация, необходима за надзора на изпълнението на настоящото решение. Комисията или съответно доверителят може да изисква от ÖVAG и от обединението обяснения и разяснения. Австрия, ÖVAG и обединението оказват пълно съдействие на Комисията и на доверителя по надзора по отношение на всички отправени въпроси относно надзора на изпълнението на настоящото решение.“
-

РЕШЕНИЕ 2016/154 НА КОМИСИЯТА

от 22 юли 2015 година

относно Държавна помощ SA.13.869 (C 68/2002) (ex NN 80/2002) Прекласифициране в капитал на счетоводни провизии за освобождаване от данъци за подновяване на мрежата за общо захранване, приведено в действие от Франция в полза на EDF

(нотифицирано под номер C(2015) 4959)

(само текстът на френски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него ⁽¹⁾,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочения по-горе член ⁽²⁾

и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

- (1) С решение от 16 октомври 2002 г. Комисията откри официалната процедура, предвидена в член 108, параграф 2 от ДФЕС („решението за откриване“) относно предимството, произтичащо от неплащането на дължимия корпоративен данък от страна на публичната промишлено-търговска организация „Electricité de France (E.D.F.), Service National“ („EDF“, превърнало се в края на 2004 г. в акционерно дружество „Electricité de France SA“), при реструктурирането на нейния баланс през 1997 г. за частта от счетоводните провизии, създадени за освобождаване от данъци за подновяване на мрежата за общо захранване („RAG“) и прекласифицирани в капитал.
- (2) В мнението си, представено на Комисията с писмо от 11 декември 2002 г., френските органи оспорват твърдението, че EDF се е ползвало от данъчно предимство и по-специално изтъкват, че допълнителната капиталова субсидия коригира недостига на собствен капитал и следователно е обоснована.
- (3) С писмо от 21 януари 2003 г. Комисията препрати на Франция единственото мнение, изпратено от заинтересована страна, като прикани Франция да представи своите забележки. Франция не представи забележки във връзка с това мнение.
- (4) На 12 февруари 2003 г. се проведе техническа среща между Комисията и френските органи, която беше последвана от искане за информация, отправено от Комисията на 4 юли 2003 г.
- (5) На 11 ноември 2003 г. Франция предостави нови сведения. На 17 ноември 2003 г. се проведе нова техническа среща между Комисията, френските органи и представители на EDF. Френските органи изпратиха допълнителна информация на 20 ноември 2003 г.
- (6) С решение от 16 декември 2003 г. ⁽³⁾ Комисията обяви мерките за помощ в полза на EDF за несъвместими с вътрешния пазар и поиска помощта да бъде възстановена заедно с лихвите. Помощта беше възстановена през февруари 2004 г.

⁽¹⁾ Считано от 1 декември 2009 г., членове 87 и 88 от Договора за ЕО стават съответно членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“). Двете групи от разпоредби са по същество идентични. За целите на настоящото решение позоваванията на членове 107 и 108 от ДФЕС следва да се разбират като позовавания съответно на членове 87 и 88 от Договора за ЕО, когато е уместно. С ДФЕС се въвеждат също някои промени в терминологията, като „Общност“ се заменя със „Съюз“, „общ пазар“ с „вътрешен пазар“ и „Първоинстанционен съд“ с „Общ съд“. В настоящото решение ще се използва терминологията от ДФЕС.

⁽²⁾ ОВ С 280, 16.11.2002 г., стр. 8.

⁽³⁾ ОВ L 49, 22.2.2005 г., стр. 9.

- (7) С решение от 15 декември 2009 г. Общият съд отмени решението на Комисията ⁽¹⁾. Франция изплати отново на EDF сумата на възстановената през 2004 г. помощ.
- (8) В своето решение от 5 юни 2012 г. Съдът отхвърли обжалването на Комисията срещу решението на Общия съд ⁽²⁾.
- (9) С решение от 2 май 2013 г. Комисията разшири официалната процедура по разследване („решението за разширяване“) ⁽³⁾.
- (10) Френските органи представиха своето мнение на Комисията на 1 юли 2013 година.
- (11) С писмо от 13 август 2013 г. Комисията изпрати на Франция мнението от 29 юли 2013 г. на единствената заинтересована страна, а именно EDF, като я покани да представи своите забележки. На 11 октомври 2013 г. Франция представи своите забележки във връзка с мнението на EDF.
- (12) На 18 октомври 2013 г. EDF изпрати на Комисията проучване, изготвено от консултант („Охега“) и датиращо от 15 октомври 2013 г. На 22 октомври 2013 г. Комисията изпрати това проучване на Франция, като я покани да представи своите забележки. В поканата обаче се посочва, че проучването е било изпратено повече от два месеца и половина след крайния срок, определен в решението за разширяване, и освен това съгласно твърдението на Франция то е било изготвено след решението за инвестиция в EDF. На 6 ноември 2013 г. Франция представи своите забележки във връзка с проучването.
- (13) На 14 ноември 2013 г. се проведе среща между Комисията и френските органи. На 15 ноември 2013 г. Комисията поиска допълнителна информация и уточнения по мнението на Франция, които бяха изпратени на 23 декември 2013 г.
- (14) На 22 ноември 2013 г. EDF представи на Комисията правна преценка, изготвена по искане на EDF, която допълва и подкрепя мнението на предприятието от 29 юли 2013 г.
- (15) По искане на EDF на 12 март 2014 г. се проведе среща с Комисията в присъствието на френските органи.
- (16) На 13 май 2014 г. Комисията поиска от Франция да представи своите забележки относно правната преценка, представена от EDF, както и допълнителни разяснения и информация, които Франция предостави в писмо от 19 юни 2014 г.

1. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА

1.1. ПОЛУЧАТЕЛЯТ: EDF, ОЦЕНКА НА НЕГОВИЯ СТАТУТ И КАПИТАЛ

- (17) EDF е създадено със Закон № 46-628 от 8 април 1946 г. относно национализацията на електроенергията и природния газ („Закон № 46-628“), по силата на който член 1 се национализират производството, преносът, разпределението, вносът и износът на електроенергия във Франция. По силата на този закон управлението на национализираните предприятия за електроенергия се възлага на публичната промишлено-търговска организация „Electricité de France (E.D.F.), Service National“.
- (18) В член 16 от Закон № 46-628 се предвижда, че нетният баланс на прехвърлените на EDF имущества, права и задължения съставлява неговият капитал, принадлежи на народа, има неотменим характер и в случай на оперативни загуби той трябва да бъде възстановен за сметка на печалбите от следващите години. Съгласно член 1 от Декрет № 56-493 от 14 май 1956 г. относно капиталовите субсидии за EDF последните са подчинени на правилата, предвидени в член 16 от цитирания по-горе закон. По силата на член 2 от същия декрет за тези субсидии държавата получава лихви и дивиденди.

⁽¹⁾ Решение на Съда от 15 декември 2009 г. по дело T-156/04 — EDF/Комисия, Rec. 2009, стр. II-04503.

⁽²⁾ Решение на Съда от 5 юни 2012 г. по дело C-124/10P — Комисия/EDF, EC:C:2012:318.

⁽³⁾ ОВ C 186, 28.6.2013 г., стр. 73.

- (19) По силата на Закон № 46-628 от своето създаване до 1997 г. включително EDF е национална публична промишлено-търговска организация и не попада в приложното поле на приложимите разпоредби относно акционерните дружества. Една публична промишлено-търговска организация не разполага с основен капитал за разлика от акционерно дружество, учредено по силата на публичното право, което е собственост на своите акционери ⁽¹⁾. Въпреки че в съответните текстове са използвани термините „капитал“ и „капиталови субсидии“, EDF няма собствен капитал поради статута си на юридическо лице, учредено по силата на публичното право. Закон № 2004-803 от 9 август 2004 г. относно обществените услуги в областта на електроенергията и природния газ и предприятията за електроенергия и газ („Закон № 2004-803“) предвижда промяна на този статут в бъдеще. В член 24 от Закон № 2004-803 се уточнява, че EDF, в което държавата е собственик на повече от 70 % от капитала, ще се подчинява на законодателството, приложимо по отношение на акционерните дружества, освен при наличие на правни разпоредби, които предвиждат друго. В член 47 от този закон също така се предвижда последващо преобразуване на публичната организация EDF в акционерно дружество след обнародването на декрет относно нейния нов статут. В член 46 се уточнява, че счетоводният баланс на организацията EDF към 31 декември 2004 г. ще бъде установен въз основа на счетоводния баланс към 31 декември 2003 г. и отчета за приходите за 2004 г. на публичната организация EDF.
- (20) Преобразуването на EDF в акционерно дружество влиза в сила с Декрет № 2004-1224 от 17 ноември 2004 г. относно статута на акционерното дружество „Electricité de France“. В приложения към декрета устав се предвижда, че занаяд EDF ще бъде акционерно дружество, подчинено на законите и разпоредбите, приложими по отношение на търговските дружества, в това число търговския кодекс, освен в случай на изключения, предвидени в по-специфични разпоредби, включително в самия устав.
- (21) В член 6 от устава на EDF се предвижда основният капитал на дружеството, който първоначално е изцяло собственост на държавата, да бъде определен на 8,129 млрд. EUR, разделен на 1 625 800 000 акции по 5 EUR всяка. Определен през ноември 2004 г., капиталът на новото акционерно дружество EDF отговаря на размера на натрупания до момента капитал и капиталови субсидии на публичната промишлено-търговска организация EDF, а именно 8,1 млрд. EUR. Този размер на капитала и капиталовите субсидии е достигнат посредством прилагането на Закон № 97-1026 от 10 ноември 1997 г. относно различни мерки от икономически и търговски характер („Закон № 97-1026“) и остава непроменен от 1997 г. досега.
- (22) Както се предвижда в Закон № 2004-803 и в устава на EDF, във всеки един момент държавата е трябвало да притежава и е притежавала повече от 70 % от капитала на дружеството. През ноември 2005 г. новите акции на EDF, допуснати до търгуване на Euronext, са предложени на пазарна цена („ОРО“), като по този начин капиталът на EDF реално е бил отворен за други акционери, различни от държавата.

1.2. СЪЗДАВАНЕТО НА СЧЕТОВОДНИ ПРОВИЗИИ ЗА ПОДНОВЯВАНЕ НА МРЕЖАТА ЗА ОБЩО ЗАХРАНВАНЕ

- (23) По силата на член 36 от Закон № 46-628 на EDF се прехвърлят всички национализирани концесии за електроенергия. По отношение на тези концесии съгласно член 37 от закона концесионерът е длъжен да спазва типова спецификация. През 1958 г. различните концесии за пренос на електроенергия, прехвърлени от държавата на EDF, се обединяват в една-единствена концесия под наименованието „мрежа за общо хранване“ („RAG“).
- (24) Поради липса на специфични за концесиите счетоводни правила от 1946 г. EDF се счита за собственик на имуществото на RAG и го записва като актив в баланса си. В съответствие с член 8 от спецификациите, одобрени с Декрет № 56-1225 от 28 ноември 1956 г., EDF трябва да осъществява за своя сметка всички необходими дейности по поддръжка и подновяване на обектите, предмет на концесията, с оглед на доброто им функциониране.
- (25) През 1987 г., вследствие на извършено през 1982 г. изменение на Общия счетоводен план, предвиждащ специфични правила относно имуществото, което следва да бъде върнато на държавата след изтичане на концесията, EDF променя счетоводната си практика по отношение на активите на RAG, считани до този момент за собствен актив, и ги зачислява към балансовата статия „Отдадено на концесия имуществο“. По отношение на тези активи EDF прилага специалните счетоводни правила, установени във Франция по отношение на предоставените на концесия активи, които трябва да бъдат върнати на държавата при изтичане на концесията, и създава провизии за освобождаване от данъци за подновяване на RAG.
- (26) В доклад от 1994 г. ⁽²⁾ Сметната палата счита, че при наличието на определен със закон единствен и постоянен концесионер на държавата като EDF е трудно да се смята, че активите, съставляващи RAG, следва да бъдат върнати на държавата при изтичане на концесията за разлика от собствените активи на RAG, които принадлежат

⁽¹⁾ Отговор на френските органи от 23 декември 2013 г., точки 71 и 72.

⁽²⁾ Специален доклад за концесиите на EDF № 1993 от 10 октомври 1994 г.

на EDF. С други думи, Сметната палата счита за необоснована счетоводната промяна, въведена от EDF през 1987 г. и изразяваща се в създаването на провизии за освобождаване от данъци. Предприятието и ресорните администрации бързо започват действия с цел законово уреждане на положението на EDF.

- (27) През 1997 г. в сметките на EDF има два вида провизии, създадени за освобождаване от данъци за подновяването на RAG: все още неизползваните провизии на стойност 38,5 млрд. FRF (френски франка) и правата на концедента, съответстващи на вече извършените дейности по подновяване, на стойност 18,345 млрд. FRF.

1.3. ПРЕКЛАСИФИЦИРАНЕ НА СЧЕТОВОДНИТЕ ПРОВИЗИИ

- (28) Закон № 97-1026 внася разяснения относно статута на активите, съставляващи RAG. В член 4 от този закон се предвижда:

„I. Обектите от мрежата за общо захранване с електрическа енергия се считат за собственост на „Électricité de France“ от датата, на която му е предоставена концесията за тази мрежа.

II. За прилагането на разпоредбите на параграф I към 1 януари 1997 г. стойностното изражение на отдаденото на концесия имущество на мрежата за общо захранване, фигуриращо в пасива на баланса на „Electricité de France“, се вписва в статията „Капиталови субсидии“ след приспадане на съответните разлики от преоценки (...).“

- (29) Всяка операция, свързана с капитала на EDF, налага позоваване на този закон. В действителност в член 16 от Закон № 46-628 във варианта, влязъл в сила през 1997 г., се предвижда, че капиталът на EDF има неотменим характер и принадлежи на народа. Така капиталовите субсидии на EDF, произтичащи от прекласифицирането на провизиите за подновяване на RAG, попадат в приложното поле на френското право.
- (30) Закон № 97-1026 установява собствеността върху активите на RAG. Балансът на EDF е реорганизиран със Закон № 97-1026. Провизиите, направени от EDF в периода между 1987 г. и 1996 г. за подновяване на RAG, с оглед възстановяването на тези активи — използвани или не — на държавата, загубват своя предмет, ако EDF се счита за собственик на имуществото на RAG.
- (31) В приложение 1 към писмо от 22 декември 1997 г. на министъра на икономиката, финансите и промишлеността, на държавния секретар по въпросите на бюджета и държавния секретар по въпросите на промишлеността, адресирано до EDF (наричано по-долу „писмото на министъра на икономиката“), реструктурирането на горната част на баланса на EDF се обяснява с прилагането на член 4 от Закон № 97-1026:

„— Прекласифициране на правата на „концедента“ (18 345 563 605 FRF):

Консолидиране в капиталови субсидии на стойностното изражение на отдаденото на концесия имущество на RAG в размер на 14 119 065 335 FRF.

Прегрупиране на разликите от преоценки на RAG от 1959 г. (2 425 млн. FRF) и от 1976 г. (дълготрайни активи, които не подлежат на амортизиране: 97 млн. FRF) в статия „Разлики от преоценки на RAG“, като по този начин стойността им от 1 720 млн. FRF става 4 145 млн. FRF.

Прегрупиране на нормативно определените провизии, свързани с преоценката на подлежащите на амортизиране дълготрайни активи от 1976 г. (1 704 млн. FRF), като по този начин стойността на статията от 877 млн. FRF става 2 581 млн. FRF.

Прекласифицирането на провизии за подновяване (38 520 943 408 FRF) към неразпределената печалба става необосновано в съответствие със становище № 97-06 на Националния счетоводен съвет от 18 юни 1997 г. относно счетоводните промени.“

- (32) В рамките на реорганизацията на баланса на EDF френските органи са взели предвид становище № 97-06 на Националния счетоводен съвет от 18 юни 1997 г. относно промените в счетоводните методи, промените в оценките, промените в данъчните варианти и корекциите на грешки („становището на Националния счетоводен съвет“), в което се установява, че корекциите на счетоводни грешки, които по своето естество са свързани с отчета за минали операции, „се записват в резултатите за годината, в която са констатирани“.
- (33) В съответствие със Закон № 97-1026 и писмото на министъра на икономиката разликите от преоценки се прехвърлят към статия „Собствен капитал“ без данъчно въздействие, тъй като отговарят на капиталовите печалби от преоценки, реализирани за освобождаване от данъци или при режим на данъчен неутралитет по силата на законите относно преоценките от 1959 г. и 1976 г.

1.4. ДАНЪЧНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ПРЕКЛАСИФИЦИРАНЕТО НА СЧЕТОВОДНИТЕ ПРОВИЗИИ

- (34) В приложение 3 към писмото на министъра на икономиката се установяват също така данъчните последици от реорганизацията на баланса на EDF. При прекласифицирането на неизползваните провизии за подновяване е констатирана нетна промяна на активите в размер на 38,5 млрд. FRF към неразпределената печалба, при ставка на корпоративния подоходен данък от 41,66 %, приложима през 1997 г. Така неизползваните провизии в размер на 38,5 млрд. FRF са нормално обложени от френските органи. За сметка на това частта от провизиите, създадена също за освобождаване от данъци и консолидирана под формата на капиталови субсидии, съответстваща на правата на концедента, не е обложена.
- (35) В адресирано до Комисията известие на Генерална данъчна дирекция от 9 април 2002 г. френските органи посочват, че „свързаните с RAG права на концедента представляват неправомерно задължение, чието инкорпориране в капитала е довело до необосновано освобождаване от данъчно облагане“, както и че „тази резерва е трябвало, преди да бъде инкорпорирана в капитала, да прелине от пасива на дружеството, където погрешно е фигурирала, към баланса, отразяващ нетното състояние, като по този начин се стигне до положителна промяна на нетния облагаем актив съгласно член 38-2“ от Общия данъчен кодекс. Те констатираат, че „така полученото данъчно предимство [през 1997 г. от EDF] може да бъде оценено на 5,88 млрд. франка (14,119 × 41,66 %)“.

2. РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ

- (36) В решението си за откриване на процедура Комисията заключава, че неправомерното създаване на допълнителни провизии за подновяване на RAG през периода 1987—1996 г. е поставило EDF в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Тази операция му е предоставила избирателно икономическо предимство, произтичащо от разликата между капитализираната стойност на неплатения корпоративен данък върху провизиите за същия период и размера на корпоративния данък, платен от EDF през 1997 г., след влизането в сила на член 4 от Закон № 97-1026.
- (37) Въпреки факта, че EDF осъществява дейност във Франция на редица пазари, ползващи се с монополни права преди влизането в сила на Директива 96/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за либерализиране на електроенергийния сектор⁽¹⁾, Комисията счита, че въпросните мерки за помощ в полза на EDF са нарушили или са заплашили да нарушат конкуренцията и да засегнат търговията между държавите членки по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Това произтича по-специално от факта, че въпреки изключителните права, с които се ползва EDF при осъществяването на определени дейности във Франция, между държавите членки на тези пазари все пак съществува определено равнище на търговски обмен. Освен това на свързаните пазари, към които EDF вече е разширило дейността си извън обхвата на своите изключителни права, било от географска, било от отраслова гледна точка, вече съществува свободна конкуренция. Тези ефекти са били налице много преди либерализацията на електроенергийния сектор.
- (38) Комисията също така стига до заключението, че става дума за нова помощ, която на онзи етап не позволява да се счита, че са изпълнени условията, предвидени в член 107, параграфи 2 и 3 от ДФЕС. Впрочем френските органи не са се позовали на прилагането на разпоредбите на член 106, параграф 2 от ДФЕС.

3. МНЕНИЕ НА ТРЕТА ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА

- (39) С писмо от 6 януари 2003 г. Националният синдикат на независимите производители на електроенергия от термални източници (SNPIET) изпрати мнение до Комисията в рамките на официалната процедура по разследване. Съгласно това мнение по отношение на неплащането през 1997 г. на корпоративен данък върху част от провизиите, създадени за освобождаване от данъци за подновяване на RAG, в рамките на своята дейност EDF не е спазило правилата за промишлените и търговските предприятия в нарушение на изискванията на Закон № 46-628 от 8 април 1946 г.

4. МНЕНИЕ НА ФРАНЦИЯ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (40) Френските органи представиха своето мнение на Комисията с писмо от 11 декември 2002 г. Те оспорват, че неплащането на корпоративен данък през 1997 г. върху част от счетоводните провизии за освобождаване от данъци за подновяване на RAG има характер на държавна помощ.

⁽¹⁾ Директива 96/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия (ОВ L 27, 30.1.1997 г., стр. 20).

- (41) На първо място, френските органи оспорват размера на провизиите за подновяване на RAG, изчислен от Комисията. След това френските органи изтъкват, че дори за подновяването на RAG да не са били заделени провизии, EDF пак не би могло да плати корпоративния данък за периода от 1987—1996 г. поради пренасянето на големи данъчни загуби в следващата отчетна година. Освен това, тъй като държавата е едновременно собственик на EDF и концедентен орган на RAG, френските органи считат, че правата на концедента не представляват реално изискуемо задължение за държавата. Ето защо при реорганизацията на баланса през 1997 г. правата на концедента са били прехвърлени към собствения капитал на EDF с цел да се коригира недостигът на собствен капитал, но без да се облагат с корпоративен данък.
- (42) Френските органи считат, че извършената през 1997 г. счетоводна реорганизация може да се разглежда като допълнителна капиталова субсидия в размер, равен на частичното освобождаване от данък, чиято цел е била също така да се коригира недостигът на собствен капитал. EDF и държавата са искали да превърнат квазисобствения капитал в собствен капитал, като се изключи корпоративният данък. Би било по-ефективно и неутрално да се извърши пряко преобразуване на пълния размер на правата на концедента в собствен капитал вместо да се прибегва до сходна по естеството си операция, която се състои от преобразуване в капитал на нетна сума след облагането ѝ с корпоративен данък, искане EDF да плати корпоративния данък, съответстващ на изменението на нетните активи, и накрая отпускане на допълнителна капиталова субсидия в размер, равен на платения данък.
- (43) Френските органи считат, че допълнителната субсидия е обоснована с оглед на перспективите за рентабилност, които EDF предлага през 1997 г. и които впрочем са се реализирали през следващите години. При подобни обстоятелства според френските органи разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика би направил капиталова вноска.
- (44) Освен това френските органи отричат възнаграждението на държавата да е било неправомерно намалено през периода между 1987 г. и 1996 г. след създаването на въпросните провизии. Те посочват, че дори при по-висок нетен резултат възнаграждението на държавата не би било по-високо, тъй като през този период размерът на възнаграждението не съответства на предварително определен процент от нетните приходи на предприятието. Равнището се определя свободно от държавата в абсолютното изражение и може да не зависи от финансовото състояние на предприятието. В допълнение, това възнаграждение не се начислява задължително върху нетната печалба за всяка финансова година. От тази гледна точка и предвид пренесените данъчни загуби на EDF френските органи подчертават, че в крайна сметка между 1987 г. и 1996 г. държавата получава дивиденди, чийто размер значително надвишава установените в дружественото право ограничения.
- (45) Освен това френските органи считат, че ако създаването на провизии за подновяването на RAG представлява предимство, последното би трябвало да се счита за анулирано от увеличаването на размера на плащания през 1997 г. корпоративен данък. Те считат също, че за периода 1987—1996 г. EDF е внесло на държавата обща сума в размер, надвишаващ корпоративния данък, който би платило дружество по търговското право, което не е учредило провизии за подновяването на RAG и което би платило на своя акционер дивидент, равен на 37,5 % от нетния резултат след данъчно облагане.
- (46) Освен това френските органи считат, че ако може да се установи наличието на неправомерно предимство, това би била съществуваща, а не нова помощ, предвид десетгодишния давностен срок, определен в член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽¹⁾, който започва да тече от предоставянето на първата помощ. Като се има предвид, че изпратеното от Комисията първо искане за информация е от 10 юли 2001 г., всяка помощ, предоставена преди 1991 г., би била с изтекла давност. Френските органи смятат, че намесата на законодателя през 1997 г. не води до прекъсване на давността, тъй като само предприятиите от Комисията мерки могат да имат такъв ефект. И накрая, френските органи считат, че във всеки случай става дума за съществуваща помощ, доколкото тя е била предоставена преди либерализацията на пазара на електроенергия.
- (47) В писмото си от 20 ноември 2003 г. френските органи припомнят своите доводи относно разликите от преоценки, включени в стойността на правата на концедента във финансовите отчети, и относно прилагането на правилото за давност. Освен това те твърдят, че ставката на корпоративния данък, която е трябвало да бъде приложена към реорганизирания баланс на EDF, е тази от 1996 г. (36,67 %), а не тази от 1997 г. (41, 66 %). В действителност те считат, че тази реорганизация се извършва въз основа на данъчна декларация, подадена на 23 декември 1997 г. — след приключването на финансовата 1996 година, но преди края на финансовата 1997 година.
- (48) По този начин френските органи оспорват твърдението на Комисията, че EDF се е възползвало от предимство през 1997 г. вследствие неплащане на корпоративен данък върху част от провизиите, създадени за освобождаване от данъци за подновяване на RAG.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

5. РЕШЕНИЯТА НА СЪДЕБНИТЕ ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

- (49) В своето решение от 15 декември 2009 г. Общият съд отмени решението на Комисията от 16 декември 2003 г. с мотива, че Комисията е тази, която е трябвало да провери дали частен инвеститор би направил подобна по размер инвестиция при сходни обстоятелства. Общият съд е счел, че Комисията е трябвало да провери дали операцията отговаря на критерия за частния инвеститор. Поради това Общият съд счете, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото и е нарушила член 107 от ДФЕС.
- (50) Със своето решение от 5 юни 2012 г. Съдът отхвърли обжалването на Комисията срещу решението на Общия съд. По-специално Съдът прецени, че направената от Общия съд констатация, съгласно която задължението на Комисията да провери дали държавата е направила капиталовата вноска при обстоятелства, съответстващи на нормалните пазарни условия, съществува, независимо от формата на внасяне на капитала от държавата, и не е опорочено от грешка при прилагането на правото. Също така Съдът счете, че оценката на Общия съд, според която критерият за частния инвеститор може да се прилага дори и в случай на използване на данъчни средства, не е опорочена от грешка при прилагането на правото.

6. РЕШЕНИЕ ЗА РАЗШИРЯВАНЕ НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (51) В резултат на отмяната на решението от 16 декември 2003 г. Комисията трябва да приеме ново решение по силата на член 266 от ДФЕС и член 13 от Регламент (ЕО) № 659/1999 с цел да прекрати процедурата, като се съобрази с окончателно установените в решението на Съда правни въпроси. След отмяната на решението от 16 декември 2003 г. Комисията трябва да преразгледа въпросите, свързани с членове 3 и 4 от това решение.
- (52) От една страна, нито Съдът, нито Общият съд считат, че решението за откриване на процедурата е било неправомерно. Следователно то може да представлява основа за ново окончателно решение. От друга страна, Съдът ясно е постановил критерии за приложимост и прилагане на критерия за частния инвеститор в условията на пазарна икономика. Тези критерии се основават по-специално на наличието на обективни и проверими елементи, че решението на държавата членка да инвестира в публично контролирано предприятие се основава на икономически оценки, сравними с тези, каквито би извършил — с цел да определи бъдещата рентабилност на подобна инвестиция — разумен частен инвеститор, който, преди да осъществи посочената инвестиция, се намира във възможно най-близко положение до положението на държавата членка ⁽¹⁾.
- (53) В решението за разширяване на официалната процедура по разследване Комисията отбелязва, че на този етап на административната процедура не съществува доказателство, свидетелство или документ, които да подкрепят твърдението на френските органи, че счетоводната реформа от 1997 г. би могла да се счита за равностойна на допълнителна капиталова субсидия в размер, равен на частичното освобождаване от данъци. Противно на мнението на френските органи, не става видно също така, че подобна допълнителна капиталова субсидия би представлявала не помощ, а инвестиция, към която при подобни обстоятелства би прибягнал разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика и която може да бъде обоснована с предлаганите от EDF перспективи за рентабилност през 1997 г., които впрочем са реализирани през следващите години.
- (54) Поради това, в контекста на наличните информация и документи, в решението за разширяване Комисията внася уточнения в своя предварителен анализ на евентуалното икономическо предимство, произтичащо от неплащането от страна на EDF през 1997 г. на корпоративен данък върху част от провизиите, съответстващи на права на концедента, прекласифицирани в капиталова субсидия в размер на 14 119 млрд. FRF.
- (55) В това отношение общата преценка на фактите по делото изглежда сочи, че мярката попада в обхвата на действие на публичната власт и по този начин прави неприложим принципа за частния инвеститор. В действителност френските органи не са предоставили никаква информация или стопански план в подкрепа на твърдението си — нито преди, нито по време на решението — да не облагат EDF, които да доказват рентабилността на подобна операция. От фактическа гледна точка, в съответствие с установените от Съда критерии, Комисията отбелязва, че е уместно Франция надлежно да установи датата на представените документи, както и доказателствата, че те са били разгледани от компетентните министри, длъжностни лица и камари на Парламента преди приемането на оспорваното решение.
- (56) При липсата на такива елементи обаче изглежда, че в изпълнение на своите данъчни правомощия Франция е предвидила специално данъчно облагане за реорганизираната горна част на баланса на EDF във връзка с прекласифицирането на правата на концедента в провизии, предвидено в член 4 от Закон № 97-1026. Няма специална бюджетна разпоредба, с която да се пренасочва този данъчен ресурс в полза на EDF, нито са предвидени правила или механизми за контрол в областта на инвестициите, които да предоставят правно основание за предполагаемата инвестиция.

⁽¹⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело C-124/10P — Комисия/EDF, ЕС:С:2012:318, точка 84.

- (57) Също така в своето решение за разширяване Комисията отбелязва в допълнение, че дори ако принципът за частния инвеститор в условията на пазарна икономика би бил приложим, прилагането на принципа на този етап би позволило да се стигне до заключението, че частен инвеститор не би вложил 5,88 млрд. FRF в капиталова субсидия за EDF през 1997 г. Тъй като френските органи не са предоставили други елементи изглежда изключено частен акционер при нормални пазарни обстоятелства да пристъпи към предполагаемата инвестиция, без предварително да е разгледал обективни и надеждни проучвания, проведени за предпочитане от трети безпристрастен инвестиционен консултант, а не например от облагодетелстваното предприятие, които да доказват, наред с друго, възвръщаемостта на инвестирания капитал, хоризонта на възвръщаемост на инвестицията и присъщите рискове в абсолютно изражение и по отношение на свързаните с такава инвестиция договорености за възнаграждения.
- (58) Във връзка с това Комисията добавя към довода, че разумен частен инвеститор би извършил проучване преди да инвестира свои финансови средства, несигурността относно размера и промяната на разходите за финансиране на пенсиите, които EDF е трябвало да поеме през 1997 г. по силата на своя специфичен режим, както и свързаната с това оценка, която е можел да направи даден инвеститор към онзи момент.
- (59) При тези условия частичното освобождаване от корпоративен данък през 1997 г. не изглежда като производствена инвестиция от страна на държавата акционер, а по-скоро като изключение от финансово естество, което би могло да предостави икономическо предимство на EDF.
- (60) Изглежда също, че отказът от събиране на корпоративния данък, дължим от EDF, задейства държавни ресурси и е можел да засегне конкуренцията и търговията между държавите членки, като по този начин изпълнява другите условия, свързани с прилагането на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (61) При липсата на правно основание, което би позволило да се установи съвместимостта с вътрешния пазар на оперативната помощ за укрепване на положението на EDF спрямо неговите конкуренти, в решението си от 2 май 2013 г. Комисията изразява съмнения относно съвместимостта на помощта с вътрешния пазар. Подобни съмнения вече са били изразени в решението за откриване.

7. МНЕНИЯ НА ТРЕТИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ

- (62) С писмо от 29 юли 2013 г. EDF представя мнение относно решението за разширяване. EDF отправя три основни критики срещу изложената в това решение обосновка: i) в решението не се вземат предвид изводите от решението на Общия съд и се проявява неразбиране относно истинската същност на осъществената от държавата рекапитализация на EDF, ii) решението е прекалено формалистично и погрешно предпоставя необходимостта от свързан с инвестицията бизнес план, при положение че рекапитализацията е плод на внимателно и обмислено планиране, за което свидетелстват множество документи от онова време и iii) в решението се твърди, без доказателства, че никой инвеститор, поставен в положение, възможно най-близко до това на държавата, не би осъществил подобна инвестиция, противно на фактите, които EDF представя в подкрепа на своето мнение.
- (63) EDF счита, че така Комисията би продължила да анализира мярката, приета от френската държава през 1997 г., само през призмата на нейните предполагаеми данъчни последици, въпреки че Общият съд ясно е отхвърлил този подход. Както е потвърдил Общият съд, осъществената от държавата мярка по прекласифициране на правата на концедента в капиталови субсидии представлява рекапитализация на EDF, насочена към коригиране на неравновесието в баланса на EDF предвид предстоящото отваряне на енергийните пазари за конкуренцията. Писмото на министъра на икономиката от 22 декември 1997 г. не съдържа нито едно данъчно решение, различно от закона от 1997 г., а по-скоро констатира данъчните последици. На разглеждане следва да се подложи именно мярката за рекапитализация в единна и неделима форма, а не предполагаемите данъчни последици, които в решението за разширяване на официалната процедура по разследване изкуствено са отделени.
- (64) Според EDF съдебната практика не изисква бизнес план за конкретната инвестиция и не установяват никакви формални изисквания по въпроса, а се изискват обективни и проверими елементи, предхождащи разглежданата мярка или съпадащи по време с нея. Освен това такъв бизнес план не би бил необходим на държавата през 1997 г. Тя разполага с петима представители в Съвета на директорите на EDF, притежава целия капитал на EDF, считано от 1946 г., и към онзи момент познава отлично предприятието и участва в неговото управление и в определянето на неговите стратегически насоки в дългосрочна перспектива. Според EDF подобна дългосрочна перспектива е особено уместна в случая на EDF поради капиталоемкостта на неговата дейност и продължителността на жизнения цикъл на съоръженията от няколко десетилетия, а в някои случаи 30 до 75 години.

- (65) Според EDF държавата е осъществила инвестиция именно в качеството си на акционер, а не на носител на публичната власт, въз основа на точни анализи и прогнозни оценки, както е видно от многобройни документи от онова време. Така още през 1995 г. е започнала съвместната работа на EDF и ресорните министерства с цел да се извлекат съответните изводи от становището на Сметната палата, посочено в съображение 26. Тази работа е насочена по-специално към реорганизацията на баланса на предприятието и възвръщаемостта на неговия капитал. Тя води до подписването на договора за изработка между държавата и EDF за периода 1997—2000 г. от 8 април 1997 г. и едновременно с това до внасянето на 2 април 1997 г. на законопроект, съдържащ различни разпоредби от икономически и финансов характер, сред които член 45, възпроизвеждащ изцяло разпоредбите на член 4 от Закон № 97-1026. Според EDF подготвителната работа на Националното събрание и Сената, а дори самият закон показват, че държавата действа в качеството си на акционер: капиталова субсидия за рекапитализация на EDF.
- (66) Както свидетелстват около четиридесет документа от онова време, които EDF прилага към писменото си изложение, в своите анализи и разсъждения държавата се ръководи от четири основни опасения:
- отчитане на новия конкурентен контекст в условия на постепенно отваряне на пазара в приложение на Директива 96/92/ЕО;
 - регламентиране на финансовите отношения с EDF на основата на общото право с цел отстраняване на неяснотите, които са съществували в миналото;
 - справяне със значителния дисбаланс, засягащ балансовата структура на EDF, чрез увеличаване на неговите собствени средства;
 - улесняване на международните сравнения с цел повишаване на доверието на финансовата общност в предприятието.
- (67) И накрая, според EDF критерият за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика не само е приложим поради изложените съображения, но в този случай е и изпълнен, тъй като държавата е действала така, както би постъпил частен инвеститор. EDF счита, че според Съда (точки 78 и 89 от решението) трябва да се определи дали EDF би могло да получи същото предимство като това, което му е било предоставено чрез ресурсите на държавата, при нормални пазарни обстоятелства, както и дали това предимство и последиците от него нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията.
- (68) Редица документи от онова време биха показали, че държавата е разгледала и е изчислила в количествено отношение възвръщаемостта на инвестицията си, както би постъпил инвеститор, ако е едноличен собственик на капитала на предприятието, от гледна точка на дългосрочната перспектива. Именно на тази основа е определено възнаграждението на държавата в договора за изработка между държавата и EDF за периода 1997—2000 г. — възнаграждение, което към онзи момент е съответствало на възнагражденията на акционерите в сравними дружества. Прогнозните оценки за сумите, които EDF трябва да плаща на държавата през периода 1997—2000 г., са били разглеждани от нея преди сключването на договора.
- (69) Освен това в мнението си от юли 2013 г. EDF цитира очаквано проучване, възложена на Охега, което все още не е финализирано към момента, когато EDF представя своето мнение. EDF твърди, че проучването на Охега ще сравни очакваната вътрешна норма на възвръщаемост на инвестициите на държавата през 1997 г. и тази, която се изисква от капиталовите пазари за подобна инвестиция, и ще покаже, че частен инвеститор би осъществил инвестицията при условията, определени в договора за изработка за периода 1997—2000 година.
- (70) На 18 октомври 2013 г. EDF изпраща на Комисията проучването на Охега от 15 октомври 2013 г. ⁽¹⁾ без допълнителни забележки. Както EDF предвижда в мнението си от юли 2013 г., проучването на Охега стига до извода, че разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика би инвестирал в увеличаване на размера на капиталовите субсидии на EDF. Това заключение произтича от факта, че рентабилността (вътрешната норма на възвръщаемост), която такъв инвеститор би могъл да очаква през 1997 г., се движи в диапазона между 35 % и 15 % и средно 27 % за хоризонт от пет години, което във всички случаи е повече в сравнение с рентабилността от 12,7 %, която би поискал такъв инвеститор. Възвръщаемостта се изчислява, като се вземе предвид стойността на продажбата на правата на държавата в EDF в началото и в края на периода.

⁽¹⁾ „Does the 1997 recapitalisation of EDF by the French State meet the private investor test?“ („Изпълнява ли рекапитализацията на EDF от френската държава през 1997 г. критерия за частния инвеститор?“). Окончателен доклад от 15 октомври 2013 г.

- (71) EDF счита, че като се изключи недостигът на собствен капитал, икономическите основи на EDF през 1997 г. са здрави, както отбелязват анализаторите от онова време, които не изразяват никакво съмнение относно финансова жизнеспособност на предприятието, нито относно търговските му перспективи към момента, в който държавата осъществява инвестицията си. EDF има отличен финансов рейтинг (Aaa според Moody's между 1992 г. и 1997 г., AAA според Standard & Poog за периода 1996—1997 г.) и е щяло да го запази дори ако би се наложило понижение с една или две степени, за да се отчете гаранцията от държавата, която EDF ползва в качеството си на публична промишлено-търговска организация. Няколко документа от онова време сочат, че равнището на възнаграждението, което EDF плаща на френската държавна, е сравнимо с нормата на възвръщаемост във вид на дивиденди на предприятията от CAC40 (4,5 % до 5 % от капитала), както и на дружествата, работещи в европейския енергиен сектор (оценени на 4,7 % и 5,27 % съответно за 1996 г. и 1997 г.). Това впрочем би означавало, че EDF би могло да получи капитал в същия размер на капиталовия пазар, така че мярката от гледна точка на нейните последици не е в състояние да наруши конкуренцията.
- (72) По-специално EDF счита, че частен инвеститор, който притежава целия капитал на дадено дъщерно дружество, би могъл да осъществи подобна инвестиция във въпросното дъщерно дружество при сравними условия, като преобразува в капитал негови задължения независимо от техния характер. Този анализ е подкрепен от правна преценка, изготвена по искане на EDF. Като търси решение на проблема с финансовата структура, чийто баланс е компрометиран от ниските равнища на собствен капитал спрямо финансовата задлъжнялост, държавата е позволила на предприятието също така да се конкурира с други големи оператори в сектора в рамките на Съюза. Въпросният акционер не би позволил съзнателно подобно съществено неравновесие в баланса на своето икономически жизнеспособно дъщерно дружество да продължава дълго, шом като разполага с лесен начин да коригира неравновесието чрез преобразуване на дълг в капитал.
- (73) Следователно според EDF е разумно да се приеме, че частен инвеститор, намиращ се в положение, възможно най-близко до това на държавата, а именно собственик на 100 % от акциите на предприятието, залагащ на дългосрочна перспектива на пазар с висока капиталоемкост, който предстои да се отвори за конкуренцията, би осъществил същата инвестиция.

8. МНЕНИЕ НА ФРАНЦИЯ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА РАЗШИРЯВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

- (74) Преди всичко френските органи считат, че когато е прекласифицирала освободените от корпоративен данък права на концедента в капиталови субсидии за EDF, държавата е действала като разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика. Те считат, че, противно на представеното в решението за откриване на процедурата от 16 октомври 2002 г. и в решението за разширяване на процедурата от 2 май 2013 г., мярката, която Комисията трябва да анализира, е еднократната мярка за рекапитализация на EDF по силата на член 4 от Закон № 9-1026, а не освобождаването от данъци във връзка с прекласифицирането на правата на концедента в капиталова субсидия, което би могло да се разглежда отделно от посочения закон. Френските органи се позовават на информацията в редица документи от 1996 г. и 1997 г., приложени към мнението им, които според тях подкрепят и потвърждават това твърдение. Тези документи са посочени в съображения 87 и 108. Впрочем според френските органи съществуват и други документи, представени от EDF, които биха подкрепили мнението на Франция.
- (75) В допълнение френските органи припомнят, че оспорват размера на помощта и отново се позовават на мнението си от 20 ноември 2003 г., според което спрямо този данък трябва да се прилага данъчната ставка от 1996 г., а не тази от 1997 г., както е посочено в съображение 47.

Относно приложимостта на принципа за частния инвеститор в условията на пазарна икономика

- (76) Френските органи не са съгласни, че оспорваното освобождаване от данъци е направено от Франция в качеството ѝ на носител на публичната власт, което прави неприложим принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика. Те считат, че Съдът не изисква държавата членка да представи реален бизнес план във връзка с оспорваната мярка.
- (77) Във връзка с това на първо място те припомнят, че през 1997 г. EDF е публична промишлено-търговска организация, поставена под регулаторния надзор на държавата, от което следва, че тя отлично познава предприятието и неговата промишлена стратегия, както и финансовите му перспективи. Поради това те считат, че представянето на информацията и оценките, с които държавата е разполагала преди да предприеме спорната мярка и които доказват възвръщаемостта на инвестициите, е приемливо. Комисията трябва да извърши цялостен анализ, като включи по-специално тези елементи, както и всички други уместни елементи.

- (78) На второ място, предвид естеството и предмета на член 4 от Закон № 97-1026, френските органи считат, че държавата е действала в качеството си на акционер, освобождавайки от данък прекласифицираните в провизии права на концедента. Този закон е предшестван от подписания на 8 април 1997 г. договор за изработка между държавата и EDF за периода 1997—2000 г., чието изпълнение предполага приемането на законодателни мерки за реструктуриране на баланса на предприятието. Преди това в писмо от 12 юли 1996 г. регулаторните органи съобщават на EDF, че договорът ще постави пред предприятието амбициозна цел по отношение на възнаграждението на държавата. В дял III от договора се предвижда възнаграждение за държавата, включващо два елемента: i) възнаграждение за капиталовите субсидии при фиксирана лихва от 3 % и ii) допълнително възнаграждение, равно на 40 % от нетните приходи на EDF, като комбинираната стойност от двата елемента не може да надхвърля 6 % от размера на капиталовите субсидии.
- (79) Държавата е разгледала тези възнаграждения под формата на прогнозни дивиденди, като ги е оценила, що се отнася до допълнителното възнаграждение, на 3,5 млрд. FRF, които могат да достигнат 6 млрд. FRF в рамките на периода, както е видно от писмо от 22 април 1997 г. на регулаторните органи до EDF. Тази прогнозна оценка се основава на икономическата и финансовата перспектива, предоставена от EDF на службите на Министерството на финансите на 19 февруари 1997 г., както и на хипотезите в договора за изработка. Докладът на докладчика на Сената относно Закон № 97-1026 от септември 1997 г. включва и анализи на службите на министерството за очакваното въздействие върху възнаграждението на държавата акционер за 1998 г., и по-точно 2,6 млрд. FRF, от които 1,5 млрд. FRF фиксирана лихва и 1,1 млрд. FRF допълнителни компенсации. От това следва, че държавата е направила прогнози за бъдещите печалби преди приемането на въпросната мярка подобно на всеки акционер, които желае да участва в увеличението на капитала на притежаното от него предприятие.
- (80) На трето място, френските органи считат, че прекласифицирането в провизии на правата на концедента и, в общ план, реструктурирането на баланса на EDF и укрепването на собствения капитал, спомагат да се преодолеят слабостите във финансовата структура на предприятието. Неотстраняването на тези слабости вероятно е щяло да принуди EDF да плаща по-високи лихви по дълга си и да го изправи пред проблеми с търговските му партньори поради отрицателното усещане за риск, свързан с контрагента. Тази загриженост на държавата акционер проличава в мотивите във връзка с член 4 от законопроекта, превърнал се по-късно в Закон № 97-1026, както и в изказването на компетентния министър при внасянето на законопроекта в Сената от 2 октомври 1997 г.
- (81) В докладите относно законопроекта на докладващите депутат и сенатор, представени съответно пред Националното събрание и Сената, също се подчертава положителният ефект от реструктурирането на баланса на EDF върху съотношението на дълга спрямо собствения капитал: в първия доклад собственият капитал (24,2 млрд. FRF) се оценява като недостатъчен спрямо задлъжнялостта (131,9 млрд. FRF) и нетните активи (696,4 млрд. FRF); укрепването на собствения капитал би направило балансовата структура на EDF по-адекватна спрямо действителното му наследство, като същевременно би позволило да се изготвят по-уместни съпоставки с европейските конкуренти; във втория доклад се подчертава и положителният ефект за EDF от увеличаването на доверието на финансовата общност и потенциалните партньори. С други думи, според френските органи разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика в сходно положение трябва да проявява загриженост за укрепването на финансовата структура на предприятието.
- (82) Според френските органи от това следва, че критерият за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика наистина е приложим и че държавата е действала в качеството си на акционер, като е прекласифицирала, без да облага с данъци, провизиите за правата на концедента в капиталови субсидии за EDF.

Относно прилагането на принципа за частния инвеститор в условията на пазарна икономика

- (83) Най-напред френските органи припомнят, че договорът за изработка между държавата и EDF предвижда възнаграждението на държавата да включва два елемента: i) възнаграждение за капиталовите субсидии при фиксирана лихва от 3 % и ii) допълнително възнаграждение, равно на 40 % от нетните приходи на EDF, което показва, че държавата е имала информация за очакваната възвръщаемост на инвестицията капитал. Както ще бъде потвърдено и в посочения по-горе доклад на депутата от Националното събрание, като се отчете наличието на фиксиран лихвен процент върху капиталовите субсидии прекласифицирането в капитал на провизиите за правата на концедента е довело до увеличаване на абсолютния размер на възнаграждението на държавата в резултат на разширяването на основата.
- (84) На второ място, френските органи считат, че възвръщаемостта на инвестицията в EDF през 1997 г. трябва да се разглежда в дългосрочна перспектива във връзка с бъдещите плащания към държавата и от гледна точка на увеличаването на стойността на предприятието. Към положителните нетни приходи след облагане и възнаграждението за държавата (1,4 млрд. FRF над възнаграждение на държавата в размер на 2,5 млрд. FRF през 1998 г.) обаче се добавят генерираните значителни ресурси за периода 1997—2000 г. в размер на почти 70 млрд. FRF, както е предвидено в договора за изработка. Както се подчертава в писмото на EDF от 19 февруари 1997 г., държавата наистина си е поставила за цел да увеличи стойността на активите на предприятието до тази сума в резултат на намаляването на задлъжнялостта, учредяването на активи и инвестициите за развитие, създавайки перспективи за увеличаване на стойността на капитала на EDF.

- (85) На последно място, при оценката на инвестиционните рискове държавата акционер е взел предвид особеностите на основната дейност на EDF, което осъществява дейност предимно във Франция и разчита на принципа на регулираното ценообразуване за покриване на разходите на предприятието. Тези особености биха намалили свързания с инвестицията риск и следователно изискването за възвръщаемост. Освен това известието на EDF от 27 юли 1996 г., изпратено до Сената на 15 септември 1997 г., показва, че възнаграждението на акционерите в чуждестранни дружества се различава значително в зависимост от институционалната и регулаторната среда в сектора във всяка държава.
- (86) Според френските органи от това може се заключи, че когато е прекласифицирала провизиите за правата на концедента в капиталови субсидии, без да ги облага с корпоративен данък, държавата е действала като разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика. Това заключение се потвърждава и от мнението на EDF, включително проучванията и анализите, на които то се основава, възпроизведено в съображения 62—73. Що се отнася по-специално до икономическото проучване на Охега, представено от EDF, френските органи считат, че Комисията трябва да извърши същия анализ, за да определи дали рекапитализацията на EDF от държавата през 1997 г. има характера на разумна инвестиция или не.

Представените от Франция документи в подкрепа на нейното мнение

- (87) В подкрепа на своя отговор на решението за разширяване френските органи са изпратили на Комисията девет документа, приложени към мнението им от 1 юли 2013 година. Тези девет документа са предоставени в подкрепа на твърдението, което вече се съдържа в мнението от 11 декември 2002 г., и според което допълнителна капиталова субсидия, равностойна на несъбрания данък, може да бъде обоснована от перспективите за рентабилност, предложени от EDF през 1997 г., които впрочем в рамките на следващите години са се осъществили. Без да се засягат елементите, изложени от Франция в нейното мнение, е уместно да се извърши системен анализ на съдържащите се в тези документи ключови елементи.
- (88) Документите се отнасят за подготовката, изпълнението на договора за изработка между държавата и EDF за периода 1997—2000 г. или обсъждането на законопроекта, превърнал се по-късно в Закон № 97-1026. Документите са от 1996 г. и 1997 г. и следователно съвпадат по време с предполагаемото инвестиционно решение. По-конкретно тези документи са договорът за изработка за периода 1997—2000 година ⁽¹⁾, писма на ресорните министри ⁽²⁾, писма на предприятието до администрациите на министерството или на Сената ⁽³⁾, както и документи и доклади на Националното събрание и Сената, свързани с подготовката за обсъждането на законопроекта ⁽⁴⁾. Съдържанието на документите е доизяснено по-долу.
- (89) В писмо от 12 юли 1996 г. до президента на EDF ресорните министри приветстват резултатите от плановия договор за периода 1993—1996 г. между EDF и държавата и предвид изтичането на неговия срок на 31 декември 1996 г. започват подготовката на плановия договор за периода 1997—2000 г. Освен това в писмото се посочва, че определянето на финансовите параметри на плановия договор за периода 1997—2000 г. трябва да стане част от нова рамка за нормализиране на счетоводното и данъчното положение на EDF в резултат от извършената от 1995 г. до момента работа. В това писмо се призовава да се започнат работа и дискусии между отговорните служби и EDF, като същевременно предприятието се информира относно първите три цели, които трябва да бъдат включени в бъдещия договор.

— На първо място министрите призовават за следното: „Постигнатото от предприятието повишаване на производителността трябва да му позволи да пропължи политиката си на намаляване на цените, като по този начин допринесе за конкурентоспособността на френската промишленост и увеличаването на покупателната способност на битовите потребители“;

— Едновременно с това EDF трябва да продължи усилията си за намаляване на своите задължения и да си постави амбициозни цели по отношение на възнаграждението на държавата чрез механизъм, включващ стимул за EDF и насочен към подобряване на неговите резултати;

— На последно място, плановият договор трябва също така да определи стратегическите насоки за развитието на EDF в международен план, като подреди приоритетите по значение.

⁽¹⁾ Договор за изработка между държавата и EDF за периода 1997—2000 г., подписан на 8 април 1997 г.

⁽²⁾ Писмо от 12 юли 1996 г. на министъра на икономиката и финансите и на министъра на промишлеността, пощите и далекосъобщенията до президента на EDF, писмо от 22 април 1997 г. на министъра на икономиката и финансите, заместник-министъра по бюджета и на министъра на промишлеността, пощите и далекосъобщенията до президента на EDF.

⁽³⁾ Писмо на финансовия директор на EDF до началника на отдела за финансиране и държавни инвестиции към Хазната от 19 февруари 1997 г.; аналитична бележка на EDF от 27 юли 1996 г. за възнаграждението на акционера, изпратена до Сената на 15 септември 1997 г.

⁽⁴⁾ Изложение на мотивите във връзка с член 45 от законопроекта, съдържащо различни разпоредби от икономическо и финансово естество, прието на заседание на Министерския съвет от 5 април 1997 г.; доклад на комисията по финанси, обща икономика и планиране към Националното събрание, представен от депутата Didier MIGAUD на 10 септември 1997 г. относно законопроект № 201 за спешни данъчни и финансови мерки; доклад на сенатор Alain Lambert във връзка със законопроекта за спешни данъчни и финансови мерки, представен на 24 септември 1997 г.; изказване на министъра на икономиката, финансите и промишлеността при представянето на законопроекта за спешни данъчни и финансови мерки пред Сената на 2 октомври 1997 г.

- (90) В хода на работата по подготовката на договора на 19 февруари 1997 г. финансовият директор на EDF изпраща до Министерството на финансите известие на EDF от 18 февруари 1997 г. В него се съдържат основните хипотези на финансовия сценарий, залегнал в договора за изработка между EDF и държавата за периода 1997—2000 г., включително годишните счетоводни баланси и прогнозните отчети за паричните потоци за периода.
- (91) В известието се предвижда тенденция за ежегодно намаляване на цените ($- [\dots] (*) \% - [\dots] \% - [\dots] \% - [\dots] \%$), производствени инвестиции за развитие в размер на $[\dots]$ FRF, от които $[\dots]$ FRF в чужбина, и инвестиции в размер на $[\dots]$ FRF в основната дейност за периода 1997—2000 г. Посочва се също подлежащо на данъчно приспадане възнаграждение за капиталовите субсидии в размер на 3 % върху основа, оценена на 50 млрд. FRF след реструктуриране на баланса, и на 40 % от печалбата след приспадане на фиксираната част на възнаграждението и корпоративния данък. Освен това дългът към края на годината трябва от $[\dots]$ FRF в края на 1996 г. да стане $[\dots]$ FRF в края на 2000 г. Също така остатъкът от дълга след приспадане на активите трябва от $[\dots]$ FRF в края на 1996 г. да стане $[\dots]$ FRF в края на 2000 г.
- (92) Сред документите, които френските органи прилагат към своето мнение, само известието на EDF от 18 февруари 1997 г., изпратено на следващия ден на регулаторните органи, съдържа прогнози и системни допускания за икономическите и финансовите резултати от дейността на EDF, изразени в цифри. Въз основа на тези прогнози от февруари 1997 г. държавата акционер може да очаква възвръщаемост на инвестирания капитал в размер на 2,1 млрд. FRF през 1997 г., 2,5 млрд. през 1998 г., 2,4 млрд. през 1999 г. и 2,4 млрд. през 2000 г., или 2,35 млрд. средно на година. Прогнозният счетоводен баланс на EDF за периода 1997—2000 г., включен в известието, изглежда по следния начин:

Таблица 1

Прогнозен счетоводен баланс на EDF за периода 1997—2000 г. (в млрд. FRF, коригирани спрямо инфлацията)

	1997 г.	1998 г.	1999 г.	2000 г.
Приходи	186,3	184,2	185,7	187,5
Разходи	177,0	177,2	179,1	180,9
От които за гориво и закупуване на енергия	36,9	36,8	37,8	38,5
От които разходи за дейността	88,3	91,2	93,6	95,7
Резултати от основната дейност	9,3	7,0	6,6	6,6
Резултати преди възнаграждението на държавата	6,8	6,5	6,1	6,1
Възнаграждение за капиталовите субсидии	1,5	1,5	1,5	1,5
Допълнително възнаграждение	0,6	1,0	0,9	0,9
Корпоративен данък	3,9	2,6	2,4	2,3
Нетен резултат	0,9	1,4	1,3	1,4

Източник: Известие на EDF от 18 февруари 1997 г. „Договор за изработка — икономически и финансови перспективи“

- (93) Както е посочено в известието на EDF, изплатеното на държавата възнаграждение подлежи на приспадане от данъци. Става дума за изключение от принципа, според който корпоративният данък се изчислява върху печалбата на предприятието след амортизация и лихви, което води до намаляване на нетната печалба, а оттам и на сумата, предназначена евентуално за изплащане на дивиденди. Това специално изключение може да доведе до увеличение на възнаграждението на държавата в качеството ѝ на акционер, но намалява със същия размер дължимите на държавата данъци и такси в качеството ѝ на орган, който събира данъци. В отговора си от 23 декември 2013 г. френските органи заявяват, че възнаграждението за капиталовите субсидии е приравнено на дивидент по смисъла на общото право, считано от 2001 г., и като следствие от това данъчните отчисления върху това възнаграждение са премахнати. Това правило за приравняване е приложено по отношение на груповия договор между EDF и държавата за периода 2001—2003 г., сключен след договора за периода 1997—2000 г.

(*) Поверителна информация.

- (94) На 8 април 1997 г. ресорните министри, президентът и главният изпълнителен директор на EDF сключват и подписват договор за изработка между държавата и EDF за периода 1997—2000 г. В договора се посочват основните насоки, които EDF трябва да следва в средносрочната си дейност, като са включени и взаимните ангажименти на страните по договора и се напомня, че тези ангажименти са поети въз основа на широки референтни допускания и могат да бъдат оспорени само в случай на съществена промяна на икономическата среда. Договорът включва различни ангажименти по три направления: препотвърждаване на основните задачи на публичното предприятие (дял I), подготовка на бъдещето на предприятието (дял II) и поставяне на предприятието в обновена финансова и институционална рамка (дял III). В две приложения към договора подробно се описват показателите за резултатите, които се проследяват в рамките на изпълнението (приложение I), и промените на цените, предвидени за всяка година между 1997 г. и 2000 г. (приложение II).
- (95) Основните ангажименти и насоки, предвидени в договора във връзка с предмета на настоящото решение, са изброени по-долу, а именно:
- Държавата отново потвърждава волята си да запази статута на предприятието, което, наред с друго, е доказало ефективността си и следва да запази своята стабилност в контекста на бъдещите промени, както е предвидено в Директивата на ЕС относно организацията на вътрешния пазар на електроенергия⁽¹⁾. От своя страна EDF трябва да вземе участие в устройството на територията и в националната солидарност, по-специално чрез осъществяване на амбициозна политика за подкрепа на икономическата активност и заетостта, като предостави услугите си на разположение на местните власти с цел да им помогне за създаването на работни места и подобряването на положението на най-бедните клиенти (дял I);
 - развитието на EDF трябва да насърчава „засилването на конкурентоспособността на френските предприятия“; в този смисъл повишаването на производителността като ангажимент на предприятието трябва да се насочи приоритетно към понижаване на средното равнище на цените. Ценовите корекции трябва да доведат до намаляване на средните стойности в коригирани спрямо инфлацията франкове в размер на [...] % през април 1997 г., [...] % през април 1998 г. и [...] % през април 1999 г. и [...] % през април 2000 г. Същевременно EDF трябва да се стреми да навлезе на нови пазари и по-специално в рамките на Европа (дял II);
 - реструктурирането на баланса на EDF преследва двойна цел, а именно укрепване на нетното имущество на предприятието и стабилизиране на финансовите отношения между държавата и EDF на основи, близки до общото право; правителството поема ангажимент да представи пред Парламента законодателна мярка, насочена към реструктуриране на баланса на EDF през 1997 г., която да влезе в сила от 1 януари 1997 г. В договора се предвижда възнаграждение за държавната акционер, което включва два елемента: възнаграждение за капиталовите субсидии при лихва от 3 % и допълнително възнаграждение в размер на 40 % от нетната печалба с таван на сумата от тези елементи, фиксиран на 6 % от размера на капиталовите субсидии, без да включва приблизително остойнстване в абсолютни стойности на предвидените суми. Освен това за периода 1997—2000 г. EDF се ангажира по-специално да отдели [...] FRF за производствени инвестиции в чужбина, да сведе brutния си дълг до [...] FRF в края на 2000 г., като го намали с [...] FRF, с цел да поеме по път, който ще го доведе до постигане на нулев дълг към момента за подновяване на производствения парк. И накрая, в договора се предвижда, че всяко преизпълнение на целите, водещо до излишък, следва да се насочи „приоритетно към допълнително намаляване на цените“ преди възнаграждението на държавата акционер или стимулиране на персонала на предприятието (дял III).
- (96) В писмо на министрите, подписали договора за изработка, до президента на EDF от 22 април 1997 г. се потвърждава консенсусният и окончателен характер на референтните допускания и финансовите прогнози, съдържащи се в известието на EDF от 18 февруари 1997 г., които са в основата на договора за изработка за периода 1997—2000 г. В действителност писмото изрично се позовава на предварителните договорености между EDF и публичните власти при разработването на финансовия сценарий. В него се потвърждава целта за средно намаление на цените на EDF с [...] % за период от четири години.
- (97) В писмото от 22 април 1997 г. са цитирани изменените разпоредби на декрета от 14 май 1956 г. и механизмите за формиране на възнаграждението в полза на държавата, описани в дял III от договора за изработка. В съответствие с тези разпоредби в писмото се посочва, че „референтният сценарий дава възможност за допълнително възнаграждение в размер на 3,5 млрд. FRF за периода“ 1997—2000 г. и че тези условия създават възможност да се достигне обща сума на плащанията към държавата в размер на 5,1 млрд. FRF през 1997 г., включително фиксирана лихва и авансово плащане на корпоративния данък. Тези суми съответстват на посочените в известието на EDF от 18 февруари 1997 г. Съответствието на сумите за допълнителното възнаграждение, изчислени въз основа на резултатите на предприятието, потвърждава, че различните по вид суми (приходи, разходи, нетни печалби и т.н.), включени в прогнозния оперативен баланс на EDF за периода 1997—2000 г., са разгледани, утвърдени и приети от регулаторните органи.

(1) Договорът се позовава на Директива 96/92/ЕО. В тази директива, както и в последващите директиви, не се предвиждат правила относно дружествения статут на предприятията за производство, пренос и разпределение на електроенергия в рамките на вътрешния пазар.

- (98) В писмото на ресорните министри от 22 април 1997 г. също така се подчертава, че основните параметри на договора се вписват в счетоводната и данъчната рамка на реструктурирането на баланса на EDF, която при наличието на необходимите законови разпоредби трябва да влезе в сила на 1 януари 1997 г. Във връзка с това в писмото се посочва, че „подробните правила за осъществяване на реструктурирането както в счетоводен, така и в данъчен план, ще бъдат предмет на допълнителни обсъждания между регулаторните органи и предприятието по вече установена схема“.
- (99) В действителност малко преди това писмо правителството внася в Националното събрание законопроект, приет от Министерския съвет на 5 април 1997 г., който съдържа различни разпоредби от икономически и финансов характер, сред които член 45, предвиждащ прекласифицирането на счетоводните провизии на EDF. В изложението на мотивите във връзка с този законопроект се пояснява, че предвидените счетоводни корекции биха позволили на EDF да разполага с баланс, който съответства по-добре на действителното му икономическо положение, и с равнище на собствения капитал, отговарящо на обема на дейността му. Законопроектът не е разгледан поради разпускането на Националното събрание на 21 април 1997 г.
- (100) След внасянето в Парламента на законопроекта относно спешните данъчни и финансови мерки, превърнал се по-късно в Закон № 97–1026, Националното събрание и Сенатът определят своите докладчици. В доклад № 204 на Националното събрание се описва историческият контекст, залегнал в основата на необходимостта от изясняване на статута на собствеността върху електропреносните съоръжения на EDF, което трябва да доведе до обезсилване на остарелите счетоводни практики, оспорени от Сметната палата в специалния ѝ доклад № 1993 от 10 октомври 1994 г. относно концесиите на EDF. В него се разясняват счетоводните промени, които трябва да бъдат извършени, и се представят количествени оценки на въздействието им върху различните балансови статии, както следва:

Таблица 2

Въздействие на реорганизацията на собствения капитал на EDF, произтичащи от член 4 от Закона за спешни данъчни и финансови мерки, върху баланса за 1996 г. (в млрд. FRF)

	Края на 1996 г.	Въздействие в резултат на члена
Собствен капитал	24,2	79,8
от които (баланси статии при пасивите):		
Капитал	2,6	2,6
Капиталови субсидии	36,6	50,7
Разлики от преоценки	2,1	6,2
Законово определени резерви	0,15	0,15
Неразпределена печалба ⁽¹⁾	20,2	18,3
Годишен резултат след възнаграждението на държавата	1,9	1,9

Източник: Министерство на икономиката и финансите

⁽¹⁾ Промените, засягащи неразпределената печалба, не се причислява въздействието в резултат на члена в тесния смисъл на думата, но са логично следствие от него.

- (101) В доклада на Националното събрание на преден план се извежда въздействието на законопроекта с цел да се постигнат по-уместни сравнения с коефициентите на задлъжнялост на други европейски конкуренти (Австрия, Великобритания, Швеция, Испания, Германия): след реструктуриране на баланса съотношението нетен дълг/собствен капитал на EDF намалява от 480 % на 148 %.
- (102) Освен това в доклада на Националното събрание се подчертават промените във финансовите отношения между държавата и EDF. В него се разясняват правният режим и възнаграждението за капиталовите субсидии за EDF, уредени с Декрет № 56-493 от 14 май 1956 г., изменен с Декрет № 86-1360 от 30 декември 1986 г. Този режим предвижда възнаграждение при фиксиран лихвен процент с таван от 8 % и допълнително възнаграждение, изчислено върху печалбата на EDF след облагане и фиксирана лихва. Плащанията, извършени от EDF за периода между 1991 г. и 1996 г. и представени в доклада, достигат 3,41 млрд. FRF средно за година в рамките на периода; отнесени към собствения капитал в края на 1996 г., тези плащания създават средна текуща рентабилност от 14,1 % за държавата акционер ⁽¹⁾; обобщение на тези плащания е представено в таблицата по-долу:

⁽¹⁾ Рентабилността за държавата акционер се обяснява със слабата основа на капиталовите субсидии в размер на 36 млрд. FRF (знаменател на съотношението) и значението на счетоводните провизии. След осчетоводяването на последните до 1996 г. годишният нетен резултат на EDF е отрицателен. Неразпределената печалба с отрицателен знак в счетоводния баланс е отразена в баланса като използвани собствени средства, фиксирани на 24,2 млрд. FRF (вж. таблица 2, колона „край на 1996 г.“, която показва как собствените средства на EDF са били орязани от неразпределена печалба с отрицателен знак в размер на 20,2 млрд. FRF преди изменението, въведено с член 4 от Закон № 97-1026). Тъй като данъкът не се начислява върху отрицателна доходност, положителната възвръщаемост за държавата акционер е за сметка на загуба за държавата в качеството ѝ на орган за събиране на данъци.

Таблица 3

Финансови отношения между държавата и EDF (в млн. FRF, коригирани спрямо инфлацията)

	1991 г.	1992 г.	1993 г.	1994 г.	1995 г.	1996 г.
Лихви върху капиталовите субсидии (BG — ред 407)	1 816	1 816	1 816	1 816	1 816	1 816
Допълнително възнаграждение за капиталовите субсидии (BG — ред 116)	500	665	965	1 938	1 500	4 002
Общо	2 316	2 481	2 781	3 754	3 316	5 818

Източник: Доклад на Националното събрание, стр. 77, изчисления на Комисията за „Общо“

- (103) По отношение на измененията в баланса на EDF в доклада на Националното събрание се уточнява, че „капиталовите субсидии съставляват основата за определяне на фиксираната лихва, като тяхното увеличаване, произтичащо от настоящия член, рискува да увеличи данъчната тежест за EDF. В договора за изработка между държавата и предприятието за периода 1997—2000 г., подписан на 8 април 1997 г., се предвижда промяна на условията за определяне на възнаграждението. Фиксираната лихва е сведена до 3 %, за да се компенсира въздействието върху данъчната основа“. В доклада се посочва още, че въпреки печалбите, които реализира от 1990 г. насам, EDF не е плащало корпоративен данък, както и че увеличаването на провизиите, свързани с концесията на RAG, би позволило да се изчистят едновременно натрупаните дефицити, свързани с неразпределената счетоводна печалба и натрупаните данъчни загуби. Поради това в доклада се отбелязва, че според ресорното министерство публичната организация (EDF) следва да плати корпоративен данък в размер на 3 млрд. FRF през 1997 г. и 2,5 млрд. FRF през 1998 г.
- (104) В доклада на Националното събрание се споменава за разглеждано изменение на текста на законопроекта, представено и отхвърлено от комисията. Изменението е имало за цел да се уточни, че декласифицираните счетоводни провизии трябва да бъдат преобразувани в собствен капитал чрез счетоводна отчетност, която да не минава през счетоводния баланс на EDF, така че да се избегне декларирането на прекалено голяма печалба, която държавата частично да обложи. За да се постигне това, с изменението се е предвиждало включване на счетоводния процес в закона, както и уточнението, че държавата не може да облага допълнително EDF във връзка с прехвърлянето на собствеността върху имуществото на RAG. В доклада се отбелязва, че „Вписването на счетоводната процедура за преобразуване на провизиите в собствен капитал в закона е премахнато по искане на Държавния съвет, тъй като няма законодателен характер“; при обсъждането по доклада се изказват няколко парламентарни становища, съгласно които държавата трябва да е в състояние да облага допълнително EDF, предприятието следва да плати данък върху печалбата си и че истинският въпрос е „да се знае колко ще получи правителството от EDF и по какъв начин“.
- (105) От своя страна в доклада на Сената, изготвен за целите на обсъждането на законопроекта, се посочва, че създаването на счетоводни провизии за подновяване на имуществото на RAG след 1987 г. е необосновано. В своята реч пред Сената на 2 октомври 1997 г. по време на внасянето на законопроекта отговорният министър подчертава фиктивния от данъчна гледна точка характер на загубите на EDF и на неплащането на корпоративен данък, произтичащо от тези провизии. В изказването си министърът уверява Сената, че механизмът по никакъв начин не поставя под въпрос монопола на EDF. В доклада на Сената е представено въздействието на разглеждания член върху статите в баланса на EDF преди и след прекласифицирането на провизиите въз основа на изчисление, подобно на използваното в доклада на Националното събрание и представено в таблица 2 по-горе. В доклада се посочва, че малките изменения на баланса ще улеснят сравнението с балансите на конкурентите на EDF; това ще засили доверието на финансовата общност в EDF, което е особено важно поради факта, че цената на преговарянето на дълга му зависи именно от съотношението нетен дълг/собствен капитал.
- (106) Във връзка с „изясняването“ на финансовите отношения на EDF с държавата в доклада на Сената се уточнява, че в замяна на приходите от данъци, които публичната организация ще предоставя на държавата заанапред, в договора за изработка, подписан на 8 април 1997 г. за периода 1997—2000 г., се предвижда леко намаление на плащанията на EDF към държавата. Заради положителния ефект на провизиите за подновяване в размер на 38,5 млрд. FRF, което обвързва EDF с плащане на корпоративен данък, в доклада на Сената се посочва, че „финансовите отношения между държавата и EDF са били коригирани в посока надолу“.

- (107) И накрая, другите представени от Франция документи включват уведомително писмо от финансовата дирекция на EDF до администрацията на Сената от 15 септември 1997 г. Към писмото на EDF е приложена таблица с количествените стойности на въздействието на член 4 от законопроекта и въздействието върху баланса, копие на декларацията от 27 юли 1993 г. относно концесиите за електроразпределение и вътрешен меморандум на EDF, съдържащ разсъждения относно чуждия опит в областта на възнаграждението на акционерите в електроенергийния сектор с дата 27 юли 1996 г. В последния документ се обясняват основните принципи, приложими в областта на възнаграждението на акционера, разликите и данните за рентабилността в някои предприятия в сектора: 60—80 % от печалбата в САЩ, 40 % за National Power и Power Gen, 78 % за Union Fenosa и 30 % за Endesa — дружество, осигурило на испанската държава рентабилност в размер на 28 % за периода 1991—1996 г., като се вземат предвид дивидентите и поскъпването на цените на акциите.
- (108) За разлика от другите два документа, внесени в Сената от EDF заедно с писмото му от 15 септември 1997 г., принципите, остойностяването и прилагането му спрямо възнаграждението, което EDF плаща на акционера, представени в известието от 27 юли 1996 г., не са анализирани, нито са включени в доклада на Сената. Вместо това в доклада на Сената, както и в този на Националното събрание, е уточнено, че очакваното намаление на възнаграждението, което EDF трябва да плаща на държавата във връзка с капиталовите субсидии от държавата акционер, е осъществено: „с цел да бъде взето предвид увеличението на капиталовите субсидии, което е предметът на настоящия член“.

9. ОЦЕНКА НА МЕРКИТЕ: НАЛИЧИЕ НА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

- (109) Член 107, параграф 1 от ДФЕС гласи следното: „Освен когато е предвидено друго в Договорите, всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.“ Прилагането на тези кумулативни условия към освобождаването от данъци, което Франция предоставя на EDF, е разгледано по-долу.

9.1. ИЗБИРАТЕЛНО ПРЕДИМСТВО ЗА ДАДЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ

- (110) Доколкото Закон № 97-1026 предвижда, че EDF се счита за собственик на RAG, за която има предоставена концесия, следва да се провери дали този закон не предполага прехвърляне на собствеността върху RAG.
- (111) Съгласно предоставената от френските органи информация EDF може с разумно основание да се счита за собственик на RAG преди влизането в сила на този закон. Това заключение се основава на следните елементи: особеностите на различните видове концесионни договори по френското право, особените характеристики на първоначалната концесия на EDF, която не съдържа специална клауза за преотстъпване, процедурата за придобиване на съответните активи, за които EDF е трябвало да плати такса, подобна на обезщетение за отчуждаване, както и условията за финансиране на поддръжката и развитието на RAG за сметка на EDF. Следователно „изсяняването“ на собствеността върху RAG в Закон № 97-1026 само по себе си не изглежда да предоставя икономическо предимство в полза на EDF.
- (112) Това означава, че следва да се разгледа дали в Закон № 97-1026 се вземат предвид всички данъчни последици, свързани с изсяняването, което предоставя във връзка със собствеността върху RAG, и дали в противен случай е налице икономическо предимство от данъчен характер в полза на EDF.

9.1.1. *Отказът от събиране на дължимите от EDF данъци на пръв поглед представлява избирателно предимство.*

- (113) През периода 1987—1996 г. EDF създава провизии за освобождаване от данъци за подновяване на RAG, чиято неправомерност е била подчертана от френската Сметна палата. След като по силата на разпоредбите на член 4 от Закон № 97-1026 EDF се счита за собственик на RAG, тези провизии загубват своя предмет и поради това е трябвало да бъдат прекласифицирани в други статии на счетоводния баланс.
- (114) Писмото на министъра на икономиката, в което се установяват данъчните последици от реструктурирането на счетоводния баланс на EDF, показва, че неизползваните провизии за обновяване на RAG са обложени от френските органи с корпоративен данък при данъчна ставка в размер на 41,66 %, приложима през 1997 г.

- (115) За сметка на това частта от тези провизии, която съответства на вече осъществени операции по подновяване, наричана също права на концедента, е прекласифицирана в капиталови субсидии в размер на 14,119 млрд. FRF. Това прекласифициране на провизии не е обложено с корпоративен данък. Данъчната администрация признава незаконния характер на тази операция, както става ясно от известието на Генералната данъчна дирекция от 9 април 2002 г., адресирано до Комисията и възпроизведено в съображение 35.
- (116) Съгласно становището на Националния счетоводен съвет корекциите на грешки трябва да бъдат записани в резултата за годината, в която са били констатирани. От друга страна, при положение че освободените от данък неизползвани провизии на стойност 38,5 млрд. FRF са били обложени с корпоративен данък при данъчна ставка от 41,66 % през 1997 г., не съществува никаква обективна причина другата част от освободените от данък провизии да не бъде обложена при същата данъчна ставка.
- (117) Правата на концедента е трябвало да бъдат обложени по същото време и със същата ставка, както и останалите счетоводни провизии, създадени за освобождаване от данъци. Това означава, че правата на концедента в размер на 14,119 млрд. FRF е трябвало да бъдат добавени към 38,5 млрд. FRF неизползвани провизии и да бъдат обложени с данък при ставката от 41,66 %, приложена спрямо реструктурирането на баланса на EDF. Като не плаща целия размер на корпоративния данък, дължим към момента на реструктурирането на своя баланс, EDF спестява 5 882 849 762 FRF от дължимия данък.
- (118) Данъчната мярка е довела до предимство за EDF през 1997 г., тъй като сумата от 5,88 млрд. FRF от данъчното освобождаване на сумата от 14,119 млрд. FRF, е записана в баланса на EDF като права на концедента, прекласифицирани от държавата при изпълнението на разпоредбите на Закон № 97-1026, влязъл в сила със задна дата от 1 януари 1997 година. Данъчните последици от закона са изложени в писмото на министъра на икономиката, считано от същата дата — 1 януари 1997 г.
- (119) Френските органи потвърждават, че дори за подновяването на RAG да не са били заделени провизии, EDF пак не би могло да плати корпоративния данък за периода от 1987—1996 г. поради пренасянето на данъчни загуби в следващата отчетна година. Този довод е неуместен. Данъчното облекчение се отнася за 1997 г., а не за предходните години. Освен това именно неправомерно провизираните субсидии отчасти са станали причина за пренасяне на данъчни загуби в следващата отчетна година. През периода 1987—1996 г. пренасянето на данъчни загуби в следващата отчетна година постепенно е преустановено, така че през 1997 г. размерът на дължимия от EDF данък би бил доста по-висок отколкото е бил преди това, дори и без да се взема предвид неплащането на данъка за прекласифицирането на правата на концедента.
- (120) Френските органи считат също, че ако учредяването на провизии за подновяването на RAG създава предимство, последното би трябвало да се счита за неутрализирано вследствие на увеличаването на размера на плащания през 1997 г. корпоративен данък. С други думи, както самите френски органи посочват в известието си от 9 април 2002 г., възпроизведено в съображение 35, ако неизползваните провизии за подновяване са били нормално обложени, правата на концедента са били прекласифицирани в капиталови субсидии, без да бъдат обложени с корпоративен данък. Следователно платеният от EDF данък през 1997 г. е в по-малък размер от обичайно дължимия данък.
- (121) Френските органи твърдят също, че за периода 1987—1996 г. EDF е платило на държавата обща сума в размер, надвишаващ корпоративния данък, който би платило дадено търговско дружество, което не е учредило провизии за подновяването на RAG и което би платило на своя акционер дивидент, равен на 37,5 % от нетния резултат след облагане с данъци. Впрочем ставката на корпоративния данък, която е трябвало да бъде приложена към реорганизирания баланс на EDF, е тази от 1996 г., а не тази от 1997 г.
- (122) От една страна, както е посочено в съображения 32 и 116, Националният счетоводен съвет счита, че счетоводните грешки трябва да бъдат коригирани в рамките на отчетния период, през който са констатирани. Тъй като провизиите за подновяването на RAG са били лишени от предмет по силата на Закон № 97-1026 от 10 ноември 1997 г., те е трябвало да бъдат прекласифицирани именно през финансовата 1997 г. и следователно обложени при ставката на корпоративния данък, приложима за тази финансова година. От друга страна, самите френски органи са приложили данъчната ставка на корпоративния данък от 1997 г. спрямо частта от провизиите, която е била обложена, както се припомня в съображение 34.
- (123) Неплащането от страна на EDF на корпоративен данък в размер на 5 882 849 762 FRF през 1997 г. представлява икономическо предимство за предприятието. EDF би могло да използва тези средства, за да укрепи собствения си капитал, без да търси външни финансови ресурси. Ако дължимият данък действително е бил платен и увеличението на собствения капитал е било финансирано за сметка на оперативните резултати на предприятието, то е трябвало да намали разходите си, да увеличи приходите си или да се откаже от капиталови инвестиции. Разполагайки със средства, които е трябвало да бъдат платени на френската държава под формата на корпоративен данък, EDF се е възползвало от мярка, приложима единствено спрямо него, която му е предоставила предимство в сравнение с френските предприятия в подобно положение, които е трябвало да платят корпоративен данък върху неправомерно прекласифицирани провизии съгласно член 38-2 от Общия данъчен кодекс, действащ през 1997 г., както е обяснено в съображение 35.

- (124) Въпреки това в мнението си от 11 декември 2002 г. Франция се е позовала на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика. Както припомнят съдебните органи на Съюза, по-специално в своите решения по този случай, посочени в съображения 7 и 8, допълнителна капиталова субсидия в полза на EDF, съответстваща на дължимия данък, не би могла да облагодетелства предприятието получател, като му предостави икономическо предимство по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, ако се установи, че хипотетичен частен инвеститор би инвестирал в EDF същата сума, при подобни условия и положение, в съответствие с критерия за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика.
- (125) В точка 99 от цитираното по-горе решение от 5 юни 2012 г. Съдът уточнява, че с обжалваното решение Общият съд не засяга нито приложимостта в конкретния случай на критерия за частния инвеститор в условията на пазарна икономика, нито резултата от евентуалното прилагане на този критерий. Поради това следва да се разгледаат последователно приложимостта и прилагането на този принцип в конкретния случай, особено в контекста на изброените от Съда критерии.

9.1.2. Относно приложимостта на принципа за частния инвеститор в условията на пазарна икономика

- (126) За да се определи евентуалната приложимост на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, следва да се установи, като част от цялостна оценка, дали освобождаването от данък е предоставено от Френската република в качеството ѝ на акционер или в качеството ѝ на носител на публичната власт. В решението си от 5 юни 2012 г. Съдът уточнява няколко фактора, които следва да се вземат предвид в рамките на цялостната оценка. Тези елементи, разгледани подробно по-долу във връзка с обстоятелствата по случая, са следните:
- в случай на съмнение държавата членка е длъжна да докаже недвусмислено и въз основа на обективни и проверими елементи, че приетата мярка произтича от качеството ѝ на акционер ⁽¹⁾; тези елементи трябва ясно да сочат, че съответната държава членка е взела предварително или едновременно с предоставянето на икономическото предимство решението с реално приложената мярка да осъществи инвестиция в публично контролираното предприятие ⁽²⁾;
 - в това отношение могат по-специално да се изискват елементи, че решението се основава на икономически оценки, сравними с тези, каквито би извършил — с цел да определи бъдещата възвръщаемост на подобна инвестиция — разумен частен инвеститор, който преди да осъществи посочената инвестиция се намира във възможно най-близко положение до това на държавата членка ⁽³⁾; Комисията може да откаже да разгледа такива елементи единствено в случай че представените доказателствени елементи са изготвени след приемане на решението за осъществяване на разглежданата инвестиция ⁽⁴⁾;
 - в това отношение могат да бъдат относими естеството и предметът на тази мярка, контекстът, в който тя се вписва, както и преследваната цел и правилата, уреждащи посочената мярка ⁽⁵⁾;
 - в конкретния случай прилагането на критерия за частния инвеститор следователно би позволило да се определи дали частен инвеститор при сходни условия би внесъл сума, равна на дължимия данък, в предприятието, което се намира в положение, сравнимо с това на EDF. ⁽⁶⁾.
- (127) В мнението си от 11 декември 2002 г., посочено в съображение 42, френските органи заявяват, че за EDF би било по-ефективно и неутрално пряко да преобразува правата на концедента в техния пълен размер в собствен капитал, без да заплаща корпоративен данък. Въпреки това в нито един от документите, предхождащи или съпадащи с предполагаемото решение за отказ от данъчно вземане, които са представени от Франция или от EDF в подкрепа на мнението им във връзка с решението за разширяване на процедурата, не се споменава пряко или косвено предполагаемото инвестиционно решение, последиците от него, предимствата и недостатъците му, нито аналогично решение за увеличаване на размера на капиталовите субсидии чрез отказ от данъчно вземане. В документите, представени от френските органи и посочени в съображения 87—108, не се споменават, а още по-малко се анализират предимствата и недостатъците, произтичащи за държавата от решението ѝ да се откаже от облагане с корпоративен данък на част от провизиите за правата на концедента, прекласифицирани в капиталови субсидии на EDF по силата на Закон № 97-1026 от 10 ноември 1997 г.
- (128) Франция е длъжна, в случай на съмнения относно приложимостта на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, като например тези, формулирани от Комисията, да докаже недвусмислено и въз

⁽¹⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело C-124/10P — Комисия/EDF, ЕС:С:2012:318, точка 82.

⁽²⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело C-124/10P — Комисия/EDF, ЕС:С:2012:318, точка 83.

⁽³⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело C-124/10P — Комисия/EDF, ЕС:С:2012:318, точка 84.

⁽⁴⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело C-124/10P — Комисия/EDF, ЕС:С:2012:318, точка 104.

⁽⁵⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело C-124/10P — Комисия/EDF, ЕС:С:2012:318, точка 86.

⁽⁶⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело C-124/10P — Комисия/EDF, ЕС:С:2012:318, точка 95.

основа на обективни и проверими елементи, че приетата мярка произтича от качеството ѝ на акционер. От контекста на предоставените елементи е видно, че решението да инвестира, като се откаже от събиране на принципно дължим от EDF данък, трябва да се счита за взето в условията на мълчаливо съгласие, без да е бил изготвен мотивиран правен акт, който да позволява да се разбере или да се провери точното съдържание на решението, мотивите и правното основание, залегнали в основата му, както и от кой компетентен орган и на коя дата е било взето. С оглед на елементите, изложени от Съда с цел проверка на приложимостта на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, а именно по-специално необходимостта от наличието на обективни и проверими елементи, действително приложената мярка или предварителни икономически оценки, липсата на такива данни или физически доказателства трябва да се разглежда като първоначална индикация за неприложимостта на този принцип.

- (129) В отсъствието на документи, които дават възможност да се проследи процесът на вземане на предполагаемото решение, е уместно да се опише евентуалната инвестиционна мярка, планирана от френската държава. В конкретния случай Съдът е постановил, че критерият за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика трябва да позволи да се определи дали частен инвеститор при сходни условия би внесъл 5,88 млрд. FRF в предприятие, което е в положение, сравнимо с това на EDF. Инвестиция от страна на Франция означава, че тя би се отказала от получаването на тази сума, за да получи печалба, надхвърляща първоначално използваните ресурси. С други думи, анализът следва да се извърши спрямо размера на дължимия корпоративен данък.
- (130) В това отношение липсата на конкретни проучвания, данни или анализи на възвръщаемостта на инвестицията за сумата, равна на размера на освобождаването от данък, предоставената от Франция или от EDF информация затруднява открояването на ефектите от предполагаемата инвестиция. Тази трудност не е непреодолима, ако се приеме, за целите на анализа на повечето фактори, които имат отношение към проверката на приложимостта и прилагането на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, че допълнителната вноска в капитала на EDF, равна на сумата на несъбрания данък, се ползва с правата, предвиден за целия набор на субсидиите. По този начин, ако субсидиите се заплащат при определена ставка, тази ставка е трябвало и реално е била приложена спрямо размера на несъбрания данък. Напротив, ако се възприеме диференцираният подход, предоставената от Франция или от EDF информация не позволява на пръв поглед да се илюстрира ефектът от увеличаването на размера на субсидиите върху размера на несъбрания данък.
- (131) Отказът от данъчно вземане е довел до увеличаване на капиталовата субсидия на EDF и съответно на собствените средства на EDF на допълнителни 5,88 млрд. FRF в рамките на общата сума на прекласифицираните провизии в размер на 14,119 млрд. FRF. Тези провизии, които не съответстват на предварителна вноска на свежи средства от държавата акционер, са били прекласифицирани в капиталови субсидии и вписани в съответната статия в горната част на счетоводния баланс на EDF, наред с други форми на собствен капитал (капитал, субсидии и т.н. — таблица 2). Без освобождаването от данък собствените средства на EDF, които е трябвало да достигнат 79,8 млрд. FRF през 1997 г., биха възлезли на 72,1 млрд. FRF съгласно разгледаните по онова време документи (съображение 100, таблица 2). По този начин вместо на 50,7 млрд. FRF държавните субсидии за капитала на EDF биха възлезли на 44,8 млрд. FRF.

Предполагаемо инвестиционно решение: елементи на анализа

- (132) На първо място, както изтъкват френските органи, тъй като включването на размера на неплатените данъци е увеличило данъчната основата на субсидиите и тъй като за нея се изплаща вознаграждение при фиксирана лихва (3 %), освобождаването от данък или отказът от неговото вземане е увеличило абсолютната стойност на вознаграждението на държавата (съображение 83). Въпреки това увеличението на капиталовите субсидии, съответстващо на освобождаването от данък, не е довело до съответстващо увеличение на вознаграждението на държавата. Във връзка с това следва да се отбележи, че вознаграждението за държавните субсидии в капитала на EDF се предвижда в Декрет № 56–1360 от 30 декември 1956 г. (съображения 18 и 103). По този начин вознаграждението, впрочем доста различни, са били включени в договорите за изработка, които са предшествовали и последвали действащия за периода 1997—2000 г. договор, както е показано в съображения 93 и 102. Принципът за изплащане на вознаграждение е предшествовал предполагаемото решение и е останал да действа след него.
- (133) Освен това проучването на фактите показва, че разглежданото освобождаване от данък е можело да доведе до намаляване на вознаграждението за осъществяването от държавата инвестиции. Докладът, изготвен от Националното събрание през септември 1997 г., ясно показва, че увеличението на общия размер на субсидията е причина за намаляването на вознаграждението за нея, за да не се „увеличи данъчната тежест за EDF“ (съображение 103). Докладът на Сената потвърждава това намаление, което е желано от органите на публичната власт (съображение 108).
- (134) Между 1991 г. и 1996 г. EDF изплаща на държавата по-високо вознаграждение върху по-ниска основа на капиталовите субсидии в сравнение с това, което е било планирано за периода 1997—2000 г. при по-висока

основа. Абсолютният размер на средното годишно възнаграждение от 3,41 млрд. FRF за периода 1991—1996 г., когато субсидиите са били в размер на 36,6 млрд. FRF, е бил доста по-висок от предвидените 2,35 млрд. FRF върху по-широката основа от 50,7 млрд. FRF за периода 1997—2000 г. (съображения 92 и 102—103, таблица 3). От това следва, че текущата пределна възвръщаемост от увеличението на размера на капиталовите субсидии на 5,88 млрд. FRF, която държавата акционер е очаквала за периода 1997—2000 г., може да се анализира като отрицателна спрямо периода 1991—1996 г.

- (135) В действителност френските органи са направили така, че абсолютното и относителното възнаграждение, изплатено на френската държава във връзка с капиталовата субсидия, да е толкова по-ниско като абсолютна и относителна стойност, колкото по-широка е основата, както става съвсем ясно от докладите на Националното събрание и на Сената. От това следва, че като увеличава размера на общата субсидия, за която се дължи по-малко възнаграждение в сравнение със субсидията отпреди приемането на Закон № 97-1026, решението за освобождаване от данък не изглежда да е част от инвестиционно решение.
- (136) На второ място, начинът, по който е замислено и определено възнаграждението за увеличаването на капиталовите субсидии, не би бил предпочетен от разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика.
- (137) И наистина, както се вижда от информацията в писмата на ресорните министри и в парламентарните доклади, посочени в съображения 97, 103 и 106, при прегледа на възнаграждението на френската държава през 1997 г. след реструктурирането на баланса на EDF френските органи са взели под внимание както възнаграждението за капиталовите субсидии, относими към държавата като акционер в тесния смисъл на думата, така и очаквания размер на данъка, който държавата би получила след 1997 г., след множество години на пренасяне на данъчни загуби, относими към държавата в качеството ѝ на носител на публичната власт по отношение на събирането на данъци. Както е посочено в съображение 93, възнаграждението за капиталовите субсидии от своя страна е подлежало на приспадане от корпоративния данък по силата на дерогацията от общото право.
- (138) Следователно концепцията, която е разгледана и потвърдена от френските органи през 1997 г., предвижда общо облагане на EDF, кумулиращо данък и възнаграждение. В документите, представени от френските органи, размерът на общия данък, с който се облага EDF, дори над оспорваното освобождаване, произтичащо от данъчните правомощия, и възнаграждението, изплатено на държавата като акционер, се смесват. При все това според тях тези документи доказват наличието на инвестиционно решение. Напротив, постоянното внимание, което се отделя на плащането на данъците, дължими от EDF на държавата в качеството ѝ на орган, който събира данъци, включително законното уреждане и изчистването на несъбраните данъци преди влизането в сила на Закон № 97-1026 за целите на разглеждането и определянето на възнаграждението на държавата като акционер, сочи, че спорното освобождаване от данък е било одобрено от държавата в качеството ѝ на носител на публичната власт, а не на инвеститор.
- (139) Това заключение впрочем е допълнително подсилено от естеството на целите, възложени от държавата на EDF през 1997 г. за изпълнение на задачи и цели, присъщи на орган на публичната власт, а не на акционер. Тези задачи ясно личат при определянето на цените на EDF, договорено в договора за изработка за периода 1997—2000 г., от който зависи възнаграждението на държавата като акционер. Всъщност държавата изисква EDF да допринесе за повишаване на конкурентоспособността на френската промишленост и популателната способност на френските домакинства. Тези съображения са не просто чужди на разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика, а и противоречат на финансовите интереси на този хипотетичен инвеститор. Същото се отнася и за целта, възложена на EDF в договора за изработка за периода 1997—2000 г., да осъществява амбициозна политика за подкрепа на икономическата активност и заетостта, като се постави в услуга на местните власти (съображения 89 и 95).

Икономически оценки за определяне на възвръщаемостта на предполагаемата инвестиция

- (140) Договорът за изработка между държавата и EDF, подписан на 8 април 1997 г., съдържа предварителна оценка на финансовия сценарий, включващ прогнозите за възвръщаемост на инвестицията в капиталови субсидии на EDF за държавата акционер (съображение 92). Тези документи и анализи, изтъкнати от френските органи, се отнасят до очакваните последици от прекласифицирането на всички провизии, учредени от EDF, без значение дали са обложени или не, дали са в резултат от прилагането на Закон № 97-1026 или не. Единствената системна оценка, представена от френските органи, която е включена в известието на EDF от 18 февруари 1997 г. (съображение 92), е обща и се ограничава до законово уреденото възнаграждение, приложимо за капиталовите субсидии, включително тези преди реструктурирането на баланса на EDF, без да се включва например възнаграждението за капитала извън субсидиите или възнаграждението за собствените средства.
- (141) Нито един изпратен от Франция или от EDF документ не показва, че предполагаемото инвестиционно решение, а именно предоставянето на по-голяма капиталова субсидия за EDF чрез отказ от вземане на данък върху прекласифицираните провизии, е било подложено на преглед, проучване или специален анализ. Предвид размера на разглежданите суми обаче разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика вероятно би възложил

изготвянето на финансов и икономически анализ на инвестицията преди да реши дали, с оглед на нормативната рентабилност на капиталовите субсидии, освобождаването от данък в размер на 5,88 млрд. FRF е необходимо, за да може предприятието да гарантира дългосрочната възвръщаемост на цялата му инвестиция и достатъчно възнаграждение на акционера за тази цел. Такъв вид предварително икономическо проучване, което Съдът е посочил в точка 84 от решението като едно от елементите, които позволяват да се стигне до благоприятно заключение относно приложимостта на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, липсва.

- (142) Трябва специално да се отбележи, че като се изключи възнаграждението, което държавата би получила за периода 1997—2000 г., не е извършено никакво проучване за възнаграждението или възвръщаемостта в по-дългосрочен план, въпреки че Франция претендира да е осъществила дългосрочна инвестиция. Разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика обаче не би пропуснал да извърши анализ на възвръщаемостта на инвестицията за периода след 2000 г.
- (143) Ако може да се приеме, че разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика би взел под внимание последиците от намаляването на коефициента на задлъжнялост на EDF, следва да се отбележи, че предимството, произтичащо от възможността EDF да взема по-евтини заеми заради по-доброто съотношение на дълга спрямо собствения капитал, се споменава в най-общ план в някои от документите, представени от Франция (съображения 101 и 105) и от EDF. Въпреки това няма доказателство, което да показва ползите и рентабилността за държавата акционер от намаляването на разходите за заеми на EDF или от по-ниския коефициент на задлъжнялост. Според количествените оценки от онзи период, представени в съображение 101, съотношението нетен дълг спрямо собствени средства на EDF трябва да достигне 148 % след новата капиталова субсидия в пълен размер, която възлиза на 50,7 млрд. FRF, включително 5,88 млрд. FRF спорно освобождаване от данък. Без освобождаването от данък това съотношението би било около 163 %, или около три пъти по-ниско в сравнение със съотношението от 480 % отпреди влизането в сила на Закон № 97-1026. Разглеждан отделно от другите последици от прекласифицирането на различните провизии, приносът на освобождаването от данък за подобряването на това съотношение не е от съществено значение и конкретният му принос за намаляването на разходите за заеми на EDF е твърде съмнителен (съображения 170–172). Във всеки случай в документите, представени от френските органи, не се споменават и не се анализират като инвестиция нито възнаграждението за акционера, произтичащо от съотношение в размер на 148 %, нито пък, а и още по-малко, възнаграждението, произтичащо от съотношение в размер на 163 %. В това отношение не е направена никаква предварителна икономическа оценка, сравнима с тази, която разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика би направил, както е посочил Съдът в точка 84 от своето решение.
- (144) В това отношение икономическото проучване, представено от EDF в подкрепа на мнението му (съображения 69–70), не установява, че Франция е действала като инвеститор, а не като носител на публичната власт. Проучването е изготвено след решението за предполагаемата инвестиция през 1997 г. и не е разглеждано от органите, компетентни да вземат такова решение. Дори само поради тази причина проучването не е допустимо като доказателство, както е посочено от Съда (съображение 126, точка 104 от решението от 5 юни). Фактът, че проучването е направено въз основа на действителни референтни данни, които са били на разположение в онзи момент, не може да обезсили това заключение. Проучването е било изготвено специално за конкретния случай вследствие на разширяването на процедурата през май 2013 г. и заключенията, до които се стига в него, очевидно са били известни на EDF през юли 2013 г., въпреки че самото проучване е от октомври 2013 г. Впрочем има и други причини, които обезсилват количествените резултати на проучването и по този начин лишават от основание заключенията, които EDF извлича от него в подкрепа на своите съображения, а именно:
- В проучването се използват референтни данни, които са предимно от онзи момент, и се прилагат общоприети методологични подходи за оценка на стойността на предприятията при следните съществени резерви, формулирани по-долу. При все това то все пак представлява особено сложна икономическа оценка, изготвена въз основа на сравнително изчерпателно проучване на данни, която е осъществена и валидирана в рамките на три месеца. Изготвянето предполага последователни и многобройни методически решения, които понякога са спорни. Без това изготвяне е напълно невъзможно, въз основа на разпръснатите данни с различен произход, да се изгради груба представа или възможна прогноза за количествените измерения на рентабилността, която френската държава е можела да очаква през 1997 г. Съдът обаче изисква принципът за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика да се прилага спрямо предсказуемите оценки към момента на вземане на решението (точка 105 от решението от 5 юни 2012 г.). За разлика от твърденията на EDF самият факт, че според наличните данни за 1996—1997 г. компетентните служби на френската държава не са извършили сами проучване с такъв мащаб и сложност, нито са възложили изготвяне му, е знак, че възвръщаемостта на предполагаемата инвестиция за акционера сама по себе си не е била от решаващо значение за френските органи, когато е трябвало да вземат решението си.
 - В проучването се анализира поведението на френската държава по отношение на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, като се използва много по-различна информация и предположения от тези, представени в съображения 87—108, които според френските органи са мотивирали и обосновавали вземането на предполагаемото решение. Инвестиционното решение обаче не е взето от EDF и според Съда (точки 82 и 83 от неговото решение от 5 юни 2012 г.) именно Франция има за задача да приведе

данни, които показват естеството и контекста на решението. Тъй като Франция твърди, че е взела решението си именно с оглед на представените от нея информация и данни, проучването, а оттам EDF де факто се поставят на мястото на предполагаемия инвеститор и претендират да познават по-добре от френското правителство съображенията и информацията, които действително биха мотивирали вече взетото решение и възприетите хипотези. Следователно проучването е основано на спекулации и предположения относно данните, информацията и хипотезите, които френските органи биха могли да вземат предвид — наред с други, които не могат да бъдат изключени — през 1997 г., от което следва, че проучването няма доказателствена стойност през 2015 г. (или през октомври 2013 г., когато е било осъществено) да обясни и изясни действително взетото от френските органи през 1997 г. решение, което тези органи обясняват с различни данни и хипотези.

- Такава доказателствена стойност липсва и поради това, че с оглед да стигне до резултатите, представени в съображение 70, проучването се основава на хипотези, които са или произволни, или рискови, или неподкрепени от фактите, или противоречащи на информацията, произтичаща от представените от френските органи документи, които според тях показват приложимостта и действителното прилагане в конкретния случай на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика. Така на първо място в проучването се предполага, че след 2000 г. възнаграждението на държавата акционер няма да се определя с декрети и да бъде включено в договор за изработка между държавата и EDF, а ще бъде фиксирано въз основа на дивидентите, които други предприятия от сектора са изплащали през периода 1996—1997 г. ⁽¹⁾ Възнаграждението за капиталовите субсидии на EDF обаче е било уреждано с декрет от 1956 г. насам (съображение 102) и е било уреждано законово и отразявано в многогодишни договори за изработка преди и много след 1997 г. въз основа на съображения, които не са имали връзка с дивиденти, изплащани от предприятия от сектора и работещи на пазари извън Франция (съображения 94 и 95). Освен това, на второ място, в проучването без обосновка в счетоводния баланс на EDF се въвеждат провизии, произхождащи от финансовите отчети на EDF в размер на 11,6 млрд. FRF (преди облагане) и 7,3 млрд. (след облагане) ⁽²⁾ чрез изкуствено увеличаване на стойността на EDF и без да се вземат предвид наличната информация и предвидимите през 1997 г. промени по отношение на тежестта на ангажиментите на EDF към пенсионната схема на неговите служители (съображения 168—169).
- Освен това, на трето място, в проучването увеличаването на стойността на EDF вследствие на нарастването на постъпленията и резултатите се изчислява въз основа на „пазарните очаквания“ през 1997 година ⁽³⁾. Френските органи обаче са разполагали с конкретни и измерими прогнози за приходите и резултатите на EDF за периода 1997—2000 г., утвърдени в рамките на изготвянето на договора за изработка за същия период, и твърдят, че са се позовавали на тези прогнози и данни, за да вземат своето решение (съображения 78—79, 90, 94, 96), като в същото време през 1997 г. са познавали отлично предприятието и неговите финансови перспективи (съображение 77). Позоваването на „пазарните очаквания“ от трети страни с цел определяне на окончателната оценка на стойността на EDF при тези условия не е нито разумно, нито последователно спрямо аргументите, представени от Франция, за да обясни и обоснове решението, за което се твърди, че е взето от нейните органи. Още повече че френските органи подчертават, че основната дейност на EDF се извършва във Франция на регламентирани през 1997 г. цени (съображение 85). Освен това тези цени са фиксирани на ниски равнища, за да се засили конкурентоспособността на френската промишленост и популателната способност на френските домакинства (съображения 89 и 95). В проучването не се дава обяснение, а още по-малко аргументирано се обосновава защо възнаграждението, дивидентите и резултатите на предприятията, учредени като публични акционерни дружества и търгувани на борсата, които не са имали значително присъствие във Франция и са осъществявали дейност на пазари, на които действат различни ограничения в областта на конкуренцията и регулирането (напр. Endesa, Gas Natural и Union Fenosa в Испания, RWE, EON и Verbund в Германия, Fluxus в Белгия и т.н.), могат да определят резултатите, възнаграждението и дивидентите на EDF, което е сред хипотезите, определящи резултатите, представени в съображение 70 ⁽⁴⁾.
- И накрая, на четвърто място, в изследването напълно необосновано се прави предположение, че увеличаване на капиталовата субсидия на EDF през 1997 г. е равносилно на придобиването на ликвиден финансов актив, поне потенциално ⁽⁵⁾. През 1997 г. обаче EDF е публична промишлено-търговска организация, която не разполага с дружествен капитал (съображение 19), като френските органи и EDF по онова време твърдят, че в бъдеще ще запазят този статут (съображения 95, 105). Спекулативният характер на това изходно начало, което обаче е от ключово значение за резултатите на проучването, е доказан по-подробно в съображения 179—181.

Естество и цел на мярката, контекст, в който тя се вписва, и правила, уреждащи посочената мярка

- (145) Съдът подчертава, че естеството на предприетата мярка е част от важните фактори, които следва да бъдат взети под внимание при извеждането на благоприятно заключение относно приложимостта на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика (точка 86 от решението). Решението за внасяне на допълнителна

⁽¹⁾ Проучване на Охега, точки 3.3, 3.24-3.25

⁽²⁾ Проучване на Охега, таблица А2.2

⁽³⁾ Проучване на Охега, точка 3.3

⁽⁴⁾ Проучване на Охега, точки 3.3, 3.15, таблица 3.2, таблица 3.8 за коефициент бета и приложение 5.

⁽⁵⁾ Проучване на Охега, точки 3.5, 3.13, 3.20—3.23.

сума към капиталовата субсидия на EDF, като не се начислява данък върху прекласифицирането на неправомерни провизии, свързани с RAG, е решение както от счетоводен характер за преразпределяне между балансните статии на EDF (съображения 100 и 105), така и решение от данъчен характер, тъй като компетентните органи считат, че корпоративният данък следва да бъде събиран преди прекласифицирането (съображение 35), въпреки че е бил платен данък върху други прекласифицирани счетоводни провизии. Поради това не е установено, противно на твърденията на френските органи, че тези два аспекта, счетоводният и данъчният, са неразривно свързани в единна мярка, въведена със Закон № 97–1026 от 10 ноември 1997 г.

- (146) В член 4, параграф 2 от закона се предвижда, че стойностното изражение на материалното имущество, отдадено на концесия на RAG, включено в пасивите на баланса на EDF, трябва да бъде вписано след приспадане на съответните разлики от преоценки в статия „Капиталови субсидии“ (съображение 28). От това може да се направи изводът, че законът предвижда, че извън евентуалните разлики от преоценки, размерът на стойностното изражение, който трябва да бъде вписан като капиталова субсидия на EDF, не трябва да се намалява с никакво друго счетоводно или данъчно отчисление. Въпреки това решението за облагане на EDF или за отказ от облагане не попада в обхвата на закона по смисъла на член 34 от Конституцията на Франция и Закон № 97–1026 няма правна сила по този въпрос. Този член ограничава законодателните правомощия на Парламента в областта на данъчното облагане до данъчната основа, ставките и методите за събиране на данъци от всякакъв вид. Така EDF плаща корпоративен данък за определени счетоводни провизии, но не и за други в резултат на същата операция по прекласифициране, осъществена чрез закон.
- (147) Впрочем подготвителните документи, предоставени от френските органи и посочени в съображение 104, доказват, че през 1997 г. Държавният съвет е на мнение, че разпоредбите с незаконодателен характер следва да бъдат изключени от текста на законопроекта; освен това проект за изменение на законопроекта на правителството, насочен към ограничаване на вземанията, които държавата може да налага на EDF съгласно закона, също е бил отхвърлен. И накрая, през април 1997 г. отговорните министри считат, че подробните правила за осъществяване на реструктурирането на EDF в счетоводен и данъчен план трябва да бъдат предмет на допълнителен обмен на информация между регулаторните органи и предприятието (съображение 98).
- (148) Тези елементи, определени и отразени в количествено отношение в писмото за изпълнение, изпратено от ресорните министри, упражняващи надзор върху EDF, на 22 декември 1997 г. след приемането на закона (съображение 31) показват, че данъчните аспекти на прилагането могат да бъдат отделени от разпоредбите на Закон № 97–1026 от 10 ноември 1997 г. В адресираните си до EDF писма тези министри обясняват реструктурирането на горната част на баланса на EDF с постигане на съответствие с член 4 от Закон № 97–1026 от 10 ноември 1997 г. и изглежда вземат мълчаливо решение относно данъчните последици от реструктурирането без да става дума за каквато и да било печеливша инвестиция или задължителни разпоредби в закона.
- (149) По отношение на контекста на мярката, който Съдът изтъква като важен фактор, наред с други, за оценката на евентуалната приложимост на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, подготвителните срещи и подкрепящите документи за периода, довели до договора за изработка между държавата и EDF, подписан на 8 април 1997 г., показват, че прекласифицирането на провизиите е направено в контекста на подготовката за частична либерализация на пазара на електроенергия в Съюза, определена още през 1996 г. По тази причина стремежът за изнасяне на дейността на EDF на външни пазари присъства в договора за изработка за периода 1997—2000 г. и в подготвителните документи, както и в парламентарните документи. Самият договор за изработка предполага, че за изпълнението му е необходима регулаторна законодателна мярка, подобна на тази, предвидена в Закон № 97–1026, като по този начин се установява фактическа приемственост между целите на договора и тези на законодателя. Въпреки това нито в договора, подписан през април 1997 г., нито в подготвителните документи и обмена на информация с органите, упражняващи регулаторен надзор върху EDF, не се изразява позиция по конкретния размер на данъка.
- (150) Този контекст, очертан от елементите, изложени от Франция в нейното мнение, обаче не позволява да се установи със сигурност дали мярката може да бъде приписана на поведението на акционер, който желае да осъществи инвестиция. Всъщност необходимостта от отстраняване на пропуските, отбелязани от Сметната палата през октомври 1994 г., също се вписва от този контекст. Докато, от една страна, става дума за корекция на счетоводна грешка, която е позволила на EDF да не плаща корпоративен данък в продължение на години, френските органи подчертават, че механизъмът не поставя под въпрос монопола на EDF (съображение 105) и че стабилната рамка, изградена благодарение на либерализацията на пазара, следва да се запази (съображение 95). Вярно е, че либерализацията създава възможности за разширяване на националните пазари на други държави членки и че определени действия са били предвидени в договора за периода 1997—2000 г. с цел отварянето на EDF в международен план. Факт е обаче също така, че желанието на публичните органи да предоставят предимство на националните предприятия чрез мерки за финансова подкрепа преди началото на либерализацията не се ограничава до държавните предприятия и не е типично за поведението на разумен акционер в публично предприятие.
- (151) И накрая, Съдът посочва, че разглеждането на правилата, уреждащи оспорваната мярка, е от значение, за да се определи нейният характер било като инвестиция от държавата акционер, било като правомощие на носител на публичната власт. Следователно поставянето на мярката в едната или в другата категория може да зависи от съответствието с правилата, които я уреждат. Поради това е необходимо да се разгледат правилата, уреждащи

режима на инвестиране на данъчни ресурси в предприятия като EDF. Без тази мярка стойността на несъбрания корпоративен данък би била причислена към общите бюджетни приходи на френската държава през 1997 г. Както е предвидено в член 18 от Наредба № 59–2 от 2 януари 1959 г. относно устройствения закон за законодателството във финансовата област, приложима към момента на разглежданите факти, съвкупността от приходите, осигуряващи изпълнението на съвкупността на разходите, всички приходи и всички разходи на държавата се внасят в една сметка, наречена общ бюджет. Така данъчните приходи се внасят в бюджета и в полза на държавата, а не в полза на публичните предприятия.

- (152) Този бюджет е подчинен на конституционния принцип на универсалност, съгласно който съвкупността от приходите и съвкупността от кредитите се записват в две отделни групи, без никаква конкретна връзка между тях, например между приход от корпоративен данък и дейност като капиталова субсидия в полза на публично предприятие като EDF. Разбира се, пренасочването на данъчни ресурси към юридическо лице, различно от държавата, под формата на субсидия или като инвестиция, е възможно съгласно френското законодателство, при условие че това пренасочване се извършва посредством изрични разпоредби. В член 18 от Наредба № 59–2 се предвижда, че, с изключение по-специално на кредитите и авансите, пренасочването на държавните приходи се прави по изключение, и то само със съответна разпоредба на закона за бюджета и по инициатива на правителството.
- (153) Закон № 97–1026 от 10 ноември 1997 г. обаче не е закон за бюджета и поради това чрез него не може да се насочва данъчен ресурс в полза на капитала на EDF. Освен това не изглежда да са приемани конкретни разпоредби по инициатива на правителството в закона за бюджета, приложим към бюджета за 1997 г., с цел пренасочване на средства от данъци, дължими от EDF, към разходите на френската държава с цел осъществяване на инвестиция в капитала на EDF в рамките на същия бюджет. Това правило, което позволява инвестирането на данъчен ресурс, създаден в полза на държавата, в юридическо лице, различно от държавата, като например EDF, не изглежда да е било приложено.
- (154) По-голямата част от изброените по-горе елементи ясно показват, че Франция не е взела, преди или едновременно с предоставянето на икономическо предимство в резултат на неплащането на корпоративен данък, решение за инвестиции в EDF чрез освобождаване от данък. Ето защо принципът за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика не изглежда приложим към тази мярка. Следните съображения, отнасящи се до прилагането на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, имат подкрепящ характер.

9.1.3. Относно прилагането на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика

- (155) В решението си от 5 юни 2012 г. по настоящия случай Съдът констатира, че прилагането на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика трябва да позволи да се определи дали частен инвеститор при сходни условия би внесъл сума, равна на дължимия данък, в предприятие, което е в положение, сравнимо с това на EDF. (точка 95 от решението). Евентуална разлика между разхода, направен от частен инвеститор, и разхода, който е в тежест на държавата инвеститор, също може да бъде взета предвид, за да се прецени дали са изпълнени условията на принципа (точка 96 от решението).
- (156) Оценката е извършена въз основа на обективни и проверими елементи и предсказуеми оценки към момента на вземане на инвестиционното решение (точки 102 и 105 от решението). При тази оценка следва да се вземат предвид единствено печалбите и задълженията, свързани с положението на държавата в качеството ѝ на акционер, като се изключат тези, които са свързани с качеството ѝ на носител на публичната власт (точка 79 от решението).
- (157) Като се имат предвид положението и характеристиките на EDF, което е съществувало като публична организация, изцяло контролирана от френската държава в продължение на над 50 години, целесъобразно е да се разгледа случаят на инвеститор, преследващ цел за дългосрочна рентабилност, и да се разгледа по-специално информацията, предоставена от Франция и изложена в съображения 87—108. Впрочем именно тези елементи френските органи изтъкват като основание за решението си през 1997 г.

- (158) На първо място, необходимо е да се разгледа рентабилността, която EDF предлага на своя акционер през 1997 г. Тази рентабилност трябва да бъде съпоставена с референтни стойности. През 1997 г. средният лихвен процент на възнаграждението по дългосрочните облигации (30-годишни) във Франция е в размер на 6,35 %. Дори и за по-кратък матуритет (10 години), по-малък от жизнения цикъл на инсталациите на EDF, средният лихвен процент по облигациите на френската държава е 5,58 % ⁽¹⁾. Тези стойности представляват едновременно приходите от финансови активи, считани за по-малко рискови, и разходите за дългосрочно финансиране на френското правителство към момента. Инвестиция в предприятие като EDF през 1997 г. е по-рискова инвестиция от притежаването на държавни облигации по онова време. Следователно разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика би изискал по-голяма рентабилност в сравнение с тази на държавните облигации.
- (159) Прегледът на текущата рентабилност, която френската държава би могла да очаква през 1996—1997 г., както е видно от предоставените от френските органи документи, обаче не позволяват да се заключи, че инвестицията изпълнява критерия за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика.
- (160) Френските органи са представили прогнозния счетоводен баланс на EDF за периода след реструктурирането на баланса във вида, разгледан от съответните органи през 1997 г. (съображение 92, таблица 1). Оценките в таблицата са потвърдени от други документи от онова време (съображения 96—97, 103). Тези оценки на референтния сценарий на EDF за предстоящия период са утвърдени от държавните органи (съображение 97). Въз основа на този счетоводен баланс, както и на очаквания размер на ресурсите, инвестирани от държавата в EDF (съображение 100, таблица 2), е възможно да се изчисли рентабилността, която държавата би могла да очаква, респективно в сравнение с капиталовите субсидии, общия капитал (първоначален капитал и субсидии) и собствените средства на EDF (общ капитал, разлики от преоценки, законово уредени резерви и неразпределена печалба) ⁽²⁾, съгласно таблица 4.

Таблица 4

Очаквана възвръщаемост на капитала в баланса на EDF за периода 1997—2000 г. (в млрд. FRF)

	1997 г.	1998 г.	1999 г.	2000 г.	1997— 2000 г.
Фиксирана част на 3 %	1,5	1,5	1,5	1,5	6,0
Променлива част	0,6	1,0	0,9	0,9	3,4
Фиксирана и променлива част	2,1	2,5	2,4	2,4	9,4
Възвръщаемост на собствени средства (79,8 млрд. FRF) (%)	2,63	3,13	3,01	3,01	2,94
Възвръщаемост собствени средства и субсидии (53,3 млрд. FRF) (%)	3,94	4,69	4,50	4,50	4,41
Възвръщаемост на капиталови субсидии (50,7 млрд. FRF) (%)	4,14	4,93	4,73	4,73	4,64

Източник: Изчисления на Комисията въз основа на таблици 1 и 2.

⁽¹⁾ Средна годишна стойност на препоръчителния дневен лихвен процент във Франция за 30- и 10-годишни държавни облигации, източник: Banque de France: Референтните ставки на съкровищни бонове и държавни облигации (OAT), <http://www.banque-france.fr/economie-et-statistiques/changes-et-taux>.

⁽²⁾ Уместността на подхода, според който рентабилността се изчислява въз основа на общия размер на вложените в предприятието собствени средства спрямо капитала, инвестирани под формата на капиталови субсидии, се потвърждава от факта, че в договора между държавата и EDF за периода 2001—2003 г. възнаграждението на държавата, изчислено като процент (37,5 %) от нетния резултат, се вписва в рамките на минимална (1,5 %) и максимална (4,5 %) стойност на основата на собствения капитал. Отговор на френските органи от 12 декември 2013 г., т 53.

- (161) От цитираните и предоставени от френските органи документи е видно, че през 1997 г. възнаграждението, което държавата акционер е очаквала от EDF за целия период 1997—2000 г., възлиза на 9,4 млрд. FRF, от които 6 млрд. FRF дял с фиксирана лихва от 3 % и 3,4 млрд. за целия период допълнителна част, след прекласифицирането, осъществено със Закон № 97-1026. Съгласно валидираните по онова време оценки средната текуща бъдеща рентабилност, която може да очаква държавата акционер, възлиза на 2,94 % от общия размер на собствените средства на EDF, 4,41 % от общия инвестиран капитал от държавата в EDF и 4,64 % от размера на капиталовите субсидии. Това възнаграждение за сумата на освобождаване от данък, прекласифицирано в капиталова субсидия, е доста под 6,35 % по облигациите, които френската държава емитира през 1997 г. с оглед собственото си дългосрочно финансиране. Разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика би преценил, че текущата планирана рентабилност в размер на 5,88 млрд. FRF, съответстваща на освобождаването от данък, е недостатъчна, за да обоснове инвестицията.
- (162) Освен това Съдът е постановил в точка 96 от решението си от 5 юни 2012 г., че в рамките на прилагането на принципа за разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика е възможно да се вземе предвид разликата между разхода, направен от частен инвеститор, и разхода, който е в тежест на държавата инвеститор. Това означава да се сравни рентабилността, която според френските органи обосновава прекласифицирането на провизиите на правата на концедента до размера на освобождаването от данък, с тази, която би получил частен акционер при извършване на същата операция по рекапитализация в предприятие, сходно във всяко отношение на EDF, като се изключи недостъпната за един частен инвеститор привилегия за освобождаване от облагане на капиталовата субсидия с корпоративен данък.
- (163) Предприятие, чийто акционер разполага с 5,88 млрд. FRF за своята рекапитализация при условия, идентични с тези на EDF, би имало перспектива за доходност от порядъка на 4,64 % годишно върху допълнителния капитал, инвестиран от акционера, или 272 милиона FRF годишно без корпоративния данък. При ставка на корпоративния данък от 41,66 % за 1997 г. перспективата за доходност би възлязла на 159 млн. FRF годишно за същия капиталов принос, или номинална годишна норма на възвръщаемост от 2,7 %. Този процент за дялово участие в предприятието, включващо рисковете, свързани с подобна инвестиция, трябва да се сравни с 6,35 % върху облигациите на Франция по същото време. Следователно ниската доходност би отказала частен инвеститор, който не разполага с данъчните прерогативи на държавата. При подобни слаби перспективи за възвръщаемост на инвестирания капитал изглежда невъзможно разумен частен инвеститор, чието предприятие плаща корпоративен данък върху капиталовите субсидии и който е поставен на мястото на Франция, да участва в увеличаването на капитала на EDF през 1997 г.
- (164) Следователно е необходимо да се разгледа дали приложените от Франция елементи и информация от времето на вземане на решението за прекласифициране на данъчните провизии, без да се облагат с данък, съдържат допълнителни сведения, които биха убедили разумен частен инвеститор да осъществи предполагаемата инвестиция въпреки привидно много ниската възвръщаемост. Тези сведения могат да се отнасят по-специално до възможността EDF i) да увеличи приходите от дейността си в дългосрочна перспектива, ii) да подобри резултатите от дейността си чрез повишаване на ефективността, iii) да увеличи нетната стойност на производствените активи на предприятието или iv) да изплаща постоянно и адекватно възнаграждение на своя акционер. Това са фактори, които при положителни перспективи имат потенциала да създават стойност за акционерите в дългосрочен план, но при отрицателни перспективи могат да унищожат тази стойност.
- (165) От тази гледна точка нито един от документите, предоставени от френските органи, не съдържа качествена или количествена оценка във връзка с евентуално създаване на стойност за акционерите, което френските органи са разгледали и взели под внимание за периода 1997—2000 г. или по-нататък. Налична е само обща генерична информация за по-добро отчитане на интересите на държавата акционер. Това би означавало, че увеличението на стойността на предприятието като инвестиция на държавата акционер не е било отчетено при вземането на решение относно предполагаемата инвестиция. Във всеки случай прегледът на четирите фактора, които имат потенциал да създадат стойност за акционера, не позволява да се стигне до заключението за предвидим растеж въз основа на данните от 1997 г., включително прогнозния оперативен баланс на EDF за периода 1997—2000 г. и прогнозния финансов сценарий, който е възприет от регулаторните органи (съображение 92, таблица 1, съображение 96).
- (166) По отношение на общия размер на приходите на EDF държавата акционер е можела да разчита на много слабо увеличение, и по-точно 0,64 %. Тази полустагнация може да се обясни с поставената от държавата цел да допринесе за „конкурентоспособността на френската промишленост и увеличаването на покупателната способност на битовите потребители“, което се изразява в средно намаление от [...] % на цените на EDF за период от четири години (съображения 89, 95—96), или годишен спад от [...] %. EDF осъществява основната част от дейността си във Франция, тъй като за периода от 1997 г. до 2000 г. се предвижда повече от 89 % от приходите на EDF да постъпват от френския пазар. Ето защо основната част от приходите му зависи от решението на държавата за определяне на цените на електроенергията. Разумен частен инвеститор не би пропуснал да отбележи вредата за имуществените си интереси, произтичаща от поставянето на цели, свързани с публичната политика, които противоречат на интересите му на акционер. Нито един разумен частен инвеститор не би приел възнаграждението за неговата инвестиция да се намали, за да се стимулира конкурентоспособността на френските предприятия.

- (167) Статията в прогнозния оперативен баланс за периода 1997—2000 г., която проследява резултатите от основната дейност на EDF, също трябва да се намали с 29 % през разглеждания период, спадайки от 9,3 млрд. FRF през 1997 г. на 6,6 млрд. FRF през 2000 г. От своя страна оперативните разходи следва да се увеличат с 2,2 % главно поради увеличението на текущите оперативни разходи предвид факта, че финансовите разходи, амортизациите и лихвите, без възнаграждението върху капитала, намаляват. Чрез добавяне на субсидиите към амортизациите и финансовите разходи за резултатите от основната дейност очакваното развитие за периода 1997—2000 г. също става отрицателно, тъй като сумата от 62,6 млрд. FRF спада на 53,9 млрд. FRF, което представлява намаление в размер на 13,9 %. Всъщност именно промяната на резултата от основната дейност преди амортизация и лихви е тази, която в крайна сметка определя способността на предприятието да генерира стойност и положителни парични потоци чрез своята дейност. Освен очакваното влошаване на ситуацията държавата, преследвайки цели, свързани с икономическата политика или регулацията, поставя на EDF цел да насочи евентуалните печалби, реализирани от повишаване на ефективността и производителността на предприятието, към допълнително намаляване на цените, определено като приоритет преди по-доброто възнаграждение за акционера (съображение 95). От това следва, че текущата дейност на EDF, натоварена с цели от областта на икономическата политика на държавата, не може да предложи задоволителна перспектива за бъдещи приходи.
- (168) Както Комисията отбелязва в решението за разширяване, разумен частен инвеститор би взел предвид несигурността във връзка с размера и промените в разходите за финансиране на пенсиите, към което EDF е трябвало да пристъпи през 1997 г. по силата на специфични схеми, приложими за предприятията в електроенергийния и газовия сектор. В случая на EDF през 1997 г. разходите за пенсии и още повече съответните свързани с това ангажменти извън баланса представляват тежест, която налага да се предвиди допълнително отделяне на средства от и без това слабите нетни приходи на предприятието.
- (169) Докато през 1997 г. основната част от пенсионните плащания на EDF възлиза на 12,2 млрд. FRF, при липса на законодателни промени основната част от пенсионните плащания трябва да се увеличи значително през следващите години, като за цялата схема (включително Gaz de France и ненационализираните предприятия) достигне 20 млрд. FRF през 2010 г. и 25 млрд. FRF през 2020 г. ⁽¹⁾ Чрез прилагане на показател за разпределение, който за EDF е 78,4 % и отразява тежестта на работната заплата в предприятията в сектора, работещи по тази схема, делът на EDF би възлизал на 15,7 млрд. FRF през 2010 г. и 19,6 млрд. FRF през 2020 г. независимо от евентуалните провизии за бъдещи ангажменти, ако няма законодателни промени ⁽²⁾. Следователно очакваното увеличение на разходите за пенсии е по-голямо от нетния резултат след плащанията към държавата и данъците, който се очаква за периода 1997—2000 г., както е показано в таблица 1. Поради това оценката, която би могъл да направи разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика през 1997 г., който, подобно на френската държава, би разполагал със задълбочени познания за положението на предприятието, би го накарала да увеличи бъдещите разходи на предприятието и да намали със същия размер перспективите за възвръщаемост на инвестицията.
- (170) В допълнение разумният частен инвеститор може да очаква значително намаляване на дълга на EDF, който от [...] FRF трябва да стане [...] FRF в рамките на четири години (съображения 91 и 95). Въпреки това е установено, че EDF запазва кредитен рейтинг Ааа на агенция Moody за периода между 1992 г. и 1996 г. при съотношение на дълга от 480 %. Освен това френските органи споменават доста бегло за генерирани от EDF ресурси в размер на 70 млрд. FRF за периода 1997—2000 г. (съображение 84). Въпреки това намаляването на задлъжнялостта на EDF и механичният ефект от това върху стойността на нетните активи на предприятието не водят до подобряване на възнаграждението за френската държава през същия период, а напротив — до рязко влошаване в сравнение с периода между 1991 г. и 1996 г. (съображение 134).
- (171) Както подчертава EDF, възможно понижаване на рейтинга на EDF от агенции като Moody's или Standard&Poore не би попречило на EDF да запази отличния си рейтинг (съображение 71). Освен това сред поставените между 1997 г. и 2000 г. цели е включено намаляването на дълга на EDF в размер на [...] FRF. Това трябва да доведе до значително намаляване на направените от EDF общи разходи за лихви. Следователно нито намаляването на общия дълг на EDF, нито свързаните с това разходи, нито потенциалните ползи за държавата акционер биха били изложени на риск от по-ниска капиталова субсидия в размер на 44,8 млрд. FRF вместо 50,7 млрд. FRF. Съотношение на дълга спрямо собствения капитал от 163 % вместо 148 % заради освобождаването от данък не би навредило на интересите на акционера. В това отношение не съществува оптимална финансова структура и докладът на Националното събрание (съображение 100) показва съотношения в сектора от 250 % (Verbund — Австрия) до 10–15 % (Veaba — Германия и Powergen — Обединеното кралство).
- (172) Дългът позволява на EDF да финансира своя растеж и резултати, без да се изискват допълнителни средства от акционера, увеличавайки чрез „ефекта на лоста“ възвръщаемостта на вече инвестираните от държавата средства. Намаляването на задлъжнялостта обаче е определено като приоритет, въпреки че EDF има много добър кредитен рейтинг преди предложеното намаление на дълга (съображение 71). В допълнение, отличната рейтингова оценка,

⁽¹⁾ Годишен доклад на EDF за 1997 г., стр. 103.

⁽²⁾ По силата на член 2 от Решението от 16 декември 2003 г. (С (2003) 4637 окончателен) (ОВ L 49, 22.2.2005 г., стр. 9), Комисията решава да не повдига възражения по отношение на реформата на пенсионната схема, приложими за предприятията в електрическия и газовия сектор, към която се причислява EDF. Ефектът на тази реформа се заключава в прехвърляне върху общите разходи за социално осигуряване на пенсионните разходи и ангажиментите по специфичната схема, валидна за персонала на EDF и другите включени предприятия.

която отразява способността на EDF да се издължава на кредиторите си преди 1996 г., не е несъвместима с ниското възнаграждение за акционера. Напротив, оценката на емитираните от EDF дългови ценни книжа би била толкова по-добра, колкото по-малка е изплащаната на акционера сума. В рамките на времеви хоризонт, използван в предоставените от френските органи прогнози, очакваното намаление вследствие на „ефекта на лоста“ и във всеки случай слабо въздействие на размера на данъка върху съотношението на дълга, би накарало всеки разумен частен инвеститор в условията на пазарна икономика или да понижи перспективите за възвръщаемост на инвестицията си, или да реши, че инвестициите в собствения капитал в размер, равен на данъка, не може да се обоснове с необходимостта от подобряване на положението във връзка със задлъжнялостта на EDF през 1997 г.

- (173) И накрая, разумен частен инвеститор би могъл да обоснове своето инвестиционно решение с оценката на способността на предприятието да му гарантира стабилно и адекватно възнаграждение. В тази връзка възнаграждението, предвидено за държавата акционер за периода 1997—2000 г. и посочено от френските органи, изглежда доста под 6,35 % по облигациите на Франция за същото време. В допълнение, това възнаграждение де факто може да бъде намалено предвид платения данък на държавата в качеството ѝ на орган, който събира данъци (съображения 103 и 106). Възнаграждението на акционера е съществено намалено в момента, когато държавата осъществява предполагаемата инвестиция. Всеки акционер би възприел негативно рязкото и твърде съществено намаляване на възнаграждението за капиталовите субсидии. От 9,32 % средна реална стойност за периода 1991—1996 г. това възнаграждение спада до 4,64 %, предвидени за периода 1997—2000 г., което представлява намаление с повече от половината. Прехвърлена към собствения капитал, възвръщаемостта от 14,1 % средно в края на 1996 г. става 2,94 %, предвидени за същия период (съображения 92 и 102, таблици 1 и 3).
- (174) Разбира се, разумен частен инвеститор може да приеме намаляване на текущото си възнаграждение с оглед на растежа на предприятието, водещ или до по-добро бъдещо възнаграждение, или до оценка на стойността на предприятието, която може да генерира добавена стойност при продажба на активите му, съответстващи на собствеността му в предприятието. В този смисъл, от една страна, текущата рентабилност, която може да се очаква за 1997 г., не би позволила да се компенсира рязкото намаляване на рентабилността. От друга страна, прегледът на четирите фактора, създаващи потенциална стойност за акционера, които са посочени в съображения 164—173, не позволява на акционера да заключи, че е възможен ръст на стойността на предприятието въз основа на наличната информация в предоставените от френските органи документи.
- (175) Впрочем наличните елементи не позволяват да се заключи, че предвид наличната информация разумен частен инвеститор, поставен на мястото на френската държава през 1997 г., би заложил на капиталова печалба, която да компенсира ниската стойност на текущото възнаграждение на държавата. Френските органи не са извършили проучване за стойността на EDF преди и след прекласифицирането на провизиите през 1997 г.
- (176) Освен това през 1997 г. EDF вече повече от петдесет години е публична промишлено-търговска организация, а не акционерно дружество. По силата на член 16 от Закон № 46-628 нейният капитал е собственост на френския народ и не може да бъде преотстъпван (съображение 18). Впрочем не трябва да се забравя, че дори и след реструктурирането на баланса на EDF, осъществено чрез Закон № 97-1026, през 1997 г. общият нетен дълг на EDF в размер на около 118 млрд. FRF многократно надвишава стойността на собствения му капитал, който възлиза на 79,8 млрд. FRF (съображение 101, таблица 2).
- (177) В нито един от документите, които изясняват решението за предполагаемата инвестиция на френските органи, не се споменава проект за евентуална приватизация на EDF чрез продажба на целия или на част от притежавания от държавата капитал. Това би изисквало предварителна промяна на статута на организацията в акционерно дружество с акции на приносител и отказ от статута на публична промишлено-търговска организация. Вместо това в единственото позоваване на статута на EDF, включено в тези документи, държавата потвърждава своя ангажимент да поддържа специалния статут на EDF, който „следва да запази своята стабилност при предстоящите промени“ в рамките на вътрешния пазар на електроенергия (съображение 95). Франция твърди, че инвестиционното решение е взето именно въз основа на тази информация. Следователно тези факти трябва да се запазят като референтна рамка при анализа на предполагаемото решение.
- (178) При тези обстоятелства не би било разумно и предвидливо от страна на даден инвеститор да очаква капиталова печалба, която би зависела от намесата на законодателната власт, в противоречие, от една страна, с разпоредбите на закона, приет от френските органи през 1946 г. и прилаган безусловно, и, от друга страна, с изричната воля на държавата, потвърдена от министъра, отговарящ за държавните дялове в предприятията, към момента на

настъпване на разглежданите събития през 1997 г., да се запази специфичният правен статут на EDF в рамките на либерализиран енергиен пазар на територията на Съюза. Хипотезите, на които се основават заключенията на EDF относно възвръщаемостта на инвестицията, която би могъл да очаква разумен частен инвеститор, отчиташ началната и бъдещата стойност на акциите на EDF през 1997 г. (съображения 69 и 70), не вземат под внимание статута на EDF през 1997 г. и се опровергават от представените от френските органи документи, които се отнасят до тях.

- (179) Както подчертават френските органи, в качеството си на публична промишлено-търговска организация през 1997 г. EDF не разполага със собствен капитал за разлика например от акционерно дружество с акции на приносител, чийто капитал е собственост на акционерите (съображение 19), които могат по всяко време да продадат акциите си. Това означава, че през 1997 г. сравнимият инвеститор би трябвало да изясни по-специално редица фактори или да формулира хипотези, които, естествено, почиват на предположения; а именно, i) каква е стойността, която държавата би определила за капитала на бъдещо акционерно дружество, включително чрез включване или не на квазисобствен капитал, което определя способността на предприятието да гарантира стабилен дивидент; ii), какъв би бил броят на акциите, на които ще бъде разделен капиталът, като е известно, че тяхната висока или по-ниска стойност частично определя привлекателността им на пазара; iii) каква би била евентуалната форма на увеличаване на капитала чрез емитиране на нови акции и на каква стойност, което определя евентуалната степен на размиване на неговото участие; и iv), в какъв момент ще бъде осъществена операцията, което поради слабите перспективи за увеличаване на стойността въз основа на прогнозните резултати на EDF до 2000 г. (съображение 167) може да се очаква само в далечното бъдеще. Нищо в информацията, предоставена от френските органи за периода преди предполагаемата инвестиция, не позволява да се предположи, че на тези неизвестни би могло да се даде отговор през 1997 г.
- (180) При тези условия евентуалното увеличаване на стойността на притежавания от държавата дял в капитала на EDF в резултат на оспорваната капиталова субсидия — ако го приемем за даденост, което очевидно не е така — за всеки разумен инвеститор би означавало да спекулира с най-малко четири основни фактора, върху които, за разлика от законодателя и регулатора, той няма влияние, и — във всички случаи — за които не разполага с достоверна информация през 1997 г. Разумен частен инвеститор не би подминал почти пълната липса на ликвидност на своята инвестиция. От това следва, че разумен частен инвеститор би отчел това обстоятелство, когато взема решение дали да инвестира или не. Тази липса на ликвидност може да намали интереса от потенциално увеличаване на стойността на предприятието.
- (181) Освен това, както бе отбелязано в съображение 144, критерият за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика трябва да се основава основно на информацията и елементите, представени от държавата членка, когато решението вече е било взето, щом самата държавата членка твърди, че е взела предвид точно тези елементи, а не други, още по-хипотетични и дори противоречиви. И така, Съдът изисква прилагането на принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика по отношение на развитието, което е предвидимо към момента на вземане на решението (точка 105 от решението от 5 юни 2012 г.). Така през 1997 г. френските органи заявяват, че статутът на EDF, който не позволява учредяване и препродажба на акции, ще запази своята стабилност дори в условията на либерализиран европейски пазар (съображение 95). Да се използват хипотези, които противоречат на твърдението на френските органи, означава критерият да се постави в положение, което не е възможно най-близко до това на държавата членка, в противоречие с изискваното от съдебната практика (съображение 126).
- (182) Въпреки това, дори ако за целите на анализа се приеме, че разумен частен инвеститор би взел предвид бъдещото поскъпване на стойността на инвестицията си към неизвестна дата, в допълнение към предложената нормална възвръщаемост, за да вземе решение относно предполагаемата инвестиция, инвеститорият би отчел способността на предприятието да изплаща дивиденди в дългосрочен план с оглед на хоризонта, поставен от френската държава, която контролира EDF от 1946 г. насам. За да изчисли стойността на своето участие в капитала на EDF, разумният частен инвеститор би изключил балансовата стойност на нетните активи на предприятието, дори ако заложи на изтъкнатите от френските органи доводи за намаляване на дълга и генериране на ресурси (съображение 84). Стойността на активите, инвестираните суми или намаляването на задлъжнялостта не съпадат задължително с действителната икономическа стойност при определяне на цената на сделката. Така че не е уместно да се набляга на факта, че цялостното изплащане на дълговете на EDF през 1997 г. би изисквало суми, които далеч надхвърлят собствения капитал на EDF (съображение 177). В дългосрочен план стойността на дадено предприятие зависи от неговата способност да генерира стойност за акционерите под формата на дивиденди или увеличаване на капитала, а не от балансовата стойност на собствените активи или наследените активи.

- (183) Сред различните методи, които се използват в областта на финансите за изчисляване на алтернативната цена или стойността на целевата рентабилност на право на собственост, прехвърлено срещу заплащане в капитала на дадено предприятие, най-използван е моделът за оценка на капиталовите активи (MEDAF) (на английски език *Capital Asset Pricing Model* или „САРМ“) ⁽¹⁾. Както е показано в таблица 5, прилагането на модела MEDAF спрямо инвестиция в капитала на EDF през 1997 г. определя целева стойност на нормата на възвръщаемост в размер на около 12 %, която може да стигне до 13,4 % за ликвиден актив, като акция в EDF. Въпреки това тази целева стойност трябва да се разглежда като таван. Тя предполага не само че право на собственост върху EDF, като например акция, е възможно да подлежи и подлежи на прехвърляне, а в допълнение, че съществува ликвиден пазар, при положение, че държавата притежава 100 % от капитала и че EDF не може да емитира акции. Към рентабилността на даден ликвиден актив следва да се добави премия в размер на 0,5 до 1,5 % ⁽²⁾, отразяваща несигурността, произтичаща от факторите, разгледани в съображения 179 и 180 по отношение на ликвидността на акциите на EDF за разумен частен инвеститор през 1997 г.
- (184) Във всеки случай валидността на порядък на нарастване от 12 % без премията за ликвидност е близка, макар и по-ниска от текущата възвръщаемост на собствения капитал от 14 %, при която EDF изплаща възнагражденията на френската държава между 1991 г. и 1996 г. (съображение 102, таблица 3). Това обикновено се отнася за действителната постигната възвръщаемост, а не за очакваната бъдеща такава. Валидността на този порядък на нарастване от 12 % се потвърждава и чрез използването на други параметри въз основа на наличните към онзи момент данни, включително тези, използвани в проведеното по поръчка на EDF проучване, посочено в съображение 70, което определя целева стойност в диапазона между 11,9 % и 13,5 % или средно 12,7 %. Тъй като резултатите от анализа не се променят чрез добавяне на премия за ликвидност към целевата възвръщаемост в размер на 12 % или чрез прилагане, считано от 1997 г., на 14 % действителна възвръщаемост от близкото минало, тази премия и действителната възвръщаемост не е необходимо да се вземат под внимание.

Таблица 5

Целева норма на възвръщаемост за инвестиция в акции на EDF през 1997 г.: стойности за изчислението

Параметър	Стойност	Източник
Безрисков лихвен процент	6,35 — 5,58	Средна годишна стойност за 1997 г. на препоръчителния дневен лихвен процент във Франция за 30- и 10-годишни държавни облигации, източник: Banque de France: Референтни ставки на съкровищни бонове и държавни облигации, (http://www.banque-france.fr/economie-et-statistiques/changes-et-taux).
Коефициент бета на EDF (с дългове)	0,45 — 0,54 — 0,62	1. Коефициент бета на EDF — Vernimmen et alii, цитиран по-горе, графика на стр. 427. 2. и 3. Проучване на Охега, таблица 3.8, коефициент бета на дружествата в сектора в ЕС.
Задлъжнялост (%)	60	Структура на капитала на EDF след реструктурирането през 1997 г.
Коефициент бета на EDF (без дългове)	0,84 — 0,89 — 1,36	1. и 2. Изчисления на Комисията. 3. Проучване на Охега, таблица 3.8.

⁽¹⁾ Чрез този модел се изчислява целевата доходност, която иска даден инвеститор в капитала на предприятие (к), като резултат на принос към цената на даден финансов актив, оценяван като нискорисков или безрисков, и по-специално държавни облигации на референтния финансов пазар (r_f), пазарна рискова премия, отразяваща по-рисковия характер на капиталовите инвестиции ($K_m - r_f$), умножена по рисков коефициент, специфичен за акциите на съответното предприятие (β), който може да бъде, за предпочитане, този на самото предприятие или, ако това е невъзможно, на сравними предприятия, използвани като референция. Параметърът β се изчислява за предприятие, свободно от дългове, за да се измери присъщият риск (на акцията) на предприятието спрямо пазара. Формулата е $k = r_f + \beta \times (K_m - r_f)$. Комисията прилага модела MEDAF, за да изчисли нормата на възвръщаемост на капиталовите инвестиции в предприятия, която е утвърдена от Съда на Европейския съюз: T-319/12 — Испания/Комисия, „Ciudad de la Luz“, EU:T:2014:604, точки 48—66. За повече разяснения вж. Vernimmen et alii „Corporate Finance“ („Корпоративни финанси“), издателство John Wiley & Sons. 2-ро издание, 2009 г., глава 22; за резултатите от проучвания за честотата на използване на методи за оценка вж стр. 460. Теоретичните основи и числените измерения на модела MEDAF в този случай се съдържат също и в проучването на Охега, възложено от EDF (точка 70), и по-специално в приложение I към него.

⁽²⁾ Vernimmen et alii „Corporate Finance“, („Корпоративни финанси“), издателство John Wiley & Sons. 2-ро издание, 2009 г., стр. 433—4.

Параметър	Стойност	Източник
Пазарна рискова премия	6,3 — 7,3	1. Vernimmen et alii, цитиран по-горе, стр. 423, цитираш Mehra Prescott 2/2003 T.2 FR 1973-98. 2. Авансова рискова премия във Франция средно за периода 1988—1996 г. (тази премия е била в размер на 10,1 % през 1996 г.). „An examination of Equity Risk Premium Forecasts in the G-6 Countries“ („Преглед на прогнозите за капиталовите рискови премии в държавите от G-6“), Khorana, Moyer & Pattel, I/B/E/S работен документ, август 1997 г., стр. 25.
Основа на целева възвръщаемост	11,7 — 12,1 — 13,4	Изчисления на Комисията
Средна възвръщаемост	12	Изчисления на Комисията

- (185) За да вземе своето инвестиционно решение през 1997 г., разумен частен инвеститор, намиращ се в положение, възможно най-близо до това на френските органи, би взел предвид систематичните оценки на бъдещите резултати на EDF, утвърдени от компетентните органи и възприети като финансов сценарий, във вида, в който са включени в прогнозния оперативен баланс на EDF за периода 1997—2000 г. (съображения 90—92, таблица 1, съображение 97) Освобождането от данък представлява 11 % от 53,3 млрд. FRF капитал и капиталови субсидии на EDF през 1997 г. след реструктурирането на баланса. Следователно може да се предположи, че инвестицията поражда право върху 11 % от дивидентите (лихви върху капиталовите субсидии съгласно оценката в таблици 1 и 4) и стойността на EDF. За да се определи тази стойност, следва да се използва модел за изчисление на стойността на предприятията в дългосрочен план, а именно моделът на дисконтирания дивидент (на английски език, „dividend discount model“ „МДЦ“) ⁽¹⁾.
- (186) Резултатите от анализа чрез МДЦ на инвестиция в размер на 5,88 млрд. FRF, въз основа на дивидентите, предвидени в прогнозния счетоводен баланс на EDF за периода 1997—2000 г. (възнаграждение върху капиталовите субсидии и допълнителни възнаграждения по таблица 1), са представени в таблица 6, като е отбелязана вътрешната норма на възвръщаемост (ВНВ) на финансовите потоци и нетната настояща стойност (ННС) за целева норма на възвръщаемост от 12 %, 6,35 % и 5,58 % ⁽²⁾. Тези резултати са изчислени за референтен сценарий, основан на обичайната практика за изготвяне на анализи (таблица 6.1), и три по-малко вероятни анализи за чувствителност, които отслабват хипотезите на референтния сценарий и по този начин показват по-голяма възвръщаемост за акционера в сравнение с референтния сценарий (таблицы 6.2, 6.3 и 6.4).

Таблица 6

Оценка на възвръщаемостта (на ННС) на инвестиция в размер на 5,88 млрд. FRF съгласно модела МДЦ, въз основа на прогнозния счетоводен баланс на EDF за периода 1997—2000 г. (таблица 1) (в млрд. FRF)

6.1. Основен сценарий (ръст на дивидентите, предвиден за края на периода 1999—2000 г.)

	1.1.1997 г.	31.12.1997 г.	31.12.1998 г.	31.12.1999 г.	31.12.2000 г.	31.12.2000 г.
	Инвестиции	Дивиденти	Дивиденти	Дивиденти	Дивиденти	Стойност на МДЦ
	– 5,88	0,23	0,28	0,26	0,26	2,21
ННС от 12 %	– 3,43					
ННС от 6,35 %	– 3,17					
ННС от 5,58 %	– 3,12					
ВТВ	– 13 %					

Забележка: Таблицата да се чете, както следва: за финансовите потоци между 1.1.1997 г. и 31.12.2000 г. ННС с дисконтов процент от 12 % е в размер на – 3,43 млрд. FRF (...) и ВТВ е – 13 %

- ⁽¹⁾ МДЦ представя стойността на предприятието въз основа на (последните) изплатени дивиденти (Dt), темпът на ръст на дивидентите (d'D) и целевото възнаграждение или алтернативна цена на капитала (K), съгласно формулата $Vr = Dt (1 + d'D) / (K - d'D)$. МДЦ е използван също в проучването на Охега, възложено от EDF (точки 3.27—3.31, таблица 3.4), но с различни стойности, които, според някои са до голяма степен нереалистични. В проучването на Охега се използва темп на ръст на дивидентите от 9,3 % годишно. При изчисления за дълги периода напред във времето, каквито предлага МДЦ, темповете на ръст на дивидентите са свързани с ръста на предприятието. Темп на ръст от 9,3 %, който съществено надхвърля този на инфлацията и на нарастването на брутния вътрешен продукт (БВП) в дългосрочен план, предполага, че в даден момент EDF ще „монополизира“ целия БВП на Франция.
- ⁽²⁾ Отрицателна нетна настояща стойност за даден лихвен процент (актуализация — финансиране) показва, че инвестицията не е печеливша при тази лихва. Вътрешна норма на възвръщаемост (положителна ВНВ) показва ефективния лихвен процент, при който очакваните финансови потоци ще постигнат възвръщаемост на инвестицията.

6.2. Чувствителност 1 (дивиденсти d^1 — 4,51 % годишен процент за 1997—2000 г.)

		1.1.1997 г.	31.12.1997 г.	31.12.1998 г.	31.12.1999 г.	31.12.2000 г.	31.12.2000 г.
		Инвестиции	Дивиденсти	Дивиденсти	Дивиденсти	Дивиденсти	Стойност на МДЦ
		- 5,88	0,23	0,28	0,26	0,26	3,69
ННС от 12 %	- 2,68						
ННС от 6,35 %	- 2,14						
ННС от 5,58 %	- 2,05						
ВНВ	- 4,7 %						

6.3. Чувствителност 2 (основен сценарий + допълнителни 11 % квазисобствен капитал)

		1.1.1997 г.	31.12.1997 г.	31.12.1998 г.	31.12.1999 г.	31.12.2000 г.	31.12.2000 г.
		Инвестиции	Дивиденсти	Дивиденсти	Дивиденсти	Дивиденсти	Стойност на МДЦ
		- 5,88	0,23	0,28	0,26	0,26	4,93
ННС от 12 %	- 2,06						
ННС от 6,35 %	- 1,29						
ННС от 5,58 %	- 1,16						
ВНВ	0,3 %						

6.4. Чувствителност 3 (чувствителност 1 + допълнителни 11 % квазисобствен капитал)

		1.1.1997 г.	31.12.1997 г.	31.12.1998 г.	31.12.1999 г.	31.12.2000 г.	31.12.2000 г.
		Инвестиции	Дивиденсти	Дивиденсти	Дивиденсти	Дивиденсти	Стойност на МДЦ
		- 5,88	0,23	0,28	0,26	0,26	6,41
ННС от 12 %	- 1,30						
ННС от 6,35 %	- 0,26						
ННС от 5,58 %	- 0,08						
ВНВ	5,2 %						

(187) От представените в таблица 6 оценки излиза, че ако сумата от 5,88 млрд. FRF, за които се предполага, че са били инвестирани, беше породила право върху пропорционален дял от дивидентите и стойността на EDF, операцията щеше да отчете доста голяма отрицателна нетна настояща стойност (- 3.43 млрд. FRF). За да представлява инвестицията финансов интерес за частен инвеститор в условията на пазарна икономика, при най-използваната хипотеза (таблица 6.1), разумният частен инвеститор трябва да се задоволи с доста по-ниско възнаграждение в сравнение с алтернативна цена на капитала от 12 % за инвестиция в ликвидни акции на EDF и дори по-ниско от това по 30-годишните (6,35 %) и 10-годишните облигации на френската държава (5,58 %) през 1997 г. Ясно е обаче, че при тези условия разумен частен инвеститор не би осъществил инвестицията.

- (188) Тези заключения не се променят в качествено отношение при използването, под формата на тест за чувствителност, на други хипотези, които, макар и по-малко правдоподобни, представят в по-благоприятна светлина предполагаемата инвестиция (таблици 6.2—6.4) ⁽¹⁾. Във всички случаи предлаганата рентабилност е по-малка от 12 % или дори по-малка от тази за облигациите на френската държава с 30-годишен и 10-годишен падеж през 1997 г. И накрая, разглеждането на други налични променливи по отношение на прогнозните резултати от дейността на EDF, като очакваните приходи, резултатите от основната дейност или нетния резултат (съображения 166—168), не би позволило разумен частен инвеститор да допусне възможност за цялостен обрат на тенденцията, позволяващ по-добро възнаграждение или създаване на стойност за държавата акционер на по-късен етап. Тези предвидими и предвидени през 1997 г. развития подкрепят и заключенията, и възможността те да се отнасят за периода след 2000 г., така както разумен частен инвеститор би могъл да предвиди през 1997 г. въз основа на предоставената от френските органи информация.
- (189) Дори ако се предположи, че разумен частен инвеститор би разчитал на капиталова печалба в допълнение към нормалната рентабилност на EDF, което не се подкрепя от информацията и данните, предоставени от френските органи, и което освен това би било твърде несигурно да се очаква предвид статута на EDF през 1997 г., би било изключено той да пристъпи към предполагаемата инвестиция. При тези обстоятелства прилагането на критерия за частния инвеститор в условията на пазарна икономика показва, че дори ако освобождаването от данък в размер на 5,88 млрд. FRF всъщност е било инвестиционно решение от страна държавата акционер, тази операция не би била осъществена от разумен частен инвеститор, разполагащ с предоставената от френските органи информация.
- (190) В това отношение мнението на EDF, възпроизведено в съображение 71, според което освобождаването от данък не би имало неблагоприятен ефект върху конкуренцията и не би предоставило предимство, тъй като EDF би могло при всички случаи да получи еквивалентно финансиране на капиталовите пазари, се опровергава от фактите. Установено е, че EDF не би могло да емитира акции на пазара, за да получи тази сума. Въпреки че EDF вероятно би могло да намери кредитор, заемът или съответната емисия на облигации е трябвало да бъдат заплатени по всяка вероятност при по-висока лихва в сравнение с тази, която френската държава предвижда за капиталовите субсидии за EDF за периода 1997—2000 г., и с равностойността на разходите за рефинансиране на държавни облигации през 1997 г. Ако EDF е можело да разполага със сума, равностойна на главницата, разходите за финансирането биха били по-големи от тези за предполагаемата инвестиция. Дори и така, без да взема предвид погасяването на главницата, което EDF не е длъжно да прави за размера на освобождаването от данък или за сумата, еквивалентна на капиталовите субсидии през 1997 г., мярката би предоставила икономическо предимство на EDF, тъй като намалява финансовите му разходи.
- (191) Дори ако беше възможно да се приложи принципът за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика, в контекста на представените от френските органи документи, които имат претенцията да разясняват перспективите за рентабилност и рисковете, свързани с предполагаемата инвестиция под формата на освобождаване от данък, прилагането на теста за принципа за частния инвеститор в условията на пазарна икономика позволява да се заключи, че разумен частен инвеститор не би инвестирал сума, равна на дължимия данък, в увеличаването на капитала на EDF през 1997 г.
- (192) Неплащането от EDF на корпоративен данък в размер на 5,88 млрд. FRF не изглежда като печеливша инвестиция от страна на държавата акционер съгласно принципа за разумния частен инвеститор в условията на пазарна икономика. То изглежда повече като изключителна мярка за специално освобождаване от данък, която е предоставила икономическо предимство на EDF, равно на размера на неплатения данък. Такова предимство няма как да не укрепи положението на EDF спрямо неговите конкуренти, тъй като размерът на собствения капитал определя, наред с други фактори, възможността и условията за външно финансиране на дадено предприятие, като впрочем спестените по този начин средства биха могли да бъдат използвани за други цели, например по-специално за инвестиции във Франция или в други държави членки, в които през 1997 г. са извършвали дейност конкурентни дружества.

⁽¹⁾ Предположението, че дивидентите на EDF ще растат с 4,51 % (чувствителност 1, таблица 6.2) изглежда оптимистично; то е получено чрез изравняване на очаквания темп на растеж за четирите прогнозни години 1997—2000. Освен че в обичайната практика отчетеният ръст на дивидентите е този от края на периода (основен сценарий), в действителност дължимите от EDF дивиденти намаляват в периода 1997—2000 г. в сравнение с периода 1991—1996 г. и през 1999 г. и 2000 г. в сравнение с 1998 г. Във всеки случай ставка от 4,51 % за неограничен бъдещ период е висока в абсолютно изражение. Хипотезата (чувствителност 2, таблица 6.3), според която акционерът ще добави — или купувачът ще плати (пропорционален дял от) квазисобствения капитал на EDF през 1997 г. съгласно оценката от 1997 г. към обективната стойност на EDF съгласно направените изчисления, не взема предвид нормативните изисквания по отношение на някои собствени средства (резерви). Тази хипотеза, съчетана с модела МДЦ, също е оптимистична, тъй като според нея акционерът ще получи (пропорционален дял в размер на 11 % от) квазисобствен капитал (без внесения капитал), който позволява на предприятието да покрива евентуални загуби и, в по-дългосрочен план, да бъде в състояние редовно да изплаща дивиденти и възнаграждение на акционера. Това предполага, че квазисобственият капитал на EDF за периода 1997—2000 г. ще остане постоянно на разположение, докато моделът МДЦ изключва източници на възнаграждение, различни от дивидентите. По тази причина хипотезата е трудно защитима. Обединяването на двете хипотези (чувствителност 3, таблица 6.4) умножава техните недостатъци или слабости и прави резултатите от изчисленията още по-малко вероятни и по-рискови.

- (193) Следователно създаденото икономическо предимство нарушава конкуренцията по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Предимството е избирателно, тъй като неплащането на корпоративен данък върху част от счетоводните провизии представлява изключение от нормалното данъчно третиране при такива сделки и в конкретния случай изключението е било приложено единствено спрямо EDF.

9.2. ДЪРЖАВНИ РЕСУРСИ

- (194) Понятието за помощ включва не само положителни престации като безвъзмездни субсидии, а и всяка намеса на публични органи, облекчаваща разходите, които обичайно се поемат от бюджета на дадено предприятие и които оказват въздействие, сходно на безвъзмездните субсидии ⁽¹⁾. Съгласно постоянната съдебна практика ⁽²⁾ отказът на държавата от дължимо данъчно вземане е равностоен на използването на държавни ресурси.
- (195) Този отказ от вземане на пълния размер на корпоративния данък, дължим за финансовата 1997 г., е пряк резултат от данъчните мерки, предприети от френските органи в изпълнение на държавен акт, а именно Закон № 97-1026 от 10 ноември 1997 г.

9.3. НАРУШАВАНЕ НА КОНКУРЕНЦИЯТА И ЗАСЯГАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

- (196) От създаването си през 1946 г. до влизането в сила на Директива 96/92/ЕО EDF се ползва с монополно положение на френския пазар с изключителни права върху преноса, разпределението, както и вноса и износа на електроенергия. Въпреки това EDF е в конкуренция с производителите от другите държави членки още преди влизането в сила на Директива 96/92/ЕО. Освен това на свързаните пазари, към които EDF вече е разширило дейността си извън обхвата на своите изключителни права, било от географска, било от отраслова гледна точка, вече съществува свободна конкуренция. Следователно въздействие върху конкуренцията и търговията има много преди либерализацията, предвидена в Директива 96/92/ЕО.
- (197) Електроенергията е предмет на сериозна и нарастваща търговия между държавите членки, в която EDF участва активно. Тази търговия, засилена с приемането на Директива 90/547/ЕИО на Съвета ⁽³⁾, се извършва въз основа на търговски споразумения между различните оператори на електропреносни мрежи с високо напрежение в държавите членки. В европейските държави — членки на ОИСР, вносът на електроенергия нараства със средногодишен темп от над 7 % между 1980 и 1990 г. Между 1981 г. и 1989 г. EDF увеличава деветкратно излишъка в своя търговски баланс на електроенергия, постигайки нетен износ от 42 TWh, което представлява 10 % от общото му производство. През 1985 г. EDF вече изнася 19 TWh в други държави членки.
- (198) Дори и преди влизането в сила на Директива 96/92/ЕО на Съвета от февруари 1999 г. някои държави членки вече едностранно са приели мерки за отваряне на своя пазар на електроенергия. По-конкретно Обединеното кралство отвори напълно пазара си за големите промишлени клиенти през 1990 г. Швеция отвори напълно своя пазар през 1996 г., Финландия започна да го отваря през 1995 г., за да достигне 100 % през 1997 г., Германия го отвори напълно пазара си през 1998 г., а Нидерландия отвори напълно пазара си за промишлени клиенти през 1998 г. При тези условия дори и преди датата, определена от директивата за отваряне на пазара за конкуренцията, държавните помощи за предприятия с монополно положение в дадена държава членка, която участва активно в търговията в рамките на Съюза, какъвто е случаят с EDF, са в състояние да засегнат търговията между държавите членки по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (199) В годишния си доклад за 1997 г. EDF посочва, че е „сред първите международни оператори в електроенергийния сектор с над 13 млрд. FRF инвестиции извън Франция, производствен парк, чиято мощност представлява близо 11 % от тази на френския парк, и над 8 млн. клиенти.“ В доклада също така се подчертава, че през 1997 г. EDF „увеличава и засилва инвестициите си в Европа чрез разширяване на присъствието си в Австрия и Полша“, както и че „изнася над 70 TWh в Европа“. Този износ се осъществява в конкуренция с алтернативни доставчици на съответните пазари.
- (200) Договорът за изработка за периода 1997—2000 г., подписан на 8 април 1997 г. между държавата и EDF, предвижда приблизително 12—13 млрд. FRF за международни инвестиции, като регионите в Европа са сред приоритетите. Между 2000 г. и 2002 г. EDF придобива една трета от капитала на немското дружество EnBW,

⁽¹⁾ Решения по дело *Gezamenlijke Steenkolenmijnen/Висш орган*, 30/59, EU:C:1961:2; Решение по дело *Banco de Crédito Industrial C-387/92*, EU:C:1994:100; Решение по дело *SFEI*, C-39/94, EU:C:1996:285; Решение по дело *Франция/Комисия*, C-241/94, EU:C:1996:353; Решение по дело *FFSA/Комисия*, T-106/95, EU:T:1997:23.

⁽²⁾ Вж. по-специално решение по дело *Ladbroke/Комисия*, T-67/94, EU:T:1998:7, точка 109.

⁽³⁾ Директива 90/547/ЕИО на Съвета от 29 октомври 1990 година за преноса на електроенергия по преносни мрежи (ОВ L 313, 13.11.1990 г., стр. 30).

увеличава капацитета за производство и разпределение на дъщерното си дружество в Обединеното кралство London Electricity, придобива пряк контрол върху италианското предприятие Fenice и създава партньорство с Fiat за закупуването на Montedison (понастоящем Edison).

- (201) През 1997 г. SDS, изцяло притежавано от EDF дъщерно дружество, концентрира дейностите си, свързани с предоставянето на услуги за индивидуални клиенти, предприятия и местни органи. SDS извършва дейност в областта на преработката на отпадъци, уличното осветление и други услуги, свързани с потреблението на енергия, като приносът му в продажбите възлиза на 685 млн. EUR през 1998 г. спрямо 650 млн. EUR през 1997 година. През 2000 г. EDF сключва партньорство с Veolia Environnement чрез дружеството Dalkia, европейски лидер в енергийните услуги за бизнеса и общините. Dalkia предлага инженерингови услуги и поддръжка на енергийната мрежа, управлява отоплителни централи и технически услуги, свързани с експлоатацията на сградите, и осигурява функционирането на отоплителни системи, когенерационни мощности, съоръжения за производство на електроенергия и течности с промишлено предназначение.
- (202) EDF разширява дейността си и на пазара на енергия от възобновяеми източници. През 1997 г. холдинговото дружество CHART, изцяло притежавано от EDF дъщерно дружество, присъединява дейностите му в областта на енергията от възобновяеми източници като геотермалната и вятърната енергия. Неговият принос за консолидираните продажби тогава възлиза на 70 млн. EUR.
- (203) И накрая, в качеството си на производител и разпределител на електроенергия EDF е било и все още е в конкуренция с доставчиците на други алтернативни източници на енергия, като например доставчици на въглища, нефт и природен газ, както на вътрешния пазар, така и на международните пазари. Във Франция например EDF започва успешна кампания за насърчаване на използването на електроенергия за отопление. По този начин предприятието увеличава пазарния си дял в сравнение с конкурентите, които предлагат алтернативни енергийни източници като нефт или газ. В стоманодобивната промишленост електрическите пещи са в конкуренция с газовите и нефтените пещи. От това следва, че разглежданата мярка е в състояние да наруши конкуренцията с алтернативните доставчици като например Gaz de France.
- (204) По този начин EDF заема важно място в търговията с електроенергия между държавите членки през 1997 г., като понастоящем пазарът на електроенергия във Франция е напълно отворен и на него присъстват много европейски доставчици. Видно е, че през 1997 г. EDF вече е добре установено на някои пазари в други държави членки и че помощта, произтичаща от неплащането от страна на EDF на корпоративен данък върху част от счетоводните провизии, създадени за освобождаване от данъци за подновяване на RAG, не може да не засегне конкуренцията и търговията между държавите членки.
- (205) Горните съображения са изложени в решението за разширяване. В своите мнения нито Франция, нито EDF са отrekli, че помощта може да засегне търговията между държавите членки.
- (206) Поради това, доколкото са изпълнени четирите критерия, посочени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, неплащането от страна на EDF на корпоративен данък върху част от счетоводните провизии, създадени за освобождаване от данъци за подновяване на RAG, представлява държавна помощ. На този етап следва да се провери съвместимостта на помощта с вътрешния пазар.

10. ОЦЕНКА НА СЪВМЕСТИМОСТТА НА МЯРКАТА С ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

- (207) Член 107, параграф 1 от ДФЕС гласи, че помощ, която изпълнява изброените в него критерии, по принцип е несъвместима с вътрешния пазар. Съгласно постоянната съдебна практика държавата членка има ангажимент да представи аргументи и елементи от всякакво естество, които показват съвместимостта на държавната помощ с вътрешния пазар⁽¹⁾. В конкретния случай Френската република не е изтъкнала никакъв аргумент, нито е представила елементи в този смисъл.
- (208) Изключенията, предвидени в член 107, параграф 2 от ДФЕС, не са приложими в конкретния случай поради естеството на предоставената помощ, която не преследва посочените в този параграф цели.
- (209) Въпросната помощ не отговаря на условията, предвидени за изключенията по член 107, параграф 3, букви а) и в) от ДФЕС, които засягат помощите за насърчаване на икономическото развитие на определени региони, още повече че представлява оперативна помощ. В действителност тя не е обвързана с ангажменти за инвестиции или създаване на работни места, както е предвидено в насоките за регионалната помощ⁽²⁾.

⁽¹⁾ C-364/90 — Италия/Комисия, EU:C:1993:157, точка 20.

⁽²⁾ Насоки за регионалната помощ (ОВ С 209, 23.7.2013 г., стр. 1).

210. В член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС също така се предвижда изключение за държавна помощ, насочена към улесняване на развитието на някои икономически дейности, когато тази помощ не засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес. В конкретния случай разглежданата мярката за помощ не попада в обхвата на това изключение. Изключението от приложимото данъчно законодателство, което облагодетелства едно-единствено предприятие, не може да се счита за улесняване на развитието на дадена икономическа дейност. Неговата единствена цел е да подпомогне дадено предприятие чрез намаляване на оперативните му разходи
- (211) Що се отнася до изключенията, предвидени в член 107, параграф 3, букви б) и г) от ДФЕС, въпросната помощ не е отпусната за подпомагане на изпълнението на проект от общ интерес, нито е мярка, предназначена за преодоляване на сериозни затруднения в икономиката на Франция, нито има за цел насърчване на културата и опазване на наследството.
- (212) По този начин критериите за съвместимост, посочени в член 107, параграфи 2 и 3 от ДФЕС, не са изпълнени. Освен това, що се отнася до компенсирането на разходите за обществени услуги, във връзка с данъчното предимство френските органи не се позовават на член 106, параграф 2 от ДФЕС, но изтъкват факта, че EDF изпълнява мисия за обществени услуги. Френските органи обаче не представят оценка на разходите, понесени от EDF във връзка с тази мисия. Следователно Комисията не може да установи дали разглежданото данъчно предимство компенсира или не компенсира допълнителните разходи, свързани с мисията на EDF за обществени услуги, която му е възложена. Във всеки случай, ако неплащането на данък е трябвало да бъде отчетено като компенсация за предоставяне на услуга от общ икономически интерес, не е установено такава компенсация да е определена предварително съгласно прозрачни и обективни критерии и изчислена спрямо разходите на ефективно предприятие.
- (213) Следователно в конкретния случай не е възможно да се разглежда изпълнението на условията, посочени в решението по делото Altmark⁽¹⁾, които позволяват да не се попада в приложното поле на член 107, параграф 1 от ДФЕС, както и критериите за прилагане на член 106, параграф 2 от ДФЕС, на който впрочем френските органи не се позовават.
- (214) Въз основа на горните съображения изглежда че разглежданата помощ представлява оперативна помощ, която има за последица засилване на конкурентното положение на EDF спрямо неговите конкуренти. При тези условия тя е несъвместима с вътрешния пазар.
- (215) Комисията счита също, че противно на твърдението на френските органи правилото за погасителната давност не е приложимо към конкретния случай. Действително EDF създава счетоводни провизии за освобождаване от данъци за периода 1987—1996 г. Следва обаче да се отбележи, от една страна, че според данните на Националния счетоводен съвет корекции на грешки, които по своя характер се отнасят за счетоводно отчитане на минали операции, трябва да бъдат отчетени в резултата за годината, в която са констатирани, и, от друга страна, че законът, който предвижда, че правата на концедента се прекласифицират в капиталови субсидии без да подлежат на облагане с корпоративен данък, е в сила от 10 ноември 1997 г. Данъчното предимство датира от 1997 г., а погасителната давност не се прилага за нова помощ, изплатена към тази дата, тъй като първият акт на Комисията относно тази мярка е от 10 юли 2001 г. Освен това съгласно член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999 при висящо съдебно производство давността спира да тече.

11. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

- (216) Комисията констатира, че Франция неправомерно е привела в действие разглежданата помощ в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС. Комисията счита, че освобождаването от корпоративен данък в размер на 5 882 849 762 FRF във връзка с прекласифицирането в капиталови субсидии в съответствие със Закон № 97-1026 на счетоводни провизии за операциите за подновяване на мрежата за общо захранване, които вече са завършени, на стойност 14 119 065 335 FRF, представлява помощ, която е неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар.
- (217) По силата на член 108, параграф 2 от ДФЕС, когато Комисията установи, че дадена помощ е несъвместима с вътрешния пазар, тя е компетентна да задължи съответната държава членка да отмени или измени тази помощ. В съответствие с член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 „Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя (наричано по-долу „решение за възстановяване“). Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Общността.“

⁽¹⁾ C-280/00 — Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg; EU:C:2003:415.

- (218) Когато изисква от съответната държава да възстанови несъвместимата с вътрешния пазар помощ, целта на Комисията е да се възстанови съществуващото преди това положение ⁽¹⁾. В това отношение Съдът счита, че тази цел е постигната, когато получателите са възстановили сумите, предоставени посредством неправомерна помощ, като по този начин са изгубили предимството, което са имали спрямо своите конкуренти. По този начин положението отпреди предоставянето на помощта е възстановено ⁽²⁾.
- (219) В конкретния случай е видно, че няма общ принцип на правото на Съюза, който да противоречи на възстановяването на така установената неправомерна помощ. По-специално нито Франция, нито заинтересованите трети страни са предоставили доводи в този смисъл.
- (220) От това следва, че Франция трябва да предприеме всички необходими мерки спрямо EDF с цел възстановяване на неправомерната помощ, предоставена под формата на освобождаване от корпоративен данък в размер на 5 882 849 762 FRF във връзка с прекласифицирането в капитал на част от провизиите, възлизащи на 14 119 065 335 FRF.
- (221) За целите на възстановяването френските органи следва също така към размера на помощта да добавят лихвите за текущото възстановяване, считано от датата, на която несъвместимата помощ е била предоставена на разположение на предприятието, а именно датата на падежа на изплащането на корпоративния данък за финансовата 1997 г., до действителното възстановяване ⁽³⁾ в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ⁽⁴⁾.
- (222) Като част от задължението на Франция за лоялно сътрудничество в рамките на процедурата по възстановяване тази сума следва да бъде установена по-точно в хода на процедурата въз основа на информация, която ще бъде предоставена от френските органи и която ще отразява, наред с друго, обменния курс между ECU/EUR и френския франк (FRF), приложим към платежните вноски от EDF по корпоративния данък през 1997 г. и към възстановяването на помощта за EDF след отмяната на първото отрицателно решение през 2009 г. В действителност в конкретния случай лихва не се дължи за периода, през който помощта вече е била на разположение на предприятието, т.е., периодът между ефективното възстановяване на помощта от Франция и прехвърлянето на EDF. Въпреки това евентуалните лихви, които Франция е платила на EDF, следва да бъдат взети предвид.
- (223) Френските органи следва да си възстановят посочената сума в срок от 4 месеца, считано от датата на уведомлението за настоящото решение.
- (224) Съгласно трайната съдебна практика, в случай че дадена държава членка е изправена пред непреодолими затруднения или пред обстоятелства, останали незабелязани от Комисията, държавата членка може да представи тези проблеми за проучване от страна на Комисията заедно с предложения за подходящи изменения. В такъв случай Комисията и държавата членка си сътрудничат добросъвестно с оглед преодоляване на затрудненията при пълно спазване на разпоредбите ⁽⁵⁾ на ДФЕС.
- (225) Поради това Комисията призовава Франция да представи без забавяне всеки проблем, пред който би била изправена при изпълнението на настоящото решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Освобождаването от корпоративен данък в полза на „Electricité de France“ в размер на 5 882 849 762 FRF, свързано с прекласифицирането в капитал на провизии, съответстващи на равностойността на материалното имущество, отпаднало на концесия на мрежата за общо захранване, представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

⁽¹⁾ Решение по дело Испания/Комисия, C-278/92, C-279/92 и C- 280/92, EU:C:1994:325, точка 75.

⁽²⁾ Решение по дело Белгия/Комисия, C-75/97, EU:C:1999:311, точки 64-65.

⁽³⁾ Вж. член 14, параграф 2 от Регламент № 659/99 (посочен по-горе).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Решение по дело Комисия/Германия, C-94/87, EU:C:1989:46, точка 9, и решение по дело Комисия/Италия, C-348/93, EU:C:1995:95, точка 17.

2. Помощта, посочена в параграф 1, предоставена неправомерно от Френската република, е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 2

1. Френската република е длъжна да изиска от получателя да възстанови равностойността на помощта в евро, посочена в член 1.
2. Сумите, които следва да бъдат възстановени, включват лихви от датата, на която са били предоставени на разположение на получателя, до датата на действителното им възстановяване.
3. Лихвите се начисляват с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004.

Член 3

1. Възстановяването на помощта, посочена в член 1, се извършва незабавно и ефективно.
2. Френската република гарантира изпълнението на настоящото решение в срок от четири месеца, считано от датата, на която е уведомена за него.

Член 4

1. В срок от два месеца след уведомяването за настоящото решение Френската република изпраща на Комисията следната информация:
 - а) общата сума (главница и лихви), която получателят трябва да възстанови;
 - б) подробно описание на вече предприетите и на планираните мерки за изпълнение на настоящото решение; и
 - в) документи, които доказват, че на получателя е наредено да възстанови помощта.
2. Френската република информира редовно Комисията за напредъка в прилагането на националните мерки, предприети за изпълнение на настоящото решение, до пълното възстановяване на помощта, посочена в член 1. При искане от страна на Комисията тя предоставя незабавно информация за мерките, които са предприети или ще бъдат предприети за изпълнение на настоящото решение. Тя предоставя и подробна информация относно сумите на помощта и лихвите, които вече са възстановени от получателя.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Френската република.

Съставено в Брюксел на 22 юли 2015 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG